

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

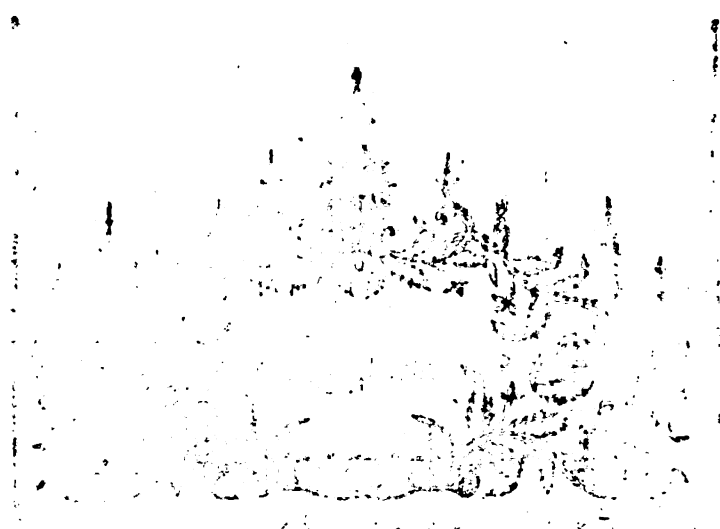
- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

2/92
B. 11. 11. 11.

LIBRARY
MUSEUM
OF THE
UNITED STATES
OF AMERICA

* بسم الله الرحمن الرحيم * مطلع هر سر کلام قدیم *

محمد الله الذي زين بساكن عالم الانس بانواع ازهار المعارف * ونور
قلوب عارفي مجلس القدس باصناف شمس العواطف * ورشح فيها
بقبوضاته المجانية وهبت عليها نسائم المحبة العرفانية (نظم)
فمبحران الذي قد سجع الاشياء * بمحمد ذاته القدوس الاعلى *
جبع الطير يجمع في غصون * بالحنان الشاق الاخلا * وهراران
صلوات وسلام بر كل روضه نبوت وشاخسار دوحه كلبن فتوت كه
بلبل كل زار ما وحي * وطوطي شكرستان سراي (سبحان الذي اسرى
باد) قطعه) دستكبر مجرمين است محمد مصطفی * ملكجاي هر حزين
است محمد مصطفی * ما به بخشاي دو عالم شهنه چارم كتاب * فيض
بخش آن واين است محمد مصطفی * وپوزمينك رضبه وتكريم آل
واسحاب جنابلا ريفه بولسونكه آلا ر بارجه اولوس بوسناينك
كول لاري و آچون بهار ستاينك بلبل لاري و دين وشريعت
كوكبينك بولد وزلاري وحديث (امحاجي كالنجوم باهم اقتد بتم
اهنديتم) مظهر سعادت افروزلاري على الخصوص چهار بار كزين كه
تورنا لاسي بلايرار پيرار قوياش ديك دين وشريعتي منور * وقبغولوق
كوكل لاري نور هدايت بيلار فرقيغويي دورلار آلان اوزابولسون

قطعه

(قطعه) ولایت خلیفه شهنشاه ابو بکر مسلم دور * عدالت شهریدا
 اسیر و عمر سلطان اکرم دور * خیابانیفه عثمان جیکی الحق پرده
 ختمی * علی آتلیغ لاریجراچا غلام شاه معظم دور (اما بعد) معلوم
 ارباب درایت و منظور اصحاب کفایت در که حضرت مولا ناجای
 روح الله روحه السامی حضرت نلریک بهارستان نامی ایله موسوم
 کتابی و نکت و نصایح مستطابی حقاردر کر انماهی و بی بهساو بر بحر
 معانی بی اشهاد که هر بر حکایاتی دلفریب و هر بر مطایبی مؤثر چون
 نواهی عندلیب ریلصند اولان هر بر کل صد بر کنک شمع بی مثل نامی
 معطر و لاله مرخی هزاران عاقل خیرله سینه سین پرداغ و کر بیان
 چاک و پریشان و در بدراید و زلال آسما معانیسی (ومن الماء کل شیء حی)
 نصی تا صبح و اشارت و زائرانی روضه رضوان ایله بشارت ایندیکی
 آشکاره و هویدا و نظم و نثری قطعه قطعه دلیل و دعوا ایکن رنگ
 الموان معانیسی چراغان ترجمه ایله روشنا اولدیغی معلوم بیگانه
 و آشنادر هر تقدیر شمع مر حوم اول وادیده نک و پو اشد بیده
 شبستان خیالاتی کرکی کبی روشن ایده مدیکی کلبه مبرهن در
 بولاله زار معاینده شدت نسایم سبیل شمع پیانی فروزان اولوب
 کاهو علیه باقی قالمشدر (بناء علیه) بو حقیر بی مایه و عاجز فرورمایه
 خالک اقدام اولبا وجهه فرسای مجلس علماء فیض جوینده ملک القادر
 السید محمد الشاکر سانه الله من مکاید الحاسد و الماکر ادهم کلک خوش
 رفتاری بووادی به سوق و تسیار و ریاض بهار سنایک مقاماتده قدر
 الاستطاعه رفتار ایدوب احاطه ادرالک مقداری مشکلاتی حل علی
 ماقل و دل بیان و عیان ربعضا بعضا قواعد فارسی بی دخی اعلان
 و ایات و رباعیات و قطعاتک علل و ازاحیفی اشعار علی ماهو الحق
 بین ارباب الاشعار بیان اولنوب جناب خدای لم یزل و لا یرال و الموفق
 ذو الجلالک توفیقله امامه رسیده اولمشدر کر چه باغبان امل و ش
 غنچه صد بر کنی اشک خونین ایله شکفته و لاله های رنگارنگی
 داغ درون و جگر خون ایله میدانه کلنجج جان و دل پریشان و آشفته
 و شبستان خیالاتی مهر اندیشه ایله حل اوتجه زکس چشم امل
 نلرچکمش اوشب بوی پر بویک بر کیچه صفاسنه فنج عمری اکس و لکن

بنده صدور عمر فایه کمال ایلہ شفا و درد اهل عشقه دوا اوله مزاولا
مکر حضرت ظل اله حامی شرع الله حافظ ثغور المؤمنین ناظم
مناظم الملک والذین قانع عرق الجبارة قانع مغفر صنوف الاکاسره
* قصیده در مدح پادشاه اسلام *

چار بالاش نشین سلطانی * خسرو دهر و ظل یزدانی
شمس لطیفه سر بسر آفاق * ماه و ش اولدی جله نورانی
پردہ دار حریمی در کسری * اولدی دارا کمنه دریانی
حافظی عون حضرت باری * حضر توفیق اوله نکهبانی
اولکه سلطان سلیم دانادل * زینت افزای ملک عثمانی
شاد کلام اوله تخت عدلنده * ایدہ مردم صفای روحانی
دور دیرینه سنده کور مدی چرخ * صاحب دار بویه خاقانی
زور بازوسی حیرت آورد در * ییلور ز پنجہ نریمانی
قیلیدی نبطی ایلہ شکسته قلم * جیلہ از باب بزم عرفانی
یتزای شاہکار کینه پیر * ایلہ سخن دعا ده جولانی
نه فلک پایدار اولد بجہ * اوله جاری جهانہ فرمائی
اول شاه فلاطون فکرت و ارسطو منقبت جم خشت دار شوکت
پادشاه اسلام و المسلمین امیر الموحدين و المؤمنین اولان ذات والا تک
نظر کیمیا نظیری ایلہ سبک ز رکبی بوتہ اعتبارده خالص العیار اولوب
اهلی یشنده اعتبار و مایه دار اولسی مقرر در دیوانم غالبشان شریفله
تینا و اسم پاک لطیفله تبرکا بهارستان مولانا جای قدس سره السامی
عنایت و توفیق باری ایلہ ترجمه و شرح اوانوب اسمته (هدیه العرفان در
شرح بهارستان) اسمیه اولندی منظور یندن متناذر که قصور بنی قلم عفو
ایلہ تکمیل و ناولک طمعه هدف ایتموب دعا خیر ایلہ یاد و یوعا جزی داشاد
و مسرور القواد بیوره لکل من عند الله لا حول ولا قوة الا بالله و بالله
التوفیق نعم المولی و نعم الرفیق و علیه اعتمادی فی کل حال من الاحوال
یارب حول حالنا الی احسن الحال اللهم احفظ لسانی من الخطاء و الخطل
ومن الزلغ و الزلل (مصنف مرحوم بسمله دن صکره ثناء جمیلی مشعر
اولان الفاظ عبیده دن بر بنی ایانندن مقدم فائده جدیدیائنده اولان
حدیث شریفک مضمونتی نظمله بر قطعه انشاد ایدوب بیور در

* چو مرغ امر زیالی ز آغاز * نه از نیروی جد آید پرواز * چو ادات
 تعلیل مرغ مطلقا قوشدر طیر معناسنه و مبتدا (امر بونده ایش یعنی
 فعل معناسنه در ذیبال ذی اسماء سینه معنله دن حالت جری یا ایله
 صاحب معناسنه) بال بونده شرف معناسنه در با حرف نسبت زاده مفرده
 ازدن مخفف من معناسنه آغاز ابتداء یکدر آیدک مفعول (نه هاء رسمی
 ایله نافیله آیده مصروفدر از من معناسنه با مصلحت نیروی بونده قوت
 معناسنه در آیدک مفعولی جد نیرویک مضاف الیهی آید فعل مضارع
 مفرد غائب آمدن دن یا خود آیدن دن مشتق پرواز با حرف صله پرواز
 طیران معناسنه در (محصول بیت) چونکه شرف شاه منسوب اولان
 امرک قوشی ابتداءن جد قوتندن یا جد قوتی صله پرواز کزن یعنی کلیه
 حاصلی جناب واجب الوجوده جد اتم کسزین طیران ایلیه
 * بمقصد نارسیده پر ریزد * قندزان سان که دیگر بر نخیزد *
 بمقصد با حرف صله مقصد صادق کسر یله بونده اسم مکان در ضرب
 پابندن عینک قحی خلط مشهور در (واقصد فی مشک) ده مقصده
 وصلت ممکندر تدبیر مفعول صریحدر مؤخر ریزدک نا ادات نی رسیده
 ماضیدن قسم اخرنده اولان هاء رسمی بونده و یونک کی برلده هاء
 ترنب اولور یعنی بشموب دیمک اولور پر بیه عجمک قحی صله قات
 دیمکدر پر ریزد بیه استقبالیه ریزد فعل مضارع ریختن دن یا خود
 ریزیدن دن فاعلیله جمله سی خبردر معلوم اوله که سودی پرسود کلای
 قواعد فارسیه بهر و اوج و یرد یکی محالدره بحث اشتقاقه بوکونه آغاز
 ایندوب پیورر که مصدر تا اینک جیعه سندن و مصدر دالی با اینک
 ماعداسندن ماضی ایله اسم مفعولدن غیری مشتق اولمز از جمله ریزدک
 مصدری ریزیدن آیدک مصدری آیدن کنندک مصدری کنندن
 کلور اما جمهور قولنی دفعه اطلاع مراد ایدینلر مغایع الدریده به
 مراجعت اباسونلر لکن ان شاء الله محملری کلد کرده تدریج ایله بیان
 اولنور اما حقیر دیر مک قول جمهور نفیر فهمه اصعب ایدده صوابه
 فریبدر زیر سودی مرحومک اکثر مشتق مندری کلام مجعده بلکه
 لغاتمه متداول دکل معنیدار صورتنده بی معنی در بویه اولنجه مواضع
 متعدده ده ماده اشتقاقه شراحی رذ ایدوب نجھیل ایلدیکي محل

بحث در تدبیر (حاصلی جمهوره کوره ریزد ریختن دن مشتقد زیرا
 قاعده کلیه هر بار که مصدر تا بینک ماقبلند (خسفف) حرف زدن
 خاء واقع اولسه تاد الله قلب اولند قد نصره خادخی زایه قلب اولنور
 قد او فتندن مخفف فعل مضارع فتیدن دن یافتدن دن مشتقد
 زیرا مصدر تا بینک ماقبلند الف اولسه حذف اولنور زان از اندن
 مخفف زای مفرد من معانسه آن اسم اشارت شان ادات تشبیه (که
 حرف ربط دیگر غیر برادات استعلا یونده مجرد تا کید ایچوندر (نخیرند
 نون نافیه خیرند خاء مجمله تک کسر یله فعل مضارع خیریدن دن
 یا خاستن دن علی غیر قیاس خیرند کلور (محصول یت) محل قصد
 و مطلب یعنی مقصود و مطلبه ایرشیموب قنادی دو کیلور انجلین
 دوشر که غیر قیاسی فالقمز یعنی بردخی پروان و طبرانه قدرش اولمز (حاصل
 مشوی) حضرت منلا جای روح الله روحه کل امر ذیبال لم یدأ فیه
 بحمد الله فهو ابتر حدیث شریفه تلخیص بلکه ترجمه ایدوب بیورر که
 اعتلاء شان و شرفه مرغه مشابه اولان بر امر عظیم الشان که انی
 مبدی جد یلری سزاغازه بال و پر آجوب باخلیه مثال مرغ بی پروبال
 اولیه دوشر که بردخی فالقغه بحالی اولمز یعنی او ذیشان اولان ایش
 ناسه نفی شویله دور سون بلکه مضرتی ایجاب ایدر (عروض)
 بومشوی بمره زج مسدس دن در یعنی بریتی التي مفاعیلن (صدر
 لیله ابتدا سالم حشوری سالم لیکن عروض ایله ضربنه حذف جلی
 طاری اولوب هر زج مسدس محذوف اولمش حذف آخرد اولان
 سبب خفنی اسقاطه درلر مفاعیلن دن ان دوشر مفاعی قالور فعوان
 ائک برینه کلور بویله اولجه بر مصراع مفاعیلن مفاعیلن فعوان اولور
 * هزار دستان جد و ثنا از زبان مرغان بهارستان عشق و وفا که
 از منابر اغصان فضل و احسان بحسن اصوات و طیب الحان علی
 الدوام خوانند * هزار اسماء اعداد دن یک یعنی الف دیمکر بونده
 کزیدن کلمه در (دستان داستان حکله معانسه لیکن بونده ترغ و تکلم
 معانسه در و مبتدادر (جمده اضافتی ییانه (جد معروف (ثنا عطف
 تفسیری (زبان دل یعنی لسان اضافتی لامیه (مرغان مرغ مطلقا
 قوشدر الف و نون ادات جمع قوشدر دیمکدر (بهارستانه اضافت لامیه

(بهارستانك عشقه بیانیه) (عشق معروف) (واو عاطفه) (وفا فتح روا
 ایله مقابل غدر در) (که حرف رابط) (از من معانسه یا خود طرفیت
 ایچون) (منابر شریک جمعی محفل مرتفع معانسه) (اغصان همزه تک قحی
 وغین معجمه تک سکونیه غصنک جمیدز بوداقلردیمکسدر) (فضل فالت
 قحی وضاء معجمه تک سکونیه فضیلت معانسه یعنی زیاده لک اضافت لری
 بیانیه) (واحسان واو عاطفه احسان کسر همزه وسکون حالیه ایلاک
 و بیلک یعنی علم معانسه دخی کلور) (بحسن باحرف الصاق حسن
 حاکم ضمیمه خوب یعنی کوزل) (اصوات صوتک جمعی آواز معانسه
 اضافت بیانیه) (واو عاطفه طیب لغنده کوزل رایحه لی نسسه به دیرلر
 لکن بونده تجرید اولوب کوزل معانسه در) (الخان همزه تک قحی ولانک
 سکونیه لحنک جمیدز لحن لایمک قحی وحاء مهمله تک سکونیه حسن
 صوت ایله آوازه دیرلر بودخی تجرید اولوب بالکیز آواز معانسه در
 (علی الدوام یعنی دائما) (خوانند روم ضمله فعل مضارع جمع مذکر
 فاعلی نحتده مرغانه راجع خیر مبتدا بامقدر برخیداست یاخود
 قطعه آتیده صانعی رادر لکن وجه نانی اولی در) (محصول فقر) یک
 جد و ثنا حکایه سی یعنی ترغاتی عشق و وفا بهارستانک قوشلرینک دلندن
 جریان ایدر که فضل واحسان بوداقلری منبرلنده یاخود منبرلندن
 کوزل صوت و کوزل آواز ایله دوام اوزده اوقورلر یعنی مرغان بهارستان
 عشق و وفاتک حاصلی اهل عشقک لسانندن جریان ایدن هزار
 جد و ثنایستانی که فضل واحسان شاخلری منبرلنده یاخود منبرلندن
 صوت حسن و لحن طیب ایله علی الدوام اوقورلر لکن ازمنابره اولان
 از معنای اصلیه سنده اولجه منابر اغصان فضل واحسان دل لوجندن
 کلابدر یعنی لسان اطلاق اولنان لحم پاره تک اوچندن اصدار ایدوب
 اوقورلر * و بمسامع حاضران مجامع قدس و ناظران مناظر افس علی
 مر الشهور و الاعوام رسانند * و بمسامع (واو عاطفه) (باحرف صله
 (مسامع جمع مسمع یعنی محفل سمع قولی دیمکسدر فارسیجه گوش
 (حاضران حاضرک جمعی غایتک ضدی اضافت لامیه) (مجامع مجملک
 جمعی جمعیت محملری قدسه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر
 (قدس بحسب اللفه پاک دیمکسدر لکن بونده قرب الهی مراد در

(حاضران مجامع قدسین مراد ملائکه کرامدر) (واو عاطفه) (ناظران ناظرک جمعی بونده حافظ و حامی معناسه) (مناسطرجع منظر در نظر آید) محل اضافت اسم فاعلک مفعولنه (انس همزه مک ضمی ونونک سکونیه ضد وحشتند بینه بونده قرب خلا مراد در) (ناظران انس دن مراد اولیاء کرامدر) (علی حرف جر) (مر میک فتنی وراء مشده ابله نصر بانک مضاعفند مصدر در بحکم معناسه) (الشهور شهرک جمعی آید دیمکدر فارسیده ماه دیر) (واو عاطفه) (الاعوام عامک جمعی یلار دیمکدر فارسیده سال دیر حاصل معنی آیلرک و یلارک مروری اوزره دیمکدر لکن بویه برزده دوامدن سکونیتدر) (رساننده فعل مضارع جمع مذکر غائب ایشدیرزل دیمکدر الف ونون علامت تعدیه در ولازمی رسد کلور) (معلوم اوله که لازم متعدی مراد اوانسه مضایح الدربه ده تحریر اولدیغنه کوره امر حاضرک اخرینه الف ونون ویا و دال ونون زیاده اولور اینه مصدر متعدی اولور ملا رسیدن امر حاضرک رس کلور و شناختن امر حاضرک شناس کلور مذکور حرفی زیاده ایلک رسانیدن و شناسانیدن اولور اخرندن نونی حذف ایدرایسک رسانید و شناسانید ماضی متعدی اولور دالک ماخلنده می یابی حذف ایدرایسک رساند و شناساند اولوب مضارع متعدی اولور اما سودی به کوره برالف ونون جمعیتند کفایت ایدر زیرا اکاکوره شناختن دن اشتقاق اولاز بلکه مراد فی اولان شناسیدن اشتقاق اولور بویه اولنجه رسیدن و شناسیدن یا مک ماقبلنه الف ونون زیاده ایتلک رسانید و شناسانیدن رسید رسانید شناساند شناسانید اولور جمع همچون رساند افطنه برنون دخی زیاده اولوب رسانید اولور (محصول فقر) دخی یاک و طاهر اولان جمعیه حاضر اولایک یعنی ملائکه کرامک دخی انس والفت نظرگاهنه ناظر اولانلرک یاخود انس نظرگاهی حافظ و حلیم بانک حاصلی اولیاء الله عظامک قولقارینه شهور واعوامک مروری اوزره یعنی دائما ایشدیرزل حاصل کلام مرتغان عشق و وفاک ملائکه عظام و اولیاء کرامک قولقارینه ایشدیردکلی جدید استانی (قطعه) صنایع را که کاستن سپهر * باشد از کلین صنم عشق و رفی * صنایع را (را ادات تخصیص) یا حرف وجودیت

(صانعین مراد جناب فعال مطلق در دستا تک خبری (که حرف
 رابط صفت) کلمات کلی جوق بر مبتدا (سپهر فلک باشد فعل مضارع
 افعال ناقصه در اسمی تختنده کلماته راجع (از من معناسه) کلین
 کل اغا جنک دیندن سورن فدانه دیرل اصلی بن کلدو ترکیب توصیفی
 فیلندن (یا خود بن بونده اوجاق معناسه در کل اوجاخی بونده کلک
 دیمک اولور (منع صادق ضمیمه بونده ایجاد معناسه در شین ضمیر
 صانع راجع (ورق یا حرف وحدت) ورق قحشینه یارق برک معناسه
 باشد خبری باشد اسمیه خبریه کلماتک خبری مبتدا خبریه صانع
 صفتی (محصول بیت) اهل عشق لسانین صادر اولان جسد و ثنا
 بر صانع ذوالجلاله مخصوص صدر که فلک کلماتی یعنی بوعلم اجساد آنک
 صنعی و ایجاد کلماتک دیندن چیقان فداندن یا خود صنعی کلماتک
 بر بار اقدار حاصلی حد و ثنا اولیه بر صانع مخصوص صدر که بوعالم کون
 و فساد بلکه جمیع عوالم آنک قدرته نظریه بر ذره بلکه اندین کتدر
 * یا بود مهر ثنا خوانانش * بر نثار از در کوهر طبق * یا حرف تردید (بود
 فعل مضارع بودند مصدر الینک ماقبلنده (بارنو) دن و او اولسه
 حذف اولتوب برینه بر الف و با عوض و بر بلور لکن بونده یا بستن دن
 کلن باید مشابیه اوله خوفیه ترک تصرف ایدوب بالکرواوه فتح ابیه
 حرکه و بر بلوب بود اولور (بهر ادات تعلیل) ثنا خوانان ثنا خوان
 وصف ترکیبی ثنا او قیملر دیمکدر یعنی حد ایدنلر ایچون (الف و ثون
 ادات جمع بودله مفعول لهی (شین ضمیر صانع راجع بودله تختنده
 اسمی کلماته راجع (بر طلو دیمکدر) نثار صاچوموخر طبق وصفی
 یعنی صاچوایله طلو بر طبق (از من بیلنه معناسه) در انجو (کوهر
 سارژدی قیم (طبق بودله خبری جمله سی باشد جمله سی اوزره معطوف
 (یا وحدت ایچوندر (محصول بیت) یا خود بوکلمات عالم صانع
 ذوالجلاله ثنا ایدنلر ایچون انجو و جواهر نوعندن اولان صاچوایله
 طولو بر طبق (عروض) بوقطعه رملدن مبدس الاجزیه یعنی بر بیت
 الی فاعلان لکن بونده صدر و ابتدا سالم حشوری مخجون یعنی خبن
 علی طاری اولمش خبن اولنیده سبب خفیف اولان جزو که سبب
 خفیفک ساکنی اسقاطه دیرل فاعلان دن الف اولدوشر فاعلان

اولور و عروض و ضربی مخبون ایکن حذف دخی کلوب یعنی آخرده
اولان سبب دوشوب فعلا قالور ائک برینه فعلن کلور لکن یت ثانینک
عروضی اصلم در یعنی صل علی طاری اولمش صل حذفه قطعک اجتماعه
دیزل حذف بیان اولندی قطع و تدجموعک سا کننی اسقاط و تحریک
ثانیی اسکانه دیزل یویله اولنجه فاعلاتندن حذف ابله فاعلا قالور قطعه
وندکه علادر الف دوشر لام ساکن اولوب فاعل قالور فعلن برینه کلور
بر مصراعی فاعلاتن فاعلاتن فعلن یا فعلن اولوب رمل مسدس مخبون
محدوف با اصل اولور * جلت عظمه جلاله و علت کله کاله * جلت جیمک
فتنی و لامک تشدید به فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه عظیم اولدی یعنی
پیوک اولدی (عظمت عین مهمله نک وظاه میجه نک و میم فتحه ل به کبر یا
معناسته در اولوق دیمکدر لفظ امر فوع فاعلیدر جلتک (جلال لفظا
محرور مضاف الیهی عظمتک ضمیر صانع راجع مضاف الیهی جلالک
(واو حرف عطف) علت عین مهمله نک و لامک فتحه ل به فعل ماضی
مفرد مؤنث غائبه ناقص واویدن یا خود باییدن واویدن اولور ایسه
یوکسک معناسته در باییدن اولور ایسه شرف معناسته در عالی اولدی
یا خود شریف اولدی (کله کافک فتنی و لامک کسری و میم فتحه ل به
بونده قرآن مراد در لفظا مر فوع فاعلی علتک کاله مضاف کالده
ضمیره مضاف صانعه راجع (محصول ترکیب) جق جل و علا
حضر تیرنک جلال کبریا سی پیوک اولدی و کالی کلاه سی بوجه اولدی
* و هزاران سرود نحت و درود از کلوی عندلیبان بوستان سرای
فضل وجود * هزاران مبالغه کثرتدن ک نایندر یعنی یک لر حاصلی
نیجه یک دیمکدر و مبتدادر (سرود ابرلق تغنی معناسته اضافتی لامیه
(نحت بحسب الملقه ملک دیمکدر لکن بونده صلواتدن عبارتدر
(و درود دالک و رانک ضمیر ل به سلام معناسته در) از حرف ابتدا کلوی
کاف عجمک فتحه ل بوغز (یا وسیله اضافت) عندلیبانه اضافتی لامیه
(عندلیب عینک فتحه ل و نون سکونیه بلبلدر) الف و نون ادات جمع
(بوستان و اوایله فارسی و اوسر عریدر معروف) (سرای او دیمکدر خانه
معناسته بوستان سرای مرکب اوله رق کار بان سرای کبی بوستان او
دیمکدر سه کیم باغ کوشکی فضله اضافتی لامیه (فضل فضیلت

معنا سه در جو دضد بخلدز (محصول ترکیب) دخی نیجه یک صلوة و سلام
 سرودی یعنی نعماتی فضل وجود بوستان سرائیک عندلیلیریک
 بوغازندن یعنی فضیلت و احسان اصحابیک دهاننندن صدورایدن نیجه
 یک صلاة و سلام حاصلی اولیاء کرامک و صلحای عظامک و اتقیاء امتک
 ایلدوی صلاة و سلام * که مطربان بزم شهود و مغنیان عشرتخانه
 وجد و وجودند * که حرف بیان بازار ابط صفت مطربان مطربک جمعیدر
 سازندمه دیرل اضافتی لامیه (بزم مجلس عشرتیه و صحنه دیرل اضافتی
 بیتیه (شهود شین مجله مک ضمیمه مشاهده معنا سنه در بزم شهود مقام
 جعدن کلایندر و خبر مبتدا در بر لفظ اند تقدیر یله زیر قاعده اعجام
 اوزره سجده سابقندن یا لاحقندن اداتی حذف ایدرل مبتداسی محذوف
 تقدیری آنان مطربان بزم الح (واو حرف عطف (مغنیان مغنیانک
 جمعیدر ابرلجی دیمکدر اضافتی لامیه مطربانه معطوف (عشرتخانه
 مرکباتنددر عشرت اوی دیمکدر عشرت اختلاط و الفت معنا سنه
 (همزه اضافه توسیل (وجده اصافت بیانیه (وجد کمال شوقدن
 حاصل اولان بر حالندر (وجود و اوک ضمیمه لغته بولوق معنا سنه در
 وجد و وجود اهل عشق نهایت مراتبی اولان جمع الجمع یعنی فرق
 بعد الجمعه اشارتدر (نون و دال استک جمعیدر یعنی ادات خبر
 (محصول ترکیب) عندلیبان بوستان سرائ فضل وجود که انلر مجلس عالم
 مشاهده یک سازنده لیدر یعنی رونق و فروزینت و زیب وریجیلریدر دخی
 وجد و وجود عشرتخانه سنک مغنیلریدر یعنی جذبه و حالات بخشلریدر
 حاصلی انلر مقام جمیع و عالم مشاهده واصل اولمغله خاقی راه حقه
 ارشاده داعیلردر و انلر کامل و مکمل اولمغله باده عشق خدادن ناشی
 علی مراتب استعداداتهم حصه باب ایدیمجیلردر (قطعه) * بر کل روضه
 ابلاغ که هست * کل این باغ زر ویش عرقی * بر علی معنا سنه (کل
 معروف و خبر مبتدادر یعنی هزاران سرود (روضه راء مهمله مک فتحیه
 سبزه زار محله دیرل باغچه دیمکدر (ابلاغ همزه مک کسر یله ایرشدر مک
 معنا سنه در بونده رسالتدن عبارتدر اضافت لرامیه بوکلدن مراد حضرت
 رسالت پناه علیه السلام حضرت تلریدر (که ادات رابط (هست بونده
 ادات خبر در مصرع تأییده کی عرقی به مقیددر کل این باغ مبتدا عرقی

عرقست تقدیرنده خبردر (این اسم اشارت در قریه موضوع) (باغ معروف) (زای مفرده من معانسه در) (رویش شین ضمیر کل روضه به راجع) (روی یوز) (عرق با حرف وحدت) (عرق فقهیله در دیمکدر) (محصول بیت) (کلوی عند لیان بوستان سرای فضل وجوددن صدور ایدن سرود ونحیت ودرود ابلاغ ورسالت باغچه سنک کلی اوزره اونسون یعنی حضرت خواجه جهان نجی آخرالزمان اوزرینه اولسونکه بویاغ عالمک کولی ائک جبال نورندن برعرقدر یعنی بوزی صوبندن خلق اولمشدر * نیست زاوراق چمن مر غازرا * بجز اوصاف جمالش سبقی * فی اادات نئی سین وتادات خبردر یوقدر دیمکدر) (زای مفرده من معانسه) (اوراق ورقک جمعدر بیراق دیمکدر برک معانسه) (چمن معروف) (مرغازرا اادات صله یا اادات تعلیل) (بجز با حرف تأکید جز غیر معانسه) (اوصافه اضافت بیانیه) (اوصاف وصفک جمعی اوکک معانسه) (جال معروف) (شین ضمیر کل روضه به راجعدر) (سبق درس معانسه در) (با حرف وحدت و یا خود تنکیر ایچونددر) (محصول بیت چمن بیراقلندن قوشلره باقوشلر ایچون حضرت فخر کائناتک اوصاف جالندن غیری ردرس یا درسی یوقدر) (عروض و قطع به بعینه صانمی را قطع هسی کیدر وزن وقافیه ده * وعلی آله وصحبه المقربین من مشکوة علومه واحواله * واو عاطفه علی حرف جر) (آل لفظا مجرور علی ایله جار مجرور ایله ظرف مستقر معطوف بر کل روضه اوزرینه) (آل اهل بیت معانسه یا خود اولاد معانسه یا خود قوم یعنی) (کل مؤمن تقی تقی الی بوم القیة) (بونده هر قنقیسی اولسه جائزدر) (واو عاطفه) (صحب لفظا مجرور آل اوزره معطوف) (صحب صناد مهمله تک فقی وحاء مهمله تک سکونیه صاحبک جمعدر) (ضمیر کل روضه به راجعدر) (یعنی رسول اللهک ایمان صاحبی یعنی ایمان ایله مشرف اولدقلری وجه سعادت لرینی کورنلر) (المقربین مقربین تک جمعدر حالت جری یا ایله لفظا مجرور صفیدر) (آلن وصحبه تک فحشده هم ضمیری موصوفه راجعدر آتش المی معانسه بونده کسب نور ایدیمیلر دیمکدر) (من حرف بیان مقبسنه متعلق) (مشکوة میمک کسریله وشین مجمله تک سکونیه وکافک فقهیله چراغ محلی دیمکدر لفظا مجرور من ایله مفعول به غیر صریحیدر مقبسنینک

(علوم علمت جعبدر لفظاً مجرور مضاف الیهی (ضمیر نه کله راجع
 محلاً مجرور مضاف الیهی (واو عاطفه) (احوال حالتک چمی کیفیت
 دیمکدر لفظاً مجرور علومه معطوف (ضمیر غائب سابق کی
 (محصول ترکیب) دخی سرود تحیت و در و در سول کائنات و مقدر
 موجوداتک آل و انجانی اوزرینه اولسونکه ایلر حضرت پیغمبر خیر
 البشرک علوم و احوالی چراغدانندن کسب نور ایدمچیلر یعنی مدینه علم
 اولان سلطان الثقلینک مجلس پرانتساب علزنده حاضر اولغله ظاهراً
 و باطناً کسب علوم الکهی و اخلاق جعبده سبله منخلق اولورددر (معلوم
 اوله که بوجده و صلوه ده اولان براعه استهلال و تشبیهات و استعارات
 حددن بیرون و قیاسدن افزوندر از جله بهارستانه کوره مرغلر کللر
 و هزارلر و هزار دستان زیر هزار بلبله دینک لری کی هزار دستان دخی
 دیرلر و بلبلدن ایریجه بر قوشه دیرلر هر قدر بونده بومعنا مراد دکل
 ایسه ده یته براعتدن خال دکلدر * اما بعد * بسمله و جده و صلوه دن
 خارج اولدقد نصکره * نموده می اید که چون درین وقت دلپسند فرزند
 ارج چند ضیاء الدین یوسف عصمه الله تعالی عمایه نصبه الی التلخیص
 و التأسیف با موختن مقدمات کلام عرب و اندوختن قواعد فنون ادب
 اشتغال نمود * نموده ما عنیدن قسمدر (می ادا حال) اید فعل مضارع
 کورلش کله یعنی معلوم اوله (که حرف بیان (چون ادا تعلیل درین
 در ایله این دن مخفف در حرف ظرف این اسم اشارت (وقت معروف
 ترکیبده چراغ دیرلر (دلپسند وصف ترکیبدر کوکل بکنیی یعنی مقبول
 و مرغوب (فرزند او غل دیمکدر ابن معناسنه و مبتدا در خبری اشاعیده
 خوانده می شددر (ارج چند فیمیلو و عزتلو و اولو معناسرینه کلور لکن
 بونده معنای اول مراد در ارج قنقنیله قیمت و عزت و بزرگ معناسنه در
 عند ادا تسمیت (ضیاء الدین مولانا جامینک محمد و منک لقبی دینک
 ضیایی دیمکدر (یوسف اسمیدر) عصمه عصم فعل ماضی مفرد مذکر
 غائب حفظ ایلدی دعا موقعنده اولغله حفظ ایلسون دیمکدر ضمیر
 فرزند راجع مقبولیدر عصم تک (الله لفظاً مرفوع فاعلی (تعالی
 فاعلی تحتنده اسم جلاله راجع فاعلیله جله سی اسم جلالک صفی
 (عما اصلندن عن مادر فنون میه قلب او انور عن عصم به متعلق ما

آمم موصوف محل قری عن ایلہ مجرور بعیدی مفعول به غیر مصر یحینه
 منصوب (یغنی افتعال بابتدن مضارع مفرد غائب معلوم
 بونده القابیدر معناسنه در فاعلی تختنده مایه راجع جمله سی صفتی
) ضمیر فر زنده راجع مفعولی (الی یغنی به متعلق در) تلهف تفعیل
 بابتدن تحسیر و محزون اولمق معناسنه در (تأسف وزن و معناده تلهف
 کبیدر عطف تفسیر بدر لکن برنده تحسیر و برنده تحزن مراد اولمق
 اولی در) با موختن با حرف صله یا صاحبت آموختن الف بمدوده ایلہ
 مصدر در او کر نمک دیمکدر یعنی تعلم مفعولیدر مؤخر اشتغالک مقدماته
 اضافتی مصدرک مفعولته در (مقدمات کلام عرب اضافت لری
 لامیه در) مقدمات مقدمه نک جمعی یعنی کلام عربک ما یحتاج الیه لری
 حاصلی صرف ونحو مراد در (اند وختن بونده کسب معناسنه در
 قواعد اضافتی مصدرک مفعولته در) قواعد فنون ادب لامیه لدر
 قواعد قاعده نک جمعی فنون فنک جمعی (فنون ادب دن مراد علم شعر
 و انشادر زیرا بونلره ادبیات تعبیر اولنور قواعد فنون ادب مثلاً
 عروض کی) اشتغال افتعال بابتدن مصدر در مشغول اولمق معناسنه در
 (نمود نمودن فعل ماضی کوسزردی دیمکدر اشتغال نمودک مفعول
 مصر یحیدر) محصول ترکیب معلوم اوله که چونکه بومقبول و مرغوب
 اولان و فنده قیمتلو او غم ضیاء الدین یوسف انی الله تحسیر و تحزنه
 القابیدن شیدن حفظ ایلسون مقدمات کلام عرب بی یعنی علم
 صرف ونحوی او کر نمک که داخی قوانین فنون ادبی یعنی علم قوافی
 و عروضی کسبه اشتغال کوسزردی حاصلی تحصیل علمه سعی ایلدی
 * و پوشیده نماند که طفلان نورسیده و کودکان رنج نادیده را از تعلیم
 اصطلاحاتی که مأنوس طبع و مألوف سماع ایشان نیست * و او عاطفه
 (پوشیده اور تلبس مستور معناسنه اسم مفعولدر) نماند فعل نفی استقبال
 قالمیه دیمکدر (که حرف بیان) طفلان طفلک جمعیدر که صبی ایلہ
 مر احق بنی (نویکی دیمکدر جدید معناسنه) رسیده ماضیدن قسمدر
 یتشمش دیمکدر بر را مقدر در نادیده را قرینه سبله حذف اولمشد
 (و کودکان کافک ضمیمی و دال مهمله یا معجمه ایلہ طفل دیمکدر ترکیبده
 چو جوقی الف ونون ادات جمع) رنج بونده اسمیدر زجت و مشقت

معناسته (نا ادا ت نفی) دیده ماضیدن قسم (را ادا ت صله) تعلیم
تضمیل بابتدن مصدر در او کرنگك معناسته اصطلاحاته اضافتی
مصدرك مفعولنه بعض نسخه ده از تعلیم اصطلاحی واقعدر
بوصورنده را تخعصیص ایچون اولور (تعلیم تفعیل بابتدن مصدر در
او کرنگك معناسته) اصطلاحات اصطلاحك جعی برقومه یا بر فته
مخصوص الفاظ و عبارات (یا حرف تنکیر) که حرف رابط صفت
(مائوس اسم مفعولدر انس دن همزه تک ضمیمه وحشت مقابلی الفت
دیگدر بونده مألوف معناسته در طبعه اضافتی اسم مفعولك نائب
فاعله اضافتی در) ومألوف عطوف نفسیری سماعه اضافتی سابق کی
(سماع سبنك کسر یله سماع جعی انلرك قولقلربنك مألوف دکلدر
دیگدر) ایشان اسم اشارتک جعی (نیست ادا ت سلب) (محصول ترکیب)
دخی مستور و مخفی قالمیه که یکی بنششمش طفلره وزجت و مشقت
کور بمش چوجقلره شول اصطلاحاری او کرنگدنگه انلرك قولقلربنك
وطبیقلربنك مألوف ومائوسی دکلدر نسخه آخره کوره یکی بنششمش
طفقلرك ورنج والم کور بمش کودکلرك شول اصطلاحاری او کرنگه دنگه
انلرك طبیعت و سماعاری مائوس ومألوف دکلدر) حاصلی انلره
اصطلاحات غنی یا قومی او کرنگك یا انلرك او کرنگه سی که انکله انسیب
والفتلری اولیه (بعض نسخه ده اسماع و بعضی بنسند اسماع واقعدر
لکن طباعه اقرب بزم اختیار ایتدیگمزد * بر دل بار وحشی و بر خاطر
خبار دهشتی می نشیند * دل کوکل (بر دل می نشیندك مقدم مفعول
غیر صریحی (بار وحشتی فاعلی بار وحشت مجازا بیانیه بار یوک معناسته
وحشت بحسب لافه تنها قالمق دیگدر بونده اورنگك دیگدر) (یا
حرف تنکیر) (و بر خاطر بر دل اوزرینسه معطوف خاطر بونده قلب
دیگدر) (خبار دهشت مجازا بیانیه خبر توز دهشت حیرت معناسته
(یا حرف تنکیر) (می ادا ت حال) (نشیند فعل مضارع نشینیدن دن
یا نشستن دن زیر مصدر تائینك ماهباند) (خششف) دن سین مهمله
اولسه تا داله قلب اولنسد قد نصکره سین یا حذف اولنور یا خود یابه
قلب اولنور یا خود هابه قلب اولنور بونده یابه قلب اولنمش لکن علی
غیر قیاس دال مقلوبه تک ما قبلنه برنوزن زیاده اولنمشدر اونور

دیمکدر (محصول ترکیب) اصطلاح وقواعدی تعلیم و تعلیم انس
والقتلری اولمق سببیه کوکل اوزده وحشت یوی واینه قبلرینه
دهشته وحریت نوزی اوتورر حاصلی ذهنه کوچ کله سببیه اور کوبه
حریت واضطرابه دوشر* از برای تلطیف سر و تشخیز خاطر وی
گاه گاهی از کتابه گلستان که از انفاست متبرکه شیخ نامدار و استاد
بزرگوار مصلح الدین سعدی شیرازیست رجه الله تعالی* از برای
الزائده یا خود برای لفظنده اولان معنای منی تأکید ایدر برای تلطیفه
تلطیفند ایچون دیمکدر (تلطیفه تعیل یا بندن مصدر در ملایمت
و یرمک یعنی یومشقی دیمکدر (سر سبک کیمر یله قلبده محقق اولان
نسنمدر تلطیفک سره اضافتی مصدرک مفعولنده در یعنی قلبنده
اولان کدوراتی یومشقی ایچون) تشخیز تعیل یا بندن مصدر در
کسکین ایتمک معناسنه در خاطره اضافتی ینه مصدرک مفعولنده
اضافتدر) خاطره ویه لامیه وی ضمیری یوسفه راجعصدر) گاه گاهی
یا تنکیر ایچوندن وقت وقت دیمکدر (کتاب گلستان معروف و مشهور در
مفعولنده متنوبد نصکره کلان خوانده می شدک) که حرف درابطه
صفت (انفاست نفسک جعدر بواثر و کلمات مراد دره متبرکه که تعیل
یا بندن اسم فاعلدر برکت طلب اولنچی دیمکدر اضافهت بیانیه در
برکت طلب اولنچی اولان نفسلرندن دیمک اولور (شیخ معروف
(نامدار وصف ترکیبدر ناملی دیمکدر اضافهت بیانیه) استاد بزرگوارده
بیانیه) بزرگوار بزرگ که مرادف یا خود بزرگ اولور و وار مصاحبت
معناسنه در عظمیلو دیمک اما این کالک تحقیقده وار بونک کی برلده
لباقت معناسین افاده ایدر مثلاً شاهوار شاهه لایق و بزرگوار اولولفه
لایق دیمکدر) مصلح الدین دینی اصلاح ایدچی دیمکدر اسمی مصطفی
اولان کیمسه به اطلاق اولتورمش برکزیده دخی دیرلر (سعدی صاحب
گلستانک لقبی) شیرازی یا حرف نسبت شیرازی اسم یلده (سین و تا
ادات خبردر) رجم فعل ماضی ضمیر مفعولی سعدی به راجعصدر) الله
لفظ امر فوع فاعلی تعالی نمونده اللهم راجع فاعلیله جمله سی
اسم جلالک صفتی (محصول ترکیب) اوغلم یوسفک سر یعنی تلطیفه
و خاطرینی تشخیز ایچون یعنی قلبنده اولان کدوراتی یکیدر و ب

بومشتمی ایچون ونهنی کسکین یعنی نیز ایتمک ایچون وقت وقت
 کتاب کلستاندن که دینی اصلاح ایدیچی ناملی شیخک وعظمتلو
 اصلک برکتلی اولانی نفسلرندن یعنی آثار سنجندن در عالی اولان
 الله اکا رحمت ابلسون (منوی) نه کلستان که روضه ز بهشت *
 خلك وخاشاك اوعبر سرشت * نه حرف نقی (کلستان فونده کتاب
 کلستان مراد در) که حرف اضرب (روضه یا حرف وحدت همزه
 توسل ایچون) روضه رانک قبی وواوک سکونیه سبزه زار محله دیرل
 کزک ما کولات وکرک غیره کولات بلجه مضافته (بهشت باء عربک
 کسریه جنت دیمکدر) وخاک خاء بیجه ایله طبراق معناسنه بعض
 نسخده خار واقع اولمش دکن معناسنه در (خاشاک خاء مجمه ایله
 جور چوب دیمکدر غایت نظر دن ساقط اولان نبشته اطلاق ایدرلر
 (لویه اضافتی لامه) اوضمیر روضه به راجعدر (عبر سرشت وصف
 ترکیبی قیلنددر غیر طبعی یا عیبیر ایله بوغرائش (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ سعدینک کلستانی وصف ایدوب پیورر کلستان دکل
 بلکه جتشدن بر بیجه در انک طبراقی وچور چوبی غیر طبعی و یا
 عیبیر ایله بوغرائشدر یعنی عیبیر کی قوقولودر حاصلی جنت کی ناظرین
 وسماء بینک قلوبنه صفا بخش اولور وشمشام جان اهل بصیرتی
 معطر قیلار * باهایش بهشت را درها * فیض ده قصه اش کوثرها *
 باهایش شین ضمیر کلستانه راجعدر (ها اذات جعدر کلستانک بابلری
 دیمکدر و مبتدادر) را اذات صله یا اذات تخصیص (درها درک جعیدر
) در قبو معناسنه باب دیمکدر بر اذات خبر مقدر در دره ساخت
 تقدیرنده در (فیض ده اصلنده دهنده فیض وصف ترکیبی در فیض
 و بر بی دیمکدر فیاض معناسنه در) قصه واقعه ک جعیدر حکایه ل
 دیمکدر و مبتدادر (شین ضمیر کلستانه راجعدر) کوثرها کوثرل دیمکدر
 کوثر جتشدن حضرت پیغمبره مخصوص اولان ارمقینه بر اذات خبر
 مقدر در کوثرهاست (محصول بیت) حضرت شیخک کلستانک بابلری
 جنت ایچون یا جتشدن قبولدر سکن اولمه ده یا نصایح و یا عیبیری مشتمل
 اولد بیچون انکله مشتمع اولقی دخول جتشدن سبب اولمه ده فیض
 و بر بی قصه لری کوثرلدر نشکان وادی حیرتی قاندر نمده حاصلی

هر بانی بر جنت بانی و هر بر قصه سی بر جنت کوثر بدر * نکته‌هایش
 نهفته در پرده * رشک حوران ناز پرورده * نکته‌ها نکته نک جمیدر
 نکته نونک ضمیمه بحسب اللغة بر پرده نقطه قویوب بر شیشه اشارت
 آنکه دیر بونیده مزایای القایط مراد در (شبن گلستانه راجع در
 (نهفته نونک و هانک ضمیر به وفات سکون به و هاء رسمی ایله کیرلو
 دیمکدر اسم مفعول مستور معناسنه در (نکته‌هایش مبتدا نهفته بر سین
 و تا تقدیر به خبر اولی در و مصراع ثانیه گلستانه راجع بر مبتدا
 تقدیر اول نور شمع مر حوم مصراع ثانیه کی رشک حورانی نکته به
 خبر مضایعی و بر مش نکته رشک حور اولدینی معلوم ارباب نکته در
 اما گلستانه رشک حور اطلاق اول نور (برده رانی ایله مرئی پینده اولان
 حجاب دیر مفعول فیه در نهفته نک (رشک رانک قحی و شبن معجمه نک
 سکون به غیرت معناسنه در (حوران حورک جمیدر رشک حور
 وصف ترکیب در حوری غیرت کتور یخی دیمکدر یعنی حور بلرک
 محسود بدر (ناز پرورده مرکا ندندر پرورده اسم مفعول در بسلمش
 معناسنه ناز پرورده نازی بسلمش دیمکدر (محصول بیت) او گلستانک
 نکت و مزایای پرده ده کیر لیدر یعنی مخفی و مستور در حاصلی هر کسک
 عقول نکته رینه واصل اولوب ادراک ایده مز و نا اهلک نظر ندن
 مستور در او گلستان نازی بسلمش حور بلرک رشک و غیرت بدر
 یعنی حسن و طراوت دن ناشی محسود حور اندر * دلکش اشعار او باند
 اشجار * از م لطف نغمه‌ها الانهار * دلکش وصف ترکیبی انواعندندر
 (اشعار همزه نک فمجهله شعرك جمیدر مبتدا (اویه اضافی لامیه
 کوکل چکیچی دیمکدر او ضمیر گلستانه راجع در (بلند بانک ضمی
 و لامک قحی ایله بوجه معناسنه در بویلی دیمکدر (اشجار شجرک
 جمیدر رینه اذات خبر مقدر در (نم رطب معناسنه یعنی یاش دیمکدر
 (لطف لطافت معناسنه اضافت پیانیه (نغمه نغمه طرف مستقر
 مبتدایه راجع فاعله جمله سی مقدم خبر در (ها ضمیر مجرور مؤنث
 اشجاره راجع مضاف الیهی نغمه (الانهار نهرک جمیدر ارمق معناسنه
 لفظ امر فوع مؤخر مبتدا (محصول بیت) او گلستانک کوکل چکیچی
 اولان شعر لری بلند اشجار در لطافت و طراوت و طرب و بندن او انچلرک

التمهده نهری و اردر (حاصلی اگر روضه جئاتك انجاری و لومق لری
 و از ایهه كلساتك دخی هر بر شعر موزونی پردخت و منها و لطافت
 و طراوتی کویا بر نهر دل بادر (عروضی) یوشوی بحر خفیفه در مظلوم
 اوله که عجم جیع اوزانی اکثر یا ممکن الاجزا استعمال ایدر عرب مسدس
 الاجزا استعمال ایدرل اشته از جمله بحر خفیفك اصلی عند العرب
 فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن در ایکی کره اما عند الاجسام فاعلاتن
 مستفعلن فاعلاتن مستفعلن در ایکی کره اما اگر عجم مسدس استعمال
 ایلسلر مجزوا ایدرلر بر جزئی حذف ایدرلر نه کیم بونده اولدینی کی
 بویه اولجه صند و ایندا سیلم خشوکه مستفعلن در خین علی طاری
 لولوب سین دوشر متفعلن قالور مفاعلن انك برینه کلور عروض
 و ضربتک بفضیسه شکل و بعضیسه صل طاری اولشدر شکل
 خین ایله قصرک اجتماعنه دیرلر خین اولده اولان سبب خفیفك ساکنی
 اسقاط و قصر آخرده اولان سبب خفیفك ساکنی اسقاط و ماقبلنی
 اسکان که فاعلاتن دن خین ایله الف و قصر ایله نون دوشر و تاسا کن
 اولور فعلات اولور که اشکل دیرلر صل حذف ایله قطعک اجتماعنه
 دیرلر قطع فاعلاتن دن و تد مجموعک ساکنی حذف و متحرکی اسکانه
 دیرلر و حذف آخرده اولان سبب خفیفك اسقاطنه دیرلر بویه اولجه
 فاعلاتن دن قطع ایله علانك الی دوشر و لام ساکن اولور و حذف ایله
 تن دوشر فاعل قالور فعلن انك برینه کلوب فاعلاتن مفاعلن فعلات
 یا فعلن اولوب بحر خفیف مسدس مخبون اشکل یا اصل اولور * سطری
 چند خوانده می شد * سطری یا حرف وحدت سطر معروف (چند
 قج دیکدر سطری چند برفج سطر دیکدر سطر مبتدا خوانده
 فاضیدن قسم در خوانده می شد جمله می خبر مبتدای ثانی و مبتدای
 ثانی خبر مبتدای اول (حاصلی او غلم یوسف کاب کلساندن برفج سطر
 او قومش ایدی * دران اشادر خاطر آمد که تبرکا بانفاسه انشرفه
 و تبعا لاشعاره اللطیفه و رفی چند برآن اسلوب ساخته شود * درآن
 در حرف ظرف آن اسم اشارت (اثنا وقت معناسنه در یعنی او غلم
 یوسفک کاستان او قودینی وقتندم) مرادات صله (خاطر بونده قلب
 معناسنه در آمدك مفعولیدر) آمد فعل ماضی مفرده غائب (که حرف

بیان (تبرکاً مفعول مطلقاً تبر یا مفعول له) یا نفاسه یا حرف مضاجبت
یا استعانت (انفاس نفسک جی ضمیر شیخه راجع بکسر) شریف ضد
الوضیع (وتبعاً ای تخلفاً تبرکاً کنی اثر نتیجه کتمک معناسنه) لام حرف صله
اشعار مفعول جومیدر ضمیر بنده شیخه راجع بکسر (الاطیفة لطیفة ملائم
معناسنه در) ورفی چند مبتدا ورفی میراقی بونده کاغد معناسنه در
(یا وحدت ایچوند) بر علی معناسنه (آن اسم اشارت در اسلوب) اسلوب
ضم همزه ایله فن معناسنه در بونده طرز و طور معناسنه (ساخته
اسم مفعول) شود اولدی ساخته شود دوزلش اولدی دیمکدر
و خبر مبتدا در (محصول ترکیب) فرزندان چند یک فعل کلستان
انساننده خاطره کلام بکه الیک شریف اولان نفس لایله تبرکاً و لطیف
اولان شعر لایله تبعاً یعنی حضرت شیخ سعدینک نفس شریف لایله
برکت طلبیدن ایچون یا برکت طلب ایتمک ایله و شبنم کلستانک
اثر نیک کتمک ایچون یا کتمک ایله کلستانک طرز و طور بونده برقی کاغد
دوزلش اولدی یعنی تنظیم ترتیب اولدی که مراد بهارستان در
* و جزوی چند بران منوال پرداخته کرد تا حاضر از اداساتی و غائباً را
ارمغانی * جزوی یا حرف وحدت (جز پارچه دیمکدر) جزوی چند
برقی پارچه دیمکدر (بر حرف استعلا) آن اسم اشارت (منوال وجه
معناسنه در یعنی اول وجه اوزره دیمکدر) پرداخته اسم مفعولدر
(کردد کافی عجبیک فحیه فعل مضارع گردیدن مشتق اوله
دیمکدر پرداخته مقدم مفعولدر کردد تمام اولش اوله دیمکدر
جمله سی خبر) تا حرف تعلیل حتی معناسنه (حاضران حاضرک جی
مقدم مفعول صریحی باشدک) را ادات صله (داستان حکایه
یا حرف وحدت باشدک مقدم مفعول صریحی) باشد فعل مضارع
مقرر غائب اوله دیمکدر (غائباً را را ادات صله غایک جومیدر مقرر
باشدک مفعول غیر صریحی) ارمغانی صریحیدر هدیه معناسنه
(محصول ترکیب) داخلی برقی جزو کلستان کاتیک وجهی اوزره
تمام اولش اوله تا کیم حاضر لایله حکایه و غائب لایله هدیه اوله یعنی
حاضر بن و غائبه حکایه و ارمغان اولی ایچون سیاق کلستانده
برقی جزو تمام ایلمدیم * و چون این معنی با انجام رسید و این صورت

با تمام انجماید * چون ادات تعلیل شرطینی منضمین (این اسم اشارت بر
 معنی بن مراد یونده کلماتک اسلوب ومنوالند اولان بهارستاندر
 (با حرف صله) (انجماد صولک دیمکدر یعنی آخر (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ابرشدی (صور تندن مراد نقوش بهارستان (انجماید
 فعل ماضی مفرد غائب آخر اولدی یعنی دو ~~و~~ دیمکدر
 (محصول ترکیب) دخی چونکه بومعنی آخره یعنی نهایت ابرشیدی
 ایسه دخی بوصورت تمام اولقی ایله آخر اولدیه * باخر دکتتم چه
 سازم ز بوران نو عروس * تا بچشم خواستکارانش فراید زیب و زین *
 یا حرف صله (خر دخوا میجه نک کسریله رانک فقیله عقل
 معناسنه در) دکتتم فعل ماضی متکلم وحده دیدم دیمکدر (سازم
 فعل مضارع متکلم وحده دوزه یم یعنی ایلم دیمکدر (زیور لعل
 وجواهرله بزمکه دیلر) (نویکی جدید معناسنه (عروس بین النکاح
 والازاف کلینه و کویکویه دیلر) (تا حرف تعلیل (چشم کوزعین
 معناسنه (خواستکارانش شین ضمیر عروسه راجعدر خواستکاران
 کافی عجمله خواستکارک جمیدر وصفه مشبهه در که کافی هاء رسیدن
 منفیلدر و جمیدر خواسته ایله آردن مرکب طالب معناسنه (فراید
 فعل مضارع مفرد غائب افزایشدن محفف افزایشدن مشتق آرنه
 یعنی زیاده اوله دیمکدر (زیب زاء میجه نک کسریله راشعلق معناسنه
 (وزین امانه کسریله عطف تفسیردر (محصول یت) عقله دیدم
 نه دوزه یم بویکی عروسک بزکنی یعنی تزوتازه اولقیده عروسه مشبه
 اولان کابی نه کونه تزین ایده یم تا کیم انی طلب ایدی لک کوزینه
 زیب و زین آرنه یعنی راشعلقی زیاده اوله * کنت درهای شای
 شهر یار کامکار * نصره الدنیا معزالدواء کهف الحافقین * کنت
 فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحتد خرده راجع ضمیردر (درها مقدر
 بسازدک فاعلی جمله سی مقول قول (در دال مهمله نک ضمیه انجو
 معناسنه در) ها ادات جمع (یا اضافه توسل (تا مدح معناسنه
 اضافه لری لامیه (شهر یار عصر نده مه سالی اولین پادشاهه دیلر
 (کامکاره اضافتی بیانیسه (کامکار کافی اول عربی و ثانی فارسی
 خداوند کام دیمکدر یعنی مرادن ایدی غالب مطلق معناسنه حاصلی

دبلد بکنی ابدیچی دیمکدر (نصرة مصدر در بار دم معناسنه لفظا
 مرفوع خبر مبتدای محذوف تقدیری هو نصرة الدنيا دیمکدر هو
 شهر یاره راجعدر) الدنيا تقدیرا مجرور مضاف الیهی نصرتک دنیا تک
 باردیمی دیمکدر رجل عدل قیلندن (معز افعال بایندن اسم فاعلیدز
 عزیز ابدیچی معناسنه خبر بعد خبر در بوتمسف نصرتک اعرابی ایچون
 لازم کلدی والامبتدا تقدیرینه حاجت یوقدر نصرت ومعز بر آسه
 شهر یاره صفت اولور فتأمل (الدولة لفظا مجرور مضاف الیهی
 اضافت اسم فاعلک مفعولنه در) کھف لفظا مرفوع نصرت ومعز کی
 کافک قحی وهاک سکو نیله مغاره دیمکدر (خافقین حافقک تنیه سی
 حالت جری یا ایله لفظا مجرور مضاف الیهی در کھفک افق شرق
 افق غرب دیمکدر شرق و غرب معناسنده مستعملدر اضافت لامیه
 شرق وغربک مغاره سی دیمکدر حاصلی اهل شرق وغربک مغاره سی
 دیمک اولور ذکر مکان اراده مکین طریقله مغاره ون مراد ملجاء
 وماوی دیمکدر استعاره طریقله (محصول بیت) عقل جوابنده بکا
 دیدیکه کامکار اولان شهر یارک مدحی انجولر بله تربین ایله اوشهر یار
 دنیا تک ناصریدر دولتی عزیز ابدیچی در حاصلی شهر یار کامکارک
 قیمتده انجوبه مشابه اولان تناسبه بو نوعر وسی تربین ایله دیو عقل
 بکا خطاب ایلدی * اختر برج جلال کوه درج شرف * شمع بزم
 دوده تیمور خان سلطان حسین * اختر یلدز نجم معناسنه (برج بونده
 مطلق حصار اولق جائز در) جلال عظمت معناسنه اخترک
 برجه لامیه (و برجک جلالته پیائنه) کوهر جوهر دیمکدر (درج
 بونده صندوق دیمکدر) شرفه اضافتی پیائنه (شمع معروف) بزم
 مجلس معناسنه (دوده خاندان معناسنه) تیمور خان معروف حقیقتی
 استبان توار یخه مراجعت ایلسون اضافت لامیه بو مجموعی شهر یارک
 نصیبدر (سلطان حسین عطفه پیشان مراد حسین بیقرارد
 (محصول بیت) او یله شهر یار که جلال بر جنسک یلدیزی وشرف
 صندوقه سنک اهل وجوهری تیمور خان خاندانک مجلسک شمع که
 سلطان حسین بیقرارد رانک مدحی انجوسبله نوعر و سه مشابه ومثال
 اولان کابی تربین ایله دیو عقل جواب و بردی * آسمان قدری که چون

خور همان ذرات جهان * باشد از چشم عنایت دیدن اورا فرض عین *
 آسمان قدری یا حرف وحدت آسمان قدر مر کبدر علو مرتبه معناسنه
 خبر مبدای مخدوف تقدیری ان آسمان قدر یست (که حرف رابط
 صفت) چون ادات تشبیه (خور ویم ضمیمه کنش معناسنه در
 حال ذرات جهان مؤخر دیدن لفظنک مفعولی (ذرات ذره نك
 جعی ذره شمسك پرتونده نمایان اولان نسته به دبرل بونده رعایا و برایا
 مراد در اضافت لایمه) باشد فعل مضارع مفرد غائب افعال ناقصه دن
 (از چشم عنایت دیده نه متعلق (چشم عنایت یانیه) دیدن مصدر در
 کورمک معناسنه باشدك اسمی (اورا را ادات مفعول) اوضیر سلطان
 حسنه راجه صدر باشدك مفعولی (فرض عین خبری فرض عین هیچ
 بوجهله ساقط اولیان فرضه دبرل باشد اسمیه خبریه آسمان قدرك
 صفتی آسمان قدر سلطان حسنهك صفتی (محمسول یت) سلطان حسین
 بر آسان قدر در که کنش کبی جهان ذراتنک حالت عسایت کوزندن
 نظر ایلك اكا فرض عین اولور یعنی شمس پرتونده مجتمعه اولان
 ذره ره نه گونه پرتوانداز اولور سه پادشاه کاسکار دخی ظل جابنده
 اولان جهان ذره لرینه یعنی زیر حکو مننده اولان بنده لرینه عطف
 و مرحت و عنایت و شفقت کوزندن کورمک اكا فرض عین اولور
 * دین دان در ذمت جودش همه حاجات خلق * کی پسندد جود او
 در کردن خود عار دین * دین بوج فارسیده و ام دبرل دانك مفعول
 اولی (دان امر حاضر در داندندن یادانستن دن زیر قاعده مصدر
 تأییدك ما قبلنده (خسفف) دن سین اولور سه تا داله قلب اولور
 اما سین یا حذف اولور یا بیا به تبدیل اولور یا ها به بونده حذف
 اولمشد در داند اولوب فعل مضارع اولور امر حاضر قاعده سی
 اوزره دالی حذف ابدوب دان اولور یسل دیمکدر (در حرف نظر
 (ذمت ذال ثجذك کسر یله و ممك تشدید یله بحسب اللغة عقد
 معناسنه در اما بونده کردن دیمکدر (جوده اضافت لایمه جود
 سخا معناسنه در دانك مفعول تأییدی (شبنه اضافتی لایمه سلطانه
 راجه صدر (همه ادات سور) حاجاته اضافت یانیه (حاجات حاجتک
 جعی حاجت معروف (خلقه اضافت لایمه خلق مخلوق معناسنه

(کی ادات استفهام انکار ایچون داخل اولور جن مضاسنه) پسندید
 باء عجیبه فعل مضارع پسندیدن دن بکنور دیمکدر (جوداو لامیه
 و پسنددک فاعلی ضمیر بنه سلطانہ راجہ سیدر (برکردن غیر صریحی
 خودہ اضافت لامیه در (عاز دین مفعول صریحی اضافت لامیه
 (محصول یت) بورج پیل او سلطانک جود و سخاسی ذمتده
 مخلوقاتک جہ سنک حاجت لر بنی جن بکنور یعنی بکنمزن انک جودی
 کندنی کردنیده دین عاریتی بعض نسخده کی یر بنه کم واقع اولمش
 کاف عربک فتحیله آزدیمکدر یعنی آزدیمکدر حاصلی هیچ بکنمزن
 و بعض نسخده عاز یر بنه بار دوشمدر بولک مضاسنه در حاصلی
 کلام جبع خلقک حاجت لر بنی جود شاهیده دین پیل بویله اولنجہ
 سخا کندو بویئده دین اولمغی بکنمزن یعنی استمز (عروض) بوقطعه
 بحر رمل متمدندر صدر و ابتدا و حشور سالم عروض و ضربند قصر
 طاری اولمش قصر آخردہ اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاط
 و متحرک کنی اسکانه دیرل بویله اولنجہ فاعلاتن دن نون دوشوب تا
 ساکن او اور فاعلاتن قالب رمل مقصور مثنی اولوب بر مصرعی
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولور * اعز الله انصاره و ضاعف
 اقتداره و ادام اولاده الکرام تحت ظلال ملکک و سلطانه و انام کافہ
 الانام فی کنف عدله و احسانه * اعز افعال بایندن فعل ماضی
 مضاعف در دعا موقعندہ عزیز ایلسون دیمکدر (الله لفظا مرفوع
 فاعلی جہ سی دعا بنه) انصار نصیرک جعی لفظا منصوب مفعول
 صریحی باردم ایدیجیلر دیمکدر بونده انصاردن رجال و اتباعی مراد در
 ضمیر محلا مجرور مضاف الیہی اضافت مصدرک مفعولہ در (و ضاعف
 و او حرف عطف ضاعف مضاعف بایندن فعل ماضی مفرد مذکر
 غائب بنه دعا موقعندہ قت قت ایلسون دیمکدر فاعلی تحتندہ الله
 راجع جہ سی اعزیه معطوف در (اقتدار افعال بایندن مصدر در
 قادر اولمق مضاسنه یعنی کوجی بتک لفظا منصوب مفعول صریحی ضمیر
 بنه سابق کی (و ادام و او حرف عطف ادام افعال بایتنک اجوف
 و او پسندن فعل ماضی مفرد مذکر غائب دائم و ثابت ایلسون دیمکدر
 تحتندہ فاعلیله اعزیه معطوف (اولاد ولدک جعی اوغللر دیمکدر

لفظاً منصوب صفتیدر اولادك (تحت ضد فوقیدر آنت معناسنه
 فار سید مژر دیر مفعول فیهی اداامك (خلال طلاك جمعیدر كولكدل
 معناسنه لفظاً مجرور مضاف الیهی خلالك ضمیر مجرور به ملكك مضاف
 الیهی امكانلر لایمه (و یو سحرف عطف استعلا لفظاً مجرور و ملكه
 مضطوف ضمیر سابق كنی (و انا مفعول باندن فعل ماضی اجوف و اوی
 مفرد مذکر غائبدر تحتیده فاعلیله اعز به معطوف او یوتسون یعنی
 راحت و یوتسون ثلاثی معناسنه اولی احتمالیده وار یو یله و اوجه كافه
 مجرور معترضه داخل الاولون اوله كوره معصوب اولوب مفعول اولون
 (انا مضاف مجرور مضاف الیهی كافهك یو انا مضافی معناسنه در
 (فی حرق جز اناده معصافی كسف كلك هنی و نو ك شكویه لاطعه
 معناسنه قنصنله جانب معناسنه در یونده ابكاسنه ده احتمالی وارد
 لفظاً مجرور و محلاً منصوب مفعول غیر صریحی انا مفعولك عدله
 مضاف عدله معترضه و سبط علل عدله معطوف و ضمیره مضاف
 (محضول غیر) الله عظیم الشان ملك انصار بی عزیز ایلسون دخی
 انك اقتدار بی قوت قیت ایلمیون دخی انك اولاده كرامتی ملك مملطنی
 ظلمتلك الشده دایم ایلسون دخی انك عدل و احساننی احاطه شده
 باحواسنده یعنی حایه شده بجمع نامی الله عظیم الشان او یوتسون یعنی
 راحت و یوتسون بلجمع فیل او یوتسون یعنی سیرج او ایلسون * قطعه
 طایستان گرچه سعادتی كره دین * پیش رنام سعادتی نکی تمامش *
 (گرچه) اگر چه مدن محققدر اذلت شمرط (سعادی كردك فاعلی) كرد
 فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمكدل (نین ازین دن محفدر) از
 من معناسنه (این اسم اشارت كردك مفعول غیر صریحی) پیش باه
 عجله اوله معناسنه بوندن او كندن یعنی بوندن اقدم دیمكدل (بنام با
 حرف صله یا حرف مصاحبت) نام آد یعنی اسم سعادته اضافتی لایمه
 (بن این دن محفد خاعده جزینه اوزره خلیق یتنده ابن لفظنندن
 همزه حذف اولوب انا التمام بعضاً کلیاً حذف ایدرل شیخ عطارك
 بند نامه سنده اولان شافقی ادریس كنی (تمامش شین ضمیر كلستانه
 و اجطدر تمام كردك مفعول) محضول یتد (كلستانی گرچه شیخ سعادی
 بوندن التمام زکی ازخلی معنك ناعنه انی تمام ایلدی ایسه یعنی انك ناعنه

تألیف و جمع ایدوب که تابه رونق و فرو بردی ایسه * بهارستان
من نام از کسی یافت که شاید سعد بن زکی غلامش * بهارستان من
لامیه نلم بونده شهرت معناسنه در و یافتک مقدم مفعول ضمیری
از کسی غیر ضمیری (یا جعفر و جملت) (کسی سلاطین حسین بن
عباسند) که حرف بیان (شاید فعل مضارع مفرد غائب نظر بندین
یا شاید بندهن زیر مصدراتی سینی نک بالاده ذکر اولند یعنی وجه اوزره
سینک جذبی قیلندند لایقدر دیمکنیدر بونده شاید شد تصدیق
یعنی اولی لایقدر معناسنه (سعد بن زکی شاید شملک فاعلی) غلام
مفعول شین ضمیر کسی به راجعدر (بعضی نسخه ده شاید برینه باشد
واقعدر بویه اولجه مقدره حاجت قالماز (محصولیت) نیم بهارستانم
بر کپسه دن نام و شان و شهرت بولدی که زکی اوغلی سعدا اکا بنده
اولغه لایقدر بونیده نامی معنای اصا پسندسته استعمال ایدن تکلفه
دوشوب نلم آله غمش (عروض) با قطعده بحر هج مسند ملنددر که
صدر و ابتدا و حشور سالم عروض و ضرب محذوف (حذف اخرده
اولان سبب خفیف اسقاطه دیلر مفاعیلن دن این دوشر مفاعی قالمور
فعلولن انک برینه کلور بویه اولجه زمضراعی مفاعیلن مفاعیلن فعلولن
اولوب هزج مسدس محذوف اولور * قطعده دیگر * کذری کن برین
بهارستان تاییق در و گلستانها * کذری (یا حرف وحدت گذر اسم
مصدر در مرور معناسنه (کن امر حاضر کذری کن بر کچه ابله یعنی
کچ (برادات صله با معناسنه (این اسم اشارت تا اذات فعلیل (پیشنی
با حرف استقبال بینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کوره سین دیمکدر
(دراو) در حرف ظرف (اوضعی بهارستانه راجعدر) گلستانها ها اذات
جمع (محصولیت) بو بهارستانه بر مرور ابله یعنی سیر و تماشا طریقی صله
بر کیم تا کیم او بهارستانده گلستانلر کوره سین یعنی نیم بهارستانده نیمه
گلستانلر دندر جدر عین معان ابله نظر ابله * و زلطافت بهر گلستانی رسته
کلهاد دیده ریحانها * وز وازدن مخفف (بهر با حرف ظرف در معناسنه
(هر اذات سوز (گلستانی با حرف وحدت نوعیه (رسته ماضیدن قسم
بشم معناسنه (کلهنا کل معروف (ها اذات جمع (کلهارسته نک فاعلی
(دیده بوده ماضیدن قسم ظاهر اولمش دیمکدر (ریحانها فاعلی ریحان

قسطن دیمکدر (ها اداث جمعدر) (محصول بیت) دخی اطافدن هر بر
 کاستانده یعنی بهارستانده اولان هر برکاستانده کلر بخش ورجانلر
 ظاهر اولمش حاصلی بوبله رنگین ورجاندر (عروض) بوقطعه بحر
 خفیف سدس بخون اصل در که بعد الا زاحیف فاعلان مفاعیلن
 فعلن در تنه کیم تفصیلی نه کاستانده که روضه ز بهشت منویسند
 ذکر اولمشدی * ورتیب این بهارستان بهشت روضه اتفاق
 افتارست * ترتیب تفعلیل باندن مصدر در هر شقی رلو رینه قومه
 دیرل اضافتی مصدرک مفعولنه در و مبتدا (برعلی معناسنه) هشت
 اسماء اعداددن سکر دیمکدر (روضه باغچه دیمکدر بونده باب و فصل
 مقامیددر) (اتفاق افعال باندن مصدر در اصلی اتفاق ایدی قبل
 ماء افعال و او اوانسه و اوای نایه قلب ایدوب اداام ایدر ل اتفاق اولور
 (راست کلک معناسنه ترکیب ووشش) (افتادست سین و تا اداث خبر افتاده
 ماضیدن قسم در خبر مبتدا واقع اولمشدر معناسنه) (محصول ترکیب)
 دخی بو بهارستانک ترتیبی سکر روضه اوزره اتفاق واقع اولمشدر یعنی
 موشوش واقع اولمشدر حاصلی سکر روضه ده اختتام پذیر اولمشدر
 * هر روضه بهشت آیین مشتمل بر رنگ دیگر از شقایق و بوی دیگر از
 ریاحین * روضه همزه حرف توسل (باه بطنی و خندندر و منتهأ
) بهشت آیین وصف ترکیبی قبیلنددر و مبتداک و صغیر بهشت
 آیینی دیمکدر بهشت پای هر یک گمربله بخت معناسنه در بونده
 هر د تشبیه ایچوندر بخت کی دیمکدر (مشتمل بر سین و تا تقدیرله خبر
 مبتدا در) (مشتمل افعال باندن اسم فاعلدر محیط و مجتمع معناسنه
) رنگ لون دیمکدر (دیگر عسیری دیمکدر) (شقایق داغی لاله که کلچک
 تعبیر اولور رنگی غایت قرمزیدر و بوی قوقو معناسنه) (بوی دیگر
 خیری قوقو دیمکدر) (ریاحین ریحانک جمعیدر فسلکن معناسنه در
) (محصول ترکیب) هر بر بخت کی اولان روضه سی شقایق غیری رنگی
 ریاحینک ماعداسی قوقوی مشتملدر یا خود هر بر روضه سی رنگ شقایق
 ماعدارنگی و ریاحیندن ماعدا قوقوی اشتمالده جنت کیدر حاصلی
 قلوب وار و احه صفیا بخش و رونقه در * نه شقایقش را از با مال
 باد حزان پر مردکی و نه ریاحینش را از دست بردردی افسردگی *

نه های رسمیه ادبانی فطرت تجزید اولمش نیاشد تقدیر زده شقایقش را
 را ادات صحنه (شین ضمیر بهارستانه را جعفر شقایق مقیدر فطرت
 مقبول غیر صریحی (پایمال مر کبدر پای ایله مالین چکنو مقنا سینه
 خورلقیدن کایتدو بونده باد حزائک زده لمسی مر اددو) پر مشر فطرت
 مقبول صریحی باد جزائله اضایف لامینه (باد پیل (خران فصول
 از بعه تک بری اضایف لامینه (پر مشر دی مقدر فطرت فاعلی یا حرف
 مصدر کاف عجمی هاء و سیدن مبدل پر مشر د صولش دیمکدر (واو
 حرفه عطف (نه سابق کی) (از دست برد مقبول غیر صریحی افسر زده تک
 زدست برد بله بحرینک ضمیمه ظلم معنایه در (برد بله بحرینک فحیمه
 بصوقی معنایه بردایله برده جناس خطی و اورد دینه اضایفی لامینه
 (دی قدش دیمکدر (افسر دی یا حرف مصدر کاف هاء رسمیدن مبدل
 (معلوم اوله که آخر زده هاء رسمی اولان کلمه تک آخر نیمه الف و نونکه
 ذات جعفر دینا خود باد داخل اولسه هاء رسمی کافر مبدل اولور
 ابتدا کان و افسر دی کی) (افسر زده طوگمش معنایه در (محصوله کیسه)
 نه او بهارستانک شقایق زده حزان یلینک زده لیوت چکنه سیدن
 ضولق اولور یعنی سائر شکوفه و اشجاری باد جزائک زده تک کی
 بو بهارستانک شقایق کی اولان لفظاظ و نکاتنه دست دس بولم زده
 ریحانلرینه قبشک صووعنک غلبه سندن صولق اولور یعنی شدت
 زدن سائر یا حین سنانین کی صولن حاصلی شقایق کی اولان نیکار تک
 مضامینی خلل پذیر اولماز نور یا حین مثال بوی معنای لطیفه استعجم
 اولان الفاظی یک ریز اولماز و الحاصل دایما ترو ترو زده * قطعه * دیمده
 مرغزارش بر جولنب شکفته لاله زارش در نواحی * دیمده ماضیدن
 قمر پر ظاهرا اولمش معنایه مرغزارش شین بهارستانه را جعفر
 (مرغزاریمک فحیمه در ضمنی غلط مشهور در مر کبند ندر کلزار کی
 وغینه حر که ویرمک دخی غلطات عوامد ندر زیرا فارسیده مضاف
 ایله معطوف علیه دن غیری مخرب اولماز مضاف مکسور معطوف
 علیه مضموم اولور کلمه تک آخری حرف مد و هاء رسمی اولمده
 اگر حرف مد اولور ایسه مضافک آخر نیمه بریاء مکسوره کلور
 معطوف علیه بعدنده اولان واو ضمیمه حر که ویر بلور آشنای

من بوی باز بینی مایلین و راناجه اندازی و جبهان از کلو و حلقوم کی و اکمل
 هاء رسمی اولوز ایسه هاء رسمی تلفظ ده همزه م کسولیه تبدیل اولوز
 معطوف علیهم بنه و او ضم ایله جر که یو یلوز (شده) اخدا شاکست
 و بسته) کی بویه اولجه مر غزان نه مضایق و نه معطوف علیهم بلکه
 مر کدر مر غایله زاردن (مراع یونده چایز چمن) ناز کثرت افاده
 اینر چایز دیمکدر و دمیده نیک افعلیدن (بر جوف استعلا یونده
 ظر قدر) جوانب جانبک جمعید اطراف معنایه و دمیده نیک افعلولی
 (شکفته ماضین قیدر آچیش دیمکدر) (لاله زار یونده مر کدر لاله ایله
 زاردن لاله لر دیمکدر و شکفته نیک افعلیدن) (شین ضمیر بنه چهار ستانه
 راجعدر) (در اذات ظرف) (نواحی ناحیه نیک جمعید اطراف معنایه
 کار دیمکدر و شکفته نیک افعلولی غیر صریح) (محصول بیت) اولوز معنایه
 اطر افنده یعنی جوانب از بعه سنده چایز و چون طاهر اولمش دخی انک
 کار زده لاله لر اچمش حاصلی جمع جبهتی مزین و متفح اولمش کمال
 لطافتدن کنایت * زشم لاله را خوی دو بنا کوش ز زبان غنجه را می
 در صراحی * ششم زاله معنایه چه دیمکدر (خوی ولور رسمی وضعه
 مجهوله ایله در معنایه دار عریجه عرق دیرل معلوم اوله که فارسیده
 ضمه مجهوله و کسره مجهوله اثبات الی شلدر که مثلاً ضمه و کسره بی
 صراحة فرائض الی درل یعنی اشباع الی درل نور و شیر کی این ضمه معروفه
 و کسره معروفه یا ضمه صریحه و کسره صریحه دیرل بعضاً ضمه
 و کسره بی غلام اشباع اعینوب یعنی صراحة فرائض الی درل بلکه بین ضمه
 و فتحه لکن ضمه به قریب و بین کسره و فتحه لکن کسره به قریب
 او قورل ضمه مجهوله و کسره مجهوله وضعه غیر صریحه و کسره غیر
 صریحه دیرل خوی و شیر کی یعنی ارسلان (خوی مبتداً بنا کوش
 سین و تاقیدین بله خبر بنه کوش قواق توی دیمکدر) (یاران یغور
 غنجه معروف) (ار اذات تخصیص) (می مبتداً شرا ب معنایه
 صراحی بنه رسین و تاقیدین بله خبر در صراحی شراب قود قری
 معروف قاب (محصول بیت) چه دن لاله نیک قولای توی اوزیه در
 وارد یعنی لطیف و نازک اولان محبوب عرق آود اولوب قولای توی بنه
 طولاسیله نه کونا طراوت تاره بولور ایسه ششم دخی لاله ایله اوله زینت

نام و بر میسدر باواندن غنجه نك صراحی منده می وارد یعنی صراحی
 بلورده نك شراب غنجان اولوب شراب صراحی به نه کونل و نسق
 و برده ایسه که دخی با بالیا و یله ازب و فر دیگر و بر میسدر * غزیر الدمع
 من عین السواقی * کثیر الضحك عن غیر الاقاصی * غزیر عین فمجه نك
 فنی او نك کسر یله وزن و معناد کثیر کبیر لفظا مرفوع خبر مبتدا
 محدوق تقدیری می غزیر الدمع الخ لف و نشر مرتب طریقه لاله به
 و مصراع ثانیه اولان مصدر غنجه به را جعد یا ایکسیده بهارستانه
 را جعدن الدمع لفظیا مجرور مضاف الیهی (دمع کوز باشی من)
 حرف جر غزیره متعلق (عین نوله بوکاره معناسنه در لفظا من الاله
 مجرور محلا منسوب مفعول غیر صریح غزیرك (السواقی تقدیرا مجرور
 عین لفظنك مضاف الیهی او نده كوچك بوکاره دیگر که ساقیه نك
 جعدیز (کثیر غزیر کی احزابده و معناده) (الضحك لفظ مجرور مضاف
 الیهی کثیرك کوله معناسنه (عن حرف جر کثیره متعلق) (تقرئ
 مقله نك فنی و غزیر مجه نك می کونه اولك دیش دیگر مفعول غیر
 صریح کثیرك (الاقاصی تقدیرا مجرور نك مضاف الیهی اقاصی
 همزه نك ضمه الحوانك جعدیز پایادیه معناسنه (محصول یث) اول
 بهارستانك دمی یعنی صوبی چوق ساقیه لاله کوزندن یعنی اول
 بهارستانك صوبی بوکاره لادن جر بان ایدن ضرودن چوق نشکان بادیه
 عشق اولنلری قلندر حاصلی جنات مجری نوحها الانهار مضمونه فله مع
 و اشارت بیورر یا خود اول لاله نك دمی چوق اوفق نك نزلدن یعنی لاله
 داغ جهرتله سینه سین چك ایدوب شبنم ریز اولدی یعنی قطرات
 اشكك جر بان اوفه جق نزلدن چوق و اول بهارستانك ضحی کثیر
 پایادیه نك اولك دیش نندن یعنی خندان اولان کیمسنه نك وقت نسمده
 اولك لایشی کور نمده پایادیه اطرافنده اولان بیاضه تشبیه ایلش کثیر
 اولمسی دلتما نمایان اولمده یعنی اول بهارستانك خنده سی چوق یعنی
 مورت نشاطدر که ناظرین و تماشا سنانك کوله دن دیشلری قیاماز الحوانك
 دیشلری کی دایم کساده اولور یا خود اول غنجه نك ضحی یعنی نیم
 کساده لای پایادیه نك کساده لکندن چوق حاصلی بهارستانی وصفدر
 بوینده اولان صنایع لایعد و لایخصی در از جمله دمع الیه ضحك صنعت

تمسک اندوزیست عینه کوزه معلوم و عینه کوزه هو فی بلا یست
 * اشارت میکند بر کس که می نوش * فان العفول لذات ما حی * اشارت
 افعال باینک الجوف و او یمنین مهندره و پیشی و قمر چون نظر بقسمه
 کوی ستر میکند اما بگوید و ایما معنایسته در معلوم اوله که نمیشد فایده عجب بدید که
 مصادره عمر بک آخره و اولان زام کردری طویل و صکتا یست بیدر
 کند و ینارنده استعمال ابیدر ایست میندک مقدم مفعول (میکنند)
 میادات حال کند فعلیل مضارع مفرد ظائب کنندندن یا علی طریق
 الشیاذ کردنیدن مشتقین ابیدر میکنند (نکس ظلی) که بحرف بیان
 (می نوشک مقدم مفعول) نوش امر حاضر در ایع معنایسته و فایده حرف
 تعلیل ان حرف مشبهه بالانفعل تحقیق افاده ابیدر (العفو لغضا)
 منصوب اسمی ما حی قدر امر فوع خبری عفوگاه مقابلته عتاب بتمویب
 ترك ایتمکه در الف و لام مضافه الیهین عوض تقدیری عفو الله ویر
 (لام حرف جر ماحیه متعلق) ذلالت ذله ک جعی کاه معنایسته در
 هر تقدیر خطای صغیر معنایسته در استعمال اولور ایسه ده بوند
 مطلق کاه معنایسته در افعلا بحرور لام ابله محلا منصوب مفعول غیر
 صریحی ماحیک (ما حی اسم فاعل در ناقص و او بدندن مجوایدی میکنند
 (محصول ین) ترکس اشارت ابیدر که شراب ایچن بجا تحقیق عفو
 خدا کاهلری مجوایدی یعنی باری تعالی ک صفت عفو خطایابی
 محو ابیدر * همی رسم که از لطف اشارت کند بر هیز کار امانی *
 همی ۵۰ حرف نا کید می حرف حال (معلوم اوله که فوول مضارع حال
 و استقباله دلالت ابیدر اگر یا داخل اولور ایسه استقبال خاص قلور
 می داخل اولور ایسه جاله همی بونده ادات استمرار اولفده جا زدن
 دائما دیکدر رسم فعل مضارع متکلم وحده قور قرم یعنی خوف ابیدر
 دیکدر (که حرف تعلیل) اذن تدین معنایسته (لطف اشارت باینه
 (کند فعل مضارع فاعلی تحتیه لطف اشارت و اجمدر (بر هیز کار امانا
 را ادات مفعول (الف و نون ادات جمع) بر هیز کار کار ادات وصف
 مشبهه در محنت معنایسته مفعول غیر صریح دیکدر (مباحی صریح دیکدر
 (یا حرف نسبت مباحه منسوب مباحی دیو مذهب باطل ایا حده
 اولور دیر که ز علزجه حلال و حرام یوقدر جاله اشیا مباحدر

محصول است) خوف ایدرم یا داتما خوف ایدرم که ترکیب اشارتک
 لطافتش یعنی خدا عفو در عفو ایدرمی هیچ دیو اشارتشدن الا آن خوف
 ایدرم یاد اتما خوف ایدرم خود فرم که برهیز کارزی یعنی صلحا و تقیاری
 مباحی ایدرم یعنی نذهب ایاچه دم قبل حاصلی طرف رجایه ذاهب اولوب
 اکثر اسماء الدن اباحی اولور (عروض) بقوطه بحر هزج مستثنی
 مقصور در که کاستان کرچه سعدی قطعه سنده مقضلا بیان اولندی
 * التماس از تماشایان این ریاض خالی از ملاحظه خار اعراض
 و خاشاک مطالبه اعراض * التماس امید ورجا معنائش میباشد
 (از تماشایان التماس متعلق) تماشایان الف و نون ادات جعفر تماشایی
 بالحرفی نسبت سربشی زوار معنائش (اینه اضافی بیانیه) (این اسم
 اشارت) (از ریاض روضه نک جمعیدر) خالی بوش دیمکدر اضافت
 بیانیه (از ملاحظه خالی به متعلقدر ملاحظه مفاعله بایستد
 مصدر و فکر معنائش) (خار اعراض بحان الامیه) (خار دیکر دیمکدر
 (اعراض بحر شک جمعیدر عرض متشک مقابل سنده شی مأمول
 ایتک) (خاشاک خار اوزره معطوف چون جوب دیمکدر) (مطالبه به
 اضافی بیانیه مطالبه نک اعراض مصدرک معقوله در مطالبه
 مفاعله بایستن مصدر در استک معنائش) (اعراض عوضک جمعیدر
 بدل طلب ایتک) (محصول ترکیب) (غرض ملاحظه شی دیکندادن
 یعنی بونکایک مقابل سده برشی مأمولی فکوندن و عوض مفاعله شی
 چون جوابتک یعنی کتابک بدلیم برشی طلب ایتک سو بروند بایستن
 خالی اولان بود روضه فی زوار و تماشایان الدن التماس * آنکه خون
 بقدم اهتمام برایشان بکندند و نظر اعتبار در بنه بکند باغبان را
 که در زینت شان خون جگر خورده است و تحت ششمان جان شیرین
 بر لبها آورده بدعا بی یاد کنند و بشای شاد گردانند * آنکه اسم موصول
 و مبتدای تأکید اولدر که معنائش (چون حرف تعلیل) (بقدم با حرف
 مصاحبت) (قدم الیق معنائش) کدزدنک مقدم مفعولی (اهتمام
 اضافی مجاز لایبه) (اهتمام یونده صمیم معنائش) (برایشان مؤخر
 کدزنده متعلق) (ایشان ایتک جمعیدر اولدر دیمکدر) (با حرف استقبال
 (کدزدن فعل مضارع جمع غالب بکمال یعنی فروزیده را دیمکدر

و نظر اعتبار بیانه قدم اهتمام معطوف (در حرف صله با معنای
 بنکرند فعل مضارع جمع غائب بقدر یعنی نظر اید لری دیگر
) باغبان باغبی دیگر زرا بان ووان ادات فاعل مؤخر کنند
 مفعول (را ادات مفعول) که حرف تعلیل (در حرف طرف تربیت شان
) شان ضمیر جمع غائب (خون قان معنای در عریسته دم دیر
) جگر اضافی لامیه در (در تربیت خورده نک مفعول غیر صریحی
) و خون جگر صریحی (خورده ماضی بدن قسمدر پیش معنای
) بخشان تثبیت تعلیل باشند مصدر بو یومعه معنای (جان شیرین
) بیانه شیرین طلی معنای در (البه طوداق بلب طوداق اوزره
) دیگر (آورده کنور مش معنای ماضی بدن قسمدر) جان بلب آورده
 کمال المضطرب و مشقتن کایسدر (بد طای یا حرف وحدت) دعا
 مفعول صریحی کنند (یاد ذکر معنای یعنی اکتی دیگر مفعول
 صریح دیگر کنند) کنند فعل مضارع جمع غائب فاعلی نه شده
 غماشایانه راجعدر جمله سی خبر مبتدای فانی اعنی انکه و مبتدای ثانی
 مع الخبر خبر مبتدای اول اعنی التماس (و بنسائی دعائی کبیر) شاد
 مسرور معنای (کردانند فعل مضارع بونده ایلر دیگر
) (محصول ترکیب) زواردن التماس اولدر که چون قدم اهتمام ایلر
 اول روضه اوزره مسرور ایدلر دخی نظر اعتبار ایلر اول روضه
 نظر ایدلر زرا باغبانی انلر تربیتده جگر فانی یسدر یعنی اذیت
 چکمشدر و انلری بو یومعه طلی جانی طوداق اوزره کنورمشدر
 یعنی زحمت و مشقت چکمشدر بر دعا ایلر یاد ایدلر و برشا ایلر مسرور
 ایدلر حاصلی معنی بو عوض و غرضیدن خالی اولان روضه لری قدم
 اهتمام بکن یعنی فدان چکنیوب شیخ قیروب شکوفه باعمال ایتدن
 بکن و نظر اعتبار ایلر نظر ایدن زواردن امید ورجا اولدر که باغبانی
 یعنی مصنی بر دعا ایلر اکلر دخی بر مدح ایلر مسرور و خندان ایدلر
 زرا انلری تربیه ایدنجه نه جگر فانی بو یومعه یعنی نه زحمت چکمشدر
 و انلری بودوب بو مرکز کلنجه نه کونه اضطراب چکمشدر که جانی
 اغریه کسدر بونده اولان تشبیه نه تشبیه بدیع دیرلر اربانک معاوی
 ذکر غایت تفصیل محتاج تفطن اف کنت من اهل البیان (قطعه)

* هر كس ز نيك بختان زین تازه رس در ختان * در سایه نشیند
 یلمبوه بچیند * هر كس هر كس كه تقدیر زده (زای مفرد تیدین ایچوند
 نيك ایومعنا سنده در) بختان بختك جمیدر (نیک بخت وصف ترکیبدر
 ابو بختلو دیمکدر) (زین از این دن مخففدر مفعول خبر صریحیدر
 فشدنك) تازه رس وصف ترکیبی یکی یشمش دیمکدر (در ختان
 درختك جمیدر اغیار دیمکدر) در حرف طرف (سایه با حرف وحدت
 همزه حرف توسل) سایه کولکه معنا سنده بوده نشینده متعلق
 (نشیند فعل مضارع مفرد غائب نشیندن دن یا علی طریق الشاذ
 فشدن دن مشتقدر اوتوره دیمکدر) (یا حرف عطف او معنا سنده در
 میوه یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (بچیند با حرف استقبال
 چیند فعل مضارع مفرد غائب چیندن دن یا علی طریق الشاذ
 چیندن دن دوشیره دیمکدر) (محصول یت) نيك بختلو دن هر کیمسه که بویکی
 یشمش اغیارك سایه سنده اوتوره یا بر میوه دوشیره حاصلی سایه سیله
 مستظل یا میوه سیله منتفع اوله یعنی بهارستاندن بهره باب اوله
 * آن به که پیش کبر آیین حق کزاری * راه کرم سپارد رسم دعا
 کز بند * آن به که اول یکدر که دیمکدر (پیش باء عجمیله اولك دیمکدر
) کبرد فعل مضارع کبریدنن یا شاذا گرفتن دن مشتقدر (آیین
 عادت و قانون معنا سنده در) (حق کزاری یا حرف مصدر حق کزار
 زای هوز ایله وصف ترکیبدر حق اودیچی معنا سنده یعنی ادای حق
 ایدیچی دیمکدر ذال تخذ ایله یا زان ادای حق ایده یمش) (راه بول یعنی
 طریق) (کرم معروم راه کرم سپاردك مقدم مفعول صریحیدر) (سپارد
 فعل مضارع مفرد غائب سینك ضمیمه رفتن معنا سنده یعنی کتمك
 یا سینك کسر یله ازلنك یعنی ارامق معنا سنده) (رسم عادت دیمکدر
) (دعابه اضافت پائیه) (کز بند فعل مضارع مفرد غائب كاف عجمینك
 ضمیمه کزیندن دن یا کزیدن دن مشتقدر کرحه مصدر یائی دالی
 علی الاتفاق یائی حذف ایله مضارع اولور اما بونده تون مصدری
 داله تقدیم ایله در بوندن ایچون سودی کزیندن دن مشق قلمش بکنه
 یعنی اختیار ایله دیمکدر) (محصول یت) اول بودر که حق ادا ایتمك
 یعنی انصاف و عدالت قانون و عادت او کنه طوبه یعنی اجزا ایلایه

مصراع اول بنیاند یعنی حق کز اراق اینی بود در کرم و لطف بولنه
 کیده یا کرم بولنی ایزله حاصلی کرم ایده دعا رسمی اختیار ایدوب
 بکنه یعنی دعا ایده الحاصل بنم روضمدن منتفع اولان کیسه انصافی
 الدن قوموب کفران نعمت اولوب حقی ادا ایده کز یلار طریقه
 کیدوب برخیر دعا ایده * کوید که بنده جانی کین روضه ساخت یارب *
 همواره از خدا پرور خود تهی نشند * کوید فعل مضارع مفرد
 غائب کویدن دن یا علی غیر قیاس گفتن دن مشتقدر سوبیه دیمکدر
 (که حرف بیان بنده قوال یعنی عید معضاضنه در (جانی یا حرف
 نسبت جام بر قریه تک اسمیدر یعنی جامه جنسوب دیمکدر بونده
 مؤلفک لقیندر اسمی بدل جن تا یقانی ایلمن ده لایعد ولا یحصى دو
 (جانی بنده دن بدندر (کین که این دن تحققدر (که حرف رابط
 صفت (این اسم اشارتدر روضیه (ساخت فعل ماضی مفرد ضائب
 تحنیده طاعنی جانی به راجعدر دوزدی یعنی ترتیب ایلدی جمله سنی
 صفت جانی (یارب یا الله (همواره هانک فعی و هله رسمیه همبشنه
 معضاضنه دائم دیمکدر (از خدا نشینده معضاضنه (خدا اسم ذاتدر
 عریده الله کی (پر به عجمک ضمیمه طلو دیمکدر (از خدا پر الله طلو
 یعنی معرفه الله مملو دیمکدر (و او حرف عطف (از خود تهی
 از خدا پر معطوفدر (خود کنند و معضاضنه در (نهی تا ک فعی و کسری
 و هانک کسریله بوش دیمکدر (نشند فعل مضارع مفرد ضائب
 او توره دیمکدر فاعلی تحنیده جانی به راجعدر (محضول یقت
 بو بهارستانده فاعله مند اولان دعا ایدوب دیه که بنده جانی که
 بو ایجه دوزدی یعنی ترتیب و تنظیم ایلدی یارب دائما خدا ایله پر
 یعنی معرفه الله ایله مملو حاصلی ذکر و ذکر و فکر و فکر الله اولمه
 ماسوا قلبتدن اخراج و کنند و دن تهی یعنی بیکدن بوش او توره
 محصل کلام ذکر الله قلبه سرایت ایدوب دنیا و عقی و مافیهایی
 ترک و کند و لکی دخی ترک ایله دیو دعا ایله زیرا دیمشدر (یت
 (در طریق نفسبندی چار ترک (ترک دنیا ترک عباد ترک هستی ترک ترک
 * جز راه او شوی جز وصل او بجوید * جز نام او نکوید جز روی
 او نیند * جز غیر معضاضنه در (راه اضافه لامیه (راه بول دیمکدر

طریق معائنه بویسته اولان اول خدایه راجمدر (نبود فعل نفی
 مضارع مفرد غائب بوییدندن بام عجمیه یلبه دیمکدر) (جز وصل او
 جزراه او کیسدر) (وصل واول فحبله مصدر در اول شقی معناسه
 (نجوید فعل نفی مستقبل مفرد غائب بوییدندن استیمه دیمکدر
 (جز نام او بنه سابق کبی) (نگوید فعل نفی استقبال سو یلبه دیمکدر
 گویدندن یا خلاف قیاس گفتن دن مشتق در (جز روی او حاکم کی
 (نبیند فعل نفی مستقبل بیندندن یا علی غیر قیاس دیدندن کورمیه
 دیمکدر (محصول بیت) الله عظیم الشانک یولینک غیریه یلبه یعنی
 ، کتمه یعنی طریق مستقیمدن ابریه انک وصلنک غیریه طلب ایلیمه
 یعنی استیمه انک استیمک غیریه دیمه یعنی دائما الله الله الله دیمه انک
 زوینک غیریه کورمیه یعنی جلال خدای مشاهده دن بر آن خالی
 اولیه دیو دجا ایلیمه زواردن بویله دجا طلب ایلر حضرت ملا جامی
 حاصلی یسرنالقه وایاکم روشنی طریق الله یعنی تخلقوا باخلاق الله ایله
 متصف وطلبی وصال الله و ذکر الله و نظری جمال الله اولاسنی
 رجا ایدر (عروض) بوقطعه بحر مضارع دندر که بر مصرعای اصلنده
 مقاعیلن فاعلان مقاعیلن فاعلان در که هر جمله رملدن مؤلف هر ج
 اول رمل صکره بونده صدر وابتدا وحشو تاثیر حاصلی اجزای
 هر جبه حرب علی طاری اولمش حرب که حرم ایله کفک اجتماعه
 دیرلر حرم ایله اولدن میم وکف ایله آخرده اولان سبب خفیفک
 ساکنی دوشرمع بقاء حرکت ما قبله یعنی نون دوشر ولام متحرک
 قالور فاعیل قالوب مفعول انک برینه کلور بویله اولجه بحر مضارع
 اجرب اولور که بر مصرعای مفعول فاعلان مفعول فاعلان اولور
 *روضه نخستین در نشر یا حین چیده از بساین دوز پیشان راه
 هدایت و صدر نشینان بار کام ولایت * نخستین نخست نوک و خا
 میجه نك خمه لایله اول معائنه در (با حرف نسبت) (نون حرف تأکید
 اولکی دیمکدر) (روضه نخستین مبتدا در) نشر یا حین چیده خبری
 (در حرف ظرف نشر در پیشان نشر دیمکدر) (شمر نوک قتی و شین
 میجه نك سکونیه یا عی یعنی طاعتی معناسه در منه سنده شمی
 مر حوم صامتی دیمش لکن نشر ایله نثری فراق انجمن (را یا حینه

اضافت مصدرک مفعولته در (ریاحین ریحاك بجعیدر) چیده به
 اضافت بیانه چیده اسم مفعولدر (از بساتین چیده به متعلقدر
 بساتین بستاك بجعیدر) دورینانهم اضافت لامیه در دور پینان
 الف ونون ادات جمعدر دور بین وصف ترکیبدر اوزاغی کور پیچی
 دیمکدر برآلت مخصوصه در که اوزاغی یقین کومتر در هر فکره فقی
 اصحابندن کایتدر (دور یندان راه هدایت لامیه در) هدایت
 درایت وزنده مصدر در قاعده انجام اوزره تاسی طویل یازیلور
 ارشاد ودالات اتمک معناسنه (واو حرف عطف) صدر نشین وصف
 ترکیبدر کوشده اوتور پیچی دیمکدر طو حریبه دن کایتدر (الف ونون
 ادات جمعدر) بارگاه محل اجازت معناسنه دیوان طلیدن عیبارندن
 لکن بونده مجازدر (ولایت اضافت بیانه) ولایت واولق قبی وکسر یله
 لغتده یقیلای معناسند در اما اصطلاحده یقید الانیا بشردن
 قرب خدا الله مشرف اولغده دیرلر (محصول ترکیب) اولکی روضه
 هدایت یولینک یعنی طریق ارشاد ودالاتک دور پینلری یعنی
 فطرده بعید اولان طریق ارشادی یقین کومتر یحیلرک یاخود فکر
 دقیق ونظر عمیق صاحب لرینک دخی ولایت بارگاهنک کورقه
 فیشلرینک یعنی علوم مرتبه صاحب لرینک بویتانلریدن دوشیرلش
 اولان ریحاتلری یا یوب طاعحق بیاتده در مراد اولیاء کرامک
 کلماتی بیاتده در دیمک اولور * سید الطائفه بنیسه قدس سره
 میگوید حکایات المشایخ جنه من جنود الله یعنی سخنان مشایخ
 در علم ومعرفت راسخ لشکر است از لشکرهای خدای تعالی *
 سید الطائفه لامیه سید اولو معناسنه در الطائفه یولک دیمکدر
 فونده قوم معناسنه یعنی قومک اولوسی (جنید صبغه تصغیر یله
 کار اولیاء الله دن بر ذات عالی قدیرک اسمینر و طبعه ثانیه مشایخند
 کینه منی ابوالقاسم وافقی قواریری وزجا جیدر ومولود ومنشائی بغداددر
 مرینی ومردی مری سقظیلدر حارث محاسبی ومحمد قصصاب ابله
 صحبت ایشدر ایکوز طقسان یدی یاسکر باطقوزده انتقال ایشدر
 قبری بغدادده زارنگاه در روح الله روحه وقد سنا الله باسراره
 (شکر کسر سینه لفظ امر فوع نائب

فاعلی (ضمیر مضاف الیهی جنیده راجع در) می حکایت حال ماضی
 (گوید فعل مضارع مفرد غائب مابعدی مقول قول در سواریدی
 دیکند) حکایات حکایه تک جمعی لفظا مرفوع مبتدأ (المشایخ لفظا
 مجرور مضاف الیه اضافت لامیه (چند لفظا مرفوع خبری مبتدأ
 مع الخبر جله سی محلا منصوب مقول قول (چند جمیع ضمیر له عسکر
 دیکند) (من حرف جر (جنود جنک بجمید لفظا مجرور ظرف مستقر
 جله محلا مرفوع صفة چند در) یعنی حضرت مولانا جامی کلام چندی
 تفسیر و ترجمه ایسوب پیور) سخنان مشایخ لامیه (سخنان علی غیر قیاس
 بحتک بجمید سوزن دیکند و مبتدأ در) (راسخ ثابت معناسنه در
 (لشکر عزیمه عسکره دیور) (یا حرف و حیت (سین و تادات خبر
 (از من بی معنی معناسنه در) (لشکرها عا اعدات جمید در) (خدای اسم
 ذات متصل صفی (محصول ترکیب) طاعتک (اولوسی جنید سری
 قصد پس اولتسون پیور عثمانی کفصه لری الله عظیم الشانک
 عسکر زند بر عسکر در حضرت جامع زبان فارسیله نفس مراد ویت
 پیور یعنی مشایخک سوزن لری الهی بیکده و نفسی الکفده برایت
 و قوی عسکر در خدای تعالی بیکده عسکر زندن یعنی ترکیب نفس
 و تصفیه در و نده زیر سلوک اهل الله اوج وجه بیان اولتس
 بری کثرت ذکر و بری قلت طعام و نام و بری صحت مشایخ در
 * بکشور هر دل که عیان عزیمت تابند * محالان نفس و هوا هر عزیمت یابد *
 بکشور (با حرف صلک کسور اقلیم معناسنه در) هر دله اضافتی لامیه
 (که حرف بیان (عیان عزیمت لامیه (عیان عزیمت معناسنه در
 (عزیمت بر بنده بی استلک که توجه ایلم که درل) (تابد فعل مضارع
 تابیدن بو که دیکند) (محالان نفس بی سانه الف و نون امان جمع
 دشمن مضامنه در) (هوا نفس معطل و در (عزیمت اهر نام معناسنه در
 بوزلق یعنی صفتی دیکند (یابد بولور معناسنه فعل مضارع مفرد
 فاعلی باید ندن مبتدأ در) (محصول فقر تین) مشایخ قصه لری
 عساکر خدادن بر عسکر در هر کوکل اقلیمه که توجه دیو کنی بو که
 یعنی جویره نفس و هوا محال لری یعنی دشمن لری عزیمت بولور (بناجینی
 اوجید خبر غایبی جانب که توجه ایلمه البه نفس و هوا محال لری

یعنی دشمنی بر ایشان اولور زیرا خدا ای متعالک رضای شریفی
 اینده در (حاصل کلام عند ذکر الصالحین نزل المرحمة در بر محله که
 رجعت خدا نازل اوله الهه نفس وهوا عسبکری منهزم اولور
 (قطعه) هجوم نفس وهوا کز سپاه شیطانند * چوزور بدله منی دجدا
 پرست آرد * هجوم مصدر در اقدام معنایسته (نفسه اضافت لامیه
) کز که اوردن تخفیف در که حرف را بطرف مبتدا و خبر (سپاه خبری
 معنایسته) شیطانه اضافت لامیه نون و دال ادات جمع خبر (هجوم نفس
 مبتدا) از سپاه شیطانند خبری (چو حرف تعلیل) زور قوت معنایسته
 آرنده مقدم مفعول ضریحی (من آردم دیمکدر) خدا پرستم اضافتی
 سپاه خدا پرست وصف ترکیبی در الهه طبعی دیمکدر (آرنده الف
 مدوده ایله فعل مضارع جمع غائب کنوردر دیمکدر) محصول (بند)
 هجوم نفس وهوا که سپاه شیطاندن در چونکه خدا پرست اولان
 آدمک کوکنده زور کنوره ل یعنی عساکر شیطاندن اولان نفس وهوا
 الهه طبعی یعنی سالک کوکنده حمله و هجوم و اقدام نام ایله نه ل
 * بجز جنود حکایات رهنمایانرا * چه تاب انکه بران رهنما نه شکست
 آرنده * بجز با حرف مصاحبت (جز غیر معنایسته در) جنوده اضافت
 لامیه (جنود جنده جمع در) حکایاته اضافت لامیه (حکایات حکایه تک
 جمعی قصدر دیمکدر) رهنمایانه اضافت لامیه (را ادات تخصیص
) الف و نون ادات جمع در (رهنما وصف ترکیبی در بول کویشری
 مرشد معنایسته در) چه ادات اشتقاق (تاب انکه تاب انکمن که
 تقدیرنده در که حرفیتدن اسمیته نقل اولنوب حذف و ایصال اولمشدن
) تاب طاقت معنایسته در (آه اضافت لامیه اول کیسه تک نه طاقی
 دیمکدر ترکیبده آه نه حدی وار ایله تعبیر اولنور) بر علی معنایسته
 (آن اسم اشارتدر) رهنمان الف و نون ادات جمع در (رهنما وصف
 ترکیبی در بول اورچی یعنی بول کیچی قاطع طریق معنایسته که
 نفس وهوا مراد در) شکست فعل ماضی مفرد غائب قیردی دیمکدر
 (آرنده فعل مضارع جمع غائب شکست آرنده قیرمه کنوره ل یعنی
 منهزم ایده ل دیمکدر) شکست لفظنه بونده مصدر معنای ویرناور
 (محصول بیت) مرشد لک حکایه لری عسکر لرندن غیر ایله اول کیسه تک

نه طاقنی که قبره کنوره یعنی نه حدی وار که منهزم ایلبه (حاصلی
 نفس و هوا جبروتی قبرغه مشایخ قصه زندن غیری چاره بوقدر
 * جدای تعالی بارسول خود صلی الله علیه وسلم خطاب میکند که
 (وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنَ الْإِنْبَاءِ الرِّسَالِ مَا نَبِّئْتُ بِهِ فَوَادَكَ) یعنی میخوانیم
 بر تو قصه های پیغمبران مادل ترا ثابت گردانیم بر آنچه هستی تو بران *
 (بارسول خود لایمه با حرف صله (رسول لغتند الحی به دیرلر اما
 اصطلاحده شول ذاته دیرلر که الله عظیم اللسان جانتندن بر قومه
 بعث اولنه و کنسدیله یله کتب اوله کتب اولمرسه نبی دیرلر (خود
 واورسمیله کنیدی دیمکدر (صلی تفعیل بایندن فعل ماضی مفرد مذکر
 غائب موقع دعاده (الله لفظ امر فوع فاعلی (تعلی تحتسده الله
 راجع فاعلیله جمله سی صفتی اسم جلالک (علیه سبار مع الجبر و
 صلی به متعلق (واو حرف عطف (وسلم تفعیل بایندن فعل ماضی
 مفرد مذکر غائب صلی به معطوفدر (خطاب روبرو سوبلکه دیرلر
 بونده مجاز در میکندک مفعول اولی (میکند فعل مضارع مفرد
 غائب مضمون آیت کرده مفعول ثانیه) (که حرف بیان (کلاتون
 مضاف البیندن عوض تقدیر وکل بباء دیمکدر و میسدا در (نقص
 تصر یا بیک مضاعفتدن فعل مضارع متکلم مع الغیر در مع الغیر
 صیغه سی بویه برلر ده عظیمندن کاتندر جمله سی فاعلیله خبر
 (عایک علی حرف جر نقص به متعلق (کاف ضمیر خطاب رسولند
 صلیمدر (من حرف بیان (آیاء اخبار معنایه یعنی خبرلر دیمکدر
 قصه در معنایه (رسله اضافت لایمه (رسل داتک و سبک ضمیر بویه
 جمع مکسر در رسولک (ما اسم موصول کلدن بدل (نبت تفعیل بایندن
 فعل مضارع نفس متکلم مع الغیر در او قورز یعنی حکایه ایده رز
 دیمکدر (فوات بونده مطلقا قلب معنایه نبتک مفعول صریحدر
 (کاف خطاب مضاف الیهی (میخوانیم نقص بی نفس در (برنو
 سنک اوزر یک دیمکدر عایک بی تفسیر (قصه ها اذات جسددر
 (پیغمبرانه اضافت لایمه الف وفون اذات جسددر (پیغمبر وصف
 ترکیبی در اصلته برنده پیغام ابدی پیغام و یغم خبر معنایه در (برنده
 بلبلجی یعنی خبر و یریمی رسول معنایه قصه های پیغمبران (انباء

الرسلی تفسیر در (تا حرف تعلیل (دل ترا را ادات تخصیص (ثابت
 بونده را معنی معنای (کردانیم فعل مضارع متکلم مع الغیر در اصل
 لغتیده صبر و استقامت در اما بونده جائز دیگر تدبیر (بر آنچه
 اول نسته اوزره که دیگر (هستی یا حرف خطاب اید که دیگر
 (تو بران سن انک اوزرینه دیگر (محصول ترکیب (الله تعالی
 کندی رسول الله عظیم الشان صلاه و سلامی انک اوندینه ایلسون
 خطاب ایدر که جمیع حکایه لری سکا قصه ایدوز رسول اللہ
 قصه زدن انردن بدل شول بی قصه ایدرز که سنک قلبی
 انیکله راسخ و ثابت ایدرز (حضرت شیخ آیت کریمه بی تفسیر
 ایدوب پیورد که یعنی سنک اوزر یکه پیغمبر ل قصه لری اوقوز
 تا کیم سنک قلبی ثابت و راسخ ایدلم اول نسته ده که سن انک
 اوزرینه سن یعنی اصلنده پیادیکک توحید و ایمانده ثابت اولغیچون
 سکا پیغمبر ل حکا بی اوقوز (قطعه) چو صورتی بدلت سازی
 از ارادت راست * ز نفع صورتیم عارفان حیاتش ده * چو حرف
 تعلیل (صورتی یا حرف وحدت صورت پیکر معنای شکل دیگر
 (بدلت یا حرف ظرف در معنای در (دل قلب (نا صغیر خطاب (سازی
 فعل مضارع مفرد مخاطب (بدلت سازینک مفعول غیر صریح
 (از ارادت ده بوله از حرف تدبیر صورتی بیان (ارادت افعال با بندن
 مصدر در بحسب اللغة دینک اما بونده جمیع اموری نفویض ایلکه
 دیور (راسته اضافت بیانیه (راست بونده صحیح معنای در (ز نفع
 ده متعلق (نفع اوقوزم دیگر (صور معروف (دم نفس دیگر
 (عارفان عارفک جمعی اضافت لایمیه (حیاتش شین ضمیر صورت
 راجع (ده امر حاضر در دهیدندن مشتق و دیگر (محصول بیت)
 چونکه ارادت صحیحه دن یعنی رابطه ناه دن کو کلکده بر صورت
 دوزدک یعنی پیدا ایلدک (حاصلی رابطه بی قلبکده مستقر ایلدک
 عارفانک یعنی اصلینک نفسی صور بنک نغندن که حیات ویر
 یعنی حیات بخش اولان نفس زدن یعنی کلام مبارک زدن یعنی انزل
 کلامی تذکر استماعدن اوصورتی احیا ایل * و کز شود منزلت
 ز جیش طبع * بشرح قصه صاحب دلان ثباتش ده * کز حرف شرط

(شود فعل مضارع مفرد غائب شودندن یا علی غیر قیاس شدندن)
اولورسه دیمکدر فعل شرط (مترزل تدخرج بابنک مضاعفشدن
اسم فاعلدر دیرنجی دیمکدر مضطرب معناسنه شودک مفعولی (دلت
مترزلك فاعلی) تا ضمیر خطاب (زجنبش مترزله متعللدر) (طبعه
اضافت لامیه) بشرح باحرف مصاحبت سیبیتی متضمن شرح بونده
نفل و بیان معناسنددر) بشرح قصه صاحبذلان لامیه زدر (الف
ونون ادات جهمدر) صاحبذل اولیاء الله دیمکدر (ثباتش شین ضمیردله
راجعدر) ده امر حاضر جزاء شرط (محصول بیت) واکر سنک
مریوط اولان قلبک طبعک جنبش و میلانندن مضطرب اولورسه
اولیاء کرامک قصه سی شرحبله یعنی اتی نقسل ایله حاصلی تدکر ایله
او قلب مترزله ثبات ویر یعنی انلک المنفاس طاهره می برکاتبله ترزل
واضطرابی دفع ایله تا اطمینان حاصل اولجبه (عروض) بوقطعه
وقطعه سابقه بحر میخشدندر که رجزله رملدن مؤلفدر (بر مصرعی
مستغعلن فاعلاتن مستغعلن فاعلاتن در جمیع اجزایه خبن علی
طاری اولمشدر خبن اولده اولان سبب خفیفک ساکنی حذفه دیرل
مستغعلن دن سین دوشوب متغعلن اولور مضاعفنه تبدیل اولنور
فاعلاتن دن الف دوشو فاعلاتن اولور (دخی عروض و ضربنه
خبن دن صکره قصر دخی طاری اولمشدر قصر آخرده اولان سبب
خفیفک ساکنی اسقاط و متحرک کنی اسکا نه دیرل فاعلاتن دن نون
دوشوب تا ساکن قبلنوب فاعلاتن اولور بویه اولجبه بر مصرعی
مفاععلن فاعلاتن مفاععلن فاعلاتن اولوب بحث مخبون و مقصور اولور
* پیرهرات عبد الله انصاری رضی الله عنه اصحاب خود را وصیت
کرده است که از هر پیری سخنی یاد گیرید و اگر نتوانید نام ایشان را یاد
آرید تا بهره یابید * پیرهرات پیربونده شیخ معناسنه در (هرات
خراسانک تختکاهنک اسمعبلد هری ده دیرل (عبد الله انصاری)
اسم شریفلری کنیه لری ابو اسماعیل پدر لری ابو منصور محمد
الانصاری و محمد الانصاری صاحب رحل رسول ابویوب انصاریک
فرزندار چندیدر محمد الانصاری حضرت عثمان خلافتنده خراسانه
واروب هراته ساکن اولمشدرانده تروج ایدوب همدالله انصاری

تولد ایلشدر لقبی شیخ الاسلامدر (رضی فعل ماضی مفرد غائب
 هم باینک ناقص واو یسندن یونده موقع دعا دمدرد (الله فاعلی جمله سی
 دعا بنده) منه رضی به متعلق ضمیر پیر هراته راجع دمدرد (اصحاب خود را
 کندی اصحاب بنده یعنی مرید لر بنده) وصیت مبتدا (کرده ماضیدن
 فممدرد فاعلیله جمله سی خبر دمدرد (سین و تا ایدات خبر دمدرد) که حرف
 رابط (از هر پیری با حرف وحصلت هر پیر دمدرد دیمکدر (مضنی یا
 وحصلت سینک ضمی و خاتک فعی و بالعکس سوز دیمکدر کلام معناسنه
 (یاد گیرید فعل مضارع جمع مخاطبدر خاطر ده طو تکز دیمکدر
 (وا کر حرف شرط) نتوانید فعل نفی استقبال جمع مخاطب (نام ایشان را
 انلرک اسمی دیمکدر (بیادده با حرف صله یاد خاطر معناسنه (آرید
 فعل مضارع جمع مخاطب کتوره سکر دیمکدر (تا حرف تعلیل (بهره
 فتح باه عمر یله و سکون ها ایلله نصیب معناسنه (یا حرف وحدت
 (همزه حرف نوسل (باید فعل مضارع جمع مخاطبدر بوله سکر
 دیمکدر (محصل ترکیب) پیر هرات که عید الله انصار بدر الله تعالی
 اذن راضی اولسون کندی اصحاب بنده وصیت ایلشدر که هر پیر دمدرد
 بر سوز خاطر ده بطونوک یعنی حفظ ایلک واکر قادر اولمز سکر
 انلرک اسمی خاطر یکزه کتورک یعنی ذکر ایدک تا کیم بر نصیب
 و فائده بوله سکر (رباعی) آتی تو که از نام تومی بارد عشق* و زمانه
 و پیغام تومی بارد عشق* رباعی ایکی بیت دیر که وزن مخصوصدن
 اوله او وزن هزج اخرب و یا اخرم دن اولور که عروض کتابلرنده
 صوره شجره ده مفصلا بیان ایتشدر در (آتی یا حرف خطاب
 (آن اسم اشارت نوسن دیمکدر (آتی نوسن او سین دیمکدر
 (که حرف بیان (از نام تومی بارده متعلق سنک استمدکن دیمکدر
 (بارد حرف حال ایلله فعل مضارع مفرد غائب باریدن دن مشتق
 یاغر یعنی فیضان ایدر (عشق فاعلی (وزنامه) (واو حرف عطف
 (زای مفرد مؤخری بارده متعلقدر (نامه بونده مکتوب دیمکدر
 مراد مکتوب اکهدیر (پیغام خبر معناسنه در مراد آثار خدا در
 (محصل یست) سن اوسین یعنی سن بر ذات مفیض سین که سنک اسم
 شریفکدن عشق یاغر یعنی فیضان ایدر دخی نامه و پیغامکدن یعنی

کتاب شریف کردن و آثار لطیف کردن عشق فیضان ایدر حاصلی سنک
 اسم شریفی ذا کر اولان و قرآن کریمی علی هوجفه معانی لطیفی
 تذکر ایله نالی اولان و آثار بانیبیه عین هیرتله ناظر اولان البته سنک
 هشفکله مست و خیران و بخود اولور * عاشق شود انکس که
 بکویت کذر * آری ز درو بام نوی باز عشق * عاشق شود که
 مفعولی (شود فعل مضارع مفرغائب شدند که افعال ناقصه دندن
 (انکس شود که خبری) آن اسم اشارتدر (کس کینه دیمکدر) که حرف
 رابط (بکویت با حرف سمله) تاضعیر خطاب (کوی کاف عربیله محله
 دیمکدر) کذر کاف عجمک ضمی و ذال عجمه و زاء مهمله نک فحیه لریله
 فعل مضارع مفرغائب کذر دندن مشتق با کذشتن دن زیر مصدر
 ثابتنک ماقبلنده شین مجهله اولسه تاداله تبدیل اولندقدنصرکه شین رایله
 قلب اولنور (اری ادات تصدیق بلی معناسنه ترکیه اوت (درقبو) و بام
 طام معناسنه (محصول بیت) عاشق اولور اول کیمسه که سنک محله که مرور
 ایله یعنی ذکر و فکر و عبادت و طاعانه مشغول ایله بلی سنک قبو کردن
 و طام کردن عشق یا غری یعنی سنک درگاه معنوی و بارگاه اقدس کردن عشق
 فیضان ایدر حاصلی سنک درگاه که ملازم اولوب اظهار عبودیت ایدنه
 هر جابیدن عشق نمایان اولور (عروض) بور باغی هزج احزب و مکثوف
 و سالم و ازل در زیر بحر هزج ثمن سکنز مفاعیلن درر باغی اوزانندن اولوق
 ایچون صدر و ابتداسنه حزب علقی طاری اولوب حزب که خرم ایله کفک
 اجتماعنه درل خرم ایله اولدن میم اسقاط اولنور و کف ایله اخردن نون
 دوشر فاعیل قالور مفعول به تبدیل اولنور و حشوا و لرینه کف طاری
 اولمشدر کف اخرده اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاطدر مفاعیل
 قالور حشوا ثابتری سالم عروض و ضربی ازلدر که زلل علقی طاری اولمش
 زلل که خرم ایله هتمک اجتماعدر خرم ایله میم دوشر هتم ایله اخرده
 اولان سبب خفیف و سبب اخرك ساکنی اسقاط و متحرکی اسکان اولنوب
 قاع قالور بو یله اولنجیه بور باغینک وزنی مفعول مفاعیلن
 قاع اولور که بر مصرعیدر * در خبر است خدای تعالی فردای قیامت
 بابتده از فلسی و بی سر مایکی شرمنده کوید که فلان دانشمند یا عارفدا
 در فلان محله می شناختی کوید آری می شناختم فرمان رسد که ترا بوی

بخشیدم * در خبرست خبرده وارد اولمش در خبردن بونده بحديث
 شريف مراد در (فردا ايرنه معنائنه يعني يارين) قيامت معزوف
 اضافت پيانيه (با حرف صله) بنده يا حرف وحدت همزه حرف
 توسل (از مفلسي شمرنده به متعلق يا حرف مصدر) مفلس القده كسك
 ابغه يله قالميه نه ديزلر (بي ادات سلب) مرهائيكي با حرف مصدر
 كاف هادر سعيدين مبدل بوخسول ديمكدر (شمرنده اوتانغان يعني
 تحيل ديمكدر) فلان الفاظ كياه دندر (دانشمند متدادات نسبت دانش
 اسم مصدر عالم ديمكدر معلوم اوله كه فارسيد شين مجله كيه نك اخرينه
 لاحق اولديني صورته ماقبلي مفتوح اولور ايسه ضمير غائبدر
 ماقبلي مكسور اولور ايسه علامت اسم مصدر در بونده اولديني
 كي با حرف عطف عريده او معنائنه (عارف بونده عارف بالله
 ديمكدر) مي حرف حكايه (شناختي فعل ماضي مفرد مخاطبدر
 اكلمي ايدك يعني يلور مي ايدك ديمكدر) مي شناختي فعل ماضي
 نفس متكلم وحده اكلايدم يعني يلور ايدم ديمكدر (فرمان
 رسدك فاعلي) رسد فعل مضارع مفرد غائب رسيدن دن (كه حرف
 بيان) بوي با حرف صله (وي ضمير غائب) دانشنده يا عارفه را جسددر
 عريده به كي بخشيدم فعل ماضي نفس متكلم وحده بغشيدم ديمكدر
 (محصول تركيب) حديث شريفده وارد اولمشدر كه الله تعالى يارين
 قيا منده مفلسلكدن و بوخسوللقدن تحيل يعني حقسه برار علق
 اولمديضدن اوتانغان بر بنده سته ديه كه فلان عالمي يا فلان عارفي
 يلور مي ايدك اول بنده جوابنده ديه كه اوت يلورم خدای متعالدين
 فرمان ايريشه كه سني اول يلد و كين عالمه يا عارفه بافضلدم
 خلاصه مرام خدای تعالينك بنده خالصري ذككر و محبت
 شويله دورسون يانلردن كچه ده نيجه قائده جليله واردر (قطعه)
 قدر من در صف عشاق توزان پست ترست * كه زم كام ازادت
 بمقامات وصول * قدر فاك قتي ورائك سكونيله مقدار معنائنه در
 (منه اضافت لاميه و مبتدادر) در حرف ظرف (صف سيمه معنائنه در
) عشاقه اضافت پيانيه (عشاق عاشقك جمعيدر عشاقك توبه
 اضافتي لاميه) زان ازان دن مخفف در مفهوم مصراع ثانيه اشارندر

(بست بآء عجبك فخبيله الحق ديمكدر (ترادات تفضيل (سين ونا
 اذات خبر در (كه حرف بيان (زنم فعل مضارع متكلم وحده
 اوره يم ديمكدر (كام كاف عجبيله آديم معناسنه آديم اوره يم يعني آديم
 اتايم ديمكدر (بمقامات وصول با حرف صله (مقامات مقامك
 بجميدر (وصول دخول وزني اوزه مصدر در داخل اولق ديمكدر
 (موصول يث) بنم مقيدارم عاشقلم صيره سنده يعني زهره سالكلان
 اينجنده اندن ايجر كندر كه يعني اول رتبه دن زياده دوند كه ارادت
 آديمي مقامات وصوله اوره يم يعني وصول الى الله مقاملر يثه ارادت
 آديمي اتايم (حاصلي مقامات وصلنه آديم اتقي مرتبه سندن بنم قدريم
 دوندرا حاصل بن سالكلرك جله سنك ادني واحقر ييم وصول
 الى الله دعوا سني ليده يم يعني اينكه لبيا قتم يو قدر مراد توا ضع
 وكبر نفسندر * دردم نقش شده نام كدايان درت * بس بودنامه
 اعمال مرا مهر قبول * دردم در مؤخر شده متعلق در حرف ظرف
 (دم ييم صير متكلم (نقش معروف (شده ماضيدن قسمدر اولمش
 ديمكدر (نام كدايان درت اضافتسري لاميه در (كدايان درين مراد
 واصلين در (تا ضمير خطاب (بس بآء عرييله يتر معناسنه (بود فعل
 مضارع مفرد غائب (نامه اعمال مرا لاميه لر در (نامه بونده دفتر
 معناسنه در دفتر اعمال ديمكدر (مرا را اذات تخصيص (مهر قبول
 ميك ضيله خاتم معناسنه در (قول ضد در در (موصول يثه
 بنم قلميده نقش اولشدر سنك درگاه معنويكك صكدال ينك اسم
 سري بطلري بنم دفتر اعماله قبول مهري يو يتر يعني بنم دفتر اعماله
 قبول خاتمله مختوم اولغه اوليا واصلينك اسم بطلري قلميده منقوش
 اولغلق كافيدر (حاصل قطعه خدای عز وجل حضرت تله بنه
 مناجات ايدوب بيورر كه سكا دعواي محبت بنم حدم دكل لكن سني
 سونلره محبت ايدوب سورم نامه اعماله قبول مهري يو يتر * سري سقطي
 قدس الله زهالي سره جنيد را كار فرمود بموجب دلخواه وي بان
 قيام نمود كاغد پاره بوي اتم اجت دروي نوشته كه * سري سقطي
 طبقه اولي دندر كنيه لري ابو الحسين در طبقه ثابسه ده اولان
 مشا اينك اكثر ينك استاد ديدر كنندو لري معروف كرخي نك

شاکر در زدن در (جنبیدوا را ادات مفعول) کار فرمود این پیوردی
 (فرمود فعل ماضی مفرد غائب) بموجب دلخواه با علی معناسنه
 (موجب افعال با بندن اسم فاعل در بونده مقتضی معناسنه در یعنی
 ککو کلی استکی مقتضاسی اوزره (دلخواه ترکیب اضافی در کوکل
 هرادی دیمکدر) وی ضمیر غائب در سری سقطی به راجع در (با ف
 با حرف صله آن اسم اشارت کاره (قیام نمود قیام کوسزدی یعنی
 ادای خدمت ایلدی دیمکدر (نمود فعل ماضی مفرد غائب) کاغده
 معروف (پاره یا حرف وحدت (همزه حرف توسیل (پاره پازچه
 دیمکدر (بوی با حرف مقابله (وی ضمیر غائب جنبیده راجع در
 (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آن دی دیمکدر (دروی در حرف
 ظرف (وی ضمیر غائب کاغده راجع در (نوشته اسم مفعول بازلمش
 دیمکدر (که حرف بیان ما بعدند کلن شعری (محول ترکیب)
 سری سقطی الله تعالی سغری تقدیس ایلسون جنبیده این
 پیوردی یعنی برخد مثله امر ایلدی جنید سرینک کوکلنک هرادی
 مقتضاسی اوزره یعنی استدیکی وجه اوزره خدا منی ادا ایلدی یعنی
 او اباشی کوردی حضرت سری مقابله سنده جنبیده بر کاغده
 پازچه سی اتدی او کاغده پاره سنده بازلمش که یعنی بو ترکیب و ایات
 بازلمش ایدی سمعت لفظنیدن نهجری لفظنه ذلک * سمعت لحادیا
 یحد و فی البادیه بقول * سمعت فعل ماضی نفس متکلم وحده بن
 ایستدم دیمکدر فعل مع الفاعل (حادی لفظیه منصوب مفعول
 صریحی (حادی حاء منمله ایله حد ایحدودن یعنی نصر باینک ناقص
 و او یسندن اسم فاعل در اسم فاعل سنده و او یایه قلب اول نور طرفه
 واقع اولوب ما قبل مکسور اولد یغیچون نغمه ایله دوه سوز یچی
 دیمکدر (یحد و فعل مضارع مفرد مذکر غائب نغمه ایله دوه سوز
 دیمکدر (فی حرف جر یحد و فعله منطلق در البادیه لفظا مجرور
 فی ایله محلا منصوب یحد و ک مفعول فیهی جوابه دیمکدر (بقول
 نصر باینک اجوف و او یسندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب
 فاعلی فحشده حادیه راجع در (ایات آتی مفعول قولیدر (محصول
 ترکیب) اول ورتی پاره ده بازلمش که بن ایستدم نغمه ایله بر دوه

سودیدی بی یعنی دوه چوبانی نغمه ایله دوه سویدر کنی باده ده بوا بیانی
 سویدر (شیمی مرخوم بو ترکیبی کله جک پیتلرک مصراع لوله ظنی
 ابلش لکن اوزان و عیالین و نظیر و نژدن آگاه دکل ایش رجح الله
 وحق الله عنه و تجاوز (نظم) ایکی و مایدیریک مایکینی * ایکی حذاران
 تفارقتی * و تقطعی حلی و نهجری بی * ایکی فعل مضارع متکلم
 وحدو ضرب بایک ناقص یابنسدن بی اغیارم دیمکدر (ما اسم
 موصول (ایکی نک ضمتده منفهم اولان بکادن عبارتدر (بدریک
 یدری افعال بایندن فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر فاعلی مله
 راجعیدر بیدر دیمکدر فاعلیله صله سی مانک (کاف ضمیر مؤنث
 مخاطبه ناقص عبارتدر (ما موصوله (بیکنی صله سی بیکی افعال
 بایندن فعل مضارع مفرد غائبدر فاعلی تختده مایه راجعدر نون
 و قایه یا ضمیر متکلم تقدیرا منصوب مفعول (ایکی سابق کی (حذار
 جمله منمله نک کسیریه و ذال مجمله ایله خوف معنایه لفظا منصوب
 و مفعول الهمی ابیکنک (ان حرف مصدربه (تفارقینی نون و قایه یا
 ضمیر متکلم تفارق مفاعله بایندن مفرد مؤنث مخاطبدر لفظا منصوب
 ان ایله علامت نصب نونک سقوطی اصلنده تفارقین ایدی تختده
 فاعلی انت جمله سی تاویل مصدرده حذارک مضاف الهمی (سنت
 مفارقت خوفی ایچون دیمکدر (و تقطعی یفارقنی اوزره معطوفدر
 اصلنده تقطعین لیدی کسه سین دیمکدر (حلی یا ضمیر متکلم حلی
 اید دیمکدر تقدیرا منصوب تقطعینک مفعول (و نهجری بی نون و یا
 معلوم نهجری تفارقی و تقطعی کیدر وانلرک اوزر لینه معطوفدر
 بی ترک اتمکلک دیمکدر (موصول ایات) دوه حدی ایدیچی بویتلری
 دیر بی اغلرم و بنم بکام سکا چلدیر بی نه بی اغلدر یعنی پنهان انیم
 بی اغلرم سین بی مفارقت اتمک خوفدن یعنی آرتلی خوفی ایچون
 و بنم ایچی کسمکدن ایچون و بی ترک اتمک قورقوسدن اوتوری یعنی
 یتمزده اولان رشته هوا صله بی قطع ایده سین و بی ترک ایده سین و بندن
 ابرله سین بو خوفدن اوتوری اغلرم (بو نظمی بر جادیدن اشدیم حاصلی
 بو کلامی کاغذ باله اوزره نوشته اوله راق سری مقلی جنبید قدس
 سر هملحضر تلرینه و ردی دیمک اولون که باری تباریک صفت جلالیدن

و غضب

و غضب و عذابندن اول رتبه خوف ایدرم و قطرات اشک خون آلودی
انگیزون دو چشمندن ریزان ایدرمکه نعوذ بالله تعالی رابطه م کسلوب
اندن دور و مهجور اولم نندکیم بلم بن باعورا اولدینی کبی (مرویدر که
حضرت عمر رضی الله تعالی عنه حضرت تبری ثانی عشره مبشره
و دخول جنة بی رب و شک و دخول جهنم مرتبه ممتعه ایکن
بیورر لردیکه قد ضمتک بریسی باب جنتک داخلنده و بری خارجنده
اولسه مادام قدیم اخرم داخل اولمه خدای تعالینک عذابندن قورقم
دیو بیوررل ایدی حاصلی الله عظیم الشانک عذابندن امین اولمه زی
الامن والیاس صکلاهما کفر در و امنت غر و دردن منشعب غرور
ایسه و صلتیه مانعدر دیو جئیده توصیه بیورر (عروض) بواج بیتدن
بحر رجزدن و مشطوردن مشطور بریتک نصغی حذفه دیرل اصلی
مسدس الاجرا ایدی نصغی حذف اولونیر مثلث الاجرا باقی قالدی
رجز که مستغفلن دن عبارتدر بیت اولک جرؤ اولی سالم ثانی سالم
ثالث مقطوع قطع اخرده اولان و تد مجموعک ساکنی اسقاط
و ما قبلنده اولان مکرکی اسکا نه دیرل مستفعل قالوب مفعولن لفظنه
تبدیل اولور و بیت ثانینک جرؤ اولی سالم و جرؤ ثانی محبوبدر خبن
ثانی ساکنی حذفه دیرل مستغفلن دن سین دوشر متغفلن اولوب مفاعلن
لفظنه تبدیل اولور جرؤ ثالث مخلوعدر خلع خبن ایله قطعک
اجتماعنه دیرل مستغفلن دن خبن ایله سین ونون دوشر و لام ساکن
اولور متغفلن قالوب مفعولن انک یربسه کلور بوعلته کبل دخی تعبیر
ایدرل و بیت ثالث جرؤ اولی محبوب و جرؤ ثانی سالم و ثالث مخلوعدر
(تقطع اول) ابکی و ما مستغفلن یدرک ما مستغفلن بیکنی مفعولن
(تقطع ثانی ابکی خدا مستغفلن ران تفا مفاعلن رقیبی مفعولن) (تقطع
ثالث) و تقطعی مفاعلن حبلی و نه مستغفلن جریبی مفعولن عینیه
بوقصه و بوکلای مولانا جامی نفعات الانس نام کتابنده یازمش و انک
مترجمی اولان لامعی مرحوم دخی سمعت ترکیبی منظوم ظن ایلش
عجا و زنی سؤال اولنسه نه جوابه تصدی ایدردی وار ایسه از احیف
واوزان عریه به یواییکی کیسه نك توغلی یوق ایش بو تفصیلندن
مقامشلی معلوم اولور تدبر اما بقول لفظی اولسا ایسه منظوم

اولور دی فرض ایده لم که اولسون اما اشاعیده کلچکری باعی بویتلرک
 ترجمه سیدر واندن منقهم اولور که ایکید نصکره سنی ترجمه بیورمش
 کرچه ورق پاره ده بولتان چله سیدر لکن منظوم اولان ایکینک بعدیدر
 (رباعی * خون می کریم ورتوچه پنهان دارم * کز بهرچه این دو چشم
 کر یان دارم * خون خا مجیه ایله قان دیمکدر عرییده دم دیرلر (می کریم
 فعل مضارع متکلم وحده اغلرم دیمکدر (وز وازدن مخفف (چه جیم
 محمیه ن کسری وهاء رسمی ایله نه دیمکدر (پنهان کیرلو دیمکدر
 (دارم فعل مضارع متکلم وحده (کز که ازدن مخفف (پهرادات تعلیل
 (این اسم اشارتدر (دو اسماء اعداددن ایکی دیمکدر (چشم کوزدارمک
 مقدم مفعول اولی کر یان ثانسی کر یان صفت مشبهه در اغلاغان
 دیمکدر (محصول بیت) قان اغلرم سندن نه کیرلو طوته یم یعنی نه صقلیم
 که نه ایچون بوایکی چشمی کر یان طوته رم یعنی نه ایچون اغلد یغمی
 سندن نه صقلیم بعض نسخده بهرچه برینه بهر تودوشمش اول وقتده
 معنی بوایکی کوزم سنک ایچون کر یاندر نه صقلیم دیمکدر * هر چند
 دلی بوصل شادان دارم * صد داغ بران زیم هجران دارم * هر چند
 هر نقدر دیمکدر دلی با حرف وحدت بوصل با حرف مصاحبت
 (شادان صفت مشبهه مسرور معناسنه) صد داغ بوز داغ دیمکدر
 داغ تجور ایله انسانک و یا حیوانک وجودیه اور بلان نشانه دیرلر بونده
 جراحت دلدن **ک** : ایتر بران اولد اوزره دیمکدر (زیم هجران
 هجران قو قوسندن دیمکدر (محصول بیت) هر نقدر وصل ایله مسرور
 کوکلم وار ایسه ده یعنی مسرور وشادان ایسمده هجران
 قور قوسندن اول کوکل اوزره بوز داغ واردر یعنی فراقک خوفی
 بکا داغ درون اولمشدر بر آن فلمدن چغمز (حاصلی بر کیمسه
 هر نه قدرده مفر بین دن ایسه ده غضب بار ایله افتراق مقامدن
 خوف و خشیت لازمدر (عروض) بور باعی شجره اخر بدندر زیرا
 صدر وابتدا سنده علت خرب طاری اولمشدر حربی سابقا ذکر
 ایلدک حشو اولی مقبوض قبض بشبی ساسکی حذفه دیرلر که
 مفاعیلن دن یا دوشر مفاعیلن قالور حشو ثانسی سالم عروض
 وضرری ابتر بتر مفاعیلن دن ایکی سبب خفنی عیلن در میمی دخی

اسقاطه دبرلن فالو رقع لفظنه نقل اولنور بویه اولنجه هزج اخرب
 ومقبوض وابتز اولور که بر مصرای مفعول مفاعلهن مفاعلهن فاعلهن
 اولور * وهم جنبه قدس سره کوبد که روزی بخانه سری آمدن
 این بیت می خواند وی کریمت * روزی یا حرف وحشت (آمدن
 فعل ماضی متکلم وحده پونده واردم دیمکدر (میخواند واور می
 وسکون نون الیه فعل ماضی مفرد غائب خواندن دن اوقوردی
 دیمکدر) وی کریمت فعل ماضی مفرد غائب کریمت دن اعلرایدی
 دیمکدر (محصول ترکیب) دخی بنه جنبه قدس سره پیور که
 برکون سرینک خانه سنه واردم بوییتی اوقوردی و اعلرایدی (بیت)
 * لای اللیل و لای النهار لی فرح * فلا بالی اطال اللیل لی ام قصر *
 لا لبس به مشابه اولان لای اللیل جار مع الجر و ظرف مستقر جمله سی
 محلا منصوب لانک مقدم خبری (لای النهار لای اللیل اوزره معطوف در
 لی لام حرف جر باضمیر متکلم) فرح لفظ امر فوع لاد اولینک اسمی
 (فا حرف فذله که لا ابالی نفی استقبال مفاعله باندن متکلم وحده
 بن قایم دیمکدر) اطال همزه حرف استفهام (طال اجوف و اویدن
 فعل ماضی مفرد غائب) اللیل لفظ امر فوع فاعلی (ام حرف عطف
 زدید ایچون) قصر فعل ماضی حسن باندن فاعلی تحت ده الیه
 راجع در جمله می طال جمله سنه معطوف در آخرنده اولان الف
 اشباع در فتحه دن (محصول بیت) بنم ایچون کیجه ده و کوندوزده
 فرح اولدی یعنی نه کوندز فرح وارونه کیجه بویه اولنجه بن
 قایم کیجه اوزون اولدی یا قصه اولدی یعنی اوزالدی بو خسه
 قصالیدی (حاصلی کیجه کوندز فرح دار دکلم استر کیجه اوزون
 اولسون استر قصه) عروض) بوییت بحر محشدر که اصلی مستعملن
 فاعلاتن ایدی ایکی کره صدر بنه قطع علی طاری اولش قطع آورده
 اولان وتد مجموعک ساکنی اسقاطه متحرک ثانی بی اسکا نه دبرل
 مستعملن دن نون دوشر لام ساکن اولور مستعملن قالوب مفعولن
 لفظنه نقل اولنور و مصرع اولک حشو اولی مخبون خبر مکررا بیان
 اولدی فاعلاتن دن الف دوشر فاعلاتن قالور حشو ثانی بنه مخبون
 مستعملن دن سین دوشر مستعملن اولوب مفاعلهن لفظنه تبدیل اولنور

عروض و ضربی مخبون و محذوف و فاعلاتن دن خبی ایله الف
 حذف ایله تن دوشر فعلا قالور فعلن لغظنه تیسذیل اولور و ابتدا
 مخبون مستفعلن مفاعیلن اولور حیو اولی سالم فاعلاتن حیو ثانی
 مرفوع رفع اولده اولان سبب خفیفی اسقاطم دیرلر مستفعلن دن
 مس دوشر تفعیلن اولور فاعلن انک برینه کلور بویه اولور ایجه
 بر مصرای مفعولن فاعلاتن مفاعیلن فعلن و بر مصرای مفاعیلن
 فاعلاتن فاعلن فاعلن در ادنی تغییر از احیف ایله بحر مضارع دن
 اولور (بت) فی شب تهیم نه روز از ناله و آه * خواهی شب من دراز
 و خواهی کوتاه * فی بام اصلی ایله و کسره مجهول ایله ادات نفی
 (تهیم میم ضمیر متکلم) نفی بام اصلی ایله بوش دیمکدر (نه هاء و سیمبله
 و نونک فتحیه فی کبی) ناله هله رسمبله ایکلمه معناسنه در (خواهی
 دیلر سه دیمکدر (محصول بت) نه کیجه بوشم نه کوندز ناله و آهدن
 یعنی اه و فریاد دن کیجه کوندز خانی دکلم استرسه بنم کیجه اوزون
 اولسون استرسه قصه حاصلی ایزوی وصالکله دایما اه و افغانده یم
 لیل و نهار ایله مفید دکلم (عمر و جن) بوییت بحر هر جده هندز
 و ابتدا اخر ب خرب بیان اولندی مفاعیلن دن میم و فون دوشر
 مفاعیلن قالوب مفعول لغظنه نقل اولور حیو اولری مقبوض قبض
 بشچی سا کنی حذفه دیرلر یا دوشر مفاعیلن اولور حیو ثانیلری
 سالم عروض ضربی اهتم هتم مفاعیلن دن آخرده کی سبب خفیفی
 و ماقبله ده کی سبب خفیفنک سا کنی اسقاط و تخر کنی اسکانه
 دیرلر مفاع قالوب فعول انک برینه کلور بویه اولور بر مصرای
 مفعول مفاعیلن مفاعیلن فعول اولور رباعی اوزانندن در لکن
 برینه اطلاق اولمز * منصور حلاج را پرسیدند که مرید کبست
 گفت مرید آنست که از نخست بار که حضرت حق را نشانه قصد
 خود سازد تا بوی نزد هیچ چیز نیاراند و هیچ کس نبردارد *
 منصور حلاج را را ادات مفعول (منصور حلاج طبقه ثالثه دن
 بر ذاتک لغیه در اسمی حسین کنیه لری ابوالمغیث در بیضاوند که
 شیراز شهر لرندن بر شهر در حلاج ملقب اولمیرنه سبب بر کون
 بر حلاج دکا نده اونور مش ایدی حلاجی برایشه کوندردی

و دیدیکه سن کلنجہ بن اشیکی کورہیم و پرماغیلہ بنہ به اشارت ایدنجہ
 چکوردکندن ایرلغہ باشلدی بوندن ایچون حلاج دیو نسیمہ اولندی
 دست ویا بریده صلب اولمئسدر حقه دہ نیچہ قیل وقال اولمشیدیر
 (پرسیدند فصل ماضی جمع غائب) که حرف نیسان (میریدو میندا
) و کسب خبری کدر دیمکدر (کفت فعل ماضی مفرد غائب) آیت
 آن اسم اشارت (مین و تالکات خبر) که حرف نیان (نخستین تونک لایه
 مجیه ک ضمیه و سبک سکونیه ابتدا دیمکدر) بار که بار کاهیدن
 مخفیدر (سازد فعل مضارع مفرد غائب سازیدن دن یا سیا خیزدن
 ز برامیدر تا ینک ما قیلندہ (بخشش ف) دن ظالوسیدن دله قلب
 اولندقد نصکره خادخی زایه قلب اولنور (تا اتمه غایت ایچوندر
) بوی با حرف صله (وی ضمیر حقه راجعدر) رسد نی استقبال مفرد
 غائب رسیدن دن ایچ چیز با حرف مصاحبت (چیز نسنه دیمکدر
 یعنی هیچ نسنه ایله) یسارآمد نی استقبال مفرد غائب آرامیدن دن
 دکلنر دیمکدر یعنی استراحت ایگز (نپردارد فعل نی استقبال
 پردازیدن دن یا پرداختن دن سابقا ذکر اولنان سازد کی کلنجہ دیمکدر
) (محصول ترکیب) منصور حلاجہ سؤال ایلدیلر که مرید کچدر یعنی
 ارادت صحیح ایله مرید کچدر جواب و یروب دیدیکه ابتدا دن یعنی
 توبه و اتابه ایلدیکی اندن حق تعالی حضرتلرینک بارگاه معنویسنی
 کندی قصدینہ یعنی مقصدینہ نشانه دوزه یعنی ایلیه تا بارگاه حقه
 ایرشمیه یعنی ایرشمنجه بر نسنه ایله استراحت ایتمه و هیچ کچسه ایله
 اکلمیه (حاصلی واصل الی الله اولینجه بریده قرار ایلمیه (رباعی)
 * بهر تو بیر و بحر بشتافته ام * هامون بریده کوه بشکافته ام *
 بهر بآه عریینک فتنی و هانک سکونیه ادا ت تعلیل (توبه اضافت
 لایمه) (بیر با حرف ظرف) (بربانک فتحیه قاره دیمکدر دریا مقابلی
) (بحر ذکر) (بشتافته ماضیدن قسمدر ایومش دیمکدر کریمه دن کلاه در
) (ام ضمیر متکلم وحده) (هامون صحرا معناسنه در) (بریده ماضیدن
 قسمدر بونده قطع وطنی معناسنه درینه قاعده سجع اوزره برام
 محدوددر معلوم اوله که افعالك و مشتقاتک اولنده اولان بارلر کره
 تحسین لفظ و کرک ادا ت استقبال اگر ماضی یعنی داخل اولدیغی

كنهك اول يا باخود ميم ياخود مضموم اولور سه داخل اولان بامضموم
 اوقنور والا مكسور اوقنور اما سودی رحمه الله دیر که بوتقریر
 روستای کوره در یعنی کویلو ر بوجه اوزره اوقور لر طرفای عجم
 جتبع سورتده مکسور اوقور دبو تفصیل ایلشد حقیقت حالده
 طرافت یونده کرساژ جوامده داخل اولان بال مقنوح اوقنور علی
 الاتفاق (کوه طاع دیمکدر) شکافته ام یارشم دیمکدر (محصل بیت)
 حضرت حقه مناجات طریق بلسور که سنک ایچون بر و بخرده کرشم
 یعنی کشت و گذار ایلدم صحرا قطع ایلشم و طاع یارشم یعنی سنی طلبده
 طی صغاری و جبال ایلدم (حاصلی زیاده مشقت واضطرار چکدم
 * وزهرجه رسید پیش رونافته لم * تازه بخریم وصل تو یافته ام *
 (وز ولزدن مخففدر) هرچه هر نسنه دیمکدر (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ابرشدی دیمکدر) پیش با عجمک کسر یله اولک مناسبه در
 (رو یوز دیمکدر) معلوم اوله که بر کله نك آخرنده یا اولوب بانک دخی
 ماقبل بحرف صلت اولسه اخزده اولان یایی اثباتده جاز اسقاطده
 (نافته ام میم متکلم ایله ماضیدن قسمدر چو یرشم دیمکدر) تا اشتهاء
 ضایت ایچوندر (بحریم وصل اضافت لامیه حریم وصل قرب خدادن
 عبارتدر زیر درجه قرب خدا ااهله مستور و محفوظ اولدیفیچون
 حریم اطلاق اولنور (توبه اضافتده لامیه در) یافته ام میم متکلم
 ایله بولشم دیمکدر (محصل بیت) هر نسنه دنکه قیمه ابرشدی یعنی
 او کمنه کلان ظهور ایدن شیدن یوز چورشم یعنی اعراض ایلدم تا کیم
 حریم وصله بول بولشم یعنی بولدم حاصلی ماسودن اعراض ایلدم
 حریم وصله یعنی مفرینسدن اولدم (یوز باعبده خون می کریم
 رباعیسنده اولان علل و ازاحیف جاری اولشد ذکر حاجت یوق
 زیرا آنفلا حرور ایلدی سری سقطی سوزلرده * ابو هاشم صوفی
 قدس سره گفته است که کوه رابنوک سوزن از بیخ کندن آسانترست
 ز رز بلات کبرازلد یفکندن * ابو هاشم صوفی کتبه سیله مشهور در
 کوفی الاصلدر لکن شامده نوطان ایشدر التمش برده وفات ایلشد
 (که حرف بیان) کوه را ادات مفعول بنوک با حرف استعانت (نوک
 اوج معناسنهدر) سوزن آکنه اضافت لامیه بیخ کوک دیمکدر (کندن

كاف عربك ففحله قو پارمق معنانه مصدر در آسان گز یعنی قولای
 (ترادات تفضیلدر) زای مفرده اسیانزه متعلقدر تنه کیم اسم تفضیل
 قواعدنددر) رزیت کبرلامیه رزیت الجلق دیمکدر (ازدل بیفکندن
 لفظنه متعلقدر تقدیری زافکندن رزیت کبر ازدل دیمکدر تقدیمی
 میچندن ایچوند (بیفکندن یا حرف تا کید افکندن همزه تک فحی
 وضعی جائزدر برافق بونده اخراج معناسنه در) معلوم اوله که اول همزه
 اولان کلامک اوله با یا خود نون نافیه ویم ناهیه داخل اولسه همزه
 پایه قلب اولنور (محمول تر کب) ابوهاشم صوفی قدس سره
 میور مشردر که کوهی اکنه اوجیهله کوکندن قو پرمق یعنی طاعنی
 ایکنه ایله قازه قازه دوز ایتمک قلبدن رزیت کبری یعنی غایت دنی
 وخسب اولان کبری اخراج ایلمکدن اسان رکدر حاصلی الحق ودنی
 اولان کردن خلاص امر مصدر و محاله قریبدر زیر محال دیسک
 اولیاء کرامه کبر لایق دکلدر اما حضرت ابوهاشم محاله تعلیق ایدوب
 ایکنه ایله طاعنی قو پرمغه تشبیه ایلمد یکی غایت صعبوتندن کایتدر
 (قطعه * لاف بی کبری مزین کان از نشان پای مور * دوشب تار یک برستک
 سیاه پنهان ترست * لاف معروف (بی ادات سلب) کبری یا جرفه
 مصدر (مزن نمی حاضر مفرد مخاطب آورده دیمکدر) کان که اندن
 مخفکدر (که حرف تعایل) آن اسم اشارتدر کبره (از اسم تفضیل
 متعلقدر یعنی پنهان تره) نشان علامت معناسنه در (نشان پای مور
 لامبلدر پای ایاق یعنی قدیم دیمکدر مور قرنجه عرییده نمل) در حرف
 ظرف (شب تاریک بناییه قرنلق کیجه دیمکدر) سنک سیاه ده بیانیه
 قره طاش دیمکدر (لاف بی کبری مبتدا) پنهان ترست خبری (پنهان
 کیرلو دیمکدر (محمول یت) کبر سنک لافنی آورده یعنی بنده کبر
 یوقدر دیو ادعا ایله زیرا کبر قرانلق کیجه ده قره طاش اوزده قرنجه نک
 ایاغنک نشاندن یعنی ایزندن کیرلور کدر یعنی درونده اولان کبری
 فرق ایتمک زباده مشکدر صوفیه قدس اسرار هم یوکه و بونک امثالی
 اولان شیلره شرک خفی دیر * وزدرون کردن برون آسان مکر آن را کران
 کوه را کندن بسوزن از زمین اسانترست * درون ایچ معناسنه در
 بونده قلب دیمکدر کردنک مفعول غیر صریحی (برون طشره) برون کردن

اخراج و فاعلش صدور (آسان مکیله مفعول صریحی) (مکیله فعلش نهی)
 مخاطب طومعه دیمکدر (آن را آن اسم اشارت در کبره را اادات مفعول الفی
 دیمکدر یعنی اول گیری) (کز آن که از اندین مخفدر که حرفه قطیل و آن اسم
 تفصیله فاعله قدر نقد بری آسان مکیله که کوه را کنند بسوزن
 از زمین آسان ترست از آن دیمکدر) (کوه را اادات مفعول) (کوه
 کنه یک مفعول) (کنندن کافی عریضه مصدر در قو برقی معنی است
 بسوزن غیر صریحی) (با حرف استعانه) (سوزن ایکنه) (از زمین
 کنندن مفعول غیر صریحی) (آسان تر اسم تفصیل) (سین و اادات
 خبر) (کنندن مبتدا آسان تر خبری) (محصولیت) (دخی قبلین اول
 کبری طشره ایلکی یعنی اخراج ایلکی آسان طومعه یعنی قولای
 ظن ایله زیر طماعی برندن ایکنه ایله قو برقی اخراج کیزدن آسان
 رکدر) (عروض) (بوقطعه بحر مل مبتدین در که سکر فاعلان دن عبارت در
 صدر و ابتدا سالم حشور سالم عروض و ضرب مقصور قصر آخرد
 اولان سبب خفیفک سنا کنی اسقاط و متحرکی اسکا نه دیری
 فاعلات فالور * ذوالنون مصری قدس سره پیش یکی از مشایخ
 مغرب بجهت مسئله برغت * ذوالنون مصری طبقه اولی دندر اسمی
 نوبان بن ابراهیم در گنتی ابوالعبض در احجم مصر دندر احجم کسر
 همر فایله بر بلده نك اسمیدر و شخصی مغربده شیخ اسرافیلدر بیور مشدر که
 اوج سفر ایلدم و اوج علم کونوردم اول سفرده بر علم کونوردم که
 الفی هم خاص قبول ایلدی هم علم و ایکنجی سفرده بر علم کونوردم که
 خاص قبول ایلدی علم ایکنجی اوچینجی سفرده بر علم کونوردم که
 نه خاص قبول ایلدی نه عام فقیه شریدا طریدا و حیددا شیخ الاسلام
 یعنی پیر هرات بیور مشدر که اولکی علم نوبه ایکنجی علم توکل و معامله
 و محبت اوچینجی علم حقیقت کذا فی تفخات الانس ذوالنون اطلاقده
 سبب نقل اولور که بر کون صوکارنده بر کوشک کوردم و اول صویه
 کتدم و ایدست الدم چون ایدست بدین فارغ اولدم تا کاه کوزم
 کوشکده بر جازه به راست کلدی که حسن و جمالده ممتاز اقران
 دیدم که کیمک شین یعنی کیمک جازه سی سین دیدیکه سنی اوزاقدن
 کوردم دیوانه ظن ایلدم چونکه یقین کلدک عارف ظن ایلدم زیاده

یقین کلد که عالم ظن ایلدم وقت ايله نظر ایلدم هیچ بریمی دکاسین
دیدمکه بونه کونه سوزدر جواب ویردیکه اگر عارف اولدیک حقیق
غیریه نظر ایتزدک واکر عالم اولدیک ناجحز مدنگاه ایلز دک واکر
دیوانه اولدیک طهارت ایلز دلی یو سوزی سوبلدی واول کنیزک
ناپیدا اولدی بلدیمکه آدمی دکل ایش چانه بز آتش دوشندی کندوی
در یا جانیه اتم و بر جاعت ايله بر کشتی به سوار اولدم کی ده
بر باز کاک بر جوهری ضایع اولدی چله انصاف ایلدیلر که بنده در
خی رنجیده ایلدیلر و تحقیر و تحقیر ایتدیلر دیدم باربد سن یلور سین
اول حونده یوز قدر بالی اغر زنده بر کوهر دریا اوشنه کلدیلر بری
الدم وائلور ویردم چون یوقی کوردیلر و هندر دیلدیلر اول وقتون برو
ذوالنون ايله ملقب اولدی (بو حکایت بقضائیه یو طرز د کلدن
) بجهت مسئله بروقت مسئله ایچون دیکدر (با حرف وحدت) همزه
حرف توسل (برقت فعل ماضی مفرد غائب کتدی دیکدر
) (محصول ترکیب) ذوالنون ماضی قدس سره مسئله ایچون مغرب
شیخارندن برینک حضور یسه کتدی که هر اد کتدی و شیخی شیخ
اسرافیل قدس سره دو * آن شیخ کتت هر چه آمده انکر آمده که
علم اولین و آخرین پیاموزی این راروی نیست این همه خالق داند
واکر آمده که اودا جوی آنجا که اول کلام بر گرفت او خود آنجا بود *
(بهر ادات تعلیل) آمده یا حرف خطاب (همزه حرف توسل) آمده
ماضیدن قمدیر کلش سین دیکدر (اگر ادات شرط) آمده فعل
شرط (که حرف بیان) علم اولین لامیه (یا موزی یا حرف تأکید
) آموزی فعل مضارع مفرد مخاطب (روی نیست ممکن دکلدر دیک
محلده استعمال اولور) همه جمله دیکدر (داند فعل مضارع مفرد
غائب دابیدن دن یا مانسین دن زیرا مضید تا اینک ماضی ماضی ماضی
سین اولسه سین یا حذف اولور یا بایه تبدیل اولور یا هایه (جوی
فعل مضارع مفرد مخاطب) (اول کلام بیانیه) (کام کاف مجمله ادم
دیکدر) (رکرتی فعل ماضی مفرد مخاطب یدن قالدیر مغیره دیور) (او
ضمیر لری خدا یدر اجماع) (خود ادات تأکید) (انجا اول محلده دیکدر
) (بود ادات ماضی ابدی دیکدر) (محصول ترکیب) اول شیخ مغربی

یعنی شیخ اسرافیل دیدی نه ایچون کاش سین یعنی نه کاشک تا کر
 کاش ایسک که علم اولین و آخرین او کر نه سین اکا امکان یوقدر
 بوی یجله خالق تعالی یئلور یعنی اندن غیری کیمسه نظر اکر
 کلنک ایه که لای ایی خلق تعالی بن طلب ایده سین اول مخلوقه که
 اول ادیمی بوندن خالیدرک یعنی عزیمتک یوقدره خدای متعال یعنی
 طایب اولد یسک اول مجمله ایدی یعنی باری تعالی انده حاضر
 و ناظر ایدی (حاصلی خدای عز وجل جمیع زمانده قولیک علی
 الخصوص طایبک یا ندن برآن مشارقت ایدوب منفک اولمز مکانشدن
 میزه اولد یعنی حاله نه کیم پیوردر) ونحن اقرب الیه من جبل اللوزید
 (و باغی) زمین پیش برون یخویش پنداشتم * در غایت سیر خود
 کان داشتم * زمین پیش بوندن مقدم دیمکدر (برون پنداشتمک
 مقدم مفعول صریحی (زخویش غیر صریحی (پنداشتم تا
 ضمیر خطاب (پنداشتم فعل ماضی متکلم وحده ظن ایدلم دیمکدر
 (در صرف ظرف) غایت سیر خود لای مزدر) کان کاف عجمک ضمیمه
 ظن معنایه در (داشتم تا ضمیر خطاب (پنداشتم فعل ماضی متکلم
 وحده (محصول یت) بوندن اقدم یعنی سنی بوندن مقدم سنی
 کنند مدن طشیره ظن ایدر ایدم کندی سیریمک نها پندیده ظن
 ایدر ایدم یعنی ظن ایدر ایدمکه سیر وسلوکک نها پندیده سکا واصل
 اولیم * اکنون که ترا یافتم آتی دایم * کاندز قدم نخبیت بکذاشتم *
 اکنون الآن معنایه در (که حرف رابط (تراسنی دیمکدر) باقم
 فعل ماضی متکلم وحده بولدم دیمکدر (آتی با حرف خطاب اوسون
 دیمکدر) دایم فعل مضارع متکلم وحده (کاندر که اندردن مخفف
 (که حرف بیان) اندر ادات ظرفدر (قدم نخبیت پیانیه) بکذاشتم
 (تا ضمیر خطاب) بکذاشتم فعل ماضی متکلم وحده براقدم دیمکدر
 (محصول یت) الا فکه یعنی شمدی سنی بولدم سن اوسین بلدیکه
 حتی قدم اولده براقدم یعنی انبیدای سلوکم براقدم سن سین شمدی
 یلدم (عروض) بور بای عینله خون می کریم دخی بهر نور با عیاری
 کییدر * پیرهرات کوید او بلجو بنده خود هرا هست دست وی
 رکفته در طلب خود می نازاند * جوینده اسم فاعل استیجی دیمکدر

(تا نازد فعل مضارع مفرد غائب سکرندرز دیمکدر بالف ونون ادات
تصنیف در لازمی قزیدن کلور (محمصول ترکیب) پیر هرات یعنی
عبدالله الانصاری دیر که خدای متعال کشید غرضی اله یعنی
طالبیله همرا دیر یعنی بولدا شد طالبیک الی طو توب کنیدی
طالبیله سکرندرز یعنی خدای متعال هر آن وشانده حاضر و ناظرند
(گرفته اولان ها توب ایچوندن طو توب دیمکدر تعین اولونور (قطعه)
* آنکه فی نام بدست من ازونه نشان * دست مکر فتمیر ادر عقب
خویش کشان * آنکه آندهم اشارت الهه (که حرف فدا یط صفت
(فی ادات سلبیله بدست من با حرفی طرف در معنایند (یعنی ونا ادات
سلبیه مصر وفذر (مرا در فی جیم مفرد معاندده در تقدیری که نام ازو
بدست نیست نام نشان دیر (زو ازودن محفقد (به هر دو سلبیه
ونون فحمله فی کی ادات سلبیله (نشان بونده علامت معاندده در
(دست بکر فته یک مقدم معولده (بکر فته با حرف تا کسید گرفته
ماضی بدست سیم (مرا یه جیم مفرد معاندده دست مصر وفذر
تقدیری دست بکر فته دیمکدر (در عقب در حرف طرفه عقب بحسب
اللهه او یک دیمکدر لکن بونده اردن کاتندر (خویشنه انصاف
پسایند (کشان صفت شبیه چکیچی دیمکدر (محمصول بیت)
اوله الله که نیم دستمه اندن نام بونشان بوقدر یعنی الله عظیم الشان
بکا یه بن اولسیدن خبر واکلم بوقدر او ایسمه بنم الی طو توش
کندی اردنده چکیچی در یعنی طریق مسقیم هدایت ایندیچیدر
* اوست دست من و یانیر بهرجا که روم * پای کویان زیش میروم
ودست فشان * اوست اوضمیر غائب اللهه راجه در (سین ونا ادات
خبر در مبتداسی هست من در (دست من لامیه بنم الم دیمکدر (وبا
دسته معطوفدر (نزدیخی دیمکدر (بهرجا با حرف صله (هر ادات
سور (که حرف رابط صفت (روم فعل مضارع متکلم و حد تکیدرم
دیمکدر (پای کویان پای کوب وصف ترکیبی اوله رقی رقامده مصطلحدر
الف ونون علامت صفت یعنی پای کویان کفاف عریله صفت
مشبه در رقص و سماع ایدرک دیمکدر زیش (ازیش اوقد بونده ناه
مفرد ظرفیت ایچوندن (پیش با عجبیه اوله معاندده در (می افات

استمرار (دست نشان پای کون ~~کیندن~~ زان قفسه رفی دیمکدر
 (محسول بیت) او الله عظیم الشاندر بنم الم وایانم یعنی دست و پایم
 ایله دیک افعال بجایه انگیدر دخی هرزه که کیدر ایستم انک اوکنده
 رفص ایدرک وائل قفسه رفی کیدرم یعنی هر جائیه که کنسم بنده بر آن
 منک اولمز (ایضا اولوا فتم وجاه الله) ایضا فلعیم وانشاندر (عروض)
 بوقطه بحر رمل معین دندر صند واعد اسالم حشور مجنون که ثانی
 ساکنک سقوطی عروض و ضرب مجنون و محصور که ثانی ساکنک
 سقوطی صکره اخیره اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاط و مخرجی
 اسکان بویه اولانده بر مضارعی فاعلان فعلان فعلان فعلان
 اولوب رمل مجنون و مقصور اولور * فضیل عیاض قدس سره
 میگوید که من حق سبحانه و تعالی را بدوستی پرستم که نه شکیم که نه
 پرستم * (فضیل عیاض فاعده انجام اوزره علمین پیشنده اولان لفظ این
 حذف اولور حضرت فضیل طبقه اولی دندر کتبی ابوعلی در بعضیلر
 کوفی و بعضیلر خراسان ناحیه سندن اولان مره و دندر و بعضیلر
 سمرقندیدر و بعضیلر بخاری الاصلدر دیدیلر یوز سگستان یدی محرم
 الحرامنده وفات الی شدر (منقولدر که اوائل حالنده قطاع طریق ابتدی
 برکون اصحابی بر کاروان اوردیلر و اهل کروانی طعامه اوتوردیلر
 کاروانلر سوال ایله دیکه رئیسکز کیدر دیدیلر که بزمه دکادر فلان
 مجلده بردخت جبنده نماز قیلار دیدیلر که نماز وقتی دکادر جواب
 و یردیلر که تطوع قیلار دیدیلر که رمضان دکلی جواب و یردیلر که
 نافله طوتار اول آدم فجب ایدوب بقین واردی کوردیکه خضوع
 و خشوع ایله نماز قیلار نمازدن فارغ اولجه صبر ایلدی و دیدیکه
 اورج طوتار سین و نماز قیلار سین و قطع طریق ایدر سین الضدان
 لایحه سان فضیل دیدیکه قرآن یلور پسین دیدیکه یلورم دیدی
 * و اخرون اعترفوا بذنوبهم خلطوا عموما صالحا و اخر سیئا * ایت
 کریمه سنن اوقوال اولدم مخیر اولدی کراماتی و قصه سی طویل
 لذیل در مائج فیه من دن خارجدر لکن عاقبت حضرت ابو حنیفه
 ایله صحبت ایدوب نائب اولشدر (که حرف بیان بدوستی باحرف
 صاحب یا حرف مصدر پرستم فعل مضارع و متکلم وحده طهرم

دیمکدر (که حرف تعلیل (تشکیم فعل نفی مستقبل منکلم وحده
صبر ایدم دیمکدر (که حرف بیان (نیرسم فعل نفی مستقبل منکلم
وحده طمیم دیمکدر (محصول ترکیب) فضیل بن عباس قدس
سره بیورر که بن حق سبحانه و تعالی به دوستی ایل طیمیم یعنی الله
تعالیک رضا میچون عبادت و طاعت ایدرم جنت و جهنم ایچون
دکل که صبر ایدم که طیمیم یعنی خدای تعالی محبتی بنی بدن المهدر
بالضروری عبادت و طاعت ایدرم ایتمک المده دکلدر * بعضی ازین
طائفه را پرسیدند که سغله کبست گفت آنکه حق را بریم و امید می
پرستد پس گفتند تو چون پرستی گفت بمهر دوستی که مهر دوستی وی
مرا بر خدمت و طاعت دارد * بعضی باو حدت نوعیه (ازین از این دن
مخففدر (از حرف بیان (این اسم اشارتدر (طائفه بلوک دیمکدر
(پرسیدند فعل ماضی جمع غائب صور دیلر یعنی سؤال ایلدیله دیمکدر
(که حرف بیان (سغله سینک ضمی و فالت سکونیه دون همت کیمیه
درلر (کبست که ذوی العقولده مستعمل اولان که در سین و نادان خبردر
کیمدر دیمک اولور یم خوف معانسه در (امید همزه تک ضمی و میک
کسر یله رجا معانسه (می پرستی ادا ت استمرا (پرستد فعل مضارع
مفرد غائب پرستیدن دن مشتقدر طیم معانسه (پس باء عجمک فحیه فاء
تغصیه معانسه در ترکیده ایدمی ایله تعیر اولنور (گفتند فعل ماضی جمع
غائب دیدیلر یعنی سؤال ایلدیله (چون روم ضمه هر بیده کیف کی نیجه
دیمکدر (پرستی فعل مضارع مفرد مخاطبدر طیم سین دیمکدر (گفت
جوابنده دیدی (بمهر با حرف مصاحبت ذبیبتی متضمن در مهر میک
کسر یله محبت معانسه در (دوستی با حرف مصدردر (که حرف تعلیل
(دوستی وی لامیه (وی ضمیر غائب حقه راجعدر (مرا بنی دیمکدر
(دارد فعل مضارع مفرد غائب داریدن دن یادداشتن دنزیرا مصدر
نایتک ماقبلنده خستفدن شین معجمه اولسه تاداله قلب اولند قد نصکره
شین رایه قلب اولنور (محصول ترکیب) بو طائفه دن یعنی مشایخ
بلو کندن به مضبسنه سؤال ایلدیله که دنی الاصل و دون همت کیمدر
جوابنده دیدیکه حق تعالی به خوف و رجا اوزره طیمه یعنی خوف
جمعیدن و رجا جنساندن اونوری طیاندردیدی (ایدمی دیدیلر که

من نیجه طبر سین دیدی محبت ایله و دوستلی ایله یعنی الله عظیم الشانه
 محبتدن ناشی طیرم زیرا انک محبتی و دوستلی بی خدمت و طاعتده ایلر
 یعنی بکا عبادات ابتدین انک محبتدر لکن فهم اولمخون که بو کلام
 الامن و الخوف کلاهما کفر کلامنه مناقض اوله بود کلدنر بویه عبادتده در
 زیرا امن و خوفدن ایچون عبادت ایدن نفسی ایچون عبادت انمش اولور
 الله تعالی ایچون اولماز بواسه صوفیه پیشده شرک یقیدر بویسه
 حق تعالیکن سخطشدن کلیا امین اولقی و رجندن کلیا مایوس اولقی
 کفر اولدیغنه شبهه یوقدر (رابعی) جانا زدر تودور توغم بود * فارغ
 بهشت و حور نتوانم بود * جانا الف حرف ندا ای جان دیمکدر (جان
 بحسب اللغة روح حیوانیه در برل روح انسانیه به روان ذیلر بونده محبوب
 معناسنه در یعنی حق جل و علا در کمال مرتبه روجه انسانک محبتی
 اولدیغی اخللدن پک سودیکی محبوبه جان اطلاق اولنور مجزا (در تو
 لامیه در قیوم معناسنه در (دور اوزاق دیمکدر بعید معناسنه نتوانمک
 مفعول صریحی (نتوانم فعل نفی مستقبل متکلم و حیده قادر دکلیم دیمکدر
 (بود بونده بودن معناسنه در زیرا قاعده اعجامدندر که ماضی مضارع
 مقارن لواسته مصدر معناسنی افاده ایدر (فانع اسم فاعلدر قناعت
 ایدیجی دیمکدر (توانمک مفعول صریحی (بهشت با حرف مصلحت
 فاعله متعلق (بهشت جنت دیمکدر (حور بهشته معطوف جتنده
 لولان جواریه ذیلر (محصول یت (جانا سنک قیوکیدن یعنی ای
 بار خدا سنک درگاه مفعولیکدن بعید اولمخا فاعله قادر دکلیم یعنی عبادات
 و طاعاتیکدن بر آن منفک اولمخ و حور و جنان ایله قناعت ایدیجی اولمخ یعنی
 و عذیبوردیغک حور و جنان ایله فانع و منسلی اولمخ * سر بردر تو بحکم
 عشقم نه بمزد * زین درجه کم صبر نتوانم بود * بحکم عشقم دهکی میم
 متکلم صریح مصدر و قدر تقدیری صریح بردر تو بحکم عشقتدر (سر میندا
 عشق خبری (بحکم عشق پانیه با حرف صله عشق حکمتدر یعنی
 عشق مقتضا سنه در (نه اادات نفی (بمزد (با حرف سلب مزه میم
 ضعی و زانک سکونیه ثواب و اجرت معناسنه در (چه کنم نه بیایم دیمکدر
 (صبر و جهول و زنی اوزره اسم فاعلدر (محصول یت) بوییت یت اوله
 مقام تعلیلده در بهشت و حور ایله فانع اولمخ زیرا باشم بوقبده عشق

مقتضای منجهد یعنی سکا محبت در ایچوئدر اجرت و ثواب ایچون دکدر
 ز پرا جت ایچون عبادت اجرت اولش اولور بتم عبادتم بویه دکدر
 محبتدن ناشی بو قبودن به پیایم صبور اولمقله قلدر دکلم یعنی محبت
 بر مرتبه در قوللی ایتمکله صبر ایدم (عروض) بور باعینک تفصیلی
 کراتله مرور ایلدی (قطعه دیگه کی شود سوز قتیل کشت ز پر
 تیره خانه * زانکه این آتش ز جان روشن او حاسنت * کی کاف عربله
 بونده زماندن سؤالدر که جن معناسنه استفهام انکاری معناسنی متضامدر
 (شود فعل مضارع شویدن دن یا علی غیر قیاس شدن دن مشتق
 اولور دیمکدر (سوز اسم مصدر در یانمه معناسنه شودک اسمیدر (قتیه
 اضافتی لامیه قتیلده تاه خطایه بویه در (قتیل فعل بمعنی مفعولدر
 مقتول معناسنه (کشته کاف عربک غمبله بونده سوئش معناسنه در زیر
 آتش و شمع ایلده ذکر اولسه بومعنا به استعمال و نور اما اصل معناسی به لشم
 دیمکدر و شودک خبریدر (زیر آلت دیمکدر تحت معناسنه در (تیره خاکه
 اضافتی بیانیه (تیره خاک قره طیراق دیمکدر (زانکه اول اجلدنکه دیمکدر
 (جان روشن بیانیه (روشن منور معناسنه در (اویه اضافتی لامیه
 قتیه راجعدر (حاسنت سین و نادات خبردر (خاست فعل ماضی
 مفرد غائب ظاهر اولدی دیمکدر فاعلی تحتیده این آتش مبتدا
 حاسنت جمله سی خبردر (محصول بیت) جن سوینور سنک مقولک
 یانمه سی قره طیراق التیده یعنی سنک آتش عشقه کله اولن لزله آتشی
 قره طیراق التیده یعنی مرقدنه دخی سوینور اول اجلدنکه اول
 آتش مفعولک منور اولان جانن ظاهر اولشدر یعنی عشق جسمنده
 دکدر که اولکله زائل اولسون بلکه روحنده در الی غیر التهایه
 باقی در زائل اولن * چون تواند عاشق از طوق وفایت سرکشید *
 غری آساطوق اواز کردن او حاسنت * چون نیجه دیمکدر ادات
 استفهامدر (تواند فعل مضارع مفرد غائب توانیدن دن مشتق
 (عاشق فاعلی (از طوق کشیدک مقدم مفعول غیر صریحی (طوق
 بو غازه طاقلان شبهه دیرلر کرک تیمور و کرک غیری شیدن اولسون
 (طوق وفایت اضافتی لامیه در (سرباش معناسنه در کشیدک مقدم
 مفعول صریحی (کشید فعل ماضی بونده مصدر معناسنه در زیر

مضارعه مقارند که توانند (قری یاه اصلیه ایلہ بر مشهور قوشدر که
 کردند حلقه اولور) آسا الف بمدوده ایلہ ادات تشبیه (کردن او
 لامبیه) از کردن خاستک مفعول غیر صریحی (کردن یون دیمکدر
 (اول عاشقه راجعدر) (محصول بیت) نیجه قادر اولور عاشق سنک
 وفاک طوقشدن باش چکه یعنی عبادت و طاعت ایلکن اعراض
 ایلیه (مصرع ثانی مقام تعلیلده در زیرا قری کی او عاشق طوق
 عاشق کردندن ظاهر و هویدا اولشد عیثله قریده نه شکل طوق
 ذاق ايسه عاشقه دخی طوق وفا اویله ذاتیدر عرضی دکلدر که
 طاعتیدن اعراض ایلیه (عروض) بوقطعه بحر رمل مقصور
 مثنی در که بالکتر عروض و ضربیه قصر طاری اولشد سائری
 سالمدر تفصیل حاجت یوق * معروف کرخی قدس سره گفت
 است که صوفی اینجا مهمانست تقاضای مهمان بر میزبان جفاست
 مهمان که با ادب بود منتظر بودنه متقاضی * معروف کرخی طبقه اولی
 مشایخنددر بعضیلر ابدالنددر دیدیلر کنتی ابو محفوطدر پدری
 اصمعی فیروز هجرتک ایلکوزنده دار آخرته انتقال ایتشددر پدر و مادری
 نرسا دیدیلر معلم و پردکلرنده دیدیلر که ثالث ثلثه دی دیدیکم لا بل هو الله
 الواحد هر چند که استادی اصرار ایلدی یوسوزدن فارغ اولدی
 عاقبت سکندی و علی بن موسی الرضا تک النده مسلمان اولدی
 رازنده نصکره پدرینک خانه سنه کلوب قیوی دق ایلدی موردیلر که
 کچمدر دیدی او غلو کز معروف دیدیلر قنچی دیشده سین دیدی
 دین محمد المصطفی دغم اول محله پدر و مادری دخی مسلمان اولدی
 ائدن داود طائی به کلوب چوق ریاضت چکوب مشار باله نواودی
 حکایات عجیبه می و مناقبات غریبه سی وار در از جمله برکونه
 نقض وضوء ایلدی و در حال تیم ایلدی دیدیلر که دجله یقیندر
 دیدیکم دجله به وارنجه عزم آخر اولور سه حلل نیجه او اور (ایضا
 بو محله دیمکدر یعنی دنیاده) (مهمانست مهمان مسافر مضامنه در
 یعنی قونق) (سین و تا ادات خبردر) (صوفی مبتدا) (مهمانست خبری
 (تقاضا ته عمل بایندن مصدر در بونده اسلوب عجم اوزره ضاد مفتوح
 اوقور اصل تقاضی در دین طلب ایتک مضامنه در) (با اضافت

ایچوند

ایچوندر ز را کله نك آخری حرف مد در نه کیم مقد ما یسان اولندی
 (مهمانه اضافت لامیه (میزبان زانك ضمیمه مسافر صاحبی دیمکدر
 (حقا اذیت معناسنه در (تقاضای مهمان مبتدا جفاسبت خبری
 (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت (ادب بودك مفعول
 غیر صریحی (منتظر بودك مفعول صریحی (نه حرف نفی (منقاضی
 تفاعل بایندن اسم فاعل در دین طلب ایدیی دیمکدر (محصول ترکیب)
 معروف کرخی قدس سره پیور مشلر در که صوفی بود نیساده مسافر در
 مسافرک دین طلبی یعنی اکرام طلبی صاحب خانه اوزره جفا و اذیت در
 (حاصلی مسافره صاحب خانه نك اکرام ایتمه سی واجبه فی متبدر
 لکن اتی لسانه کتور و پ طلب ایلک صاحب خانه یه اذادر مسافر که
 ادب ایله اوله یعنی مؤدب اوله منتظر اوله لی اکرام طلب ایتمه لی دکل
 (قطعه) مهمان توام در صفا از باب ارادت * بنشست بهر چیز که
 آید ز توراضی * مهمان تو لامیه میم ضمیر متکلم (در حرف ظرف) (صف
 معروف (از باب اهل معناسنه (اراده اضافت یسانه (بنشسته با حرف
 تأکید نشسته ام تقدیرنده او تور مشم دیمکدر (با حرف صله (هر چیز
 هر نسنه دیمکدر (که حرف رابط صفت (آید فعل مضارع مفرد
 غائب کله دیمکدر آیدن دن یا علی غیر قیاس آمدن دن (ز تو آیده
 مطلقدر (راضی نشسته نك مفعول صریحی (محصول یت) از باب
 ارادت یعنی اهل ارادت صغنده یعنی صیره سنده سنک مهمانکم
 هر نسنه که سندن کله راضی و خوشنود وقائع او تور مشم (حاصلی
 اهل ارادت یسنده سنک مهمانکم سندن کلن نسنه یه راضیم * بنهاده
 بخوان کرمت دیده امید * انعام ترا منتظرم فی متقاضی * بنهاده
 با حرف تأکید (نهاده نهاده ام تقدیرنده قومشم دیمکدر (بخوان با
 حرف صله (خوان و اور سمیله سفره معناسنه در (کرمت تا ضمیر
 خطاب اضافت لامیه در (دیده امید لامیه دیده کوزامید ترکیجه او معنی
 معناسنه (انعام ترا لامیه (فی ادات نفی (محصول یت) سنک کرمت
 سفره سنه امیدم کوزینی قومشم یعنی امید وارم سنک انعامکه
 منتظرم دین طلب ایدیی دکل ترک ادب ایلم (عروض) بوقطعه
 بحر هزج در صدر و ابتدا اخر بخر که مقاعیلن دن میم و نونک

سقوطی فاعیل قالوب مفعول به نقل اولنور حشور مکفوف کف که
 آورده اولان سبب خفیف که نوندر سقوطی مفاعیل قالور
 عروض و ضرب محذوف حذف که آورده اولان سبب خفیف که
 لن در سقوطی مفاعی قالوب فاعولن لفظنه نقل اولنور بویه اولنجه
 بر مصراعی مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن اولوب هزج مثمن اُخرب
 مکفوف محذوف اولور (ومعلوم اوله که اگر عروض و ضربی محذوف
 اولمیدی رباعی دیر ایدک لیکن اوزان رباعینک علانده حذف
 اولمیدی جهتن قطع اطلاق اولنور * بازید قدس سره
 پرسیدند که سنت کدا مست و فرض کدلم فرمود که سنت ترک
 دینی است و فرض صحبت مولی * بازید طبقه اولی دیندر اسمی طیفور در
 منشأی بسطامدر (منقولدر که اناسی مکتبه کوندر دی یعنی اسناد
 و پردی چونکه درسی سوره اُهمانده بو آئشه کلدیکه (ان اشکر لی
 ووالدیک) یعنی خدای عز و جل پیوردر که بکا خدمت و شکر ایت
 ووالدینکه شکر و خدمت ایت استادندن بو آیتک تفسیری سؤال
 ایلدی استاد دخی تفسیر ایدنجه کوکله کار ایلدی معنی بر اقدی
 واذن طلب ایدوب خانه سنه کلدی ووالده سی دیدیکه یا طیفور
 نبه کلدک دیدیکیم ای والده سکا هدیه کنوردم که بو آئشه کلدیم
 حق تعالی کندو خدمتله و سنک خدمتله امر ایدر بن ایسه
 ایکی خانه ده کنخدا اوله هم بو آیت بنم جائیم کار ایلدی الله ایچون
 اولسون خدادن طلب ایله یا بتون سنک اوله یم یا بنی خدایه بغشله که بتون
 ائک اوله یم ووالده سی دیدیکه ای فرزند ارجندم سنی الله اصمردیم
 بویه دیجهد بازید بسطامدن سیاحت ایلدی وافر مدت ریاضت
 و مشقت چکدی وچوق مشایخله بو اشدی جله دن بریمی امام جعفر
 صادق ایدی رضی الله عنه (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب سؤال
 ایلدیلر دیمکدر) که حرف بیان (سنت معروف) کدام قننی دیمکدر فرض
 معروف (کدام کدامست تقدیرنده در) فرمود فعل ماضی مفرد غائب
 پیوردی دیمکدر (که حرف بیان) دینی اسلوب عجم اوزره یا اولی مکسور
 اوقنور دنیا دیمکدر (صحبت بونده تقریردن عبارتدر) (محصول ترکیب)
 بازید قدس سره حضرت تریته سؤال ایلدیلر که سنت قننی در یعنی

اثر سوله كتمك نه كونه در واصل در ونه شی در و فرض قنغی شی در یعنی
 مؤمنك لازمه ذمعی اولان نه شی در بیورد بکه سنت ترك دنیا در و فرض
 صحبت مولی در یعنی اللهه کای ایله تقریر در (مثنوی) ای که در شرع
 خداوندان حال * میکنی از سنت و فرض هم سؤال * ای حرف ندا (ای که
 کس که تقدیرنده) که حرف را بصلصفت (در حرف ظرف) شرع بونده
 مسلك دیمکدر خداوندان الف و نون ادات جمع در خداوند بونده صاحب
 معناسنه در حاله اضافت بیانیه می ادات حکایه کنی فعل مضارع مفرد
 مخاطب ایدر ایسک دیمکدر از سنت و فرض هم از من سنت و فرض تقدیرنده
 یعنی ضمیر منفصل ضرورت وزن همچون متصل اولشد در (محصول بیت)
 ای کیسه که حال صاحب لریك مسلك و مذهبیده بکا سنت و فرض دن
 سؤال ایدر سین یعنی بومذهبیده اولان سنت و فرضی بکا سؤال
 ایذن کیسه * سنت امدرخ زدی یافتن * فرض راه قرب مولی یافتن *
 سنت آمدك فاعلی آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر لیکن اولدی
 معناسنه (در رخ بونده یوز معناسنه در و میتداد در) (زدی یافتن مفعول
 غیر صریحی (نافتن) چو یرمك معناسنه مصدر در رخ یافتن روتاقتن
 اعراض ایلکدن کائیدر ته کیم تر کیده دخی یوز چوردی دیرل
 اعراض ایلدی دیمکدر یافتن میتدالك خبری مبتدا خبریله جمله سی
 آمدك مفعولی (فرض فرض آمد تقدیرنده) (راه قرب مولی بیانیه ولامیه
 یافتن بولوق معناسنه مصدر در) (راه مبتدا یافتن خبری مبتدا خبریله
 مقدر آمدك مفعول صریحی (محصول بیت) سنت دنیادن یوز چو یرهك
 اولدی فرض قرب مولی بولوق اولدی حاصلی مذهب اهل حاله
 سنت دنیادن اعراض ایدوب یوز چو یرمکدر فرض اللهه تقرب بولوق
 بولمقد (عروض) بومثنوی بحر مسدس دندر صدر وابتدا سالم حشورل
 سالم عروض و ضرب محذوف حذفکه آخرده اولان سبب خفنی
 اسقاطدر فاعلا قالوب فاعلن الك یرینه کلور بولله و انچه بر مصرای
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلن اولوب رمل مسدس محذوف اولور * شبلی را
 قدس سره شورا افتاد بیمارستان پردند جعی بنظراره وی رفتنده
 پرسید که شما کیانید گفتند دوستان قوسکی پر داشت و برایشان جمله کرد
 جمله بکر میخند گفت باز ای مدعیان که دوستان از دوستان نکر پزند

ورسنك جفای شان نپرهیرتد * شبلی طبقهٔ رابعه رجالندن در اسمی
 جعفر بن یونسدر کنتی ابو بکر در بغدادده مدفوندر اصلی مصریدر
 خیرنسا جک مجلسنده توبه ایلمشدر مالکی المذهبدر (منقولدر که دائمًا
 مناجاند مدیر ایدیکه یارب خلق سنی نعماء ایچوت سور لر بن بلاک ایچوت
 سوزم) را اذات صله (شور اسم مصدر در بونده جذبه دن کنایتدر
) افتاد فعل ماضی مفرد غائب واقع اولدی دیمکدر (بیمارستان باحرف
 صله) بیمارستان محل معالجه دیمکدر (پردند فعل ماضی جمع غائب ایلدیلر
 دیمکدر) جمعی باحرف وحدت بر جمع یعنی بر الای کیسه بنظاره وی
 اضافت بیانه (باحرف صله) نظاره سیر و تماشا معناسنه (وی ضمیر شبلی به
 راجعدر) رفتند فعل ماضی جمع غائب کیندیلر دیمکدر (پرسید فعل ماضی
 مفرد غائب صور دی دیمکدر فاعل ضمیری تخته شبلی به راجعدر) که
 حرف بیان شما ضمیر منفصل جمع مخاطب سز دیمکدر کیندیلر ذوی العقولده
 مستعمله اولان که ک جمع مخاطبیدر کافند نصکره اولان ماهاء رسمیدن
 بدیلر کپلر سز دیمکدر (بعض نسخه ده چه کسانید واقعدر نه کپسفلر سز
 دیمک اولور) گفتند فعل ماضی جمع غائب دیدیلر دیمکدر دوستان تولا میه
 دوستان دوستک جمعیدر و گفتند مقول قولیدر (سنکی باحرف وحدت
 سنک طاش) برداشت فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تخته قدر دی
 دیمکدر (بر حرف استعلا ایشان ضمیر جمع غائب انلر دیمکدر) جمله هجوم
 معناسنه در (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) بکر تخته باحرف
 تا کیدر (گریختند فعل ماضی جمع غائب فاجدیدلر دیمکدر) باز کر و معناسنه
 (آید فعل امر جمع مخاطب کلک دیمکدر) ای حرف ندا (مدعیان
 مدعینک جمعیدر ای دوستلق دعوا ایدیجیلر دیمکدر) که حرف
 تعلیل (نکر یزند فعل نفی مستقبل جمع غائب قاچیزلر دیمکدر مفردی
 نکر یزدر بخن دن زیرا مصدر تا یسنک ماقبلنده خسته شدن خاه معجه
 اولسه تا داله قلب اولندقد نصکره خازابه قلب اولنور) سنک جفای
 شان بیانه ولامیه (شان ضمیر جمع غائب) نپرهیرتد پاه عجمبله فعل
 نفی مستقبل جمع غائب احتراز واجتناب معناسنه صافمنزل دیمکدر
 (محصول ترکیب) شبلی قدس سره حضرتلرینه جذبه واقع اولدی محل
 معالجه به کتور دیلر بر الای کیسه اتی تماشا به کتور یلر شبلی سوهال ایلدیکه

سترز کیموسن دیدیلر که سنك دوستنریکن برطاش قالدردی وانلر
 اوزرینه جل و هجوم ایلدی جهله سی قاجدیله شبلی دیدی کیرو کلک
 ای مدعیلر یعنی ای دوستلق ادعا ایلنر کلک زیر دوستلر دوستلردن
 قاجز یعنی محب صادق اولنر محبو بلرندن قاجزلر وانلر سنك
 جفا سنندن صافتمزل یعنی لذا وجفا وجور و بلیتندن اجتناب و پرهریز
 ایتملر (قطعه) آنست دوستلر که هر چند دشمنی * یئند زدنست پیش
 شود دوستلر * آنست آن اسم اشارت سین ونا اداث خبر اولدر
 دیمکدر مقدم خبر (دوستدار وصف ترکیبدر محب مناسبه مؤخر مبتدا
 (که حرف بیان) هر چند هر تقدیر دیمکدر (دشمنی یا حرف مصدر دشمنك
 دیمکدر یئندك مقدم مفعول لولی (یئند فعل مضارع مفرد غائب کورده
 دیمکدر (یئندندن یا بطریق الشاذ دیدندن (ز دوست غیر صریحی
 (پیش باء عریله زیاده معناسنه مفعول ثانیه (شود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر شویندن یا علی خلاف القیاس شدنندن
 زیر حروف یلر نودن دالك ماقبلنده برشی یوقدر (دوستلر شودك
 مفعولی (ز ادات تفصیل زیاده دوست اولور دیمکدر (محصول یئند)
 محب صادق اول کیمسه در که هر تقدیر دوستن دشمنكی زیاده کورده
 محب اولور یعنی تقدیر اذا وجفا کورده ایسه محبتی اتر (شععی
 مرحوم بومحمد برفاق معنی و پرش اولی زیاده دوستلر دیدیکی
 آشکاره دکل زیر پیشك هیچ اعرابدن محلی اولماز اولدیغی صورته
 دوستلر لفظنه بر یا مصدری تقدیر ایلی زیاده دوستلغی زیاده
 اولور ديمك اولور تکلغه محتاج ومعنای ثانی که پیشی باء مجمله اولوق
 جازدر دیمش هله بومعنای باندن و پرش لکن بومعنی معنای ثانیدر که
 بز تفصیل ایلدك فافهم * برسر هزار سنك سنم کر خوردازو * کردد
 بنای عشقش ازان استوارتر * برسر خورددك مفعول غیر صریحی (هزار
 صریحی یك دیمکدر اسماء اعداددن سنك هزارك تمیزنی (سنك سنم
 مجازا یاسانه بالامبه جفادن ککنایتدر (کر حرف شرط) خورد فعل
 مضارع مفرد غائب فعل شرط خوردن دن یا خوردن دن زیرا مصدر
 دالینك ماقبلنده یارنودن را اواسه را مقنوح قبلنور فاعلی نمخشده
 دوستداره را جعدر (کردد کاف مجمله فعل مضارع مفرد غائب

اولودیمکدر جزاء شرط (بنای عشقش لامبده لر در شین ضمیر دوستداره
 راجعدر) بنای عشق کردد فاعلی (ازان بویه محله دره اولکن مرتبه دن
 دیمکدره شار الیهی سنکده اولسه اولور لکن سقامتدن خالی دکادر
) استوار همینک ضمی وسینک سکونی و نالک ضمیمله محکم وقوی
 معاشمه در (تو ادات تفضیل (محصولیت) باشی اوزرینه یعنی باشنه
 محبوبندن اگر او محب بیک سنک ختم برسه یعنی متأذی اولور ایسه ده
 بنای عشقی اولکیدن محکم وقوی رله اولور (عروض) بوقطعه بحر
 مضارعنددر که اصلی ایکی کره مقاعیلن فاعلاتن مقاعیلن فاعلاتن در
 مصدر وابتدا ماضی خرب مکرر ایسان اولندی مفعول قاور خوشلری
 مکفوف کف آخره اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاطه دیرل فاعلات
 مقبعلیل قاورل عروض وضمرب محذوف حذف آخرد اولان سبب
 خفیفی اسقاطدر فاعلا اولوب فاعلن لفظنه نقل اولور بویه و لجه بر
 مصراعی مفعول فاعلات مقاعیل فاعلن اولوب مضارع خرب مکفوف
 محذوف اولور * وهم ازوی آرند که وقتی بیمار شد خلیفه طیب ترسانی
 بمعالجت وی فرستاد طیب از ورسیده که خاطر تو بخیر میجو واهد گفت
 آنکه تو مسلمان شوی ترسانا گفت اگر من مسلمان شوم تو نیک میشوی واز
 بستر بیماری برخیزی گفت آری پس بروی ایمان عرضه کرد * وهم ازوی
 دخی اندن دیمکدر یعنی شبلیک حکایاتندن (آرند فعل ماضی جمع غائب
 کنوز مشاعر یعنی نقل و بیان ایشلردر (بعض نسخه ده منقولست واقع
 اولمشدر مال بردر) که حرف یاز (وقتی با حرف و دت (بیمار شد خسته
 اولدی دیمکدر باء عربیه بعض نسخه ده شده بود واقع اولمشدر
 اولمش ایدی دیمکدر (خلیفه یعنی پادشاه اسلام که مقصد بالله ایدی
 خلفای عباسیه دن) طیب علم طب بلیمی دیمکدر (فعل یعنی فاعلندر
 ترسانه اضافی بیانیه (ترسانی با حرف وحدت ترسانک فعی و نالک
 مکنونله نصرانی یا آتش پرست مناسنه در) بمعالجت با حرف صله
 (معالجت مفاعله باندن مصدر در) تا اسلوب انجام اوزره طویل
 یاز بلور بمعالجه او یازان بوقاعده دن غافل ایمش (بمعالجت وی
 بعض نسخه ده بمعالجت او ماللر بردر شبلیک بمعالجه سنه یعنی اکا
 علاج ایتمک حاصلی مداوات و بیمار ایتمک (فرستاد فعل ماضی مفرد

غائب ارسال ایلدی یعنی کوندیدی (پرسید فعل ماضی مفرد غائب
 ضروری دیمکدر) (که حرف بیان) خاطر بونده کوکل دیمکدر (توبه
 اضافت لامیه) (چه نه دیمکدر) (می خواهد می حرف حال) (خواهد
 واور سمبله فعل مضارع مفرد غائب استر دیمکدر خواهیدن دن
 یا خواستن دن زیرا مصدر تا یثک ما قبلند سین اولسنه تا داله قلب
 اولندقد نصره سین یا حذف یا یله و یا هایه تبدیل اولنور بونده
 هایه تبدیل اولسدر) (گفت شبلی دیدی) (آنکه آن اشارتدر چه نه
 (که حرف بیان اول سنه استر که دیمکدر) (شوی فعل مضارع مفرد
 مخاطب اوله سین دیمکدر) (ترسا گفت طیب دیدی) (اگر اادت شرط
 (من بن دیمکدر) (شوم فعل مضارع نفس متکلم وحده فعل شرط
 اولورسم دیمکدر) (یک ابو دیمکدر) (میشوی می اادت حالی جمله سبله
 جزای شرط) (واو حرف عطف) (بستر باه عجمک کمتری وسبتک
 سکونبله دوشکدر عرجه فراش دیرلر) (بیماره اضافت لامیه) (بیماری
 یا حرف مصدر) (برخیزی فعل مضارع مفرد مخاطب قائلدر پسین
 دیمکدر) (گفت شبلی دیدی) (آری افعوال تصدیقنددر نعم معناسنه
 ترکیحه اوت دیمکدر) (پس فاه نتیجه معناسنه در باه عجمک فتحبله
 (بروی حرف صله بامعناسنه) (وی ضمیر رسایه راجعدر) (عرضه کرد
 عرض ایلدی یعنی کلتن شهادتینی عرض ایلدی حاصلی تلفظین
 ایلدی) (محصول ترکیب) (داخی شبلی نک حکایاتدن نقل ایدر که
 یا نقل اولمشدز که بروقت خسته اولدی یا نخست اولمش ایلدی
 خلیفه اکا مداوات ایتمکه پرکافر طیب ارسال ایلدی طیب سؤال
 ایلدی که کوکلک یعنی جاک نه استر شبلی دیدی اول سنسنه بی استر که
 سن مسلمان اوله سین طیب دیدی) (اگر بن مسلمان اولورسم سن ابو
 اولور مبین یعنی شفا بولور مبین دخی خسته لک دوشکندن
 قائلدر مبین شبلی دیدی اوت قائلدرم و شفا یاب اولورم ایمدی
 طیب ایمان عرض ایلدی و تلفظین اسلام ایلدی بعض نسخه ده
 اشاعیده کله جک چون وی ایمان آورد پرینه ووی ایمان آورد
 واقعدر یعنی طیب دخی ایمان کتوردی دیمک اولور بونسخه
 صوابدر) (زیرا یازد یعنی نسخه به صکوره بو معنای سیاق و سباق

قریشه سیله کوز تملی (لکن شارح مرحوم یو نسخه بی اختیار
ایتدیکندن بزخی الیک اثرجه کندک * چون وی ایمان آورد شبلی
از پسر برخاست و بروی از بیماری اثری پس هرد و همراه پیش خلیفه
رفتند و قصه را بخلیفه باز گفتند خلیفه گفت پسر داشتم که طیب
پیش بیمار فرستاده ام من خود بیمار پیش طیب فرستاده ام (چون
ادات تعلیل) وی ضمیر طیه را جمد در (آورد فعل ماضی مفرد غائب
الف ممدوده ایله وایک فعی ورائک سکونیه ایمان کنوردی یعنی
اقرار بالایمان و تصدیق بالایمان ایلدی (برخواست فعل ماضی مفرد
غائب قلقدی دیمکدر) و بروی یعنی شبلی اوزره (از بیماری یا حرف
مصدور) اثر علامت معناسنه (بی ادات فعی یوق دیمکدر) (پس فاء فذله
معناسنه) (هر دو هر ایک سی) (همراه یولدش یعنی رفیق دیمکدر
(پیش بآء عجمک کسر یله قیت معناسنه عربیده عند کی) (خلیفه به
اضافه لامیه) (رفتند فعل ماضی جمع غائب کتدیلر دیمکدر) (وقصه را
را ادات مفعول) (بخلیفه یا حرف صله) (باز بونک کی برده نهمسین
و تأکید ایچون کلور کرو معناسنه چندان مناسب دکلدر) (گفتند
فعل ماضی جمع غائب سوبلدیلر دیمکدر) (پنداشتم بآء عجمک کسر یله
فعل ماضی متکلم وحده ظن ایلدم معناسنه در) (که حرف بیان) (فرستاده
فانک ورائک کمری و سبتک سکونیه ماضیدن قسمیدن) (ام ضمیر متکلم
وحده کونلدر مشم دیمکدر) (خود بوندیه ادات تأکید اوله یا خود ایشه
معناسنی افاده ایدر اوله که معنی بن ایشه دیمکدر اولور) (محصول
ترکیب) (شبلی ایکا ایمان عرض ایلدی اودخی قبول ایلدی چونکه
طیب ایمان کنوردی یعنی اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا
رسل الله دیدی شبلی دوشکدن قاضی وائک اوزرنده خسته لکن
اثر یوق ایلدی ایکسی یله یولدش اولوب مقتدو باللهک حضور بنه
کتدیلر و قصه بی خلیفه به سوبلدیلر خلیفه دیدی ظن ایلدم که
بیمار فتنه یعنی خسته به طیب کوندردم بن ایشه طیب اوکنه خسته
کوندر مشم که مرض کفر و ضلالتدن شفا بولدی و ایمان بالله ایله
صحت پذیر اولدی (قطعه) هر کس که از هجوم محبت مر یض شد *
دانه طیب خوش لقای حبیب را * که حرف رابط صفت (هجوم

هاتك وجيك ضمه، ل به نزول وزنی اوزره مصدر در بفته باصمق یعنی
 علی الفعله اضافتی مصدر ك فاعله در (مر بض خسته معناسه در
) شد اولدی دیمکدر (داند فعل مضارع مفرد غائب یلور دیمکدر
 دانیدن دن یادانستن دن آنفا بیان اولندیغی اوزره مصدر تائیبی ده
 احوال ثلثه واریبدی بو حذف قیلندندر (طیب داندك مفعول اولی
) خویشه اضافت لامیه با اسم فاعلك مفعولنه در (لقای حبیب
 لامیه در) لقا لامك کسر یله صورت معناسه در و راندك مفعول
 تائیبی (حبیب فعیل بمعنی مفعول محبوب دیمکدر) را ادات مفعول
 (محصول یت) هر کیمسه که محبتك همچو مندن یعنی غلبه محبتدن
 خسته اولدی حاصلی عشقندن خسته اولدی حبیبك صورتی یعنی
 محبوبك دیدار یی کندوسنه طیب یلور * چون برسرش طیب
 بهستی نهد قوم * بخشد شفا ز علت هستی طیب را * چون ادات
 تعلیل (برسرش شین ضمیر مر یضه راجعدر) (طیب نهدك فاعلی
) بهستی با حرف مصاحبت (هستی با حرف مصدر و اراق دیمکدر
 کبر و عجب و انانیتدن کایتدر) نهد فعل مضارع مفرد غائب قور
 دیمکدر نپیدن دن یا نهادن دن زیرا مصدر دالینك ماقبلنده یارنودن
 الف اولسه حذف اولتور افصح اولان نونده کسر در قحبه یله ده
 جائزدر (قدم ایاق معناسه نهدك مفعول صریحدر) (بخشد فعل
 مضارع مفرد غائب بغشدر دیمکدر بخشدن دن مشتق) (شفا بخشدك
 مفعول اولی) علت مرض معناسه در اضافت بیانیه (طیب مفعول ثانی
) را ادات مفعول (محصول یت) چونکه خسته ك باشی اوزره یعنی
 باشی اوجسه طیب و اراق ایله ایاق قویه یعنی کبر و عجب ایله باشی
 اوجنه کله مر بض محبت کبر و انانیت علتندن طیبیه شفا بغشدر
 حاصلی طیب اکا معالجه ایده مز بلکه او طیبیه علاج ایدر تنه کیم
 شلی ابتدیکی کی (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخر ب مکفوف
 محذوفدر عینله آنست دوستدار قطعه می کی * سهل عبدالله
 نستری قدس سره میگوید هر که بامداد کند و همت وی آن باشد که
 چه خورد دست از وی بشوی * سهل عبد الله سهل بن عبد الله
 دیمکدر اسلوب عجم اوزره علمین بینندن ابن لفظی حذف اولمشدر

(تستری یا حرف نسبت تسترتاه اولك ضمی و تائینسك فقی و سبنك
سکونیلہ برشهرک اسمیدر) (بوذات عالی قدر پوشهره منسوبدر و طبقه
ثانیہ دندر کنتی ابو محمد در ذوالنون مصرینک شاگرد نندن در منقولدر که
برکون تسترتده حضرت سهل ایاغین اوزاندی وارقه سین دیواره
و بردی و دبیکه سلونی عماشتم یعنی دبلیدیکر کشیدن بکا سؤال ایدک
دبیلرکه بو آته دک سزدن بوبله شی صادر اولدی ایدی دبیکه
استاذ صاغ اولدیه شا کرده ادب لازمدر بوتاریخی ضبط ایلدیلر
مکر ذوالنون اول وقتده وفات الیش (میکویدی اداات حکا به
) هرکه هرکس که تقدیرنده در (بامداد صباح وقتی دیمکدر) (بامداد کند
صبح ایلبه یعنی صباحلیه دیمکدر) (همت وی لامیه همت بونده
اندیشه مناسبه در) (وی ضمیر هرکه ده کی که به راجعدر) (باشد فعل
مضارع مفرد غائبدر باشند دن) (که حرف بیان) (خورد فعل مضارع
مفرد غائب یه دیمکدر خوردن دن با خوردن دن زیر مصدر الینک
ما قبلند بارنودن را اولسه مفتوح قلنور لکن خوردن دن اولسی
مناسب دکلدر زیر خوردن بدرمک مناسبه متعدیدر ~~کذا~~ فی
نعمه الله) (دست بشویک مقدم مفعول صریحی) (وازوی غیر صریحی
) (بشوی با حرف تأکید شوی امر حاضر در یقه مناسبه) (دست شوی
بونده اعراض ایله دیمکدر کنایتدر) (محصول ترکیب) سهل ابن عبدالله
تستری حضرتلری یوردر ایدیکه هر کیمکه صباحلیه یعنی صباحه
چیفه وائک اندیشه سی اول اوله که نه یه اول کیمسه دن اعراض ایله
حاصلی او یقودن قالدیفی کبی اکل و شربی تفکر ایلین ادمدن اجتناب
و احتراز ایله انسانیت وقت سحرده بلکه جمیع اوقاتده صانع ذوالجلالی
ذکر ایدوب آتک عبادتنه صرف همت ایلکدر امارزق مقدر ادنی کوشش
ایلله حصول پذیر اولور (قطعه) هرکه خیرزد بامد از خواب نبود
درسش * جز خیالی خورد ازو آیین بیداری مجوی * هرکه هرکس که
تقدیرنده (خیر دفعل مضارع مفرد غائب قالقار دیمکدر خیریدن دن
یاعلی خلاف قیاس خاستن دن) (بامداد صباح وقتی دیمکدر) (از خواب
خیزد دک مفعول غیر صریحی) (خواب و اورسمیله او یقوم مناسبه در) (نبود
فعل نفی مستقبل مفرد غائب) (درسش نبودک مفعول فیهی) (در حرف

ظرف شین ضمیر هر که ده کی کبه راجعدر (جز غیری معناسنه ادات
استثنا در ونبودک مفعول صریحی) خیاله مضافدر خیالک خورده لامیه در
(خورد بونده طعام معناسنه اسمدر ماضی دکلدر) از او و ضمیر که به
راجعدر (آیین الف ممدوده ایله رسم وقاعده معناسنه در آیین یداری
لامیه) یداری یا حرف مصدر یدار او یانق یعنی آگاه معناسنه در
(مجوی فعل نمی حاضر مفرد مخاطب استمه یعنی طلب ایله دیمکدر
(محصول یت) هر کبکه صباح وقتی او یخودن قالقه اول کبسه باشنده
طعام خیالک غیری اولیه اول کبسه دن او یانقلق رسمی استمه یعنی
نومدن یدار اولدیغی کبی یمک سودا سنده اولوب عجبانه یمسم دیو تفکر
ایلمن ادمدن یدارلق رسمی طلب ایله حاصلی یدار ظن ایدوب او یانقه
اولان معاملیه ایتمه هر نقدر خواندن یدار اولدبسه دخی نوم غفلته
مستغرق اولمشدر * وانکه شوید دست چون پای از سر پستر کشید *
تا بخوان و سفره آرد دست دست ازوی بشوی * وانکه وانکس که
تقدیرنده دخی اول کبسه که دیمکدر (شوید فعل مضارع مفرد غائب
بیقه دیمکدر یعنی تطهیر ایله شویدن دن باشستن دنز را مکر رایبان
اولنددیغی اوزره مصدر تائی سببی ده اولان احوال نثمه ک تبدیل الی
الباء قبیلندندر وسین یاه قلب اولندقد نصکره ماقبلی مضموم او اور
ایسه ضمه اشباع اولوب و احوصل او اور (دست مفعول صریحی) چون
ادات تعلیل (پای کشدک مقدم مفعول صریحی) از سر پستر غیر صریحی
(سر بونده ذات بستردن عبارتدر اضافتی بیانیه) کشد فعل مضارع
کشیدنن مشتقدر چکر دیمکدر (تا حرف انتها) بخوان با حرف صله
خوان روم ضمیله سفره معناسنه در (وسفره عطف تغیردر) آرد الف
ممدوده ایله فعل مضارع مفرد غائب کتوره دیمکدر ایدندن با آوردن دن
قاعده اوزره آورد کور بعضا و او ی حذف ایله آرده کور بونده اولدیغی
کبی (دست اول آردک مفعول صریحی) تائی بشویک مقدم مفعول
صریحی مصراع اولده کی شوید دست تطهیر الید معناسنه حقیقتدر
مصراع ثانیده که اعراض واجتنابدن کایتدر (محصول یت) دخی
اول کبسه که الینی بیقه یه چونکه ایاغنی دوشکدن چکه یعنی چونکه
فراشندن قالقه الینی بیقه یه تا سفره ال کتوره یعنی الینی سفره یه اوزاده

اول کچسہ دین اعراض واجتناب الیہ حاصلی یتاغثن قلوب الہی
 یقہ دیغی کچی سفر مہ ال اوزادن امدن ال یو * ابوسعید خراز قدس
 سرہ گوید کہ در اوائل حال ارادت محافظت وقت خود می کردم روزی
 بیابانی در امدم وی رقم از قفای من آواز چسبزی برآمد دل خود را
 اراتفتان بان چشم خود را از نظریان نگاه داشتم بسوی من آمد تا بمن
 نزدیک شد دیدم دوسباع عظیم بدوش من با آمدند من بایشان
 فطر نکردم نہ در وقت برآمدن نہ در وقت فرود آمدن * ابوسعید خراز
 طبقہ ثانیہ دندر کنیہ سی ابوسعید اسمی احمد بن عبسی لقی خراز در
 خراز دیکچی دیمکدر بولقب الہ ملقب اولہ نک وجہی برکون کور دبلہ کہ
 ادبک دیکروینہ سوکر دبدبلر نیچون بولہ ایدرسین دیدی نفسی
 بونکلہ مشغول ایدرم تا کیم بی مشغول ایلہ واکا صوفیہ پیندہ قر
 الصوفیہ در بزر بغدادی الاصلدر صکرہ مصرہ کلدشدر محمد بن منصور
 طوسنک شاکر در لندن در یوز سکسان التیدہ وفات ایتشددر پیور مشدر کہ
 برکون نفسم انی استدیکہ خدای تعالیدن برشی طلب ایدم ہاتفدن
 بر آواز کلدیکہ اللہدن غیری برشی استرم بسین لاجرم بوسوز سبیلہ
 خدای تعالیدن حیا ایدرم رزق جمع ایلکہ (گوید فعل مضارع مفرد
 غائب) کہ حرف بیان (اوائل همزہ نک فتحبیلہ اولک جمیدر) حالہ
 اضافت لامیہ (حال ارادت بیانیہ) محافظت مفاعلہ بایندن مصدر در
 تا اسلوب عجم اوزرہ طویل یازیلور صغمتی معناسنہ در (وقتہ اضافت
 مصدرک مفعولانہ در) وقتک خودہ لامیہ (خود بوندہ کنندو معناسنہ در
 می حرف حکایہ) کردم فعل ماضی متکلم وحدہ ایلر ایدم دیمکدر
 (روزی یا حرف وحدت برکون دیمکدر) بیابانی با حرف صلہ یا حرف
 وحدت بیابان بیان دیمکدر (در حرف تأکید) آمد الف ممدودہ
 الہ فعل ماضی متکلم وحدہ کلدم دیمکدر (وی رقم و او حرف عطف
 می حکایہ حال ماضی) رقم فعل ماضی متکلم وحدہ کیدر ایدم دیمکدر
 (قفا بوندہ ارقہ دیمکدر خلق معناسنہ منہ اضافت لامیہ) آواز چسبزی
 لامیہ آواز الف ممدودہ الہ صوت معناسنہ در (چسبزی یا حرف وحدت
 چیز نسنہ معناسنہ بر نسنہ نک سبی دیمکدر) برآمد فعل ماضی مفرد
 غائب ظاہر دیمکدر (دل خود لامیہ) را ادات تخصیص کنندی

قلمی دیکدر (التفات کوز اوجیه باقه معناسنه در اما بونده تعلق
 دروندن عبارتنر (بان حرف صله اکا دیکدر) و چشم و او حرف عطف
 (نگاه بونده حفظ معناسنه در) داشتم فعل ماضی متکلم و حده طوتدم
 دیکدر (اما معلوم اوله که نگاه کله سی داشتن وانک مشتقائیه استعمال
 اولنور ایسه حفظ معناسنه در و اگر کردن وانک مشتقائیه استعمال اولنور
 ایسه نظر والتفات معناسنه بویه اولجه نگاه داشتم حفظ ایلمم
 دیک اولور فاحفظ (بسوی من لامیه با حرف صله) سوی جانب
 معناسنه در (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیکدر فاعلی مخفیه
 چیزه راجعدر) بعض نسخهده آن چیز بسوی من آمد واقعدر (ناحی
 معناسنه در) بمن با حرف صله (تزدیک یقین دیکدر) شد فعل ماضی
 مفرد غائب اولدی دیکدر (دیدم فعل ماضی متکلم و حده کوزدم دیکدر
 (دو و اور سمیه ابکی دیکدر) سبع سبت فقی و بانک ضمیه یرنجی
 حیوانه دیرل) عظیم یوک دیکدر (بدوش من لامیه) بابا لالفتنده
 اولان استغلابی تا کید ایدر (آمدند فعل ماضی جمع غائب کلدیلر
 دیکدر) بابشان با حرف صله ایشان ضمیر جمع غائب انلره دیکدر
 (نکردم فعل نفی ماضی یعنی جحد مطلق متکلم و حده بعض نسخهده
 هیچ نکتم واقعدر) و شارحک نسخه سی دخی بودر لکن اکثر متون بزم
 نحر یریمز وجهی اوزره در معنی هیچ سو یلدم دیکدر (نه حرف نفی
 (در حرف ظرف) وقت برآمدن یوقارو کلک وقتنده یعنی اوموزیمه
 چقد بقی وقتنده (فرو آمدن اشیای کلک وقتنده یعنی اوموزمدن
 ایندکری وقتنده) (محصول ترکیب) ابوسعید خراز قدس سره پیور که
 ارادت حالنک اوللرنه یعنی سلوک اوائلنده کندی وقتی محافظه
 ایدرم یعنی ماسوایه میلدن مستوردم برکون بریابانه کلدیم و او بیابانه
 کیدرم بنم قسامدن بر نسنه صداسی ظاهر اولدی کندی کو کلمی
 اکا التفات و میلدن و کندی کوزیمی اکا نظردن حفظ ایلمدم
 حاصلی اکا ایب طاقدم بنم جائید کلدی تا کیم بکا یقین اولدی کوردیم که
 ایکی یوک جانور بنم اوموزم اوزره چقدیلر بن انلره نظر ایلمدم یعنی
 باقدم و هیچ برشی سو یلدم نه اوموزمه چقدیلری وقتنده نه اوموزمدن
 ایندکری وقتنده حاصلی انلرک کلسی بنی تو کلدن دور و ماسوایه

میل ابله بنی مرتبه مدن بعید و مهجور ایلدی (قطعه) کبست دانی
 صوفی صافی زدنک تفرقه * آنکه دارد رو بیک رنگی درین کاخ دورنک *
 (کبست کبدر دیمکدر) دانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیلورمبسن
 دیمکدر (صوفی صافی موصوفک صفتیه اضافتی) صافی بونده پاک
 معناسنه در (رنک تفرقه بیانیه تفرقه تفعلیل بایندن مصدر در پراکنده
 معناسنه اما بونده رنک تفرقه تلوندن عبارتدر ترکیحه بردالده
 دورمز دبرل) حاصلی هر کوردیکنه میل اینه دن عبارتدر یاخود رنک
 تفرقه لامیه اولوب رنک حبله و مکر معناسنه اوله پراکنده لک حبله
 و مکر ندن دیمک اولور (آنکه آنکس که دیمکدر) دارد فعل مضارع
 مفرد غائب داریدن دن یاد داشتن دن و برا مصدر تائینک ماقبلنده
 شین بیجه اولسه مضارعده رایه قلب اولنور (روپوز دیمکدر وجه
 معناسنه) بیک رنگی باحرف صله یا حرف مصدر یک رنک ضد تلوندن
 یعنی برحالده طوررق (درین دراین دن مخففدر) در حرف ظرف
 (این اسم اشارتدر) (کاخ قصر و چارطاق معناسنه در اما بونده
 کاخ دورنک دنیادن کایتدر کنندده عاده اللهک جریانی ایکبشر
 اولدیفیچون مثلاً عصر و یسر شب و روز فقر و غنا بونلرک اشالی
 اضدادی جمع ایندیکچون کاخ دورنک بو عالم فسادده مصطلح
 اولمشدر (محصول یت) کیمدر بیلورمبسن تلوندن پاک اولان صوفی
 یا پراکنده لک مکر و خدعه سندن خلاص اولان صوفی یعنی
 بواوصاف ابله منصف اولان صوفی کیمدر بیلورمبسن (مصراع ثانی
 مقام جوابده در اول کیمسه در که یک رنگلکه یوز طونه یعنی برحالده
 طوره حاصلی توجه الی الله الیلوب اللهدن غیری بی دروندن چقره
 بوابی رنگلی اولان چارطاقده یعنی بو عالم کون و فسادده حاصلی
 ماسوایی کوکلدن چقاروب خدایه ربط قلب ایدن کیمسه در
 تلوندن خلاص بولمش صوفی یا پراکنده لک مکر ندن خلاص
 اولمش صوفی * نکسلد سر رشته سرش زباجان کریمرض * ره برو
 کبرد زیک سوشیروز یکسوپلنک * نکسلد کاف عریینک ضمی وسین
 ولامک ققحه لریله فعل نفی مستقبل مفرد غائب کسلیندن یا علی
 خلاف قیاس کسبختن دن اوزلر یعنی منقطع اولمز دیمکدر (سر رشته

فاعلی سر رشته بحسب اللفه اېلاک اوجی دېمکدر لکن بولک کي
 پرلړده مقصود معناسنه در (سره اضافت يانېه در) سرسېنک کسري
 وړاء مشدد اېله قلبېده کيرلي اولان شېته دېرل (بعض نسخه ده
 سرش پرېنه مهرش واقعېر اول وقت سر رشته رابطه معناسنه اولور
) مهر پېک کسريله محبت معناسنه در علی کلاالوجهېن بومصراعه
 اولان استعاره اربانک معلومېدر ذکرې مانحن فیه همزدن خارجېد
 (شین ضمير که په راجعېدر) زجانان محبو بدن (کر حرف شرط) (فرض
 با حرف تاکيد فرض تصرفات عجمندندر که امر حاضر در فرض اېله
 معناسنه در طلب اسنه معناسنه اولدېغې کي) (ره يول دېمکدر طریقی
 معناسنه) (براو کچېسه اوزرېنه دېمکدر) (کېر فعل مضارع مفرد
 غائب کر بدن دن با علی خلاف القیاس گرفتن دن طوړه دېمکدر يعنی
 يولنی ضبط اېله) (سو جانب معناسنه در) (زيک سو پر جانېدن دېمکدر
) (شیر ارسلان دېمکدر اسد معناسنه) (واو حرف عطف) (پلنک قبلان
 دېمکدر) (محصول يث) (بو يث يث اولده کی که به صفتدر يعنی
 برکونه ر بطقلب اېله که انک قلبېده مضمر اولان مقصودی جانانېن
 منقطع اولېه يا انک محبتی رابطه سی اوزلېه اکر فرض اېله سن
 پر جانېدن ارسلان و پر جانېدن قبلان يولنی ضبط اېلسه ل حاصلی
 جبيع جوانېنی اعدا ضبط اېلسه لېنه خدای متعال دن سر رشته
 امېدی منقطع اولېه يعنی صوفيتک توجه وتوکلنه خلل طاری
 اولېه اسنه حقیقتده صوفي بودر بعض نموده يک سو پرېنه
 دېکرسو واقعېر غیر جانېدن دېمک اولور) (عروض) (بو وهر که خبر د
 قطعې لری بحر رمل مسدس دن در که صدر و اشدا وحشوری سالم
 عروض و ضربری محذوفېر حذف مکررا بیان اولندی) * و م وی
 نقل کرده است که هر که کان برد که بکوشش توان رسيد رنجی کشيده
 يهوده و هر که تصور کند که بی کوشش توان رسيد راه ارزو يموده *
 (وی ضمير ابو سعیده راجعدر) (نقل کرده است نقل اېلمشدر) (که
 حرف بیان) (کان کافی عجمک ضمیله ظن معناسنه در) (برد بانک
 قحی اېله فعل ماضی مفرد غائبدر اېلندی) (کان برد ظن اېلدی دېمکدر
) (که حرف رابط صفت) (بکوشش با حرف مصاحبت) (کوشش

کاف عجمک ضمیمه اسم مصدر در (معلوم اوله که حرف شین
آخر کله به لاحق اولسه اگر ما قبل مکسور اولورسه علامت اسم
مصدر در مفتوح اولورسه ضمیر غائبدر) بکوشش سعی ایتیمک ایله
یعنی جالشتمی ایله دیمکدر (توان تانک ضمی وواوک فتحیه ممکندر
دیمکدر) رسید بونده مصدر معناسنه در زیرا تواند بوی مضارعت
وارد ایشتمک ممکندر دیمکدر (رنجی یا حرف وحدت نوعیه (رنج
زجت و مشقت معناسنه در) کشیده کاف عربینک فتحیه ماضیدن
قسمدر چکمش دیمکدر (یهوده عبث معناسنه در) هر که هر کس که
تقدیرنده در (تصور فاعل بایندن مصدر در بونده خولیا دیمکدر
(کنند فعل مضارع مفرد غائبدر کنیدن دن یا علی غیر قیاس
کردن دن ایلیه دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (بی ادات سلب
(راه ارزو لامیه ارزو الف عمده ایله کوکل چکنه سی در ترکیه
دلک دیر اما بونده هوس معناسنه در) (پموده یاه عجمک فتحی و یانک
سکونیه و میم ضمیمه ماضیدن قسمدر اوچلمش دیمکدر بعض نسخده
نیچوده واقعدر نون نافیه ایله ظن ایدرمکه سهو قلم یا تخلیط نسخ
اولق کرک که بعض نسخده جز راه او نیچوده واقعدر بویه اولجه
صحیح اولور که معنی ارزو بولینک غیری اوچلمش یعنی هوا وهوسک
غیری به تابع اولمش دیمک اولور (محصول ترکیب) وینه ابوسعید خراز
نقل ایلشدز که هر کیمسه که ظن ایلیه که خدای تعالی به سعی ایله
ایشتمک ممکندر یعنی اصل اولق قابلدر ییهوده رنج چکمشدر
وهر کیمکه تصور ایلیه که سعی سز و اصل اولق ممکندر ارزو بولینی
اوچلمشدر یعنی هوا وهوسنه تابع اولمشدر (رباعی) از رنج کسی بکنج
وصلت نرسید * وین طرفه که بی رنج کس آن کیم ندید * از رنج
از بونده حرف مصاحبدر یا معناسنه یا کندی معناسنه که
من معناسنه در حذف مضاف ایله که از طریق رنج دیمک اولور
(کسی یا حرف وحدت) (بکنج یا حرف صله کیم کاف عجمک فتحی و نوک
سکونیه خزینه معناسنه در) وصلته اضافت مجازا یسانیه یا لامیه
(نرسید فعل نفی ماضی مفرد غائب ایشتمدی دیمکدر) (وین و این دن
مخففدر) (واو حرف عطف) (این اسم اشارتدر) (طرفه طاه مهمله تک ضمی

وراثت سکونیه و فائک قنچی و هاء رسمیه مقام تعجیده استعمال اولنور
 (که حرف بیان (بی ادات سلب (نبدید فعل ننی ماضی کورمدی
 دیمکدر (محمول بیت) رنج و تعب ایله بارنج و مشقت طریقتدن
 بر کیمسه وصلت خزینه سنه ابر شمدی یعنی هیچ کیمسه زحمت و کوشش ایله
 وصال جلالت واصل اولمدی و بو عجبدر که یعنی محل تعجیدر که زحمت
 و مشقت سز اول خزینه بی کیمسه کورمدی یعنی بلا تعب و کوشش
 وصال کیمسه به مبسر اولمدی (حاصلی وصلت موهبه الهی در
 نه مشقت سز واصل اولنور نه مشقت ایله لکن واصل بن دخی
 مشقت سز واصل اولمدی دیو تعجب ایدر * هر کس که دوید کور
 نکرفت بدشت * لیکن نکرفت کور جز آنکس که دوید * وید
 دالک قنچی و اوک کسمر یله فعل ماضی مفرد غائبز یلدی یعنی سعی
 ایلدی دیمکدر (که حرف رابط صفت (کور کاف عجمک ضعیله
 طاغ اشکی دیمکدر که بین الاعجام مقبول صیددر (نکرفت کاف عجمک
 وراثت کسمر لریله فعل ننی ماضی مفرد غائبز طوتمدی دیمکدر
 (بدشت با حرف ظرف در معناستند (دشت دالک قنچی و شبن مجهدک
 سکونیه صحرا معناستند در (بدشت دویدک مفعول فیهی اولفده
 جائزدر نکرفتک اولفده جائزدر (لیکن ادات استدراک (جز غیر
 معناستند در (که حرف رابط صفت (محمول بیت) هر کیمکه صحرا ده
 سعی ایلدی کور طوتمدی باهر کیمسه که سعی ایلدی صحرا ده کور طوتمدی
 لکن کوری سعی ایدوب یلن کیمسه نه نک غیریده طوتمدی یعنی سعی
 ایلن طوتمدی (حاصلی بیت اولی تمثیل طریقیه به پیورر که رنجسز
 واصله کیمسه واصل اولمدی رنجیه دخی کیمسه واصل اولمدی نه کیم
 صحرا ده چوق کیمسه سعی ایدوب اول مفعول و مرغوب صیدی
 الله کتور و صیدایده من لکن سعی ایتکسزین دخی کیمسه صیدایده من
 (عروض) یور باعینک صدر و ابتداسی آخر بنز خرب معلوم مفعول
 اولور حشو اوللری مقبوض قبض بشنی سا کنی حذفه دیرلر که
 یا دوشر مفاعیل اولور حشو ثانیلری مکفوف کف معلوم مفاعیل
 اولور عروض و ضربی اهتم هم مفاعیل دن سبب خفیض برنی
 حذف و سبب آخرک سا کنی اسقاط و محذوف کنی اسکا نه دیرلر بوبله

اولجه با ولام و نون دوش و عین سا کن اولور مفاع قالوب فمool
لفظنه نقل اولتور بویه ایسه هزج اخرب مقبوض مکفوف اهتم
اولوب بر مصراع مفعول مفاعیلن مضاعیل فمool اولور لکن قاعده
شعر دندر که وزن ایچون بعض سا کنه حرکه ویریلور او قونشده
ایمالیه او قنور تأمل * ابوالحسن نوری قدس سره ~~ک~~وید هر که
خدای تعالی خود را از وی بیوشاند هیچ دلیل و خبر اورا بوی نرساند *
اکثر نمخل و شارح دخی ابوالحسن باز مشدر لکن سهوقلم اولد یغنده
شیهه یوقدر طرفه بو که شارح سهوقلمه تابع اولش زیر کنیسه سی
ابوالحسن ولقی نوری واسمی اجد بن محمد در بعضییلر محمد بن
محمد در دیدیلر مولد و منشائی بغداد در طبقه ثابیه دندر جتیدک
اقراندن در مناقب الارارده مسطور در که وقتک خلیفه سنه
صوفیه بی زندقه ایله نهمت ایلدیلر یونلری اولرغه امر اولندی
چنید فقهه یابشدی اما نوری و غیریلر حاللری اوزره طور دیلر
جلاد بونلرین اورمغیه کلدی نوری ایلر و یوریدی جلاد دیدیکه
نیچون مسارعت ایدرمین ایستدی بولدا ایشلریمه بر ساعت حبائی
ایشلر مراد ایدرم جلاد متخیر اولدی بو سوز خلیفه به ابرشدی
انلک امر بنی قاضیه حواله ایلدی قاضی نوری به فقهدن برنیجه
مسئله صور دی جله سنه جواب ویردی و ایندی اللهک قوللری
وارد طور سهول اللهله طور لرل و سهول سهول اللهله سولر لرل پس قاضی
خلیفه به خبر کوندو دیکه اگر بونلر زندیق اولور سه بر یوزنده هیچ
مسلمان بولمز (پس خلیفه عفو ایلدی روح الله روحه) حضرت
سری سقطنک مریدلرندن در (و بنیه مفعولدر که بر ~~ک~~ون
نوری خسته اولدی چنید عبادته کلدی و کل و میوه کنوردی
برمدند نصکره چنید دخی خسته اولدی حضرت نوری آکا عبادته
کتدی و یارانته دیدیکه جتیدک خسته لکنندن بر باره السکر تا کیم
لول صحت بولسه مریدلری دخی راضی اولدیلر چنید در حال صحت
بولدی نوری پیوردیلر که برنوبنده دخی عبادته کلور سک بویه کل
کل و میوه ایله کله (خود را رادات مفعول گسندی دیمکدر (ازوی
اول کیمه دن (بیوشاند با حرف تا کید پوشاند پاه عجمک ضمیمه

فعل مضارع مفرد غائب متعدی الف و نون علامت تعدیه در که
مقدما مفصلا پس از اولندی پوشانیدن دن لازمی پوشیدن دن پوشد
کلور کیر لیه دیمکدر (زیربند فعل نفی مستقبل مفرد غائب الف
و نون اذات تعدیه رسانیدن دن لازمی رسیدن دن رسیدن کلور ایرشدر من
دیمکدر (محصول ترکیب) ابو الحسنین نوری قدس سره رو در که
هر کیمکه خدای تعالی کندینی اول کیمسه دن کیر لیه یعنی پنهان ایده
حاصلی و صالنی اکا حرام ایده اول کیمسه بی الله تعالی به هیچ بردلیل
ایرشددر من یعنی استدلال و خبر ایه حاصل عقل و نقل ایه دست رس
بولز بوشلدن فقیر جبر ایه تهبت اولجیه باب بحث اراده مفتوحدر
اربابی حرا جعت ایلسون تطفن (اما مذاقی مصنف جبر متوسطه
قائل اولی کرک ز بر ا اکثر صوفیه کمال توکلدن ایچون مذهب اشعریه
ذاهلدر دند کر (الشق شقی فی بطن امه و السعید سعید فی بطن امه)
مسئله سی معلوم ذو الفتنه در (رباعی) چون دلیر من ز پرده رو نماید*
کسی نتواند که پرده رو بکشد* ایچون حرف تعابیل (دلیر من لامیه
دلیر و وصف ترکیبدر مجزوبه معنائنه بنم مجبوم دیمکدر هر اده حضرت
باریدر بعض نسخه ده دلیر ما دوشمشدر مع الفیر صنیعه سبله (تأید فعل
نفی مستقبل مفرد غائب کو ستر میه دیمکدر نمایدن یا نمودن دن ز بر
مصدر الینک مایکلنده و او اولسه و او حذف اولور برینه الف و یا کلور
(تواند فعل نفی مضارع مفرد غائب قادر اولور معنائنه توانستن دن
و توانیدن دن مشتق و ایکسیده لغتدر و قاعده جهوره موافقدر
بری سینی حذف بری مایی حذف قبیلندن اولور (ز و از اودن مخففدر
(یکشاید با حرف تأکید) با اذات استقبال (یکشاید کاف عرک ضمیه
فعل مضارع مفرد غائب از آنه یعنی رفع ایده دیمکدر یکشایدن دن
قول سودی کوره بالایی کاتبه ذکر اولندینی وجه اوزره لغت دکل
بجهور قولی کثودن دن نماید نمودن اولدینی کبی که و اوی حذف
و الف و نون عوض اولمخله یا کشادنن هلی غیر قیاس ز بر ا یقتل
معنائنه اولان کشته التماس لازم کلور قاعده به کوره (معلوم اوله که
اولی کتابدنالی آخره نیاز یعنی مشتق متدرک اولکی اولی قولی سودیدر
لغزده بری یوقدر اما طریق سمله الخصولدر ایکخی طریقی

انحراب حشواول مکفوف حشوتانی سالم عروض ازل زلل میمی و سبب
 خفیفک برنی و سبب آخرک سا کنفی اسقاط و متحرک فی اسکانه درلر
 فاع قالور ضرب ایتز بویه اولنجه مفعول مقاعیل مقاعیلن فاع بافع
 اولور بونک کیلر اهلندن صادر اولور سه صنعتدر اهلنک غیر بدن
 معایندند * ابو بکر واسطی قدس سره گوید انکس که گوید نزدیکم
 دور ست وانکه ~~ص~~ گوید دورم به نیستی خود در هستی او مستور *
 (ابو بکر واسطی یا حرف نسبت واسط اسم شهر در کنیه سی ابو بکر
 اسمی محمد بن موسی در جنیدک شاگرد لرندن در نوری الهه دخی صحبت
 ایتمسندر مروده هجرتک اوچوز بکر مپسندده وفات ایلدی (نزدیک
 بقین دیمکدر) (میم ضمیر متکلم وحده) (دور ست بیور اراق دیمکدر
) (سین ونا لذات خبردر) (انکس مبتدا دور ست خبری) (وانکه
 وانکس که تقدیرنده) (واو حرف عطف) (آن اسم اشارت) (کهلر حرف
 رابط صفت وانکه مبتدا مستور مستور ست تقدیرنده خبری زیرا
 قاعده اعجام اوزره مسجعانده بونک کی ادا تلمری حذف ایدرلر) (دورم
 گویدلک مفعول میم بنه ضمیر متکلم وحده) (نیستی خود لامیه) (با حرف
 مصاحبت) (یا حرف مصدر مستورک مقدم مفعول غیر صریحی
 کندینک یوقلفله دیمکدر) (در هستی او لامیه) (در حرف ظرف) (یا
 حرف مصدر) (او ضمیر خدایه راجعدر الیهک وار لغتیده دیمکدر
 مستورک بوده مقدم مفعول غیر صریحی) (مستور اسم مفعول ستر
 اولمش یعنی کبر نمیش دیمکدر) (موصول ترکیب) (ابو بکر واسطی
 قدس سره بیورد اول کیمسه که بقیم دیمه یعنی خدای تعالی به تقریم
 وارد دیواد عا ایلله اراقدر یعنی باری تعالی دن بعیددر داخلی اول
 کیمسه که بعیدیم دیمه یعنی خدا قنده بن قنده دیمه حاصلی او غایب
 تقدسده بن غایب تدنیده دیواد اعتراف عجز ایلله کندینک یوقلفله
 یعنی محو وجود انجمله الیهک وار لغتیده کبر نمیشدر یعنی محو وجودی
 سیبله مفریندن اولمشدر (قطعه) هر که گوید که بان جان جهان
 نزدیکم * باشد آن دعوی نزدیک او ازدوری * هر که بنه هر کس که
 تقدیرنده) (که حرف پیان) (بان یا حرف صله آن اسم اشارت) (جان
 جهان محبوب عالم دیمکدر من اد حاضر تباری در) (باشد فمصل

مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر باشیدن دن (آن دعوی اسمی آن
 اسم اشارت (دعوی اسلوب عجم لوزره و او مکسوز اوقنور
 (دعوی نزدیک بیانیه (تزدیکی یا حرف مصدر یقینلق معنایه در
 (تزدیکی اولامیه همزه ز بالاده بیان اولندیغی وجه اوزره اضافت
 ایچوندز (ازدوری باشدک خبری (یاینه حرف مصدر در
 (محصول یت) هر کیمکه اول محبوب عالمه یقین دیسه یعنی الله
 قریت ادعا ایلله انک اول یقینلک دعواسی یعنی اول دعوی قرینتی
 اوزر اقلغندندر یعنی کمال بعدیندندر (حاصلی ادعاه تقرب صاحب
 دعوائک بعدینی اشعار ایند دین بیلز بیلن دیمز * وانکه کوید که
 ازودورم و آن دوری او * هست در پرده نزدیک او مستوری * وانکه
 وانکس که تقدیرنده (که حرف رابط صفت (کوید که حرف بیان
 (از و ازودن مخفقد (او ضمیر الله راجعدر (آن اسم اشارت
 (دوری یا حرف مصدر اویه اضافت لامیه (او ضمیر مقدر کسه
 راجعدر (هست بونده ادات خبر در مستورییه مقید که مستوریست
 تقدیرنده در (در پرده نزدیک او بیانیه و لامیه در (یا حرف مصدر
 (مستوری دهی یاده حرف مصدر (محصول یت) دخی اول کیمسه که
 دیر که الله عظیم الشان دن دورم یعنی بعدم دیر و اول کیمسه ک
 بعدلکی یعنی بعدم دیمه سی یقینلک پرده سنده یعنی مقام فر پنده
 مستور لقی در یعنی الله مقام اخلاصیده نحو وجود ایمشده ز
 * ابو الحسن قوشچی قدس بهره گفته است در دنیا هیچ چیز ناخوشتر
 از دوستی نیست که دوستی وی از برای عروسی یا عرضی باشد *
 ابو الحسن قوشچی طبعه خامسه دندرا سمنی علی بن احمد در حراسانک
 بیکانه نرین در هجرتک او چپوز قرقی بیکزنده وفات ایلندی
 (منقولدر که هر وقت که اختلام اوله درویشلره برسنه و پردی
 برکون برناده ده اختلام اولدی عهدینه وفا ایتک ایچون ایچ طوقی
 اناعتدن چقاروب مضلانه اندی تا که کیم راست کلورسه آه
 (هیچ چیز هیچ نسنه دیمکدر (ناخوشتر نا ادات نفی (ترادات تفصیل
 ز یاده ناخوش یعنی کوتوق (از دوستی یا حرف وحدث نوعیه یا حذف
 بعضی الیه الله حرف مصدر از دوستی آن تقدیرنده (نست ادات

نقی که حرف بیان (دوستی یا حرف مصدر) (و به اضافت لامیه) (وی
ضمیر دوسته راجع در) (یا مقدر اولان مضاف الیهه راجع در) (برای
ادات تعلیل) (عوضی یا حرف وحدت عوض عینک کسری و واوله
فتحه و یردیکی شیک برینه شی استمک معناسنه در) (یا حرف عطف
او معناسنه) (غرضی یا حرف وحدت) (غرض غین مجیه نک و وائک
فتحه ر به مقصود معناسنه در) (محصول ترکیب) (ابوالحسن قوشچی
قدس سره پیور مشدر که دنیاده شول بر دوستدن ناخوشت یا خود
اول کیمسه نک دوستلغندن کونو هیچ نسنه یوقدر که اول دوستک
دوستلغنی یا اول کیمسه نک دوستلغنی بر عوض یا بر غرضدن ایچون اوله
یعنی اندن فائده مند اولورم یا دوستلغ سبیله مقصودیمه نائل اولورم
سوداسنه دوست اوله اخته یوندن ناخوشت بر نسنه یوقدر (حاصلی
خدای تعالی به عبادتی جنت استمک ایچون اوله با جهنمدن خلاص
ایچون اوله اهل بصیرت عنسدنده بوکا شره خفی اطلاق اولنور
زیرا عبادتی ینه نفسنه راجع اولور که صیانه لنفسه اولمش اولور
لله اولمز (رباعی) عاشق که زهجر دوست دادی خواهد * یا بر در
وصلش استنادی خواهد * که حرف رابط صفت (زهجر دوست
یائنه دوستک فراق وجفاسندن دیمکدر) (دادی یا حرف وحدت
داد یونده عدل معناسنه در) (خواهد فعل مضارع مفرد غائب
استبه دیمکدر خواستن دن یا خواهیدن دن ایکسیده لغندر و مطابق
بالقیاسدر اولکی مصدر تائیسینی نک اقسام ثلثه سندن سینی هایه
تبدیل قیلند ندر ایکجهسی مصدر دالی بائی ده بایی حذف قیلندندر
(یا حرف عطف او معناسنه) (بر حرف صله با معناسنه) (در قیودیمکدر
(در وصلش لامیه شین ضمیر دوسته راجع در) (استنادی یا حرف
مصدر) (دادی کی یا دخی مصدر به اولور یونده ده وحدت اولمق
احتمالی وار) (استناد افتعال بایندن مصدر در دیا تمق معناسنه در
(محصول بیت) عاشق که دوستک فراق وجفاسندن بر عدل استبه
یعنی انصاف استبه یا عدل وانصاف ائمک طلب ایلبه (حاصلی
جوهره محملندن ناشی شکایت ایلیوب انصاف ایله دیه یا خود
دوستک وصالی قبوسنه طیانقی استبه یا بر استناد طلب ایلبه یعنی

طلب وصال ایلویه * ناکس ترازو کس نبود در عالم * کز دوست
 بجز دوست مرادی خواهد * ناکس دنی یعنی الحقی دیمکدر (تراذات
 تفضیل کس کیسه دیمکدر) نبود فصل ننی مستقبل ننی غائب بودندن
 مشتقد (کز که ازدن مخففدر) که حرف رابط صفت (بجز با حرف
 ناکید) مرادی یا حرف وحدت (محصول بیت) اول کیسه دن عالمده
 الحفرک کیسه اولمز که دوستدن دوستک غیر بر مراد اسنبه یعنی
 ذات دوستدن یا رضای دوستدن غیر طلب ایلویه (حاصلی دستلق
 انجیق دوستک رضاسنی استمکدر یو خسه لعله و لمصلحه اوله لی دکل
 (عروض) بور با عینک صدر و ابتداسی اخب حشو اولوری
 مقبوض حشو ثانیلری سالم عروض و ضرب ابتر بمعلوم امامصرع
 ثالثک حشو اولی مکفوفدر کفده معلوم هزج اخب مقبوض ابتر
 اولور یا مکفوف ابتر اولور و بر مصرعی مقعول مقاعلن مفاعیلن
 فع یامفاعیل مفاعیلن فع اولور * ابوعلی دفاق قدس سره گویند که
 در آخر عمر چندان درد بوی بدید آمده بود که هر روز بیام برآمدی
 و روی با آفتاب کردی و کفتی ای سرگردان مملکت امروز چون
 بودی و چون گذرانیدی هیچ جایی پراند و کین ترا زین تافتی و هیچ
 از زیر و زبش کان این طائفه خبر یافتی و هم ازین جنس سخنان
 میکفتی تا آفتاب فرورفتی * ابوعلی کنبه در (دفاق لقب اسمی حسن بن
 محمد در مشائی نيسابور در نصر آبادینک مریدلندن در هجرتک
 در تیریز بشنده وفات ایتشد) گویند فعل مضارع جمع غائب دیرل
 یعنی تغیر ایدرل دیمکدر (که حرف رابط صفت) در حرف ظرف
 (آخر عمر لامیه) چندان جیم عجمک فحی ونونک سکونیه اولقدر
 و انجیلن دیمکدر (بدید آمده بود ظاهر اولش ایدی) که حرف بیان
 (هر روز هر کون دیمکدر) بیام با حرف صله ((بام طام دیمکدر
 (برآمدی یا حرف حکایه برآمد فعل ماضی مفرد غائب چغاردی
 دیمکدر) آفتاب کونش دیمکدر الف ممدوده ابله (گردی بنه یا حرف
 حکایه) کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلردی دیمکدر (کفتی ده ده
 بویه دیر ایدی دیمکدر) ای حرف ندا (سرگردان مملکت بیانیه
 (سرگردان حیران و سراسیمه معناسنه در) (امروز این روز دیمکدر که

+

405

شب و سال و روز لفظنه این کلمه سی داخل اولسه نون میمه قلب اولنور
 مقد ما دخی بیان اولندی بوسکون دیمکدر (چون جیم مجمله
 وروم ضمه نیجه دیمکدر) بودی فعل ماضی مفرد مخاطب اولدک
 دیمکدر یا خود بود ادات ماضی یا حرف خطاب ایدک دیمکدر
 (کدر ایدی فعل ماضی متعدی مفرد مخاطب الف و نون علامت
 تعدیه لازمی گذشته کلور کوردک دیمکدر) هیچ جایی یا حرف وحدت
 هیچ بر برده دیمکدر هیچ ده معنای استغراق واردر و جابده ظرفیت
 (برطلو دیمکدر عریجه مملو دیرلر) اندوهکین کین ادات نسبت اندوه
 غصه معناسنه در غصه لو دیمکدر لفظا ومعنی غمکین کی (ترادات
 تفضیل) تافعی فعل ماضی مفرد مخاطب ییلدیره دکی یعنی پرنو صالدمکی
 دیمکدر (بعضی نسخه ده پر اندوهکین ازین برینه پر اندوهکین این
 حدیث واقعدر بوسوزک غصه لبسی اوزرینه یعنی حدیث عشق
 غصه لبسی اوزرینه دیمکدر) ز پر و ز برد کان زیر اشاغی دیمکدر
 عریجه تحت معناسنه ز بر فوق معناسنه بوقارو دیمکدر شد کان الف
 و نون ادات جمع کاف هاء رسمیدن منقلب اشاغی بوقارو اولمشلر دیمکدر
 یعنی الت اوست حاصلی پراکنده و پریشان معناسنه استعمال اولنور
 (این طائفه به اضافت بیایه طائفه دن مراد اهل عشقدر) یافتی فعل
 ماضی مفرد مخاطبدر بولدک دیمکدر (سخنان علی خلاف قیاس سخنان
 جمع بدر سوزلر دیمکدر) که تی یا حرف حکایه سویلردی دیمکدر
 (فرورفتی یا حرف حکایه) فرورفت فعل ماضی مفرد غائب اشاغی
 کیدردی دیمکدر (محصول ترکیب) ابوعلی دقاق قدس سره نقل
 ایدرلر که اخر عمرنده اولقدر درد ائک اوزرینه ظاهر اولمشدیکه یعنی
 انجیلین درده مبتلا اولمش ایدیکه هرکون طامه چبقاردی و یوزینی
 افتسابه ایلردی یعنی کونشده توجه ایلردی و دیر ایدیکه ای مملکت
 سراسبه سی یعنی مملکت عالم حیرانی حاصلی جمیع عالمی کشت و کذار
 ایدن بوکون نیجه اولدک بانیجه ایدک یعنی نه بارلدک ونه اشلدک و نیجه
 کچرلدک یعنی بوکونی نصل کچرلدک بوندن زیاده غم طولو هیچ بر برده
 پرتو صالدمکی یعنی بوندن زیاده اهل غم ایلر مملو بر برده شعله باش
 اولدک یابو حدیث عشق غصه لبسی اوزرینه بر برده ضیا و بردکی

حاصلی بومجلدن غیری غم و غصه و عاشقی چوق بریره اوغرا دکنی
 و بوطائفه نك یعنی طائفه عشاقك پراکنده و پریشان اولمشالرندن
 خبر بولدکی یعنی انلرد . خبرك واری عجباً نیجه درلونه حانده درل
 بطور مبین هم دخی بوجنسدن یعنی بونك کی سوزل سوزلردی تا افتاب
 اشاعی کیدردی یعنی کنش طولونجه بونك بویه سوز سوزلردی بعض
 نسخه ده ازین طائفه یرینه ازین واقعه واقعه بو واقعه نك
 پریشانلرندن دیمك اولور واقعه دن مراد عشق در (رباعی) ای مهر که
 نیست چون تو عالم کردی * زین راه رویم بخش اه آوردی * ای حرف
 ندا (مهرمیک کسری هانك سکونیه کونش) که حرف بیان یا خود
 ذوی العقولده مستعمل اولان که کیم دیمکدر (نیست ادات نفی) چون
 ادات تشبیه چون توستك کی دیمکدر (عالم کردی یا حرف وحدت
) عالم کرد کاف عجمک فتحیه وصف ترکیبدر جهانی دور ایدیی دیمکدر
 (ره رویم میم ضمیر متکلم وحده بونده ضمیر منفصل مقامنده کلمشدر زین
 ره روی مراد دیمکدر یا حرف مصدر رمر و یولجی دیمکدر) زین ره رویم
 بکابو یولجی بولقدن دیمکدر (بخش یا حرف تأکید) بخش امر حاضر در
 بغشله دیمکدر (راه آوردی یا حرف وحدت راه آورد بول هدیه سی
 دیمکدر عربجه عراضه درل (محصول بیت) ای کونش که سنك کی
 برجهانی دور ایدیی بوقدر یا سنك کی کیمسه بوقدر بو یولجی بولقدن
 بکا برارمغان بغشله یعنی بکا بول هدیه سی و بر * امر وز کرادیدی که
 اندر ره عشق * برخ بودش کردی و دردل دردی * کرار ادات مفعول
 کیمی دیمکدر (دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب) که حرف بیان (اندر
 ادات ظرف ره عشق بیانه) رخ بونده روی معناسنه در یوز دیمکدر
 (بودش شین ضمیر که به راجعدر ورخه مصروفی برخش بود تقدیرنده
) بود بانك ضمی و واولک فتحیه فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر
 (کردی یا حرف وحدت کرد بونده کاف عجمک فتحیه توز معناسنه
 اسمدر یعنی غبار بیت اولده کی کردیدن دن مشتقدر (دردی یا بنه حرف
 وحدت درد دالک فتحیه معروف (محصول بیت) شمسه خطاب
 پیور که بوکون کیمی کوردك که ره عشقده یعنی دور ایدوب کر دیکلک
 مانکده کیمی کوردك که طریق عشقده انک یوزی اوزره برتوز اوله یعنی

عشق یوانده اولان غبار مچندن یوز بنه برتوز قرغش واثک کوکلنده
 پودرد اوله یعنی درد عشقندن برزده حصه یاب اولمش حاصلی بواوصاف
 ایله موصوف کیمی کوردک ایسه بونلرک خبرندن بکار ارمغان و بر
 (عروض) بوربای همان سابق کییدر لکن یت ثانیده جزئی مغایرت
 وارد نطقن ان کنت من اهل الفطانه * شیخ ابوالحسن خرقانی
 قدس سره روزی باصحاب خود گفت در عالم چه بهتر بود گفتند شیخا هم
 شما فرماید گفت دلی که دروی همه یاد کرد او بود * شیخ ابوالحسن
 کتبه لری اسماعلی علی بن جعفر سلوکری ابو زیدک روحانیتند در
 هجرتک دور تیوز یکر می بشنده وفات ایتشد (روزی یا حرف وحدت
 بر کون دیمکدر) باصحاب خود یا حرف صله اضافت بیانیه (گفت فعل
 ماضی مفرد غائب چنه دیمکدر) بهتر زادات تفضیل به بآنک کسر یله
 ایو دیمکدر (بود فعل مضارع مفرد غائب شارح بود کله سنی یا زمش
 لکن و پردیکی معنادن منفهم اولور که چه د نصکره برادات خبر تقدیر
 ایلش که چیست دیمک اولور بونده اختصار بی فائده ابتدییکی کبی
 گفتندک ما قبلنده مریدان یلزمسنده تطویل بلا طائل ایتش زیرا
 گفتندک ضمیر جمعی اصحابه راجع اولور مریدانه حاجت یوق (گفتند
 فعل ماضی جمع غائبدر) شیخا الف حرف ندا ای شیخ دیمکدر (هم
 ینه دیمکدر) شما ضمیر جمع مخاطب سر دیمکدر (فرماید فعل امر
 جمع مخاطبدر یور دیکز دیمکدر بونده صیغه جملر تعظیم ایچوند
 بعضی نسخده (هم تو بکوی واقعدر مفرد صیغه سبله معنا صحیح لکن
 مقام تعظیمدر زبرا مریدک شیخه تعظیمی واجب منزله سننده در
 (دلی یا حرف وحدت بر کوکل) (که حرف رابط صفت (وی ضمیر
 غائب دلهره جملر) همه جمله دیمکدر ترکیجه دو کلی دیرلر (یاد کرد او
 لامیه یاد کرد اصطلاحات صوفیه دندر بونلر سکر کله در که نقشیه نک
 مبنی علیهیدر هوش دردم و نظر بر قدم و سفر در وطن و خلوت در انجمن
 و یاد کرد و بازگشت و نگاه داشت و یاد داشت (بعضی محققلر بواج
 کله بی دخی بوندن عد ایلدیلر که وقوف زمانی و وقوف عبادی
 و وقوف قلبی بونلرک جمله سنی تفصیل تطویل مختصا جدر مراد ایدنلر
 تصوف کابله ینه مراجعت ایلسونلر خصوصاً رشحات عین الحقایق

مطالعه ایلسونلر (لکن یاد کردی ذکر ایلیم لم) یاد کرد دل ایل قلبک
 معاذ کردند عبارتده مولانا کاشغری قدس سره پیورر که ذکر تعلیمک
 طریق اولدر که اول شیخ قلبیه لا اله الا الله محمد رسول الله دیه مرید
 دخی کندی کوکلنی حاضر ایلیم و شیخک کوکلنی مقابله سنده طوته و کوزخی
 قبا یوب و دهاتی استوار ایدوب و دبلنی دماغنه یابشد یروب و دیلمری
 بربری اوسلنه قویوب و نفسنی طوتوب و تعظیم و قوت تام ایل شیخک
 موافقتی اوزره ذکره شروع ایلیم و قلبیه دیه لسانیه دیه و حبس
 نفسده صبر ایلیم و پرنفسده اوج کره دیه تا ثبات حاصل اولنجه بویه
 ایلیم نایکرمی بزه و ارنجه و ذکرک اثر و حلاوتی کوکله ابر شنبه و ماسوایی
 قلبدن اخراج ایلیم اگر بونکله اولماز ایسه صحبت مشابجه ملازم اوله
 اگر انکله ده آکا هلق حاصل اولماز ایسه ذکرک طریق آخرینه مشغول
 اوله طریق اولدر که نفسنی کو بکی التنده حبس ایلیم و دور اغین
 دوداغنه و دبلنی دماغنه شویله یابشدیره که قلب مدرک ددای جیع
 افکاردن بیرار ایلیم و اول قلبه متوجه اوله وانی ذکره مشغول اید
 شویله که کلمه لای یوفاری چکوب و کلمه آله بی صاغ طرفنه
 حرکت ابتدیروب و کلمه الا الهی قلبه ضرب ایلیم شویله که
 حرارتی جیع اعضایه سرایت ایلیم لا اله ده جیع موجوداتی نفی
 ایلیم و الا الله ده جناب باریک وجودنی ملاحظه ایلیم اشته بو طریق
 ایلیم ذکر قلبه و روحه و سره و خفی به و اخفی به و نفس ناطقه به و جله
 بدنه و جیع افاقه سرایت ایدر رزقنا الله و ایا کم شارح یاد کرد
 یرینه مهر بازمش محبت معناسنه (بود فعل ماضی اوله دیمکدر
 (محصول ترکیب) شیخ ابوالحسن خرقانی قدس سره برکون کندی
 اصحابنه دیدی عالمده زیاده ایوندر دیدیلر ای شیخ بنه سر پیورک
 یاسن سویله شیخ ادیدی عالمده ابو اولان برکوکدر که انده جله انک
 یاد کردی اوله یعنی دائم انده اللهم ذکر ی اوله یا اللهم محبتنی اوله
 اشته بوندن اعلاشی اولماز دیو جواب پیوردیلر (رباعی) دارم دلکی که
 اوهر اندیشه که داشت * جز باد تو بر صفحه خاطر ننکاشت * دارم
 فعل مضارع متکلم وحده طوتارم دیمکدر که انباتدن کایتدر (دلکی
 یا حرف وحدت کافی عجبی ادات تصغیر (دل کوکل برکو کلجکزدیمکدر

(که حرف رابط صفت) اوضمیر دله راجعدر (اندیشه فکر معنا سنه در
 (که حرف رابط صفت) داشت فعل ماضی مفرد غائب طوئدی
 دیمکدر بوده اثباتدن عبارتدر (جزیاتو لامیه سنک یادیکک غیری
 صفحه صادق فیتی وفانک سکونیه کاغذک بر یوز بنه دیرل بونده
 مجازدر (خاطره اضافت مجازا یسانیه) ننکاشت فعل نفی ماضی مفرد
 غائب نقش ایلدی دیمکدر (محصول بیت) بر کوکلیکیم وارد که
 او کوکل هر فکر که ایلدی یعنی تقدیر فکری وار ایه سنک یادیکک
 غیری خاطر صفحه سنه نقش ایلدی یعنی یوقدر افکار ایه سنک ذکر یکک
 غیری قلبه منتقش اولدی حاصلی افکار دنیوی سنی ذکره مانع
 اولدی (رجال لانیلههم تجاره ولا یبع عن ذکر الله) آیت شریفه سنه
 تلخیص ایدر یا معنی بویه اوله که بردلیم وارد که تقدیر اندیشه
 ایلدیه سنک ذکر کردن غیری خاطر صفحه سنه نقش ایلدی یعنی
 جله افکاری سنک ذکرک اولدی * یاد تو چنان فرو کر قش که درو
 کجایی هیچ چیز ذکر نکداشت * یاد تو لامیه یاد بونده ذکر معنا سنه در
 (چنان انجیلین دیمکدر) فرو کر قش شین ضمیر بیت اولده کی دله راجعدر
 فرو گرفته ماضیدن قسمدر ضبط ایلش یعنی احاطه ایلش دیمکدر
 (که حرف رابط صفت) درو در حرف ظرف اوضمیرینه دله راجعدر
 (کجایی یا حرف وحدت مصدرید دکل) کجایی کاف عربیله یا ایه
 و یا سز اسم مکاندر صفا جق یر دیمکدر (هیچ چیزه اضافت اسم
 مکانک مفعولنه در ذکره بیانیه) نکداشت فعل نفی ماضی مفرد غائب
 بر اقدی دیمکدر (محصول بیت) سنک ذکرک انجیلین اودلجکزی ضبط
 ایلشد که ماسوایه صفا جق یر قالمشدر (عروض) یور باعینک صدر
 وابتداسی اخرج حشو اولری مقبوض حشو ثانیلری مقصور قصر
 اخرده اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاطه دیرل عروض و ضرب
 اهتم اما بیت ثانی سنک عروضی محبوبدر جب که مفاعیلن دن ابکی
 سبب خفیفی اسقاطه دیرل مفاعیلن فعل انک برینه کلور بویه او نتیجه
 بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیلن فعل یا فمل اولوب هزج اخرج
 مقبوض مقصور اهتم و یا محبوب اولور * شیخ ابوسعید ابوالخیر را
 قدس سره پرسیدند که تصوف چیست گفت آنچه در سرداری

بنهی و آنچه در کف داری بدهی و ز آنچه بر تو آید بجهی * ابو سعید
 ابو الخیر ابو سعید بن ابوالخیر در قاعده اعجام آورده علمین بینند
 این حذف اولمش در کنیه سی ابو سعید اسمی فضل الله ابو الفضل بن
 حسن در سر خستنتک مریدان در سلطان وقت ایدی هجرتک
 دو تیز فرقه فوت اولمش در حکایاتی بی نهایت در (را ادات مفعول
) پرسیدند فعل ماضی جمع غائب صورت دیگدر (که حرف بیان
) (نصوف مبتدا) (چست خبری) (آنچه اول نسنه بی که دیگدر) در
 حرف ظرف (داری مخاطبا اثبات ایچوندر) (بنهی با حرف تأکید
) (نهی نون و بانک کسر یله فعل ماضی مفرد مخاطب قویاسک یعنی ترک
 ایده سین دیگدر) (واو حرف عطف) (کف عربیدر ال آیه سی دیگدر
 لکن بونده الدن عبارتدر) (بدهی با حرف تأکید دهی دالک و هانک
 کسر یله فعل مضارع مفرد مخاطب و یره سین یعنی اعطا ایده سین
 دیگدر) (وز وازدن مخففدر) (بر حرف استعلا) (آید فعل مضارع مفرد
 غائب) (نجهی فعل ننی استقبال مفرد مخاطب جیم عجب یله صیغه سینه
 دیگدر اما بونده مضطرب اولیه سین معناسنه در (موصول ترکیب)
 ابوالخیرک اوغلی ابو سعید قدس سره به سؤال ایلدیله که تصوف ندر
 جواننده دیدی اول نسنه که باشکده در یعنی باشکده اولان هوا و هو سی
 ترک ایده سین دخی اول نسنه که الکده در یعنی مالک سین و یره سین یعنی
 بخش ایده سین دخی اول نسنه دنکه سکا کلور یعنی قضای الکویه دن
 مضطرب اولیه سین حاصلی صبر ایده سین (رباعی) خواهی که بصوفی
 کری از خود برهی * اید که هوا و هوس از سر بنهی * خواهی فعل
 مضارع مفرد مخاطب استرایسک دیگدر (که حرف بیان) (بصوفی کری
 با حرف مصاحبت یا حرف مصدر صوفی کر ترکیب توصیفی قبیلنددر
 صوفی فعل یله دیگدر) (خود بونده کنند و معناسنه در) (برهی با حرف
 تأکید رهی رانک فحیه یله فعل مضارع مفرد مخاطبدر قورتوله سین
 دیگدر) (باید فعل مضارع مفرد غائب بایدن دن یا بایسن دن سنی
 حذف قبیلنددر کر کدر دیگدر) (که حرف بیان) (هوا بونده
 آرزوی نفس معناسنه در) (هوس عطف تفسیری قبیلنددر
) (موصول یست) (اگر استرایسک که صوفی کرلک ایل کند کن قورتوله سین

یعنی بتلکدن خلاص بوله سین کر کدر که هوا و هوسی باشکدن ترک
ایده سین حاصلی بتلکدن خلاص اولیم دیرایسک هوا بی ترک ایده سین
* و آن چیز که داری بکف از کف بدهی * صد زخم بلا حوری
و از جانچی * (محصول یت) دخی اول نسنه که انکده در الدن
ویره سین یعنی اعطا ایده سین یوز بلا زخمی رایسک پر کدن صحر امیه سین
یعنی مضطرب اولیه سین (عروض) یوز باعینک صدر و اینداسی اخب
حشوری جمله مکفوف عروض و ضرب محبوب بویه و آنچه بر مصراعی
مفعول مفاعیل مفاعیل فعل اولوب هزج اخب مکفوف محبوب اولور
* رویم قدس سره گفته است که جو انمردی آنست که برادران
خود را معذور داری در هر ذلتی که از ایشان واقع شده و پایشان چنان
معامله نکنی که ازین عذر باید خواست * رویم رانک ضمی و واک قتی
و بانک سکونیه طبقه ثابیه دندر کنیتی انو محمد و ابو بکر و ابوالحسین
و ابوشیباندر بغداد مشایخک اولورندن در داود اصفهانی مذهبه در
منقولید که ابو عبد الله خفیف اندن وصیت استدی پیور دبلر که بو یواده
کار کمتر بذل روح در اگر بونی ایدمز ایسک ترهات صوفیه ایله مشغول
اوله (جو انمردی با حرف مصدر جو انمرد جیمک ضمی و واک قجیمله
یکیت کشی دیمکدر اما بونده انسانیتلو دیمکدر (جو انمردی مبتدا
(آنست خبری) که حرف بیان (برادران برادرک جعبدر قرنداشلر
دیمکدر المؤمنون اخوة منطوقجه دین قرنداشلری معناسنده در (خوده
اضافت یانبه (را ادات مفعول (معذور اسم مفعولدر ز داری فعل
مضارع مفرد مخاطبدر طوته سین دیمکدر معذور طوتمق ابتدیی
قیامجه مجازات اتمکدر (در حرف ظرف (هر ادات سور (ذاتی با حرف
و حدت نوعیه ذلک کسری لامک شده سببه بونده الحلق دیمکدر
(ایشان ضمیر جمع غائب واقع شده واقع اولمش (بعض نسخه ده
از هر ذلتی که از ایشان صادر شود (یعنی انلردن صادر اولان هر بر
کو تو لکدن دیمک اولور (ایشان با حرف صله (معامله مفاعله بایندن
مصدر و بونده عتاب آمیز خطا بدن نکایتدر ترکیده دخی مستعملدر
(نکنی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطبدر ایله سین دیمکدر (که حرف
بیان (بایدت تاضمیر خطاب باید فعل مضارع مفرد غائب بایدن دن

یا ایستادن (تا ضمیری بایدك مفعول صریحی (بعض نسخه ده ضمیر
 منفصل واقدر (ترا از ایشان عذر باید خواست خواست بونده مصدر
 معنای سه در زیر مضارع مقارن در (محصول ترکیب) روم قدس سره
 پیور مشدر انسانیتك و آدمیت اولدر که کنند و مؤمن قرند اشتریکی
 معذور طونه سین هر بر قضا خنده که انلردن واقع اولور دخی انلره
 انجلین معامله ایله که انلردن عذر ديلك سکا لازم اوله یا سکا انلردن
 عذر ديلك لازم یعنی ایندیكك معامله به نادم اولوب عذر ديلیه سكا
 (قطعیه) جو انمردی دو چیز ست ای جو انمرد * بسویم گوش
 نه تا کویمت راست * بسویم با حرف صله میم ضمیر متکلم و حده (سوی
 جانب و طرف معنای سه در بنم جائیه دیمکدر) گوش کاف عجمیه قوالی
 معنای سه در (نه نونك کسری و هاء اصلیه ایله امر حاضر در نهیدن دن
 یا نهادن دن خود دیمکدر بونده گوش نه دکه دیمکدن کنایندر) تا حرف
 تعلیل (کویمت تا ضمیر خطاب کویم فعل مضارع متکلم و حده سکا
 سو یلیم دیمکدر) راست طوغری معنای سه در دیمکدر (محصول یت)
 آدمیت ایکی نسنه درای بکیت بنم طرفه قوالی خود دکه تا کیم سکا
 طوغری سنی سو یلیم حاصلی سکا جو انمرد لکدن خبر و ریم ابو حده دکه که
 ایات ایدر * یکی آن کز رفیقان در کذاری * که هر لحظه بینی صدکم
 و کاست * یکی بری دیمکدر و بنده (آن آنست تقدیرنده خبری) کز که
 ازدن مخفندر (که حرف بیان) رفیقان رفیقك جمعیدر رفیق بولدش
 معنای سه در (در کذاری فعل مضارع مفرد مخاطبدر که سین دیمکدر
 یعنی عفو ایده سین) (اگر حرف شرط) لحظه بونده افسر اوقادن
 عبارتدر (یعنی فعل مضارع مفرد مخاطب باء تأکید ایله کورر سین دیمکدر
 (صد بویه برارده کزیدن کنایندر) کم و کاست عطف تفسیریدرا کسکلك
 دیمکدر (محصول ترکیب) جو انمرد لکك بری اولدر که رفیقار کدن عفو
 ایده سین اگر هر لحظه معوردم یوز نقصان کورر سكا یعنی هر دم هزار
 نقصان مطلع اولور سكا دخی عفو ایده سین ز رفیقان بدینک مقدم
 مفعول غیر صریحیدر کذارینك دکلدر فافهم * دوم ان کز تواید هیچ
 کا می * چنان کاری که باید عذران خواست * دوم ایکنجی دیمکدر
 (آن بنه آنست تقدیرنده) که حرف بیان (ناید فعل نفی استقبال

مفرد غائب کلمه دیکند (گاهی با معرف و وحدت کاه کاف عجمه وقف
معناست در (کاری یا نه حرف وحدت کار کاف عربیله ابش دیکند
(که حرف رابط صفت) باید فصل مضارع مفرد غائب را کرد
معناست لکن بونده لازم اوله دیکند (عذر آن لاجیه آن کلام اشارت
(خواست فعل مفرد غائب را با بونده مضارعه مقارن اولی حسبیه
مصدر معناست در دیک (مخصول یلت) طریق جوامع دیک ایکنی
اولد که سندن هیچ بروفته انجیلین برایش کلمه که ائک عذرینی دیک
لازم اوله یعنی سندن انجیلین برایش صادر اولسون که ائک عذرینی
دیک لازم کلام (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس دلد که بالکن
عروض و ضربی متحد و فدر که بر مضارعی مفاعیلین فاعیلین فاعولین در
* بشر حاقی رافدس حرمه جریده ی باوی گفت که چون نان بدست آورم
و غمی داتم بکدام نان خورش خورم غرمود که نعمت عافیت را بریادار
و آزاران خورش خویش آنکار * بشر حاقی کلمه سی ابو نصر در لیک
اسمی حارث ابن عبد الرحمن طبقه اولسد در بحر تک ایکنوز بکرمی
بدی بلند بغداد و فالت ایلشدر منشأی دخی بغداد در فضیلت
صحنه اولشیر اصول و فروعه عالم ایدی تو به سینه سبب تقبل
ایدر که اوائل حالنده شوریده مذاق و اشفته مزاج ایدی برکون
منست لایعقل کیددی بر کاغد بولدی که انده بسم الله الرحمن الرحیم
یا زلمش اتی قالدردی و عطر اندی و اول کاغدی معطر قیلدی تعظیم
الجهانی بریره قودی همان اول کیمه بیوکلردن بریسی واقع شده کوردیکه
دیدیلر قاتی بشره وار ویدیکی طبع استمنا فطینناک و تجلیت استمنا
فجلیناک و طهرت استمنا فطهرناک فبصرتی لاطینناک و انماک فی الدنیا
والآخرة (اول کیمه قالدی و دیدیکی بوادم فاسق در مکر بن یا کلش
کوردیم ابدست الدی و نماز قیلدی بنه یاندی بنه کوردی حاصلی اوج
دفعه بویه کوردی صباح قالدی اتی ارامنه کندی خبر ویردیله که
مجلس خرده در طشره چاغردی و مرده ایلدی همان بشر یادانده
وداع ایلدی و تو به ایلدی انجیلین اولدیکه کیمه نام و نشان کوردی
و طریق زهدی رعایت ایلدی غایبه مکاشفه نک شدنن هیچ ایاغنه
باپوش کیمز ایدی آنکیمون حاقی دیدیلر (هریدی با حرف وحدت با

حرف صله (وی ضمیر بشماره را جعفر (بله است آرم با حرف صله آرم
 فعل مضارع متکلم وحده (نمی دایم فعل بی حال متکلم وحده) (تکدام
 با حرف الضائق تکدام قننی دیمکدر (نان خورش مرکب اوله برق قناتی
 معنایست ده (خودم فعل مضارع متکلم وحده) (فرمود فعل ماضی مفرد
 غائب بیوردنی دیمکدر بعضی نسخه ده فرمود بر بنه بشماره کت واقع بر بنه
 مال برور (نعمت عافیت بیانیه عافیت بودند صحت معنایست در (را
 ادات مفعول (بر بودند حرف ظرف در معنایست (یاد خاطر معنایست در
 (دار امر حاضر در طوت دیمکدر (وای را ادات مفعول (نان خورش
 خویش انکاره مقدم مفعول اضافی لامیه (بعضی نسخه ده خویش
 یوقدر (و بعضی نسخه ده انرا بر بنه ترا واقع لکن سهو قلدر (آنکار
 همزه تک قننی و نون سکونی و کاف فارسیه امر حاضر در ظن الیه
 دیمکدر آنکار بدن دن یا انکا شن دن زیرا مصدر نا ینسک ماقبل
 شین اولسه مضارع عنده رایه قلب اولور (انکار اولور امر نده دال
 مقلوبه بی دخی حذف ایدر انکار اولور (محصول ترکیب) بشرحانی
 قدس سره به بر مرید بدیدیکه چونکه اله اتمک الورم یلم که قننی قاتله
 یم بیوردیلر که صحت نعمتی خاطر کده طوت واول صحتی کندیکه قاتیق
 فرض الیه (قطعه) چونان خشک نهید پیش خویش ناداری *
 که روح را دهد از خون فقر پرورشی * جوادات تعلیل (نان خشک
 بیانیه قوری اتمک دیمکدر یعنی قاتیق سز اتمک (نهد فعل مضارع
 مفرد غائب قویه دیمکدر نهیدن دن یا نهادن دن زیرا مصدر دالینک
 ماقبل نده الف اولسه جتف اولور (پیش خویش بیانیه (نادار نا
 ادات توصیف ننی دار امر حاضر سلکنده صفتدر بحسب اللفیه
 معنای طوعنچی دیمکدر اما فقرده استعمال اولور (با حرف وحدت
 (که حرف تعلیل (روح را را ادات مفعول (دهد فعل مضارع مفرد
 غائب دهیدن دن ویره دیمکدر (از خوان فقر دهدک مفعول غیر
 صریحی پرورش صریحی (خوان فقردن مراد نان خشک در فقرا
 طعاندن دیمکدر (پرورش اتم مصدر در بسلبش دیمکدر (با حرف
 تنکیر (محصول یت) چونکه بر فقیر کنندی او کینه قوری اتمک قوده
 یعنی قاتیق اتمک قویه که روحه فقر طعاندن یعنی قوری اتمکدن

پرورش و ابره یعنی بدزدند بپاراه بر خنمه غذا و بر ملک ایچون او کنه
 نان خشک قویه * بنان خوردش چو شود طبعش آن زمان مائل *
 چود کر طبعش بکست هیچ نان خوردنی * بنان خوردش با حرف صله
 مائل * مقدم مفعول خبر صریحی (اجزای آن تعلیل) شود فعل مضارع
 مفرد غائب (طبعش شکست) ضمیر نادر از اجماع در (مفعول بیست)
 فمیرک طبعی چونکه اول زمان نان خوردیه مائل اوله یعنی جانی قاتق
 استدیکی وقت اوفقیه غایت ذکر کی هیچ نان خوردش بوقدر
 یعنی محبت و عافیتی ذکر مائل اکا قاتقندر (عروض) بوقطعه بحر
 محبت بندر که اصلی مستعمل فاعلاتن در ایکی کیره مقید و ابتداء
 و حصول بخون یعنی فانی سید کنی حذف مفاعلتن فاعلاتن مفعلاتن
 اولور عروض و ضرب اصل در علم آخزده اولان سبب خفیی ووند
 بنا کنی اسقاط و مخرج کنی اسکا نه دیرل فاعل قالور فعلن برینه
 کلور که بر مصرعای مفاعلتن فاعلاتن مفاعلتن اولوب محبت
 مخبون اصل اولور * شقیق بلخی گفته است بر هر از محبت توانکوان
 زیرا که چون ملت بدو پیوند گرفت و بداده وی بخورسند شدی
 پوزدکاری گرفتی غیر از خدای تعالی * شقیق طبعه اولی دندن
 کنیتی ابو علی در عالم زفرک بشاکر دیدر مشایخ بلخ اولولردن در
 همونک بوزتمش در دینی بیلده خنلان ولایند وقات ایشیدر
 بعضی طریقی ابراهیم ادهمدن اخذ ایشیدر دیدیلر (منقولدر که
 شقیق قصیدر بادی حنی ایلدی بغداده ابرشد کده هارون الرشید
 دعوت ایلدی چونکه هارونک یانه واردی هارون دیدی شقیق زاهد
 سبسن شقیق دیدیکه بلی شقیق بنم اما زاهد دکم زاهد سن سین
 هارون دیدی بنی نجه زاهد اوله بیلورم که بوقدر مال وجاه و سلطنته
 مالکم شقیق دیدی زاهد شول کعبه به دیرل که ازشی ایله قناعت
 ایلله اشنه سن از شیشه قناعت ایلش سین زیر حق جل و علا بیور
 (قل منافع الدنيا قليل) سن دنیا ایله قناعت ایلش سین که شی
 قلیلد ربوبله اولنجه زاهد سن سین هارون جوایده مبهوت اولدی
 و شقیق قن نصیحت طلب ایلدی شقیق دیدیکه ای هارون غافل
 اوله که خدای تعالی سنی صدیق سجاده سنه اجلاس ایلش سندن

صدق استزدخی عمر فاروق مستدینه نصب ایلش حق و باطل بینی
فرق استزدخی عثمان بنی النور بن یوسنه لایق کورمش شدن خیل
و کرم استزدخی علی مرتضی برین سزا و توبه شش سندن عسل و عسل
استزدخی دیدی نصیحتی زیاده ایله شقیق دیدی خدایک سزایفردن
بر سزای وارد که اکا دوزخ دیور سنی اکا دربان ایله شد و سکا
اوج شی ورمشدر مال و شمیر و ناز یانه و سکا دیمشیدو که خلق
بواشایه ایله دوزخدن منع ایله (مثلا هر صاحب حاجت که کله
اندن مالی دریغ ایله هر کج که خلاف رضای حقده اوله بوناز یانه ایله
تأدیب ایله و هر کج که ختل نفس ایله بوشمیر ایله قصاص ایله
اذن شرع ایله و اکبر بونلوی لغز ایسک پیشرو دوزخیان سین سین
(هارون دیدی بردخی نصیحت ایله شقیق دیدی سن چشمه سین
و بونخت حکو متکده اولنلار مقلودر اگر چشمه که منبع مادر پاک
اولور سه ارمقلرین بولانقلنی ضرر و یرمز و اگر منبع بولانق اولور سه
ارمقلدن پاکلک مأمول اولنمز هارون دیدی اگر بریا پانده شول رتبه
تشنه اولسک که هلا که قریب اولسک اول ساعنده برصو بولسک
فاجده اولور سین هارون دیدی نه اسقرنه و پرورم شقیق دیدی ملککک
نصفی استر غریبه و یرمز سه هارون دیدی نصف ملککی و پرورم
شقیق دیدی اول صوبی ایچد کدن صکره حرارت زائل اولیوب
هلاک کدن خوف ایلسک بری دیسه که بن سکا علاج ایدرم نصف
ملکی ده یکا و بررسک دپسه نیمه ایدر سین دیدی و پرورم شقیق
دیدی نه ناز ایدر سین بردولت ایله که فیتی برصوا وله و او ده ایشیکه
پرامیه هارون اغلدی و شقیق عزت تام ایله مکیه کوندر دی مکده
ابراهیم ادهم ایله کورشیدلر ابراهیم ادهم کله معاشندن سوال ایلدی
ابراهیم دیدی اگر بولور سم بیر و شکر ایدرم و اگر بولور سم صبر ایدرم
شقیق دیدی بزم بلحک کلبری دخی بویه در برشی بولور سه مر اعات
ایدرلر و قوبرق اوینادیلر اگر بولور سه صبر ایدرلر ابراهیم دیدی
سز فصل ایدر سز دیدی اگر بزه برشی ابریشور سه ایشار ایدرز
ایشمز سه صبر ایدرز ابراهیم قالقدی وانی در کار ایلدی و دیدی
انت الاستاذ والله رحمهما الله تعالی (پرهیز امر حاضر در اجتناب ایله

صفتین دیمکدر (مخبت توانکر لامیه) (زیرا ادات تعلیل) که حرف بیان
 انکیچون دیمکدر (چون بونده ادات شرطدر) (دلت لامیه) (تا ضمیر
 خطلب سنک کوکک دیمکدر) (بدودال همزه دن مبدلدر یاو دیمکدر
 یا حرف صله) (پیوند بونده باء بمجمک فخیله و یانک سکونیه اتصال
 و ربط معنایه در) (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوئیدی دیمکدر
 حاصلی پیوند گرفت مر ربط اولدی دیمکدر) (و بداده وی لامیه) (یا
 حرف سبب) (همزه حرف توشل) (وی ضمیر غائب توانکره راجعدر
 لک و برکسینه دیمکدر) (خرسند خاء مجمله نک ضمی و رانک سکونی
 و سنک فخیله قانع معنایه در اما بونده خوش دل دیمکدر) (شدی
 فعل ماضی مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) (پس باء مجمله فاء جزایه
 معنایه در) (پرورد کاری یا حرف وحدت) (پروردکار باء مجمله و واوله
 فعی و واوله و دالک سکونیه اسماء خدا دن براسه در رزاق معنایه
 داله حرکه غلط در زیر مضاف دکادر مر کدر) (گرفتی فعل ماضی
 مفرد مخاطب طوئیدک یعنی اتخاذ ایلدک دیمکدر) (غیر از خدای
 الاهدن غیری) (محصوله تکب) (مقتب بطی قدس سره دیمکدر که
 اغنیانک محبتدن یعنی انلره تقریردن اجتناب ایله انکیچون که
 سنک کوکک چون اکا مر ربط اوله دخی لک انعام واحسانی یعنی
 و برکسی سبیله خوش دل اوله سین الله تعالی دن غیری پروردکار
 اتخاذ ایتدک یعنی اول توانکری کندی که رزاقی اتخاذ یتش اولور سین که
 خدانک غیردن (فقطعه) (کردر آید توانکری یاقو * بهر روزی بدو
 مکن پیوند * بکر حرف شرط در) (آید فعل مضارع مفرد غائب
 کادی دیمکدر) (در تحسین لفظ ایچوند) (توانکری یا حرف وحدت
 توانکر مر کدر قدرتلو معنایه غنی دیمکدر) (باتو سکا دیمکدر
 (بهر حرف تعلیل لام جاره معنایه) (روزی باء اصلیه ایله رزق
 معنایه در) (مکن فعل نهی حاضر ایله دیمکدر) (محصول یت)
 خطاب عام طریقه بیورد اکر سکا برغنی کاورسه یعنی سکا مقارن
 او اورسه رزق ایچون اکا پیوند ایله یعنی ربط قلب ایله * مسکی
 را کفیل خود شمار * مدبر را خدای خود مپسند * مسکی یا حرف
 تنکیر وحدت دکل مسک اسم فاعل در افعال باندن بخیل معنایه در

اما بونده دنی و الحق دیمکدر را ادا ت مفعول (کفیل خود لامیه
 کفیل بونده برنسته بی عهده سده آلان کیمسه به دیرل (مشار فعلن
 نمی حاضر مفرد صایمه دیمکدر یعنی عد ایله (مد برنی) یا حرف تنکیر
 (د بر بد بخت دیمکدر) خدای خود لامیه (مپسند بنی) حاضر مفرد
 محاط بدبز بحسب الفه بکشد دیمکدر بونده اتخاذ ایله دیمکدر کتاب عد
 (محصول یت) یت اولی ابضاح ایدر ممکن کند بکه کفیل عد ایله
 یعنی الحق و دنی کیمسه بی کندی بکه کفیل ارزاق عد ایله زرا شرک
 اولش اولور که کفیل مطلق خداداد بدبختی کند بکه خد انخدا ایله
 حاضی رازم بودر اگر بوختی بددن روگردان یا بر غیری حال اولور سه
 خاتم نیجه اولور دیمه زرا اول کیمسه بی رفاق اتخاذ ایش اولور سین
 الله عظیم الشان جلاله مزی خلاص ایله (عروض) بوقطه
 بحر خفیف دندر که عند الانعام اصلی فاعلان متغفلن فاعلان
 مستغفلن در که مثنی الاجزادر اما بلغای عرب عندند فاعلان
 مستغفلن فاعلان در که مفسدین الاجزادر (اما بعضیارد عیشلر که
 هند العرب والمهم مثنی الاجزادر لکن فصحیای عرب اکثر با و ظرفای
 عجم بعضا بحر و قیلار (مطلوم اوله که عند العرب و ضیان شطربندن
 یعنی ایکی مصر اعدن بر جزو حذف ایدر لکاکا بحر و دیرل نه سف
 یعنی حذف ایدر ل مشطور دیرل نه کیم بالاده یسان اولدی یت یت
 حذف ایدر ل منهور دیرل اما عند العرب مثنی اولدر بحکم از استمال
 ایدر ل (بوقطه) بحر و در صیدر و ابتدای مسلمان عیشلر بحر و که
 ابکنجی نماکن دوشمک ایله متغفلن فالور متغفلن لک برینه کلور
 عروض و ضرب مشکول با اصل در بیت اولک عروضی اصل پیونده
 لفظنک باشی جرکبه اماله ایله مشکول و اصل آچردن سبب خفیف
 و وئک بما کنی الشیخا و منصرف کنی امیکانه دیرل تن والف و حر که
 لام دوشن فاضل فالور فعلن لفظنه تبدیل اولور شکل سبب خفیف
 ساکن لر بی جذفه دیرل فعلانه فالور بویه اولجه بر مهربانی
 فاعلان مفاضلن فعلن فاعلات او اوبه بحر خفیف بحر و بحر و
 اصل یا مشکول اولور * یوسف بن الحسین الرازی قدس سره گفته
 است که همه نیکوینها در خانه ایست و گلبندان تو واضع و فرو تی

و همه بیجا در خانه ایست و کلبدان مائی و منی * یوسف بن الحسین
 طبقه نایسه دند و کتبی ابو یعقوب در ذوالنویک شاکر در دندر (رازی
 یا حرفه نسبت راز عرافده بر شهرک اسمی در که اکاری دخی دیرل
 بوذات علی قیدرا کا منسوب در شارح رازی پرنه اشعری یازمش
 سائر نسخه لده اولدیضندن ماعدا نغزنده و سائر مناقب اولیا
 کابلرنده رازی مقید در غالباً عندندن یازمش هجرتک او حیوزا و چنده
 وفات المشر در منقولدر که نیشابورده بر بازار کانت یک التونه الفش
 بر جاریه سی و ارادی دیار آخره عجله کتمک اقتضا ایلدی اما نیشابورده
 بر کیمسه به اعتماد ایده مدیکه جاریه بی انده امانت قویه لاجرم صلحادین
 ابو عثمان خیرینک حضورینه کلدی و حالی حکایه ایلدی ابو عثمان
 قبول ایلدی هله خواه و ناخواه قبول ایلدی یازر کان کندی اما
 ابو عثمان جاریه به علاقه ایلدی و عاشق اولدی اول رنبه که هیچ
 صبره بحالی قالدی قالدی شیخ ابو حفص حدادک حضورینه
 ولردی حالی حکایه ایلدی ابو حفص دیدیکه مکاریده یوسف بن
 الحسین کتمک کر کدر ابو عثمان فی الحال قالدی عزم عراق ایلدی
 چون دیه کلدی یوسفک مقامن سؤال ایلدی دیدیلر که اول زنیق
 مباحی بی نه استرسین زیر سن بر اهل صلاح آدمه بگزرسین سکا اناک
 صحنندن زینا یرشور و بو که مناسب بر ازل کلمات سویلدیلر که ابو عثمان
 دوندی چونکه نیشابورده کلدی ابو حفص سؤال ایلدیکه یوسفی
 کور دکی دیدی اهالی شهر اناک حقنیده نیجه کلمات سویلدیلر
 یتیده دوندم کلم ابو حفص دیدی وارالبته اتی کور ابو عثمان
 ریه کلدی و یوسفه ملاقی اولدی کور دیکه بر بیر او تورمش و اوکنده
 بر صاحب جمال جوان و صراحی و پیاله دورر اما یوزندن نور لمعان
 ایدر سلام و بردی و او توردی یوسف رد سلام ایلدی و سوزه کلدی
 و اولق در کلمات عالی سویلدیکه ابو عثمان منحیر اولدی و دیدی ای
 خواجه بو کلمات و بو مشاهده نه و بو حالت نه الله ایچون بی خیر اله
 یوسف دیدی بوا سرد بنم او غلدر و چوق کیمسه بیلز واکا قرآن
 تعلیم ایدرم و بو صراحی مزبله ده دوشمش بولدم قالدردم و بلك
 قطره ایلدم و بوندن صوا یچرم ابو عثمان دیدی الله ایچون بونی

پنجون ایدرسین که خلق سنی فاسق ظن ایدزل یوحف دیدی لیکسوف
 ایدرمکه برکیمسه بکایک التولق جاریه امانت قومیه ابو عثمان
 بوسوزی اشبدنجه یوسفک ایاغسه دوشدی وعذر دیلدی بواول
 ابو عثماندر که نیشا بورك کیراسندن اولمشدر روح الله وواحه (همه
 جبع دیمکدر ترکیحه دوکلی دیرلر) بکوییهها اادات جبع یاه تالی حرف
 مصدر در (بکوی یاه اصلیه الیه ابو دیمکدر همه بکوییهها جبع
 لیلکدر دیمکدر) در حرف ظرف (خانه یا حرف وحدت همزه
 حرف توسل همه میندا در خانه ایست خبری) وکلیدان لامیه کلید
 کاف عربک فتحیله مفتاح دیمکدر) تواضع وفروقی عطف تفسیر بدر
 الخلق یعنی داننده عالی ایکن کنه دینی الحق کورمک (فروقی یا
 حرف مصدر) بدیهها یانه اادات جبع (یا حرف مصدر کوتولکلر
 دیمکدر) مائی و منی عطف تفسیری شکنده تکبر دن کایندر
 (محصول ترکیب) یوسف بن الحسین رازی قدس سره دیمشدر که
 جبع ایلکدر یعنی افعال حسنه برخانده در وانک مقتسای تواضع
 وفروقی در وجبع کوتولکلر یعنی افعال قبیحه دخی برخانده در
 انک مقتسای تکبر در حاصلی اخلاق حبسه به مالک اوله یم دین
 تواضعه رغبت ومباشرت اینسون یعنی تواضعله جله سی گیب
 اولنور لمرجه الفقیر (یت) بنای کاخ تواضع شدست پست ولی
 (توان زروژه دیدن سرای رفعتها) افعال قبیحه دن دخی جله
 کبر وعجب تولد ایدر حفظنا الله وایاکم (قطعه) جصت خیرها
 همه در خانه ونیست * آن خانه را کلید بفر از فروتنی * جمست
 جبع بونده مجموع مناسبه در (خلق مخلوق مناسبه اولد یعنی کبی
 جمست مقدم خبر (خیرها مؤخر میندا) ها اادات جبع همه خیرها انک
 تاکید معنویسیدر (ونیست مصراع ثابته مرهوندر) (محصول یت)
 خیرلرک جله سی برخانده جبع اولمشدر واول خانه به مفتاح بوقدر
 تواضعدن غیری یعنی تواضعک غیر یله اول خانه فتح اولمز * شرها
 بدین قیاس بیک خانه ایست جبع * واترا کلید نیست بجز مائی و منی *
 شرهایی خیرهایه قیاس الیه (بدین دال همزه دن تبدلدر باین مناسبه
 با بونده بر مناسبه در) بیک خانه یا حرف ظرف در مناسبه (یک بونده باین

تا کیند ایدو (جمع بنه مجموع معضاضنه در) (محصول بیت) شرل
 بوقیاس اوزره یعنی خیرک اولدیغی وجه اوزره برخانده مجموع در
 دخی اکا کلید بوقدر تکبرک غیری یعنی شرلک مقدمه سی تکبر در
 * هان احتیاط کن که تلفزی زده خیر * خود را بمعرض خطر شر
 نیفکنی * هان بدات تلبیه تا کید عقلک باشکه دوشیر و آگاه اول
 دیمکدر (احتیاط افتعال باندن مصدر در) (احتیاط کن بونده
 صقین و کوزت دیمکدر) (که حرف بیان) (تلفزی فعل نفی استقبال
 مفرد مخاطب سورجه سین دیمکدر) (راه خیر بیایه) (بعرض با حرف
 صله معرض بونده محل معاضنه معرض خطر بیایه) (خطر شده
 بویله در) (نیفکنی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب برافیه سین یعنی
 القایلیه سین دیمکدر) (نون نافیه بعدنده اولان یا همزدن مبدلدر
 زیر برکله نک اولنده همزه اولسه نون نافیه یا میم ناهیه یا با داخل
 اولسه همزه یایه تبدیل اولنور بیامد و میا و نیاید کی) (محصول بیت)
 خطاب عام طریقله کبردن انداز و تواضعه تحریر یض ایدوب بیورد
 آگاه اول صقین احتیاط ایله که راه خیردن سورجیه سین یعنی
 طریق خیردن چقمیه سین کندیکي خطر شر محله برافیه سین یعنی
 خطر ناک اولان شره کندیکي القایلیه سین زیر راه خیردن سر موندک
 اولور ایسک خطر شره دوشر سین و یله اولجه تواضعی کدی که پیشه ایله
 (من تواضع رفعه الله) و عدیله مجازاء اولور سین کبر و نخوته میل ایله که
 (ومن تکبر وضعه الله) و عیدینه مظهر دوشر سین اعاذنا الله وایاکم
 عروض) (بوقطعه بحر مضارع دندر که اصلي مقاعیل فاعلاتن مقاعیان
 فاعلاتن در بونده مصدر و ابتدا اخرب حشور جمله مکذوف عروض
 و ضرب محذوف که بر مصراعی مفعول فاعلاتن مقاعیل فاعلین اولور
 * بمنون محب قدس سره گفته است بنده را محبت خداوند صافی نشود
 تا بهمت زشتی همه عالم نیفکند * بمنون محب بدر لرینک اسمی جزه در
 خلق اکا محب دیر ایدی اول ~~کند~~ و سینه کذاب دیو تلبیه ایلمشدر
 طبقه ثانیه دندر کشتی ابو حسین در) (منقولدر که بروقت عزم حجاز ایلدی
 اهل قبیله اکا دیدیلر که بزه بر از سوز سوله منبره جبقدی و چوق سوز
 سوبلیدی کوزدیکه دکلر بوق انده اولان قنادیله توجه ایلدی و دیدی

ای قنادیل سخن محبتی سره سوبلیم در حال اول قنندیلار بری برینه
 کیروب پاره پاره اولدیلر (محبت خداوند مصدرک مفعولنه در خداوند
 صاحب و مالک معناسنه در اما بویه برلده خدامعناسنه دیر) صافی پاک
 دیمکدر ترکیجه دورلش یعنی فناشدن آبرلش دیمکدر (نشود فعل نفی
 استقبال) تا حرف اتها تهمت تا ک ضمیمه کدرت وزنی اوزر مصدر در برکنو
 نسنه بی برکیمسبه اسناده دیرلر (تهمت زشتی مصدرک مفعولنه در زشتی
 یا حرف مصدر زشت تا ک کسر یله کنود دیمکدر) نیفکند دالک ماقبلنک
 فتحیه فعل نفی استقبال مفرد غائب برافیه سین دیمکدر (محصول ترکیب)
 سهنون محب قدس سره دیمشدر که قولک صاحبنه محبتی یعنی الله تعالی به
 محبتی نام و صحیح اولماز تا جمیع عالمه کنولک تهمتی برافیه صافی اولماز
 یعنی ماسوایی جبرکین و فیج عدا یلمینجه محب صادق دکلدر * قطعسه
 کرکنده جای بدل عشق جلال ازلت * چشم امید بحوران بهشتی نهی *
 بدل یا حرف ظرف در معناسنه (عشق جلال ازل لامیه و بیانه جلال ازلدن
 مراد جلال اکهیدر) تا ضمیر خطاب معضاده بدله مقبدر (چشم امید بیانه
 بحوران بهشتی ده بویه یا حرف صله یا حرف نسبت) نهی فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب قوز سین دیمکدر (محصول یت) اگر سنک
 کو کلمه خدا تک عشقی بر ایدر ایسه یعنی عشق خدا سنده مستقر
 اولور ایسه بهشته منسوب اولان حور یلره امید کوزینی قومز سین
 یعنی حور و غلمان بهشته امید وار اولمز سین بلکه طالبی دخی اولمز سین
 * کی مسلم شود عشق جلال ازل * تا بر آفاق همه تهمت زشتی نهی *
 (کی ادات استفهام زماندن سؤال اولنور نه وقت دیمکدر) مسلم تفعل
 بایندن اسم مفعولدر تسلیم اولنمشدر دیمکدر اما بونده بهسر معناسنه در
 حاصلی کلی مالک اولور دیمکدن **ک** ایدر ته کیم ترکیده اکا مسلمدر
 اکا مسلم اولدی دیرلر (ازلی یا حرف نسبت) آفاق عالم دیمکدر
 (محصول یت) چن ازله منسوب اولان جلال عشقی یعنی عشق الله
 سکا مسلم اولور حاصلی عشق جلال ازل به چن کلی مالک اولور سین
 یعنی مالک اوله مزین تا کیم عالمه کنولک تهمتی برافیه عشق خدایه
 مالک اوله مزین * ابوبکر و راق قدس سره گفته است اگر طمع را
 برسند که پذیر تو بگست کو بد شک دره قدورات کرد کاری و اگر کویند

پیشه توجیهست گوید اکنساب مذلت و خواری و کرکوبند غایت تو
 چیست گوید بمحضت و حرمان گرفتاری * ابو بکر و راق طبقه
 ثانیه دند اسمی محمد بن عمر الحکیم در صاحب مسند ابو عیسیٰ ترمذی بنک
 طایفه سید بودخی ترمذی (منقول در که نیجه یلار خضر طلبنده
 مرارستانه هرکون کیدر کلوزدی و کیدوب کلورکن بر جز قرآن
 او قوردی برکون خانه سندن چیقدی بر پیره راست کلدی و ابو بکره
 سلام و بردی و دیدی بوکون سنکله همراه اولوب مصاحبت ایدلم
 ابو بکر دخی راضی اولدی مصاحبت ایدر کورستانه واردیلر و کلدیلر
 چونکه خانه سی او کته کلدیلر بیر دیدی بنی یلدکی اشته بن مدت مدیده
 استندیک خضرم بوکون بخله مصاحبت ایدر کورستانه بر جز قرآن تلاوتیدن
 محروم اولدیک صحبت خضر بویله و لجه غیر یلرک نیجه اولور معلوم
 اولسونکه عزلت و تجرید و تنهالی جمع ایلرک باشیدر دیدی (پرسند
 فعل مضارع غائب سؤال ایدر لسه دیمکدر) که حرف بیان پذیر بآه
 عجبیه و ذال مجهول فتحیه والد معناسنه در ترکیجه بابا دیمکدر (معلوم
 اوله که فارسی کابلیرنک جمله سنده دال و ذال فرقنی باز مشد و حقنه
 نیجه عربی و فارسی قطعه لر نظم ایلرک تطویه حاجت یوق همان
 بریدت ترکیله کفایت ایدلم (قطعه) ایشتن سن دال و ذال فرقن ایدم
 که بودر علم فرس ایچنده مبهم (صحیح و ساکن اواسه انده اول (انی دال
 اونی باقی ذال مجهول (یعنی ماقبلی حرف صحیح ساکن اولورسه دال مجهوله
 و اگر حرف علت و یا حرف متحرک اولورسه ذال مجهوله در اما ظریف
 و بلیغ اولان مجهله اوقوه قدر ز بر اظرفای عجمه مجهله محل ظرافتدر
 (تویه اضافت لامیه پذیر نو مبتدا (کیست خبری کیدر دیمکدر (شک
 شبهه معناسنه در (در حرف ظرف (مقدورات کردکاری لامیه مقدورات
 مقدورتنک جمیدر کردکاری با حرف نسبت رازق تقدیر ایتدیکنده
 دیمکدر (پیشه پاه عجمیک کسریله صنعت دیمکدر (تویه اضافت لامیه
 اکنساب کسب ایتمک یعنی قازانمق دیمکدر (مذلته اضافت بیانیه
 مذلت مصدر در ضرب بابنک مضاعفندن الحلق دیمکدر (خواری
 یا حرف مصدر (خوار روم ضمیمه حقیر دیمکدر حرمتسر معناسنه
 (بمحضت حرمان مصدرک مثلثه اضافتیدر با حرف صله (محضت غم و غصه

و شدت واضطراب دیمکدر (خرمان مصدر ندر بحر و مطلق و بی مکدر
 (کرفزاری یا حرف مصدر صفت مشبهه در استر معنایسته ترکیه
 طونسی دیرل (محصول ترکیب) ابو یکروراق قدس سره تیمستدز
 اگر طبعه سؤال ایله که سنک باهک کیمدر جوابنده دیر خدائک از لده
 تقدیر ایندیکنده شک و شبهه و اگر دیرل ایسه صفتک ندر بحر الحلق
 و حقارت کتب اتمک و اگر دیرل ایسته غایتک یعنی نهایت کارک ندر
 دیرغم و غصه و محروم و لغه اسیر و لغت دیر جواب ایدر (قطعه) اگر
 پرسی طمع زاکت پذیر کست * بگوید شک در اقدار الهی * پرسی فعل
 مضارع مفرد مخاطب (کت تاضمیر خطاب) پذیر مقید پذیرت دیمکدر
 وزن ایچون تقدیم و التمدید بعض نسخه ده کت پذیر برینه مادت و اقدیر
 و شارحده بونی اختیار ایلش تقدیرده حاجت بوقدر لکن بالاده کی
 ترکیه لفظا مخالف اولور (کنده که حرف بیان بونده فتحه در زیر
 فارسیده مضمراتک ماقبل مفتوح اولور) اقدار الهی لامیه اقدار
 همزه فتحه قدرتک جمیدر (محصول بیت) اگر طبعه ضرور ایسک که
 پذیر کیمدر الاله قدرتگرنده شک یعنی الله تعالینک قدرت و تقدیرنده
 شک و شبهه اتمکدر * اگر کوئی که کارت چیست گوید * بخواری
 از لیمان کام خواهی * کوئی فعل مضارع مفرد مخاطب در ایسک
 دیمکدر (که حرف بیان) کارت لامیه تاضمیر خطاب چیست ندر دیمکدر
 (گوید مصراع ثانیه مرهوندر) بخواری با حرف مصاحبت با حرف
 مصدر) لیمان لیمانک جمیدر الحقلر دیمکدر (کام مراد دیمکدر کاف
 عربیله) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر استیه سین دیمکدر
 (محصول بیت) اگر در سن که کارک ندر الحقلردن خورلق ابله مراد
 استمکدر یعنی دبلره ال آجوب آب رود کوکب مراد نفسانی طلب
 ایلمکدر * ورش پرسی زخم کار گوید * بمختهای حرمان عمر گاهی *
 (ورش واکرش دن مخففدر) پرسی فعل مضارع مفرد مخاطبدر سؤال
 ایدر سنک دیمکدر (ختم کار لامیه) گوید بنه مرهوندر بمختهای
 حرمان مصدرک مثلنه اضافتدر (با حرف مصاحبت هاءات جمع
 باوسیله اضافت) عمر گاهی با حرف مصدر (عمر گاه کاف عربیله وصفه
 ترکیبدر عمر اکلدیمی دیمکدر (محصول بیت) و اگر طبعه ختم کاردن

صور در اینسك يعنى عاقبت كارك ندر در اینسك دیر كه محور ملق شد اند به
 عمر اكسلد بچك كنز بواج بینك مصلح ناپلرنده بر ارادات خیر
 مقدر در (عروض) بوقیعه هزج صدس مقصود در كه بر و سراجی
 مغاعیلن مغاعیلن فمولن در * ابراهیم خواص قدس بنره گفته
 است كه رنج مكش در طلب آنچه در قسمت لازمی برای تو كفايت
 کرده اندوان روزیست * ابراهیم خواص طبقه ثانیه دندر كنبی
 ابو اسحق در خواص زنبیل باف معاسنه در یوز طقسایان برده
 وفات ایشدر بفصلدی الاصلدر رجه الله (رنج زجت دیمكدر
) مكش نمی حاضر مفرد چكیه دیمكدر (قسمت نشدت وزنی اوزره
 مصدر در نصیب وحده معاسنه اضافی بیایه (ازلی یا حرف نسبت
) برای ادات تمیل كفايت درایت وزنی اوزره مصدر در بشمك
 معاسنه يعنى وفاتك دیمكدر (کرده ماضیدن قسمدر) اندادان جمع
 ضمیر كفايت کرده اند یشدر مشلدر دیمكدر آن اسم اشارتدر (روزی
 یاد اصلیه ایله رزق دیمكدر) (محصول تركیب) ابراهیم خواص قدس
 سره پیور مشلدر كذ جت چكیه اول نسنه ك طلبنده كه قسمت ازلده
 يعنى ازل و آزالده اولان حصه ونصیده سنك ایچون یشدر مشلدر
 اودخی رزقدر يعنى یشدیروب كفايت ایلدكری رزقدر حاصلی
 سنك ایچون قسمت ازلده مقدر قبلدقلری شبك طلبنده مشقت چكیه
 اول رزق مقدر در * وضایع مكردان آنچه از توطلب كفايت آن کرده
 اندوان انقیاد احكام آلهست از اوامر ونواهی * مكرمانه نمی
 حاضر مفرد ایله دیمكدر (آنچه اول نسنه بی كه) (طلب كفايت مصدر ك
 مثلند اضافیتدر) كفايت آن لامیه آن اسم اشارتدر يعنى سندن كفايتکی
 طلب ایدكری شی (انقیاد انفعال بایندن مصدر در بونله اطاعت
 معاسنه در) انقیاد احكام مصدر ك مفعولنه (احكام الهی لامیه احكام
 حكیم جمیدر) اولمر امر ك جعی (نواهی نيك جمیدر) (محصول تركیب
 دخی اول نسنه بی ضایع ایله كه سندن انی یشدر مكلكی يعنى وفاسنی
 طلب ایشلدر و اول استدكری اوامر ونواهی سندن اولان اللهك
 حكمرینه اطاعتدر يعنى الله تعالیك امر ایتدیکی شی فعله كنوروب
 امثال ایتكدر ونهی پیور بیغندن اجتاب ایدوب ترك ایتكدر حاصلی

شول شَبَك كه سندن فعلی طلب ایشلردر فعله كتور ضایع الله واول
 شَبَك كه تركنی استلردر فعلیه نصیب اوقات شریف و عز بزايله
 (قطعه) قسمت رزق زائل کرده اند * چندین رزق پراکنده کی * قسمت
 رزق لامیه کرده اندك مفعولی محذوف تقدیری تقدیر کرده انددر (بی
 رزق بیایه رزق ارفه شده دیمکدر) پراکنده کی با حرف مصدر کاف
 عجمی هاء و سمیدن مبدلدر پراکنده پریشان معناسنه (محصول بیت)
 خطاب عام طریقله پیورر سنك رزق حصه سنی ازله تقدیر ایشلردر
 رزق ارفه شده پریشانلقی فته دلک یعنی بو قدر اضطرار و سبک و تکاپو
 و طلبک اصلی ندر * فائده زندکیت بندکیت * سر مکش از قاعده
 بندکی * فائده زندکیت لامیه زندکی با حرف مصدر زنددیری دیمکدر
 حتی معناسنه زندکی دیرلک حیات معناسنه (بندکی ده بویه در قوللق
 معناسنه) مکش نمی حاضر چکمه دیمکدر (قاعده بندکی بیایه بالامیه
 (محصول بیت) سنك حیاتك فائده سی قوللقدر باش چکمه یعنی
 اعراض ایله بنده لك قاعده سندن یعنی قوللق رستمندن چکمه زبرا
 حیاتك فائده سی قوللقدر یعنی عبادات و طاعاتدر حاصلی حیاتکده مال
 وجاهدن فائده اولماز انحق عبادات و طاعاتدن فائده مند اولور سین
 بویه ایسه بنده لکدن اعراض ایله که فائده انده در (عروض) بوقطعه
 بحر سر بعدندر که اصلی مستعلن مستعلن مفعولات در جمع اجر اسنه
 طی علی طاری اولشدر طی دردنجی ساکنی حذفه دیرلر مستعلن دن
 فامفعولات دن واو دوشر مستعلن مفعولات قالوررلرینه مستعلن
 فاهلات كتوررل و عروض و ضربنه قصردخی کاور طی دنصکره
 فاعلن اولور بویه اولجه بر مصرای مستعلن مستعلن فاعلن اولوب
 سریع مطوی اولور * ابوعلی رود باری قدس سره گفته است
 تنك ترین زندانها معاشرت اضداد است (ابوعلی رود باری
 با حرف نسبت رود بار بر عظیم شهرک اسمیدر طبقه رابعه دندر
 اسمی احمد بن محمددر جنیدك شاگردیدر شریعت و حقیقی جامع
 ایدی او بجز بکری برده وفات ایلدی (تنك ترین تنك طار دیمکدر
 زادات تغضیل یا ونون تأکید در) زندانها عادات جمع (معاشرت
 مفاعله باشند مصدر در الفت و صحبت معناسینه (اضداده اضافی

مصدرک مفعولته در اضداد ضدک جمعیدر (محصول ترکیب)
 ابوعلی رود باری قدس سره پیورمشدر که زندانک زیاده طاری
 اضدادک صحبیدر یعنی خلاف جنسک الفت و صحبیدر (قطعه) کرچه
 زندانست بر صاحب دلان * هر یکا بوی ز وصل یار نیست * صاحب
 دل اولیاء الله معناسنه در الف تون ادات جمعدر (بوی یا حرف تنکیر
 بوی امید معناسنه (وصل یار لامیه (محصول بیت) اگر چه صاحب
 دلره زنداندر یازک وصلدن امید اولیان هر بر یعنی هر بر ده که بوی
 وصال یار اولیه صاحب دلر اوزرینه او پر زندان اولور بر لفظنی اسم
 عد ایدوب صاحب دله مضاف قلمق جاژدر بر صاحب دلان صاحب
 دلر فتنده دیمک اولور * هیچ زندان عاشق مشتاق را * تنک تراز صحبت
 اغیار نیست (محصول بیت) عاشق مشتاقه صحبت اغیاردن طار زندان
 یوقدر (عروض) بوقطعه بحر رجز مسد سدن در بالکتر عروض
 و ضربی مقصوردر که بر مصرای فاعلان فاعلان اولور
 * شیخ ابو العباس قصاب قدس سره درو بشی رادید که جامه خود را
 می دوخت و هر درزی را که راست نیامدی بکشادی و باز بدو خنی شیخ
 فرمود آن بت تست * شیخ ابو العباس اسمی احمد بن محمد بن عبد الکریمدر
 حشانی آملدر محمد بن عبدالله الطبریک مریدینعلی درو بشی یا حرف
 وحدت (را ادات مفعول (دید فعل ماضی مفرد غائبدر) که حرف
 بیان (می دوخت می ادات حکایه در دوخت فعل ماضی (درزی یا حرف
 وحدت در زیودیمکدر (را ادات مفعول (که حرف رابط صفت
 راست نیامدی یا حرف حکایه نیامد فعل ننی ماضی مفرد غائب
 طوعری کلز ایدی دیمکدر (بکشادی یا بنه حکایه ایچونددر) (با حرف
 تا کید (کشاد فعل ماضی مفرد غائب آچاردی بونده سو کردی دیمکدر
 (یا زبومکه بنه معناسنه در (بدوختی یا بنه او کیکر کی یا حرف تا کید
 دوخت فعل ماضی مفرد غائب دیکردی دیمکدر (فرمود فعل ماضی
 مفرد غائب پیوردی دیمکدر (آن اسم اشارتدر جمله به (بت پاه بحکم
 خیمله صنم معناسنه در ترکیجه پوت در لر (نست تواسدن مخفندر
 تنک تویه اضافنی لامیه سنک پتکدر دیمکدر (محصول ترکیب) شیخ ابو
 العباس قدس سره درو بشی کوردیکه کندی جامه سنی دیکردی و هر

بویستی یعنی هر بر دیگر یکی دیگرش که راست کلز ایدی یعنی راست کلین
 دیگرش سو کردی وینه دیگر دی (حضرت شیخ نیوردیکه اول خرقه
 شنگ صمدکدر یعنی سنی ذکر الله بن کبر و قوبوب کندیده مشغول قبلر
 بواپسته اهل ذکره لایق دکلدر (رباعی) صوفی که بخرقه دوزیش
 بازار بست * کرخیه بفقر میرند خوش کار بست * که خرقه را بط صفت
 (بخرقه دوزیش با حرف مصاحبت شین ضمیر صوفیه را جمعدر یا
 حرف مصدر خرقه دوز و صف ترکیبی خرقه دیگری دیکدر (بازار بست
 سین و نابونده هست معناسنه در یا حرف تنکیر بازار آلم صاتم معناسنه در
 این بونده ایش دیکدر (بخیه نکنده معناسنه در (بقره با سبیه
 (هی زند می ادا ت حال زند فعل مضارع مفرد غائب زیندن دن یا علی
 غیر قیاس زدن دن اور رسه دیکدر (خوش کار بست ابو کاردر دیکدر
 (محصولیت) صوفی که خرقه دیگر بیکل ابله بازاری وارد یعنی ایشی
 وارد خرقه دیگر مکک ایشی اوله فقر سبیه نکنده اور رسه ابو کاردر
 یعنی فقر ندن ناشی خرقه و جامه سنی دیگر ایسه نه کوزل و نه اعلا
 * و زجنش طبع دست او جنباند * هر بخیه ورشته اش بت و زنا بست *
 (وزر واکردن محققدر (جنش طبع لامیه طبعک جنبشی دیکدر یعنی
 طبعک حرکتی حاصلی طبعک میلی (دست اولامیه) جنباند فعل مضارع
 مفرد غائب متعدی الف و نون ادا ت تعدیه لازمی جنبد کلور او بنادر رسه
 یعنی حرکت ایندر رسه دیکدر (رشته ایملک دیکدر (شین ضمیر
 خرقه به را جمعدر (زنا زانک ضمی و نون مشدد ابله کشاره مخصوص
 بر قوشعد که اوق ایکی برده دو کی او اوز حتی بر مسلمان قوشانسه کفر به
 منکم اولتور (محصولیت) و اگر طبعک میلی الی الی تحزیک
 ایندر رسه یعنی ذوقی همچون دیگر رسه او خرقه نک هر نکنده سی و هر ایملگی
 بر بت و زنا در لف و شمر مرتب طریق به بت بخیه به ناظر و زنا در شته به
 حاصلی خرقه دیگر مکک صوفیه اعلا کاردر محافظه عورت یا محافظه
 از برد او اور رسه (لکن هوا و هو شدن او توری یعنی نظام و انتظام قید به
 دیگر رسه هر بر نکنده می بر بت و هر بر رشته سی بر زنا در (عروض
 بور باعینک صدر و ابتدای اخیب حشو اولاری مقبوض ثابلی سالم
 عروض ضمیر به ازل بر مصرای مفعول مفاعیلن مفاعیلن فاعل اولور

* حضرت قدس سره گفته است الصوفی هو الذی لا یوجد بعد عدمه ولا یعدم بعد وجوده. (یعنی صوفی آنست که چون از وجود طبیعی خود فانی شود دیگر بدان باز نگر دم که الفانی لایرد و بعد ازان چون بوجود آید و بقا بعد الفنا متحقق گردد دیگر فانی نشود) حصری کنتی ابو حسین در اسمی علی ابن ابراهیم بصری در بغداد داده وفات یافته شد شبلی نک مریدان در (الصوفی) تقدیرا مرفوع مبتدا (هو ضمیر فصل مذاهب ثلثه وارد) بعضی را سمیدر و اعرابن محلی وارد دیدیلر بونده مبتدا ثانی اولور (و بعضی را سمیدر لکن اعرابن محلی اولماز دیدیلر) و بعضی لر حرفه دیدیلر (الذی اسم موصول) (لا یوجد لا حرف نفی یوجد فعل مضارع منفرد مذکر غائب لفظا مرفوع فاعلی تحتندة الذی به راجع در جمله سی الذینک صله سی الذی صله سیله خبر مبتدا ثانی مبتدا ثانی خبریله مبتدا اولک خبری لا یوجد موجود اولیه دیمکدر (بعد ظرف زمان مفعول فیه لا یوجد نک وجود مضاف الیهی) (ضمیر مجرور صوفی به راجع در) (ولا یعدم معدوم اولیه دیمکدر لا یوجد اولیه دیمکدر) (بعد و جوده بعد عدمه کیدر) (وجود طبیعی بن مراد صفت بشریت یا اخلاق ذمیه در) (که حرف تعلیل وجود حقانی دن مراد صفت ملکیت یا اخلاق حمیده در) (بقا بعد الفنا که اصطلاحات صوفیه دندر ما قبلندة اولان کلمات انک مناسبدر تفصیل مورث ملالدر کتب صوفیه به مر اجعت اولنه وهم حقیقت تفصیلی قال ایله اولماز حال ایله اولور حنیدیمز دیکل (بمحصول ترکیب) حصری قدس سره پیور شددر صوفی شول شیدر که عدمدنصکره موجود اولیه و موجود اولدقدنصکره معدوم اولیه (یعنی حضرت جایی نوکلامی ایضاح ابدوب پیور صوفی اولدر که چونکه کندی وجود طبیعه بستندن فانی اوله یعنی صفت بشریت یا اخلاق ذمیه بستندن خلاص اوله خبری اکا کبر و دوغیمه یعنی اوصفته عودا یتیمه زیر الفانی لایرد در یعنی برشی صفت فنا ایله متصف اولوب عدمه مشرف اولدقدنصکره رد اولماز و بو وجود طبیعی بی افتادنصکره چونکه وجود حقانی به کله یعنی صفت ملکیت یا اخلاق حمیده ایله متصف اولوب تخلعوا باخلاق الله) سرینه مظهر دوشوب بقا بعند الفنا متحقق اوله یعنی فنا فی الله دن

بقا بالله تشریف ایلله بردخی فانی اولیه حضرت مولانا جامی قدس
 سره السامی حضرت حصرتیک کلامنده ظاهر تضاد اولمغه شرح
 و بیان ایلدی و شرحندن منقهم اولدی که لا یوجد بعد عدمه و
 اولان وجود وجود طبعی درانی اعدام وافتا ایلله دیو تنبیه پیور و لا
 یعدم بعد وجوده دمکی وجود حقانیدرانی اعدام وافتا ایلله دیو تشویق
 ایدر حاصلی بو اوصاف ایلله موصوف اولاندر صوفی و الا فتای اخلاق
 ذمیه که انتهای سالک مبتدیان کیرو عودت ایند رر سه مردود
 طریق اولور یکیدن سلوک محتاج و ایجاد صفت حمیده که مرتبه
 بقا بالله در و انتهای مراتب اهل الله در کیرو اعدام ایدر سه مردود خدا
 اولور اعاذنا الله و جمع المسلمین بلیع بن باعور اکی (رباعی) خوش آنکه
 چونست شد از بن نقش مجاز * دیگر بو وجود خویش نیاید باز * آنکه
 آنکس که تقدیرنده در (نیست شد یوق اولدی یعنی محو وجود ایلدی
 (نقش مجاز وجود طبعی در عبارتدر) بو وجود خویش نیامیه (ناید باز
 بنه کلیه دیمکدر) (ناید فعل نفی مستقبل در) (محصول بیت) خوش
 اول کپسه که بو نقش مجازدن یعنی مستعار اولان وجود طبعی بسندن
 یوق اولدی یعنی محو وجود ایلدی غیری کیندی وجودینه بنه کلیه
 یعنی نقش مجازیدن محو وجود ایند کدن صکره تکرار عودت ایند مره
 اول کپسه نه خوشدرونه کوزلدر که سالک طریق حقدر * زان
 پس چو وجود یافت زان مایه ناز * جاوید پرودر عدم کشت فراز *
 (زان پس اندن صکره دیمکدر) یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی
 دیمکدر) مایه ناز پسانیه مایه نازدن مراد وجود حقانیدر (جاوید
 ابدی دیمکدر) (در عدم بیانیه در قبو معناسنه) (کشت کاف عجبسه
 شد معناسنه در اولدی دیمکدر) (لکن فراز ایلله ترکیب اولنسه یعنی
 فراز کشت قباندی دیمکدر بونده برای فایده تأخیر اولمستدر
 (محصول بیت) اندن صکره یعنی وجود طبعی بی اعدام وافتادن صکره
 چونکه مایه نازدن یعنی مایه اصلیه حقانیدن وجود بولدی ابدی
 لکن اوزرینه عدم قبوسی یعنی وجود حقانی بی اعدام قبومنس
 اولدی قباندی (عروض) بور باعی عنبیله رباعی سابق کیندر
 لکن عروض و ضربی اهتم در که بر مصرعای مفعول مفاعیلن مفاعیلن

فعول در *خواجه یوسف همدانی قدس سره وقتی در نظامیه بغداد
 وعظ می گفت فقیهی معروف باین السقا برخاست و مسئله پرسید
 گفت بنشین که در کلام تو را ایجه کفر می شنوم شاید که مرک تونه
 بر دین اسلام بود بعد ازان بمدتی آن فقیه نصرانی شد و بر نصرانیت
 مجرد *خواجه یوسف همدانی کتبی ابو یعقوب در فقیه عالم و عامل
 بر ذات عالمقدر در ابوعلی فارمدینک مریدان در هجرتک بشوز
 او نور بشده وفات ایش در (وقتی یا حرف وحدت) در حرف ظرف
 (نظامیه بغداد لامیه یا بیانیه نظامیه بغداد ده بر عظیم مشهور
 مدرسه در) می گفت می حکایت سال ماضی (فقیهی یا حرف وحدت
 فقیه علم فقیه عالم اولان کیم سیه دیدل) (معروف باین السقا ابن سقا
 دیمکدر معروف دیمکدر) برخاست فعل ماضی مفرد غائب قالدی
 دیمکدر (مسئله یا حرف وحدت همزه حرف نوسل) پرسید فعل ماضی
 مفرد غائب سؤال ایلدی دیمکدر (گفت یوسف همدانی دیدی
 بنشین با حرف تا کسد نشین امر حاضر او نور دیمکدر) که ادات
 تعلیل (کلام تو لامیه) (ایجه کفر یسایه کفر ققوسی دیمکدر) می
 ادات حال (شنوم فعل مضارع متکلم وحده ایشدی یورم دیمکدر
 شاید که خوف اول نور که معناسنه کلور نه کیم ترکیده ده استعمال
 اول نور و جا زدر که معناسنه ده کلور) مرک تو لامیه سنک اولو دک
 دیمکدر (نه حرف نفی بوده مصروف در) بمدتی یا حرف ظرف یا حرف
 وحدت (بمرد یا حرف تأکید) (مرد فعل ماضی مفرد غائب اولدی
 دیمکدر) (محصل ترکیب) خواجه یوسف همدانی قدس سره بروقت
 بضداد نظامیه سنده وعظ و نصیحت سو یلردی ابن السقا دیمکدر
 معروف بر فقیه قالدی و بر مسئله صورتی کلامنیدن متفهم اولان
 بطریق الامتحان صورمش خواجه یوسف دیدی او نور زیر سنک
 کلامکده کفر ققوسی ایشدی یورم یعنی علامت کفر وار قور قوالور که
 سنک اولو دک دین اسلام اوزرینه اولیه اندن صکره بر مده یعنی
 بعد زمان اول فقیه نصرانی اولدی و نصرانیت اوزره اولدی
 کفرینه سبب بود که خلیفه وقت اتی رسالتله قیصر رومه کوندردی
 و راهب لره مباحثه ایلی جلیله تقدیم ایلدی عاقبت قیصرک فریته

عاشق اولدی طلب ایلد کده قیصر دیندی اکر نصیر ایندی قبول
ایلو ایسک مطلوب بکه نائل اولورسون معاذ الله قبول ایلدی واول
حال اویره مرد اولدی دیرلر (منقولدر که همنی من موشده صور یلر که
سن حافظ قرآن ایندک هیچ خاطر کده بر آیت یوقیدر دیدی (ربما
یود الذین کلروا لو کفوا مسلمین) آیتیدن غیرنی خاطر مله یوقدر
ذود بالله من شرور انفسنا (و به ضیلر بو حکایه بی آخر طرز نقل
ایتملر که علماء شامدن عبد الله نام کیسه تحصیل علم ایچون بغدادده
کلدی واین السقا ایله رفیق اولدی وصالخری زیارت ایلرلر دی
اول وقتده بغدادده بریمیز وارایدیکه غوثدر دیرلر ایندی و دیرلر دیکه
استدیکه وقتده ظاهر اولور واستدیکه وقت کیرلور واول زمان
قطب الربانی وغوث الصمدانی وعارف سبحانی شیخ عبد القادر
الجبلی حضرتلری صفر سنده ایدیلر عبد الله واین السقا و حضرت
عبد القادر اول عزیزک زیارته وارمق قصد ایلدیلر این السقا یولده
ایتدی اندن بر مسئله صورمق استرم که جوانی اول بلرز عبد الله
دیددی بن ایتدی م بندخی بر مسئله صورایم کوره بم نه دیر حضرت
عبد القادر دیدیکه معاذ الله بن اندن برشی صورم بلکه انک برکاته
منتظر اولورم چونکه واردق بر ساعت منتظر اولدق کورمغدی
برساتدن صکره کوردک یرنده طورر پس این السقایه خشمه باقدی
وایتدی وای سکا ای این السقا بندن بر مسئله صور سین که بن انک
جوانی بیلم اول مسئله بودر و جوابده بودر اما کورورم که کفر آتشی
سندن زیانه اورر صکره عبد الله نظر ایلدی وایتدی ای عبد الله
بندن بر مسئله صور سین و امتحان ایدر سین که بن سولیم مسئله
بودر و جوابده بودر لکن البته سنی دنیا ایکی قولاعکه دک غرق
ایتسه کر کدر بنم خصوصده ادبیرلک ایتدک اندن صکره شیخ
عبد القادره نظر ایتدی و کندی به یقین چکدی واعزاز ایلدی
وایتدی ای عبد القادر خدا ور سولنی خوشنود ایتدک ادبه رعایت
ایلدک کو یاسنی کورورم که بغدادده منیره چقمش سین و دیر سین که
(قدمی هنه علی رقبه کل ولی الله) و کورورم که اول وقتک اولیاسی
سکا اجلال ایدرلر بویه دیدی و همان غائب اولدی و بعد زمان

موسوزل هب ظهور ایلدی ابن السقا سقارنله قیصره کیندی مقدا
 بیان واندیغی کی مرتد اولدی (و عبدالله دمشقه کیندی نورالدین
 شهیدانی اوقافه متولی فصب ایلدی و دید یکر کی مال حرامه
 مستغرق اولدی) و حضرت عبدالقادر برکون منبرده وعظ ایلدی
 واللی دن جیجواز مشایخ کیکردن کیمسه حاضر ایدی انشاء کلامده
 خدمی هذه علی رقبته کل ولی الله دیدی جله سرفرو ایلدیلر
 و شیخ علی هیتی منبره چقدی و شیخ قدمنی بویینک اوزرینه
 خودی بوقسمی حکایه سی مفصلدر برآسه رساله یه محتاجدر استین
 محله مر اجعت ایتسون (شارح نسخه سنده برخاست لفظنه بر پای
 زیاده ایلش یعنی بر پای خاست دیمش لکن تعذیب حیوان بلافاصله
 ایش و رایحه کفر می شنوم پرینه رایحه کفر بایم یازمش بوزم
 قصه مردن دخی معناه جتدن من وجه کوزلدر اما بزم نسخه مرده
 استعاره و تشبیه زیاده بولندیغدن اربابی عندیده اندن مر جدر
 و اکثر نسخه ده بویه واقعدر (قطعه) هر که بینی که بس از پرورش
 فقر اورا * درصف زنده دلان نام بارشاد رود * هر که هر کس که
 دیمکدر (بینی فعلی مضارع مفرد مخاطب کوررسین دیمکدر) که
 حرف بیان (بس باء عربیله بسی معناسنه در یعنی جوق دیمکدر
 پرورش اسم مصدر در بسلش و تریه معناسنه در) فقره اضافت
 بیاتیه (پرورش فقر مجاهده و ریاضت شاقیدن عبارتدر) صف
 زنده دلان بیاتیه (زنده دلان الف ثون لدات جمعدر) زنده دل
 و صف ترکیبی کوکلی دیری دیمکدر اولیاء الله معناسنه (نام تلمش
 تقدیرنده) رود فعل مضارع رویدن دن باعلی خلاف قیاس رفتن دن
 کیکدر دیمکدر (محصول یت) هر کیمی که کوررسین نیجه فقر
 تریه سندن یعنی زیاده ریاضات شاقه دن ناشی اولیاء الله صفتده
 اتم نامی ارشاد ایله کیمدر یعنی کثرت ریاضات دن ناشی اهل الله
 صبره سنده نامی ارشاد ایله مشتهردر (حاصلی جوق ریاضات
 و مجاهدات ایله سوء اخلاقی افنا ایدوب اهل الله پینده کامل و مکمل
 اولان کیمه بی کور دیکک و قننده) شارح بس پرینه بس یازمش
 باء عجمه و معناسنی هر کیمی کوررسن فقر پرورشندن و ریاضت

و مجاهد دهن صکره دیمش محله مناسب معنا و بره منش سقلمتی صکره
 میدانه چبقار جوق پرهیز لازمدر * یاد دعوی بسراومبرای خواجه
 مباد * که ازین بی ادبی دین تو بر باد رود * یاد دعوی بیانبه دعوی
 ذکر بی دیمکدر (بسر باحرف صله سر بونده طرف معناسنه (میر)
 نهی حاضر مفرد ایلمته دیمکدر (خواجه وززایه و بکره و حقنه
 رعایت اولتان کیمسه به دیرل (مباد نهی حاضر اولسون دیمکدر) که
 حرف بیان (بی ادبی یا حرف مصدر ادبسنک دیمکدر (بر باد هوایه
 (دود کیدر (محصول یت) اهل الله یتنده ارشاد ایله معروف اولان
 کیمسه بی کوردیک و قنده دعوی بادی انک طرفینه ایلمته یعنی
 انک حضورینه دعوی ایله کتمه ای خواجه اولیه که بوا دیمکدر
 سنک دینک هوایه کیمسه (عروض) بوقطعه بحر رمل متمدن صدر
 و ابتدا سالم حشوری جمله مخبون خبن ثانی ساکنی حذفه دیرل
 فعلاتن اولور عز وض و ضرب خبن دن صکره حذف دخی طاری
 اولشدر بر مضارعی فاعلاتن فعلاتن فعلن اولوب رمل
 مخبون مقصور اولور * خواجه عبد الحالی غجدوانی قدس سره
 و روزی درویشی یش او گفت اگر خدای تعالی مرا مخیر کرداند
 میان بهشت و دوزخ من دوزخ را اختیار کنم زیرا که بهشت مراد
 نفسست و دوزخ مراد خدای تعالی خواجه سخن اورارد صکره
 و فرمود که بنده را با اختیار چه کار هر یکا کویدر ورویم و هر یکا کوید
 باش باشیم * خواجه عبد الحالی غجدوانی سر خلقه خواجکان
 نقش بندیده و ذکر قلبی بی حضرت خضر دن جوان لغته تعلیم ایلین
 بونلردر (روزی درویشی یازی وحدتدر (پیش اولامیه (مرا بی
 دیمکدر (مخیر تفعیل باندن اسم مفعولدر ایکی نسنه نک بر بی
 بکنمکه دیرل (کرداند فعل مضارع مفرد غائب ایله سه دیمکدر
 (میان بهشت بیانبه میان ظرو فدن در ظرفیت معناسی ملحوظدر
 (دوزخ بهشته معطوفدر جهنم دیمکدر (من میدا (را ادات مفعول
 (اختیار کنم خبر در اختیار افتعال باندن مصدر در بکنمک معناسنه در
 (کنم مضارع متکلم وحده (زیرا که ادات تعلیل (مراد نفس لامیه
 (مراد خداده بوبله (مخیر اودخی بوبله در (کرد فرمود ماضیلردر

(بنده را از ادات تخصیص (باختیار با حرف مصاحبت (چه کار
نه ایشی وار دیمکدر (چه کارست تقدیرنده (هرکجا هرقتنده یعنی
هرنه بیردیمکدر (گوید فعل مضارع (رو مقول فوئی که امر حاضر در
کیت دیمکدر (رویم فعل مضارع متکلم مع الغیر کیده رز دیمکدر
(باش امر حاضر اول دیمکدر (باشیم فعل مضارع متکلم مع الغیر
اولورز دیمکدر (محصول ترکیب) خواجه عبد الحالیق عجدوانی
قدس سره برکون بردرویش انک حضورنده دیدی اگر خدای تعالی
بنی جنت وجهنم بیننده نخبیر ایلسه یعنی ختی می استرسین جهنمی می
دیده بن جهنمی اختیار ایدرم زیرا که جنت مراد نفسدر یعنی نفس
انی ارزولر وجهنم خدای تعالی انک مرادیدر یعنی جتنده وجهنمده
حقک مرادیدر لکن جهنم بالکثر حقک مرادیدر زیرا نفس انی استمر
حضرت خواجه درویشک سوزینی رد ایلدی یعنی درویشک کلامی
ابطال ایلدی و یوردیکه قولک اختیار ایله نه ایشی وار یعنی بنده نک
بکنوب بگنمک نه حدی هرقتنده کیت دیرسه کیدرز و هرقتنده اول
دیرسه اولورز جتنده انک جهنمده انک هرنه مراد ایدر سه اولیه ایلر
هیچ کیمسه اکا مخالفت ایده مز (قطعه) کاری اختیار خواجه ممکن*
ای که داری بندی اقرار* کار ایش دیمکدر (بی اختیار خواجه
لامیه) ممکن نمی حاضر در ایله دیمکدر (ای که ای کس که تقدیرنده در
(داری فعل مضارع مخاطب) بیندی باحرف صله یا حرف مصدر
(محصول بیت) افندی که اختیار نسزیش ایله یعنی افندی که اختیاری
اولمیان فعلی ایشیه ای کیمسه که بندلکه اقرارک وارد (حاصلی ای
قولافه اقرار ایدن کیمسه افندی که اختیاری اولمیان ایشی ایشلسه
* هرکجا اختیار خواجه بود* بند کارا با اختیار چه کار* هرکجا
هرقتنده دیمکدر این معناسنه کلم مجاز اندن در شرط و جزا استر
(اختیار خواجه بود شرطی جزاسی محذوف آن شود تقدیرنده
(اختیار خواجه لامیه) بند کارا را ادات تخصیص الف نون ادات
جمع کاف عجمی هاء رسمیدن مبدل قوللرک دیمکدر (محصول بیت)
افندی که اختیاری یعنی مراد علیه سی هرقتنده اولورسه اول اولور
قوللرک اختیار ایله نه ایشی وار یعنی اختیار حقک کاریدر عیدک

گاری دکل همان قوله لایق اولان تسلیم و رضاده اولمقدیر (عروض)
 بوقطعه بحر خفیفنددر که فاعلاتن مقیاسعلن فعلی در که حشورینه
 بالکنز خبن عروض و ضربینه خبن مع الحذف طاری اولمشدر
 و مجزودر * خواجه علی را مثنی قدس سره پرسیدند که ایمان چیست
 فرمود که گفتن و پیوستن * خواجه علی را مثنی قدس سره لقبی
 بین الخواجکان حضرت عزیزاندر صنعتی نساجدر یعنی جلاه خواجه
 محمود الخیر فضوینک خلقاسنددر (رسیدند فعل ماضی جمع غائب
 موردیلر دیمکدر) که حرف بیان (گفتن مصدر در قوریه قی معناسنه
 (پیوستن مصدر در اولشعق معناسنه (موصول ترکیب) خواجه
 علی را مثنی قدس سره سؤال ایلدی که ایمان ندر پیوردیکه انقطاع
 واتصالدر یعنی ماسوادن منقطع اولق یعنی ماسوایی درون و لدن
 بالکلبه اخراج ایلک و حقله متصل اولق یعنی نور ازلیده بخو اولق
 (قطعه) هر که ایمان ترا گفتن و پیوستن گفت * باید آن قول پسندیده
 زوی پسندی * هر که بنه هر کس که تقدیرنده (ایمان مبتدا اضافله
 دخی جائزدر اضافتسز اولورسه (تراده را اادات صله اضافله اولورسه
 اادات مفعول اولور ایمانی سکایاسنک ایمانی دیمک اولور (قول
 پسندیده موصوفک صفتیه اضافتی قیلنددر پسندیده اسم مفعولدر
 بکنیش معناسنه (پسندی فعل مضارع مفرد مخاطب بکنه سین
 دیمکدر اولنده کی با تا کید ایچوندر معلوم اوله که بویانی جهور
 مضموم اوقور از مقدمایان اولند یعنی اوزره هر بار که کلمه نک اولی با
 یانیم یا مضموم اولسه اکا باء استقبالیه یا باء تا کید داخل اولسه مضمومدر
 باقبسند مکتور در (اما سودی در که باء استقبالیه و باء تا کید دغا
 مکتوردر و قول سابق ر متانی لر کدر و بوکا ذهاب اولانی روستانی لک
 ایلش دیورد ایدر لکن حقیر دیرم که هر قومک روستانی سی اول قومک
 لغتی اصح بیلور و لغات التردن تصحیح اولنور اما ظرافت شهر بزرگدر
 بویله ایسه فصاحت روستاییده و ظرافت شهریده در (پس جهور
 طرف فصیح که کیمش و سودی راه ظرافتی اختیار ایتش (موصولیت)
 هر کیمش که ایمانی سکایاسنک ایمانی کنسندن و پیوستن دیدی
 کر کدر که اول مقبول اولان قولی اندن بکنه سین یعنی بوقول مقبولی

و یکنوب عمل ایده سین * حاصل معنی آن کنندن و پیوستن چیست *
 یعنی از خلق کفی دل بخدا پیوندی * حاصل معنی آن لامیه رذر (یعنی
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلی فحشیده خواجه علی به راجع در
 مراد ایدر دیکندر) کنی فعل مضارع مفرد مخاطب فتح کلف ایله
 قویاره سین یعنی منقطع و منفصل اوله سین (بخدا با حرف جمله
 پیوندی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین یعنی متصل اوله سین
 دیکندر) (مخصوصا بیت) حضرت خجای کنندن و پیوستن تفسیر
 و بیان ایدوب پرور که یو کنندن و پیوستن مناسبست حاصلی ندر
 یعنی کنندن و پیوستن دیکندر خواجه علی مراد ایدر خلقدن منقطع
 و منفصل اوله سین کوکلی خدایه متصل ایله سین یعنی ماسودان
 فراغت ایدوب اوز بلوب کسبه سین و کوکلی ذکر حق مشغول ایمکله
 نوره غرق و مستغرق اوله سین (عروضی) یو قطعه ره دل معنی بخون
 و مقصود در همان یوسف همدانی که لامیه اولان قطعه کنی * خواجه
 بهاء الدین نقشبند را قدس سره پرسیدند که سلسله شما بکجا میرسد
 فرمودند که از سلسله کشتی بجای غیر رسد * معلومی محمد بن محمد بن
 البخاری در محاسبه القاهر طریقی اسید امر کلالدن اخذ لیتسدر اما
 بحسب الباطن و تسویر که تربیتی خواجه عبدالحق محمد و انیدن در
 قدسنا الله بصرهم هجرتک یلویزه طفسان برنده و بیع اولک اوچنی
 دوشنبه کیجه می انتقال پیور مشارد در (را ادلت مفعول) سلسله شما
 لامیه (بکجا با حرف صله زه به دیکندر) میرسد فعل مضارع مفرد
 غائب رسیدن دن ابرشور دیکندر (که حرف بیان) سلسله بحسب اللغة
 زنجیر دیکندر ایا یوک کنی بلده شیخی و شیخک شیخی و شیخک شیخک
 شیخی الی مابینهی بایدری و پدرینک پدری و پدرینک پدرینک پدری
 الی مابینهی با استادی و استادینک استادی و استادینک استادینک
 استادی الی مابینهی به اطلاق اولور (کمی با حرف وحدت
 (بجای با حرف صله) (میرسد فعل فعی مستقبل مفرد غائب ابرشور
 دیکندر) (مخصوصا ترکیب) خواجه بهاء الدین قدس سره به سؤال
 ایلدیلر که سلسله کز زه به ابرشور یعنی ذوات کرامدن کیجه
 منتهی اولور پیور دیلر که سلسله دن بر کینه بریره ابریشه مر یعنی

سلسله دن وصلت حق مبسر اولز بلکه سعی بلیندن صکره عنایت
باری اولورسه مبسر اولور خلاصه سلسله ایله افتخار اولمز ذاتنده
کمال تام اولمه لی (رباعی) ازدلق وعصا صدق وصفایی نرسد *
وز سبجه بجز بوی ربایی نرسد * دلق فتح دال ایله صوفیلر کیدکری
شبه دپرز (عصا مغرو و (صدق وصفایی یا حرف تکیز (صدق
وصفا جذق مضاف ایله طریق صدق وصفادیمکدر (صدق
طوغریلق (نرسد فعل تفریق مستقبل ایشمز دیمکدر (سبجه ضم سین
وسکون با ایله اخشا بدن یا عطا مدن رشته به منتظره اولان شی
معروف (بوی و یا یسآ نیه (یا نه حرف تکیز (محصوله یت) دلق
وعصا بدن صدق وصفیا ایشمز یعنی دلق دردوش وعصا دردست
اولمخه یعنی صورت صوفیه به گیر مکه طریق صدق وصفیا مبسر
اولمز دخی سبجمدن دیا فوقوسندن غیر ایشمز یعنی الده تسبیح
دلده ذکر خدا اولمخه ریا بدن غیر حاصلی یوقدر (لترجه یت)
الدّه تسبیح ریا دلده غبار کثرت) (بویله اعمال سر و شان قتی بر باد
بازر * هر دم بکجا رسد مکو سلسله ات * کز سلسله هیچ کس
بجایی نرسد * بکجا رسد سلسله ات لفظلری مکو تک مقولیدر یعنی
بکجا رسد سلسله ات لفظی دیمه دیمک اولور (مکو نمی حاضر مفرد
(کز که اژدن مخفقدر) که حرف تظیل (یا حرف وحدت) (محصول یت)
هر وقت یعنی هر وقتلردن بروقت سنک سلسله کزه به ایشمز دیمه
زیرا سلسله دن هیچ کیمسه بریره ایشمز یعنی متصل اولمز (عروض)
بور باعینک صدر و ابتداسی اخرب حشو اوللری سالم ثانیهلری
مقصود عروض و ضرب محبوب جب ایکی سبب خفیی بردن حذفه
دپرز ما قالوب فعل انک برینه کلور که بر مصرای مقول مفاعیلن
مفاعیل فعل اولوب هزج اخرب مقصور محبوب اولور * روضه دوم
ترشح حقایق شقایق دقایق حکم که بر شحات سبحان کرم در زمین
قلوب حکما و اراضی خاطر شان خاسته و بشرح و بیان آن مطاوی
دفاتر شان آراسته * روضه دوم ایکنجی روضه یعنی سکز روضه دن
ایکنجی سی (در حرف ظرف) (ترشح تفعلیل پابندن مصدر در تریه
معناسته ترین معناسته ده کلور (حقایق حقیقتک جمیدر حقیقت

مجازاً ضدی اما بونده اعلا دیمکدر (شقایق لاله کوهی دیبکری
 چیچکدر) دقایق دقایق جعی اینجه دیمکدر (حکم جاء مهمله نك
 کسری وکافک فحله حکمتک جعی حکمت بر علمدر که انکله حقایق
 اشیایه واصل اولنور اضافتر جله لامیه بعض نسخه ده در تر شیخ
 شقایق حکم و دقایق واقع اولمشدر و شرح دخی اتی اختیار ایشدر
 مال بر لکن بزم نسخه ابلقدر فن استعاره یلن عنسدده اظهردو
 (که حرف رابط صفت) رشحات رشحه نك جعیدر صیرینتی دیمکدر
 (سحاب بلوط دیمکدر) زمین قلوب حکما لامیه لر در (اراضی
 خواطر شان ده بویه) اراضی ارضک جعی خواطر خاطرک جعی
 شان ایشاندن محقق ضمیر متصل اولان شبنک جعی دنکل زبرا
 شبنک جعی اولسه ماقبل مفتوح اولتی لازم کلور تأمل تنل (خاسته
 ماضیدن قسمدر فالقشم یعنی ظاهر اولش (مطاوی بونده ایچ
 مضامنه در) مطاوی دفاتر شان ینه لامیه لر در (دفاتر دفترک جعیدر
 (آراسته الف عموده ايله اسم مفعولدر برشمش دیمکدر) (محصول ترکیب)
 ایکنجی روضه حکمتلر دقایقک شقایقک حقایقک تر شیخ و تزین
 و تزینی بیاننده در که کرم بلوطینک رشحه لر یله قلوب حکما زمیننده
 وانلرک خاطر لری لرضلر نده ظاهر اولش وانک شرح و بیانیه
 انلرک دفتر لری ایچی برشمش یعنی حکما نك قلوب و خواطر ندن
 صدور ایدن کلام در بار و اول کلامک شرحیه مملو اولان دفاتر
 و کتب حکمتلرینک یعنی پک خیال اولنلرینک شقایقک یعنی نك
 شقایق کبی مذهب اولان نکاتک حقیقلرینی یعنی پک اعلالرینی حاصل
 کلام حکسانک پک ممتاز و مختاری تر شیخ و تزین بیاننده در یعنی انلری
 کتب و تخریر و املا بیاننده در بو ایکی سطرده اولان استعارات
 و مجازات و کلمات و تشبیهات و ترشیحات حددن بیرون در اولقددر که
 جمیع فن استعاره بی بویکی سطرده جمع ایلش بیان اولتی لازم دکل
 زیرا ادبانی بیاندن معنی و نا امله موثر ملالدر (فائده) حکیم کسی را
 گویند که حقیقت چیزها را بآن قدر که تواند بداند و عمل بمقتضای
 آنچه تعلقی بعمل دارد بلکه نفس خود گرداند * کسی را را ادات صله
 یا حرف تنکیر (که حرف یسلن) حقیقت چیزها لامیه (ها ادات جمع

(واینه ادا ت ضله) قدر بونده مقدار معنایسته در (تواند فعل مضارع
مفرد غائب قادر اوله دیمکدر) (بداند فعل مضارع مفرد غائب یله
دیمکدر) (طلق تعلق بایشیدن مصدر در) (بعل با حرف ضله) (ملکه
نفس لامیه عادت ایدمک یعنی الشدرمق دیمکدر) (نفس خود بیسانیه
(کرداند فعل مضارع مفرد غائب ایلله دیمکدر) (کردانده صیورث
معنای ملووظه) (محصول ترکیب) ملاجای کلام حکمای بیاندن
مقدم اهل حکمتی تعریف ایدوب بر فائده بیان ایدر که حکیم بر کیمه به
دبرلر که اشیانک حقیقتی قادر لولد یعنی مقداری یله یعنی حقیقت اشیای
اوله قدر یله که عقل غیری قادر اولله و اول نسته نك مقتضایه
عمل که عمله تعلق اوله یعنی ییلد یکی شیلرک ایچندن عمله متعلق
اولان ایلله عملی کنسیدی نفسه ملکه ایلله یعنی ائی ایشلمکی نفسه
الشدره (رباعی) خوش آنکه بزرگ حظ فانی بکنی * ند میر بقای
جاودانی بکنی * با حرف زائد (ترك حظ فانی مصدرک مفعولانسته
اضافه پذیر) (بکنی فعل مضارع مفرد مخاطب) (ند میر بقا بودن
مصدرک مفعولانسته در) (بقای جاودانی بیسانیه جاوید و جاودان ابدی
دیمکدر) (محصول یت) خوش اولدر که قانینک حظنی ترك ایلله سین
یعنی فانی به میلی ترك ایده سین ابدی اولان بقانک تدبیرخی ایلله سین
یعنی زاد آخرت ندارکنی ایلله سین * کوشش بکنی و هر چه بتوان
دانست * دانی پس از آن هر چه بدانی بکنی * کوشش اسم مصدر در
سعی معنایسته (بتوانده یا زائده) دانست بونده مصدر در بلك
دیمکدر زیرا تواند بوی مضارعت وارد در (دانی فعل مضارع مفرد
مخاطب) (پس از آن اندن صکره یعنی ییلد کدن صکره دیمکدر
(محصول یت) سعی ایلله سین دخی هر نسته که بلك ممکن اوله یله سین
اندن صکره یعنی ییلد کدن صکره هر نه که بیلور سین ایلله سین یعنی
ییلد بیکمله عمل ایلله سین (عروض) بور باعینک مصدر وایتنداسی
اخر ب حشو اوللری مقبوض حشو ثانیلری مکفوف عروض و ضربی
محبوب بوهلر مکررا و مفصلا بیان اولندی * اسکندر روحی در
آوان جهان تکبری بخوله تمام حصار ی بکشاد و یوزان کر دن
فرمان داد * اسکندر معلوم اوله که غلظات عوامدن در که حضرت

ذوالقرینه اسکندر تسمیه ایدر لر خطای ایشدر ذوالقرینک اسم
 شریفی عبد الله ابن الضحاكدر (و بعضی لمصعب بن عبد الله
 دیدیر که نبوت و ولایتده اختلاف وارد (و جبری در که یمندن
 نسان ایشدر ابراهیم علیه السلام ایله معانقه ایشدر و بانی سد
 یا جوجدر ملوک تبایعه نک اولیدر (اما اسکندر نامیله مسمی اولان
 اکا اسکندر یونانی دیر لر رومی دخی دیر لر یونانکه شمدی قره مان دیو
 تسمیه اولتور قونیه و لاجی ستملیدر او یجلدن نام و نسان بولشدر
 رومی دیر لر که نشانی عیقا بدیر و یوا ولدیر که ارسطاطالپس فیلسوف
 الک وزیر دیر و افلاطونک شا کر دیدر جاهلیتیه قریب ظهور
 ایشدر که ذوالقرینه بنی یک سنده دن زیاده در و دارایی قتل ایشدر
 ملوک فرسی ذلیل فیلسدر خلاصه بوایکبسی فرق ایتوب بر در دین
 هوام خطاده واقع اولشدر بر دکلدر لکن ایکسیده اسکندر در
 دین اکثر علما توار یحه آشنا اولدقلری اجلدن سهو ایشدر در زبرا
 قرآن کریمه مذکور اولان ولی بلکه نی در اما اسکندر کفر نده شبهه
 وار و افط اسکندر یونانیدر که الکسندر یادن مخفقد پادشاهلر پادشاهی
 دیمکدر شهنشاه معناسه (اوان جهانگیری بنانیه) باحرف مصدر (اوان
 الف ممدوده ایله وقت و زمان دیمکدر) جهانگیر وصف ترکیبدر جهان
 طوینچی یعنی تغلی انا سنده دیمکدر (بخیله باحرف صاحب یا حرف
 وحدت همزه حرف توسل) تمام حصاری یا حرف وحدت بر حصاری
 تمام دیمکدر (بکشاد فعل ماضی مفرد غائب آجیدی یعنی فتح ایلدی
 دیمکدر) بویران با حرف صله (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی
 دیمکدر) (محصول ترکیب) اسکندر رومی تغلی وقتیه بر حیلله ایله
 بر حصاری تمام فتح ایلدی و بویران و خراب ایتکه فرمان و یردی
 یعنی امر ایلدی * گفتند در آنجا حکیمی است دانا و بر حل مشکلات
 توانا و پرا طلب کرد چون نیامد شکلی دید از قبول طبع دور و طبع اهل
 قبول ازوی نفور * دانا صفت مشبهه بلکن دیمکدر (حل مشکلات
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر) توانا بوده صفت مشبهه در قادر معناسه
 (و یرای حکیمه راجع را ادات مفعول قبول طبع مصدرک فاعلنه
 اضافتیدر) طبع اهل قبول بنانیه و لامیه (نفور جهول و زنی اوزده

مبالغه صیغه سیدر نفرت ایدیی دیمکدر (محصول ترکیب) اسکندر
حصارک خرایله امر ایدنجه دیدلرکه بوجایده برحکم واردر عالم
وحل مشکلاته قادر اسکندر اول حکیمی طلب ایلدی چونکه حکیم کلدی
برشکل کوردیکه طیبتهک قبولندن دوز و اهل قبولتک طبعی اندن نفور یعنی
برشکل که طیبته قبول ایتمز و اهل قبول یعنی مهمملینک طبعی اندن نفور
ایدیی بویله برشکل کورنجه * کفت این چه صورت غریب و هیکل مهیب
است حکیم ازان سخن برآشت و خندان خندان دران آشتنکی کفت *
(صورت غریب موصوفک صفتیه) هیکل مهیب ده بویله هیکل
یونده قیلفت متناسنه در مهیب قورقج دیمکدر (آشت فعل ماضی
مفرد غائب فارشدی دیمکدر یعنی پریشان اولدی حاصلی انفعال
ایلدی) بعض نسخه ده شکل مهیب واقعدر (خندان صفت مشبهه در
ایکنجی خندان تا کیددر (آشتنکی یا حرف مصدر کاف عجمی هاء
رمیمدن بدلدن اول انفعاله ده دیمکدر (محصول ترکیب) اسکندر
حکیمی بوشکلده کورنجه دیدی بونه غریب صورتدر و نه قورقج شکلدر
حکیم بوسوزدن پریشان اولدی انفعاله ایلدی و اول انفعاله کوله کوله
دیددی یعنی اول پریشانلق حالنده کوله رک دیددی زیرا برطرفدن
مغلوبیت و برطرفدن طعن اسکندر (قطعه) طعنه برمن مرمن بصورت
زشت * ای تهی لز فضیلت و انصاف * مرمن فعل نهی حاضر مفرد
صورت زشت بیانیه (محصول بیت) بنم اوزریمه طعنه اورمه یعنی بکا
طعن ایله صورت زشت ایله یعنی زشت صورتسین دیو بکا طعن ایله ای
فضیلت انصافدن تهی اولان کیمسه * تن بود چون غلاف و جان شمشیر
کار شمشیر میکند نه غلاف * غلاف قین معناسنه در (جان بونده
نفس ناطقه دیمکدر یعنی روح انسانی (شمشیر قلیج) کار مبتدا کاف
عریله ایش دیمکدر (میکند خبری زنه حرف نی (محصول بیت)
تن غلاف کی اولدی یعنی غلاف کیدر و جان شمشیردر ایشی شمشیر
ایدر ایش کورن شمشیردر غلاف دکل یعنی صورت زشت ایچون طعن
ایله زیراتنده فضیلت اولار قین کیدر فضیلت روح انسانیه در که
شمشیر کیدر صورتک جانده مدخلی بو قدر (عروض) بوقفه بحر
خفیف مخبون مقصور و مجز و در که مکررا بیان اولندی فاعلان

مفاعیل فاعلات در * دیگر گفت هر که وا خلق با خلق نه نکوست
 پوست بر بدن زندان اوست چنان از وجود تنگنایی است که زندان
 در جنب آن زهنگا هست کشاده * دیگر دخی دیمکدر (خلق خالک
 ضمیه خوی معانسه در با حرف مصاحبت (خلق قح خا ایل مخلوق
 (نه نکوست نیکو نیست دیمکدر ایودکدر معانسه (پوست بونده بدی
 دیمکدر (چنان انجلین دیمکدر (وجود خود یبانه (تنگنایی با حرف
 وحدت تنگنای اسم مصدر در طارلق معانسه (که حرف رابط
 صفت (جنب یان دیمکدر زرد معانسه (آه اضافی لامیه (زدهنگاهی
 با حرف وحدت زهنگاه کاف عجمیه ادات ظرف مکان در زهت
 غمدن بعید اولق معانسه در واوتلی صولی بیر دخی مصطلح در زهنگاه
 او تلی صولی بیر حاصلی سیر و غما شایری دیمکدر (کشاده اسم مفعول در
 آجق معانسه (مخصول ترکیب) حکیم اسکندر بو کلام حکمت
 امیری سوبلد کد نصکره دخی دیدی یعنی بر کلامه دخی شروع
 ایلدی و دیدی هر کیک که خلق و خوی و طبیعتی خلق ایله ایو دکلدر
 یعنی خلق ایله الفت و انسبت ایده مز بد خوی یلغی سنینه انک در بسی
 بدنی اوزره زنداندر کندی وجودندن انجلین بر طارلقده در که زندان
 انک یاننده بر آجق سیرانکا هدر یعنی بویله اولان کیمه کندی وجودندن
 بر رتبه نقلنده در که انک یاننده حبس خلنه مفرح بر مسیره در (قطعه)
 کنی که با همه کس خوی بد بکار برد * همیشه در کف صد غصه مخن
 دانش * کسی یا وحدت (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت
 (خوی بد یبانه (بکار برد با حرف صله کار ایش (برد فعل مضارع
 به عربك ضمیه ایلتر دیمکدر (کف صد غصه یبانه و لامیه یوز
 غصه النده دیمکدر (مخن افعال یابندن اسم مفعولدر مبتلا معانسه
 (دانش شین ضمیر کسی به راجعدر (دان امر حاضر مفرد ییل دیمکدر
 (مخصول بیت) بر کیمه که جمیع خلق ایله بد خوی ایشیه ایلتر یعنی
 خلیقه بدنعامله ایدر دائما یوز مخن النده مبتلا ییل یعنی بو خصالت
 مذمومه ایله نصف اولان دائما نیجه نیجه کرداب بلا و مخنه مستغرق
 اولور خلقی سبیل * مرو بشخنه که زندان مقام او کردان * چو پوست
 برتن بدخو بست زندانش (مرو فعل نهی حاضر کته دیمکدر (شخنه

صوباشی شهر ضابطی دیکند (یا حرف صله) (که حرف بیان) (مقام او)
لامیه (کردان مصدر) (که حرف تعلیل) (بست بس یا عربله کافی
معناست سین و تا ادا خبر کفایت ایدر بدشور دیکند (زندان
شین بدخویه راجعدر) (محصول بیت) شکنه به گفته که انک معنائی
زندان ایله که یعنی بدخویی شکایت ایدوب حبسه قالدیرمق ایچون
شکنه به گفته زرا بدخویک تی اوزره هدیسی اکا زندان یز یعنی اکا
زندان کندی وجودی کافید حاصل کلام حکیم کانه دیر که کرچه بنم
صورت زشت لکن صورت حسن صاحب اولوب بدخو اولدن امر
بالعکس اولق اولدر زرا بدخویه جهنم بلکه وجودی زندان در
عظم انستی مستبینه بویه اولنجه بکا زشت صورتلکه طمن ایله هرو
اسکندره خطاب ایدر حضرت جای دخی بوقصه بی اراد ایله اخلاق
ذمیه دن تذیر ایدر (عروض) بوقطعه بحر مجتهدندر که اصلی مستغفلن
فا علان مستغفلن فاعلان در که جج اجزاسته خین طاری اولشدر
(عروض) و ضر بنه قصیر دخی کلشدر مفعولن فاعلان مستغفلن فاعلان
اولوب مجتهدن مخون مقصور اولور * و دیگر گفت حسود همیشه در نصیست
و با پرورد کار خوش سیزه سنج هر چه دیگر اتراده دوی نه پسند
و هر نه نصیب وی دل دران بند * و دیگر گفت پریشانلق حالنده
حکیم ردخی دیدی (یا حرف مصاحبت پروردکاری کاف مجمله
لذق معنائنه صغه مشبهه یا مثلی بی دیکدر ختای تعالی به اطلاق
اولور (مغویشه اضافت لامیه یا خود اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
(سبزه سنج وصف ترکیبدر بحسب اللفه عناد طاری یعنی دیکندر اما
بلوج معنائنه استعمال اولور (دهد فعل مضارع مفرد تأکید فاعلی
فخنده پروردکاره راجعدر) (نفسند فعل نفی مستقبل مفرد غائب
یکم دیکدر ایمانده مشق معنائنه در (بیلد فعل مضارع مفرد غائب
بفرد دیکندر) (محصول ترکیب) یواشکی کلام پروردن صکره حکیم بنه
دیدی حسود دائما زحمت ده در و کنند ی پروردکار به بلع و عناد
ایدیجدر هرنه که غیر یاره الله تعالی و برهانی یکم یعنی و برهانی است
و هر نه که نصیبی دکل یعنی لایق اولیه کوکلی اکا تعلق ایدوب بغیر یعنی
لیل ایدر (قطعه) اعتراف نیست بر احکام خداوند عظیم * عادت مرد

حسد پیشه که خاکش بدین * اعتراض افتعال با ندین مصدر در دخل
 و طعن معناسنه (احکام خداوند لامیه) (احکام حکمک جمعیدر
 (خداوند بحسب اللغة صاحب و مالک معناسنه اما بونده خدا دیمکدر
 قدیمه اضافی موصوفک صفتنه در (قدیم اولی بوق دیمکدر بعض
 نیمخنده جهاندار حکیم دوشمشدر (جهاندار وصف ترکیبی پادشاه
 معناسنه بنه خدا امر ادر حکیمه اضافت بنه موصوفک صفتنه در
 اعتراضیت مقدم خبر (عادت مرد حسد پیشه مؤخر مبتدا) (عادت مرد
 لامیه) (مرد حسد پیشه بیسانیه) (حسد پیشه وصف ترکیبی) (که حرف
 بیسان (خاکش بدین دعاء علیه در طبراق انک اغزیننه اولسون
 دیمکدر (محصول بیت) (خداوند قدیمه حکمکنرینه یا جهاندار
 حکمکن حکمکنرینه اعتراضدر حسد صنفلی یعنی حسود اولان مردنک
 عاقبتی که طبراق اغزیننه اولسون یعنی الله جانی السون * هر چه بیند
 بکف غیر فغانی دارد * که چرا داد بوی بی سبب آزاره بمن * بیند
 فعل مضارع مفرد فاعل کور دیمکدر (بکف غیر با حرف ظرف
 افتافت لامیه) (بر دارد فعل مضارع مفرد غائب فاعل در دیمکدر
 (که حرف بیان) (چرا نیچون دیمکدر) (داد فعل ماضی مفرد غائب
 و بردی دیمکدر (بوی با حرف صله) (وی مختبر غیره راجعدر) (بی
 ادات سلب) (از ادا ادات مفعول) (آن اسم اشارتدر چه به) (نه حرف نفی
 ندار تقدیرنده سباق قرینه سیله) (بمن با حرف صله) (محصول بیت)
 حسود هر فتنه که غیرک التئده کوره فغان فالدپرر یعنی اه و فغان
 ایدر که نیچون اکا سبب ستر اوشبلی و بردی بکا و یرمدی (حاصلی
 غیرک التئده برشی کور سه کړک مال و اولاد و جاه هر نه اولور سه
 اولسون اکا الله و بردی بکا نیچون و یرمدی دبو آه و فر باد ایدر
 بو ایسه افعال خدایه اعتراضدر الله تعالینک هر برایشنده نیجه بیک
 حکم و مصالحی وارد (لایستل عما فعل) (در فعلنده هیچ بوجه صله
 چون و چرا اولن) (حاصلی حکیم استکنه دره دیر که سنک بکا طعنک
 حسد کنن ناشیدر که خدای تعالی نیچون سکا بوقدر علم و فضلی
 و بردیکه لایق دیکسپن و بکا و یرمدی دیو طعن در بو ایسه الله تعالی به
 اعتراضدر (عروض) (بوقطعه بحر رمل مسدسدر که صدر و ابتدای

ماعد المحنون. عروض وضمير بنه خن دن صكره حذف دخی كلمه
 بويله اولجيه بر مصرای فاعلان فعلان فعلان فعلن اولوب
 رمل مجنون مقصور اولور * ديكر كفت خرد منسد ان كرم مال بر
 دوستان * شمارند وبي خرد آن لثم از برای دشمنان بگذارند *
 خرد مند ان الف ونون ادات جمعدر (خرد عقل ديكر) منسد
 ادات نسبت عقلی ديمك اولور (كريمه اضافت موصوفك صفتيه
 (مال مبتدا) بر ادات صله (دوستان الف ونون ادات جمعدر) شمارند
 فعل مضارع جمع غائب جمله می خبر صله ل ديكر اما بونده
 نثار ایده ل ديكر دن كذايخدر (بی خرد آن بی ادات سلب الف ونون
 ادات جمع عقل سزل ديكر (لثمه اضافت موصوفك صفتيه
 لثم الحق ديكر (برای ادات تعليل) دشمنان الف ونون ادات جمع
 (گذارند فعل مضارع جمع غائب درك ايدر ل راغور ل ديكر
 (محصول تركيب) حكيم بنه بر دخی دیدی یعنی كلات سابقه بی
 تفر بردن صكره بنه سويلدی كرم اولان عقل البر مالی دوستار بنه
 ايتار ايدر ل یعنی حال جايانده بخش ايدر ل والحق اولان عقل سزل
 دشمنان ايچون ترك ايدر ل یعنی وطاننده اعدايه قالور (قطعه)
 هر چه آمد بدست مرد كرم * همه در پای دوستان افشاند * (در
 حرف صله (افشاند فعل ماضی مفرد غائب صاچدی یعنی ايتار
 ايلدی ديكر (محصول يث) كرم اولان مردك البته هرنه كلد بنه
 یعنی البته كيرن نفود واشباي جمله دوستلرك اياخنه صاچدی یعنی
 انلره اهدا و تقدیم ايلدی يا انلرك بولنه صرف ايلدی * وانچه
 اندوخت سفله طبع لثم * بعد مرك از برای دشمنان ماند * اندوخت
 فعل ماضی مفرد غائب فازاندى یعنی ادخار ايلدی (سفله طبع
 تركيب توصيفدر الحق طبيعتی ديكر (لثمه اضافت موصوفك
 صفتيه در (مرك اولوم معناسنه اسمدر) ماند فعل ماضی مفرد غائب
 قالدی ديكر (محصول يث) دخی لثم اولان الحق طبيعتی اوله
 نسته بی که ادخار ايدوب قراندى اولومدن صكره دشمنان ايچون
 قالدی (حاصلی حكيم اسكندره خطاب ايدوب دير که كرم الطبع
 اولان مالی ايتار وانفاق ايدر لثم النفس ادخار وجع ايدر و دشمنه

ظلود بونصایح که ذکر اولندی واولنه جق جله خطابات عامدر
 یعنی حضرت جامی قصددن حصه طریقیله حاضرین وغائبینه
 وعظ وپند پیور نته یکیم دیباجه ده تا حاضر اتراد استثنائی وغائبانرا
 ارمغانی باشد پیور مشیددی (عروضی) بوقطعه بحر خفیدر که بعینه
 طبعه برمن قطعه سی کیدر * دیگر کفت باخرد این در هرل وفسوس
 آویختن آبدری بزرگی ریختن است وغبار ذلت و خواری انکیختن *
 با حرف صله (خرد ان خردك جمعیدر) خرد ضم خاء معجه ایله
 وسکون را ودالی ایله اوفق دیمکدر بونده همرته اولیتلردن عبارتدر
 (در زائد) هرل مسخره یه الملق معناسنه (فسوس تانك ضمیمه عطف
 تفسیریدر) او یختن احمق معناسنه در بونده تعلق ایتدرمه دن عبارتدر
 (آب روی عرض ووقار معناسنه در) بزرگی یه اضافت یبایه (یا حرف
 مصدر) ریختن مصدر در دوکک معناسنه (غبار ذلت یبایه) خوری
 یا حرف مصدر (انکیختن مصدر در قوی رقی معناسنه) (محصول ترکیب)
 حکیم امیکندره خطبایا بنه دیدی اوافقلره یعنی همرته اولیتلره
 هرل وفسوس تعلق ایتدرمک یعنی لطره مسخره لقی اسناد ایتک
 اولولفک عرض ووقار بیتی دوککدر یعنی ضایع ایلکدر (با زائد اولوب
 در صله اوللق دخی جا نژدر معنی اوافقلری هرل وفسوسه تعلق
 ایتدرمک یعنی انلری تمسخر ایتک دیمک اولور) و با مصاحبت اولوب
 در حرف نطفه اوللق یعنی کندی معناسنده اومقده جا نژدر معنی
 اوافقلرایله هرل وفسوسده تعلق ایتک یعنی انلرله مسخره لقی ایتک
 دیمک اولور تدبر فاخره ماضت لکن الاخیر اولی (قطعه) ای که بر سقله
 می دری جامه * نام ترسم بکر کیت برود * ای که ای کس که تقدیرنده
 (ای حرف ندا) (که حرف رابط) (بر حرف استعلا) (سقله سبتک ضمیمه)
 وفانك سکونیه الحقی دیمکدر (می ادات حال) (دری فعل مضارع
 مفرد مخاطب پیرنارسین دیمکدر) (جامه مفعول صریحی) (ترسم فعل
 مضارع متکلم وحده) (بکر کیت تاء خطاب معناده نامه مقید در
 (کری با حرف مصدر کرک قورد دیمکدر) (برود فعل مضارع مفرد
 غائب) (محصول بیت) (ای کیمسه که سقله اوزره جامه پیرنارسین
 قورقرم که سبتک اسمک قوردر لقی ایله کیدر یعنی فقرانك جامه درون

پیرتان یعنی قنن قیران (حاصلی هزل واستهزا ایند کیمسه خوف
 ایدر مکه اسمک خاطر شکنلکه. اشتها بولور ظالم دیو مشهور
 و متعارف اولورسون کرچه بویشدن ظاهر اولان معنی ای کیمسه که
 ظلم و جور ایدر سین فور قرم که نامک ظالم لکه مشهور اولور دیمک
 اولی و انسب کورینورنه کیم شمع دخی بویله دیمش لکن محله مناسب
 اولدیغی اظهر من الشمس و این من الامس در تأمل تدبر تفتن تنزل
 * مشو افسوس پیشه باخردان * ورنه فریزر کیت برود * مشو
 نمی حاضر مفرد اوله دیمکدر (افسوس پیشه ترکیب توصیفی سخنر
 صنعتی یعنی مستهزی اوله دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (ورنه
 یوخسه دیمکدر) (فریزر کیت بیانیه و لامیه) (فریونده رونق معنایند در
 (بزرگی یا حرف مصدر تا ضمیر خطاب) (محصول یت) (ادانی ایله هزل
 و سخنرینه صنعتی اوله یعنی انلره ملاعبه و ملاطفه اینه یوخسه
 اولولفک رونق و شوکتی کیدر (عروضی) بوقطعه عینیه سابق
 کیدر لکن عروض و ضربنده مضاربت وارد تفتن * دیگر گفت
 هر که شیوه مشت زنی بردست کیدر در لکد کوب زبردستان بمیرد *
 هر که هر کس که تقدیرنده (شیوه مشت زنی بیانیه) (شیوه هاء رسمیه
 طریق معنایند در) (با حرف مصدر) (مشت زن وصف ترکیبدر
 معلوم اوله که مشت زنلکی سودی مرحوم شرح کستاننده نقل
 و بیان بیورمش و غرایب ایدن دیو کسینک مصادفت ایتدیکی رفیع
 کشتی بی رأی العین کوردم دیو نقل ایدر لکن الحاله هذه اهالی علمانان
 اندرون همایون جهان بنانیده بو صنعتی بیلانک اذرر خصوصاً صفر سنده
 چراغ اولوب پرورده سرای اولنلر غایه الفایه مهارت کسب ایشلردر
 حقیقتده او کرنه جک چوق شیوه و حیلی وارد (اما بونده قهر
 و غلبه و تسلطدن کایتیدر) (بردست کیدر بحسب اللفه ال اوزره
 طونه دیمکدر اما بونده عادت و خوی ایدینه دیمکدن کایتیدر) (لکد کوب
 وصف ترکیبدر دیمه اورچی یا خود طبعیه یعنی سیلی اورچی دیمکدر
 بودخی بر صنعتدر که خادمان حرم همایونه مخصوص صدر که انرطواشی
 و زنگیلردر یتلرنده قیلامه و طنجیه اطلاق ایدر لر که برآمده اورسه
 البه دوشر هله لامحاله سراسیمه اولور (زبردستانه اصناف لامیه

+

لز بردست الی اوستلی معناسنه وصف ترکیبدر قوی الاقتدر
 دیمکدر الف ونون ادات جمعدر (بمیرد فعل مضارع مفرد غائب
 اولور یعنی هلاک اولور دیمکدر (محصول ترکیب) حکیم دانا پردفعه
 دخی دیدی هر کیمکه مشت زتلك طریقہ سنی عادت و خوی ایدینه
 یعنی ظلی پیشه اذلیه قوتلی لک دیمه سی و یاسیلی سنده هلاک اولور
 یعنی خدای تعالی اکا کنندن قوی بی تسلط ایدر (بعض نسخهده
 مشات تختا نیله ز بردستان واقعدر الی آتلی معناسنه وصف ترکیبدر که
 ضعفا دیمک اولور معنی ضعیف لک طبعه سنده هلاک اولور دیمکدر
 یعنی باری تعالی اکا امیند ایتدی یکی برضعیف مخلوق بی تسلط قیام
 تنه کیم غرود ایله پشه کی والان مشاهددر مار ایله مور و پیل ایله موش
 فاعبرو یا اولی الابصار لکن نسخه اولی مر ادر (قطعه) دلا کوش کن
 از من این نکته خوش * که ماندست در کوشم از نکته دانان *
 (دلا الف حرف ندا ای کوکل دیمکدر) کوش کن بحسب الاستعمال
 دکلہ دیمکدر (نکته ضمنده نیجه فوائدی مشتمله اولان کلامه در بر
 (خوش بونده ابو معناسنه در) که ادات تعلیل (ماندست قالمشدر
 معناسنه در) مانده ماضیدن فمدر (در کوشم در حرف ظرف) کوش
 کاف عجمینک ضمیمه قولاق دیمکدر بونده زهن معناسنه در) نکته دان
 وصف ترکیبدر (نکته بلیجی یعنی حکما و علما) الف ونون ادات جمعدر
 (محصولیت) حضرت جایی کند و به خطاب طریقہ عامه به خطاب
 ایدوب پیور که ای کوکل بو خوش نکته بی بندن دکلہ یعنی بولطیف
 کلامی دکلہ ز برانکه دان اولان علما و حکمادن بنم قولانمده قالمشدر
 یعنی ذهمده انلردن یادکار قالمشدر * که هر کس کشد تیغ نامهربانی *
 شود کشته تیغ نامهربانان * که حرف بیان (هر کس هر کس که
 تقدیرنده (کشد کاف عربینک فحیه چکر معناسنه فعل مضارع مفرد
 غائب) کشته تیغ نامهربانان بیانیه و لایه در (کشته کاف عربینک
 ضمیمه اسم مفعولدر معناسنه (الف ونون ادات جمعدر
 (محصولیت) خاطر مرده قلان نکته بودر که هر کیمسه که شفقت
 و مروت سزلک قلیچینی چکدی یعنی ظلم و جور مائل اولدی
 شفقت سزلک قلیچینک مقتولی اولور یعنی عاقبت اوده کندی کی

بر ظالمه دوش اولوب هلاك اولور (عروض) بوقطعه بحر تقار بدن در
 وخبسج اجزاسی مالم که بر مصراعی فعولن فعولن فعولن فعلولن در
 * چو اسکنند کوش خویش از آن خواهر حکمت دریافت دهانش را
 چون کوش خود بر خواهر کرد و غسان از خرابی آن حصار پنافت *
 چو اذات تعلیل (کوش خویش لامیه) خواهر حکمت بیابیه (بر یافت
 طلوع بولدی دیمکدر) دهانش شین ضمیر حکیمه راجع صدر (چون
 اذات تشبیه) کوش خود لامیه (کرد فعل ماضی) غسان دیز کین
 دیمکدر (خرابی آن حصار لامیه) خرابی ده یا حرف مصدر (بر یافت
 فعل ماضی مفرد غائب متعدی معنایسته دوندردی دیز کین دوندردی
 دیمکدر ریخوع من کایه در (محمصول ترکیب) چونکه اسکندر حکیمک
 سولید یکی حکمت جوهر لریدن قولاغنی طلوع بولدی یعنی کلام کوهر
 بر لریدن حظ ایلدی و کندیده متأثر بولدی حکیمک لغزینی سکندی
 قولانی کی بر خواهر ایلدی یعنی جسدن بر و ن احسان ایلدی
 و اول حصصک خراب لریدن یعنی خراب ایتکدن غسان بخور و ب
 رجوع ایلدی (حاصلی حصصک خراب اولمخندن نمی ایلدی
 (حکمت) افزایدون که در زمین شفقت جز تخم نصیحت نکشت
 بفرزندان خود این توقع نوشت که صفحات اتمام صحیفه اعمار است
 در آن منویند جز آنچه بهترین اعمال و آثار است * (افزایدون فتح
 همزه و سکون غایبه و همزه سز فاک کسری و فتحیه ملونه سالفه دن
 بر عظیم ملک اسمیدر که ضحاک ماری بی قتل ایدوب برینه جلوس ایلدی
 کذاتی شاهنامه فردوسی بعضی را اختلاف ایدوب همزه یله اولور ایسه
 نوح علیه السلام یا خود فوالقرینک اسمیدر دیدیلر (که حرف بیان
 زمین شفقت بیابیه) جز تخم نصیحت ده بیابیه لر در (نکشت فعل نفی
 ماضی مفرد غائب کاف عجمک کسری یله اکیدی دیمکدر) بفرزندان خود
 لامیه یا حرف ضمه فرزند او نخل دیمکدر (توقع تفعیل باندن مصدر در
 محمب الاغه یازی او زره علامت یازمق دوزمه مرده آکا خط شریف
 دیورل پادشاه مکتوبی دیمکدر) نوشت یازدی دیمکدر فعل ماضی مفرد
 غائب یعنی خط یازدی حاصلی و صیبت نامه یازدی (صفحات اتمام لامیه
 صفحات صحیفه ک جمیدر جائیلر دیمکدر صحیفه کتاب معنایسته یعنی

دفتري ديگدر (اعماره اضافت لاميه اعمال عمره جديدر) (منو بسيد فعل
 نهی حاضر جمع مفرد مشي نو بسيد کلون نو بسيدن دن باز ميگدر ديگدر
) بهترين به هاء اصليه ايله ابو ديگدر تو اداات تفصيل يا اداات نسبت
 نون حرف تاكيد (اعماله اضافت لاميه (اعماله علك جديدر) (آناو ائله
 جديدر) (نشان علامت مقناسه (محصوله تركيب) افريدون كه يعني
 ملوك فارسدن اولان پادشاه باحضرت توج عليه السلام باحضرت
 ذوالقرنين معظم اياما كان شفقت و مروت زمينده نصيحت و پند
 تخميندن عبري ايكدي يعني عدل و انصاف اراضيبنده دايمابند
 و نصيحت زراعت ايدردى كندى اولادل يته بو نصيحت نامه يي يلزديكه
 ايامك يعني زمانه جانلري يعني هر طرفي عمره دفتريدر اول دفتري
 و ازلرك غايه الغايه اعلامك عبري شى بار ميگدر يعني اعمال خيره و آثار
 حسنه سعي ايدركن ديون نصيحت ايدردى (قطعه) صفحه دهر بود
 دفتري عمره خلق * اين چنين گفت خردمند جوانديشه كاشت * صفحه
 دهر لاميه دهر دالك فتيحه بو عالمير (دفتري عمره خلق لاميه لوردن
 اين چنين بونجولين ديگدر) (خردمند عقللي ديگدر) (چو اداات تشبيه
) (كاشت فعل ماضى مفرد غائب حواله ايلدى ديگدر اما بونده اندیشه
 كاشت فكر ايلدى ديگدر) (محصوليت) (جبع خلقك عمرتك دفتريدر
 عالمك صفحه سى يعني صفحه عالم عمر دفتريدر بونجولين بدي يعني
 صفحه عالم دفتري اعمالدر بدي يا خود بيت آنى بدي چونكه عاقل
 اندیشه ايلدى يعني خردمند تفكر ايدوب بو كلامي سويلدى يا خود
 بو بيتي سويلدى اوله كوره بيت آنى شرط محدوفه جواب اولور يعني
 عاقل بويله ديدسه خرم انكس كه الخ ثابته كوره مقول قول اولور يعني
 عاقل خرم انكس كه قولى سويلدى * خرم انكس كه برين دفترياك
 از همه حرف * رقم خير كشيده و اثر خير گذاشت * خرم خاء مجزوءك صمى
 و رالك فتي و تشديديله ابوط اعلى ديگدر (كه حرف بيان) (برين با حرف
 صله دفترياك ثابته) (وقم نشان معانسه) (خيره اضافت ثابته بالاميه
) (كشيده فعل ماضى مفرد غائب چكدى ديگدر) (اثر خير رقم خير كى اثر
 علامت ديگدر) (گذاشت براقدي يعني وضع ايلدى) (محصوليت)
 ابوط اعلى اول كېمنده كه بو جبع حرفدن پاك اولان دفتريه يعني حرف

مبالغه صیغه سیدر نفرت ایدیی دیمکدر (محصول ترکیب) اسکندر
حصارک خرایله امر ایدنجه دیدیلرکه بومحلیده برحکیم واردر عالم
وحل مشکلاته فادر اسکندر اول حکیمی طلب ایلدی چونکه حکیم کلدی
برشکل کوردیکه طبعیتک قبولندن دوز و اهل قبولک طبعی اندن نفور یعنی
برشکل که طبعیت قبول ایتمز و اهل قبول یعنی تمحلینک طبعی اندن نفور
ایدیی بویله برشکل کورنجه * گفت این چه صورت غریب و هیکل مهیب
است حکیم ازان سخن بر آشت و خندان خندان دران آشتنکی گفت *
(صورت غریب موصوفک صفتنه) هیکل مهیب ده بویله هیکل
یونده قبلفت معناسنه در مهیب قورقج دیمکدر (آشت فعل ماضی
مفرد غائب فارشدی دیمکدر یعنی پریشان اولدی حاصلی انفعال
ایلدی) بعض نسخه ده شکل مهیب واقعدر (خندان صفت مشبهه در
ایکنجی خندان تا کیددر (آشتنکی یا حرف مصدر کاف عجمی هاء
رمبیدن بدلدن اول انفعاله دیمکدر (محصول ترکیب) اسکندر
حکیمی بوشکلده کورنجه دیدی بونه غریب صورتدر و نه قورقج شکلدر
حکیم بوسوزدن پریشان اولدی انفعال ایلدی و اول انفعاله کوله کوله
دیددی یعنی اول پریشانلق حالنده کوله رک دیددی زیرا برطرفدن
مغلوبیت و برطرفدن طعن اسکندر (قطعه) طعنه برمن مرمن بصورت
زشت * ای تهی لزه فضیلت و انصاف * مرمن فعل نهی حاضر مفرد
صورت زشت بیانیه (محصول بیت) بنم اوزر بیه طعنه اورمه یعنی بکا
طعن ایله صورت زشت ایله یعنی زشت صورتسین دیو بکا طعن ایله ای
فضیلت انصافدن تهی اولان کیمسه * تن بود چون غلاف و جان شمشیر
کار شمشیر میکند نه غلاف * غلاف قین معناسنه در (جان بونده
نفس ناطقه دیمکدر یعنی روح انسانی (شمشیر قلیج) کار مبتدا کاف
عریله ایش دیمکدر (میکند خبری زنه حرف نپی (محصول بیت)
تن غلاف کی اولدی یعنی غلاف کیدر و جان شمشیردر ایشی شمشیر
ایدن ایش کورن شمشیردر غلاف دکل یعنی صورت زشت ایچون طعن
ایله زیارتنده فضیلت اولار قین کیدر فضیلت روح انسایده در که
شمشیر کیدر صورتک جانده مدخلی بو قدر (عروض) بوقطعه بحر
خفیف مخبون مقصور و مجز و در که مکرر بیان اولندی فاعلان

مفاعیل فاعلات دو * دیگر گفت هر که را خلق با خلق نه نکوست
 پوست بر بدن زندان اوست چنان از وجود تنگنایی است که زندان
 در جنب آن تزهنگا هست کشاده * دیگر دخی دیمکدر (خلق خاتک
 ضمیمه خوی معناسنه در باحرف مصاحبت (خلق فتح خا ایله مخلوق
 (نه نکوست نیکو نیست دیمکدر ایودکدر معناسنه (پوست بونده دری
 دیمکدر (چنان انجیلین دیمکدر (وجود خود بیانیه (تنگنایی باحرف
 وحدت تنگنای اسم مصدر در طاراق معناسنه (که حرف رابط
 صفت (جنب یان دیمکدر نزد معناسنه (آه اضافی لامیه (تزهنگاهی
 باحرف وحدت تزهنگاه کاه کافی بجمیله ادات طرف مکان در تزهت
 غمدن بعید اولق معناسنه در واوتلی صولی بیره دخی مصطلح در تزهنگاه
 اوتملی صولی بیر حاصلی سیر و تماثیری دیمکدر (کشاده اسم مفعول در
 آچق معناسنه (محصول ترکیب) حکیم اسکندر بو کلام حکمت
 امیری سویلد که نصکره دخی دیدی یعنی بر کلامه دخی شروع
 ایلدی و دیدی هر یک که خلق و خوئی و طبیعتی خلق ایله ابو دکلدر
 یعنی خلق ایله الفت و انسبت ایده مز بد خو بلی سسینینه انک در بسی
 بدنی اوزره زنداندر کندی وجودندن انجیلین بر طارلقده در که زندان
 انک یانند بر آچق سیرانکا هدر یعنی بویه اولان کیمسه کندی وجودندن
 بر رتبه نقلنده در که انک یاننه حبس خلّه مفرح بر مسیره در (قطعه)
 کنی که با همه کس خوی بد بکار برد * همیشه در کف صد غصه مخن
 دانش * کسی یا وحدت (که حرف رابط صفت (باحرف مصاحبت
 (خوی بد بیانیه (بکار برد با حرف صله کار ایش (برد فعل مضارع
 باه عربك ضمیمه ایلز دیمکدر (کف صد غصه بیانیه و لامیه یوز
 غصه النده دیمکدر (مخن افعال یانیدن اسم مفعولدر مبتلا معناسنه
 (دانش شین ضمیر کسی به را جعفر (دان امر حاضر مفرد یل دیمکدر
 (محصول بیت) بر کیمسه که جمیع خلق ایله بد خوئی ایشیه ایلز یعنی
 خلقه بدنعامله ایدر دائما یوز مخن النده مبتلا یل یعنی بو خصالت
 مذمومه ایله نصف اولان دائما نیجه نیجه کرداب بلا و مخنه مستغرق
 اولور خلقی سبیله * مرو بشخنه که زندان مقام او کردان * چو پوست
 برتن بد خو بست زندان دانش (مرو فعل نهی حاضر کته دیمکدر (شخنه

صوباشی شهر ضابطی دیکند (یا حرف صله) (که حرف بیان) (مقام او)
 لامیه (کردان مصدر) (که حرف تعلیل) (است) (س یا عریله کافی
 معنایه سین و ادا خبر کفایت ایدر بدشور دیکند (زندان
 شین بدخویه راجعدر (محصول بیت) شخند به کتمه که انک مقامی
 زندان ایلکه یعنی بدخوی شکایت ایدوب حبسسه قالد رمق ایچون
 شخند به کتمه زرا بدخویک تی اوزره هدیسی اکا زندان یز یعنی اکا
 زندان کندی وجودی کافید حاصل کلام حکیم کانه دیر که کرچه بنم
 صورت زشتدر لکن صورت حسن صاحبی اولوب بدخو اولدن امر
 بالعمکس اولقی اولدر زرا بدخویه جهن بلکه وجودی زندان در
 عدم انبیتی مستبینه بویه اولنجه بکار زشت صورتلکه طمن ایله هرو
 اسکندره خطاب ایدر حضرت جایی دخی بوقصه بی اراد ایله اخلاق
 ذمیه دن تذیر ایدر (عروض) بوقطعه بحر مجتهدندر که اصلی حستغلن
 فاعلان مستغلن فاعلان در که جج اجزاسنه خین طاری اولشدر
 (عروض) وضر بنه قصیر دخی کلشدر مفاعله فاعلان فاعلان فاعلات
 اولوب مجتهدن مخون مقصور اولور * و دیگر گفت حسود همیشه درو نجسته
 و با پرورد کار خویش ستیزه شیخ هرچه دیگر اتراده دیوی نه پسندم
 و هر نه نصیب وی دل دران بندد * و دیگر گفت پریشانی حالنده
 حکیم بدخی دیدی (یا حرف مصاحبت پروردکاری کاف مجمله
 مذاق معنایه صغه مشبهه و استعلا بی دیکند ختای تعالی به اطلاق
 اولور (عروضه اضافت لامیه یا خود اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
 ستیزه شیخ وصفه ترکیبدر بحسب اللفه عناد طاری یعنی دیکندر اما
 بلوج معنایه استعمال اولور (دهد فعل مضارع مفعول غایبدر فاعلی
 مخونده پروردکاره راجعدر) (نیمه بندد فعل نفی مستقبل مفعول غایب
 یکم دیکندر ایملوند ما ستم معنایه در (بندد فعل مضارع مفعول غایب
 نظر دیکند (محصول ترکیب) یوایی کلام برعبردن صکره حکیم بنه
 دیدی حسود دائما زخمه در و کندین پروردکار یله شیخ و عباد
 ایدمیدر هرنه که غیر یلزه الله تعالی و برهانی یکم یعنی و برهانی استم
 و هر نه که نصیب دکل یعنی لایق اولیه کوکلی اکا تعلق ایدوب بغیر یعنی
 فیل ایدر (قطعه) اعتراضست بر احکام خداوند عظیم * عادت مرد

حسد پیشه که خاکش بدهن * اعتراض افتعال با نیدن مصدر در دخل
 و طعن معناسنه (احکام خداوند لامیه) (احکام حکمک جمعیدر
 خداوند بحسب اللفه صاحب و مالک معناسنه اما بونده خدا دیمکدر
 قدیمه اصنافی موصوفین صفتنه در (قدیم اولی یوق دیمکدر بعض
 فیجئده جهاندار حکیم دوشمشدر (جهلندار وصف ترکیبی پادشاه
 معناسنه بنه خدا مراد در حکیمه اصنافت بنه موصوفک صفتنه در
 اعتراضیت مقدم خبر (عادت مرد دحسد پیشه مؤخر مبتدا) (عادت مرد
 لامیه) (مرد دحسد پیشه بیسانیه) (حسد پیشه وصف ترکیبی) (که حرف
 بیسان) (خاکش بدهن دعاء علیه در طبراق انک اغز بنه اولسون
 دیمکدر (محصول بیت) (خداوند قدیمک حکمکنر بنه یا جهاندار
 حکمک حکمکنر بنه اعتراضدر حسد صفتلی یعنی حسود اولان مر ذلک
 عانی که طبراق اغز بنه اولسون یعنی الله جاتی السون * هر چه بیند
 بکف غیر فغانی دارد * که چرا داد بوی بی سبب آزاره بمن * بیند
 فعل مضارع مفرد فاعل کور دیمکدر (بکف غیر با حرف ظرف
 اصنافت لامیه) (بر دارد فعل مضارع مفرد غائب فاعل در دیمکدر
 (که حرف بیان) (چرا بیچون دیمکدر) (داد فعل ماضی مفرد غائب
 و یردی دیمکدر (بوی با حرف صله) (وی مختبر غیره راجعدر (بی
 ادات سلب) (از ارباد ادات مفعول) (آن اسم اشارتدر چه به) (نه حرف نفی
 ندار تقدیر بنده سباق قرینه سبله) (بمن با حرف صله) (محصول بیت)
 حسود هر فتنه که غیرک التئده کوره فغان فالد پرر یعنی اه و فغان
 ایدر که بیچون اکا سبب ستر او شبی و یردی بکا و یرمدی (حاصلی
 غیرک التئده برشی کور سه کرک مال و اولاد و جاه هر نه اولور سه
 اولسون اکا الله و یردی بکا بیچون و یرمدی دبو آه و فر باد ایدر
 بو ایسه اصحابی خدایه اعتراضدر الله تعالیکن هر برایشنده نیجه بیک
 حکم و مصالحی وارد (لایستل عما بفعل) در فعلبنده هیچ بر وجهه
 چون و چرا اولم (حاصلی حکیم استکنه دره دیر که سنک بکا طعنک
 حسد کنن ناخشنیدر که خدای تعالی بیچون سکا بوقدر علم و فضلی
 و یردی که لایق دیکسین و بکا و یرمدی دیو طعن در بو ایسه الله تعالی به
 اعتراضدر (عروض) بوقطعه بحر رمل مسددر که صدر و ابتدای

ماعد انجیون عروض و ضربیه خین دن صکره خذف دخی بکشد
 بویه اولجیه بر مصرای فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن اولوب
 رمل انجیون مقصور اولور * دیگر گفت خرد منند ان کریم مال بر
 دوستان * شمارند و بی خرد آن لیم از برای دشمنان بگذارند *
 خرد متد ان الف و نون ادات جمعدر (خرد عقل دیمکدر) منند
 ادات نسبت عقلی دیمک اولور (کریمه اضافت موصوفک صفتنه
 مال مبتدا) بر ادات صله (دوستان الف و نون ادات جمعدر) شمارند
 فعل مضارع جمع غائبدر جمله سی خبر صایه ل دیمکدر اما بونده
 نثار ایدر دیمکدر کایتسدر (بی خرد آن بی ادات سلب الف و نون
 ادات جمع عقل سزل دیمکدر) (لجیه اضافت موصوفک صفتنه
 لیم الحق دیمکدر) برای ادات تعلیل (دشمنان الف و نون ادات جمع
) گذارند فعل مضارع جمع غائبدر لک ایدرل براغورل دیمکدر
 (محصول ترکیب) حکیم یننه بدخی دیدی یعنی کلمات سابقه بی
 تقریردن صکره یننه سوبلدی کریم اولان عقلایر مالی دوستر یننه
 ایشار ایدرل یعنی حال جایتده بخش ایدرل و الحق اولان عقل سزل
 دشمنلر ایچون ترک ایدرل یعنی وفاتسده اعدایه قالور (قطعه)
 هرچه آمد بدست مرد کریم * همه در بای دوستان افشاند * (در
 حرف صله) (افشاند فعل ماضی مفرد غائب صاجدی یعنی ایشار
 ایلدی دیمکدر) (محصول یت) کریم اولان مردک الینه هر نه کلد بیه
 یعنی الینه کیرن نقود و اشیا بی جمله دوستلرک یاغنه صاجدی یعنی
 انلره اهدا و تقدیم ایلدی یا انلرک یولنه صرف ایلدی * و انچه
 اندوخت سفله طبع لیم * بعد مرک از برای دشمنان ماند * اندوخت
 فعل ماضی مفرد غائب قازاندی یعنی ادخار ایلدی (سفله طبع
 ترکیب توصیفدر الحق طبیعتی دیمکدر) (لجیه اضافت موصوفک
 صفتنه در) مرک اولوم معنایه اسمدر (ماند فعل ماضی مفرد غائب
 قالدی دیمکدر) (محصول یت) دخی لیم اولان الحق طبیعتی اوله
 نسنه بی که ادخار ایدوب قزاندی اولومشدن صکره دشمنان ایچون
 قالدی (حاصلی حکیم اسکندر) خطاب ایدوب دیر که کریم الطبع
 اولان مالی ایشار و اتفاق ایدر لیم النفس ادخار و جمع ایدر و دشمنه

قلور بونصایح که ذکر اولسیدی واولنه جنی جله خطابات عامبر
 یعنی حضرت جامی قصه‌دن حصه طریقه حاضرین و غائبین
 وعظ وپند پیور نه یکم دیباجه ده تا حاضر افراد استثنائی و غائبانوا
 ارمغانی باشد پیور مشیددی (عروض) بوقطعه بحر خفیدر که بعینه
 طعنه برین قطعه سی کیدلز * دیگر کفت باخرد این در هرل و فسوس
 آویخن آبدوی بزرگی ریخن است و غبار ذلت و خواری انکیخن *
 با حرف صله (خرد ان خردك جمیدر) خرد ضم خاء معجمه ابله
 وسکون را و دال ابله اوفق دیمکدر بونده همرته اولینلردن عبارتند
 (در زائد) هرل مسخره به الملقی معناسنه (فسوس قاتك ضمیمه عطف
 تفسیر بیدر) او بیخن اعمی معناسنه در بونده تعلق ایند رمه دن عبارتند
 (آب روی عرض ووقار معناسنه در) بزرگی به اضافت بیابه (یا حرف
 مصدر) ریخن مصدر در دوکک معناسنه (غبار ذلت بیابه) (خوری
 یا حرف مصدر) انکیخن مصدر در قو بر مق معناسنه (محصول ترکیب)
 حکیم امیکندره خطا با پنه دیدی او فافلره یعنی همرته اولینلره
 هرل و فسوس تعلق ایند رملک یعنی انلره مسخره لق استاد ایتک
 اولولانک عرض ووقار بی دوککدر یعنی ضایع ایلکدر (با زائد اولوب
 در صله اولوق دخی جائز در معنی او فافلری هرل و فسوسه تعلق
 ایند رملک یعنی انلری تمسخر ایلک دیمک اولور (و با مصاحبت اولوب
 در حرف ظرف اولوق یعنی کندی معناسنده او لقمه جائز در معنی
 او فافلره ابله هرل و فسوسده تعلق ایتک یعنی انلره مسخره لق ایتک
 دیمک اولور تدبر فاخر ماشئت لکن الاخیر اولی (قطعه) ای که بر سقله
 می دری جامه * نام ترسم بکر کیت برود * ای که ای کس که تقدیرند
 (ای حرف ندا) (که حرف رابط) (بر حرف استعلا) (سقله سبک ضمیمه
 وفاتک سکونیه الحقی دیمکدر) (می ادات حال) (دری فعل مضارع
 مفرد مخاطب بیرونار سین دیمکدر) (جامه مفعول صریحی) (ترسم فعل
 مضارع متکلم وحده) (بکر کیت تاء خطاب معناده نامه مفید در
 (کری یا حرف مصدر کرک قورد دیمکدر) (برود فعل مضارع مفرد
 غائب) (محصول یت) (ای کینه که سقله اوزره جامه بیرونار سین
 قور فرم که ستنک اسمک مجورد لقی ابله کیدر یعنی فقراک جامه دروین

میرتان یعنی قلعن قیران (حاصلی) هزل واستهزا ایند کیمسه خوف
 ایدر مکه اسمک خاطر شکنلکه. اشتها بولور ظالم دیو مشهور
 و متعارف اولورسون کرچه بویشدن ظاهر اولان معنی ای کیمسه که
 ظلم و جور ایدر سین قور قرم که نامک ظالم لکه مشهور اولور دیمک
 اولی و انست کورینورنه کیم شمع دخی بویله دیمش لکن محله مناسب
 اولدیغی اظهر من الشمس و این من الامس در تأمل تدبر تفتن تنل
 * مشو افسوس پیشه باخردان * ورنه فریزر کیت برود * مشو
 نمی حاضر مفرد اوله دیمکدر (افسوس پیشه ترکیب توصیفی سخره
 صنعتی یعنی مستهزی اوله دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (ورنه
 یوخسه دیمکدر) (فریزر کیت بیانیه و لامیه) (فریونده رونق معنایند در
 (بزرگی یا حرف مصدر تا ضمیر خطاب) (محصول یت) (ادانی ایله هزل
 و سخریه صنعتی اوله یعنی انلره ملاعبه و ملاطفه اینه یوخسه
 اولولفک رونق و شوکتی کیدر (عروضی) بوقطعه عینیه سابق
 کیدر لکن عروض و ضربنده مغایرت وارد تفتن * دیگر گفت
 هر که شیوه مشت زنی بردست کیدر در لکه کوب زبردستان بمیرد *
 هر که هر کس که تقدیرنده (شیوه مشت زنی بیانیه) (شیوه هاء رسمیه
 طریق معنایند در) (با حرف مصدر) (مشت زن وصف ترکیبدر
 معلوم اوله که مشت زنلکی سودی مرحوم شرح کستاننده نقل
 و بیان پیور مشن و غرایب ایدن دیو کسینک مصادفت ایتدیکی رفیع
 کشتی بی رأی العین کوردم دیو نقل ایدر لکن الحاله هذه اهالی غلمانان
 اندرون همایون جهان بنانیده بو صنعتی بیلزیک اذر خصوصاً صغیر سنده
 چراغ اولوب پرورده سرای اولنلر غایه الفایه مهارت کسب ایشلردر
 حقیقتده او کرنه جک چوق شیوه و حیلی وارد (اما بونده قهر
 و غلبه و تسلطدن کایتیدر) (بردست کیدر بحسب اللغه ال اوزده
 طونه دیمکدر اما بونده عادت و خوی ایدینه دیمکدن کایتیدر) (لکه کوب
 وصف ترکیبدر دیمه اورچی یا خود طبعیه یعنی سیلی اورچی دیمکدر
 بودخی بر صنعتدر که خادمان حرم همایونه مخصوصدر که انلر طواشی
 و زن کیدر دینلرنده قیلامه و طنجیه اطلاق ایدر لکه برآمده اورسه
 البته دوشر هله لامحاله سراسیمه اولور (زبردستانه اضافت لامیه

+

(زبردست الی اوستلی معناسنه وصف ترکیبدر قوی الاقصد در
 دیمکدر الف ونون ادات جعدر) (بمرد فعل مضارع مفرد غائب
 اولور یعنی هلاک اولور دیمکدر) (محصول ترکیب) حکیم دانا بردفعه
 دخی دیدی هر کیمکه مشت زنتک طریقه سنی عادت و خوی ایدینه
 یعنی ظلمی پیشه اینله قوتلی لک دیمه سی و یاسلی سنده هلاک اولور
 یعنی خدای تعالی اکا کنندن قوی پی تسلط ایدر) (بعض نسخهده
 مشتات تحتانله زبردستان واقعدر الی آنتلی معناسنه وصف ترکیبدر که
 ضعفا دیمک اولور معنی ضعیف لک طبعه سنده هلاک اولور دیمکدر
 یعنی باری تعالی اکا امید اتمد یکی برضعیف مخلوقی تسلط فیما
 تده کیم غمرو دایله پیشه کی والان مشاهددر مار ایله مور و پیل ایله موشی
 فاعتهروایا اولی الابصار لکن نسخه اولی مراددر (قطعه) دلاکوش کن
 ازمن این نکته خوش * که ماندست درکوشم از نکته دانان *
 (دلا الف حرف ندا ای کوکل دیمکدر) (کوش کن بحسب الاستعمال
 دکله دیمکدر) (نکته ضمنده نیمه فوایدی مشتمله اولان کلامه در
 خوش بونده ابو معناسنه در) (که ادات تعلیل) (ماندست قالمشدر
 معناسنه در) (مانده ماضیدن قسمدر) (درکوشم در حرف طرف) (کوش
 کاف عجبیک ضمیمه قولاق دیمکدر بونده زهن معناسنه در) (نکته دان
 وصف ترکیبدر) (نکته بلیمی یعنی حکما و علما) (الف ونون ادات جعدر
 (محصول یت) حضرت جامی کند و به خطاب طریقه عامه به خطاب
 ایدوب بیورر که ای کوکل بو خوش نکته پی بندن دکله یعنی بواظیف
 کلامی دکله زیرا نکته دان اولان علما و حکما دن بنم قولاعده قالمشدر
 یعنی ذهمده اناردن بادکار قالمشدر * که هر کس کشد تیغ نامهر بانی *
 شود کشته تیغ نامهر بانان * که حرف بیان (هر کس هر کس که
 تقدیرنده) (کشد کاف عربیک فحمله چکر معناسنه فعل مضارع مفرد
 غائب) (کشته تیغ نامهر بانان یانبه و لامیه در) (کشته کاف عربیک
 ضمیمه اسم مفعولدر مفعول معناسنه) (الف ونون ادات جعدر
 (محصول یت) خاطر مد قلان نکته بودر که هر کیمسه که شفقت
 و مرحت سزلک قلمینی چکدی یعنی ظلم و جور و مائل اوادی
 شفقت سبزلک قلمینک مفعولی اولور یعنی عاقبت اوده کسیدی کی

بر ظالمه دوش اولوب هلاک اولور (عروض) بوقطعه بحر تقار بدن در
 وخبیح اجزاسی سالم که بر مصرای فعلون فعلون فعلون فعلون در
 * جواسکندر کوش خویش ازان جواهر حکمت پریافت دهانش را
 بخون کوش خود پر جواهر کرد و عنسان از خرابی آن حصار پرفاقت *
 چو اذات تعلیل (کوش خویش لامیه) جواهر حکمت بیایه (پریافت
 طلوع بولدی دیمکدر) دهانش شین ضمیر حکیمه راجع صدر (چون
 اذات تشبیه) (کوش خود لامیه) (کرد فعل ماضی) (عنسان دیزکین
 دیمکدر) (خرابی آن حصار لامیه) (خرابی ده یا حرف مصدر) (پرفاقت
 فعل ماضی مفرد غائب متعدی معنای دوندردی دیزکین دوندردی
 دیمکدر رجوع هن نگاه در) (محصول ترکیب) چونکه اسکندر حکیمک
 سولدی یکی حکمت جوهر زدن قولاغنی طلوع بولدی یعنی کلام کوهر
 بر ابرندن حظ ابلدی و کندیده متأثر بولدی حکیمک لغزینی سکندی
 قولاغنی کی پر جواهر ابلدی یعنی جسدن بیرون احسان ابلدی
 و اول حصارک خرابانیدن یعنی خراب ایتکدن عنان بخور و وب
 رجوع ابلدی (جاصلی حصارک خراب اولمشدن همی ابلدی
 (حکمت) افریدون که در زمین شفقت جز نهم نصیحت نکشت
 بفرزدان خود این توفیق نوشت که صفحات ایام صحیفه اعمار است
 دران منویسید جز آنچه بهترین اعمال و آثار است * (افریدون قبح
 همزه و سکون فایله و همزه ستر فاک کسری و فتحیه ملوک سالفه دن
 بر عظیم ملکک اممیدر که ضحاک ماری بی قتل ایدوب برینه جلوس ابلدی
 کذاقی شاهنامه فردوسی بعضی را اختلاف ایدوب همزه یله اولور ایسه
 نوح علیه السلام یا خود ذوالقرنینک اممیدر دیدیلر (که حرف بیان
 (زمین شفقت بیایه) (جز نهم نصیحت ده بیایه لردر) (نکشت فعل نفی
 ماضی مفرد غائب کاف عجمک کسری یله ایدکدر) (بفرزدان خود
 لامیه یا حرف ضمه فرزند او نل دیمکدر) (توفیق نه یل باندن مصدر در
 بحسب اللغة بازی لوزره علامت یلزمق دوزره مزده آکا خط شریف
 دیرلر بادشاه مکتوبی دیمکدر) (نوشت یازدی دیمکدر فعل ماضی مفرد
 غائب یعنی خط یازدی حاصلی و صیبت نامه یازدی) (صفحات ایام لامیه
 صفحات صحیفه ک جمعیدر جانیلر دیمکدر صحیفه کتاب معارضه یعنی

دفتر دیمکدر (اعماله اضافت لامیه اعمال مجرله بجیدر) (منو یسید فعل
 نهی حاضر جمع مفرد مشی نو یسید کلوز نو یسید دن یاز میگز دیمکدر
) بهترین به هاء اصلیه ابه ابو دیمکدر تو ادا تفضیل یا ادا ت نسبت
 نو ن حرف تأکید (اعماله اضافت لامیه (اعماله علك جعیدر) (آنا امله
 جعیدر) (نشان علامت مقاسنه (محصوله نرکلب) افریدون که یعنی
 ملوک فارسدن اولان پادشاه یا حضرت نوح علیه السلام یا حضرت
 ذوالقرنین معظم ایما کان شفقت و مرحت زمینده نصیحت و پند
 تخمیندن غیره ا بکدی یعنی عدل و انصاف اراضینده دایما بند
 و نصیحت زراعت ایدردی کندی اولادلی نه نو نصیحت نامه بی یلزدیکه
 ایامک یعنی زمانه جانلیری یعنی هر طرفی عمرل دفتریدر اول دفتره عملارک
 و اثرک غایه العایده اعلامه عکسک غیره شی یا میگز یعنی اعمال خیره و آثار
 حسنه سعی ابدیگز دیو نصیحت ایدردی (قطعه) صفحه دهر بود
 دفتر عمر همه خلق * این چنین گفت خردمند جواندیشه کاشت * صفحه
 دهر لامیه دهر دالک فخیله بوغالبدر (دفتر عمر همه خلق لامیه لردن
 این چنین بوغالبدر دیمکدر) (خردمند عقلی دیمکدر) (چو ادا ت تشبیه
) (کاشت فعل ماضی مفرد غائبه حواله ایلدی دیمکدر اما بونده اندیشه
 کاشت فکر ایلدی دیمکدر) (محصولیت) (جمع خلقک عمرینک دفتریدر
 عالمک صفحه سی یعنی صفحه عالم عمر دفتریدر بوغالبدر دیدی یعنی
 صفحه عالم دفتر اعماردر دیدی یا خود بیت آتی دیدی چونکه عاقل
 اندیشه ایلدی یعنی خردمند تفکر ایدوب بوکلای سوبلدی یا خود
 بویتی سوبلدی اوله کوره بیت آتی شرط محذوفه جواب اولور یعنی
 عاقل بوبله دیدی خرم انکس که الخائیه کوره مقول قول اولور یعنی
 عاقل خرم انکس که قولی سوبلدی * خرم انکس که برین دفتر پاک
 از همه حرف * رقم خیر کشید و اثر خیر گذاشت * خرم خاء میجه مک صمی
 و رالک قتی و تشدیدله ابوطاعلی دیمکدر (که حرف بیان (برین با حرف
 صله دفتر پاک بیانیه (وقم نشان معاصنه (خیره اضافت بیانیه بالامیه
) (کشید فعل ماضی مفرد غائب چکدی دیمکدر) (اثر خیر رقم خیر کی اثر
 علامت دیمکدر) (گذاشت بر اقدی یعنی وضع ایلدی (محصولیت)
 ابوطاعلی اول کبسه در که بو جمع حرفدن پاک اولان دفتره یعنی حرف

خبر و حرف شنیدن پاك و ظاهر اولان عالمه خبر رفتی یعنی خبر نشانی
 چكیدی و خبر علامتی وضع ایلدی (عروض) بوقطعه بحر مله ندر که
 صند و ابتدادن ماصصله محبوند و عروض و ضرب نه خبن د نصکره
 قصردخی طاری اولمشدر فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولور (حکمت) یکی
 از حکما گفته است چهل دفتر در حکمت نوشتیم و بنان منتفع بنکشم چهل
 کلمه ازان اختیار کردیم ازان نیز بهره بدست نیاردم و چهار کلمه ازان
 بر کردیم دران باقم آنچه مطلبیدم (چهل و چل جیم عجمینک کسر یله
 بر معنیله در که قرق دیمکدر) نوشتیم فعل ماضی متکلم و حده یازدم دیمکدر
 (بان با حرف مصاحبت منتفع افعال باندن اینم فاعلدر انتفاع ایدی
 یعنی فائده مند دیمکدر) (نکشم فعل ماضی متکلم و حده کاف عجمینک
 فاعله اولدم دیمکدر) (اختیار افعال باندن امصدر در اورند و لك
 معنایست) (کردم فعل ماضی متکلم و حده) (نیردخی دیمکدر) (بهره هاه
 رصبله نصب معنایست) (بدست با حرف صله) (نیاردم فعل نفی ماضی
 متکلم و حده کتورمدم دیمکدر بهره بدست نیاردم فائده مند اولدم
 دیمکدر) (چهار جیم عجمینک کسر یله چار یکی درت معنایست در) (بر کردیم
 فعل ماضی متکلم و حده کاف عجمینک صمله انتخاب ایلدم دیمکدر) (باقم
 فعل ماضی متکلم و حده) (مطلبیدم می ادا ت حکایه طلبیدم فعل ماضی
 متکلم و حده ارار ایدم دیمکدر) (محصول ترکیب) حکمادن بری دیمکدر
 حکمتده قرق کتاب یازدم و انکله فائده مند اولدم یعنی او قرق کتابدن
 انتفاع ایدمدم او قرق کتابدن قرق کلمه اختیار و غیر ایلدم اندن دخی
 نصب الیه کتوره مدم یعنی فائده مند اولدم و او قرق کلمه دن درت کلمه
 انتخاب ایلدم انده بولدم هر نه که ارار ایدم یعنی نه استدم ایسه انده
 بولدم حاصلی قرق کتاب حکمتده اولان بودرت کلمه ده بولدم * اول انکه
 ز نازا چون مردان محل اعتماد مکر دان ز پرا که زن اگر چه از قبیله
 معتقدان اید ازان قبیله نیست که معتقد بر ایشاند * زنان عورتلر دیمکدر که
 الف و نون ادا ت جعندر (را ادا ت صمله) (چون ادا ت تشبیه) (محل
 اعتماد ظرفك مظهر و فاضا تدر اعتماد محل دیمکدر) (اعتماد افعال
 باندن مصدر در بحسب اللغة طایع بق معنایست) اما بویله بر رده کتم
 ستر و سائر امود و خصوصی سبارش اتمکه دیلر (مکر دان نهی حاضر

مفرد ايله ديمكدر (زيرا كه ادات تعليل (قبيله معتمدان يئانه قبيله
برجاعته ديرلر كه بر يابادن اوله يعنى سلسله لري براوله (معتمد اسم مفعولدر
افعال بابندن الف نون ادات جمعدر) آيد فعل مضارع مفرد غائب
كلمه ديمكدر (قبيل بونده نوع معناسينه در) (معتمد بر اادات صله
يا حرف مصدر (شاید فعل مضارع مفرد غائب كرك يعنى لايق اوله
ديمكدر (محصول تركيب) درت كلمه دن اولكي اون نسنه در كه عورتلري
اعتماده محل ايله يعنى انلري يار و وفادار عدايلوب امور يكي واسرار يكي
سپارش ايله زيرا كه زن اگر چه معتمدلر قبيله سندن كلمه يعنى صاحب وفا
اولادندن اولور سه ده اول قبيلدن دكلدر كه اعتماد واسناد اولمقلغه
لايق اوله يعنى هر يقدر آدم اولادیده اولسه كندوبه اعتماد اولتماز
از قبيله معتمدانك معناسني ظاهرا اعتماد يرايه دين قبيله نك معناسني
يلور قبيلدن دكل اعش (قطعه) عقل زن ناقصست و دينش نير *
هر كيش كامل اعتقاد مكن * عقل زن لاميه و دينش شين ضمير زنه
راجعدر نير دخی ديمكدر (محصول بيت) زنك عقلي و ديني ناقصدر بوقت
اني كامل اعتقاد ايله حاصللي انلر ناقصات العقل والديندر كامل اعتقاد
ايلوب اعتماد ايله زن لفظي و اكلامر جاع اولنسان ضمير مفرد ايراد
اولمق ضرورت وزن ايجوند زيرا جمع محلي ايدى يا خود جنس زن
ديمكدر * كره بدست ازوى اعتبار مكبر * ورنكو پروي اعتماد مكن *
كرادات شرط اكردن مخفف (بد كتو ديمكدر خير مبنداسي مخدوف
تقديرى كران بدست آن نه اشارتدر) وى ضمير يده راجعدر (مكبر نهى
حاضر مفرد طوعه ديمكدر) وروا كرن مخففدر نكو نكوست تقديرنده در
ايو ديمكدر (محصول بيت) اكر اول زن بد ايسه اندن اعتبار طوعه
يعنى كتولكنه اعتبار ايلمو اكر ايوايسه اكا اعتماد ايله حاصللي نه شرينه
اعتبار ايله ونه خير نه (عروض بوقطعه بخر خف فنددر كه كرامار اربان
اولندي بر مضراعى بعد از حاف فاعلاتى مفاعلى فعلن در * دوم انكه
بمال مغرور مشوا كره بسيا يود زيرا كه عاقبت بايغال حوادث روز كار شود *
دوم درت كلمه دن ايكنجيسى (بمال با حرف صله مغرور اسم مفعولدر
(مستوهي حاضر مفرد اوله ديمكدر) (بسيار باء عربيك كسرى و سبك
سكوتيله جوق ديمكدر) (بايغال حوادث روز كار بيانده و لامينه روز كار زمان

دیمکدر (حوادث حادثه نك جعی قتن روز کاردن عبارتند بایمال مرکیدر
 پای ایله مالدن حور و حقیر معناسنه (محصول ترکیب) حکم ار بهمدن
 ایکجسی اولدر که ماله مغرور اولمه اگر چوق دخی اولور سه زیرا که
 عاقبت وانجام کار زمانه نك حوادثك بایمالی اولور یعنی زمانه ده ظهور
 ابدن فتك خور و حقیری اولور (حاصلی زمانه اتی بر قیافه قور که
 نعوذ بالله نان پاره به محتاج و پردیل اتمک بوله میوب آج اولور (رباعی)
 مغرور مشویمال چون بیخبران * زیرا که بود مال چوار کذران * بیخبران
 بی ادات سلب الف نون ادات جمع خبر سزر یعنی جاهلر دیمکدر
 (چو ادات تشبیه) ابر بولوت دیمکدر عربجه سحاب (گذرانه اضافت
 بیانیه) کذران صفت مشبه کچه کن دیمکدر (محصول یت) ماله
 مغرور اولمه جاهلر کی زیرا که مال کچه کن بولوت کی اولور حاصلی مال
 دنیا سر یع الزوالدر انکله غرور روا دکدر * ابر کذران اگر چه کوهر
 بلرد * خاطر تنهد مرد خردمند بران * بارد فعل مضارع مفرد غائب
 باریدن دن بونده باراند معناسنه یا غدر دیمکدر (تنهد فعل نئی مستقبل
 مفرد غائب قومز دیمکدر) مرد خردمند موصوفک صفته اضافتیدر
 (آن اسم اشارتدر ابر کوهر باره) (محصول یت) کچه کن بولوت اگر چه
 کوهر یعنی در نیم یا غدر سه خاطر قومز یعنی میل ایلز عاقل اولان
 مردانک اوزرینه یعنی عاقل اکا اعتبار ایلز حاصلی برشی که سر یع
 الزوال اوله عاقل کیسه اکا اعتبار و اعتماد ایلز نقد ذی قیمت ایسه ده
 مال دنیا دخی بویه در (عروض) بور باعینک صدر و ابتداسی اخب
 حشوری مکفوف عروض و ضرب اتم بر مصرامی مفعول مفاعیل
 مفاعیل مفعول اولوب هرج اخب مکفوف اتم اولور (سوم انکه اسرار
 نهان داشتنی خود را با هیچ دوست در میان منه زیرا که بسیار باشد که در
 دوستی خلل افتد و بدستنی بدل گردد * سوم درت کله دن او چنجیسی
 (اسرار نهان بیانیه) داشتنی یا حرف نسبت داشتن مصدر طوعه ق
 (خود اضافت لامیه) را ادات تخصیص کندینک کیرلی طوولافه
 منسوب اولان یعنی کیرلیه جک سرلرینی دیمکدر (با حرف مصاحبت
 (در میان اونه به دیمکدر) منه نمی حاضر قومه دیمکدر (بسیار باشد
 چوق اولور معناسنه (در حرف صله) (دوستی یا حرف مصدر) خلل

رخنه و زبان دیمکدر (اقتد فعل مضارع مفرد غائب واقع اولور دیمکدر
 افتیدن دن یا افتادن دن زیر مصدر دالینک ماقبلنده الف اولسه
 حذف اولور (و بدشمنی باحرف ضله یا حرف مصدر (کردد فعل
 مضارع مفرد غائب اولدر دیمکدر بصیر معناسنه (محصول ترکیب)
 حکم از بعد دن او چخبیسی اولدر که کند و کک کبرنی طوبیله جق سرلری
 هیچ دوستله اورته به قومه یعنی دوسته دخی افشای سرایله زیر اچوق
 اولور که دوستله خلل واقع اولور یعنی دوستلق فسخ اولوب و دشمنانه
 مبدل اولور یعنی تحویل اولور (قطعه) ای پسر سری کش از دشمن
 نهفتن لازمست * به که از افشای آن بادوستان دم کم زنی * ای حرف
 ندا (سری یا حرف وحدت (کش که اش دن محفدر که حرف رابط
 صفت شین ضمیر سره راجعدر (نهفتن نونک وهانک ضمیر یله مصدر در
 کبر نلک معناسنه سری مبتدا لازمست خبری (به هاء اصلی ایله
 و بانک کسر یله ابو دیمکدر (افشای ان لامبه باحرف مصاحبت (دم
 دالک فتحبله نفس دیمکدر (کم کاف عربینک فتحبله آز دیمکدر و کلی
 نفیدن عبارتدر (زنی فعل مضارع مفرد مخاطب آورده سین دیمکدر
 نفس آورده سو یله دن کابندر (محصول یت) ای اوغل بر سر که اتی
 دشمندن کبر نلک لازمدر یکدر که انک افشاسندن دوسترایله مصاحبت
 ایتیه سک یعنی دشمندن ضاقلنه جق سری دوسته دخی سو یله سک
 * دیده ام بسیار کر سیر سپهر کچ نهاد * دوستان دشمن شوند و دوستیها
 دشمنی * دیده ما ضیدن فتمدر (میم ضمیر متکلم کور مشم دیمکدر (کر که
 حرف بیان (سیر بونده حرکت و دور معناسنه در (سپهر سینک کسر یله
 فلک معناسنه در (کچ نهاد وصف ترکیبدر اگری طبعلی دیمکدر سیرک
 سپهره لامبه سپهرک کچ نهاد بیانیه کچ کاف عربک فقی و جیم عجمه
 اگری دیمکدر زاء عجمه کز دخی بویه در نهاد بونده طبیعت دیمکدر
 دوستان مبتدا (دشمن شوند خبری الف نون ادات جمع شوند فعل
 مضارع جمع غائب اولور دیمکدر (دوستیهاها ادات جمع یا حرف
 مصدر دوستلقاری دیمکدر (دشمنی مقدر فلک مفعولی تقدیری شود
 دشمنی یاینه حرف مصدر (محصول یت) بوییت یت اوله مربوطدر
 و مقنم تعلیل ده در دوستلره سربیکی سو یلمک یکدر زیر اچوق

کورشم که کج نهاد اولان فلک حرکت و جنبش شدن دوستلردشمن
 اولور زود و سلفلری دشمنلق اولور (عروض) بوقطعه بحر هج مشتمل
 عروض و ضربیدن ماعد اسالم انلر مقصور که فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلات اولور * چهارم آنکه جز علی رافره کبری که بترک
 ان بزه مندمیری از فضولی بکریز و آنچه ضرور یست دران آویز *
 (علی باحرف وحدت نوعیه را اادات مفعول (فرنگیری فعل
 نفی مستقبل مفرد مخاطب معنای لازمی تحصیل ایتیه سک دیمکدر (که
 حرف رابط صفت (بترک آن لامیه باحرف سبب بر مندرزه باء عربینک
 وزانک فیکه لایله وهاء رسمیه له کاه معناسنه در مند اادات نسبت کاهلی
 دیمکدر (میری فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سک دیمکدر (فضولی
 باحرف مصدر زباده لک معناسنه (بکریز امر حاضر مفرد قاج دیمکدر (آویز
 الف ممدوده ایله فعل امر حاضر مفرد یابش دیمکدر (محصل ترکیب)
 درت کله دن دردنجیمی اولدر که شول بر علم غیر بی تحصیل
 ایتیه سک که انک ترکی سببیه کاهکار اولوب فوت اوله سک یعنی ترکیه
 معاقب اوله جفک علمدن غیر تحصیل ایله زیاده لکندن قاج یعنی
 لازم اولیان علمدن اجتناب ایله واول علم که ضرور بدو یعنی تحصیلی
 لازمدر اکا یابش یعنی تحصیل ایله و موجبیه عمل ایله (قطعه) علی که
 ناکر بر تو باشد بدان کرای * واکران کریر بود جغت وجومکن *
 (علی باحرف وحدت) ناکر بر ضروری دیمکدر (زیرا کزیر کاف عجم
 ضمی وزاء مجیه وراه مهمله ایله ضرور تسمر دیمکدر بدکی اادات نفی
 یعنی ناداخل اولجه ضرورت معناسنی افاده ایدر لابد کی (تویه اضافت
 لامیه (بدان باحرف صله (کرای امر حاضر مفرد میل ایله دیمکدر
 واکران اادات مفعول آن اسم اشارتدر علم کزیر ضرور تسمر دیمکدر (جست
 وجو عطف تفسیر بدر طلب معناسنه (مکن نهی حاضر مفرد
 (محصل بیت) خطاب عام طریقه پیور بر علم که سکا ضروری اوله
 یعنی لازم اوله اکا میل ایله واول علم که اندن ضرور تسمر لک اوله یعنی
 لازم اولیه طلب ایله یعنی سعی ایله * واندم که حاصل توشود علم ناکر
 غیر از عمل بموجب آن آرزومکن * آندم اول وقت (که حرف بیان
 (حاصل قولامیه (علم ناکر بر یابیه (بموجب آن لامیه باحرف

مصاحبت (موجب افعال بابتدن اسم فاعلدر) آرزو استك ديمكندر
 (محمصوليت) و اولدم كه ضروري عيلم سكا حاصل اوله يعني لازم
 عيلم تحصيل ابلدك انك موجب و مقتضا سيله عملدن غيري استك ايله
 عيلم ضرور بدن مراد تفسير و حديث و فقه و بونلرك آلائي بونلري
 تحصيل ايله و موجيله عمل ايله ديمكندر (عروض) بوقطعه بحر
 مضارعندركه اصلي مفاعيلن فاعلاتن مفاعيلن فاعلاتن كه هرخله
 رملدن مر كندر صدر و ابتدا اخرب حشول مكفوف عرو و وض
 و ضرب محذوف كه مفعول فاعلاتن مفاعيل فاعلن اولوب مضارع
 اخرب مكفوف محذوف اولور (حكمت) ابن مقنع كويد كتب خانه
 حكماء هندرا برصد شتر بارمي كردند ملك از ايشان امتدعا اقتصار
 كرده شتر آوردند و بتكرار استدعا بر چهار كله قرار گرفت *
 (ابن مقنع حكما دن برينك كنره سبدو كه ما وراء النهر ده دعوى
 نبوت ابلدى و كره استدعا بر قوبودن حكمت ايله ملاء اظهار
 ابلدى و درت شهرى روشن ابلدى كه كا ملاء نجيب و ماه سديام
 و ماه كاشغر و ماه مزور و ماه مقنع دبرل (پس هيلادن بر كيمسه دين
 نصيرده خطا ايلش (كتب خانه حكماء هند لاميه و بيسانيه را
 ادات مفعول (شترين مجوه نك و تانك ضميمه دوه معنا سنده (بار بونده
 بوك عربچه جل (مى ادات حكايه (كردند فعل ماضى جمع غائب
 (استدعا استفعال بابتدن مصدر در بونده طلب و وجه معنا سنده در
 (اقتصاره اضافى مصدر مكفولنه در (اقتصار افتعال بابتدن
 مصدر از التمنى معنا سنده (بده با حرف صله (ده دالك فتنى و هاء اصلى ايله
 اون ديمكندو (آوردند فعل ماضى جمع غائب كتور ديلر بونده تتر ايل
 ابت ديلر ديمكندر (و بتكرار استدعا بابتده (با حرف مصاحبت (گرفت
 فعل ماضى شارب استدعا اقتضاهار بزيده استدعا كرد در اقتصار كردن
 يازمش و بتكرار استدعا بزيده ديكر بار استدعا يازمش اكثر نسخه لره
 مخاف يازديغندن ماخذل بي وجه اطشاب ايلش (محمصول تركيب)
 ابن مقنع دبر يعني نقل ايدر هند حكما نك كتب خانه سنى بوز دوه به
 بوكلر دي پادشاه از التمنى رجاء ابلدى يعني خفتنى طلب ابلدى
 اون دوه به ايتندر ديلر واستد تانك تكرر ايله يعني تكرر تخفيفى رجاء

اینکله درت کله اوزره قرارطوتدی حاصلی بوزدوه بوی کتب حکمتی
 درت کله به ایندر دبلر که کتب خانه حکمتی جامع ومفیددر * نخستین
 دردلات پادشاهان بعدالت * نخست نونک وخاک مندر لایله اول
 دیمکدر (با اذات نسبت وفون حرف تا کیددر اولکی دیمک اولور
 (دلات پادشاهان مصدرک مفعوله (بعدالت (با حرف صله
 (محصول ترکیب) درت کله جامعک اولکی می پادشاهلری عدالته
 دلات یاننده در (مثنوی) چو کردد شاه عالم عدل پیشه * شود
 آسایش که مه همیشه * چو اذات تغلیل (کردد کاف هر یله ایلیمه
 دیمکدر کاف عجبیله اوله بری کردن دن و بری کردیدن دن مشتقدر
 (شاه عالم ایکی صورته ده فاعلدر اضافتی لامیه صورت اولی به کوره
 (عدل مفعول اولی) و پیشه ثانسی صورت ثانی به کوره عدل پیشه
 وصف ترکیبی اوله رق مفعول صریحی (شود فعل مضارع مفرد غائب
 (آسایش الف ممدوده ایله اسم مصدر در راحت معاسنه) کهه اضافت
 مصدرک فاعلته (که کاف عربک کسر یله وهاء اصلیه ایله صغیر
 معناسنه ترکیحه کوجک (مه همک کسر یله وهاء اصلیه ایله کهک
 ضدیدر که بیوک واولو دیمکدر صورت اتباع مزاجه ده استعمال
 اولور ترک تحطف ایله لکن اتباع مزاجه دکدر تنه کیم ترکیبده
 کوجک بیوک دیرلر جمله مزادیدرلر (آسایش شودک فاعلی) همیشه
 مفعول دائم معناسنه (محصول یت) چونکه شاه عالم عدل صنعت
 ایلیمه باعدل صنعتلی اوله یعنی عادل اوله کوجکک و بویوکک راحتی
 دائم اولور یعنی شاه عالم عادل اولجده سایه سنده صغیر وکبر مستریج
 اولور شانح شود آسایش که که همیشه دیمش کافلرک فحی وهاء
 اصلیه لایله کاهدن مخفف اوله رق وقت معناسنه ومعباسنی خلق
 عالمک کاه کاه اولان آسایشی انک خلق سیلیله دائم اولور دیمش هله
 هالا یعنی سوبلش راز باقل بلکه اندن دون وسافلدر جزئی عقله
 مالک اولان سقامتن درک ابتدکی مسلدر * چوانالد بی دلی ازسینه
 در بشی * بودیکسر رئیس ظم کبشی * نالد فعل مضارع مفرد غائب
 ایکنر سه (بی دل قوزوق دیمکدر اما بونده فقیر معناسنه در (با حرف
 وحدت (سینه ریش وصف ترکیبدر سینه بی یاره لی دیمکدر (یا

حرف مصدر وحدت دکل (یکسر بر لو غور دن دیکدر یعنی
 جمله عالم (بوده) خالصی محذوف تقدیری بود یکسر سینه ریش در
 بونده یکسر دن مراد بیت سابقه اولان که مه در که جمله عالم دن
 عیار تدر (نیش زهری حیوانا تک اکنه نی و دیگر مضافه در
 (ظلم کیش لفظنه اضافت بیانیه) ظلم کیش وصف ترکیبدر ظلم مذهبی
 دیکدر (یا حرف نسبت ظلم کیشدن مراد شاه ظالمدر) کیش کاف عربک
 کسریله مذهب وفعل معناسنددر (محصول بیت) شاه عادل اولورسه
 رعایا مستریج اولور اما چونکه بر فقیر سینه ریشلکدن ایکلیسه یعنی
 بر فقیر ظلم کوره جمله عالم سینه ریش اولورل ظلم کیشک نیشلندن
 یعنی پادشاه ظلمک ظلمندن جمیع خلق کوچک بویک متأذی اولورل
 حاصلی بر فقیر ظلم کورسه جمیع رعایا متأذی اولوب راحتلی فقر
 رعایا تک متأذی اولمه سی زوال سلطنته سیددر (شارح بونده یکسره
 بر اوج معناسی و بر مش وینتک معناسنده براز مالا یعنی بیهوده
 سوبلش و تطویل مذاق دکل ایکن زبده کلام دیو تطویل کلام
 ایش اولقدرد که صداع اوارث ایدر التفات اولیمه دن حذر واجتناب
 لازمدر * خلاصی راز دهر پیچ بر پیچ * ز شاهان عدلی باید ذکر
 هیچ * خلاصی یا حرف مصدر فور تلق دیکدر (را لام جاره
 معناسنه) پیچ بر پیچ عبارتی هم مقام مدحیه استعمال اولور وهم
 مقام ذمده نه کیم سودی ونه کیم شارح کلخنان شرحلرنده بوستاک
 یتلریله اسنشاه ایشلر رجهما الله بونده مقام ذمده در که مذموم
 معناسنه (محصول بیت) اگر ی بو کرئ اولان دهر دن یعنی مذموم
 اولان عالم فانیسن خلاصق ایچون پادشاهلر دن عدل کر کدر
 غیری هیچ یعنی عدل دن غیری بر شی کرکز (عروض) بومشوی بحر
 هزج مسدسنددر که عروض و ضربنه حذف طناری اولمش ماعدا
 سالم بر مصرعی مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولوب هزج محذوف
 اولور * دوم در وصیت رعیت بنیکوکاری و فرمان برداری * وصیت
 رعیت مصدرک مفعولنه اضافتدر (بنیکوکاری یا حرف مضاحبت
 (یا حرف مصدر (بنیکوکار وصف ترکیبدر ابو ایشلی دیکدر
 (فرمان بردار وصف ترکیبدر بویق طوینی دیکدر مطیع مضافه

(با حرف مصدر) (محمول ترکیب) درین کلمه جامعه دین اینجیسی
 رعینده ابوعلی لکله یعنی اعمال حسنه الله و بویزوق طریقی لکله
 وصبت بیانده در (یت) تخم ظلم شاه نافرمانی مردم بود * چو چوکاری
 حاصل آن کشته کی کنندم بود * تخم ظلم شاه پسانیه لرد در تخم معروف
 (نافرمانی یا حرف مصدر) نا حرف توصیف نفی بویزوق لرد دیمکدر
 عدم اطاعت معنایست مردمه اضافت لامیه (مردم بونده رعایان
 عبارتدر) (جوچیم عربینک فتحیه) آریه دیمکدر عربیه شعر دیرلر (چو
 اذات تعلیل) (کدی کاف عربیه فعل مضارع نفرد مخاطب اگر سین
 یعنی زراعت ایدرسین دیمکدر) (حاصل آن لامیه) (کشت کاف عربینک
 کسریله اسم مفعولدر) اکش یعنی عزروج معنایست (کی کاف عربینک
 فتحیه اذات استفهام انکاریدر) کندم کاف عجمک قمیله بغدادی
 عربیه خطه دیرلر (محمول یت) پادشاهک ظلمک تخمی یعنی
 نتیجیسی رعایانک اطاعت سز لکی اولور (مصراع ثانی ارسال
 مثلددر که پور آرپه بی چونکه که سین یعنی زراعت ایده سین اول
 مزروعک حاصلی یعنی اوله اکین آرپه نک حاصلی چن بغدادی
 اولور یعنی اولر) (حاصلی پادشاه ظلم ایلوب رعایان اطاعت استمسی
 آرپه اکوب بغدادی طلب ایته کیدر * سوم در محافظت صحت
 ایدان که تا کرسنه نشوند دست بطعام نیاورند و چون بخورند پیش
 ازانکه سیر شوند دست از طعام بدارند * محافظت اسلوبه ایجمام
 اوزره (طویل یازیلور و فاعله باندن مصدر در حفظ ایلک معنایست
 (صحنه اضافت مصدرک مفعول در صحت نصر باندن مضاعفدن
 مصدر در) (انرا نه اضافتی فاعله در) (بدان بدنک جمعیدر وجود
 انسان معنایست) (که حرف بیان) (تا حرف توقیت مادامکه دیمکدر
 (کرسنه کاف عجمک ضمی و رانک سیکونیه آج معنایست در) (نشوند
 فعل نفی استقبال جمع غائب اولیه لرد دیمکدر) (بدارنده بویله طویل
 دیمکدر) (محمول ترکیب) کلمه جامعه آریه دین اوچجیسی ابدانک
 صحنی محافظه بیانده در که مادامکه آج اولیه لری طعامه کتورمیه ل
 یعنی اوزانمیدر حاصلی اجمد جسه طعام پده ل و چونکه یه ل یعنی
 آج اولوب یکلری صورتیه طوی اولردن اول لری طعامدن طوی ل

یعنی ال چکوب یخه بهار (شارح مرحوم بو ترکیبده اولان جووعی
مفرد مخاطب ایراد ایلش اوده وجه در (رباعی). آن به که زاسباب
مرض پرهیزی * وژنک طیبیان دغل بکریزی * اسباب مرض
لامیه (پرهیزی فعل مضارع مفرد مخاطب اجتناب ایده سین دیمکدر
(ننک نون اولک قحی وئانینک سکونیه عار وچنک وجدال معناسنه
دخی کلور کذا فی برهان القاطع) طیبیان دغل یانیه دغل دال وغین
مجمعه نک قحیه برفج معنایه کلور اما بونده حرام زاده وایچی طشنه
اویمز دیمکدر (بکریزی فعل مضارع مفرد مخاطبدر. قاچه سین
دیمکدر (محصول یت) اول یکدر که اسباب مرضدن پرهیز ایده سین
یعنی علتیه بادی اوله جق شیردن احتراز ایده سین که بری بو طعام
ماده سیدر حرام زاده طیبیلرک یا خود قلب طیبیلرک عارندن یعنی
ینهمی خسته اولدک دیوب تعیب ایتمه لرندن یا چنک وجدال لرندن
یعنی فلان علتدر یا فلان مرضدر دواسی فلا ندر یا فلا ندر دیو
بجاده ایتمه لرندن بجه سین * نا کشته تهمی معده بخوان منشینی *
زان پیش که معده پرکنی برخیزی * نا توصیف نفی (کشته ماضیدن
فسمیر هاء رسمی ترتب ایچوندرا اولنججه دیمکدر (تهمی بوش دیمکدر
(نا کشته مفعول و معده فاعلی) (تهمی معده اچ دیمکدر (بخوان با
حرف صله (منشینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر اوتورمیه سین
دیمکدر (زان پیش اندن مقدم دیمکدر (که حرف بیان (کنی فعل
مضارع مفرد مخاطبدر ایلبه سین دیمکدر (برخیزی ده بویه در
قالقه سین دیمکدر (محصول یت) معده تهمی اولد بجه سفره طعامه
اوتورمیه سین اندن اول که معده بی دولدوره سین یعنی آجیغوب
طعامه اوتور دیتک وقت معده بی دولدر مزدن مقدم قالقه سین
اگر بویه ایتمز سن یت سابقک مضمونه مبتلا اولوب محتاج طیبیان
دغل اولور سین (عروض) بور باعینک صدر وابتداسی اخاب
حشوری سالم عروض و ضرب ابتر که بر مصرعی مفعول مفاعیلن
مفاعیلن فع اولوب هزج اخاب و ابتر اولور * چهارم در نصیحت
زنان که چشم از روی بیکا نکان دور دارند وروی از چشم نامحرمان
مستور * نصیحت زنان مصدرک مفعولنه اضافیدر (که حرف بیان

(روی بیگانگان لامیه الف نون ادات جمع کاف هاء رسمیه دن بدلدرد
 (بیگانه یاد معناسنه در) دارند فعل مضارع جمع غائب طوئله در دیمکدر
 (چشم نامحرمان لامیه الف نون ادات جمع) مستور اسم مفعولدرینه
 بردارند مقدر در (محصول ترکیب) درت کله دن دردنجیسی
 نصیحت زنان بیسانده در که زنلر بیگانه لک بوزندن کوزی اوزاق
 طوئله در یعنی نظرایتمه لر زرا قوه نظریه شهوانیه میل ایتک محتملدر
 بلکه ایتک محالدر و بوزلرینی نامحرم کوزندن مستور طوئله در یعنی
 نامحرمه یوز کوسترمیه لر زرا حرام قطعیدر (قطعه) زن آن بود که
 بهرکس که نیست محرم او * اگرچه مردم چشمست روی نناید *
 زن آن بود که زن اول اولور که یعنی زن مقبول اولدر که دیمکدر (بهر
 با حرف صله (هر ادات سور) که حرف رابط صفت (نیست) بونده
 دکلدر دیمکدر (محرم او مصدر مییک مفعولنه در) مردم چشم بیانیه
 (مردم چشمدن مراد بونده محبوبدر) نناید فعل ننی مستقبل کوسترمیه
 دیمکدر (محصول یت) زن مقبول اولدر که هرکس که ائک محرمی
 دکلدر یعنی نامحرم اولان کیمسه یه اگرچه کوزینک بیکی یعنی
 محبوبی ایسه ده یوز کوسترمیه * بروی هر که نه چفت ویست
 اگرچه بحسن * بود چوماه فلک طاق چشم نکشاید * بروی با
 حرف صله (هر که هرکس که دیمکدر) نه چفت ویست تقدیری
 (چفت وی نیست در چفت زوج دیمکدر) بحسن با حرف ظرف
 (چو ادات تشبیه) ماه فلک لامیه (طاق برقاج معنایه کلور اما بونده
 تک معناسنه اولقی جائز در که بودک مفعولی اولور بنجره معناسنه
 اولقی ده احتمال وارد در که (چشمه مضاف اولوب) نکشایدک مفعولی
 اولور (طاق چشم کوز قباغندن عبارتدر) نکشاید فعل ننی مستقبل
 مفرد غائب (محصول یت) هر کیمسه نک بوزینه که ائک چفتی دکلدر
 یعنی چفتی اولیان کیمسه نک بوزینه اگرچه ماه فلک کی تک اولورسه
 یعنی فرید دوران اولورسه کوزینی اچیه یعنی نظرایلیه باماء فلک کی
 اولورسه کوزینک قباغنی اچیه حاصلی کنینک زوجی اولیان کیمسه نک
 بوزینه باقیه اگر ماهتاب کی محبوب عالمتاب اولورسه ده (عروض)
 بوقطعه بحر محنت مخبون محذوفدر که بر مصرای مفاعیلن فاعیلن

مفاعیلن فعلن در تفصیلی کرارا و مرارا بیان اولندی (حکمت) چهار
 کلمه است که چهار پادشاه پرداخته اند که کو یایک میراست که از چهار
 کان انداخته اند * پرداخته ماضیدن قسم در ترتیب ایلش معناسنه
 (اندادات جمع) انداخته ده بویه در آتش دیمکدر (محصول ترکیب)
 درت کله در که درت پادشاه ترتیب ایلش لدر در که کو یا براوقدر که
 درت یایدن آتش لدر یعنی درت کله در که حقیقته برکی * کسری
 گفته است که هرگز پشیمان نشدم از آنچه نگفته ام و بسا گفته که
 از پشیمانی آن در خاک و خون خفته ام * کسری ملوک فارسه اطلاق
 اولنور یعنی اواقلیه پادشاه اولنره بونده غالباً نوشروان مراد در
 زیر اعلی اولدینی حالد اکادخی اطلاق اولنور (نشدم فعل نی ماضی
 متکلم وحده اولدم دیمکدر / نگفته فعل نی ماضیدن قسمدر) میم
 ضمیر متکلم سو یلمشم یعنی سو یلدیکم دیمکدر (بسا جوق دیمکدر
 / گفته اسم مفعولدر سو یلمش معناسنه یا ماضیدن قسمدر قاعده
 سبع اوزر ضمیر متکلم حذف اولمشدر سو یلمشم دیمک اولور) پشیمانی
 یا حرف مصدر (آه اضافه لایه) خفته ماضیدن قسمدر) میم ینه
 متکلم وحده همزه نوسل یا تمشم دیمکدر (محصول ترکیب) درت
 پادشاهک بری که کسر بدر یعنی نوشران دیمشدر که بر وقت پشیمان
 اولدم اول نسنه دنکه سو یلمشم یعنی سو یلدیکم نسنه دن پشیمان
 اولدم و جوق سو یلمش یا خود سو یلدیکم که انک پشیمانلقه بدن
 خاک و خونده با تمشم یعنی نجات واضطراب و مشقه دوشتمش یعنی
 چوق کره واقع اوادیکه سو یلدیکم سوزدن نادم اولوب حجل
 و مضطرب اولدم (قطعه) خامش نشین که جمع نشستن بخامشی *
 بهتر ز گفتنی که پریشانی آورد * خامش اپسم معناسنه در (نشین
 امر حاضر مفرد اولنور دیمکدر) که حرف تعلیل (نشستن مصدر
 اولنور مق دیمکدر) جمع نشستن یعنی جمعیتی اولنوره ق حاصلی جمعیت
 خاطرله اولنور مق (بخامشی یا حرف مصدر یا حرف سبب) گفتنی
 یا حرف مصدر گفتن مصدر سو یلکک دیمکدر (که حرف رابط
 صفت) پریشانی یا حرف مصدر پریشان طاغنی (آورد الف ممدوده ایله
 فعل مضارع مفرد غائب آوردن دن یا آوردن دن زیر مصدر

دالینک ماقبلی را اولسه را مفتوح قبلنور (محصول بیت) اېسم اوتور
 یعنی ساکت اول ز پرا خاموشلق یعنی سکوت سبيله جمعیت خاطرله
 اوتور مق بکر کدر سويلکلکدن که پریشانلق کتوره حاصلی
 سويلیوبده پریشان و مکدر و نادم اولدن سويلیوب جمعیتله اوتور مق
 یکدر و اولی و احرا در * از سر سر بمهر پشیمان نشد کسی * بس فاش
 کشته سر که پشیمانی آورد * سر سر بمهر پشیمانی سر بمهر مکنوم
 و مخنی دیمه دن کاتیدر کسی یا حرف وحدت (بس باه عربله جوق
 دیمکدر پشیمانی یا حرف مصدر (محصول بیت) مکنوم و مخنی اولان
 سر دن یعنی سويلمین سر دن بر کیمه پشیمان اولدی جوق آشکاره
 اولمش سر که پشیمانلق کتور یعنی آشکاره اولان سر جوق کدر
 پشیمانلق ایراث ایدر (عروض) بوقطعه بحر مضارع اعراب
 و مکفوف مقصور در تنه کیم تفصیلی مرور ایلدی * قیصر فرموده
 است که قدرت من برنا گفته پیش از انست که بر گفته یعنی آنچه
 نگفته ام بتوانم گفت و آنچه گفته ام نتوانم نهفت * قیصر دیورومه
 پادشاه اولنره اطلاق اولنور (قدرت من لامیه) (نا ادات توصیف نفی
 (پیش زیاده دیمکدر (گفته اسم مفعول در (نگفته ماضی منفی دن
 قسمدر میم ضمیر متکلم (گفته ماضیدن قسمدر) (توانم فعل نفی مضارع
 متکلم وحده) گفت و نهفت ماضی مفرد غائب در اما بونده مصدر
 معناسنه در ز پرا مضارعه مقارن در سويلک و کزاک مضارعه
 (محصول ترکیب) در ت پادشاهدن ایکجه بسی که قیصر در
 پیور مشدر که بنم قدرتم سويلتمش اوزدینه اندن زیاده رکدر که
 سويلتمش اوزدینه یعنی سويلدیکم کلامه قدرتم زیاده درسو یلمشدن
 حضرت جامی بو کلامی ایضاح ایدوب پیور که یعنی اول نسنه که
 سويلتمش قادرم سويلکه یعنی سويلدیکم کلامی سويلکه قادرم
 و اول نسنه بی که سويلتمش قادر دگلم کیرلمکه یعنی سويلدیکم کلامی
 اخفایه قادر دگلم بوبله اولجه سويلمکده اولان قدرتم سويلمکده
 اولان دن زیاده در (پس ایمدی عاقل اولان البته قادر اولدی یعنی نسنه بی
 اشتر و الا خلاقی کار عاقل دکلدر (قطعه) هرچه افشای آن بود
 دشوار * با حریفان مگو با سانی * افشای آن مصدرک مفعولنه در

(دشوار دالك ضميمه كوج ديمكندر) حريف ياده مصاحبي معناسنه
 يونده مغلقدوست ديمكندر (الف نون ادات جعندر) مكنونهي حاضر
 مفرد (با ساني با حرف مصاحبت) با حرف مصدر (آسان قولاي
 ديمكندر (محصول بيت) هر نسنه كه انك اظهاري كوج اوله يعني
 هر كلام كه اني آشكارا بك مشكل اوله حاصل اوچنده نيجه مضرات
 مأمول اوله آسانلقه دوستره سويله يعني اني قولابلقه سويله يعني
 سويلسي قوليدر اما سويله كه مضرتي مأمولدر * كانجه داري
 نهفت بتوان گفت * وانجه گفتي نهفت نتواني * كه حرف تعليل
 (داري فعل مضارع مفرد مخاطب طويه سين ديمكندر (نهفت اسم
 مفعولدر (گفت مصدر معناسنه در (تواني فعل نفي مستقبل مفرد
 مخاطب قادر دكلسين ديمكندر (قياس نتواني نهفت ايدى لكن ضرورت
 قافيه ايچون تقديم اولندي (محصول بيت) بوييت بيت اوله تمليلدر
 افشاسي كوج اولان شئي قولابلقه دوستره سويله زيرا اول نسنه كه
 كيرز سين سويلكه قادرسين واول نسنه كه سويلدك كيرللكه قادر
 دكلسين (عروض) بوقطعه بحر مجتث مجبوندرك دفعاتله بيان
 اولندي * خاقان چين در بن معني سخن چنان رانده است كه بسيار
 باشد كه پريشاني گفتن سخت تر باشد از پشيماني نهفتن * خاقان خاه
 مجيده ايله تركستان وچين پادشاهنه ديرلر اما تركستانده اولو پادشاهه
 ديرلر وفا آن دخی ديرل مرتبه سي دون اولنه خان وقان ديرل چينده
 علي الاطلاق پادشاهه فقغور ديدكوري كبي چين بر ملكتك اسميدر كه
 حالا كافرستاندر تعريب ايدوب صين ديرلر (رانده ماضيدن قسمدر
 سورمش معناسنه) پريشاني گفتن مصدر ك مصدره اضافتيدر (يا
 حرف مصدر (سخت قتي ديمكندر (ترادات تفضييل (پشيماني نهفتن
 بوده مصدر ك مصدره اضافتيدر يابنه حرف مصدر (محصول تركيب)
 درت پادشاهدن بري كه خاقان چيندر بومعنيده يعني كلام عين
 حكمتده بونجلين سوز سور مشدر كه چوق اولور كه سويللكك
 پريشانلق قتي رك اولور كيرللك پشيمانلقندن يعني كيرلله ده پشيمانلق
 آ ز اولور اما سويله ده پريشانلق زياده اولور (قطعه) هر سر سر
 بهر كه در خاطر افتد * سرعت مكن بلوح يانش نكاشتن *

در خاطر افتد در خاطر افتد تقدیرنده (بلوح بیانیش بیسانیه) (با
حرف صله) (لوح بونده صحیفه معناسنه در) (شین ضمیر سر سر بمهره
را جعدر) (نکاشتن نونك کسریله مصدر در نقش معناسنه یعنی یازمقی
(محصول یت) هر مخفی اولان سر که سنك خاطر کده واقع اوله یعنی
خالر کده طوئد یغک سری عجله ایله انی صحیفه بیانه نقش ایلمکه
یعنی اظهار یننه تعجیل و شتاب ایتمه * ترسم شود غرامت اظهار آن ترا *
مشکل ترازندامت پوشیده داشتن * ترسم فعل مضارع متکلم وحده
فور قرم دیمکدر (شود فعل مضارع مفرد غائب) (غرامت بونده
عهده سندن کلک معناسنه در) (غرامت اظهار آن مصدر لک
مفعول لرینه اضافتیدر) (آن اسم اشارتدر سره) (ترا حرف صله
ندامت مصدر پشیانلق معناسنه) (پوشیده اور تولی دیمکدر اضافت
مصدرک مفعولنه در) (داشتن مصدر در طوئقی معناسنه) (محصول یت)
فور قرم اوسری آشکاره ایتمک غرامتی یعنی عهده سندن کلمی سکا
اخفا ایتمک ندامتدن مشکلك اولور یعنی کیرلنک ندامتدن کوچدر
حاصلی سو یلدیکلک شیک عهده سندن کلک سو یلدیکیکلک ندامتدن
مشکلدر) (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخرج مکثوف مقصوددر که
بر مصراعی مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور * ملک هند بدین
نکته زبان کشاده است که هر حرف که از زبان جسته است دست
تصرف مرا از خود بسته است و هر چه نگفته ام مالک اویم اگر
خواهم بگویم و اگر خواهم نکویم * ملک عربدر پادشاه معناسنه
(هند معروف) (کشاده ماضیدن قسمدر اچش دیمکدر) (جسته
جیم عربنک فتحیه ماضیدن قسمدر صجر امش معناسنه) (مرا را
ادات تخصیص بنم دیمکدر) (بسته اسم مفعولدر بغلنیش معناسنه
(محصول ترکیب) درت پادشاهدن بری هند پادشاهیدر بونکته ایله
اغز اچشدر یعنی بوکونا ترتیب مقال ایلمشدر که هر حرف که اغزدن
صجر امشدر یعنی اغزدن چشدر بنم دست تصرف کندو سندن
یعنی او حرفدن بغلنیشدر یعنی او حرفه الم ایزمز وهرنه که سو یلمشم
اکا مالکم اگر استرسم سو یلرم واکراسترسم سو یلم (قطعه) بخردی
راز راز فاش ونهان * مثلی نیک بر زبان رفقت * بخرد بانک کسری

و ضمیمه و خاء مجمله نك سکونیه عاقل دیمکدر (با حرف و حدت) را
 اذات تخصیص (فاش آشکاره) نهان کیرلی (مثلی با حرف و حدت
 یونده تمثیل معناسنه در (برزبان رقتست دیل اوزره کتمشدر یعنی
 لسانندن جاری اولمشدر (محصول یت) بر عاقلک فاش نهان سر دن
 یعنی سر اخفا و اظهار حقنده بر ابو مثل لسانندن صادر اولمشدر
 یعنی ابو تمثیل ابلمشدر که یت آبیدر مصراع اولده راز راز نجمنس
 خطی در * کین چون تیرست مانده در قبضه * وان چون تیرست از کان
 رقتست * کین که این دن مخففدر (که حرف بیان این اسم اشارتدر
 نهانه (تبر اوق) مانده ماضیدن قسمدر قالمش معناسنه (قبضه مطلقا
 آوجه دیرلر توتام معناسنه و اصطلاح کا نکشاده یای طوتان اله یعنی
 حصول اله و یایک اوره سنه دخی دیرلر یونده مراد بودر (آن اسم
 اشارتدر فاشه (چول اذات تشبیه) کان یای (محصول یت) عاقلک
 تمثیلنی بیان ایدوب لف و نشر مشوش طریقیه بیورر که بو یعنی
 نهان اولان سر قبضه ده قالمش اوق کبیدر یعنی یایده قالمش اوق
 کبیدر که هر نه وقت مراد ایدرسن اتارسین و اول یعنی فاش اولان سر
 یایدن کتمش اوق کبیدر یعنی آلمش اوق کبیدر که بردخی عودت
 محالدر (عروض) بوقطه بحر خفیف مخبون مخذوفدر بر مصراعی
 فاعلاتن مفاعلتن فعلن اولور (حکایت) ملک هند بخلیفه بغداد
 تحفهها فرستاد و همراه طبیبی فیلسوف بمهارت در طب و حکمت
 موصوف پیش خلیفه پیای خاست گفت که شه چیز آورده ام که
 جز ملوک را نباید و جز سلاطین را نشاید فرمود که آن کدامست
 گفت * ملک هند لامیه (بخلیفه بغدادده بویه) با حرف صله (فرستاد
 فعل ماضی) همراه یولداش دیمکدر بونده بویه دیمکدر (طبیبی یا حرف
 وحدت) فیلسوف حکیم ذوفنون معناسنه اسمدر (بعضیلر فیلا اله
 سوفدن می کبدر دیدیلر فیلا دوستدار معناسنه سوف حکمت معناسنه
 دوستدار حکمت دیمک اولور که لفظ یونانی در علی ای وجه کان حکیم
 معناسنه در (بمهارت با حرف مصاحبت مهارت معروف) در حرف
 ظرف (پیای با حرف صله (خاست فعل ماضی مفرد غائب قالدی
 دیمکدر) که حرف رابط مقول قول (چیز نسنه دیمکدر) آورده ماضیدن

قسمدر (میم ضمیر متکلم) جز ملوک لامیه (نباید فعل نفی مستقبل کرکنز
 دیمکدر بایستن دن بابایستن دن که سبک حذفی قییلندندر) (راوالادات
 تخصیص) (نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب شاید دن لایق اولمز
 دیمکدر) (فرمود فعل ماضی مفرد غائب بیوردی دیمکدر فاعلی مخفیه
 خلیفه بغداده راجعدر) (آن اسم اشاتدر چیزه) (کدام فغنی دیمکدر که
 سؤال دن عبارتندر) (محصول ترکیب) هند ملکی بغداد خلیفه سنه هدیه لر
 کوندردی و بیله سنجه برطیب فیلسوف و طب و حکمنده مهارتله موصوف
 کوندردی خلیفه حضورنده طیب ایاغه ظالقدی دیدیکه اوج شی
 کتور مشم که ملکرک غیری به کرکز و سلطانلرک ماعداسنه لایق
 اولماز خلیفه بیوردیکه اول قنقسیدر طیب دیدی * اول خضابی که
 موی سفیدر اسیاه کرداند بوجهی که هر کر متغیر نشود و سفید نکرده *
 (خضابی یا حرف وحدت خضاب خاه معجمه کسری و ضاء معجمه ک
 فتحیه بویه معناسنه که انکله صاج و صقال و یق بولرلر) (که حرف
 رابط صفت) (سفید سبک کسریله فایله و پایله لغتدر آق یعنی
 بیاض معناسنه) (کرداند فعل مضارع مفرد غائب صیورت معناسنه در
 بوجهی یا حرف مصاحبت یا حرف وحدت وجه تا کید و صفدر
 یعنی بر طرز ایله سیاه ایدر که هر کر بر وقت) (متغیر فعل بایستن اسم
 فاعلدر بوز یلیجی دیمکدر) (نشود فعل نفی استقبال مفرد غائب اولماز
 دیمکدر) (نکرده بویه در اولماز دیمکدر) (محصول ترکیب) اوج
 شیدن اولکبسی بر بویه در که بیاض قبلی سیاه ایدر بر طرز ایله سیاه
 ایدر که هر کر بوز یلیجی اولماز یعنی بوزلماز و بیاض اولماز * دوم
 معصونی که هر چند طعام خورده شود معده کران نکرده و مزاج از
 اعتدال نیفتد * خورده شود بنش اوله دیمکدر) (کران ثقیل معناسنه در
 کاف عجم کسریله بعض نسخه ده) (کران شدن نکذازد واقع
 اولشدر ثقیل اولفه قومه دیمکدر) (مراج طبیعت معناسنه در طایع
 اربعه دیمکدر) (اعتدال افتعال بایستن مصدر و بونده برابر اولق
 معناسنه) (نیفتد فعل مضارع منی مفرد غائب دوشمز دیمکدر) (بعض
 نسخه ده مراج از اعتدال برینه و هم را مقوی باشد واقعدر
 مقوی تفعلیل بایستن اسم فاعلدر تقویت و یریحی دیمکدر) (محصول ترکیب)

اوج نسنه دن اینکجیسی برمجوندز که هر نه وقت طعام ینسه معده
 اغرا اولماز بامعده اغرا اولغه قومز یعنی دفع ایدر ومراج اعتدال دن
 دوشمز یعنی حرارت و پرویت و رطوبت و بیوست دائما مساوی اولور
 یا هضمی مقوی اولور * سوم ترکیبی که پشت را قوی کرداند و رغبت
 مباشرت آرد و از تکرار آن نه ضعف بصیر خیر دونه نقصان قوت *
 (پشت را اادات مفعول پشت بیه عجمک ضمیمه ارقه دیمکدر اما بونده جمع
 وجود دن کایه یا خود منی دیمک اوله زیر اصطلاح لارنده منی به آب پشت
 دیرلر (رغبت میل معناسنه) مباشرت بونده وقاع معناسنه در (ضعف
 بصیر مصدرک مفعولنه اضافتیدر) خیر ذهل مضارع مفرد غائب فالقار
 بونده حاصل اولور معناسنه (نقصان قوت مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 دیمکدر) (محصول ترکیب) اوج شیدن اوچنجیسی بر ترکیبدر که ارقه بی یعنی
 وجودی قوی ایلر بالوازم شهوات نفسانی اولان منی بی قوی ایلر و جماعه
 میل کنور و جماعک تکرارندن نه ضعف بصیر حاصل اولور و نه قوته
 نقصان یعنی نقدر جماع ایلر سک ایلر هیچ ضرر ترتب ایلر * خلیفه
 لحظه تأمل کید و کفحن ترا ازین دانا ترکان داشتم وزیرک ترمی پنداشتم
 اما آن خضاب که کفتی سرمایه غرور و پیرایه کذب و زور است
 سیاهی موی ظلمت و سفیدی نور زهی نادان کسی که دران کوشد که
 نور را بظلمت پیوشد * (لحظه یا حرف وحدت همزه حرف توسل
 بر مدت قلیل دیمکدر) تأمل تفعل بابندن مصدر در دوشمک معناسنه
 (ترا را اادات مفعول) دانا صفت مشبهه در بیه کن دیمکدر (ترادات
 تفضیل) (کان کافی عجمک ضمیمه ظن معناسنه در) داشتم فعل ماضی
 متکلم وحده دوتدم دیمکدر (زیرک زانک کسر بیه عاقل و صاحب رای
 معناسنه در) می پنداشتم می اادات تأکید پنداشتم فعل ماضی متکلم وحده
 بظن ایلدم دیمکدر (کفتی فعل ماضی مفرد مخاطب) (سرمایه غرور
 لامیه سرمایه رأس مال دیمکدر) (پیرایه کذب ده بویه پیرایه زینت
 معناسنه در کذب معروف) (زور عطف تفسیر یدر) (سیاهی یا حرف
 آن خضاب مبتدا که رابط مبتدا بالخبر مابعدی خیر) (سیاهی موی
 لامیه و مبتدا) (ظلمت خبری اادات خبر محذوف) (سفیدی یا حرف مصدر
 و مبتدا) (نور است خبری جمله سی جمله سابقه معطوف در) (زهی

ادات فجبر (نادان جاهل دیمکدر) (کسی یا حرف تشکیر) (مدادات
صله) (گوشد فعل مضارع مفرد غائب کوشیدن دن سعی ایده دیمکدر
(که حرف بیان) (نور را اادات مفعول) (بظلمت یا حرف مصاحبت
(بیوشد فعل مضارع مفرد غائب پوشیدن دن سزایله دیمکدر
(محصول ترکیب) خلیفه بر لحظه دوشندی و دیدی بن سنی بودند
عاقله ظن ایدرم و زیاده صاحب رای صانوردم اما اول بوجه که
سویلدک غرورک سرمایہ سی و کذب و زورک زیب و زینتد قیلاک
سیاهلنی ظلمتدراقلنی نوردر عجب نادان شول کیمه که اکا چالسه که
نوری ظلمت ایله اورته یعنی نوری ظلمت ایله سزایمکه سعی ایده
(قطعه) ابلهی کومیکند موی سفید خود سیاه * از پی پیری جوانی را
همی دارد امید * ابلهی یا حرف تشکیر الیه احق معاسنه (کو
که اودن مخفقد که حرف رابط صفت اوضمیر ابلهه راجعند (موی
سفید خود بیانیه و لامیه (پی پس معاسنه صوک دیمکدر) (پیری
یا حرف مصدر) (جوانی ده بویه همی دایما دیمکدر) (دارد فعل مضارع
مفرد غائب طوتار دیمکدر) (محصول بیت) شول ایله که کند و بیاض
قیلی سیاه ایلبه پیرلکد نصکره جولانق امید ایدر دایما بوا یسه محالدر
و فاسد خیالدر * پیش دانا یان که در بند شکار دولتند * کی بود زاغ سیه را
برونق باز سفید * (پیش دانا یان لامیه الف نون اادات جمعدر) که
حرف رابط صفت (بند بونده قید و هوس معاسنه در) (شکار دولت
یحازا لامیه (کی اادات استفهام) (زاغ فارقه دیمکدر) (سیه سیاهدن
مخفقد) (را اادات صله) (رونق باز سفید بیانیه و لامیه باز طوغان دیمکدر
(محصول بیت) دانا لر قتند که انلر شکار دولت قیدند در ربعی دولت
شکاری قیدند اولان عاقلر قتند سیاه فارقه بیاض طوغانک رونق
و حلاوتی چن اولور یعنی اولماز (عروض) بوقطعه بحر رملند که
یانلکز عروض و ضربی مقصوردر بر مصراع فاعلاتن فاعلاتن
فاعلاتن فاعلات اولوب رمل ثمن مقصور اولور * و اما آن معجون که
ذکر کردی من ازان قبیل نیستم که طعام بسیار خورم و با آن لذت گیرم
چه ازان ناخوشتر که هر لحظه بجای باید رفت که در و نایدنی را باید
دید و ناشدنی را باید شنید و نا بوییدنی را باید بوید حکایت گفته اند

گرسنگی بچار یست در مزاج و شراب و طعام آزاده علاج ندادن
 کسی که خود را با اختیار بیمار سازد تا با اضطراب بیمار کند * (که حرف
 رابط صفت) ذکر کردی ذکر ابلدك (من ازان قبل نیتیم بن اول
 قیلدن دكلم) (که حرف رابط صفت) خورم فعل مضارع متکلم وحده
 یم دیمکدر (کیرم فعل مضارع متکلم وحده طونه یم دیمکدر) (چه نه
 دیمکدر) (بجایی یا حرف وحدت و با حرف صله) (باید فعل مضارع
 مفرد غائب) (رفت بونده مصدر معنای در زیر ا مضارع معنای
 (باید رفت گم گم کرک) (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف) (او
 ضمیر جایه را جعدر) (نا حرف توصیف نفی) (بدن کورمک معنای
 مصدر در با حرف نسبت بونلرده نسبت لیسافت معنای متضمندر) (وا
 ادات مفعول) (باید بدید مصدر معنای در کورمک کرک) (و نا بوییدی
 نادیدنی کی بوییدن فوقانی معنای در) (باید بویید سابقر کی فوقانی
 کرک) (و نا شنیدن سابقر کی شنیدن اشمک دیمکدر) (باید شنید اول کبر
 کی اشمک کرک دیمکدر) (گرسنگی یا حرف مصدر کاف عجمی هاء
 رسمیدن مبدل گرسنه آج معنای در) (بیمار یست سین و تا ادات خبر
 با حرف مصدر) (بیمار خسته دیمکدر) (گرسنگی مبتدا بیمار یست خبری
 (در مزاج خبره متعلقدر) (شراب مبتدا و بونده صو دیمکدر مطلق
 ایچلمکه لایق اولان شبهه دیرلر) (طعام شرابه معطوف طعام پنجک
 نسته) (ماده علاج لامیه و خبری) (کسی با حرف تنکیر) (که حرف
 بیان) (خود را را ادات مفعول) (با اختیار با حرف مصاحبت) (سازد
 فعل مضارع مفرد غائب دوزه دیمکدر سازیدن دن یا ساختن دن زیرا
 مصدر تائینك ماقبلی خاء مجحه اولسه زاء عربی به نقل اولنور) (نا حرف
 اتها) (با اضطراب با حرف مصاحبت اضطراب افتعال بابندن مصدر در
 اصلی اضطراب در قاعده صرفیون اوزره افتعالك تاسندن اول ضاد
 اولسه تایی طایفه قلب ابدلر استراستز دیدهك برده استعمال اولنور
 (بمحصل ترکیب) اما اول معجونکه ذکر ابلدك یعنی دیدك ایدیکه
 بره معجوندر کتوردیم که وقت بنسبه طعمی هضم ایتدیرر و معده فی
 اعتدال دن دوشرمز بن اول قیلدن دكلم که طعمی یم و طعامك
 کثرته لذت طوتم یعنی متلذذ اولم اندن ناخوشرک اندن فناندر که

هر لحظه یعنی هر وقت بریره کتمک کرک اوله که انده کوفله سی لایق اولبائی
 کورمک کرک واشتمه سی لایق اولبائی اشمک کرک وقوفله سی لایق اولبائی
 قوفلق کرک مراد جای خلادر که معده نک هضمی دفع طبعه بادیدر
 البنده خلابه کتمک کرک که انده فضلاتی کورملی و طرات کونی دگله لی
 و راجحه کریمه لی قوفله لی کار عاقل دکلدر بونلری ارتکاب ابله دخی
 حکما و عقلا دیشلوردر آجلق مزاجده خسته لکدر و طعام و شراب اکا
 ماده علاجز زبر آجلق ضعیف کنورر طعام و شراب اتی ازاله ایدر
 نادان شول کیمسه در که اختیار یله یعنی استکی واراده سبله کندوی خسته
 ایده تا کیم اضطرار ابله یعنی استراستمز بیمار و معالجه ایده حاصلی فجونی
 اکل سبیلله آجلق ایراث ایدر آجلق بیمار لقدر نوعدر بویله اولجه
 اختیار یله کندوی خسته ایش اولور آجلقده علاجی اکل و شر بندر
 اضطراری بیوب ایچمک اقتضا ایدر عاقل اولان علاجده احتیاجدن
 احتراز ایدر (قطعه) میکند کسب اشتها خواجه * تابان رخنه
 در مزاج کند * می حرف تا کید (کند فعل مضارع مفرد غائب
 کسب اشتها صدرك مفعولنه اضافتدر خواجه میکند فاعلی کسب
 اشتها مفعول (تا حرف اتها) بان با حرف مصاحبت آن اسم اشارتدر
 کسب اشتها یه (رخنه هاء رسمیه کدک معنایه بونده ضرر معنایه در
 در حرف صله (محصول یت) خواجه کسب اشتها ایلر یعنی مورث
 اوله جق شی اکل و بلع ایلر تا کیم انکله مزاجنه ضرر ایلر * و آنکه آن
 رخنه راز پخته و خام * هر چه یابد بان علاج کند * (و آنکه اندنصکره
 دیمکدر (رخنه رارا اادات صله (پخته ماضیدن قسمدر بشمش معنایه
 خام چیک معنایه در (باید فعل مضارع مفرد غائب بولور دیمکدر
 (بان با حرف مصاحبت (محصول یت) اندنصکره اول رخنه یه
 بشمشدن و چیکدن هر نه که بولور سه علاج ایدر یعنی آجلق می رخنه
 هر نه بولور ایه میر و اکل ایدر (عروض) بوقطعه بحر خفیفدن کرایه
 و می ارا بیان اولندی * و اما آن ترکیب که فرمودی مباشرت بازمان شیم
 ایست از جنون و از قاعده خرد دورست که خلیفه روی زمین پیش
 دخترکی بد و زانو در آید و تلقی جا پلوسی نماید * فرمودی فعل مضارع
 مفرد مخاطبدر (شعبه بحسب اللفه بوداق معنایه در بونک کی برلرده

نوع و جزء معنایه کلور (قاعده خرد نیانیه) که حرف تعلیل (خلیفه)
روی زمین لامیه و بیانیه (پیش دخترکی لامیه یا حرف وحدت کاف
حرف تصغیر) دختر قیر معنایه در (بدوزانو با حرف استعلا بر معنایه
(زانودیز دیمکدر) در آید فعل مضارع مفرد غائب کله دیمکدر (علق
تفعل باندن مصدر در بالطفلفق معنایه در (چاپلوسی جیم و پاه
عجمیله بمضیلر ایکسده عربی استعمال اینتلر یا حرف مصدر تبصص
معنایه تعلقه عطف تفسیر بدر (نماید فعل مضارع مفرد غائب
کوسره دیمکدر (محصول ترکیب) و اما اول ترکیب که بیوردک نشان الیه
مباشرت یعنی کثرت جماع جنوندن بر نوعدر و عقل قاعده سندن
دور در که بر یوزینک اخلیفه سی بر قیر جفرک اوکنده ایکی دیز اوزره
کله و بالطفلفق و تبصص کوسره یعنی قیزی میله نیجه حبله و قسخر
ایلیه (قطعه) ای زده لاف خرد چند بشهوت کیری * کبسوی شاهد
وزنجیر جنون جنبانی * ای حرف ندا منادی محذوف تقدیری ای
کس که در (زده ماضیدن فمدر اورمش معنایه (لاف خرد نیانیه
وزده مک مفعول صریحی (چند نیجه دیمکدر) بشهوت با حرف
مصاحبت سببی متضمن (شهوت مصدر در آرزو اتمک معنایه (کیری
فعل مضارع مفرد مخاطبدر (کبسوی شاهد لامیه و کبرینک مفعول
صریحی (کبسو کان عجمک کسریله صاج معنایه در کافک فقی
غلط در (شاهد محبوب دیمکدر) زنجیر جنون لامیه (جنبانی فعل
مضارع مفرد مخاطبدر اوینادر سین دیمکدر زنجیر جنون اویناتمی
کمال عشق باز لقدن مرتبه جنونه وار مقدن ککنا به در (محصول بیت)
ای عقل لافی اوران کیمسه یعنی عاقل دین کیمسه نیجه بر شهوت الیه
محبوب صاچنی طو تار سین یعنی اکامیل و محبت ایدرسین و جنون
زنجیری اوینادر سین خلاصه شهوت نفسانی آردی صره کزرسین بو
یئنده صنعت قضا د وار خرد الیه جنون کبسویه مناسب زنجیر * چه
جنون باشد ازین پیش که پیش زنیکی * بنشینی سر زانو و کون جنبانی *
(چه نه دیمکدر) ازین پیش بوندن زیاده دیمکدر زرا پیش باه عربیله
زیاده دیمکدر (که حرف بیان (پیش زنیکی لامیه پیش باه عجمیله اولک
دیمکدر زنیکی با حرف وحدت کاف حرف تصغیر زن معروف برقریمچک

دیمکدر (بنشی فعل مضارع مفرد مخاطب در اوتوره سین دیمکدر) سر
 بونده اوج معناسنه در باحرف صله بنشی به متعلق (کون کاف عریله
 در معناسنه در (محصول بیت) بوندن زیاده جنون نه اولور که بر
 قریحک اوکینه دیزا وجنه اوتوره سین یعنی دیز چوکه سین وکوت
 او بناده سین (عروض) بوقطعه بحر رمل مخبوند بیت اولک صدر
 وابنداری سالم و سائرلی مخبون بیت ثانی جیعا مخبوند خین ایکنجی
 ساکنی حذفه دیرل فاعلاتن فعلاتن فعلات اولور (حکایت) در
 مجلس کسری سه تن از حکما جمع آمدند فیلسوف روم و حکیم هند
 و برز جهر سخن بانجارسید که سخترن چیرها چیستدوی گفت پیری
 و سستی باناداری و تنک دستی هندی گفت تن بیمار باندوه بسیار برز جهر
 گفت زدیکی اجل بادور از حسن عمل همه بقول برز جهر رضادادند
 (مجلس کسری لامیه) سه تن اوج کیمسه دیمکدر (آمدند فعل ماضی
 جمع غائب کلدیلر دیمکدر بونده شدند معناسنه در) فیلسوف روم لامیه
 (حکیم هند بویله) برز جهر حکمادن پرذوفنون کیمسه نک اسمیدر
 (رسید فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیمکدر) سخترن چیرها لامیه
 سخت فنی دیمکدر (ترادات فضیل یا حرف مصدر) (سست سین اولک
 ضمی و ثانی نک سکونیه کوشک دیمکدر) (باحرف مصاحبت) (ناداری
 یاینه حرف مصدر نادار فقیر معناسنه در) (تنک دستی یاینه حرف
 مصدر تنک دست وصف ترکیبدر الی طاردیمکدر احتیاجدن کتابه در
 (هندی یا حرف نسبت) (تن بیمار یاینه باندوه بسپارده بویله یا حرف
 مصاحبت اندوه غصه معناسنه در) (زدیکی اجل لامیه یا حرف مصدر
 اجل یقینلخی) (باحرف مصاحبت) (دوری یا حرف مصدر دور
 لوزاق معناسنه در) (حسن عمل مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (بقول برز جهر
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر یا حرف صله) (رضادادند رضا و پردیلر یعنی
 راضی اولدیلر دیمکدر) (بعض نسخه ده وازاقوال خود باز آمدند واقمدر
 یعنی کندو قوللرندن رجوع ایلدیلر دیمکدر) (محصور کیم) (کسری نک
 مجلسنده حکمادن اوج کیمسه جمع اولدیلر رومک فیلسوفی هندک حکیمی
 و برز جهر اثنای مصاحبتده سوز اول محله ابرشدیکی نسنه لردن
 قنسی یعنی مشکدرکی حاصلی جهانده کوچلردن کوچ ندر می دبدی

پیرلک و کوشکک فقیرلک و محتاجلق ایله دینی هم فقیر اوله وهم پیر اوله
 زیاده کوچ بودر دیو جواب و پردی هندی دیدی خسته و جوده چوق
 غصه یعنی هم می رض اوله وهم قساوتی اوله زیاده سخت بودر
 دیدی بز جهر اجلاک قبیلغی حسن عملدن بعدلکله یله یعنی اجل
 قریب اوله و اعمال حسنه بولغیه اصعب بودر دیو جواب ایلدی
 جله سی یعنی حکیمان سابقان حاصلی روم و هندی بوقوله راضی
 بولدی لر و کت مو قولاردن رجوع ایندی لر (قطعه) پیش کسری
 ز خرد مند حکیمان میرفت * سخن از سخت ترین موج درین لجه غم *
 پیش کسری لامعه پیش بله عجب بله بونده قیت معناسنددر (ز خرد مند
 حکیمان بز حکیمان خرد مند تقدیرنده در) میرفت بونده واقع اولدی
 دیمکدر (سخن میرفتک فاعلی سخت قتی دیمکدر) (آداب تفضیل) یا
 آداب نسبت (نون حرف تا کسد) (موج بحسب اللغه اضطراب
 معناسه در بویه بیرلده طالع معناسه تخصیص ایندر یته بونده
 بعد الاستعاره معنای لغویدر) (لجه لامک ضمی و جیم کشیدید بله
 بیوک صو معناسه در یا دیمکدر) (غم اضافت یسانیه بعض نسخنده
 موج پرینه چیز واقع اولمشدر لکن لجه به کوره موج نسخه سی
 انتخاب اولدی) (محصل بیت) عاقل حکیم لر دن کسری تک حضورنده
 یوغم در یاسنده مشکله اولان موج دن یانسنه دن سوز واقع اولدی
 یعنی یو بایده بحث اولدی که دیسانه یک مشکل ندر * آن یکی گفت که
 بیماری و اندوه درلز * وان دگر گفت که نلاری و پیر یست بهم *
 که حرف رابط مقول قول (بیماری یا حرف مصدر) (اندوه غصه
 معناسنددر) (در ایزه اضافت موصوفک صفتته در) که یته حرف رابط
 مقول قوله (نداری یا حرف مصدر نادار فقیر معناسنددر) (پیر یست
 سین و تا آداب خبر یا حرف مصدر) (بهم بونده مجتمع معناسه در
 (محصل بیت) اول بریمی یعنی بولیده قیسل و ظاله و بحث وجدال
 ایدن حکم لدن بریمی که سابقا ذکر اولندیغی اوزره قائل حکیم هنددر
 دینیکه مشکله اولان خسته لک و طول دراز قساوت و غصه در
 و اول بریمی که مراد فیاسوف رومدر دیدی مجتمع اوله رف فقیرلک
 و پیرلکدر * سیومین گفت که قریب اجل و سوء عمل * عاقبت رفت

بزجیم سیم حکم حکم * سیوم او چنبی دیمکدر (یا ادات نسبت
 (نون حرف تأکید) که حرف رابط مقول قول (قرب اجل مصدرک
 فاعله در) (شوه عمل ده بویه) (رفت بونده واقع اولدی معناسنه در
 (ترجیح سیم مصدرک مفعولته در) (حکم حکم فاعله حکم حاکم
 ضمی کافک سکونیه مصدر در) (حکم حاکم و کافک فاعله حاکم
 معناسنه در) (موصول بیت) (او چنبیسی یعنی بزجهور دیدی که
 اجلاک یقینیه و علامک کونولکی یعنی مشکل اولان بود در دینجه
 حاقبت و انجام کار او چنبی نک ترجیحنه واقع اولدی حاکم حکمی
 حاصل کلام کلام ثالثی ترجیح ایلدی (عروض) بوقطعه بحر رمل
 متمددر که صدر و ابتدا لرندن ماعدل مخبوندر عروض و ضربنه
 خنقدخی طاری اولمشدر (حکمت) حکیمی را پرسیدند که آدمی زاده
 کی بخوردن شناید گفت توانکر هرگاه که کرسنه شود و درویش
 هرگاه که پیابد * حکیمی یا حرف وحدت (را ادات صله) پرسیدند
 فعل ماضی جمع غائب (که حرف بیان) آدمی زاده انسان دیمکدر
 (کی جن دیمکدر نه وقت معناسنه) (بخوردن با حرف صله خوردن
 مصدر) (شناید فعل مضارع مفرد غائب شنایدن) (ابور دیمکدر
 عجله معناسنه) (گفت تحتیه فاعلی حکیمه راجع) (توانکر زنکین دیمکدر
 (گاه کاف عجله وقت معناسنه) (که حرف رابط صفت) (پیابد
 فعل مضارع مفرد غائب یابیدن دن بوله دیمکدر) (موصول زکیب)
 بر حکیمه سؤال ایلدیلر که انسان نه وقت طعامه ابور یعنی عجله و شتاب
 ایدر حکیم جواننده دیدی غنی هر وقت که آج اوله یعنی غنی اولان
 اجفدیغی کی طعامه شتاب ایدر و فقیر هر وقت که بوله یعنی بولدیغی
 وقت عجله ایلر (قطعه) (بخور چند آنکه ننهده خانه عمر * زیشی وکی
 رودر خرابی * بخور بیه تأکید ایلها مر حاضر مفرد دربی یعنی اکل ابله
 دیمکدر) (چند آنکه اولقدر که دیمکدر) (شهد فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب قومیه دیمکدر) (خانه عمر یسانیه یا لامیه مراد وجود انساندر
 (یشی یا حرف مصدر یش بیه عمر بیه زباده معناسنه در) (کی یا
 حرف مصدر کم کاف عربیه از معناسنه در) (در حرف صله) (خرابی
 یا حرف مصدر) (موصول بیت) (اولقدر بی که عمر خانه سی چوقلقدن

و از لقند خرا به بوز قومه سین یعنی کثرت اکل سببیه مبتلای مرض
 هائل و کال جوع سببیه هلاک قابل اولیه سین استند بوقدر اکل
 و شرب اله دیو خطاب عام طریقاً به ملاجی بند ایدر * اگر دارنده
 هر که که خواهی * و کرداری هر گاهی که بانی * دلزنده یا حرف
 خطاب (همزه حرف توسل دارنده اسم فاعل طرحی بعیناً به
 غنی دیکدر) که کاف عجب قحبه که آمدن محققدر وقت معانیسم
 (که حرف بیان) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب طلب ایدر سین
 دیک اولور (ناداری یا نه حرف خطاب) گاهی یا حرف تنکیر (که
 حرف بیان) بانی فعل مضارع مفرد مخاطب بوله سین دیکدر
 (محصول بیت) بیت اوله هر بوطدر یعنی اگر غنی ایسک هر وقت که
 طلب ایه سک یعنی انتها ایه سک نه حد کردن زیاده و نه ایسک تناول ایه
 و اگر فقیر ایسک هر وقت که بوله سین (بسم بوصورتی رعایت ایه
 حاصلی یو ایکی صورتده بیه جمله اعتدالی پدیده ایه دیک اولور
 (عروضیه) بوقطه سه بحر هزج مسددر که بالکر عروضه و ضمه
 محذوفدر که بر مضرای مفاعیلن مفاعیلن فغولن اولوبه هزج
 مسدس محذوف اولور (حکمت) حکیمی یا سیر خود گفت یار که
 بامداد از خانه بیرون نیایی تا نخست لب بطعام نکشایی زیرا که سیری
 تخم جم و پرد یار نیست و کرسنکی ملیم خشک مغزی و سیکساری *
 حکیمی یا حرف وحدت (یا حرف صله) (بسم خود بیانیه) (باید فصل
 مضارع مفرد غائب) که حرف بیان (بامداد صبح وقت دیکدر
 (بیانی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کلیم سین دیکدر) (یا حرف توقيت
 (نخست ابتدا دیکدر) (بطعام یا حرف صله) (نکشایی فعل نفی مستقبل
 مفرد مخاطب آنچه سین دیکدر) (زیرا که لدات تعلیل) (سیری یا حرف
 مسددر) (نخم جم مجزای لامیه) (پرد باری یا مصدری ایه عطف
 تفسیر بدر که جوله معنا چینه در) (کرسنکی یا حرف مصدر) (یا نه
 خشک مغزی بیانیه) (یا حرف مصدر) (خشک مغز قوری بدلی یعنی
 لجوج و دیوانه دیکدر) (سیکسار) خفیف یا شلی معنا نه عطف
 تفسیر بدر (محصول ترکیب) بر حکیم کندی او غلنه دیدی که کرکدر که
 صبح وقتی خانه دن طشره کلیم سین یعنی لو یکدر چقمبه سین مادامکه

طوداعت طعامه اچیه سین یعنی طعام یورکه حاصلی طعام ایتدیکه
 اویکدن چقمیه سین زیرا که طوقلق حلم و حیرالکک نمجیدر یعنی
 طوقلق حلم نمشاید و اجلق لجوج و معاندانک مایه سیدر یعنی
 اصلیدر (قطعه) خوی خود رازروزه تیرمکن * کر همه حلم و برد
 باری به * خوی خود بیانبه (را ادات مفعول) (روزه) اورج معاسنه در
 (تیر) بونه دارغین دیمکدر (مکن فعل نهی حاضر مفرد) (که حرف
 تامل) (محصول بیت) کنندی خویکی یعنی طبیعتکی اورجیدن ناشی
 دارغین ایله زیرا چیچسندن حلم و حیرالکک ایورج حاصلی روزه سبیله
 طبیعتک تیر اولسون زیرا خصالتک جله سندن و انجالتک مجموعسندن
 حلم اعتلادر * چون شود روزه مایه آزار * روزه خواری زروزه داری به *
 مایه آزار لامیه (روزه خواری یا حرف مصدر) (روزه خوار وصف
 ترکیدر) پیدر مظهر معناسنه (روزه داری به بویه صائم معناسنه
 (محصول بیت) چون اورج آزاره یعنی حدت و غضبه مایه و سبب اوله
 مظهرک صائم لکدن اعتلادر (عروض) بوقطعه بحر خفیف مخبون
 و مخذوفدر که کمرارا و مرارا بیان اولندی * چون کرته باشی هر آتش
 و آن که بینی از طبیعت تو شهوت آن خیزد و با ششایان که نشینی
 طامعه تودر ایشان آویزد * باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین
 دیمکدر (آتش الف محدودیه ایله طعام معناسنه در نه کیم ترکیده دخی
 مستعملدر) (که حرف رابط صفت) (بنی فعل مضارع مفرد مخاطب
 کورر سین دیمکدر) (طبیعت تو لامیه) (شهوت آن مصدرک مفعولنه
 لضافیدر) (خیزد فعل مضارع مفرد غائب ظلقار دیمکدر) (با ششایان
 یا حرف مصاحبت) (که حرف میان فشنی فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوتوره سین دیمکدر) (طامعه طبع و حرص دیمکدر) (تویه اضافت لامیه
 (آویزد فعل مضارع مفرد غائب تعلق ایدر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 حکیم اوغلنه دیر که چونکه اچ اوله سین هر طعام و اتمکی که کوره سین
 طبیعتکدن اکا اشتها ظلقار یعنی میل ایدر و اشتها یعنی دوستار کله
 اوتوره سین یعنی حرصک اتمه تعلق ایدر یعنی سنک حرص و طمعکدن
 اتمه نجیل اولور لرح حاصلی سنک بوجه کدن اتمه نجیل اولور لرح نجالتی
 صاحب طبعه استاد ایدن معنای ترکیب کنبودن نجیل اولمش (قطعه)

* هر چه یابی بخانه از تو خشك * به كز آن تا حد شع بخوری * یابی
 فعل مضارع خرد مخاطب بوله سین دیمکدر (با حرف طرف معناسنه
 تر بونده باش دیمکدر و طب معناسنه (خشك خاء مجمله لك ضمی
 وسین مجمله لك مكنوبله قورودیمکدر یابس معناسنه رنا حرف نهاییه
 (حد دالک تشدید یله بونده غایت معناسنه در ضرورت وزن ایچون
 تخفیف اولمشدر) شع طوق معناسنه در شینك کسری و باء موحدۀ لك
 قصبه (بخوری فعل مضارع مفرد مخاطب ییه سین دیمکدر
 (محصول یت) هزنه که خانه ده یعنی اوده یولوز ایسك یاشدن وقورودن
 یکنز که اندن طوقلق جدیدنه دك ییه سین (حاصلی اوده بولد یکی
 طوبیجه ییوب قازك طوره سین * تا طعام کسان هوس نکنی *
 وز عطای خسان طمع بیری * تا حرف تعلیل (طعام کسان لامیه
 (کسان الف و نون ادات جمع خلق معناسنه در (نکنی فعل نفی
 مستقبل مفرد مخاطب ایلیه سین دیمکدر (عطای خسان طعام کسان
 کیدر (خسان الحقلر و دنیله دیمکدر (بیری فعل مضارع مفرد
 مخاطبدر قطع ایله سین دیمکدر (محصول یت) یت اوله مرتبطدر
 خانه ده نه بولور ایسك ییه سین تا کیم خلقك طعامنه هوس ایلیه سین
 دخی دنیله عطا سندن طمع قطع ایله سین یعنی هر کورد یكك طعامه
 ال اوزاقیوب و خلقیدن طمع ایتمه سین (عروض) بوقطعه دخی
 قطعه سابق کیدر (حکمت) چون میربان برکار خوان نشیند
 و خود را در میان بیند طعمه از جگر خوری به که از نان او و سربست
 از خون خود آشامی به که از خوان او * میربان صاحب مسافر
 دیمکدر (برکار خوان لامیه) نشیند فعل مضارع مفرد غائب اوتوره
 دیمکدر (خود را ادات مفعول (میان اوره معناسنه در (بیند فعل
 مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر اوره ده کورهك دائما کندوی
 کورمه دن کاتیدر یعنی هر کلامی طعام کندونك اولدیفنی اشعار
 ایتك که زبده هر پیرده کندوی اوزنابه آثار دیو تعبیر ایدر (طعمه
 بونده لغمه معناسنه (جگر خود بیانیه) خوری فعل مضارع مفرد
 مخاطب ییه سین دیمکدر (نان او لامیه) خون خود ده بوله کندوی
 قازك دیمکدر (آشامی الف ممدوده ایله فعل مضارع مفرد مخاطبدر

آنچه سین دیمکدر (خوان او لامیه) (مخصول ترکیب) چونکه صاحب
 مسافر سفره کارنده او توره و کینندنی اورته ده سکوره. یعنی منت
 ایله کند و جگر کین لقمه سیه سین یکدر انک انک کندن و کینندنی طانک
 قسرت آنچه سین یکدر انک طاعلم سفره سندن حاصلی بویه کیمه نك
 طعانتی یزدین کندی جگر یکی سین یکدر و سفره سندن صوتی یکدین
 کندی فانکی ایچک اولی و احرار (قطعه) هر که کوید خوان
 و نان من یکش * پای خویش از خوان و دست از نان او * هر که
 هر کس که تقدیرده (کوید فعل مضارع معقد ثانی کویندن
 یا علی خلاف قیاس گفتن بن سیه دیمکدر) خوان و نان من مقول قولی
 اضافت لامیه (یکش) بانه تا کیند ایله امر حاضر مفرد در چک دیمکدر
 (پای خویش مقول و لامیه) نان اوده بویه او ضمیری هر که ده کی
 یکدن معدوله اولان که به راجعیدر (مخصول بیت) هر کیم که بنم
 سفرم و بنم لقمه دیرسه یعنی تقیه ادا نم ایدوب من و تو بیخ ایدرسه
 کیندی ایامیکی سفره سندن و البکی انک کندن چک حاصلی یعنی
 تناول آنچه * تزه: کز بوستان خود خوری * خوشتر مت از تزه
 بریان او * تزه و بره شده لر می ضرر پرت وزن ایچوند (تزه تانک و رانک
 فخریله ترکیبده معروفدر و مطلقایش لک جنسه دخی در لر
 (بوستان خوب لامیه) (خوری فعل مضارع مفرد مخاطب (بره
 بلنک و رانک فتحه لر بیه قوزی دیمکدر (بر بانه اضافت بیانییه
 اویمه لامیه) (مخصول بیت) بر تزه بی که کندی بوستان کدن
 سیه سین شوختر کدر بوصفیه موصوف اولان کیمسه نك بریان
 قوزوسیدن یعنی انک قوزوسنی یزدین کیندو بوستان کدن تزه سین
 اولیدو (عروض) بوقطعه بحر رمل مسدنددر که عروض و ضربی
 محذوفدر (حکمت) پنج چیز است که بهر کس که دادند زمام زندگانی
 خوش دد دست وی نهادند * (پنج بش دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (بهر کس که با حرف صله) (که حرف بیان) (دادند فعل ماضی
 جمع غائب و یدر دیمکدر) (زمام زانک کسر بیه بولارود ترکیب معنانه و
 (زندگانی به اضافت بیانییه زندگانی یا حرف مصدر در لک یعنی
 عیش دیمکدر) (خوشه اضافت موصوف صفته اضافتیدر) (در

حرف ظرف (دست وی لامیه) وی ضمیری کسه راجعدر (نهادند)
 فعل ماضی جمع غائب قودیلرد یمکدر (محصول ترکیب) بش شید که
 هر کیمه به که او بش شئی و ردیلر خوش معیشت دیز کنئی انک الینه
 قودیلر یعنی او بش شئی هر کیمه که موجود اولسه دائما راحت
 و خضورده اولور * اول صحت بدن دوم ایمنی سیم سعت رزق چهارم
 رفیق شفیق پنجم فراغت و هر کر الزم محروم کردند دوزندگانی خوش
 بروی وی برآوردند * (صحت بدن مصدرک فاعله) (دوم سیم سوم
 چهارم پنجم) اینکیمی او چنجی دردنجی بشنجی معنایینه در زیر
 اسماء اعدادیده ادات فاعلی میبدر (سعت وسعت معنایسنه در) (رزقه
 اضافت مصدرک فاعله در) (رفیق شفیق بیانیته) (فراغت دنیادان ایلا
 دیمکدر) (هر کر) هر کس را دیمکدر را ادات مفعول (کردند فعل ماضی
 جمع غائب ایلدیلردیمکدر) (دوزندگانی خوش لامیه و بیانیته در قبو
 معنایسنه در) (بروی وی لامیه با حرف صله) (برآوردند قیاسیلردیمکدر
 (محصول ترکیب) بش شینک اولکیمسی بدنک صحتی یعنی وجودک
 صحیح و سالم اولسی ایکیچیمسی جمیع مخلوقاتدن امین اولمقلق او چنجیمسی
 رزقک و امع اولمسی دردنجیمسی محبتلی بولداش بشنجیمسی فارغ البال
 اولوب عالمک کار نیله مفید اولمق و هر کیمی که بوندن یعنی بواشیاء
 نخسده دن محروم ایلدیلر حاصلی بوشیلر انده بولمقدی خوش دیرلک
 قبوسنی انک یوزینه قیادیلر یعنی دنیاده راحت معاش بولمز (قطعه)
 به پنج میرسد اسباب زندگانی خوش * باتفاق حکیمان شهره در آفاق *
 (به پنج با حرف مصاحبت سببیتی متضمن) (می رسد می ادات تأکید
 رسد فعل مضارع مفرد غائب رسیدن دن ایریشور دیمکدر) (اسباب
 زندگانی خوش لامیه و بیانیته اسباب سبک جمعدر) (باتفاق حکیمان
 شهره لامیه و بیانیته با حرف مصاحبت الف نون ادات جمعدر) (شهره
 شینک ضمیمه مشهور معنایسنه در) (آفاق بونک کی برلده علم دیمکدر
 (محصول یت) بش شئی سببیه خوش دیرلک سبیلری ایریشور یعنی
 ایوم بهشت سبیلری بش شئی ایله ایریشور آمده مشهور اولان حکیملرک
 اتفاقیه یعنی حکما و عقلا انک اتفاقیه دیرلکه بوش شئی سببدر * فراغ
 ایمنی و صحت و کفاف معاش * رفیق خوب سیرهمدم نکوی اخلاق *

(فراغ و فراغت خلق امور و خصوصه مداخله ایتوب کنبدی)
 حائنه اوله دن کنایتدر (ایمنی یا حرف مصدر امینک یعنی جمیع
 مخلوقاتدن دینی و دنیوی امین اولق صحت صحت بدن تقدیرنه (کفاف
 معاش لامیه) (کفاف کافک کسر یله هر شئك اعلا سنه دیرلر کفاف معاش
 ایوب بهشت دیمکدر ترکیه کجه چک دیمکدر (رفیق خوب سیر بیانیه
 خوب سیر وصف ترکیه کورل خوبلو دیمکدر رفیق خوب سیر یعنی
 کورل طبعی تلی یولداش (همدم نکوا خلاق بیانیه نکوا خلاق وصف
 ترکیه کورل دیمکدر) (همدم نکوا خلاق ایوب خویلی مصاحب
 دیمکدر که بنه کلام سابقه عطف بیان شکلیدر (محصول بیت) حضرت
 جامی بش نشنه بی تعداد ایدوب بیورز که فراغ امینک و بدنت صحتی
 و اعلا معاش کورل سیرتلی یولداش ایوب خویلی مصاحب حاصلی علما
 و حکمانک اتفاقله بوش شی بر کیمسه به نصب اولسه عالمه صفای
 بالله عمر سورر (حکمت) هر نعمت که بمرک زوال پذیرد ازا خرد منسه
 در حساب نعمت نکیرد * که حرف ذایط صفت (بمرک با حرف مصاحب
 مرک میم قنّی و رانک سکونیه اولوم دیمکدر اجل معناسنه (زوال
 بونده فنا دیمکدر پذیرد فعل مضارع مفرد غائب پذیردن دن یا علی
 خلاف قیاس پذیرفتن دن قبول ایله دیمکدر (اقرار اادات مفعول) (در
 حرف ظرف) (حساب نعمت بیانیه نعمت صایب سنده دیمکدر) (نکیرد
 فعل ننی استقبال مفرد غائب گیریدن دن یا علی خلاف قیاس گرفتدن دن
 طومر دیمکدر (محصول ترکیب) هر نعمت که اولوم ایله فذ قبول ایله
 یعنی باقیه اولیه اول نعمتی عاقل اولان کیمسه نعمت حسابنده طومر
 یعنی نعمت عدلیر نعمت باقیه اولدر که کشتی نقد عمر بی اعمال خیره
 صرف و بر ثله نامنی قیامتده کزنده ایله * عمر اگر چه در از بود چون
 مرک روی نمود ازان درازی چه سود نوح هزار سال در جهان بسر
 برده است امروز پنج هزار سال است که مرده است قدر نعمتی را بود که
 جا دانه باشد و آفت زوال بر کرانه * (دراز دالک کسر یله اوزون
 دیمکدر طویل معناسنه) (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور سه دیمکدر
 (چون حرف تعلیل) (نمود فعل ماضی مفرد کورندی دیمکدر) (درازی
 یا حرف مصدر اوزونلق دیمکدر) (سود فائده دیمکدر) (هزار سال یک

بیل دیمکدر (بسر باحرف صله) برده ماضیدن قسمدر ایلتمش دیمکدر
 (بسر برده باشه ایلتمش بونده باشامش دیمکدر کایه در) پنج هزار سالست
 بش یک ییلدر (که حرف بیان مرده ماضیدن قسمدر اولمش یعنی
 وفات ایلش دیمکدر) قدر بونده اعتبار معناسنه در (نعمتی باحرف
 تنکیر) را ادات تخصیص (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر
 که حرف رابط صفت باحرف بیان) جاودانه ابدی دیمکدر (باشد فعل
 مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) آفت زوال پیاپی فانی اولق آفتندن
 دیمکدر (کرانه کاف عریض فحیه کنار دیمکدر بر بونده ظرف اولمده
 محتملدر) محصول ترکیب (عمر اگرچه اوزون اولور ایسه ده یعنی هر قدر
 اوزون اولور ایسه اولسون چونکه اجل یوز کوسره اول اوز ونلقندن
 نه فائده یعنی عمرک اوزون اولسندن فائده یوق حضرت نوح سلوات الله
 علی نبینا وعلیه حضرت نوری بیک بیلی جهانده باشه ایلتمشدر یعنی
 بیک ییل باشامشدر بوکون بشبیک ییلدر که وفات ایلشدر حاصلی
 عمر اوز ونلقنه التفات اولتمسون زیر از مان حیاتک وقت ممات
 الحضاغ مضاعفیدر اماطن اولتمسونکه حضرت نوح عمری حاشا ثم
 حاشا تلف وها اوله زیر ایلتمشیدن فهم اولخان بودر لکن بونده مجرد
 طوال عمری تمشیلدر شول نعمتک اعتباری اولور که ابدی اوله وفنا بولق
 آفتندن ککناره اوله یعنی اول نعمته اصلا زوال وفنا ابرمیه (قطعه)
 بیزد مر دانا نعمت آفتست * کر و جانت بود جاوید و مسرور * بیزد
 مر دانا باحرف ظرف اضافتک لامیه و بیانیه (تزد نونک قحی وزانک
 سکونیه قبت معاشه در عریجه عند دیرل دانا صفت مشبهه در) نعمت
 حبشدا (آفتست خبری) که حرف رابط صفت (اوضمیر نعمته راجعدر
 (جان معروف) بود فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) جاوید
 بونده همیشه معناسنه در (مسرور اسم مفعولدر فر حتمش دیمکدر
 (محصول بیت) مر دانا فتنده یعنی بیلن آدمک عندنده نعمت اولدر که
 او نعمتدن سنک جانک همیشه مسرور اوله حاصلی عاقل اولان شول
 نعمتی تحصیل ایدر که روحی اندن دانا مسرور اوله * نه سیم وزر که
 چون کورت شود جای * بناید همچو سنکت بر سر کور * (نه حرف نفی
 حقی محذوف تقدیری نبود نعمتدر) (سیم وزر مالدن عبارتدر) (که حرف

بیان (چون ادا تاملیل) (کورت تا خطاب مؤخر جایه مقید در تقدیری
 چون کور شود جای تدر (کور کافی بحمله مرقد دیمکدر) (شود فعل
 مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) (جای بونده مکان دیمکدر) (بماند با حرف
 تأکید) (ماند فعل مضارع مفرد غائب مانیدن دن یا ماندندن برام مصدر
 دالیتک ماضی نون اولسه اول نون مفتوح قلنور قاله دیمکدر) (همچو
 هم ادا تاملیل) (سنگت تا ضمیر خطاب سنگدن مراد
 مراره علامت ایچون نصب اولنان طاشدر بوتادخی کوره مصر و قدو
 (برسر کور لامیه مزارک باشی اوزره دیمکدر) (محصول بیت) سپ وزر
 نعمت دکدر زرا چونکه سنگ برک مزار یعنی اوله سین مزار طاشی کی
 مزارک باشی اوزره قالور حاصلی سنگله بیله آخرته کتمز مزار طاشی کی
 قالور بلکه مزار طاشی یاز وقت مزارک بکلر لکن مال اصلا سنگله
 اوغرا من نهایت کلام مال دنیا پایدار اولماز (پایدار اولین سنه به کوکل
 و یرمک کار عاقل دکدر بویه اولتجه مدام عبادات و طاعات خدایه
 کوشش ایلکدر زرا آخرته بیله کینه جک اودر (عروض) بوقطعه
 بحر هزج مسدسند که عروض و ضریفه قصر علی طاری اولسدر که
 مفاعیل قالسدر که بر مصرعی مفاعیلین مفاعیلین مفاعیل اولور که
 یوکار هزج مسدس مقصور در (حکمت) برز جهرا برسیدند که
 کدام پادشاه پاکیزه ترکفت آنکه پاکیزگان از وی بمن باشند و کنایه کاران
 از وی ترسند * (را ادا تاملیل) (پرسیدند فعل ماضی جمع غایبه
 صلور دیلر دیمکدر) (کدام فنی دیمکدر) (پاکیزه بالذ دیمکدر ترا ادا تاملیل
 پاکیزگان الف نون ادا تاملیل کاف عجمی هاء رسمیدن مبدلدر) (وی
 صغیری پادشاه راجعدر) (ایمن امین دیمکدر) (باشند فعل مضارع جمع
 غائب اولور دیمکدر) (ترسند بویه قورقه دیمکدر) (محصول ترکیب)
 برز جهره سوال ایلدیله که فنی پادشاه پاکیزه رکدر یعنی عادل دیدی
 لواکه پاکیزه یعنی اعمال صالحه ایل متصف اولور او پادشاهدن
 ایمن اوله لر و کنایه کار یعنی طریق مستقیمدن خروج ایدن اول
 پادشاهدن قورقه لر جاسلی صلحا سبانه مرچنده آسوده و راحت
 اوله لر و اشقا بیم تیغ عدلندن خوف و هراس اوزره اوله لر (بیت)
 شاه آن باشد که روشن خاطر و بخرد بود * (نیکو از حال از و نیکو بد از باد

بود * (باشد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) (که حرف بیان
 روشن خاطر ترکیب مزجی قیلسندند آیدن قلبی یعنی منور القلب
 حاصلی آینه کی احوال عالم انده منکشف و نمایان اوله (بخبرد بآنک
 کسری و فحشه و خاء مجزئک سکونیه خرد متده مناسنه در عقلی
 دیمکدر روشن خاطر معطوف بیکو انرا اادات تخصیص الف و نون
 اادات جمع (نیکو با ایله و یا نیز ابو دیمکدر ابول لیدیمک لولور) (پد انرافه
 بویه در بدکتو دیمکدر) (بودل فعلی مضارع مفرد غائب در) (محصول بیت)
 پادشاه اولدر که قلبی روشن یعنی جفید و کیندن مراد وایک و عاقل
 اولوب احوال ناسه کالایله اطلاق حاصل ایده ابولک حالی او پادشاهیدن
 ابواوله و کبولک کتو (عروض) ابوایت بحر رمل شمد که بالکتر عروض
 و ضربیه حذیف طاری اولشدر که بر مصرعی فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلن اولوب رمل مثنی محذوف اولور (حکایت) حجاج
 را اقتید از جدای تعالی بیز و با مسلمانان ظلم مکن بمنبر برآمدوی بغایت
 فصیح بود گفت خدای تعالی مرا بر شما مسلط کرده است اگر من
 بمیرم شما بعد از من از ظلم نخواهید درست باین فعل که شمار است خدای
 تعالی را جز من بندگان بسیارند اگر من بمیرم یکی بدتر از من بر شما کارد *
 (حجاج شهور افاق مغلبه دن بر کیمسه نک لقبیدر که ظلم ایله متعارفدر
 عبدالملک بن مروانک و زراسندندر) (را اادات صله) (گفتند فعل ماضی
 جمع غائب دیدیلر دیمکدر) (بقرس باحرف تا کید ترس فعل امر مفرد
 مخاطب قورق یعنی خوف ایله دیمکدر) (با مسلمانان باحرف صله الف
 نون اادات جمع) (مکن فعل نمی حاضر ایله دیمکدر) (منبر باحرف
 استعلا) (برامه فعل ماضی مفرد غائب بونده چیقیدی دیمکدر) (وی
 ضمیری حجاجه را جسددر) (بغایت باحرف مصاحبت باحرف ظرف
 بود اادات زمانیه) (مرا بخی دیمکدر) (شما ضمیر جمع مخاطب) (مسلط
 تفعلیل بابتدن اسم مفعولدر بونده حواله معنایه در) (اگر حرف شرط
 بمیرم باحرف تا کید بمیرم فعل مضارع متکلم وحده) (نخواهید فعل
 مضارع جمع مخاطب استمرسکنز دیمکدر اما بونده مطلقا نفیدن عبارتندر
 درست فعل ماضی مفرد غائب بونده مصدر معنایه در) (برامه مضارع
 مقارندر) (نخواهد رست بحسب الله قور نولوق دیلر سکنز دیمکدر اما بویه

بر زده فور توله من سكر ديمك اولور (باين با حرف سب (که حرف
 رابط صفت (شمار است) را اداان قطيل (سين ونا اداان خير سرك
 ايجوندر يعني سرك ايجون اولان فة نل سيبيله ديمك اولور (را اداان
 تخمين (بندكان مبعده (بسيلاوند خبری بسيار باا عر تك كفسر به
 چوق ديمكيدر (نون وناال اداان خبرك بجهيدر (چاره فعل مضارع
 مفرد غائب حواله ايلر ديمكيدر (محصول تركيب) عجاچه ديدلر
 الله تعالى دن خوف ايله و مسلمانلر منجور و اذا اولمذ منبره چوقدى و حجاج
 فابله باغاينده فصيح ابدى و بدى خيلى نه عالمى سرك اوزر بكره
 مسلط ايلشدر اكر بن اولور مم سرك بدهن سكره ظلمدن قور توله من سكر
 يعنى خلاص اوله من سكر بوقطيل سيبيله که سرك ايجوندر يعنى
 سزده اولان افعال شيعه سيبيله ظلمدن خلاص اوله من سكر
 الله تعالى نك بدن غيرى قوللرى چوقيدر اكر بن اولور سم بدن
 كوتورك يعنى اظلم برى سرك اوزر بكره حواله و مسلط ايلر (قطعه)
 *خواهى که شاه عدل کند عدل پيشه باش * در کار خود که معرکه
 کيردار است * خواهى فعل مضارع مفرد مخاطب (که حرف پسان
 (کند فعل مضارع مفرد غائب ايلسه ديمكيدر (عدل مقدم مفعولى
 عدل پيشه وصف تركيبدر عدل صنعتى ديمكيدر (باش فعل اصر
 مخاطب اول ديمكيدر عدل پيشه مقدم مفعولى (در حرف ظرف
 (کار خود پسانيه (که حرف رابط صفت (معرکه اسم مکلدر جنك
 محلى ديمكيدر لکن بونده نچريد اولوب محل معناسنه در (کيردازه
 اضافى ظرفك مظروقه در کيردار فرمان دهى معناسنه در سنك
 حکمك جارى و امرك نافذ اولان محلدرديمكيدر (شارح بونده استعمالدن
 آشنا اولمديچون لغتسه ذاهب اولوب طوت طوت ديمش و حليمينك
 سلطنت معناسنى موجه کورميوب معنای اول محله ملايمدر ديدبكي
 اصلا ملايم دکلدر تأمل (محصول بيت) ديلرسن که پادشاه عدل ايلسه
 عدل صنعتى اوله کندی ايشکده که سنك حکمك جارى اوله بوق
 پرکدر يعنى افعالكده که انده حکمك جاريدر حاصلی اشله مى الکده
 اولان افعاله عدالت ايله که پادشاه دخی عادل اولسون و ظم المنسون
 * شاه آيينه است هر چه بيني اندرو * بر تو فکنده قاعده کار بار است *

شاه مبتدئا (آینه است خبری) (بنی فعل مضارع مفرد مخاطب
 کو در سین دیکدر) (اندرو اندراودن هفت انده دیکدر یعنی آینه سه ده
 (پیش شعله معترضه) (فکنتم ماضی بدین قسم در بر قش یعنی صالمش
 دیکدر) (فکنتم ماضی بدین قسم در بر قش یعنی صالمش
 (مفعول مطلق) (یت لولی سکن و اعلیل مقافده در شاه آینه در
 هر نه که کورز سن انده شعله ملطیف سنك ایشك كوجك فاعده سیندر
 یعنی هر نه افعال واریسه کرک ظلم و کرک عدل جبه پادشاهده مرسم
 اولشدر انک ایچون سن نفسکد ظلم ایدر سین پادشاهدن ظلم مشاهده
 ایدر سین و اولشدر شارح مرجم یو یتک معانته و اصل اولدیغی
 و بریگی معادن معلوم ذوی العقولدر (عروض) بوقطعه بحر
 مضارع ندر که اصلنده مضاعفین فاعلاتن مضاعفین فاعلاتن لیدی
 منکره صندر و ابتدایه خرب طاری اولوب اولدن میم و آخردن نون
 دوشتر فاعیل اولوب مفعول لفظنه مبدل اولور حشوره کف طاری
 اولشدر که آخر اولان سبب خفیف ساکنی اسقاط ماقبلک
 حرکه سنك بقاسله فاعلات مضاعف اولور عروض و ضربیه قصر
 طاری اوایب آخرده اولان سبب ساکنی و مخرکنک حرکه سنی
 اسقاطه دیر فاعلات اولوب مضارع اخب مکفوف مقصور اوایب
 (حکمت) پادشاهی از حکمی نصیحت طلب کرد حکیم گفت از تو
 مسئله پرسم بی نفاق جواب کوی زر را دوست میداری یا خصم را
 گفت زر را گفت چونست که آنرا دوست میداری یعنی زر را اینجا
 میگذاری و آنچه دوست نداری یعنی خصم را با خود میبری پادشاه
 به گریست و گفت نیکو پندی دادی که همه بندها درین درجست*
 پادشاهی با حرف وحدت حکمی ده بویه در (مسئله) با حرف وحدت
 همزه حرف توسل (پرسم) باء تا کیدایله فعل مضارع متکلم وحده
 صوره می دیکدر (بی نفاق یعنی قلبکده اولان کی) کوی فعل امر مخاطب
 سویه دیکدر (زر را ادات مفعول استفهامی متضمن زرمی دیکدر
 (میداری می ادات حال داری فعل مضارع مفرد مخاطب طو تر سین
 دیکدر) (با حرف عطف او معنای نه تردید ایچوندر) (خصم را زر را
 کیدر) (گفت پادشاه دیدی) (زر را التونی) (گفت حکیم دیدی) (چونست

نیچو و ندر دیمکدر (که حرف بیان) (آزاد دلت مقبول) (ایضا بوقلمند)
 یعنی دنیاده دیمکدر (میکداری می ادا ت تا کید کداری فعل مضارع
 مفرد مخاطب ترك ایدرین دیمکدر) (مجازی فعل فاعل فاعل مضارع مفرد
 مخاطب بطور سینه دیمکدر) (یا خود یا جرق مصاحبت کسند که ایله
 دیمکدر) (می ادا ت تا کید) (بوی فعل مضارع مفرد مخاطب ایدرین
 دیمکدر) (بکر بست باد تا کید ایله فاعل مخاطب مکرر غائب ایدرین
 دیمکدر) (پندی با حرف وحدت) (دایمی فعل مضارع مفرد مخاطب
 وردک دیمکدر) (که حرف بیان) (همه پندها نهادات جمع جمیع پندار
 دیمکدر) (درین بونده دیمکدر یعنی بونده) (درج مندرج پند دیمکدر
 یعنی موجود در دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر یادشایر حکیمین نصیحت
 طلب ایلدی حکیم دیدی شدن بومسئله صوریم کو طکانه اولان کبی
 جواب سوبله التوفی زبانه سوزسین بوحسه خصمی می یادشایر دیدی
 التوفی حکیم دیدی نیچو ندو که اتی زبانه سوزسین یعنی التوفی بودنیاده
 ترك ایدرین و اول قسنه بی که دوست ایتخاند ایتزسین یعنی خصمی
 کسند کله ییله ایلزسین یعنی کوتورسین یادشایر ایدرین و دیدی
 ایو نصیحت وردک که جمیع نصیحتلر بونده مدرج و مجتهد (قطعه)
 هزار گونه خصومت کبی بخلق جهان * زبس که در هوس سیم
 و ارزوی زوی * هزار گونه یلک دورلو دیمکدر (خصومت کتیک
 مقبول صریحی بخلق غیر صریحی) (کبی فعل مضارع مفرد مخاطب در
 (بخلق جهان با حرف مصاحبت اضافی لامبده) (زبس که چوقدن
 بری که) (در حرف ظرف) (هوس بونده سودا سنده در) (سمه
 اضافت پانیه) (ارزو هوس معطوف در) (زره پانیه یا حرف خطاب
 (محصول یت) (بسک دورلو خصومت ایدرین خلق جهان ایله
 چوقدن بری که کو مش سودا سنده و التوفی از زبانه سینه یعنی
 مال جمع ایتمه سینه حاصلی خلق عالم ایله خصومت ایدوب چوقدن
 اد خار مال سودا سنده سینه * تراست دوست زرو سیم و خصم
 صاحب آن * که کبری از کفش آرا و ظلم و حیلله کری * تراست
 سینه و ادا ت خبر دوشه مقید در (ترا حرف تخصیص (زرو سیم
 مبتدا) (دوست خبری تقدیری زرو سیم ترا دوست) (خصم دخی

خصم منتهی شد هر چند مقدم خبر دشمن مناسبه (صاحب آن اضافت
 لامیه مؤخره شد) (آن اسم اشارت در زور و سپه) (که حرف تعلیل
 بگری فعل مضارع مفرد مخاطب ملوث از سین یعنی اخذ و غصب
 ایدر سین) (از کفش مفعول غیر صریحی کف ایه مناسبه بونده
 طایعین ایدر) (سین ضمیر صاحب را بجهت در) (آرا کبریک مفعولی آن
 نام اشارت در زور و سپه) (بظلم با حرف مصاحبت) (حیله کر حیله کاردن
 مخفی در زور و کفش کر کی حیله اشیایی با حرف مصدر) (محمول بیت)
 زور و سپه سنک دوستکدر و آنک صاحبی یعنی صاحب مال خصمکدر
 یعنی سنک عند کده بویه در زور صاحب مالک المندن ظلم و تعدی
 و حیله کار لعله اخذ و غصب ایدر سین یعنی صاحب مالک المندن
 زور ایلله الور سین * نه مقتضای خرد باشد و نتیجه عقل * که دوست را
 بگذاری و خصم را میری * نه حرف نفی (باشد مصروف) (مقتضا
 افعال باندن اسم مفعولند) (خرده اضافت فاعله در جمله می
 باشد سنک فاعلی مصرع ثانی مضمونی مفعولی) (نتیجه عقل لامیه
 تقدیری نتیجه قیاس عقل) (که حرف بیان) (دوست را بگذاری سنک
 مفعولی) (خصم را اکا معطوف) (بگذاری بلاء استقبایه ایلله فصل
 مضارع مفرد مخاطب ترك ایده سین یعنی یزاقه سین دیکدر) (میری
 بلاء استقبایه عند ظرفای انجام مکسور و عند روستایان مضموم در
 تنه کیم بیان اولندی) (بری یا نك فحیه فعل مضارع مفرد مخاطب
 ایلته سین یعنی کونوره سین دیکدر) (محمول بیت) (نه عقلک
 مقتضای در یعنی عقل نحو بر ایلز و نه قیاس عقلک نتیجه سی در
 یعنی بویه نتیجه و بر مرکب دوستی ترك ایده سین یعنی دیناده براقه سین
 و خصمی کونوره سین یعنی سنک عند کده مال دوستدانی دیناده
 ترك ایدر سین و صاحبی خصمکدرانی برابر کونور سین زور سنک ظلم
 و تعدی ایلله ضبط ایندی یکک مالی حضور حقه سنکه تخاصمه
 ایسه کر کند بویه اولیجه غافل کاری دکادر که دشمنی برابر کونور و
 دوستی ترك ایلله محصل کلام ادخار ماله سعی انجوب قناعنی یشه
 قیله سین بویه اولیجه خصما دوست اولور یعنی بالقوه خصم اولور
 دوست اولور (عروض) بویه طعه بحر بحث بخوندر و بخوندر که

مکرر و مفصل بیان اولندی که بعد از حاف مفاعیلن فاعلان مفاعیلن فعلن قالور (حکایت) اسکندر یکی از کار دانا را از عمل شریف عزل کرد و عمل خسیس بوی داد روزی آن مرد بر اسکندر درآمد و گفت چه گونه می بینی جمیل خویش را گفت زندگانی پادشاه دراز باد نه مرد بعمل بزرگ و شریف گردد بلکه عمل ببرد بزرگ و شریف شود پس در هر عمل که هست نیکو سیرتی می باید و داد و انصاف* کار دانا را از ادات مفعول کار دان وصف ترکیبدر ایش بیلجی یعنی اهل عمل دیمکدر (از عمل شریف کردن مقدم مفعول غیر صریحی اضافتی پیانیه) عزل کردن مفعول صریحی (عمل خسیس ده پیانیه شریف عالی خسیس الحق دیمکدر) بوی با حرف صله (وی ضمیری که به راجعدر) داد فعل ماضی مفرد غائب و بر دی دیمکدر (روزی با حرف وحدت بر کون دیمکدر) درآمد در حرف تأکید آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر (گفت ده بویه دیدی دیمکدر) (چه گونه نه دور لو یعنی نه شکل) می بینی می ادات حال بینی فصل مضارع مفرد مخاطب کور رسین دیمکدر (عمل خویش لامیه) را ادات مفعول بینک مفعولی (گفت او کار دان دیدی) زندگانی پادشاه لامیه (با حرف مصدر پادشاهک عمری) دراز دالک که سر به اوزون دیمکدر (باد موقع د عاده امر غائبدر اولسون دیمکدر) بلکه ادات اضراب (عمل مبتدا) شود فحتمده مبنی دایه راجع فاعلیله جمله سی خبری (ببرد مفعول غیر صریحی) بزرگ صریحی (شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) در حرف ظرف (هر ادات سود) که حرف رابط صفت (هست مقدر مبتداک خبری تقدیری مرد در هر عمل که هست دیمکدر) نیکو سیرتی با حرف مصدر (نیکو سیرت وصف ترکیبدر ابو طیبی متلی دیمکدر) می اید ادات تأکید باید فعل مضارع مفرد غائب کر کدر دیمکدر (داد عدل معنایه) محصول ترکیب (اسکندر ایش ارلزدن برینی یعنی از باب مناصبدن برینی بر عمل شریفدن یعنی منصب عالیبدن عزل ایلدی و بر الحق منصبی اکا و بر دی یعنی منصب اولنیدن دون بر منصبی و بر دی بر کون اسکندر کلدی و اسکندر اکا دیدیکه نه گونه کور رسین کنیدی منصبی حاصلی

اعراض طریقیه بویه دیدی اول صاحب عمل جواب و پردی که
 انسان منصب سببیه اولو و عالی اولماز بلکه منصب آدم سببیه
 اولو و شریف اولور مرد هر عمده که اولور یعنی انسان اولان
 اولدیغی منصبده ابوطیغلی کر کدر و عدل و انصاف کر کنر (شان حک)
 و پردیکی معنادن منظم اولور که در لفظی زائد طومش لکن ابوجه
 واقف اولمش * اسکندر را خوش آمد عمل ویرا بوی باز داد *
 اسکندر را اادات مفعول (خوش آمد خوش کلدی دیمکدر) عمل ویرا
 را اادات تخصیص اضافت لامیه (بوی با حرف صله ایکی وی ضمیر لری
 کار دانه زاجع در (داد فعل ماضی مفرد غائب و پردی دیمکدر
 (بعضی نموده عمل ویرا پرینه باز همان عمل را واقصد بازینه دیمکدر
 همان هم ایله آندن مر کدر هم اول دیمکدر (محصول ترکیب) اسکندر
 بومد کور کلام خوش کلدی و آنک عملی بنه اکا و پردی یا خود بنه
 لول عملی اکا و پردی یعنی تکرار اول منصبی و پردی (قطعیه) بایدت
 منصب بلند بکوش * تا بفضل و هنر کنی پیوند * بایدت تا ضمیر خطاب
 بایدک مفعول صریحی (باید فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط
 تقدیری کر بایدت (منصب فاعلی) (بلنده اضافت بیسایه (بکوش
 باه تا کید ایله و کاف عربک ضمیمه کوشیدن دن امر حاضر مفرد
 چالش دیمکدر (تا انتهاء غایت ایچوندر (بقضل با حرف مصاحبت
 فضل فضیلت معناسنه (کنی بونده اوله سین دیمکدر فعل مضارع
 مفرد مخاطب (بفضل کنینک مفعول غیر صریحی (پیوند صریحی
 کنی جمله سی جزاء شرط (پیوند باه عجمک فتحی و بایک سکونیه
 و واولک فتحیه اسمدر متصل معناسنه (محصول یت) اگر سکا عالی
 و بوجه منصب کر کسه سبی ایله تا کیم فضیلت و هنرله متصل اوله سین
 حاصلی منصب و جاه سودا سنده ایسک تحصیل هنر ایله * نه بمنصب
 بود بلندی مرد * بلکه منصب بود بمرز بلند * نه حرف نفی بوده
 مصروف (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن (بود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر (بلندی مرد لامیه با حرف مصدر رفعت
 معناسنه (بمرز با حرف مصاحبت استعانتی متضمن (بمنصب بودک
 مفعول غیر صریحی (محصول یت) انسانک رفعتی منصبه اولماز

بلکه منصب مرد ابله رفیع اولور (عروض) بوقطعه بحر خفیف
 مخبون مقصود در که تکرار تکرار تقریر و بیان اولندی که بعد از نحاف
 بر مصراع فاعلاتن مفاعلاتن فعلات اولور (حکمت) سه کال از سه
 گروه زشت آید تندی از پادشاهان و حرص بر مال از دانیان و بخیل
 از توانگران * گروه بونده طائفه مضایقه در زشت ذات کمبری
 و شون و تان سکون لرله چرکین دیمکدر قبیح مضایقه (آیدک فاعلی
 تندی یاه مصدري ابله غلظت معانسه در) پادشاهان الف تون
 ادات جمع (حرص عدم قناعتدن عبارتدر) بر ادات صله (دانایان
 الف تون ادات جمع علما مضایقه (بخل ضد سخاوتدر) توانگران
 الف تون ادات جمع اغنیاء مضایقه (محصول ترکیب) اوج ایش اوج
 طائفه دن چرکین کاور یعنی چرکیندر پادشاهان لدن غلظت یعنی
 بد خویشی و عطلادن ماله حرص یعنی قناعت الیوب حرص اولاق
 حاصلی ادخار ماله سعی و اغنیادن بخل یعنی سخاوتله متصف اولیوب
 بخیل اولقی حاصلی امساک مال وعدم انفاق و اطعام (قطعه)
 * این سه کارست کش نکارد زشت * از سه کس خامه نکارنده *
 (این مبتدا) سه کارست خبری (کش کاش دن مخففدر) که حرف بیان
 (شبن ضمیر سه به راجعدر) نکارد فعل مضارع مفرد غائب نکاردن دن
 نقش ایند مضایقه در (زشت مفعولی) خامه نکارنده فاعلی (از سه کس
 خبر صریحی) خامه نکارنده لامیه (خامه قلم دیمکدر) نکارنده نقاش
 دیمکدر که اسم فاعلدر (محصول بیت) بواوچ فعل در که اتی نقاشک
 قلبی زشت نقش ایدر اوج کیمسه دن یعنی اوج فعل در که اوج کیمسه دن
 صادر اولسه نامقبول و نامعقول ثبت و تحریر اولور * شد خوئی
 ز پادشاه قوی * حرص دانا و بخل دارند * تند خوئی یا حرف
 مصدر (تند خوئی وصف ترکبیدر غلیظ طبیعتی دیمکدر
 (پادشاه قوی بیایه) حرص دانا ده بیایه یعنی مینه که من مضایقه
 (بخل دارند ده بویه در) دارند اسم فاعل طوینچی دیمکدر که
 غنیده مستعملدر (محصول بیت) بیت سابقه اولان اشیاء ثلثه بی تکمیل
 و تعداد ایدر پادشاه قویدن غلیظ طبیعتی الک عالم و دانادن حرص
 و غنیدن بخیل (حاصلی ایشته بومذ کوراته ابله بدصف اولاق ذواتک

نامنی

نامی صحیفه عالمه زشت بازدر یا صورتی زشت نقش ایدر لر (عروض)
 بوقطعه عینله قطعه سابق کیدر (حکمت) حکیمان گفته اند که
 همچنانکه جهان بعدل آبادان کردد بجور ویران عدل از ناحیت
 خویش هزار فرسنگ روشنایی دهد و جور از جای خود بهزار
 فرسنگ تاریکی دهد * که حرف رابطه صفت (همچنانکه انجیلین که
 دیمکدر) جهان مبتدا (بعدل با حرف مصاحبت کردد مکمل
 غیر صریحی) آبادان معمر معنای صریحی (کردد فعل مضارع مفرد
 غائب اولور دیمکدر) نخبه فاعلی مبتدایه راجع جمله سی خبر در
 (بجور ویران بعدل آبادان کی ینه قاعده سجع اوزده برگردد تقدیر اولور
 (عدل مبتدا) ناحیت تاء طویل ایله تصرفات محمدندر ناحیه اطراف
 مملکت دیلر ترکیب بود یارلرده سنجاق مثلاً بولی سنجاقی دید کلری کی
 مطلق کوی و کنندن عبارتد (از ناحیت خویش دهد مکمل مفعول غیر
 صریحی) هزار فرسنگ با حرف صلّه بود مکمل غیر صریحی فرسنگ ایکی
 بیت آدم والی بیک لایق بره دیلر عریجه فرسخ (روشنایی با حرف مصدر
 ایدنلق دیمکدر) دهد فعل مضارع مفرد غائب ویر دیمکدر (تاریکی
 یا حرف مصدر قرانلق دیمکدر) (محصول ترکیب) حکیملر دیمکدر که
 انجیلین که جهان عدل ایله بازان اولور جور ایله ویران اولور عدل
 کندنی ناحیه سسندن یعنی اولدینقی شهرک قراوقصباتدن حاصلی
 شهرک سنورندن بیک فرسخ بره یعنی خارجه ایدنلق ویر و جور و ظلم
 اولدینقی بدن بیک فرسخ بر قرانلق ایدر (قطعه) بعدل کوش که چون
 صبح آن طلوع * کند فروغ آن برود تا هزار فرسنگی * بعدل با حرف
 صلّه کوش مکمل غیر صریحی (کوش فعل امر در سعی ایله معنای
 (که حرف بیان) چون ادات تشبیه (صبح آن مجاز الامیه تقدیری
 آفتاب صبح آن در آن اسم اشارتدر عدله) (طلوع کند مکمل مفعول صریحی
 و مصدر در طلوع معنای) کند فعل مضارع مفرد غائب (فروغ
 فانک و رانک ضمه) بوده نور و پروم معنای در (آه اضائق لامیه) (رود
 با) تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب رویدن یا علی خلافی قیاس
 رفتن دن کیدر دیمکدر (تا حرف انتها) هزار فرسنگی حذف مضاف
 ایله تقدیری تا هزار فرسنگی در (با حرف مصدر یا خود بلا تقدیر

با حرف تکبیر اولور (محصول یت) عیدله سعی ایله که عدلک صباحی
 یعنی کنشی طلوع ایله اناک ضیا ونوری بیک فرسنگلک بوله دک کبیر
 یا خود نیمه بیک فرسنگه کیدر روشنا و پرز * غلام هضم * بولطاهر
 شود برآید بیک جهان دنیوی و فاعل حبشی و تنکی * غلام طائف فحشیه
 مصدر در ظلمت معناسنه یعنی قراکولاق (ظلمه اضافت مصدرک
 فاعله در) (چو ادا تظیل) ظاهر آشکاره دیمکدر و شودک مفعولی
 (برآید فعل مضارع حاصل اولور معناسنه) (برونده چوق معناسنه در
 برآیدک مفعول صریحی) (جهان غیر صریحی زجهان تقدیرنده) (نیری
 فاعلی) (با حرف مصدر کافی عجمی هاء رسیدن مبدل تیره بونده بولاق
 قراکولاق دیمکدر) (نلخ عبشی بلاء مصدریه ایله وصف ترکیبدر آجی
 کنتمک دیمکدر امور معاشده ثقیل چکمه دن عیارندر) (تنکی بیانیه
 حرف مصدر تنک طلور دیمکدر) (محصول یت) ظلمک قراکولاق
 چونکه ظاهر اولور جهاندن قراکولاق و نلخ عدشک و طارلق چوق
 حاصل اولور یعنی عالم غوم و هموم ایله بر اولور (عروض) بوقطعه
 بحر مجتدر که مفصلا و مختصر این اولمشدر (حکایت) درویشی
 قوی همت پیادشاهی صاحب شوکت طریقه اختلاط و سابقه
 انبساطی داشت روزی ازوی نسبت بخود کرائی نفرس کرد هر چند
 نجسس نمود آزار کثرت زرد و بسیاری آمدشد ازاسپی نیافت دامن
 از اختلاط اودرچید و بساط انبساط درنور دید روزی آن پادشاهرا
 درمیری اتفاق ملاقات افتاد و بان بمقالات بکشاد که ای درویش موجب
 چیست که از ما بیری و قدیم از آمد شد ما در کشیدی گفت موجب آنکه
 دانستم که از سبب نا آمدن سؤال به که از جهت آمدن اظهار ملال *
 (درویشی با حرف وحدت) (قوی همت وصف ترکیبدر قوی همتی
 دیمکدر) (پیادشاهی با حرف مضاحبت و یا حرف وحدت) (صاحب
 شوکت پادشاهک وصفی قوی همت درویشک وصفی اولدینی کی
 (طریقه اختلاط بیانیه طریقه هاء رسمی علامت عدولدر همزه
 حرف توسل اختلاط افعال بایندن مصدر در قرشمی معناسنه اما
 بونده مضاحبت و مناد متدن نکاتیدر) (وسابقه انبساطده بویه سابقه
 اسکی دیمکدر انبساط افعال بایندن مصدر در بونده ملاطفه

معناست در (داشت فعل ماضی مفرد غائب پونده حکایه حال ماضی
افاده ایدر طوئاردی یعنی وار ایدی (روزی یا حرف وحدت) وی
شمیر پادشاهه راجعدر (نسبت پونده متعلق دیمکدر) با خود یا حرف
صله (کرائی یا حرف مصدر کران کاف عجمک کسر یله اعر دیمکدر
(نفرس تفعل بایندن مصدر دراکلی فراسله بیلک حاصلی طرز و طوئردن
اکلی دیمکدر (کرد فعل ماضی) (نجیس تفعل بایندن مصدر در
ارایوب ایزلک معناست (نمود فعل ماضی مفرد غائب کو ستردی
دیمکدر) کثرت تردد و بسیاری آمد شد مصدرک فاعله اضافت لریدر
زرد کلوب کتمه معناست بسیاری یا حرف مصدر (آمد فعل ماضی مفرد
غائب شده بویه اما پونده مصدر معنای نه در ز برای یکی ماضی ترکیب
اولنسه اسم مصدر اولور آمد شد کلوب کتمه دیمکدر (ان اسم اشارتدر
(را اادات مفعول) سبی یا حرف وحدت) نیافت فعل نفی ماضی مفرد
غائب بولدی دیمکدر (دامن اتکدر چبدک مفعولی) (از اختلاط او
لامیه و غیر صریحی (در چید فعل ماضی مفرد غائب دوشیردی دیمکدر
و بساط انبساط یازیه بساط دوشک دیمکدر) در نوریدک مفعولی
در نور دیددوردی بوکدی دیمکدر (روزی یا حرف وحدت) (در حرف
طرف) (ممر اسم مکاندر او غرق معناست افتادک مفعول فیهی) (ملاقات
راست کلک دیمکدر یعنی بولوشتی) (افتاد فعل ماضی مفرد غائب
واقع اولدی دیمکدر) (زبان دیل دیمکدر) (بمقالات یا حرف صله مقالات
مقاله ک جمع سوزلر دیمکدر) (بکشاد فعل ماضی مفرد غائب اجدی
دیمکدر) (که حرف بیان) (موجب بونک کی برلده سبب معناست در
(بیریدی باه تا کید ابله فعل ماضی مفرد مخاطبدر کسلدک یعنی منقطع
اولدک دیمکدر) (قدم کشیدینک مفعول صریحی از آمد شد ما لامیه
و غیر صریحی) (کشیدی فعل ماضی مفرد مخاطبدر چکدک دیمکدر) (گفت
درویش دیدی) (دانستم فعل ماضی متکلم و حده یلدم دیمکدر) (از سبب
تا آمدن سؤال یعنی کلمک سببیده سؤال) (به بک معناست نه) (که حرف
پسان از جهت آمدن اظهار ملال یعنی کلکک جهتدن ملال
اظهارندن یعنی به کلدی دیو ملالات اظهار ایلکدن) (محصول ترکیب)
برقوی همتی درویش بر شوکت و عظمت صاحب پادشاه ابله مصاحبت

وانسبت طریقی وملاطفه وملاعبه سابقه سنی طوئاردی برکون
 پادشاهدن کتدویه متعلق براغراق یعنی استئقال اکلدی هر نقدر نجس
 و قفص ایلدی اگا تردک کترتدن وکلوب کتمک چوقلغندن غیری
 بر سبب بوله مدی پادشاه صحبت و منادمتدن ائکلی چکدی یعنی اعراض
 ایلدی وملاطفه دوشکلی دوردی بوکدی حاصلی انکله انستبتدن
 فراغت ایلدی برکون او پادشاه براوغراقده یعنی بر یول اوزرنده اتفاقا
 ملاقات واقع اوادی پادشاه دیلنی سوزه اچدی یعنی سوزه باشلدیکه
 ای درویش سبب ندر بزدن منقطع اولدک وقدیمی بزه کلوب کتمدن
 یخکدک درویش دیدی سبب اولدر که یلدمکه کلمه کلکک سببندن
 سوال یعنی نیچون کلمدک دیو سوال اتمک یکدر کلکک جهتندن
 ملالت اظهار ایلکدن (قطعه) بدرویش گفت آن توانگر چرا
 بیشم بس از دیرها نامدی * بدرویش با حرف صله (توانگر غنی
 مناسنه) چرا نیچون دیمکدر (بیشم با حرف صله پیش بونده فبت
 مناسنه دریم ضمیر متکلم و جده بنم فتمه دیمکدر) بس از دیرها معنای
 لازمی چوقدن بزی دیمکدر زیرا بس چوق مناسنه در (باء عربله که
 دیر هاده اولان جمعیتک افاده ابتدیی کتری تا کید ایدر بردالک کسر یله
 کج دیمکدرها اادات جمع) نامدی قیاس نیامدی ایدی زیرا کلمه تک
 اولی همزه اولسه اگا حرف نفی یا نهی یا با داخل اولسه یاه قلب
 اولور اما بونده ضرورت وزن ایچون تخفیف اولمشدر فعل نفی ماضی
 مفرد مخطف کلمدک دیمکدر (محصول یت) درویشه اول غنی دیدی
 نیچون بنم فتمه چوقدن برو کلمدک یعنی بنمله مضاجبت و منادمتنه
 کلمدک حاصلی الف وانستی نه کسیدک * بکفتا چرا نامدی پیش من
 بسی * خوشترست از چرا آمدی * بکفتا با حرف تا کید الف اادات جواب
 یعنی جوابنده درویش دیدی یتنک اخیته کلنجه مقول قولبدر
 (چرا نامدی لفظ مراد مبتدا) (پیش من لامیه) (بسی جوق دیمکدر
) خوشترست خبری ترادات تفضیل (از چرا آمدی لفظ مراد
 خوشتره متعلق) (محصول یت) درویش توانگره جوابنده دیدی
 چرا نامدی بنم عندمده چرا امیدن خوشتردر یعنی نیچون کلمدک دیمک
 نه کلمدک دیمکدن یکدر (عروض) بوقطعه بحر متعارف متمدنر که

جميع اجزای سالم الا عروض و ضرب محذوف در حذف اخرده اولان
 سبب خفنی اسقاطه دیر که لن دوشر فعو قالور فعل انک برینه کلور
 بویه اولنج بر نصراعی فعولن فعولن فعل اولوب متقارب مثنی
 محذوف اولور * روضه سوم * در بیان شکفتن شکوفه های باغستان
 حکومت و ایالت که متضمن میوه های نصف و عدد التست * سوم اوچنجی
 دیمکدر شکفتن شینک کسری و ضمی و کاف عربک ضمیمه اچلق دیمکدر
 شکوفه چیچک ها اادات جمع شکفتن شکوفه اضافتی مصدرک فاعلنه
 اضافتیدر یا خود شکفتن متعدی اولقی دخی احتمالی واردر اچقی
 معنای اول وقت اضافت مصدرک مفعولنه اولور (شکوفه های
 باغستان لامیه حکومت بیانیه (حکومت مصدر در حاکمک دیمکدر
 ایالت والیک دیمکدر (متضمن تفعیل بایندن اسم فاعلدر بحسب اللغة
 قولی قلیبی دیمکدر اما بونده مقارن معنای در (میوه های اضافتی اسم
 فاعلک مفعولنه در (میوه های نصفه بیانیه نصف نوک و صادک
 فاعلدر بیه مصدر در انصاف معنای (عدالت معروف متضمن مبتدا
 نصف و عدالت خبری جمله سی صفت فقره اولیدر (موصول ترکیب)
 اوچنجی روضه انصاف و عدالت میوه لرینه مقارن اولان حکومت
 و ایالت باغستانک شکوفه لرینک اچلمه سی یا شکوفه لرینی اچقی
 بیانده در یعنی حکومت و ایالت باغستانک چیچک لری که پادشاهان
 و والیدر انلرک اچلمه می یعنی سیر و سلوک و سیرت لری بیانده در که
 اکا انصاف و عدالت میوه لری مقارن یعنی شاهان و ولایه لایق و لازم
 اولان عدل و داد اول شکوفه لر ختمده مذکور و مبین درینه بونده
 اولان تشبیهات و مجازات اربابنک معلومی (فائده) حکمت در وجود
 سلاطین ظهور نصف و عدالت نه ظهور بصفت عظمت
 و خلالت نوشین روان با انکه از دین یگانه بود در عدل و راستی یگانه
 لاجرم سرور کائنات علیه افضل الصلوات تفاخرکنان نیکفت
 ولدت انانی زمن السلطان العادل (حکمت) مبتدا ظهور نصف
 و عدالت خبری (وجود سلاطین مصدرک فاعلنه اضافتیدر
 ظهور نصف ده بویه (نه حرف نفی مضمون ترکیب مقید در) با
 حرف مصاحبت (صفت عظمت بیانیه (نوشین روان اکاسره دن

بملك عادلک اسميدر (با آنکه آنکه ايله که ديمکدر) (دين بيگانه بيايه
 بيانجي ديدن ديمکدر که ز برانوشين روان مجوسي ايدى) (بودادات ماضى
 راستى با حرف مصدر طوغريلق ديمکدر) (يگانه فريد و بى نظير
 ديمکدر) (لاجرم شبهه سبز ديمکدر) (سرور کائنات لاميه کائنات اولوسي
 غلبه جار و مجرور مقدم خبر) (افضل الصلوات مبتدا) (تفاخر
 تفاعل باندن مصدر در) (کنان صفت مشبهه ايله کن ديمکدر حاضلى
 تفاخر ايدرك ديمکدر) (مى اادات حکايه) (گفت فعل ماضى مفرد ثائب
 ولدت مبنى للمفعول نفس متکلم وحده ومعتل فادن دنياه کلدن ديمکدر
 (انا تاء متکلمى تاء کيددر جمع نسخده بويله در) (بعض نسخده انا
 ولدت در انا مبتدا ولدت خير در شارح دخی بونسخه بى اختيار ايتشدن
 لاضرر فيه خذ ما شئت (فى حرف جر ولدت به متعلق (زمن زانک
 ومبک فتحه زيله زمانک جمع در لفظا مجرور ومحلا منصوب مفعول
 فيه بيدر وادتک (السلطان لفظا مجرور مضاف اليهى زمينک (العادل
 سلطانک صفتى (محصول ترکيب) پادشاهلرک وجودنده حکمت يعنى
 پادشاه نصبنده حکمت انصاف وعدالتک ظاهر اولسيدر يعنى انلردن
 عدل وانصافک آشکار اولسيدر عظمت وجلالک يعنى کبر وفتوتک
 وسلطنت وشدتک ظاهر وياهر اولسى دکلدر نوشران آنکه ايله که
 ديدن بيگانه ايدى يعنى مجوسى و آتش پرست ايدى اما عدل وراستى ده
 يعنى عادلده و طوغريلقه بى نظير و فريد الدهر ايدى ننه کيم
 حکايى بين العوام متعارف و شهود در شبهه سبز کائناتک اولوسى
 صلواتلرک افضلى آنک اوزر بنه اولسون تفاخر کان پيور ايدى
 بن سلطان عادلک زماننده طوغدم زيرا نوشروان قرى سکر يسل
 سلطنتده عدل و داد ايلدى فرقنجى بيلده خواجسته عالم ومفخر
 بن آدم دنيايى تشريف بيوردلر و افنديم سکر باشند ايکن نوشروان
 فوت اولدى بويله اولد بى ثابت (لکن حديثه نظر وار ز برا
 هر نقدر بوحديث بين الناس تواتر مرتبه سنده ايسده على القارى
 موضوعاتک او ائله موضوع در ديو تصريح ايلش وعند المحققين ده
 بويله در (مثنوى) پير که در عهد نوشين روان * برخ کشت چشم
 و بچراغ جهان * پير و پيامبر و پيغمبر و پيغمبر بر مضايه در (که

حرف بیان (عهد بونده زمان مناسبه در) (نوشین روانه اضافی
لامیه) (رخ با حرف مصاحبت سببی متضمن) (رخ بونده وجه مناسبه
(کشتن مفعول غیر صریحی صریحی محذوف تقدیری روشن کشتن در
(چشم فاعلی) (کشتن کاف عجبیه فعل ماضی مفرد غائب شد مناسبه
اولدی دیمکدر) (چراغ جهان لامیه) (محصولیت) بنمبر که نوشروان
زمانشده یعنی آنک وقت حکومتشده وجه سعادته جهانک کوزی
و چراغی روشن اولدی یعنی نوشروان زمانشده حضرت فخر کائنات
عالمی منور ایلدی حاصلی دنیای تشریف ایلدی (شعی مر حومک
و بر دیک معنی عجب نه کونه یثدن منفهم و روشن اولور شمعک چراغیه
معنای چشم بصیرت ارامه لی روشن اوله زیرا مصراع ثانیه جهانک
منور چراغی اولدی دیمش عنی الله عنه وعن سیئانه * همی گفت
لنظلم ازان ساهه ام * که در عهد نوشین روان زاده ام * همی حکایت
حال ماضی استمراری متضمن (گفت فعل ماضی مفرد غائب (ازان
اول ایلدن دیمکدر) (ساده پاک دیمکدر) (ام ضمیر متکلم وحده) (که
حرف تعلیل (زاده ام ماضیدن فمعدر طوغشم دیمکدر) (در عهد
نوشین روان اضافت لامیه ایله مفعول فیهی (محصولیت) دائما
دیر ایدیکه ظلدن اول ایلدن پاک و ظاهر م که نوشروان زمانشده
طوغشم یعنی حضرت ملاجای حدیث سابقک مناسبی نظم ایله
بیودر خدیج صحنی تقدیری او زده حضرت گزیده عالم و زیده
بنی آدم بخرد خلقی عدله تشویق و تحریص ایچوندن یو خسه عدالتی
اوله کافک زماننده طوغمه سیبیه دکلدر بلکه خلقی در * چه خوش
گفت آن ناصح نیکخواه * بکوش دل آن ستمکاره شاه * چه خوش گفت
نه کوزل سوبلدی (ناصح اسم فاعلدر نصیحت ایدیچی دیمکدر
(نیکخواه اضافتی بیانه نیکخواه وصف تصدیقیدر ایواستیمی
دیمکدر خبرخواه مناسبه) (کوش دل بیانه یعنی قلبی قولاغنه) (با
حرف صله) (آن ستمکاره اضافت لامیه ستمکار ظالم مناسبه زیرا کار
لغات فاعلدر شاه ستمکاردن بدلی باعطف بیان اولور) (محصولیت)
نه خوش دیدی اول خبرخواه اولان ناصح اول ستمکار و ظالم پادشاهک
قلبی قولاغنه) (گفتک مفعول قولی یت آتیدر وزن ایچون ناصحک

حاسنده کسره اشباع اولتور * که از ظلمات ظلم اندیشه کن * پی آزمون
 عدل را پیشه کن * که حرف رابط مفعول قول (ظلمت ظلم مصدرک
 فاعلته اضافتیدر (ظلمت قره کولق دیمکدر) اندیشه کن فکر ایله
 دوشون دیمکدر (پی بونده تعلیل ایچونند که لام جاره معناسنه
 (آزمون تجربه معناسنه اسمدر الف ممدوده ایله (عدل را امدات
 مفعول (پیشه کنی صنعت ایله وعادت ایله دیمکدر ایکی مصراعده
 اولان کنر امر حاضر مفرد در (محصل بیت) ناصح پادشاه ظالمه
 بوکونه نصیحت و پروب دیدیکه ظلمت قره کواقتدن یعنی شر و ضرر رندن
 فکر ایله دوشون تجربه ایچون عدلی صنعت ایله یعنی بطر بق الامتحان
 بر کره عدالت ایله (مصراع ثابده آزمونک زاسنی و عدل رانک لامنی
 متحرک او قومق کرک تا وزن درست اوله * اگر عدلت از ظلم ناید فره *
 دکر باره بادرره ظلم نه * عدلت تاضمیر خطاب (ناید مضروف) ناید
 نیایددن محققدر فصل نی مستقبل مفرد غائب کلز دیمکدر (قره فالتک
 کسری وقتی و رانک کسری وهاء اصلیه ایله بونده خوش دیمکدر
 (نایدک مفعول صریحی معانی مشترکی ایچندن زیاده لک معناسنی
 اخذ ایدن خوش طبع دکل ایش (دکر بونده دخی معناسنه در (باره
 بر کره دیمکدر (پایاق) در حرف ظرف (ره ظلم بیانیه (نه نونک کسری
 وهاء اصلیه ایله امر حاضر مفرد در قوی دیمکدر پانک مفعول
 صریحیدر (ره غیر صریحی (محصل بیت) اگر عدل سکا خوش
 کلز ایسه برضیکره دخی ظلم بولینه لیاق قوی یعنی تجربه طریقیست
 عدالت ایله اگر عدالت خوش کلز ایسه یعنی طبعکه ملازم کلز ایسه
 ظلم شروع ایله (عروض) بوشنوی بحر متقارب مثنی محذوفدر که
 مقصد ما بیان اولمشدر * در توار پنج چغانشت پنج هزار سال سلطنت
 عالم املق بکبران و مغسان داشت و این دولت در خانه دان ایشان بود
 زیرا که بارعایا عدل میکردند و ظلم روانمی داشتند در خبر است که
 خدای تعالی بد اود علیه السلام وحی کرد که قوم خویش را بکوی که
 پادشاهان عجم را بد نکویند و دشنام ندهند که ایشان جهان را
 بعدل آبادان کرده اند نایندگان من ذروی زندگانی میکنند * در حرف
 ظرف (چنانست انجیلین در دیمکدر (پنج هزار سال بش یسک ییل

(سلطنت عالم لامیه) (تعلق فعل) بایستن مصدر در (بکبران با حرف
صله) (الف نون ادات جمع) (کبر آتش پرسته دیرلر کاف عربك فتحیه صله
بحر پیسده مجوس دیرلر) (مقان الف نون ینه ادات جمع) (مغ میك ضمیه
مطلقا کافره اطلاق اولنون) (داشت فعلل ماضی مفرد غائب طوندی
دیمنکدر اما بویه یزیده همان ایلدی معناسنی افاده ایدر) (این دولتدن
مرادی غالباً عجم دولتیدر زیرا اوائل عجم دولتی آتش پرست ایدیلر
(خانه دان صوی صوب معناسنه) (ایشانه اضافت لامیه) (وکبران
ومقانه راجع) (بود ادات زمانیه) (زیرا که ادات) (بارعایا با حرف صله
رعایا رعیه نك جمعی) (میگردند می حکایت حال ماضی) (کردند فعلل
ماضی جمع غائب ایلرلر ایدی دیمنکدر) (روا را يك قحی ایله جایز معناسنه
فی داشتند نون حرف نفی) (می ادات حکایه داشتند فعلل ماضی
جمع غائب طومور دیمنکدر) (در خبر است خبرده وارد اولمشدر دیمنکدر
(که حرف رابطه) (داود با حرف صله داود پیغمبران دیشندن برینیک
اسمیدر که سلیمان علیه السلام ک پدری وحضرت زبور کا نازل
اولمشدر و آواز لطیف ایله معروف و نبوت و سلطنتی جمع ایدنلردندر
(وحی حق تعالی جانندن بالواسطه یا بلاواسطه کلن آخساره دیرلر
(که حرف بیان) (قوم خویش بیانیه) (را ادات مفعول وصله) (بکوی
امر حاضر مفرد بر سویه دیمنکدر) (پادشاهان عجم بیانیه) (را ینه
صابق کی) (بد کو تو دیمنکدر بونده مذمت معناسنه) (نگویند فعل نفی
مستقبل جمع غائب سو یلیدر دیمنکدر) (ودشنام دالك ضمی و شینک
سکونیه سو نك عربجه سب دیرلر) (ندهند و برمیله دیمنکدر فعل نفی
مستقبل جمع غائب) (که حرف بیان) (جهانرا را ادات مفعول بعدل
یا حرف مصاحبت) (آبادان معمور دیمنکدر) (کردند فعلل ماضی جمع
غائب ایلدیلر دیمنکدر) (تا حرف تعلیل) (بندکان من لامیه) (وی ضمیری
جهانه راجعدر) (زندگانی یا حرف مصدر دیر يك دیمنکدر) (میکنند
ایله ر دیمنکدر فعل مضارع جمع غائب) (محصول ترکیب) (توار بخده
بوفجیلین مذکوردر که بش يك یسل عالمک سلطنتی آتش پرستلره
وکافره تعلق ایلدی یعنی سلطنت بو قدر مدت انلرده طور دی
و بودولت یعنی عجم دولتی انلرک خانه داننده ایدی زیرا که رعایایه عدل

اینداردی وظلی لایق طومرزدی یعنی جائز کور مرزدی (خبرده
وارد اولش در صکه الله عظیم الشان داود پیغمبره واهی ابلدی که
کند و قوم که سویله که عجم پادشاه لرخی مذمت یعنی حقارنده
نفسرا سویله و سوکیه لر زرا که انلر جهاتی عدل ایله معمر
ایلدیلر تا کیم بنم قوللرم انده تعیش ایتمک ایچون (قطعه) عدل
وانصاف دان نه کفرونه دین * انچه در حفظ ملک در کارست *
دان فعل امر مخاطبدر بیل دیمکدر اما بونده مجرد خبردن عبارتدر
(نمل حرف نقر در) (حفظ ملک مصدرک مفعولنه ملک میک ضمیمه
سلطنت معناسته) (در کارست بحسب اللفه ایشده در دیمکدر اما
استعمالده ایشه برار دیمک اولور) (محصول بیت) عدل وانصاف بیل
یعنی عدل وانصافدر کفر و دین دکلدر اول نسته که سلطنت حفظنده
ایشده برار یعنی سلطنت و ممالکی محافظهده عدل لازمدر کفر و دینک
مدخلی بوقدر حاصلی سلطنت عدل ایله حراست اولور کفر و دین ایله
دکل اگر عدلدن صکره دینده اولور سه نور علی نور اولوب اعلا و اول
اولور * عدل بی دین نظام عالم را * بهتر از ظلم شاه دیندارست *
عدل بی دین لامیه کافرک عدلی دیمکدر (نظام عالم را را حرف تعلیل
لام جاره معناسته نظام عالم ایچون دیمکدر) (بهتریه بانک کسری وهاء
اصلیه ایله یک دیمکدر) (ترادات تفضیل بیکرک دیمک اولور) (ظلم شاه
دیندار لامیه و بیانیسه) (دیندار وصف ترکیبدر مسلمان معناسته
(محصول بیت) نظام عالم ایچون یعنی نظام عالم خصوصنده دین سر
کافرک عدلی مسلمان اولان پادشاهک ظلمندن بیکرکدر یعنی عدل
کافردن دخی صادر اولسه مستحسندر تنه کیم نوشروان کافر ایکن
عادل دیمک جائز اولور و پادشاه زمانه مسلم ایکن عادل اطلاق جائز
دکلدر کما نقل من جمیع الفقهاء مکر تأویل ایله اطلاق اوله کما قاله
الشعرافی فیه سابعدهم (عروض) بوقطعه بحر خفیفنددر که مکر با
بیان اولندی (حکمت) قرین پادشاه حکیم فکرت پیشه باید نه ندیم
هزل اندیشه زرا که ازان بدر جات کمال براید و ازین بدر کات
تقصان کراید * قرین پادشاه لامیه (حکیم فکرت پیشه بیانیسه فکرت
پیشه وصف ترکیبدر فکر صنعتی دیمکدر یعنی عواقب اموری بیلور

معناسته (باید فعل مضارع مفرد غائب بایدن دن یا بایستن دن زیرا
 نائک ما قبلی سین اولسه احوال نلته سندن سبئی حذف قبیلندندر
 کر کدر دیمکدر) نه حرف نفی مابعدی جمله سته مصروفدر (ندیم
 هزل اندیشه یابینه) هزل اندیشه وصف ترکیبدر مسخر لاق دوشنبی
 دیمکدر بونده ده بر باید تقدیری قاعده سجعندندر (زیرا که ادات
 تعلیل) ازان اشارتدر حکیم فکرت پیشه به (بدرجات کمال باحرف
 صله اضافتی یابینه) درجات درجه نك جمعی مقام عالیه ترقی به دیرل
 (برآید فعل مضارع مفرد غائب جقار دیمکدر یعنی مرقی اولور
 (وازی اشارتدر ندیم هزل اندیشه به) بدرکلت نقصان بدرجات
 کمال کیدر که مقام اسفله تنزله دیرل) کراید فعل مضارع مفرد
 غائب کاف عجمک کسر یله میل ایدر دیمکدر کراید ایله براید فعلرینک
 فاعلاری پادشاهه راجعدر (محصول ترکیب) پادشاهک قرینی
 غافل ومدیر حکیم کر کدر ندیم یهوده کولازم دکل زیرا که حکیم
 عاقلدن پادشاه کال درجه لربنه ترقی ایدر جقار وندیم یافه در ایدن
 نقصان در که لربنه تنزل ایدر (قطعه) هر نکنه کاید ازلب دانا
 جو کوهر یست * خوش آنکه ساخت کج کهر درج سینه را *
 (کاید اصلنده که آیددر) که حرف رابط صفت (آید فعل مضارع
 مفرد غائب) لب دانا لامیه لب بونده دهان معناسته در (دانا صفت
 مشبهه در عالم معناسته) (چو ادات تشبیه) کوهر جوهر دیمکدر
 (با حروف وحدت) سین و تا ادات خبر (آنکه انکس که تقدیرنده در که
 حذف و ایصال اولتوب که حرفیتدن اسمینه نقل اولتدی) ساخت
 فعل ماضی دوزدی دیمکدر بونده مطلق اولدی دیمکدر (کج کهر
 یابینه کج کاف عجمک فتحیله خزینسه دیمکدر) کهر کاف عجمک ضمی
 وهائک فتحیله مرادف کوهر در (درج سینه مجازا لامیه درج دلك
 فتحیله جبره معناسته در ضمیله صندوقه معناسته در ایکسندده
 معناده مساع و اردر (را ادات مفعول) (محصول ینت) هر نکنه که
 عالمک اغرنندن چقه یعنی سویلدیکی کلامک هر بری بر جوهر در
 خوش اول کیمسه که جوهر خزینه سی ایلدی سینه جبره سنی یاسینه
 صندوقه سنی یعنی علماک کلام در بار یله درونی جوهر خزینه سی

ایلدی حاصلی کلامی حفظ ایدوب حرز جان ایلدی * دانا دل از
 جواهر حکمت خزینه است * از خویشن مدار جدا آن خزینه را *
 دانا دل بونده عالم دیمکدر (جواهر جواهر لک جعی) (مدار فعل نمی مفرد
 غائب) (جدا جمع ضمیه بعد دیمکدر) (خزینه را را امانت مفعول
 (محصول بیت) عالم حکمت جواهر لکدن خزینه در کند کدن بعد ایله
 اول خزینه بی یعنی دانا انیس و جلیسک علما و فضلا و لسون حاصلی اثر دن
 بر آن منفک اوله (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخیر بدر که سابقا مکررا
 بیان اولمشدر (حکایت) بامدادی موبد موبدان باقباد هم عنان میرفت
 مرکب وی بدفع فضلات قوام خود را از دم تاسم بیالود تشویر تمام
 بوی راه یافت * بامدادی باحرف وحدت بامداد صباح وقتی دیمکدر
 (موبد موبک ضمیه و باء موحده نک قحیله دانای مفان و حاکم آتش
 پرستان معناسنه در) (موبدان انک جمع در اضافله معنی آتش پرستار
 عالمی دنک عالمی دیمکد اما بونده قباد قرینه سیه مطلقا دانا ان و عالم
 العلماء معناسنه در) (قباد قافک ضمیه نوش و انک باباسی امعیدر که قرق
 بیل ایران زمینده پادشاه لقی ایلشدر و آتش پرستدر (هم عنان هم
 امانت جمدر عنان دیر کین دیمکدر ترکیجه آت باشی برابر دیرل (می
 حکایت حال ماضی) (مرکب وی موبد موبدان بندیکی حیوان) (بدفع
 فضلات باحرف سبب دفع فضلات مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 بدفع فضلات بستهله مه سیه) (قوام خود را لامیه) (را امانت تخصیص
 قوام قائمه نک جمعیدر که آبقلری دیمکدر) (دم ذالک ضمیه قویرق
 معناسنه عربجه ذنب دیرل) (تا حرف انتها) (سم سبتک ضمیه طرناق
 معناسنه در) (بیالود باحرف تأکید یا هر زدن منقلب الود فعل ماضی
 مفرد غائب بولاشدر دی یعنی آلوده و مریدار ایلدی دیمکدر) (تشویر
 نالک قحی و شبتک سکونیه بحالت معناسنه در) (بوی باحرف صله وی
 ضمیری موبد موبدانه راجمدر) (یافت فعل ماضی مفرد غائب
 (محصول ترکیب) موبد موبدان قباد ایله ات باشی برابر صباح وقتی
 کیدر ایدی موبد موبدان بندیکی حیوان بستهله مکه کندی
 آبقلری قویرقندن طرناغنه وارجه تلویث ایدوب بولاشدر دی
 موبد موبدانه تمام بحالت بول بولدی یعنی خجیل اولدی * دران اثنا

قباد ویرا از آداب همرکابی ملوک و همعنائی سلاطین سؤال کرد و گفت *
 (ویرا را ادات صله ضمیر موبد موبدانه را جمعدر) (آداب همرکابی
 ملوک لامیدر در آداب ادبک جمعدر همرکاب همعنائی کیدر) (همعنائی
 سلاطین عطف تفسیر یدر یار حرف مصدر) (معلوم اوله که بویالره
 همزه توسل الحاق ایلک لازم دکلدر حرکه اضافت یایه ویریلور
 همزه یایه او قو انلر فارسله توغلی یوقدر) (ملوک ملکک جمعی) (سلاطین
 سلطانک جمعدر) (کرد و گفت فعل ماضی مفرد غائبدر) (محصول ترکیب
 اول ائنده یعنی موبد موبداتک مرکی ایاقلرینی تلویث ایندیکی ائنده
 قباد شاه ملوکک همرکابلقنک و سلاطینک همعنائلقنک یعنی پادشاهلر
 ایله آت باشی برا بر کتیه نک ادبلرندن سؤال ایلدی موبد موبدان
 دیدی * یکی آنست که در شبی که بامداد آن پادشاه سواری خواهد کرد
 مرکب خود را چندان علف ندهند که بامدادان موجب تشویر راکب
 گردد قباد استخسان وی کرد و گفت بدین حسن کیاست و صدق فراست
 است که رسیده با آنچه رسیده * آنست اولدر که دیمکدر (در شبی در
 حرف ظرف با حرف تنکیر) (پادشاه با حرف مصاحبت) (سواری با حرف
 مصدر) (سوار سبنک ضمیه راکب معناسنه در) (خواهند فعل مضارع
 جمع غائب) (کرد بونده مضارعه مقارن اولد یضدن مصدر معناسنه در
 (مرکب خود بیایه) (را ادات مفعول) (چندان اولقدر دیمکدر) (علف
 حرکتین ایله طواریه جکی اونه دیرلر) (ندهند فعل نفی مستقبل جمع
 غائب) (موجب بونده سبب معناسنه در) (تشویر اضافت فاعلک مفعوله
 اضافتیدر) (را که اضافتی لامیه) (کردد فعل مضارع بونده شود
 معناسنه در اوله دیمکدر) (استخسان وی مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 وی ضمیری موبد موبدانه را جمعدر) (بدین با حرف مصاحبت دال همزه دن
 میدلدر) (حسن کیاست مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (کیاست کافی
 کسریله حاجت مقابلیدر که عاقللک معناسنه) (صدق فراستده بویله
 فراست پرسنده بی دقت ایله ادراک ایلکه دیرلر) (که حرف بیان) (رسیده
 ماضیدن قسمدر یا حرف خطاب و همزه حرف توسل) (با آنچه با حرف
 مصاحبت) (رسیده بینه سابق کی رسیده با آنچه رسیده برینه یافته آنچه
 یافته یازان بونه فتنه قدم بولش نلم زیرا جمیع یا نمزده اولان نسخهلر

بزم باز دیغمز کبیر لکن معنا صحیح در (محصول ترکیب) موبد موبدان
 آداب همضاتی دن جواب و پروب دبدبکه بری اولدر که شول کیجه که
 صباح پادشاه ایله سوار اولوق دیلر یعنی پادشاه ایله همز کاب اوله جقلری
 صباح کیجه سی کند و مر کینه یعنی بنه جکی حیوانه اولقدر علف
 ویرمه لر که صباح بنیچینک خجالتنه سبب اولور یعنی بویله دفع فضلات
 اتمکله قوائمن ملوث ایدوب راکی خیل اوله قبادشاه اکا استخسان
 ایلدی یعنی تحسین ایلدی و دیدی بوز کا و عقلی لک کوز لک کیه و بو
 دقت نظرک طوغریله ایشمش سین اول نسنهیه که ایشمش سین
 یعنی بومر تبه حکمت و جهاندنه شهرته بو فرست و کیاستله ایشمش سین
 (قطعه) ناخر دمنده که بر قاعده طبع رود * همه آداب وی افتد زره صدق
 و صواب * ناخر دمنده حرف نی ایله جاهل دیمکدر (که حرف رابطه
 صفت) قاعده طبع لامیه (رود فعل مضارع مفرد غائب کیدر
 دیمکدر) آداب وی لامیه (افتد فعل مضارع مفرد غائب افتیدن دن
 یافتندن زیر مصدر دالینک ماقبلنده الف اولسه حذف اولور
 دوشردیمکدر) ره صدق بنایه ره راهدن مخفف زیر هادن مقدم
 الف واقع اولسه الفک حذف و اثباتی جائزدر (محصول بیت) جاهلی که
 قاعده طبع اوزره یوریه یعنی مقتضای طبع بی ادراکی اوزره حرکت
 ایلمه اتمک جمیع آدابی صدق و صواب بولندن دوشر یعنی طریق
 مستقیمدن بعید اولور حاصلی بر فعلی صوابه اصابت ایلمز زیر عقلی
 دلالت ایلمز * لیک بخرد که بدستور خرد کار کند * شود از حسن کیاست
 ادب آموزد و اب * لیک بونده استناددر (بخرد بیه عربک فنی و کسری
 و خاء مجمله نک سکونیه عاقل دیمکدر) که حرف رابطه صفت بدستور
 بخرد لامیه با حرف صاحب (دستور دالاک فتحیه اجازت و اذن معناسنه
 ضمیه وزیر و قانون و قاعده دیمکدر بونده دالاک ضمیه قاعده معناسنه
 اولوق دخی جائزدر (خرد خاء مجمله نک کسریله عقل معناسنه) کار
 کاف عربیه ایش دیمکدر (کند فعل مضارع مفرد غائب ایلمه دیمکدر
 (شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر شویدن دن یا عملی خلاف
 قیاس شدن دن) حسن کیاست مصدرک فاعلنه در (ادب آموز وصف
 ترکیبدر ادب او کردیمی دیمکدر و ابه اضافت مفعولنده در (محصول بیت)

جاهلك حال و شانی مذکور کیده ر لکن ماقبل که عقلك ذنبه باقاعده سبيله
ایش ایلبه یعنی افغانی قانون عقله تطبیق ایلبه ذکا سنك کوزللكندن
دوا به ادب او کردیجی اولور یعنی انسانی تأدیب و تربیه شو یله طورسون
چهار پا و مواشی به دخی تعلیم آداب ایدر (عروصی) بوقطعه به بحر
رملنددر که ججع اجر ناسنه خین طاری اولمشدر الا ایکی صدری
سالمدر و ایکی عروصنه حذف و ضر بلربنه قصر طاری اولمشدر که
بریتی فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن فعلاتن فعلاتن فعلاتن
فعلات اولوب رمل مخبون محذوف مقصور اولور (حکمت) مفر بان
سلاطین چون کسانی اید که بگوهی بلند بالا میروند اما عاقبت زلازل قهر
و نوازل دهر ازان کوه بریز خواهند افتاد و شک نیست که افتادن باید
تران سخت خواهد بود و بریز آمدن فروزان سهل تر * مفر بان مفر بك
جمعدر (سلاطین سلطانك جمعدر اضافتی مفعولك مفعولنه و مبتدا
(چون ادات تشبیه ركسلی یا حرف تنكیر الف نون ادات جمعدر (الله
ادات خبر جمعدر (که حرف بیان (بگوهی یا حرف صله یا حرف
وحدت (بلند یا لك ضمیه یوكسك دیمكدر که كوهك و صغیر (بالا
یوقر و دیمكدر (می روند می ادات تأکید روند فعلی مضارع جمع غائب
كیدر دیمكدر (بالا میروند یوند یوقر و جقارل دیمكدر (برلازل قهر
یا حرف صله اضافت بیانیه زلازل زلزلهك جمعدر (و نوازل دهره
یویله نالهك جمعدر زلازل قهر و نوازل دهردن مراد تلوات کوبه
و قضا استماینه در (ازان کوه اول طاغدن (بریز یا حرف صله زیز
اشاغی دیمكدر (خواهند فعل مضارع جمع غائب دیلرل دیمكدر
(افتاد مضارع مقارن اولد یقندن مصدر در یویله برلرده خواهند
افتاد دوشبسر لر در دیمك اولور (خواهد شد اولبسر در دیمك اولدیغی
کچی (شك شبهه دیمكدر (که حرف بیان (افتادن بلند تران مصدرك
فاعله (فروز الحق دیمكدر الف نون نه سابق کی (سهلتر اسان رك
دیمكدر (محمول ترکیب) پادشاهلرك مفر بلری شول کیمسلر کیدر که
یوكسك طاعه جقارل اما عاقبت تلوات کوبه و حوادث دهریه
سببیه اول طاغدن اشاغی دوشسه لر شبهه یوقدر که یوكسكده
اولنلرك دوشمك کی مشكلرك اولبسر در و الحقلرك اشاغی كله می

اسانزکدر (مثنوی) بود ایوان قرب شاه و آلا * بان ایوان مرو بسیار
 با آلا * بود بانک ضعی و واول قحطیه فعل مضارع مفرد غائب اولور
 دیمکدر (ایوان فاعلی) (قربه اضافتی مجازا یسانیه) (قربک شاهه لامیه
 ایوان همزه نك قحطیه بویه یرلده قصر معناسنه در) (و آلا عالی
 و یوکسک معناسنه در که بودک مفعول صریحیدر) (بان باحرف صله
 (مرو نهی حاضر مفرد مخاطب کتمه دیمکدر) (بسیار چوق دیمکدر
 زیاده معناسنه دین زیاده خطا المثلش) (بالا یوقرودیمکدر) (محصول یت)
 شاهک قربی ایوانی یوکسک اولور یعنی بوجه در اول ایوانه چوق
 یوقرود کتمه یعنی یوقرودنه هوس ایتمه حاصلی مناصب عالی به غروج
 ایتمه خیر الامور اوساطهایی پیشه قبل که متضرر اولمیه سین * که ترسم
 چون دران ایوان درافتی * زهر افناده محکم ترافتی * که حرف تعلیل
 (ترسم فعل مضارع متکلم وحده قورقم دیمکدر) (در حرف تأکید
 (افتی فعل مضارع مفرد مخاطب دوشه سین دیمکدر) (هر ادات سور
 (افناده دوشمش دیمکدر) (با حرف وحدت همزه حرف توسل) (محکم
 قوی معناسنه در (محصول یت) یت اوله تعلیل واقع اولمشدر که
 تقرب پادشاهه هوس ایتمه زیرا قورقرم که چونکه اول ایواندن
 دوشه سین یعنی غضب پاشاهه مبتلا اولوب نظر ندن ساقط اوله سین
 هر بردشملردن محکم دله دوشه سین یعنی بر مصائبه مبتلا اولور سین که
 هیچ بر کیمه سندن اول اول مصیبت کرفتار اولمشدر (عروض)
 پومثنوی بحر هزج مسد سندن که عروض و ضربنه حذف طاری
 اولمشدر حذف آخرده اولان سبب خفیف ساقط قلمغه دیزل مفاعیلن دن
 لن دوشوب مفاعی فالور فعولن انک برینه کلور بویه اولجه بر مصراع
 مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولوب هزج مسدس محذوف اولور
 (حکمت) می باید که پادشاهرا ندیمان منهیان راست کردار برکار باشد
 تا احوال رعایا و کاشکان برایشان بوی رسانند * می حرف تأکید باید
 فعل مضارع باید ندن یا بایستن دن که سینی حذف قیلندن کر کدر
 دیمکدر (که حرف بیان پادشاه را را ادات مفعول (ندیمان الف ونون
 ادات جعدر) (منهیان ده بویه در منهی میبک ضعی ونونک سکونیه
 افعال باندن اسم فاعلدر انها ایدیچی یعنی اعلام ایدیچی دیمکدر

ندیمانك منیهانك ومنهیانك راست گفتاره موصوفك صفتہ اضافتاریدر
 راست گفتار وصفه ترکیبدر طوغری سوزلی معناسنه (راست کردارده
 یوبله طوغری عملی دیمکدر) کردار کافه عریك قهجه کرد ایله آردن
 مرکب عمل معناسنه در اسم مصدر در لکن کافک کسری غلط مشهور در
 (کار حرف استعلا ایله ایش اوزده یعنی تقبش و تفحص اوزده) باشند
 اولهز معناسنه فعل مضارع جمع غائب (تا حرف تعلیل) احوال
 حالک جمعی (رعایایه اضافت لامیه رعایا رعیهك جمعی) کاشکان
 الف ونون ادات جمع کاف هادن مبدل کاشته کاف عجمک ضمیمه اسم
 مفعولدر حواله اولمشلر یعنی حاکم دیمکدر (ایشان ضمیر جمع رعایایه
 واجعدر) بوی باحرف صله وی ضمیر پادشاهه راجعدر (رسانند فعل
 مضارع جمع غائب ایرشد بولر دیمکدر الف نون ادات تعدیه لازمی
 وسند کلور) (محصول ترکیب) کرکدر که پادشاهه طوغری سوزلی و صحیح
 عملی انها و اعلام ایدجی ندیملر ایش اوزده اولهز یعنی امور عالمی تقبش
 و تفحص ده اولهز تا کم رعایانك ورعایایه حاکم وضابط اولنلر احوالی
 پادشاهه ایرشد بولر یعنی اعلام ایدلر حاصلی امور عباد اللهی شاهه
 اعلام و خبر ویریچی طوغری سوزلی ندیملر لازمدر که علی ماهو حقه
 احوالی اعلام ایبلر * کوبند اردشیر بابکان پادشاه آگاه بود چون
 ندیمان بامداد پیامدندی بگفتی که فلان کس انشب چه خورده است و
 بافلان زن و کنیزك صحبت داشنه است و هر چه کرده بودی و کفتی نامردان
 کمان بردند که از آسمان بوی فرشته آید و اورا آگاهی دهد * (کوبند
 نقل ایدرلر دیمکدر) اردشیر ملوک پیشیندن ایکی پادشاهک اسمیدر
 توارنج عجمده مذکور اولد بغنه کوره بری اردشیر اسفندیار بری اردشیر
 بابکان بونده بابکان قیسیله اردشیر اسفندیار دن احتراز ایتشددر
 نه کیم سودی مرحوم گلستان شرحنده شیخ سعدی قدس سره
 حضرت تلمینك در سیرت اردشیر بابکان دیدوکی برده علی ماهیه علیه
 بیان یلشد (پادشاه آگاه بیایه آگاه انف بمدوده ایله غافلک ضدیدر
 (بود ادات زمانیه در) چون حرف تعلیل (پیامدندی باحرف حکایه
 پیامدند باه استغایه ایله و یا مبدله ایله فعل ماضی جمع غائب کلدر
 ایدی دیمکدر) بگفتی با و یاسانی کی سویلردی دیمکدر فاعلی

اردشیره راجعدر (که حرف رابط مقول قول (فلاں الفظ کلمه دندرن
 بونده بر شخص مبین مراد اولنور (امشب بویکجه دیمکدر) (ام ایندن
 مبدلدرته که بیان اولندی (چهنه نیمکدر) (خوردن ماضیدن قسمدر پیش
 یعنی اکل ایلش (با حرف مصاحبت) کنیزك کافین عربین ایلله جاریه
 دیمکدر (داشت ماضیدن قسمدر طومش معناسنه (گردده بوبله
 ایلش دیمکدر (بودی ده (وکفتی ده یلر حاکایه حال ماضیلردر (تا
 حرف انتها (کان کاف عجمک ضمیمه ظن معناسنه در (بردندی
 یا بنه سابعلمگی (بردند فعل ملخی مفرد غائب ایلنور ایدی یعنی ظن
 ایلر ایدی (که حرف بیان (بوی با حرف جمله وی ضمیر اردشیره
 راجعدر (فرشته مطلق ملاک دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب
 لو) ضمیر اردشیره راجعدر (راادات صله آگاهی با حرف مصدر
 آگاه) بونده خبر معناسنه در مجازا (دهد فعل مضارع مفرد غائب
 دهدندن دادندن دکل زیر ادهیدن لغتدر قاعده ده حساعده وار
 نایکن خلاف قیاسه کتمک خلاف عطفدر (محصول ترکیب) نقل ایلر
 لردشیر بابکان آگاه و متیقظ پادشاه ایدی یعنی زیر حکومتده اولان
 بر عیال و بر ایاک احواله مطلع ایدی چونکه ندیملر صباح و قی کلورل ایدی
 اردشیر سو بلردی بویکجه فلان گیمسه نه نیمشدر و فلان عورت و باجاریه
 ایلله صحبت ایلشدر و هر نه که ایلدیه سو بلردی تا خلق ظن ایلر دیکه
 کموکدن ملاک کلور و اردشیره خبر و بر حاصلی کمال مرتبه امور ناسه
 اطلاع کلیسی و ارایدی حقیر بومثلک بالابه ربطی در کده قاصر اولدم
 لیکن شوقدر ربط ایده یلدم که اردشیر آگاه لولدیتدن ندیمک
 انتباغه محتاج دکل ایدی اما اگر پادشاه بوبله بذاته متیقظ اولمازایسه
 بر مرقظدن لازمدر که انلر مفریان وند مادر انا میلد مصطف بوا ولد بنه
 دخی جیزیم بوقدر نظار ذوی العقولدن الخامس اولدر که قصوره نظیر
 ایتوب عفویوره ل * محمود سبکتکین نیز ازین قبیل بویه است *
 (محمود سبکتکین سلاطین عظامدن بر بیک امیردر این لفظی قاعده
 اجماع اوزره حذف اولمشدر سبکتکینه ده کاف اول عربی وثانی فارسیدر
 (نیز دخی دیمکدر) (ازین قبیل بو جنسنددر دیمکدر (بوده ماضیدن
 همدر اولش معناسنه (محصول ترکیب) محمود سبکتکین دخی بوطافه

و بو جنسندند یعنی پادشاهان آگاهندند وجه الله تعالی (قطعه)
 چوشا هرانبودا کهمی ز حال سپاه * بجاسپاه ز قهر وی احتراز کنند *
 (چو حرف تعلیل (شاهرا را ادات تخصیص ایله نیووک مفعولیدر
 (نیوود فعل نفی مستقبل (آ کهمی با حرف مصدر آ که آگاهند مخففدر
 قاعده اعجام اوزده نته که بیان اولندی (حال سپاه لامیه (بجاسپاه
 دیمکدر (قهر وی لامیه ضمیر شاهه راجعدر (احتراز افتعال با بنندن
 مصدردر چن معناسنه (کنند فعل مضارع جمع غائب ایدرلر دیمکدر
 (محصول یت) چونکه شاهک آگاهلی اولیه حال سپاهندن چن سپاه
 الیک قهرندن احتراز ایدرلر یعنی سپاه و عسکری بیننده پادشاهک
 نفوذی اولمز و الیک غضب و خشمندن خوف ایلزلز * بقصد ظلم
 هزاران بهانه پیش آرند * بچنک فسق هزاران ترانه ساز کنند *
 بقصد با حرف مصاحبت (ظلمه اضافت یسانیه (هزاران بویه
 برده زیاده کثرتدن عبارتدر (بهانه معروف تعلق معناسنه (پیش به
 محمله اولک معناسنه در (آرند فعل مضارع جمع غائب کتورلر دیمکدر
 فاعلی سپاهه راجعدر (بچنک فسق با حرف مصاحبت اضافت
 یسانیه (جیم و کاف فارسیین ایله بونده موسیقی سازلندن بر سازک
 اسمیدر که خلاج یابنه مشابه در و مطلق ال معناسنه دخی اولور (ترانه
 ابرله یعنی نغمه و سرود معناسنه در (ترانه ساز وصف ترکیبدر
 (محصول یت) یت اولی ایضاح و یساندر که پادشاه آگاه اولمز
 عسکری اندن خوف ایلزلز ظلم قصدیه نیجه نیجه بهانه او که کتوردرلر
 یعنی پادشاهلرندن عدم خوف لرندن ناشی ظلم ایتمکد نیجه دو لو بهانه
 و علت بو اورلر فسق چنکیله نیجه نغمه سازلق ایدرلر با فسق ایله
 ترنم و ترانه سازلق ایدرلر حاصلی اسلان فسق و اظهار فجور ایدرلر
 بو بیننده صنایعدن قتی وافر صنعت وارد و اندن صکره بر بهام لطیف
 وار که بری چنک لفظنک نیجه و ترانه لفظنک شاب امر د معناسنه
 اولسی تأمل تمل (عروض) بوقطعه بحر مجتث مجنوندر که مفاععلن
 فعاتن مفاععلن فعلات در مقدمات بیان اولندی (حکمت) ارسطاطالوس
 وید بهترین پادشاهان آنست که بکر کس ماند که کردا کرد او
 مردارنه آنکه بمر دار ماند که کردا کرد دو کر کس یعنی می باید که وی

از حال حوالی خود آگاه باشد و حوالی وی غافل نه آنکه وی از حال خود غافل باشد و حوالی وی از حال وی آگاه * ارسطاطالیس همین قبحی و اینکی طاعت مدینه بر حکیم اسمی در که اسکندر که وزیر ایدی (گوید فعل مضارع مفرد غائب دیر دیمکدر) بهترین پادشاهان لامیه (به پانک کسری و هاء اصلیه ایله یک دیمکدر) ترادات تفضیل (یا حرف نسبت نون حرف تأکید الف نون ادات جمع پادشاهان یکری دیمک اولور) آنست اولدر دیمکدر (که حرف یشان (بکرکس یا حرف صله (کرکس کاف اول عربی و ثانی فارسی اق یا بابا دیدن کبری فوشدر که دانا جقه بیر) که حرف رابط صفت (ماند فعل مضارع مفرد غائب مائیدن دن بگزردیمکدر) (کرکدر کرد چوره دیمکدر و اینکی گرددن می کیدر) (الف توسل ترکیبدر) (اویه اضافت لامیه) (او ضمیر کسه راجعدر) (می دلومیمک) ضمبله پانک ضدیدر جقه معناسنه) (که حرف رابط صفت) (نه آنکه یعنی نه آذنت که) (مردار یا حرف صله) (که حرف یشان یعنی حضرت جامی بو کلامی تفسیر ایدوب پیوردر) (می یاید می ادات تأکید) (باید فعل مضارع مفرد غائب) (وی ضمیر لری پادشاه راجعدر) (حال حوالی خود لامیه لر در) (حوالی حولی تک جمعیدر اطراف معناسنه) (آگاه باشدک مفعول صریحی) (بعضی نسخه ده یا خبر واقعدر آگاه برینه معنایته بر در) (حوالی وی لامیه) (حال ورنده بولدر) (نه آنکه اوله دکل که دیمکدر) (محصول ترکیب) (ارسطاطالیس در پادشاهان یکری اولدر که کرکسه بگزیه که آنک چب چوره می می دار یعنی جوانی می دار اولان کرکسه مشایه اولندر اول دکلدر که یعنی پادشاهان یکری اول دکلدر که می داره بگزیه که آنک اطراف کرکس یعنی اطراف کس کرکس مجتمع اولان جقه به بگزیه) (جامی یوزکی تفسیر ایدوب پیوردر که کرکدر که پادشاه کنندی حوالبسنگ حاندن آگاه اوله و پادشاهک حوالبسنگ کنسندن غافل اوله اوله دکلکه پادشاه کنندی حوالبسنگ حالندن غافل اوله و حوالبسنگ پادشاهک حاندن آگاه اوله حاصل کلام پادشاه رطایا و عسکریدن آگاه و عسکری پادشاهک حالندن غافل اوله لی تنه گیم جقه دن

کرکس خبردار و جیفه غافل اما امری بالعکس اولوب کشدو جیفه غافل
 اطراف کرکس آگاه اولوق لایق دکلدر (قطعیه) پادشه باید که باشد
 همچو کرکس باخیر * زنجیه اقتصاد ست کردا کردش ازمه وارهها *
 پادشه بخفف پادشاهندر (باید و باشد فعل مضارع مفرد غایب در که
 کرکدر واوله معنای نه) که حرف بیان (همچو ادات تشبیه) باخیر
 یا حرف مصاحبت (ز آنچه اول نسنه دنکه دیمکدر) افتاد ست واقع
 ناولشدر دیمکدر (کردا کردش شین خمیر کرکسه راجعدر کردا کرد
 افتادک مفعول فیهی) (ها ادات جمع) (موصول بیت) پادشاه کرکدر که
 کرکس کی حیرانله اوله یعنی خیبر و آگاه اوله اول نسنه دنکه انک اطرافنده
 واقع اولشدر می دار لردن یعنی کرکس اطرافنده اولان جیفه دن
 آگاه اولدینی کی پادشاه دخی حوینسنه اولان اهلیدن خیبر اولوق
 کرکدر * بی چو می داری که کردش صنف کشیده کرکسان *
 تیر کرده میر تقی خود پرو مقارها * بی می ادف نه (چو ادات تشبیه
 (می داری یا حرف تنکیر) (که حرف رابط صفت) (کردش خمیری
 می داره راجعدر) (کرد کاف عجمک کسر به چوره دیمکدر کشیده نک
 مفعول فیهی) (کشیده ماضیدن قسمدر چکمش دیمکدر) (کرکسان
 الف تون ادات جمع کشیده نک فاعلی) (تیر نکسین دیمکدر) (بهر
 ادات تعلیل) (نفع خود لامیه) (پرور اودن مخففدر) (مقار قوش بورنه
 اطلاق اولنور) (ها ادات جمعدر) (موصول بیت) شول می دار کی
 دکل که یعنی پادشاه شول می دار و جیفه کی اولیه که انک اطرافنده
 کرکسر صنف چکمش مقار بی کندی نفی ایچون تیر ایش حاصلی
 پادشاهک حالتدن رعایا آگاه اولوب مضرنه سعی بیلیدل بویله اولوق
 لایق دکلدر (عروض) یوقطیه بحر رمل مختدر که یانکر عروض
 مضرنه حذف ظاری اولشدر مستغن عن الیناندر * نوشین روان
 روز نوروزیا مهر جان مجلس می داشت دید که یکی از حاضران که بار
 و نسبت خویشی داشت جامی زرین در بغل نهاد تغافل کرد و هیچ
 نکفت چون مجلس پر شکست شیر ابدار گفت هیچ کس بیرون نرود
 تا بیجس گنم که یک جام زرین در می باید نوشین روان گفت بگذار که
 انکس که گرفت باز نخواهد داد و انکس دید تمامی نخواهد کرد *

نو شین روان معروف (روز نوروز بیانبه نوروز کونی دیمکدر
 معلوم اوله که نوروز ایکیدر) بری کنش برج حله نفل ابتدیکی کوندر
 و بوکونه انجم بینده اعتبارا و لنور زبرا جلال الدین شاه تختہ جلوس
 ایلدیکی کون بووقسه تصادف ایتکله وقتک حکما سی رأس تاریخ
 اعتبار ایلشدر بوندن صکره ییتلرنده عادت قالمشدر (و بریسی
 نوروز خوارزمی در که نصاری و مجوس اعتبار ایدر لراکا نوروز
 خوارزمی دبرل ترکیجه قزل یمرطه تعبیر اولنور بو اول نور وزدن
 مؤخر در ته کیم سودی مرحوم گلستان شرحنده اسامی شهر بیه
 وسائر تحقیقاتیه بیان ایلشدر اما بونده مهران قرینه سیله نوروز
 خوارزمی دبدکری وقت مراد در که بوکونه جشن مغان دبرل نصاری
 و مجوسک عبد اکبر بدر ایشته فنا وارده (من اهدی بیضه الی المجوس
 یوم النبروز فقد کفر) دبدیکی نوروز بودروهم نوشروانه لایق و مناسب
 اولان نوروز ده بودر مجوسی اولقی حسبله و هم نوروز جلالی هجرتن
 در نیوزیمش بش سنه سنده اعتبارا و لمشدر نوشروان میلاد نیونک
 سکرنجی سنه سنده عمری تمام اولمشدر بویه اولجیه نوشروان ایله
 جلال الدین ملکشاه بن الب ارسلان سلجوقینک بیغی تمام بشیوز
 اونوز سنه اولور بونده اولان نوروز نوروز عجم اولقی محالاندن در
 خلاصه بو نوروز فی زماننا هذا مارتک یکرمی برنجی کونی اولور که
 قزل یمرطه دبرل (مهران مهرکاک معر پیسر و بوده ایکیدر) بری
 مهرکان خاصه (و بری مهرکان عامه بری اون التخی کون و بری
 یکرمی برنجی کون بو تحقیقاتدن معلوم اولدیکه شارحک کلامی
 ژاناباقل بلکه اندن دون وسافلدر) مجلسدن مراد مجلس باده در
 (می ادات حکایه ماضی) داشت فعل ماضی مفرد طوتاردی دیمکدر
 (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) که حرف یسار (یکی
 بری دیمکدر) حاضران الف نون ادات جمع (که حرف رابط صفت
 (یا حرف مصاحبت) او ضمیر نوشروانه راجعدر) نسبت خویشی
 بیانبه (یا حرف مصدر خویش و اور سمبله بونده خصم دیمکدر) جامی
 یا حرف وحدت جام قدح دیمکدر (زین یا حرف نسبت نون حرف
 تأکید اتونلی یعنی مطلا دیمکدر) در حرف صله (بغل قولاتی دیمکدر

(نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر بونده سرقه دن عبارتدر
 (تغافل مصدر در تفاعل بابندن غفلت اظهار ایلک ترکیب
 کور مز لکدن کلک (کرد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تخلصده
 نوشروانه راجع ضمیردر) (نگفت فعل نفی ماضی سو بملدی دیمکدر
 (چون ادات شرط) (رشکست تمام اولدی دیمکدن کلک بندر) (شرابدار
 یعنی شراب خدشته تعیین اولنان) (نرود فعل نهی غائب کیمسون
 دیمکدر) (تا حرف توقیت) (نجس فعل بابندن مصدردر بونده ارامق
 معنا سندر) (کنم فعل مضارع متکلم وحده) (که ادات تعلیل) (در
 حرف تأکید) (می ادات حال) (باید فعل مضارع مفرد غائب مکرکدر
 دیمکدر) (بگذار بانه تا کید ایله امر حاضر مفرد ترک ایله دیمکدر) (که
 حرف بیان) (انکس اول کیمسه دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (گرفت
 طوئدی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائب یعنی الدی دیمکدر) (باز کرو
 دیمکدر) (نخواهد داد و بریسر در) (که حرف رابط صفت) (دید
 فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (تمام اسم فاعلک مبالغه
 صیغه سیدر فوجی دیمکدر) (نخواهد کرد انجیسر در) (محصل ترکیب)
 نوشروان مهر جان ایله نوروز کونی مجلس طوئاردی کوز دیکه
 حاضر لردن بری که کندی ایله خصمق نسبتی وارایدی برالتونلی جایی
 خولتوغنه قودی یعنی قویینه صوفدی و کیرلدی نوشروان تغافل
 اینلیدی و هیچ سو بملدی چون مجلس بوزلدی یعنی آخر اولدی شرابدار
 دیدی کیمسه طشره کیمسون تا نجس ایدیم که برجام زدن لازمدر
 نوشروان دیدی ترک ایله یعنی ارامه که اول کیمسه که الدی و برمز
 و تا اول کیمسه که کوردی فوجیلقی انز مراد کندودر * بعد از چند
 روز آن شخص پیش نوشروان آمد جامهای نو پوشیده و میزهای
 نو در پای کرده نوشروان اشارت بجایه وی کرد که این از انست وی
 نیز امن از موزه برداشت که این نیز از انست بخشد و دانست که او
 بضرورت و احتیاج بر گرفته است پس فرمود تا هزار مثقال زر
 بوی دادند * بعد از چند روز تیجه کوندن صگریه (آن اسم اشارتدر
 (شخص صدن مراد جام زرینی آلان کیمسه در) (پیش بونده قیت
 معنای در اضافتی لامیه) (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر

بزم باز دیغمز کبیر لکن معنا صحیح در (محصول ترکیب) موبد موبدان
 آداب همسانی دن جواب و پروب دبدبکه بری اولدر که شول کیچه که
 صباح پادشاه ایله سوازا اولمق دبلر یعنی پادشاه ایله همرکاب اوله جقلری
 صباح کیچه سی کند و هر کینه یعنی بنه جکی حیوانه اولقدر علف
 ویرمه لر که صباح بیچینک خجالتنه سبب اولور یعنی بویله دفع فضلات
 اتمکله قوائن ملوث ابدوب راکی خجیل اوله قبادشاه اکا استخسان
 ایلدی یعنی تحسین ایلدی و دیدی بوز کا و عقلی لک کوزلک کیه و بو
 دقت نظرک طوغریلغسله ایرشمش سین اول نسنهیه که ایرشمش سین
 یعنی بومر تبه حکمتنه وجهانده شهرته بو فراست و کیاستله ایرشمش سین
 (قطعه) ناخر دمند که بر قاعده طبع رود * همه آداب وی افتد زره صدق
 و صواب * ناخر دمند حرف نی ایله جاهل دیمکدر (که حرف رابطه
 صفت) قاعده طبع لامیه (رود فعل مضارع مفرد غائب کبیر
 دیمکدر) آداب وی لامیه (افتد فعل مضارع مفرد غائب افتیدن دن
 یافتادن دن زیر مصدر دالینک ماقبلنده الف اولسه حذف اولور
 دوشردیمکدر) ره صدق بیانیه ره راهدن مخفف زیر هادن مقدم
 الف واقع اولسه الفک حذف و اثباتی جائزدر (محصول بیت) جاهل که
 قاعده طبع اوزره یور به یعنی مقتضای طبع بی ادراک اوزره حرکت
 ایلیه اتک جمیع آدابی صدق و صواب بولندن دوشردیم یعنی طریق
 مستقیمدن بعید اولور حاصلی بر فعلی صوابه اصابت ایلمز زیر عقلی
 دلالت ایلمز * لیک بخرد که بدستور خرد کار کند * شود از حسن کیاست
 ادب آموزد و اب * لیک بونده استناددر (بخرد بآء عربک فنی و کسری
 و خاء مجهمه نک سکونیه عاقل دیمکدر) (که حرف رابطه صفت بدستور
 بخرد لامیه با حرف صاحب) دستور دالاک فتنیه اجازت و اذن معناسنه
 ضمیه وزیر و قانون و قاعده دیمکدر بونده دالاک ضمیه قاعده معناسنه
 اولمق دخی جائزدر (خرد خاء مجهمه نک کسریله عقل معناسنه) کار
 کاف عربیه ایش دیمکدر (کند فعل مضارع مفرد غائب ایلمه دیمکدر
 (شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر شویدن دن یا علی خلاف
 قیاس شدن دن) حسن کیاست مصدرک فاعلنه در (ادب آموز وصف
 ترکیبدر ادب او کردیمی دیمکدر و ابه اضافت مفعولنده در (محصول بیت)

جاهلك حال و شانی مذکور کیده ر لکن مافل که عقلک ذنبه باقاعده سیه
ایش ایلبه یعنی افغانی قانون عقله تطبیق ایلبه ذکاسنک کوزلککنند
دوا به ادب او کردیجی اولور یعنی انسانی تأدیب و تربیه شیویه طورسون
چهار پا و مواشی بهدخی تعلیم آداب ایدر (عروضی) بوقطعه به بحر
رملنددر که جیع اجرانسته خین طاری اولمشدر الا یکی صدی
سالمدر وایکی عروضنه حذف وضر بلرینه قصر طاری اولمشدر که
بریتی فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن
فعلات اولوب رمل مخبون محذوف مقصور اولور (حکمت) مقربان
سلاطین چون کسانی ابد که بکوهی بلند بالا میروند اما عاقبت بر لازل قهر
و فوژل دهر ازان کوه بر بر خواهند افتاد و شک نیست که افتادن باید
تران سخت خواهد بود و بر بر آمدن فروزان سهل تر * مقربان مقربك
جعیدر (سلاطین سلطانك جعیدر اضافتی مفعولك مفعولنه و مبتدا
(چون ادات تشبیه ركسلتی با حرف تنکیر الف نون ادات جعیدر (انه
ادات خبر جعیدر (که حرف بیان (بکوهی با حرف صله با حرف
وحدت (بلند یاك ضمیمه یوکسك دیمکدر که کوهك و صغیدر (بالا
یو فرو دیمکدر (می روند می ادات تأکید روند فعلی مضارع جمع غائب
کیدر دیمکدر (بالا میروند یوند یو فرو جقارلر دیمکدر (بر لازل قهر
یا حرف صله اضافت بیانیه زلازل زلازل ك جعیدر (و نوازل دهرده
یویله ناله ك جعیدر زلازل قهر و فوژل دهردن مراد تلوات کونیه
و قضاء استانیه در (ازان کوه اول طاغدن (بر بر با حرف صله زیر
اشاغی دیمکدر (خواهند فعل مضارع جمع غائب دیلرلر دیمکدر
(افتاد مضارع مقلان اولدیفتدن مصدر در یویله بر لرده خواهند
افتاد دوشبسر لر در دیمك اولور (خواهد شد اولبسر در دیمك اولدیفی
کی (شك شبهه دیمکدر (که حرف بیان (افتادن بلند تران مصدر ك
فاعله (فروژ الحق دیمکدر الف نون ینه سابق کی (سهلتران رك
دیمکدر (موصول ترکیب) پادشاهلرك مقر بلری شول کیمدر کیدر که
یوکسك طاغ جقارلر اما عاقبت تلوات کونیه و حوادث دهر به
سببیه اول طاغدن اشاغی دوشسه لر شبهه یوقدر که یوکسكده
اولنلرك دوشمك کی مشكلرك اولبسر در و الحقلرك اشاغی کله سی

اسازکدر (مثنوی) بود ایوان قرب شاه و آلا * بان ایوان مرو بسیار
 با آلا * بود بانک ضعی و واوله قحطیه فعل مضارع مفرد غائبه اولور
 دیمکدر (ایوان فاعلی) (قریه اضافتی مجازا بیسانه) (قربك شاهه لامیه
 ایوان همزه تک قحطیه بویه بریده قصر معناسنه در) (و آلا عالی
 و یوکسک معناسنه در که بودک مفعول صریحیدر) (بان باحرف صله
 (مرو نهی حاضر مفرد مخاطب کتمه دیمکدر) (بسیار چوق دیمکدر
 زیاده معناسنه دین زیاده خطا ایلش) (بالا یوقرودیمکدر) (محصول یت)
 شاهک قربی ایوانی یوکسک اولور یعنی بوجه در اول ایوانه چوق
 یوقرود کتمه یعنی یوقرودنه هوس ایتد حاصلی مناسب عالی به غروج
 ایتد خیر الامور اوساطهایی پیشه قبل که متضرر اولمیه سین * که ترسم
 چون دران ایوان درافتی * زهر افاده محکم ترافتی * که خرف تعلیل
 (ترسم فعل مضارع متکلم وحده قورقم دیمکدر) (در حرف تأکید
 (افتی فعل مضارع مفرد مخاطب دوشه سین دیمکدر) (هر ادات سور
 (افاده دوشمش دیمکدر) (باحرف وحدت همزه حرف توسل) (محکم
 قوی معناسنه در) (محصول یت) یت اوله تعلیل واقع اولشدر که
 تقرب پادشاهه هوس ایتد زپرا قورقرم که چونکه اول ایواندن
 دوشه سین یعنی غضب پادشاهه مبتلا اولوب نظرندن ساقط اوله سین
 هر بردشدردن محکم دلک دوشر سین یعنی بر مصائبه مبتلا اولور سین که
 هیچ بر کیمه سندن اول اول مصیبت کرفتار اولمشدر (عروض)
 بو مثنوی بحر هزج مسد سندن که عروض و ضربنه حذف طاری
 اولمشدر حذف آخرده اولان سبب خفیفی ساقط قلمه دیزل مفاعیلن دن
 لن دوشوب مفاعی فالور فعولن انک برینه کلور بویه اولجه بر مصراعی
 مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولوب هزج مسدس محذوف اولور
 (حکمت) می باید که پادشاهرا ندیمان منهیان راست کردار برکار باشند
 تا احوال رعایا و کاشکان برایشان بوی رسانند * می حرف تأکید باید
 فعل مضارع بایدندن یا باباستن دن که سینی حذف قیلندن کرکدر
 دیمکدر (که حرف بیان پادشاه را را ادات مفعول (ندیمان الف ونون
 ادات جعدر) (منهیان ده بویه در منهی میمک ضعی ونونک سکونیه
 افعال بابندن اسم فاعلدر انهم ایدیچی یعنی اعلام ایدیچی دیمکدر

ندیمانك منہیانك راست گفتارہ موصوفك صفتہ اضافتہ فاعلہ بدر
 راست گفتار وصفہ ترکیبدر طوغری سوزنی معنائہ (راست کردارہ
 بویہ طوغری عملی دیمکدر) کردار کافہ عربك قحجہ کرد ایلہ آردن
 مرکب عمل معنائہ در اسم مصدر در لکن کافك کسری غلط مشہور در
 (کار حرف استعلا ایلہ ایش اوزدہ یعنی تقبش و نفخض اوزرہ) باشند
 اولہل معنائہ فعل مضارع جمع غائب (تا حرف تعلیل) (احوال
 حالک جعی) (رعایاہ اضافت لامبہ رعایا رعیہك جعی) (کاشتگان
 الف ونون ادات جمع کاف ہادن مبدل کاشتہ کاف عجمك ضمیلہ اسم
 مفعولدر حوالہ اولئملر یعنی حاکم دیمکدر) (ایشان ضمیر جمع رعایاہ
 واجعدر) (بوی باحرف صلہ وی ضمیر پادشاہہ راجعدر) (رسانند فعل
 مضارع جمع غائب ایشد بول دیمکدر الف نون ادات تعدیہ لازمی
 وسند کلور) (محصول ترکیب) کر کرد کہ پادشاہہ طوغری سوزنی وصحیح
 عملی انہا واعلام ابیدی ندیملر ایش اوزرہ اولہل یعنی امور عالمی تقبش
 و نفخض دہ اولہل تا کم رعایانك ورعایاہ حاکم وضابط اولئلر احوالی
 پادشاہہ ایشد بول یعنی اعلام ایدہل حاصلی امور عباد اللہی شاہہ
 اعلام وخبر و بری طوغری سوزنی ندیملر لازمدر کہ علی ماہو حقہ
 احوالی اعلام ایلہل * کویند اردشیر بابکان پادشاہ آگاہ بود چون
 ندیمان بامداد پیامندی بگفتی کہ فلان کس اشب چہ خورده است و
 بافلان زن و کنیزک صحبت داشہ است و ہر چہ کردہ بودی و کفتی نامردان
 کان بردند کہ از آسمان بوی فرشتہ آید و اور آگاہی دہد * (کویند
 نقل ایدرل دیمکدر) (اردشیر ملوک پیشیندن ایکی پادشاہك اسمیدر
 توارنج عجمدہ مذکور اولد بضم کورہ بری اردشیر اسفندیار بری اردشیر
 بابکان بوندہ بابکان قیدیلہ اردشیر اسفندیار دن احتراز اینشد
 نہ کیم سودی مرحوم گلستان شرحندہ شیخ سعدی قدس سرہ
 حضرت تلمینک درسیرت اردشیر بابکان دیدوکی بردہ علی ماہیہ علیہ
 بیان یلمسدر) (پادشاہ آگاہ بیانیہ آگاہ انف محدودہ ایلہ غافلک ضدیدر
 (بود ادات زمانیدر) (چون حرف تعلیل) (پیامندی باحرف حکایہ
 پیامند باہ استفایہ ایلہ ویاء مبدلہ ایلہ فعل ماضی جمع غائب کلہل
 ایدی دیمکدر) (بگفتی با ویاساقی کی سویلردی دیمکدر نمشدہ فاعلی

اردشیره راجع در (که حرف رابط مقول قول (فلاں الفظ کلمه دندز
 بونده بر شخص معین مراد لوانور (امشب بویکجه دیمکدر (ام باندن
 مبدلدرتته که بیان اولندی (چنه دیمکدر) خورده ماضیدن قسمدر پیش
 یعنی اکل ایلش (با حرف مصاحبت) کنیزک کافین عربین ایلله جاریه
 دیمکدر (داشت ماضیدن قسمدر طومش معناسنه (گرده ده بویله
 ایلش دیمکدر (بودی ده (وکفی ده یلار حکایه حال ماضیلردر) تا
 حرف انتها (کان کاف عجمک ضمیمه ظن معناسنه در (بردندی
 یا یتنه سناغلرکی (بردند فعل ملضی مفرد غائب ایلنورل ایدی یعنی ظن
 ایلرل ایدی (که حرف بیان) بوی با حرف سله وی ضمیر اردشیره
 راجعدر (فرشته مطلق ملک دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب
 لو) ضمیر اردشیره راجعدر (را ادات سله آگاهی با حرف مصدر
 آگاه) بونده خیر معناسنه در مجازا (دهد فعل مضارع مفرد غائب
 دهدندن دادندن دکل زیر دهبندن لغتدر قاعده ده مساعده وار
 نایکن خلاف قیاسه کتمک خلاف عطلدر (محصول ترکیب) نقل ایدر لر
 لردشیر بابکان آگاه و متیظ پادشاه ایدی یعنی زیر حکومتده اولان
 در عیایو و ریایاتک احوالنه مطلع ایدی چونکه ندیملر صیاح و فنی کلوزل ایدی
 لردشیر سو یلردی بویکجه فلان کیمسه نه ییشدر و فلان عورت و یا جاریه
 ایلله صحبت ایلشدن و هر نه که ایلدیه سو یلردی تا خلق ظن ایلردیکه
 کورکدن ملک کلور و اردشیره خبر و برر حاصلی کمال مرتبه امور ناسه
 بطلاع کلبسی و ارایدی حقیر بو مثلک بالا یه ربطنی در کده قاصر اولدم
 لیکن شو قدر ربط ایده ییادم که اردشیر آگاه لولد یقندن ندیمک
 اتباعنه محتاج دکل ایدی اما اگر پادشاه بویله بذاته متیظ اولماز ایسه
 بر موقظدن لازمدر که انلر مفریان و ندمادر اما مراد مستف بوا ولد یقنه
 دخی جزم بوقدر نظار ذوی العقولدن التماس اولدر که قصوره نظیر
 اتیوب عفو یوره ل * محمود سبکتکین نیز ازین قبیل بویه است *
 (محمود سبکتکین سلاطین عظامدن برینک اسمیدر این لغظی قاعده
 اعجام اوزره حذف اولمشدر سبکتکین ده کاف اول عربی و ثانی فارسیدر
 (نیز دخی دیمکدر) ازین قبیل بو یخنسندن دیمکدر (بوده ماضیدن
 قسمدر اولش معناسته (محصول ترکیب) محمود سبکتکین دخی بو طاقه

و بو جنسندند یعنی پادشاهان آگاهندند رجه الله تعالی (قطعه)
 چوشا هر انبودا کهی ز حال سپاه * بجاسپاه ز قهر وی احتراز کند *
 (چو حرف تعلیل (شاهرا را ادات تخصیص ایله نیوڭ مفعولدر
 (نیوڭ فعل نی مستقبل (آ کهی با حرف مصدر آ که آگاهیدن مخففدر
 قاعده اعجام اوزده تنه که بیان اولندی (حال سپاه لامیه (بجاس چن
 دیمکدر (قهر وی لامیه ضمیر شاهه راجعدر (احتراز افتعال بابندن
 مصدر در چن معناسنه (کنند فعل مضارع جمع غائب ابدر لر دیمکدر
 (محصول یت) چونکه شاهک آگاهلنی اولیه حال سپاهندن چن سپاه
 الڭ قهرندن احتراز ابدر لر یعنی سپاه و عسکری یتنده پادشاهک
 نفوذی اولمز و الڭ غضب و خشمندن خوف ایلزلز * بقصد ظلم
 هزاران بهانه پیش آرند * بچنک فسق هزاران ترانه سار کنند *
 بقصد با حرف مصاحبت (طلبه اضافت یسانیه (هزاران بویه
 رده زیاده کتریدن عبارتدر (بهانه معروف تطل معناسنه (پیش بله
 بجمبله اوڭ معناسنه در (ارند فعل مضارع جمع غائب کتور لر دیمکدر
 فاعلی سپاهه راجعدر (بچنک فسق با حرف مصاحبت اضافت
 یسانیه (جیم و کاف فارسیین ایله بونده موسیقی سازلرندن بر سازک
 اسمبدر که خلاج یاینه مشابه در و مطلق ال معناسنه دخی اولور (ترانه
 ابرله یعنی نغمه و سرود معناسنه در (ترانه ساز وصف ترکیبدر
 (محصول یت) یت اولی ایضاح و یساندر که پادشاه آگاه اولمز سد
 عسکری اندن خوف ایلزلز ظلم قصدیه نیجه نیجه بهانه او که کتور لر
 یعنی پادشاهلرندن عدم خوف لرندن ناشی ظلم ایتمکه نیجه دو بلو بهانه
 و علت بولور لر فسق چنکبله نیجه نغمه سازلق ابدر لر با فسق ایله
 ترنم و ترانه سازلق ابدر لر حاسلی اسلان فسق و اظهار فجور ابدر لر
 بو یتنده صنایعدن قتی وافر صنعت وارد و اندن صکره برنیهام لطیف
 وار که بری چنک لفظنک بچیه و ترانه لفظنک شاب امر د معناسنه
 اولمی تأمل تل (عروض) بوقطعه بحر مجتث مجنوندر که مفاعلن
 فاعلن مفاعلن فعلات در مقدمات بیان اولندی (حکمت) ارسطاطالیس
 وید بهترین پادشاهان آنست که بکر کس ماند که کردا کرد او
 مردار نه آنکه بمردار ماند که کردا کرد دو کر کس یعنی می باید که وی

از حال حوالی خود آگاه باشد و حوالی وی غافل نه آنکه وی از حال خود غافل باشد و حوالی وی از حال وی آگاه * ارسطاطالیس همزک قحی وایکی طساک مدیله بر حکیمک اسمی در که اسکندرک وزیر ایدی (گوید فعل مضارع مفرد غائب دیر دیمکدر) بهترین پادشاهان لامیه (به یانک کسری و هاء اصلیه ایله یانک دیمکدر) (ترادات تفضیل) یا حرف نسبت نون حرف تأکید الف نون ادات جمع پادشاهلرک یکرکی دیمک اولور (آنست اولدر دیمکدر) که حرف یشان (بکرکس یا حرف صله) کرکس کاف اول عربی و ثانی فارسی اق بابا دیدکری خوشدر که دائماً جیقه بیر (که حرف رابط صفت) مانند فعل مضارع مفرد غائب مانیدن دن بکرز دیمکدر (کرکا کرد چب چوره دیمکدر وایکی کردند می کیدر) الف توسل ترکیبدر (اویه اضافت لامیه) (او ضمیر کسه راجعدر) (می دلومیمک ضمیله یانک ضدیدر جیقه معناسنه) (که حرف رابط صفت) (نه آنکه یعنی نه آنست که) (مردار یا حرف صله) (که حرف یشان یعنی حضرت جایی بو کلامی تفسیر ایدوب یوردر) (می یاند می ادات تأکید) (بیلید فعل مضارع مفرد غائب) (وی ضمیر لری پادشاهه راجعدر) (حال حوالی خود لامیه لر در) (حوالی حولی تک جمعیدر اطراف معناسنه) (آگاه باشدک مفعول صریحی) (بعض نسخه ده یا خبر واقعدر آگاه برینه معنایه بر در) (حوالی وی لامیه) (حال وینده یویلدر) (نه آنکه اوله دکل که دیمکدر) (محصول ترکیب) (نارسطاطالیس در پادشاهلرک یکرکی اولدر که کرکسه بکرزه به که انک چب چوره می می دادر یعنی جوابی می دادر اولان بکرکسه مشایه اولاندر اول دکلدر که یعنی پادشاهلرک یکرکی اول دکلدر که می دادر بکرزه به که انک اطراف کرکس یعنی اطرافسه کرکس مجتمع اولان جیقه به بکرزه میه) (جایی یوترکی تفسیر ایدوب یوردر که کرکدر که پادشاه کنندی حوالبسنت خانندن آگاه اوله و پادشاهک حوالبسنتی کنسندن غافل اوله اوله دکل که پادشاه کنندی حوالبسنت خانندن غافل اوله و حوالبسنتی پادشاهک خانندن آگاه اوله حاصل کلام پادشاه رنجا و عسکریدن آگاه و عسکری پادشاهک خانندن غافل اوله لی تنه گیم جیقه دین

کرکس

کرکس خبردار وجیفه غافل اما امی بالعکس اولوب کندو جیفه غافل
 اطراف کرکس آگاه اولوق لایق دکلدر (قطعه) پادشه باید که باشد
 همچو کرکس باخبر * زنجیه اقتصاد ست کردا کردش ازمه وارهها *
 پادشه مخفف پادشاهندر (باید و باشد فعل مضارع مفرد غایب در که
 کرکدر واوله معنای نه) (که حرف بیان) (همچو ادات تشبیه) (باخبر
 یا حرف مصاحبت) (ز آنچه اول نسنه دنکه دیمکدر) (اقتاد ست واقع
 ناولشدر دیمکدر) (کردا کردش شین خمیر کرکسه راجعسدر کردا کرد
 اقتادک مفعول فیهی) (ها ادات جمع) (محصول یت) (پادشاه کرکدر که
 کرکس کی خبرایله اوله یعنی خیر و آگاه اوله اول نسنه دنکه ائک اطرافنده
 واقع اولسدر می دار لرد یعنی کرکس اطرافنده اولان جیفه دن
 آگاه اولدینی کی پادشاه دخی وولسنده اولان اهلیدن خیر اولوق
 کرکدر * نی چو می داری که کردش صف کشیده کرکسان *
 تبر کرده بهر نفع خود پرو مقارها * نی می ادف نه (چو ادات تشبیه
 می داری یا حرف تنکیر) (که حرف ربط صفت) (کردش خمیری
 می داره راجعسدر) (کرد کافی عجمک کسر یله چوره دیمکدر کشیده تک
 خفعول فیهی) (کشیده ماضیدن فسددر چکمش دیمکدر) (کرکسان
 للف نون ادات جمع کشیده تک فعلی) (تبر گسکین دیمکدر) (بهر
 ادات تعلیل) (نفع خود لامیه) (پرو راودن مخففدر) (مقار قوش بورنه
 اطلاق اولنور) (ها ادات جمعسدر) (محصول یت) (شول می دار کی
 دکل که یعنی پادشاه شول می دار وجیفه کی اولیه که ائک اطرافنده
 کرکس لوصف چکمش مقارلری کنیدی نفی ایچون تبر ایلش حاصلی
 پادشاهک حالندن رعایا آگاه اولوب مضرنه سعی ایلیدر بویله اولوق
 لایق دکلدر (عروض) بوقطعه بحر یمل مختدر که یانکر عروض
 مضرنه حذف ظاری اولشدر مستغن عن الینادر * نوشین روان
 روز نوروزنا مهر جان مجلس می داشت دید که یکی از حاضران که بار
 ونسبت خویشی داشت جامی زرین در بغل نهاد بغافل کرد و هیچ
 نکفت چون مجلس بر شکست شیر ایدار نکفت هیچ کس بیرون نرود
 تا بیجسی گنم که یک جام زرین در می باید نوشین روان کفت بکذار که
 انکس که گرفت باز نخواهد داد و انکس دید تمامی نخواهد کرد *

نو شین روان معروف (روز نوروز پیانیه - نوروز کونی دیمکدر
 معلوم اوله که نوروز ایکیدر) بری کنش برج حله نفل - ل ابدیکی کونند
 و بوکونه انجم بینده اعتبارا و انور ز بر جلال الدین شاه تختنه جلوس
 ابدیکی کون بو و قننه تصادف اینکله و قننک حکمائی رأس تاریخ
 اعتبار ایلسلر در بوندن صکره پینارنده عادت قالمشدر (و بر بسی
 نوروز خوارزمی در که نصاری و مجوس اعتبار ایدر لر اکا نوروز
 خوارزمی دیر لر ترکیجه قزل بمرطه تعبیر اولنور بو اول نور وزدن
 مؤخر در ته کیم سودی مرحوم کلسنسان شرحنده اسامی شهر یله
 و سائر تحقیقاتیله بیان ایلسلر اما بونده مهر جان قرینه سله نوروز
 خوارزمی دیدکری وقت مراد در که بوکونه جشن مغان دیر لر نصاری
 و مجوسک عبد اکبریدر ایشته فنا وارده (من اهدی بیضه الی المجوس
 یوم النبروز فقد کفر) ابدیکی نوروز بودروهم نوشروانه لایق و مناسب
 اولان نوروز ده بودر مجوسی اولمق حسبیلله و هم نوروز جلالی هجرتدن
 در تیزیمش بش سنه سنده اعتبارا و انمندر نوشروان میلادنیوینک
 سکرنجی سنه سنده عمری تمام اولمشدر بو یله اولنجه نوشروان ایله
 جلال الدین ملکشاه بن الب ارسلان سلجوقینک یینی تماما بشیوز
 اونوز سنه اولور بونده اولان نوروز نوروز عجم اولمق محالاندن در
 خلاصه بو نوروز فی زماننا هذا مارتک بکرمی برنجی کونی اولور که
 قزل بمرطه دیر لر (مهر جان مهر کاک معر پیدر و بوده ایکیدر) بری
 مهرکان خاصه (و بری مهرکان عامه بری اون النجی کون و بری
 بکرمی برنجی کون بو تحقیقاتدن معلوم اولدیکه شارحک کلامی
 ژان اباقل بلکه اندن دون و سافلدر (مجلسدن مراد مجلس باده در
 می ادات حکایه ماضی) داشت فعل ماضی مفرد طوناردی دیمکدر
 (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) که حرف پیلان (یکی
 بری دیمکدر) حاضران الف نون ادات جمع (که حرف رابط صفت
 (یا حرف مصاحبت (او ضمیر نوشروانه راجعدر) نسبت خویشی
 پیانیه (یا حرف مصدر خویش و اور سمیلله بونده خصم دیمکدر) جایی
 یا حرف وحدت جام قدح دیمکدر (زرین یا حرف نسبت نون حرف
 تأکید التوتلی یعنی مطلقا دیمکدر) در حرف صله (بغل قولتی دیمکدر

(نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر بونده سرقه دن عبارتدر
 (تغافل مصدر در تفاعل بابندن غفلت اظهار ایلک ترکیبه
 کور مز لکدن کلک (کرد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تختنده
 نوشروانه راجع ضمیردر) (نگفت فعل نئی ماضی سو بیلدی دیمکدر
 (چون ادات شرط) (رشکست تمام اولدی دیمکدن کابنددر) (شرابدار
 یعنی شراب خدشته تعیین اولنان) (نرود فعل نمی غائب کیمسون
 دیمکدر) (ناحرف توقیت) (نجس فعل بابندن مصدردر بونده ارامق
 معناسنده در) (کنم فعل مضارع منکلم وحده) (که ادات تطلیل) (در
 حرف تأکید) (می ادات حال) (باید فعل مضارع مفرد غائب مکرکدر
 دیمکدر) (بگذار باده تا کید ابله امر حاضر مفرد تکرار ابله دیمکدر) (که
 حرف بیان) (انکس اول کیمسه دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (گرفت
 طوئدی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائب یعنی الدی دیمکدر) (باز کرو
 دیمکدر) (نخواهد داد و بریسر در) (که حرف رابط صفت) (دید
 فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (تمام اسم فاعلک مبالغه
 صیغه سیدر فوجی دیمکدر) (نخواهد کرد انجیسر در) (محصل ترکیبه
 نوشروان مهر جان ابله نوروز کونی مجلس طوئاردی کوز دیکه
 حاضر لردن بری که کندی ابله خصمق نسبتی وارایدی برالتونلی جایی
 قولتوغنه قودی یعنی قویینه صوفدی و کیرلدی نوشروان تغافل
 ایلدی و هیچ سو بیلدی چون مجلس بوزلدی یعنی آخر اولدی شرابدار
 دیدی کیمسه طشره کیمسون تا نجس ایدیم که برجام زدن لازمدر
 نوشروان دیدی ترک ابله یعنی ارامه که اول کیمسه که الدی و برمز
 رهاول کیمسه که کوردی قوجیق ایلز مراد کندودر * بعد از چند
 روز آن شخص پیش نوشروان آمد جامه های نو پوشیده و هوزهای
 نو در پای کرده نوشروان اشارت بجایه وی کرد که این از انست وی
 نیز دامن از موزه برداشت که این نیز از انست بخشد و دانست که او
 بضرورت احتیاج بر گرفته است پس فرمود تا هزار مثقال زر
 بوی دادند * بعد از چند روز تیجه کوندن صگریه (آن اسم اشارتدر
 (شخصدن مراد جام زرخی آلمان کیمسه در) (پیش بونده قیت
 معناسنده در اضافتی لامیه) (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر

بزم باز دیغز کبیر لکن معنا صحیحدر (محصول ترکیب) موبد موبدان
 آداب همضانی دن جواب و یروب دبدیکه بری اولدر که شول کیجه که
 صباح بادشاه ایله سوازا و لوق دیلر یعنی پادشاه ایله همز کاب اوله جقلری
 صباح کیجه سی کند و مرکبه یعنی بنه جکی حیوانه اولقدر علف
 و یرمیه ل که صباح بنیمینک خجالتنه سبب اولور یعنی بویه دفع فضلات
 ایتکه قوائمن ملوث ایدوب راکی نخیل اوله قبادشاه اکا استخسان
 ایلدی یعنی تحسین ایلدی و دیدی بوز کا و عطفی لک کوزلکبه و بو
 دقت نظرك طوغریلغسله ایرشمش سین اول نسنیه که ایرشمش سین
 یعنی بومر تبه حکمنه وجهانده شهرته بو فرست و کیاستله ایرشمش سین
 (قطعه) ناخر دمند که بقاعده طبع رود * همه آداب وی افتد زره صدق
 و صواب * ناخر دمند حرف نی ایله جاهل دیمکدر (که حرف رابط
 صفت) قاعده طبع لامیه (رود فعل مضارع مفرد غائب کبیر
 دیمکدر) آداب وی لامیه (افتد فعل مضارع مفرد غائب افیندن دن
 یا افتادن دن زیرا مصدر دالینک ما قبلنده الف اولسه حذف اولور
 دوشردیمکدر) ره صدق بناییه ره راهدن مخفف زیرا هادن مقدم
 الف واقع اولسه الفک حذفی و اثباتی جائزدر (محصول بیت) جاهل که
 قاعده طبع اوزره یوریه یعنی مقتضای طبع بی ادراکی اوزره حرکت
 ایله ائک جمیع آدابی صدق و صواب بولندن دوشردیمکدر یعنی طریق
 مستقیمدن بعید اولور حاصلی بر فعلی صوابه اصابت ایلز زیرا عقلی
 دلالت ایلز * لیک بخرد که بدستور خرد کار کند * شود از حسن کیاست
 ادب آموزد و اب * لیک بونده استناددر (بخرد بیه عربک فنی و کسری
 و خاء مجمله نك سکونیه عاقل دیمکدر) که حرف رابط صفت بدستور
 بخرد لامیه با حرف صاحب (دستور دالک فتحیه اجازه و اذن معناسنه
 ضمیه و زبر و قانون و قاعده دیمکدر بونده دالک ضمیه قاعده معناسنه
 اولوق دخی جائزدر) خرد خاء مجمله نك کسریله عقل معناسنه (کار
 کاف عربیه ایش دیمکدر) کند فعل مضارع مفرد غائب ایله دیمکدر
 (شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر شوبدن دن باعلی خلاف
 قیاس شدن دن) حسن کیاست مصدرک فاعله در (ادب آموز و وصف
 ترکیبدر ادب او کردیمی دیمکدر و ابه اضافت مفعولنده در (محصول بیت)

جاهلك حال و شانی مذکور کیدر لکن ماقبل که عقلك ازینله باقاعدہ سبیله
ایش ایلله یعنی لفظانی قانون عقله تطبیق ایلله ذکا سنك کوزلککنندن
دوا به ادب اوکر دیچی اولور یعنی انسانی تأدیب و تربیه شویله طورسون
چهار پا و مواشی بهدخی تعلیم آداب ایدر (عروضی) بوقطعه به بحر
رملندندر که جمیع اجزائسنه خبن طاری اولمشدر الا ایکی صدری
سالمدر و ایکی عروضنه حذف و ضمیر بلرینه قصر طاری اولمشدر که
بریتی فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن
فعلات اولوب رمل مخبون محذوف مقصور اولور (حکمت) مفر بان
سلاطین چون کسانی اید که بگوهی بلند بالا میروند اما عاقبت زلازل قهر
و فوژل دهر ازان کوه بریز خواهند افتاد و شک نیست که افتادن بلند
تران سختتر خواهد بود و بریز آمدن فروزان سهل تر * مفر بان مفر بان
جمیدر (سلاطین سلطانك جمیدر اضافتی مفعولك مفعولنه و مبتدا
(چون ادات تشبیه ر کسائی یا حرف تنکیر الف نون ادات جمیدر (الیه
ادات خبر جمیدر (که حرف بیان (بگوهی یا حرف صله یا حرف
وحدت (بلند یا ك ضمیه یو کسك دیمکدر که کوهك و صغیر (بالا
یو فرو دیمکدر (می روند می ادات تأکید روند فعلی مضارع جمع غائب
کیدر دیمکدر (بالا میروند یوند یو فرو جقارل دیمکدر (برلازل قهر
یا حرف صله اضافت بیانیه زلازل زلازلك جمیدر (و نوازل دهره
یو یله نالهك جمیدر زلازل قهر و نوازل دهردن مراد تلوات کونیه
و قضاء اسمائیه در (ازان کوه اول طاغدن (بریز یا حرف صله زیر
اشاغی دیمکدر (خواهند فعل مضارع جمع غائب دیلرل دیمکدر
(اقتاد مضارع مقارن اولد یقندن مصدر در یو یله برلرده خواهند
افتاد و شبسر لر در دیمك اولور (خواهد شد اولسر در دیمك اولد یقی
کی (شك شبهه دیمکدر (که حرف بیان (افتادن بلند تران مصدرك
فاعله (فروژ الحق دیمکدر الف نون نه سابق کی (سهلتر سان رك
دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاهلرك مفر بلری شول کیمسدر کیدر که
یو کسك طاعه جقارل اما عاقبت تلوات کونیه و حوادث دهریه
سبیلله اول طاغدن اشاغی دوشسه لر شبهه یو قدر که یو کسکده
اولنلرك دوشمک کی مشكلك اولسر در و الحق لرك اشاغی کله می

اسائر کدر (منوی) بود ایوان قرب شاه و آلا * بان ایوان مر و بسیار
 با آلا * بود بانک ضمی و و اوله قحیله فعل مضارع مفرد غائبه اولور
 دیمکدر (ایوان فاعلی) (قریه اضافتی مجازا یسانیه) (قربك شاهه لامیه
 ایوان همزه مك قحیله بویه یرلده قصر معناسنه در) (و آلا عالی
 و یوکسك معناسنه در که بودك مفعول صریحیدر) (بان با حرف صله
 (مر و نهی حاضر مفرد مخاطب کتمه دیمکدر) (بسیار چوق دیمکدر
 زیاده معناسنه دین زیاده خطا ایلش) (بالا یوقر و دیمکدر) (محصول یت)
 شاهك قربی ایوانی یوکسك اولور یعنی یوجه در اول ایوانه چوق
 یوقر و کتمه یعنی یوقر و سته هوس ایتد حاصلی مناصب عالی به غروج
 ایتد خبر الامور اوساطهایی پیشه قبل که متضرر اولیه سین * که ترسم
 چون دران ایوان درافتی * زهر افتاده محکم ترافتی * که حرف تعلیل
 (ترسم فعل مضارع متکلم وحده قوقرم دیمکدر) (در حرف تأکید
 (افتی فعل مضارع مفرد مخاطب دوشه سین دیمکدر) (هر ادات سور
 (افتاده دوشمش دیمکدر) (با حرف وحدت همزه حرف توسل) (محکم
 قوی معناسنه در) (محصول یت) یت اوله تعلیل واقع اولشدر که
 تقرب پادشاهه هوس ایتد زیرا قوقر و م که چونکه اول ایواندن
 دوشه سین یعنی غضب پادشاهه مبتلا اولوب نظر ندن ساقط اوله سین
 هر بردشملردن محکم دك دوشر سین یعنی بر مصائبه مبتلا اولور سین که
 هیچ بر کیمسه سندن اول اول مصیبت کرفتار اولمشدر (عروض)
 یومثنوی بحر هزج مسد سندن که عروض و ضربنه حذف طاری
 اولشدر حذف آخرده اولان سبب خفیی ساقط قلمفه دیزل مفاعیلن دن
 لن دوشوب مفاعی فالور فعولن انك برینه کلور بویه اولجه بر مصراع
 مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولوب هزج مسدس محذوف اولور
 (حکمت) می باید که پادشاهرا ندیمان منهیان راست کردار بر کار باشند
 تا احوال رعایا و کاشکان پرایشان بوی رسانند * می حرف تأکید باید
 فعل مضارع باید ندن یا بایستن دن که سینی حذف قبیلندن کر کدر
 دیمکدر (که حرف بیان پادشاه را ادات مفعول (ندیمان الف و نون
 ادات جعدر) (منهیان ده بویه در منهی میك ضمی ونونك سکونیه
 افعال بانندن اسم فاعلدر آنها ایدی یعنی اعلام ایدی دیمکدر

ندیمانك منیهانك ومنهیاك راست گفتاره موصوفك صفته اضافتله بدر
 راست گفتار وصفه تركیبدر طوغری سوزلی معناسنه (راست کردارده
 یو یله طوغری عملی دیمکدر) کردار کافه عربك قحجیه کرد ایله آردن
 مریکبه عمل معناسنه در اسم مصدر در لکن کافك کسری غلط مشهور در
 (کار حرف استعلا ایله ایش اوزده یعنی تقبش و تفحص اوزره) باشند
 اولهز معناسنه فعل مضارع جمع غائب (تا حرف تعلیل) (احوال
 حالك جمعی) (رعایایه اضافت لامیه رعایا رعیهك جمعی) (کاشانگان
 الف و نون ادات جمع کاف هادن مبدل کاشته کاف عجمك ضمیله اسم
 مفعولدر حواله اولتسلر یعنی حاکم دیمکدر) (ایشان ضمیر جمع رعایایه
 واجعدر) (بوی باحرف صله وی ضمیر پادشاهه راجعدر) (رسانند فعل
 مضارع جمع غائب ایرشد برهز دیمکدر الف نون ادات تعدیه لازمی
 وسند ککورد) (محصول ترکیب) کرکدر که پادشاهه طوغری سوزلی و صحیح
 عملی انها و اعلام ایدیمی ندیملر ایش اوزره اولهز یعنی امور عالمی تقبش
 و تفحص ده اولهز تا که رعایانك و رعایایه حاکم و ضابط اولتسلر احوالی
 پادشاهه ایرشد برهز یعنی اعلام ایدیلر حاصلی امور عباد اللهی شاهه
 اعلام و خبر و بریمی طوغری سوزلی ندیملر لازمدر که علی ماهو حقه
 احوالی اعلام ایلدهز * کویند اردشیر بابکان پادشاه آگاه بود چون
 ندیمان بامداد پیامدندی بگفتی که فلان کس انشب چه خورده است و
 بافلان زن و کنیزك صحبت داشنه است و هر چه کرده بودی و کتی نامردان
 کمان بردند که از آسمان بوی فرشته آید و اورا آگاهی دهد * (کویند
 نقل ایدرلر دیمکدر) (اردشیر ملوک پیشیندن ایکی پادشاهك اسمیدر
 تواریخ عجمده مذکور اولدیضه کوره بری اردشیر اسفندیار بری اردشیر
 بابکان بونده بابکان قیدیه اردشیر اسفندیار دن احتراز ایتشد در
 نه کیم سودی مر حوم گلستان شرحنده شیخ سعدی قدس سره
 حضرت تلوینك در سیرت اردشیر بابکان دیدوکی برده علی ماهیه علیه
 بیان یلشد (پادشاه آگاه یا ایله آگاه الف ممدوده ایله غافلک ضدیدر
 (بود ادات زمانیه در) چون حرف تعلیل) (پیامدندی باحرف حکایه
 پیامدند به استغایه ایله و یا مبدله ایله فعل ماضی جمع غائب کلهز
 ایدی دیمکدر) (بگفتی با و یا سابق کی مویلدی دیمکدر نمشد فاعلی

اردشیره راجعدر (که حرف رابط مقول قول (فلاں القظ تگایه دندز
 بونده بر شخص مبین مراد اولونور (امشب بویکجه دیمکدر) (ام ابدن
 مبدلدر شه که بیان اولندی (چنه نیمکدر) خورده ماضیدن قسمدر یمش
 یعنی اکل ایش (با حرف مصاحبت) کنیرک کافین عربین ابله جاریه
 دیمکدر (داشت ماضیدن قسمدر طومش معناسنه (گرده ده بویله
 ایش دیمکدر (بودی ده) (وکفتی ده یلر حکایه حال ماضیلردر) (تا
 حرف انتها (کان کاف عجمک ضمیه ظن معناسنه در) (بردندی
 یا یشه سناغیرکی (بردند فعل ماضی مفرد غائب ایلنور ایدی یعنی ظن
 ایلر ایدی (که حرف یشان) (بوی با حرف سله وی ضمیر اردشیره
 راجعدر (فرشته مطلق ملک دیمکدر) (آید فعل مضارع مفرد غائب
 لو) ضمیر اردشیره راجعدر (را ادات صله آگاهی با حرف مصدر
 آگاه) بونده خیر معناسنه در مجازا (دهد فعل مضارع مفرد غائب
 دهدندن دادندن دگل زیرا دهیدن لغتدر فاعده ده حساعده وار
 نایکن خلاف قیاسه کنتم خلاف عطفدر (محصول ترکیب) نقل ایدر لر
 اردشیر بابکان آگاه و متیظ پادشاه ایدی یعنی زیر حکومتده اولان
 در طایر و پاشاک احواله مطلع ایدی چونکه ندیملر صباح و فنی کلوزل ایدی
 اردشیر سو بلردی بویکجه فلان کیمسه نه یمشدر و فلان عورت و یا جاریه
 ایله صحبت ایلشدر و هر نه که ایلد بیه سو بلردی تا خلق ظن ایلر دیکه
 گوگردن ملک کلور و اردشیره خبر ویر حاصلی کمال مرتبه امور ناسه
 بطلاع کلبسی و ارایدی حقیر بومثلک بالایه ربطنی در کده قاصر اولدم
 لیکن شو قدر ربط ایده یلدم که اردشیر آگاه لولید یقندن ندیمک
 انتباهنه محتاج دگل ایدی اما اگر پادشاه بویله بذاته متیظ اولماز ایسه
 بر موقظدن لازمدر که انلر مفریان وند مادر اما مراد مصطفی بوا ولد یغنه
 دخی جزم بوقدر نظار ذوی العقولدن التماس اولدر که قصوره نظیر
 ایتوب عفویوره لر * محمود سبکتکین نیز ازین قبیل بویه است *
 (محمود سبکتکین سلاطین عظامدن برینک اسمیدر این لفظی قاعده
 اعجام اوزره حذف اولمشدر سبکتکین ده کاف اول عربی و ثانی فارسیدر
 (نیز دخی دیمکدر) (ازین قبیل بویخسندندر دیمکدر) (بوده ماضیدن
 همدر اولمش معناسنه (محصول ترکیب) محمود سبکتکین دخی بوطاقه

و بو جنسندند یعنی پادشاهان آگاهندند وجه الله تعالی (قطعه)
 چوشا هر ان بودا کهی ز حال سپاه * بجاسپاه ز قهر وی احتراز کند *
 (چو حرف تعلیل (شاهرا را ادات تخصیص ایله نیوړك مفعولیدر
 (نیوړد فعل فی مستقبل (آ کهی یا حرف مصدر آ که آگاهیدن مخففدر
 قاعده اعجام اوزده نته که بیان اولندی (حال سپاه لامیه (بجاسا جن
 دیمکدر (قهر وی لامیه ضمیر شاهه راجعدر (احتراز افتعال بایندن
 مصدر در جن معناسنه (کنند فعل مضارع جمع غائب ایدرلر دیمکدر
 (محصول یت) چونکه شاهک آگاهنی اولیه حال سپاهندن جن سپاه
 الځ قهرندن احتراز ایدرلر یعنی سپاه وعسکری یتنده پادشاهک
 نفوذی اولمز و الځ غضب و خشمندن خوف ایلزلر * بقصد ظلم
 هزاران بهانه پیش آرند * بچنک فسق هزاران ترانه ساز کنند *
 بقصد با حرف مصاحبت (ظلمه اضافت یسانیه (هزاران بویه
 رده زیاده کتریدن عبارتدر (بهانه معروف تعلق معناسنه (پیش به
 بجمیله اوک معناسنه در (آرند فعل مضارع جمع غائب کتورلر دیمکدر
 فاعلی سپاهه راجعدر (بچنک فسق با حرف مصاحبت اضافت
 یسانیه (جیم و کاف فارسیین ایله بونده موسیقی سازلندن بر سازک
 اسمیدر که خلاج یابنه مشابه در و مطلق ال معناسنه دخی اولور (ترانه
 ابرله یعنی نغمه و سرود معناسنه در (ترانه ساز وصف ترکیبدر
 (محصول یت) یت اولی ایضاح و یساندر که پادشاه آگاه اولمزسه
 عسکری اندن خوف ایلزلر ظلم قصدیه نیجه نیجه بهانه او که کتورلر
 یعنی پادشاهلرندن عدم خوفلرندن ناشی ظلم ایتمکه نیجه دو بویه بهانه
 و علت بولورلر فسق چنکله نیجه نغمه سازلق ایدرلر با فسق ایله
 ترنم و ترانه سازلق ایدرلر حاسلی اسلان فسق و اظهار فجور ایدرلر
 بو یتنده صنایعدن قتی و فرصعت واردر و اندن صکره بر بهام لطیف
 وار که بری چنک لفظنک نیجه و ترانه لفظنک شاب امر د معناسنه
 اولسی تأمل تل (عروض) بو قطعه بحر مجتث مخبوندر که مفاعلن
 فاعلاتن مفاعلاتن در مقدمایان اولندی (حکمت) ارسطاطالوس
 وید بهترین پادشاهان آنست که بکر کس ماند که کردا کرد او
 مردار نه آنکه بمردار ماند که کردا کرد دو کر کس یعنی می باید که وی

از حال حوالی خود آگاه باشد و حوالی وی غافل نه آنکه وی از حال خود غافل باشد و حوالی وی از حال وی آگاه * ارسطاطالیس همین قتی و ابی طالت مدینه بر حکیم اسمی در که اسکندر که وزیر ایدی (گوید فعل مضارع مفرد غائب دیر دیمکدر) بهترین پادشاهان لامیه (به یانک کسری و هاء اصلیه ایله یک دیمکدر) (ترادات تفضیل (یا حرف نسبت نون حرف تأکید الف نون ادات جمع پادشاهان یکری دیمک اولور (آنست اولدر دیمکدر) (که حرف یشان (بکرکس یا حرف صله (کرکس کاف اول عربی و ثانی فارسی اق بابا دیدن کبری فوشدر که دانا جیقه بیر) (که حرف رابط صفت (ماند فعل مضارع مفرد غائب مآیندن دن بگرر دیمکدر) (کردا کرد چپ چوره دیمکدر و ابی کردن می کیدر) (الف توسل ترکیبدر) (اویه اضافت لامیه) (او ضمیر کسه راجعدر) (می در میمکد) (ضمیمه باک ضدیدر جیقه معناسه) (که حرف رابط صفت) (نه آنکه یعنی نه آنکه) (بمردار یا حرف صله) (که حرف یشان یعنی حضرت جامی بو کلامی تفسیر ایدوب بیورر) (می یاید می ادات تأکید) (یاید فعل مضارع مفرد غائب) (وی ضمیر لری پادشاه راجعدر) (حال حوالی خود لامیه لر در) (حوالی حولی تک جمعیدر اطراف معناسه) (آگاه باشدک مفعول صریحی) (بعض نسخه ده یا خیر واقعدر آگاه برینه معنایتم بر در) (حوالی وی لامیه) (حال ورنده یوله در) (نه آنکه اوله بدکل که دیمکدر) (محمصول ترکیب) (ارسطاطالیس در پادشاهان یکری اولدر که کرکسه بکرزه به که آنک چپ چوره سی می دار یعنی جوانی می دار اولان کرکسه مشایه اولندر اول دکلدر که یعنی پادشاهان یکری اول دکلدر که می دازه بکرزه به که آنک اطراف کرکس یعنی اطراف سه کرکس مجتمع اولان جیقه به بکرزه به) (جامی یوزکپی تفسیر ایدوب بیورر که کرکدر که پادشاه کنسیدی حوالبسنک حاندن آگاه اوله و پادشاهک حوالبسی کنسندن غافل اوله اوله بدکلکه پادشاه کنسیدی حوالبسنک حاندن غافل اوله و حوالبسی پادشاهک حاندن آگاه اوله حامل کلام پادشاه رطبا و عسکریدن آگاه و عسکری پادشاهک حاندن غافل اوله لی تنه گیم جیقه دن

کرکس خیزدار و جیفه غافل اما امری بالعکس اولوب کند و جیفه غافل
 اطراف کرکس آگاه اولوق لایق دکلدر (قطعیه) پادشه باید که باشد
 همچو کرکس باخبر * زنجیه اقتصاد ست کردا کردش ازمی وارهها *
 پادشه مخفف پادشاهندر (باید و باشد فعل مضارع مفرد غایب در که
 کرکدر و اوله مضارع ینه) که حرف بیان (همچو ادات تشبیه) باخبر
 یا حرف مصاحبت (ز آنجه اول نسته دنکه دیمکدر) افتاد ست واقع
 اولمشدر دیمکدر (کردا کردش شین ضمیر کرکسه راجعدر کردا کرد
 افتادک مفعول فیهی) (ها ادات جمع) (محمصول بیت) پادشاه کرکدر که
 کرکس کی حیرانله اوله یعنی خیر و آگاه اوله اول نسته دنکه انک اطرافنده
 واقع اولمشدر می دار لردن یعنی کرکس اطرافنده اولان جیفه دن
 آگاه اولدینی کی پادشاه دخی حوینسته اولان اهالیدن خیر اولوق
 کرکدر * فی چو می داری که کردش صفت کشیده کرکسان *
 تیر کرده میرقع خود پرو مقارها * فی می ادف نه (چو ادات تشبیه
 (می داری یا حرف تنکیر) (که حرف ربط صفت) (کردش ضمیری
 می داره راجعدر) کرد کاف عجمک کسر به چوره دیمکدر کشیده نک
 مفعول فیهی (کشیده ماضیدن فمدر چکیش دیمکدر) (کرکسان
 الف توبن ادات جمع کشیده نک فاعلی) (تیر کسکین دیمکدر) (بهر
 ادات تعلیل) (نفع خود لامیه) (پرو راودن مخففدر) (مقار خوش بورنه
 اطلاق اولنور) (ها ادات جمعدر) (محمصول بیت) شول می دار کی
 دکل که یعنی پادشاه شول می دار و جیفه کی اولیه که انک اطرافنده
 کرکسر صفت چکیش مقار فی کندی نفی همچون تیر انلش حاصلی
 پادشاهک حالتدن رعایا آگاه اولوب مضرنه سعی بیلیدل بویله اولوق
 لایق دکلدر (عروض) بوقطعه بحر رمل مختدر که بالکر عروض
 مضرنه حذف طاری اولمشدر مستغن عن الیناندر * نوشین روان
 روز نوروزیا مهرجان مجلس می داشت دید که یکی از حاضران که بار
 و نسبت خویشی داشت جامی زرین در بغل نهاد بغافل کرد و هیچ
 نکفت چون مجلس بر شکست شیر ایدار کفت هیچ کس بیرون نرود
 تا بنجس گنم که یک جام زرین در می باید نوشین روان کفت بگذار که
 انکس که کرفت باز نخواهد داد و انکس دید تمامی نخواهد کرد *

نوشین روان معروف (روز نوروز بیانه نوروز کونی دیمکندر معلوم اوله که نوروز ایکیدر) بری کنش برج حله نقل ابتدیکی کوند و بوکونه انجم بیننده اعتبارا و لنور ز برا جلال الدین شاه تختہ جلوس ایلدیکی کون بووقسه تصادف ایتمکله وقتک حکیماسی رأس تاریخ اعتبار ایلشدر بوندن صکره پینلرنده عانت قالمشدر (و پریمی نوروز خوارزمی در که نصاری و مجوس اعتبار ایدر لرا کا نوروز خوارزمی دیرلر ترکیجه قزل یمرطه تعیر اولور بو اول نوروزدن مؤخر در تنه کیم سودی مرحوم کاستان شرحنده اسامی شهریه و سائر تحقیقاتیه بیان ایلشدر اما بونده مهران قرینه سیله نوروز خوارزمی دیدگری وقت مراد در که بوکونه جشن مغان دیرلر نصاری و مجوسک عبد اکبریدر ایشته فنا و ارده (من اهدی بیضه الی المجوس يوم النبروز فقد كفر) دبدیکی نوروز بودروهم نوشروانه لایق و مناسب اولان نوروزده بودر مجوسی اولیق حسنبیله و هم نوروز جلالی هجرتدن در نبوزیتیش بش سنه سنده اعتبارا و لنشدر نوشروان میلادنیوینک سکرینچی سنه سنده عمری تمام اولمشدر بو یله اولججه نوشروان ایلله جلال الدین ملکشاه بن الب ارسلان سلجوقینک بیی تمام باشبور اوئوزسنه اولور بونده اولان نوروز نوروز عجم اولیق محالاندن در خلاصه بو نوروز فی زماننا هذا مارتک بکرمی برنجی کونی اولور که قزل یمرطه دیرلر (مهران مهرگانک معربیدر و بوده ایکیدر) بری مهرگان خاصه (و بری مهرگان عامه بری اون التبعی کون و بری بکرمی برنجی کون بو تحقیقاتدن معلوم اولدیکه شارحک کلامی ژاژ باقل بلکه اندن دون و سافلدن (مجلسدن مراد مجلس باده در (می ادات حکایه ماضی) داشت فعل ماضی مفرد طوتاردی دیمکندر (دید فعل ماضی مفرد غائب کردی دیمکندر) که حرف بیسلز (یکی بری دیمکندر) حاضران الف نون ادات جمع (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت (او ضمیر نوشروانه راجعدر) نسبت خویشی بیانه (با حرف مصدر خویش و اور سمبله بونده خصم دیمکندر) جامی با حرف وحدت جام قدح دیمکندر (زیرین با حرف نسبت نون حرف تأکید اتونلی یعنی مطلقا دیمکندر) در حرف صله (بغل قولتیق دیمکندر

(نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر بونده مرقه دن عبارتند
 (تغافل مصدر در تفاعل با بنیدن غفلت اظهار ابلک ترکیب
 کور مز لکدن کلک (کرد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تختنده
 نوشروانه راجع ضمیر در) نکفت فعل نفی ماضی سو بلدی دیمکدر
 (چون ادات شرط) رشکست تمام اولدی دیمکدن کلکند (شرابدار
 یعنی شراب خدشته تعیین اولتان) نرود فعل نفی غائب کیمسون
 دیمکدر (تا حرف توقیت) نجوس نفعل با بنیدن مصدر در بونده ارامق
 معناسند (کنم فعل مضارع متکلم وحده) که ادات تعلیل (در
 حرف تأکید) می ادات حال (باید فعل مضارع مفرد غائب مکرر
 دیمکدر) بگذار باء تأکید ایله امر حاضر مفرد تله ایله دیمکدر (که
 حرف بیان) انکس اول کیمسه دیمکدر (که حرف رابط صفت) گرفت
 طوئدی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائب یعنی الدی دیمکدر (باز کرو
 دیمکدر) نخواهد داد و برعکس در (که حرف رابط صفت) دید
 فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (تمام اسم فاعلک مبالغه
 صیغه سیدر فوجی دیمکدر) نخواهد کرد انجیمس در (محصول ترکیب)
 نوشروان مهر جان ایله نوروز کونی مجلس طوئاردی کوز دیکه
 حاضر لدن پری که کندی ایله خصمق نسبتی واریلدی برالتونلی جامی
 خولتوغنه قودی یعنی قوبینه صوفدی و کیرلدی نوشروان تغافل
 اینلدی و هیچ سویدای چون مجلس بوزلدی یعنی آخر اولدی شرابدار
 دیدی کیمسه طشره کیمسون تا نجوس ایدیم که برجام زدن لازمدر
 نوشروان دیدی تله ایله یعنی ارامه که اول کیمسه که الدی و برمز
 و اول کیمسه که کوردی قوجلیق ایلز مراد کنسدور * بعد از چند
 روز آن شخص پیش نوشروان آمد جامهای نو پوشیده و عوذهای
 نو در پای کرده نوشروان اشارت بجماعه وی کرد که این از انست وی
 نیز دامن از موزه برداشت که این نیز از انست بخشد و دانست که او
 بضرورت و احتیاج بر گرفته است پس فرمود تا هزار هفتاد زر
 بوی دادند * بعد از چند روز نتیجه کوندن صگره (آن اسم اشارتند
) شخصدن مراد جام زرینی آلان کیمسه در (پیش بونده قبت
 معناسند در اضافتی لامیه) آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر

(جامه‌های نویسانه جامه مطلق ثوبه اطلاق اولتور) (ها اادات جمع یا اضافه تو سندر نویکی دیمکدر) (پوشینه ماضیدن قسمدر کمیش معناسنه) (موزهای نوده لامیه) (موزه زاه عنریسه مطلقا ابق قای) (دریای کرده ایاغشته ایاغش کمیش دیمکدن کلیه در) (بیمامه وی لامیه) (با حرف صله وی ضمیر شخصی راجعدر) (کرد فعل ماضی مفرد غائب ابلدی دیمکدر) (که حرف بیان) (این اشارتدر جامه به) (از ان آن اشارتدر جام زربنه) (وی شخص معهوده راجعدر) (نیر دخی دیمکدر) (دامن اناک دیمکدر) (برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی دیمکدر) (که حرف بیان) (این اشارتدر موزه به) (آن بنه جام زربنه) (بخندید باد تا کبدایله فعل ماضی مفرد غائب کولدی دیمکدر) (دانست بوده فعل ماضی مفرد غائب یلدی دیمکدر) (بوابکی فعلک فاعلری مخدنه نوشروانه راجعدر) (که حرف بیان) (او جام زربنه راجعدر) (را اادات مقول) (یضرورت یا حرف مصاحبت سببی متضمن) (بر گرفته ماضیدن قسمدر اخذ ایلش المشدردیمکدر) (پس باء مجمله فاء جرائیه معناسنه در) (فرمود فعل ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر) (تا اادات تعلیل) (مثقال بر پیچق در همه اطلاق اولتور) (بوی یا حرف صله) (وی ضمیر شخصی راجعدر) (دادند فعل ماضی جمع غائب و یردیلمکدر) (محصول ترکیب) (پرنیجه کوندن مسکه اول جامی آلان شخص نوشروان قنسه کادی یکی جامه لر کمیش و یکی موزه لر کمیش یعنی باشند اباعه اتوابی تجدد المیش نوشروان اناک جامه سته اشارت ابلدی یعنی رمزایله جامدی کند و به کوستردیکه بوجامه اول جامدندر یعنی اشارتی بوکلامی ایما ابلدی اول شخص دخی اناکئی موزمندن قالدردی یعنی اناکئی دیوشردی و موزه لرخی کوستردیکه بوموزه دخی اول جامدندر یعنی اناکین قالدردمغه بوکلامی ایما ابلدی نوشروان کولدی و یلددیکه ضرورت و احتیاج سببیه اخذ ایلشد بویله اولتجه امر ابلدی پیوردی تا کیم یلک مثقال التون و یردیلمر (قطعه) برکات تو جواگاه شود شاه کریم * معترف باش یا آن وز کرمش هذر بخواه * کاه تو لامیه (چو حرف تعلیل) (معترف افتعال یابندن اسم فاعلدر اقرار معناسنه) (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر

(بآن با حرف صله) آن کاهه اشارت در (کرمش ضمیری شاهه
 راجع در) عند غینک ضمی و زال معجمه ایله کاهک عفوینه دیر
 (بخواه باء تأکید ایله و واور جمله استه مضایقه امر حاضر مفرود در
 یعنی طلب ایله (محصول بیت) سنک کاهک اوزره چونکه کریم
 اولان شاه آگاه اوله کاهه اقرار ایدیچی اوله و اول شاهک کرمنده
 کاهک عفو اوله سنی طلب ایله دیله * مکن انکار کنه زانکه کاه
 دکرست * بلکه بسیار ازان هم بزانکار کاه * مکن نهی حاضر
 مفرود ایله دیمکدر (انکار کنه مصدرک مفعولنه اضافیستدر (زانکه
 از آنکه دن مخفیستدر) که حرف بیان (کاه دکر بیانیه دیگر با ایله و بامش
 غیر معنایستدر) بلکه آیات اخترا ب ترکیده مستعملیندر (بسیار باه
 عی یله زیاده مضایقه) آن چکته اوله راجعدر (هم بونده دخی
 معنایستدر (بتر بانک و تانک فتحدر یله ترکیده دخی مستعملدر کنورک
 معنایستدر بدترانه مخفیستدر (محصول بیت) کاهنی انکار ایله اول اچیدن که
 ضمیری کاهدر یعنی کاهه خیرت اولمق اودم برکناهددر بلکه اصل
 کاهدن چوق و دخی کنورکدر کاهنی انکار حاصلی انکار کاه اصل
 کاهدن زیاده کاهدر (عروض) بوقطعه بحر ملنددر که صدر
 و ابتداسندن ماصدایه خبن طاری اولمشدر که اینکجیده اولان ساکن
 دو شمشدر عروض و ضمیرینه خبن دنصکره قصر دخی طاری اولمشدر
 بر مصرعی فاعلاتن فاعلاتن فعلاتن فعلاتن اولور (حکایت) مأمون
 غلامی داشت که ترتیب آب طهارت بعهده وی بود در هر چند روز آفتابه
 باسطلی کمی شدید روز مأمون باوی گفت کاش ان افسله و سطل که
 ازین جای بری هم بمافروشی گفت همچنان کتم این سطل حاضر را بخر
 گفت بچندی فروشی بدو دینار بفرمودند و دینار بوی دادند گفت این
 سطل از تو در امان شد گفت اری * مأمون خلغای عباسیه دن هارون
 الرشیدک ارشد اولادی و پدری برینه خلیفه اولمشدر چوق مناقبات
 عجیه و حکایات غریبه سی وار در تفصیله حاجت یوقدر (غلامی با
 حرف وحدت) داشت فعل ماضی بوک کی برلده مطلقا و اریدی
 معنایستدر (که حرف بیان (ترتیب معروف) آب طهارت اضافتی
 مصدر مفعولنه (آب طهارت بیانیه بونده بدست صوری دیمکدر

۱ با حرف طرف در معناسنه (عقده نوی لامیه نهاده عینک ضمی
 و هکس سکوتیه بونده کورنگ معناسنه (وی غلامه راجع) بود
 ادات ماضی (هر چند روز هر چی کونده یعنی ایکی اوج کونده بر دیمکدر
 کاتندر) آفتابه یا حرف وحدت همزه حرف قودل آفتابه همزه مک
 مدبله ابریق دیمکدر افتاوه دخی درلر (یا حرف هطف او معناسنه
 یا برینه بابلزان جمع نسخله مخالف بازمش سیاق دخی یا اقتضا ایدر
 (سطلی یا حرف وحدت) سطل سینک فتحیه بونده لکن معناسنه
 زکیده تحریف ایدوب سطل یوز و آنلری سوار دقلری قایه نصیر ایدرلر
 (کم کاف محکم ضمیمه ضایع دیمکدر) ای شند ادات حکایه ایله
 اولوردی دیمکدر (یا وی غلامه) کاش الفاظ تخریدر که ترکیب ده
 کشکه دیمکدر تعبیر ایدرلر که حرف رابط صفت (از بن جای یو محلدن
 دیمکدر) بعض نسخه ده از مای پری فعل مضارع مفرد مخاطب
 ایلئورسین یعنی الورسین دیمکدر (هم بونده بته معناسنه) بما با حرف
 صله حاضر متکلم مع الفیر یتمدیمکدر (خروشی فاک و راک ضمیر یله
 فعل مضارع مفرد مخاطب صانه سین دیمکدر) هجعتان یعنی بیوردیفکدر
 کی دیمکدر (کنم فعل مضارع متکلم وحده ایده یتمدیمکدر) بخر با حرف
 تا کید خرا، میده کسر یله ال دیمکدر (بچند بجه دیمکدر) بدودینار
 ایکی التونه دیمکدر (بفرمودیه تا کید ایله فعل ماضی مفرد ثنائی بیوردی
 دیمکدر) فاعلی تحتیده مأمون راجعدر (تا حرف تعذر) بوی با حرف صله
 (وی ضمیری غلامه راجعدر) دادند فعل ماضی جمع ثائب و یدیلر
 دیمکدر (گفت مأمون دیدی) در امان امانده (شد) اولدی یعنی سنک
 الما افکدن محفوظ اولدی (گفت غلام دیدی اری افعال تصدیقند
 بلی اولیه اولدی دیمکدر) محمول ترکیب) مأمون خلیقه ک پر غلامی وار
 ایدی که ایدست صوبی ربیبی الک تمشده ایدی یعنی بو خدمته مأمور
 لیدی هر چی کونده بر اریق بالکن ضایع اولوردی پرکون مأمون غلامه
 دیدی کاشکه اول ابریق ولکن که بو بردن الور کتور سنک یا بر دن
 الور سنک بته بزه صانک غلام دیدی بیوردیفکدر کی ایدهیم یعنی بته
 سزه صانهیم بو سطل حاضری آل یعنی الان موجود اولان سطلی
 آل مأمون دیدی بجه صتار سنک غلام دیدی ایکی التونه مأمون بیوردی

۳ استفهامی منفندر محفوظه
 اولدی دیمکدر

تا ایکی التون غلامه و پردیلر مأمون دیدی بوسطل سندن امانده
اولدی یعنی الکن والمفلحکن محفوظ اولدی غلام دیدی اوستا و یله
اولدی یعنی محفوظ اولدی (شارح بوسطلی غیر الیه دیدیکی تحیقاندن
المسند فقهه تک حصه سی کلیم قطعہ در کہ حضرت جامی قدس
سره السامی بیور (قطعہ) سیم پر زر خریده تنک مکبر تابدان
نفس او یار آید * سیم کومش دیمکدر اما بونده اچہ معناسنه مو
(پر خریده ملکدین کنایه در) تنک طار معناسنه (مکبر نمی حاضر
مفرد طوعه دیمکدر بونده تنک مکبر خست یله معناسین اتحاده بایدر
(ناحرف تعلیل) بدان با حرف مصاحب دال عمر مدن مدلدلر (آن
اسم اشارت سر سیم) نفس اولامنه اوصم پر زر خریده راجعدر (پیار آمد
باه تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب دکننه دیمکدر (محصول بیت)
عبد مملوکک اولامه اچوینی یعنی احسانی طار طوعه بذل احسان ایله کیم
اول اچو ایله انک قسمی راحت بولوب دکننه حاصلی نفسی طالب اولدیغی
شبهه و پردیکی صرف اتمکله راحت بولوب دکننه * تن باتلاف مالی
ارودرده * تا باتلاف چار نیجامد * تن وجود معناسنه مبتدا (باتلاف
با حرف مصاحب اتلاف افعال باشند مصدر در بونده بذل و احسان
معناسنه در دهک مفعول غیر صریحی (ماله اضافی مفعولانہ اضافه بیدر
(اوصم پر خریده راجعدر) درده امر حاضر مفرد قورتار دیمکدر
بحازن (ناحرف تنها باتلاف چار باتلاف مال کی بونده اتلاف اهلک
معناسنه در) نیجامد فعل نفی مستقبل مفرد غائب نتیجه و بریمه دیمکدر
(محصول بیت) تنی مالی اتلاف ایله بنده دن قورتار یعنی قولکه بذل
احسان ایله وجودنی خلاص ایله تا کیم اهلک جان ایله نتیجه و بریمه
یعنی عاقبت الامر جانته حیانت ایله یا نمرده اولان قسمی شرح نموده
بو قطعہ تک بیت ثانیستک مضراع اولینک شرح نموده معنی بهیج تعرض
ایلمش اکثری نسخه لیده بویله معلومدر که معنایه واصل اولمش
(حکایت) میان عقیل بن ابی طالب و معاویه دوستی تمام بود و مصاحب
پردوام روزی در راه محبتشان خاری افتاد و بر چهره مودتشان خباری
نشست عقیل ار معاویه برید و از آمد شد مجلس او پای در کشید معاویه
عذر خواهان بوی نامه نوشت که ای مطلب اخلاقی بنی عبدالمطلب

تن افطی درده لفظه مصروف
اووب تن درده ملازمت ایله
دیک اولور که معنی اتلاف
ماله ملازمت ایله تا کیم اتلاف
چاه نتیجه و بریمه دیک اولور
عنه

وای مقصد اقصای آل قضی وای آهوی نافه کشای عهد منافع وای
متبع مکارم بی هاشم آیت نبوت در خان شعلست و عمر رسالت در خانه دین
شما بجا شد آن همه بزرگواری و حلم و بردباری باز آئی که از رفته بشماریم
و از گذشت پریشان * میان عقیل لایمه عقیل نصیر صیغه سیله
حضرت علی کرم الله وجهه و رضی الله عنہک برادر پدر ابی طالب
معروف حضرت رسالت پناهک عمرندند (معاویه کاتب وحی اندی
یو جملہ بک تفصیلی استین سیر کابو بنہ امر اجعت ایلسون قالدیکه
فی زماننا هذا براز ملحدی دین و زندقہ بد آیین بود معاویه به سب
ایدرل اعادنا الله تعالى اصحاب کز بنہ سب حقه حدود شرعی قاضی
عباس کتاب شفا سنک آخرنده بیان ایلسیدر امام علی ایله سحره می
خصوصندہ مخطی تعبیر ایدہ رز زیادیه جسارت بالکلبه جائز دکلر
و قالدیکه او غلی یزید خیفه کجائی سیله بنہ اکا طمن جائز دکلر
یزیرا یخرج الخلی من المیت و یخرج المیت من الخلی آیت شریفه سنک
تفسیر بنده بعضی ریحی دن حر لادعوتی و میتدن مراد کافر در دیمشدر
معنای اطمین شویله اولور که کافر دن مؤمن اخراج ایدر و مؤمن دن کافر
اخراج ایدر بویله اولحق او غلک خبائی پدر بنہ ایراث ایلسرشته اهل
جنت مسلکی بودر اللهم اهدنا وارشدنا الی الصراط المستقیم حالا
یوما لا یبعی کلماتی طریقت علیه مک چهله و غلاتی خله دان نبوت محبتدر
دیور هات ایدر خصوصا حسن ابد الی طائفه می که دعوی محبت
ایدرل سنت رسول و فرض خدا ایله عمل ایترلر خدا لهم الله تعالی فی
الدارین (دوستی یا حرف مصدر) تمام بوننده کامل معناسنه بود ایدی
دیمکدر (مصاحبت مقاعله یا بندن مصدر در بوننده الوقت و انسبتدن
کایندر) بود و امد و ام اوتدہ دیمکدر (روزی یا حرف وحدت) در حرف
ظرف (راه مجتسان بحارا بیاتیه و لایمه شان ختم جمع غائب) خاری
یا حرف وحدت (اقتاد فعلی ماضی مفرد غائب واقع اولدی دیمکدر) و
حرف استعلا یا حرف صله (چهره معروف اضافلر سابق کی) غباری
یا حرف وحدت و نشست فعل ماضی مفرد غائب او نوریدی دیمکدر
لا یرید یا اکید ایله فعل ماضی مفرد غائب لازم معناسنه کساندی
مقطع اولدی دیمکدر آمد شد کلوب گفته دیمکدر کایندر اسم مصدر

و مصدر مرکب دیلر که ایکی ماضیبن ترکیب ایشیدر (اویه اضافت
لامیه) کشید فعل ماضی مفرد غائب چکدی دیمکدر (بای در کشید
اعراضدن نگایه در و منقطع اولمدن عبارتدر) عذر خواهان وصف
ترکیبی قییلنددر عذر دیله رک دیمک اولور الف نون علامت و صفدر که
یا لکر خواهان صفت مشبیه در (یوی با حرف صله وی ضمیر عقبله
راجعدر) نوشت فعل ماضی مفرد غائب یازدی دیمکدر (که حرف
بیان ای حرف نادر) مطلب اعلای بی عبدالمطلب اضافت لری موصوفک
صفت و لامیلدر بجزا مطلب اسم مکان استند چک محل دیمک اولور
لعلایوجه معناسنه بی اصلنده بئین ایدی اضافتله نون ذوشر عبد
المطلب حضرت فخر عالمک صلی الله تعالی علیه وسلم و حضرت علی تک
کرم الله وجهه جدیددر) مقصد اقصای ال قصی اضافت لری سابق کی
حقیق دیاجه ده بیان اولادی صائدک کسریله اقصا فتح همزه ایله
نهایت و غایت مناسنه درال بونده اولاد و قوم مراد (قصی قافک ضمی
بوصائدک کسری و یله مشدده ایله بی محبت ترک اجدانلر تندر آهوی
نافه کشای عید مناف بجزا بیایه و لایه) آهوی معروف نافه کشای
وصف ترکیبدر مراد مصلکی آهوی دیمکدر زیر اسمک برنوع آهونک
کاو بگنندن چیرقد عبد مناف کدلاک اجدانلریدن پریشک اسمیدر (معلوم
اوله که مطلب ایله مطلب واقصی ایله قصی و نافه ایله مناف یلنرند تجنیس
خط و تجنیس زاید و تجنیس ناقص وارد تر فکر) متبع مکارم بی هاشم بجزا
لامیه و بیایه و لایه (متبع اسم مکان اصل صویدک قینایوب ظهور
ایندیکی بره دیلر بونده یخویدا و لنوب انجیق ظهور معناسنه در مکارم
هکر متک جعیدر کرملر دیمکدر هاشم بنه اجداد رسول الله دن پریشک
اسمیدر و عم خواجه عالم صلی الله علیه و سلم حضرت تلمریشک ظهور
ایندیکی قبیللک علمیدر) آیت نبوت لامیه ایت علامت دیمکدر (در شان
شماست سزک شانکرده در) عن رسالت لایه (خاله ان خاء مجمه ایله
اهل یت معناسنه در) کج قنده دیمکدر (شاه فعل ماضی مفرد غائب
برقت معناسنه کتدی دیمکدر) همه بولله برده تأکید الحاده ایدر
وزرگواری یا حرف مصدر اولو لاق دیمکدر (حظرداری یا نه یا حرف
مصدر یدار وصف ترکیبدر حول معناسنه) باز گیر دیمکدر (آری

فعل امر حاضر مفرد کل دیمکدر (که حرف تعلیل (رفته ماضی بدن
 قسمیر کیمش دیمکدر (گذشته ده ماضی بدن قسمیر کیمش معناسنه
 از رفته پیشینم و از گذشته پریشان عطف تفسیری شکلیدر (بعض
 نسخه ده از گفته واقعدر گذشته پرینه (محصول ترکیب) این طالبک
 اوغلی عقیل ايله معاویه یکنده تمام دوستلق و دوام اوزره الفت و انسبش
 واریادی برکون انلرک محبتیری یولنده بزدیکن واقع اولدی یعنی محبتیرینه
 خلل طاری اولدی دخی مودتیری چهره سینه یاچهره سی اوزره برغبیلر
 اوتوردی حاصلی محبت و مودتیری برودنه تبدیل اولدی عقیل
 معاویه دن کسلدی و انک مجلسنه کلوب کتبه دن ایاغین چکدی یعنی
 مجلسنه وارددی معاویه عنردیلیه رک عقبله برنامه یازدیکه ای عبد
 مطلب اولادینک مطلب اعلاسی یعنی فی زماننا جله سنک بوجه مطالبی
 وای قصی انسانک مقصد اقصاسی یعنی الحاله هذه جله سنک اعلاسی
 مطالبی و جله نک نهایت مقاصدی وای عبد منافک نافه مشک تولان
 آهوسی وای هاشم اولادینک کرملر منعی نبوت آتی سزک شلشکرده در
 و رسالت عزتی سزک اهل یتکرده در قنده کیندی اول بوقدر اولواق و
 جواللکک حلمی کل کل یعنی شنه تشریف ايله کیندن نادمز و کیندن پریشان
 یعنی ماضی دن که یتکرده جریان ایلدی نادم و پریشان و پشیمان اولدیق
 (رباعی) تاکی هدف ناوک کین خواهم بود * وزدوری تو پیدل و دین
 خواهم بود * تا حرف توفیق (کی کاف عرب فتحیله زماندن سؤالدر
 استفهامی متضمن (هدف ناوک کین لامیه و بیسانیه (هدف فتحین ايله
 اوق نشاننه دیر که ترکیده پونه دیمکله تعمیر اولنور (ناوک بونده ارق
 معناسنه در (کین خشم معناسنه در کاف عرب کسر یله (خواهم بود
 اولیسرم دیمکدر (وزوازدن مخففدر (دوری یا حرف مصدر اوزاقلق
 دیمکدر (تویه اضافت لامیه (بی دل و دین بونده کال اضطراب
 و ضجرتدن عبارتدر (محصول یت) فتحه دک یعنی نه زمانه دک غضب
 و خشم اوقبنه هدف اولیسرم و سنک اوزاقلقکنن مضطرب
 اولیسرم حاصلی بوافتراق نه وقته دک و نه زمانه دک متممی اوله جعفر
 * بر روی زمین پیش توام رو زمین * در بر زمین نیر چنین خواهم
 بود * روی زمین یابیه بر یوزی دیمکدر (پیش تو لامیه سنک او ککده

دیمکدر (میم ضمیر متکلم بر زمین با حرف ظرف) (ز بر زمین بیسانه بر لنده
 دیمکدر که مراد آخرت در) (نیز دخی دیمکدر) (چنین بونجیلین معناسنه در
 (محصول یت) بر یوزی اوزره یعنی دنیاده یوز پرده سنک حضور کده یم
 یعنی کان تواضعده یم که خا کپاک اولورم برالنده دخی بونجیلین ولبسرم
 حاصلی دنیسا و آخرنده سنک خا کپاکیم (عروض) ا یور باغی شجره
 ا خربندر که صدر وابتدا ا خرب حشو اولی مکفوف حشو ثانیلری
 سالم عروض و ضرب ازل بنه کیم علك احوالی پیا اولندی ایدی
 بویله اولنجه بر مصرعی مفعول مضاعیل مضاعیلین فاع اولور قطعه
 یازان واقف دکل ایتمش * عقیل در جواب لو بصواب چنین نوشت *
 (محصول ترکیب) عقیل معاویه به جواب با صوابده انجیلین یازدیکه
 یا یعنی بوشهر در (شعر) صدقت و قلت حقا غیراتی * اری ان لا اراک
 ولا ترانی * صدقت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب سن صادقین
 یعنی طوغری سویلدک (قلت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب صدقت
 جمله سی اوزره معطوف دیکد دیمکدر) حقا مفعولی (غیر فتح اوزره
 مبنی بونده لدات استدر اکبر لکن معناسنه معلوم اوله که عند الفرا
 استنشاده واقع اولان غیر کله سی مبنی اولور حرف معناسنه اولدیفچون
 که الا معناسنه در بصریون عند نده معربدر اگر ان کله سنه
 مضاف اولمزسه ان به مضاف اولور سه بنه منیدر اما مطلقا غیر
 ومثل کلملری ما وان وان حرف لریسه مضاف اولدیفنی صورتده فتح
 لوزره یناسیه جاز در مبتداء محذوف خبری اولق ویره مرفوع
 اولسیده جاز بونده اولدیفنی کبی (انی ان حرفدر حروف مشبهه
 بلا فعل دن یاه متکلم محلا منصوب اسمی (اری فعل مضارع نفس متکلم
 وحده اصلسنده ارأی ایدی یا حرف علت متحرک ماقبلی مفتوح یابی
 اللغه قلب ایتدک وهره بی تبیین ایتدک حر که سنی ماقبلنده رایه وبردک
 اجتماع سا کنین ایچون همزه بی حذف ایلدک اری اوادی بن رأی
 ایدرم دیمکدر فاعلیله جمله سی محلا مرفوع ان تک خبری ان اسم
 وخبریه تأویل مصدرده غیرک مضاف الیهی (ان حرف ناصب
 مصدریه (لا اری فعل نفی استقبال نفس متکلم وحده اعلالی
 سابق کبی فاعلیله تأویل مصدرده محلا منصوب اراک مفعولی

(کاف ضمیر خطاب محلا منصوب لا اراک مفعول سنی کور ممکنکی
 دیمکدر) ولاترانی فعل فی استقبال مفرد مذکر مخاطب فاعلیه تأویل
 مصدره محلا منصوب لا ارایه معطوف (نون حرف و فایه یا ضمیر
 متکلم محلا منصوب مفعول (محصول بیت) کلامکده صادقین
 وحق دیکل لکن بن سنی کور ممکنکی و سن بنی کور ممکنکی رأی ایدرم
 یعنی هرته دیدکده طوغر یسین اما بنم رأیم دخی بو کونه در * ولسن
 اقول سوء فی صدیق * ولکنی اضد اذا جفتی * لسن فعلدر افعاله
 ناقصه دن متکلم وحده بن اولدم دیمکدر ضمیر متکلم اسمی (اقول
 فعل مضارع مکلم وحده تحتند فاعلیه جمله سی لسن تک خبری
 (سوء لفظا منصوب مقول قول (فی صدیق ای فی حق صدیق یعنی
 بر حذف مضاف تقدیر اولنور یا خود فی لام معنایه اولفنده چار
 (صدیق صادق فحلیه فعل یعنی فاعلدر که دوست معنایه لفظا
 مجرور محلا منصوب مفعول غیر صریحی اقول تک جمله سی لسن تک
 خبری (ولکنی لکن حرف استدرک یاء متکلم محلا منصوب امیدر
 (اضد فعل مضارع متکلم وحده نصر یا بنک مضاعفتن ایر بلورم
 دیمکدر تحتند فاعلیه جمله سی جراء شرط (اذا اسم شرط محلا
 منصوب مفعول فیهیدر اضد تک (جفا فعل ماضی مفرد مذکر غائب
 فاعلی تحتند صدیق را جعفر جمله سی محلا مجرور جراء شرط
 واذانک مضاف الیهی فعل شرط جراء شرط جمله سی خبر لکن در
 (نون حرف و فایه (یا متکلم جفانک مفعول (محصول بیت) بن دوستم
 حقند بادوستم ایچون کونوسو بلر اولدم یعنی دوستی دم و غیبت
 ایلم لکن بن ایر بلورم بکا اذیت وجفا ایلدیکی وقتده حاملی دوستم
 حقند اسانت ایلم لکن ایچنورسم مفاوخت ایدرم (عروض)
 بو قطعده بحر وافر دندر که مفاعلتن جراء ویدر که بونده سدس
 الاجزادر بیت اولک و تانینک صدیری سالم صدرك حشوی معصوب
 عصب مفاعلتن دن بشجعی متحرکی اسکاندر که لامدر مفاعلت اولور
 مفاعیلن افطنه تبدیل اولنور عروض و ضرب معطوف قطف
 مفاعلتن دن پنه لامی اسکان و آخرنده سبب خفنی که تن در آئی اسقاطه
 دبرل مفاعل قالور فعولان تک یر بند کلور و ابتدال معصوب ابتدائک

حشوی سالم بویه اولجه تطیع اولسه صدقت وقل مفاعلت
 حقانی مفاعلت رانی فعولن ارا ان لا مفاعیلن ارا لا مفاعیلن
 ترانی فعولن ولست اوقو مفاعلت ل سوء فی مفاعیلن صدیق فعولن
 ولکنی مفاعیلن اضد اذا مفاعلت جفانی فعولن اولور * یعنی چون
 کریم از دوست برنجد باید که کج مفا رفت کرد و بکوی مها جرت
 کراید نه آنکه پیدی میان بندد و پید کوی زبان کشاید * چون
 ادات تعلیل معنای شرطی منضم (برنجد باه تا کیدایه فعل مضارع
 مفرد غائب طوته دیمکدر (یکوی با حرف صله کوی کاف عریله
 محله دیمکدر (مها جرت مفاعله بانندن مصدر در (تا اسلوب عجم
 اوزده طویل یاز بلور تنه کیم بیان اولندی اریلق دیمکدر (کراید
 فعل مضارع مفرد غائب میل ایده دیمکدر کرایدندن کاف عجم
 کسریله بعضیلر کاف عریله دیمشیلر کذا فی نعمة الله (نه آنکه
 اول دکل که دیمکدر (پیدی با حرف صله یا حرف مصدر (میان بندد
 بل باغلیه دیمکدر که اصرار دن کایه در (بندد فعل مضارع مفرد
 غائب بندیدن (پید کوی با حرف صله یا حرف مصدر بد کوی
 وصف ترکیبدر بد سوبلیجی دیمکدر (کشاید فعل مضارع مفرد
 غائب آچه دیمکدر (محصول ترکیب) حضرت جامی بوقطعه تک
 مضمونندن مستفید اولنان حصه بی تفسیر ایدوب پیورر چونکه کریم
 یعنی کریم اولان کیمسه دوستدن اینجه یعنی رنجیده خاطر اوله
 کرکدر که مفارقت بوجفی طوته یعنی مفارقتی اختیار ایلیم و مها جرت
 محله سنه میل ایلیم حاصلی رنجیده اولدینی دوستدن اریله و سمنه
 واریمه اوله دکل که کوتولکه بل باغلیه یعنی عداوته اصرار ایدوب
 مضرت قصد نده اولیمه وید کویلفه در اچیه یعنی ذم وغیبتنده
 اولیمه حاصلی اهل کرم بوافمالی ارتکاب التزم (منوی) چون شود
 یار باتو جنسک اندیش * جز جدایی مکیر با او پیش * باتو با حرف
 مصاحبت (جنک) اندیش وصف ترکیبدر بونده رنجیده اتمه دن
 کایتدر (جدایی با حرف مصدر اریلق دیمکدر (مکیر فعل نهی
 مفرد غائب طومه دیمکدر بونده پیش وزن و فایده ایچون تأخیر
 اولمشدر تقدیری پیش مکیر تفکر و رای اتمه دن کایتدر (با او باینه

مصاحبت ضمیر باره راجع صدر (محصول یت) چونکه یارسنکله جنک
اندیش اوله یعنی رنجیده ایده ائک ایله ابر یلغک غیری رأی ایته یعنی
مخاصمه ایده یم یا ضرر قصه دنده اوله یم یا ذم و تخینه ایده اوله یم دیمه
همان مفارقت ایله * جد مکن در خصوصت بسیار * اندکی روی
آشتی بگذار * جد جیجک کسر یله سعی معانسه در (مکن فعل نهی
حاضر مفرد ایله دیمکدر) خصوصت مصدر در دشمنانلق معانسه خاء
میجه ک ضمیه بسیار اضافه یانیه (بسیار جوق دیمکدر) اندکی یاء تنکیر
ایله ترکیبه از اجاق دیمکله تعبیر اولتور (روی آشتی بیایه روی بونده طرف
معانسه) آشتی الف مدوده یله و شبنک کسر یله صلح معانسه صلح جانبی
دیمکدر (بگذار امر حاضر مفرد فو دیمکدر) (محصول یت) خصوصت
بسیار سعی ایله یعنی جوق دشمنک ایله از اجاق صلح جانبی فو
یعنی صلحه بر قالسون زیر پشیمان اولیق محتملدر (عروض) بوقطه ه
بحر خفیه حدندر که فاعلان مفاعیلن فعلات اولور که بیان اولندی
* باز معاویه یا عتذار معاودت نمود و در التماس صلح کشود و صد هزار
درم بدل صلح فرستاد و بنیاد عهد نهاد * باز ینه دیمکدر (با عتذار
یا حرف صله اعتذار افتعل با بنیدن مصدر در معاودت مفاعله با بنیدن
مصدر در) کشود فعل ماضی مفرد غائب اچدی دیمکدر (در التماس
صلح لامیه و مصدرک مفعولنه اضافه یانیه) (در قیوم معانسه در) (صد هزار
پوزیک دیمکدر) (درم مسکوک) آنچه دن عبارتدر (بدل صلح لامیه
(فرستاد فعل ماضی مفرد غائب گوئندردی دیمکدر) بنیاد فعل معانسه
(عهد اضافه لامیه بیایه) نهاد فعل ماضی مفرد فاعل خودی
دیمکدر (محصول ترکیب) ینه معاویه اعتذاره عودت کوشزدی
یعنی تکرار اعتذار و اعتراف ایلدی و صلحه رضا قبولی اچدی
و پوزیک آنچه صلح بدل ارسال ایلدی و عهده عمل خودی حاصلی
صلح و معاوده ایلدی (قطعه) عذر خواهی بکن و عفو طلب شو
چو عذر * رخنه در قاعده یاری باران خدم * عذر خواهی یا حرف
مصدر (عذر خواه وصف ترکیبدر عذر در یلیجک دیمکدر) اعتذار
معانسه (بکن بلد تأکید ایله امر حاضر مفرد ایله دیمکدر) (عفو طلب
وصف ترکیبی عفو استیجی دیمکدر) شو فعل امر مخاطب اول دیمکدر

(چو ادات تعلیل) فتد فعل مضارع مفرد غائب واقع اوله دیمکدر
 (رخنه بویه برلده خلل معناسنی افاده ایدر) (در حرف ظرف) (با حرف
 صله) (قاعدہ باری یازان قدیم لامیدار و بینیدر) (باری یا حرف
 مصدر دوستلق دیمکدر) (یازان الف نون ادات جمع) (قدیم اسکی
 دیمکدر) (محصول یت) (خطاب عام طریقله پیورد که اعتذار ایله
 یعنی عذر دیله و عفو استیجی اول چونکه اسکی دوستلرک دوستلنی
 قاعده سنه یا قاعده سنه خلل واقع اوله یعنی قدیم اولان احسانک
 محبتی قاعده سنه خلل واقع اولور سه اعتذار ایله حاضلی کلل مرتبه
 سعی مصالحه ایدوب باریش و دفع خلل ایله * و نیاید بهم آن رخنه
 بکنتار زبان * در عمارت کریش کوش بخش زر و سیم * و روا کردن
 مخفقد در (نیاید فعل نفی استقبال مفرد غائب کلر سه دیمکدر) (بهم بریره
 دیمکدر) (بکنتار زبان بینیدر) (با حرف مصاحبت) (در عمارت کریش
 در حرف صله) (با معنای شین ضمیر رخنه به را جعفر) (با حرف
 مصدر) (کر ادات فاعل اول رخنه بی ضمیر ایدوچی لیکه) (کوش فعلی
 امر حاضر مفرد چالش دیمکدر) (بخش زر بینیدر) (با حرف مصاحبت
 بخش کریمج دیمکدر) (خواه معجزه نک کسر یله اما بونده کوچه دن
 کابندر) (محصول یت) (اگر اول خلل دیل سوز یله بریره کلر سه یعنی
 عذر دیلکله مودت سابقه مقرر اولمزه اتی ضمیر ایدوچی لیکه چالش
 للتون و کوش کوچه سیله یعنی بدل مال ایدوب مصالحه ایله زیرا
 لایق دکلدر که مدت عمر کده قرانیدغک دوستی برانده کند کدن
 دور اتمک (عروض) بوقطعه بحر رمل میمند که صدر و ابتدادن
 ماعدا میخوند عروض و ضربیه قصر دخی طاری اوله سدر که
 بر مصرای فاعلاتن فاعلاتن فعلاتن او او (حکایت) حجاج
 در شکرگاهی از لشکر یان خود جدا افتاد بتلی برآمد دید که اعرای
 فتنه و از خرقة خود جنبه کان می چیند و شتران کرد اومی چرند *
 (شکار کاهی یا حرف وحدت) (گاه ادات مکاندر شکار محلنده
 دیمکدر) (لشکر یان الف نون ادات جمع با حرف نسبت) (لشکر وزن
 و معناده عسکر کیدر) (خوده اضافت لامیه) (جدا بونده بعید دیمکدر
 (افاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر) (بتلی با حرف صله

(با حرف وحدت) تل تانك قتي ولامك مكوبله در زیر بولقند
 اصل اولان شده اولمقدردیه معناسنه (برآمد فعل ماضی مفرد غائب
 چقدی دیمکدر) (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) که
 حرف بیان (اعرابی بیه اول حرف نسبت بیه ثانی وحدت) (براعرابه
 منسوب اعراب بریه ده ساکن اولان عربیه اطلاق اوانور) (نشسته
 ماضیدن قعمر اوانور مش معناسنه) (خرقه خود بیایه) (جنبه کان
 الف نون ادات جمع کاف هاء رسمیدن مبذل) (جنبه جیم عربینك
 ضمی ونونك سکونی وبانك فتحیه حشرات ارض جنبه دیر یونده
 مراد کله در) (می ادات استمرار) (چیند جیم عجمک کسر بیه فعل مضارع
 مفرد غائب دوشیر دیمکدر) (شزان الف نون ادات جمع شتر
 ضم شین ایله اشترون مخفف دوه دیمکدر) (کرد کاف عجمک کسر بیه
 چوره دیمکدر اویه اضافت لامیه اعرابیه راجع) (چرند فعل مضارع
 جمع غائب اوتلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (حجاج برشکار گاهده
 لشکر یسندن ایری دوشدی بر دیه به چقدی کوردیکه بر اعرابی
 اوانور مش وخرقه سندن کله دوشیر ودوه ل اطرافنده اوتلر
 * چون شزان حجاج را دیدند برآمدند اعرابی سر بالا کرد خشنك
 گفت کیست که ازین پیایان با جامهای درخشان برآمد لغت خدای
 بروی باد * را ادات مفعول (دیدند فعل ماضی جمع غائب کوردیلر
 دیمکدر بیه تا کید ایله) (برمیدند ده بویه اوز کدیلر دیمکدر
 (سر بالا کرد باشی قالدردی دیمکدر) (خشنك ناك ادات وصف
 طارغین دیمکدر) (گفت فاعلی نخبه اعرابی به راجعدر) (کیست
 کیمر دیمکدر که ذوی العقولده مستعمل ولان که ایله ادات خبردن
 می کدر) (که حرف بیان) (بیایان صحرا معناسنه در) (با جامهای درخشان
 موصوفک صفتیه اضافتیدر) (با حرف معساجت تاوسل اضافت ها
 ادات جمع) (درخشان صفت مشبهه پارلق دیمکدر) (برآمد کلدی
 وچقدی دیمکدر) (لغت خدای لامیه و میسند اند) (روی کیست ده کی
 که به راجعدر) (باد امر غائب جمله سی دعاء علیه در) (محصول ترکیب)
 چونکه دوه ل حجاجی کوردیلر اور کدیلر اعرابی باشی قالدردی
 طارغین دیدی یعنی طاریله رق دیدی کیمر بویسباندن پارلق

جامه لاله کلدی یا چغندی لغت او کجسته نک اوزرینه اولسون
 * حجاج هیچ نکفت ویش آمد که السلام عليك يا اعرابي گفت
 لا عليك السلام ولا راحة الله ولا برکاته * نکفت فعل ننی ماضی
 مفرد غائب (پیش بآه عجمیه قبت معناسه در) (درآمد فعل ماضی
 مفرد غائب کلدی دیمکدر حاصلی ایلر و کلدی) (که حرف بیان
) (گفت فاعلی اعرابی به راجعدر) (الار حرف ننی) (محصول ترکیب)
 اعرابی حجاجه لغت ابله شتم ابدنجه حجاج هیچ سو بلدی یعنی
 شتم جواب ویرمدی و ایلر و کلدیکه السلام عليك يا اعرابي دیدی
 یعنی سلامت سنک اوزر بیکه اولسون اعرابی جوابده دیدی لا عليك
 للسلام ولا راحة الله ولا برکاته یعنی سلامت سنک اوزر بیکه اولسون
 والاهک رحنی دخی سکا اولسون والاهک برکاتی یعنی خیر کشری
 سکا اولسون مراد دعاء علیه در * ازوی آب طلبید گفت فرود آی
 یتلت و خواری آب خور والله من رفیق ونوکر تونیستم حجاج فرود
 آمد و آب خورد * وی ضمیری اعرابی به راجعدر) (طلبید فعل ماضی
 مفرد غائب استدی دیمکدر) (گفت اعرابی دیدی) (فرود آی فرود
 اشاغی دیمکدر) (آی امر حاضر کل دیمکدر اشاغی این دیمک اولور
) (یتلت با حرف مصباحیت) (خواری واور سمبله و بآه مصد ریه
 خورلقی دیمکدر) (خور امر حاضر مفرد یمک و ایچمک معنا سنده
 مشترکدر بونده ایچ دیمکدر) (رفیق بولداش دیمکدر) (نوکر بونده
 خد متکار دیمکدر) (نویه اضافه لامیه) (نیستم دکم دیمکدر) (فرود آمد
 ایندی دیمکدر) (آب خورد صوابجودی) (محصول ترکیب) حجاج اعرابیدن
 صو طلب ایلدی اعرابی دیدی ذلت و خورلقه اشاغی این صو ایچ
 والله بن سنک بولداشک و خد متکارک دکم حجاج ایندی و صوابجودی
) (پس گفت ای اعرابی بهترین مردمان کبست گفت رسول خدا صلی الله
 علیه وسلم برغم تو باز گفت چه میگوینی در حق علی ابن ابی طالب گفت
 از کرم بزرگوار ی نام وی در دهان نمی کجهد * پس بوند نصکره
 دیمکدر) (گفت حجاج دیدی) (بهترین به بانک کسری و هاء اصلیه الله
 ایو دیمکدر ترادات تفضیل یا حرف نسبت نون حرف تأکید یکرکی
 دیمکدر) (مردمانه اضافه لامیه الف نون اذلت جمع) (کبست کجهد

دیمکدر (گفت اعرابی دیدی (رسول خدا لامیه (برغم توستنک
 کورلککه دیمکدن ~~کنایتدر~~ (بازینه دیمکدر (گفت حجاج دیدی
 (میگوئی می ادات حال (کوی فعل مضارع مفرد مخاطب چه میگوئی
 نه دیرسین دیمکدر (گفت اعرابی دیدی (برزکوارای باحرف مصدر
 اولواق دیمکدر (نام وی لامیه وی ضمیر علی رضی الله عنه راجعدر
 (دردهان درحرف صله بامعناسته (نمی گنجید فعل نفی حال مفرد غائب
 صغیر دیمکدر (محصول ترکیب) بودند فصره یعنی اینوب صو
 ایجد کد فصره حجاج دیدی مر دملک یکری یعنی انسانک افضل
 نگیدر اعرابی دیدی خداک رسول صلی الله علیه وسلم حضرت تلویدر
 سنک کورلککه بنه حجاج دیدی ابی طالب اوغلی علی کرم الله وجهه
 ورضی الله عنه حقنه نه دیرسین اعرابی دیدی اولواقی کرندن
 حضرت علیک اسمی اغزه صغیر یعنی قابل وصف دکلدر * پس
 گفت چه میگوئی درحق عبدالملاک بن مروان هیچ نکفت گفت جواب
 من بکوی اعرابی گفت بد مر دیست گفت چرا گفت خطایی ازوی
 در وجود آمده است که از مشرق تا مغرب ازان پراکنده است رسید که
 ان کد امست گفت این فاسق و فاجر حجاج را بر مسلمانان کاشته است حجاج
 هیچ نکفت * می گوئی می حرف حال کوی فعل مضارع مفرد مخاطب
 (درحرف ظرف (حق عبدالملاک بن مروان لامیه دردر عبدالملاک دولت
 اموی بدن مروان بخارک اوغلیدر خطبه دن بعضی بدع سابقه بونک
 زماننده قائمشدر بنه کیم نوار بخوده مصر حیدر و حجاجک پادشاهیدر
 (نکفت فعل نفی ماضی مفرد غائب فاعلی تحتده اعرابه راجعدر
 (گفت حجاج دیدی جواب من لامیه (میگوئی بآئید آله امر حاضر
 مفرد سوبله دیمکدر (گفت اعرابی دیدی بد مر دیست برکتو ادندر
 دیمکدر گفت حجاج دیدی (چرا را ادات تخصیص نیچون دیمکدر
 (گفت اعرابی دیدی (خطایی بآئد ثانی حرف وحدت (وی ضمیری عبد
 الملاک راجعدر (در وجود درحرف صله در بامعناسته (آمده ماضیدن
 قسمدر (خطایی مبتدا آمده است خبری (که حرف بیان باحرف رابط
 صفت (از حرف ابتداء علیه (مشرق معروف (تا حرف انتهاء غایه
 (با حرف صله (مغرب معروف (بآن خطایه اشارتدر (پرسید فعل ماضی

مفرد غائب سوال ایلدی دیمکدر تحتند فاعلی حجاجه راجع بدر
 (که حرف بیان) کدام ایدات سوالدر که قتی معناسنه در (کاشته
 ماضیدن قسمدر حواله ایلمش معناسنه) (محصول ترکیب) صکره حجاج
 دیدی نه درسین مر واثک او علی عبداللک حقند اعرابی هیچ سوالدی
 حجاج دیدی نیم جوابی سوبله یعنی بکا جواب ویر اعرابی دیدی
 کتو بر آدمدر حجاج دیدی نیچون یعنی مدلیکی نه جهندن اعرابی
 دیدی عبدالملکدن برخطا وجوه ککشد که مشرقدن مغربه وارنجه
 لول خطا ن طولمشدر حجاج سوال ایلدیکه فقفسیدر یعنی نه کونه
 خطا و ککناهدر اعرابی دیدی بو فاسق و فاجر حاجی مستانله حواله
 ایلمشدر حجاج هیچ سوالدی * ناکاه مرغی پیرید و آوازی کرد اعرابی
 روی بحجاج کرد و گفت تو چه کسی ای مرد گفت این چه سوالست که
 میکنی گفت این مرغ مرا خبر داد که اشکری میرسد که سردار ایشان
 تویی * ناکاه برکله مر کبیر آنسزین دیمکله تعبیر اولتور (مرغی
 یا حرف وحدت) پیرید باء تا کبد ایله و باء بحجبتک قحجبله اوجدی
 معناسند فعل ماضی مفرد غائب (آوازی یا حرف وحدت) کرد فعل ماضی
 مفرد غائب بحجاج با حرف صله (چه نه دیمکدر) کسی یا حرف خطلب
 (گفت فعل ماضی حجاج دیدی) (این چه سوالست بونه سوالدر) که
 حرف رابط صفت (میکنی فعل حال مفرد مخاطب) (مرا بکا دیمکدر)
 (خبر داد خبر ووردی) (که حرف بیان) (اشکری یا حرف وحدت
 (میرسد فعل حال مفرد غائب ایر بشور دیمکدر) (که حرف بیان یا حرف
 رابط صفت) سردار ریدس العسکر معناسند در (ایشانه اضافت لامیه
 (تویی باء ثانی خطاب سن سین دیمکدر) (محصول ترکیب) آنسزین
 بر قوش اوجدی و بر آواز ایلدی یعنی آوندی و اعرابی یوزینی حجاجه
 ایلدی یعنی باقمی و دیدی سن نه کیمه سین ای ادم یعنی کیمه حجاج
 دیدی بونه سوالدر که بدر سین اعرابی دیدی یوقوش بکا خبر ووردیکه
 بر اشکری ایر بشور آنسزین سن سین * درین سخن بود که اشکریان
 وی در رسیدند و بروی سلام گفتند اعرابی چون ان بدیدر نل وی
 متغیر شد حجاج فرمود تا ویرا همراهیبردند * درین سخن بود یعنی
 اعرابی بوسوزده ایددی (که حرف بیان اشکریان وی لامیه در رسیدند

در حرف تا کید رسیدند فعل ماضی جمع غائب ابرشدیلر دیمکدر (وی
ضمیری حجاجه راجعدر) گفتند فعل ماضی جمع غائب سو یلدیلر
دیمکدر (محصول ترکیب) اعرابی بوسوزده ابدی که حجاجت عسکرلری
ابرشدیلر و حجاجه سلام و یردیلر یعنی السلام عليك دیدیلر اعرابی
چونکه ای کوردی رنکی متغیر اولدی بو زلدی حجاج بیوردی تا ائی
برابر ابلندیلر * چون روز دیگر بامداد کرد مانده بنهاد و مردمان جمع
آمدند اعرابی را اواز داد چون در آمد گفت السلام عليك ایها الامیر
حجاج گفت من چنان نمی گویم که تو گفتی و عليك السلام * چون ادات
تعلیل (روز دیگر ارنسی کون دیمکدر) بامداد کرد صبا حلدی دیمکدر
(مانده طعام معناسنه) بنهاد فعل ماضی بونده لازم معناسنه که قوندی
دیمکدر (با ادات مفعول اواز داد چاغردی و دعوت ایلدی دیمکدر
(آمد کلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) چونکه ارنسی کون صبا حلدی
طعام قوندی و خلق جمع اولدیلر اعرابی چاغردی چون کلدی السلام
عليك یا امیر دیدی حجاج دیدی بن انجیلین دیم که سن دیدک ابدی یعنی
سنگ کی لا عليك السلام دیم و عليك السلام * پس گفت طعام می خوری
گفت طعام نست اگر اجازت می دهی می خورم گفت اجازت دادم
اعرابی پیش نشست و دست دراز کرد و گفت بسم الله ان شاء الله انچه
بعد از طعام پیش آید خیر باشد حجاج بخندید و گفت هیچ میدانی
که دی روز بر من چه گذشت اعرابی گفت اصلح الله الامر سیری که
دیروز میان من و تو گذشته است امروز افشای آن می کن * (محصول ترکیب)
بوند نصکره حجاج دیدی طعام بر مبین اعرابی دیدی طعام سنگدر
اذن و یرسک برم حجاج دیدی اجازت و یردم اعرابی ایلر و او توردی
والین اوزاندی یعنی طعامه شروع ایلدی و دیدی بسم الله ان شاء الله
اول نسته که طعام نصکره ظهور ایدر خبر اوله حجاج کولدی و دیدی
هیچ یلور مبین دونکی کون بنم اوزریمه نه یکمشد اعرابی دیدی الله
امیری اصلاح ایلسون بر سر که دونکی کون بمله سنگ ینسکه یکمشد
بو کون ای افشا ایلده * بعد ازان حجاج گفت ای اعرابی یکی ازدو کار
اختیار کن یا پیش من باش تا ترا از خواص خود گردانم یا تر پیش عبدالملک
ابن مروان فرستم و از انچه او را گفته اخبار کنم تا هر چه خواهد آن کند

(محصول ترکیب) بوند نصکره حجاج دیدی ای اعرابی ایکی کار دن
 پرخی اختصار ایله یا بنیم قتمده اول تا که سنی کندو خواصمدن ایلیم
 یا سنی عبد الملك بن مروان قتمه کوندرم واول نسنه دنکه انک ایچون
 سولمش اینک خبر ایلیم تا که هر نه دیلر سه اتی ایلسون یعنی فصل
 یلور سه اوله ایلسون * اعرابی گفت صورتی دیگر هم می تواند بود
 پرسید که آن کدامست گفت آنکه هر ایگذاری که سلامت بیازد خود
 باز روم و دیگر نه تور ایینه من ترا حجاج بخندید و فرمود تا ویرا هزار درم
 دادند و بیلا دوی فرستادند * صورتی با حرف وحدت (محصول ترکیب)
 اعرابی دیدی پر غیر صورت دخی اولمق ممکندر حجاج سوال ایلدیکه
 اول فنقیسیدر اعرابی دیدی اولدر که بنی ترک ایده سین که سلامت
 کندو بلادیمه کیدم و غیره نه سن بنی کوره سین و نه بن سنی حجاج
 کولدی و بیوردی تا اکا ییک درم و یره روانی بلادینه کونده لر (قطعه)
 زمرد باید که بلطف سخن و حسن خطاب * طبع ارباب ستم راز ستم
 باز آرد * (بلطف سخن صفت موصوفه اضافتیدر با حرف مصاحبت
 حسن خطابده بویه طبع ارباب ستم لامیه و بیانیه را ادات مفعول
 ستم لر بونده ظلم معنانه (باز آرد بحسب اللغه کیر کتورر دیمکدر اما
 بویه پرلده البقورر دیمکدر ~~ک~~ نایتدر (محصول بیت) مردر کدر که
 لطف سخن ایله و حسن خطاب ایله یعنی کلمات دلاویز و خطاب شوق
 امیر ایله ظلم اربابنک طبعی ظلمدن البقورر یعنی مجبول اولد بغی ظلمی
 ایتدر مز بلکه لطفه سزا اولور * هر کریمی که ز احسان و کرم رم
 کرد ست * بقسون سخن او را بکرم باز آرد * کریمی با حرف وحدت
 نوعیه (که حرف رابط صفت) رم رانک فنقیسه رمیدن مصدرندن
 امر در بونده کرده لفظیسه ترکیب اولنوب ماضی مر کبدن قسم
 اولشیدر اورکش و نفرت ایش معنانه (بقسون با حرف مصاحبت
 فسون افسوندن محفقدن) سخن اضافه بیانیه (بکرم با حرف صله
 باز آرنک نختنده فاعلی مرد مرا جعد و کور و کتورر معنانه (محصول بیت
 هر بر کریمکه احسان و کرمدن اورکدر یعنی کرم و سخاندن نفرت
 ایلشدر حاصلی مسکدر سخن افسونی ایله اتی اولی مرد کرمه کتورر
 (عروض) بوقطعه رمل میخوندنر که فیجه کره مرور ایلدی (حکایت

بزد جرد پس سر خود بهرام را در موضعی دید از حرم خود که مناسب نبود
 ویرا فرمود که بیرون رو و حاجب را سی تازیانه بزنی و از در پرده سرای
 دور کن و کسی ده گز را نام برد که ویرا بجای وی بنشان * (بزد جرد
 یانک قنچی و زانک سکونیل و دالاک کسریله عجم پادشاه لرزیدن برینک
 اسم بیدر که بزد کرد دخی دبر لر که بهرام کورک پدری ابدی و هم غایت
 ظالم ابدی آخر الامر از غزیه آتی دیمه اوروب فوت اولمش در پسر خود
 پیایه (بهرام را اداست مفعول) موضعی یا حرف وحدت (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (حرم خود ده پیایه) (ویرا وی
 ضمیری بهرام را جعد را اداست مفعول) (حاجب پرده دار مختاسنه را)
 اداست مفعول (سی اوتوز دیمکدر) (تازیانه قنچی مختاسنه در) (بزنی امر
 حاضر مفرد آوردیمکدر) (پرده سرای لامیه سرای حرم بدن کنایتیدر
 حرم قبوسندن دیمک اولور سرای قبوسندن دین معنایه نامحرمان ایش
 (نام برد بحسب اللغة اداست دیمکدر اما بونله برزده تعیین دن کنایتیدر
 (که حرف بیان) (ویرا اداست مفعول) (وی ضمیری کسی به را جعددر
 بجای وی لامیه با حرف صله) (وی ضمیر حاجب اوله را جعددر) (بنشان
 فعل امر مخاطب نصب ایله دیمکدر) (محصول ترکیب) بزد جرد کندی
 لوبغلی بهرامی بر موضعه کوردی حرم بدن که مناسب دکل ابدی بهرام
 پیوردیکه طشر حقیق و حاجبه اوتوز قنچی اور و حرم قبوسندن اوزلق
 ایله یعنی عزال ایله و برغیری کیمسه بی نه بین ایله که اتی انک پرته نصب ایله
 * بهرام بموجب فرموده پدر عمل کرد اما هنوز سیزده ساله بودند انست
 که سبب غضب وی حاجب چه بود * بموجب با حرف مصاحبت
 (موجب فرموده پدر لامید لر در) (هنوز الان دیمکدر) (سیزده ساله اون اوج
 دیمکدر) (ساله ها رسمی اداست مقدار سیزده ساله اون اوج یاللق
 دیمکدر که اون اوج باشند) (بود ابدی) (ندانست فعل نفی ماضی مفرد
 غائب بتلیدی دیمکدر) (که حرف بیان) (سبب غضب وی لامیه لر در
 وی ضمیری پدره را جعددر) (محصول ترکیب) بهرام باباسنک بویروغی
 مقتضاسبله عمل ایلدی اما الان اون اوج باشند ابدی بتلیدی که پدرک
 سبب غضبی نه ابدی * بعد از آن روزی بهرام پدر پرده سرای آمد
 و خواست که در آید حاجب دوم دست بر سینه وی نهاد و نگذاشت که

در آید و گفت بعد از این ترا درین موضع بینم سی تازیانه ات بزخم از جهت
خیانتی که بر حاجب پیشین کردی و سی دیگر را از جهت خیانتی که می
خواهی بامن کنی * (روزی با حرف وحدت) بدر با حرف صله (در آید
فعل مضارع مفرد غائب کیره دیمکدر) دست بر سینه وی نهاد بحسب
اللغه التي کوکسنه قودی دیمکدر اما بویله محللرده صالیو برمه دن کاپتدر
(محصول ترکیب) اندن صکره بر کون بهرام پرده سرایه کلدی
و دیلاد یکه کیره ایکنجی حاجب صالیو برمدی و قومدیکه کیره
و دیلی اکر یوندن صکره سنی بو موضعده کور رسم سکا اوتوز قچی
اوروزم شول خیانتدن اوتوریکه اسکی حاجبه ایلدک و اوتوز دخی
اول خیانتدن اوتوریکه بکا ایتک استرسین * اینی خبر میرد جرد
رسید حاجب دوم را بخواند و تحسین کر و احسان نمود و خلعت
پوشانید و مرتبه اش بلند کر دانید * پوشانید فعل ماضی مفرد غائب
الف فون ادا ت قد به کیه دردی دیمکدر (محصول ترکیب) بو خبر
بز جرده ایرشدی ایکنجی حاجی چاغردی و تحسین ایلدی و احسان
کوشتری و خلعت کیدردی و مرتبه سین عالی و بلند ایلدی (قطعه)
حفظ شه باید چنان کر آستان او عبور * در ضمیر بنده و آزاد نتواند
گذشت * عبور عینک ضمیمه وزن و معناده مرور کیدر (محصول یت)
پادشاهک حفظی انجلین کر کرد که ائک آستاندن کچمک بنده و آزادک
ضمیر بنده کچمک ممکن اولیه یعنی حریم پادشاه اورتبه محفوظ اولمق
کرک که بنده و آزادک و عبید و احرارک قلبنه کچمک سوداسی دخی
خطور ایلبد کال محافظه دن کاپتدر * در حریم حرمت عرش که
سر دولست * مزغ نتواند پرید و باد نتواند گذشت * در حریم حرمت
عرش در حرف ظرف شین ضمیر پادشاهه راجع در اضافت لری بیانییه (که
حرف رابط صفت) دواته اضافت لامیه (پرید فعل ماضی بونده
مصدر معنایه در زیر مضارع معنایه) گذشت ده پرید کیدر
(محصول یت) پادشاهک عز حرمتی حریم بنده که دولت سریدر
قوش او چغه قادر اولیه و روز کار کچمیه قادر اولیه یعنی پادشاه
حرمته بار و اغیار محرم اولملی (عروض) بو قطعه بحر مملدن در که
عروض و ضربی مقصور بر مصرعای فاعلان فاعلان فاعلان

فاعلات اولور (حکایت) وزیر هرمن بن شاپور یوی نامه فرستاد که
 یازرگان در یازر جواهر بسیار آورده اند و آنرا بصد هزار دینار
 از برای پادشاه خریده ام شنیده ام که پادشاه آنرا نمی خواهد اگر
 راست فلان یازرگان بصد هزار دینار سود می خرد * وزیر هرمن
 لایمیه (هرمن هانک ضمیمه در) شاپور جاه عجبیله بر پادشاهک اسمیدر
 نسل یافتن بو هرمن نوشروانک اوغلی هرمنک غیر میدر (بوی یا
 حرف صله (وی ضمیر هرمنه راجع در) یازرگانان در یا یسانیه (بلر
 بونده بولک معنای در (جواهره اضافت یسانیه (و آنرا را لادن مفعول
 آن اسم اشارت در بار جواهره (بصد هزار سود (یا حرف مقایله
 یوزیک التون فائده مقایله سنه (خرید فعل ماضی مفرد غائب المور
 دیگدر خریدندن (محصول ترکیب) شاپورک اوغلی هرمنک وزیر
 هرمنه نامه ارسال ایلمدی که در یا یازرگانلری جواهر یوی جوق
 کنور مشل در و اول یوکلری پادشاه ایچون یوزیک دیناره صافون
 المشم ایستد مکه پادشاه انی استقر اگر صحیح ایسه فلان یازرگان
 یوزیک التون فائده ایله صافون المور * هرمن جواب نوشت که
 صد هزار دینار و صد هزار چندان پیش ما قدری ندارد چون
 ما یازر کافی کنیم پادشاهی که کند و یازرگانان چه کنند * چندان
 اولقدر دیگدر (پیش ما لایمیه پیش قیت معنای قدری یا حرف
 تکریر (یازرگانی یا حرف مصدر) کنیم فعل مضارع متکلم مع التبعیر
 (یا پادشاهی یا حرف مصدر که کنیم دیگدر) کنند فعل مضارع جمع
 غائب ایلمر دیگدر (محصول ترکیب) هرمن وزیر جواب یازر که
 یوزیک و اولقدر یوزیک یعنی یوزیک کره یوزیک بزم قیمزده قدری
 یوندر یعنی بی حاصلدر چونکه بز یازرگانلق ایلمم پادشاهلق کیم
 ایلمسون و یازرگانلره ایلمر یعنی نه یا بسونلر نه کاره غیا شرت
 ایلمسونلر (قطعه) نه طور منصب شاهان بود که بیع و شرا * بقصد
 کسب معاش خود اختیار کنند * نه حرف نفی بوده مصروف
 بطور منصب شاهان لایمیه در در طور اسلوب وقاعده معنای سندی
 (که حرف بیان) بیع و شرا الم صاتم دیگدر (بقصد کسب معاش خود
 یسانیه در (محصول بیت) شاهلرک منصبی طور ی اولر که یعنی

لایق دیکدر که الم صاعی کندی معاشی کسی فصدینه اختیار ایلملر
 شان پادشاهه مناسب دیکدر * چوشاه پدشه کند کار تاجران جهان *
 قو خود بگو که دگر تاجران چه کار کنند * کار تاجران جهان
 لامیه نر در (قو خود بگو انصاف ایله محبتده استعمال اولنور) که
 حرف رابط (محصول بیت) چونکه پادشاه تاجر لک کاری صنعت
 ایله سن سوله که یعنی انصاف ایله غیر تاجر لره ایلسونلر (عروض)
 یوقطعد بحر محبت مجنون مقصور در که وزنی مفاعله مفاعله
 فعلات اولور مکرر ایسان اولندی (حکایت) امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه
 در وقت خلافت خود در مدینه منوره دیواری کل میگرد یهودی پیش
 وی نظم کرد که حاکم بصره بصد هزار درم از من متاهی خریده است
 و در ادای غن آن زعل می کند فرمود که کاغد پاره داری گفت
 ننی سفالی برداشت و بر آنجا نوشت که شکایت کنندگان از تو بی حساستند
 و شکر کراران ثایاب از موجبات شکایت بهره یار از مسند حکومت
 برخیز و در آخر نوشت که گنیه عمر بن الخطاب نه بران مهری زد
 بونه بران طفرایی رقم کرد اما چندان صولات عدالت و هدایت سیاست از وی
 در خاطرها نرسیده بود که * دیواری یا حرف وحدت (کل کاف
 محکم که سیریه چامور دیمکدر (میگرد می ادات حکا) (کرد فعل
 ماضی مفرد غائب ایلمدی دیمکدر) پیش وی لامیه وی ضمیر حضرت
 عمره را جودر (نظم کرد اظهار مظلومیت ایلمدی دیمکدر) (که حرف
 بیان (متاهی یا حرف وحدت) خریده ماضیبدن قسمدر (غن بها
 دیمکدر) (آه اضافت لامیه (زعل بها نه معنا سنده مستعملدر (پاره
 یا حرف وحدت بهره حرف توسل (داری فعل مضارع مفرد
 مخاطب (سفالی یا حرف وحدت) برداشت فعل ماضی مفرد غائب
 طالب دردی دیمکدر (بر آنجا اول بهره یعنی سفال پاره به دیمکدر (نوشت
 فعل ماضی مفرد غائب یازدی دیمکدر) (کنند کان الف نون ادات
 جمع (کاف هله رسمیدن مبدلدر) (کننده اسم فاعل اید یجیلر دیمکدر
 (شکر کراران الف نون ادات جمع شکر گزار وصف ترکیبدر شکر
 لذا اید یجیلر دیمکدر (موجبات سبیلر دهک (بهره یار به ناما یکید ایله
 امری ماضی مفرد در اجتناب ایله دیمکدر (برخیز فاعلی معنایه امری

حاضر در (زد فعل ماضی مفرد غائب آوردی دیمکدر) (چندان
اولقدر دیمکدر) (صولت بونده شدت معنائنه در) (نشسته ماضیدن
قسمدر) (محمصول ترکیب) امیرالمؤمنین عمر رضی الله عنه کند و خلافتی
و قشده مدینه منوره در دیواره چامورایلردی یعنی دیوار پیاردی
بریهودی انک حضورنده وظلم حال ایلدیکه حاکم بصره یوز بیک
درهم برمتاع المشدر بهاسنی داده بهانه ایلر حضرت عمر پیوردیکه
برکاغذ پاره واری یعنی برپارچه کاغذ واری یهودی دیدی یوق
برسقی پاره سی قالدردی واکایزدیکه سندن شکایت اید یجیلر
حسابسزدر لوشکر ادا اید یجیلر نیاب یعنی یوق شکایت سیلرندن
اجتناب ایلر یامسند حکومتدن قاتی و آخرنده یلزدیکه کتبه عمر بن
الخطاب یعنی بونی عمر بن الخطاب یازدی نه انک اوز ریشه مهر
آوردی نه بر طفرارقم ایلدی اما اولقدر عدالتی صولتی و سیاسی هیبتی
اندن خاطر زده اوزورنشدیکه * چون آن سفال را بجا کم بصره داد
ووی سوار بود از اسب فرود آمد و زمین پیوسید ووجه یهودی را تمام
ادا کرد ووی سوار ایستاده بود * بجا کم با حرف سله (وی ضمیر حاکمه
راجعدر) (فرود آمد ایلدی دیمکدر شارح مرحوم فرود آمد برینه
پیاده شد بازمش یا تمزده اولان نسخه لرده یوقدر) (پیوسید باء تأکید ایلر
فعل ماضی مفرد غائب اویدی دیمکدر) (وجه یهودی لایمه وجه بونده
ثمنندن عبارتدر) (وی ضمیر یهودی به راجعدر) (ایستاده ماضیدن قسمدر
طورمش دیمکدر) (جمع نسخه لرده ووی سوار ایستاده بود عبارتنی
وارد الاشاره مرحوم واقف اولمش) (محمصول ترکیب) (چونکه
اول سفالی حاکم بصره به وردی وایل سوار ایدی آندن ایلدی
ویر اویدی ویهودیک ثمننی تمام ادا ایلدی ویهود سوار طورمش
ایدی حاصلی بلاتخلف اول ساعت ادا ایلدی) (قطعه) (چون بود
شاهرا عزو سیاست * کند از دست کستاخان ذیلی * بود فعل نی
مستقبل مفرد غائب اولمه دیمکدر) (شاهرا را ادات تخصیص شاهک
دیمکدر) (عز بونده هیبت و شوکت معنائنه اولقی اولی در) (کستاخان
الف نون ادات جمع) (کستاخ ادبسمزدیمکدر) (ذایی یا حرف مصدر
(محمصول بیت) (چونکه شاهک هیبتی و سیاسی اولمه ادبسنزل الدن

خورلق وحقارت چكر * چور بزد شیر را دندان و ناخن * خورد
 از رو بهان لك سبلي * ریز فعل مضارع مفرد غائب لازمه متعدی
 بیننده مشترکدر بوده لازم معنائسه دو کوله دیمکدر زیریدن دن
 یار بختن دن نه کیم دیساجده واقع اولان قطعهده تفصیل اولندی
 (شیر را اذات تحسین شبرك دیمکدر (دندان دیش (ناخن خاه
 مجسمهده اماله فتح یله طرنق دیمکدر (خورد فعل مضارع مفرد
 غائب خوریدن دن یاخوردن دن زیر مصدر الیک ماقبلنده
 یارتودن را واقع اولسه مضارعده مفتوح قبلنور (رو بهان الف نون
 اذات جمعدر (رو به ورو به دلکو دیمکدر (جانورك اسمیدر (لك
 لفظنه اضافت صفتیه اضافتیدر (سبلي سله معنائسه (محصلیت)
 چونکه ارسلا لك دیشی و طرنقی دوکله طویل دلکور دن سله بر
 یعنی اذاتی لئله زیون اولور سیاستی اولین پادشاه دخی ضعفادن
 مشقت ویزالت چكر (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس مخذوفدر
 بر مصراعی مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولور (حکایت) جوانی را
 بدزدی گرفتند خلیفه حکم کرد که دستش بپزند تا زمال مسلمانان
 کوتاه شود جوان بشالید و گفت ای خلیفه * جوانی یا حرف وحدت
 (را اذات مفعول (بدزدی یا حرف مصاحبت (یا حرف مصدر
 خرسزاقی ایله دیمکدر (گرفتند فعل ماضی جمع غائب طوندیلر
 دیمکدر (دستش شین ضمیری جوانه راجعدر (پزند باه تا کید ایله
 فعل مضارع جمع غائب کسهلر دیمکدر (تا حرف تعلیل (مال مسلمانان
 لامیه (بشالید فعل ماضی مفرد غائب ایکلادی دیمکدر (محصل ترکیب)
 بر جوانی خرسزاقی ایله طوندیلر یعنی تهمت سرقه ایله اخذ ایلدیلر
 خلیفه حکم ایلدیکه البنی کسهلر تا کیم مسلمانلرک مانندن قصه اوله
 بیوان ایکلادی یعنی اه و فریاد ایلدی و دیدی ای خلیفه بعضی نموده
 ای خلیفه پرینه ای خداوند واقعدر (یت) مرا یدست چپ و راست
 چون خدا آراست * روا مدار که ماند چیم جدا از راست * مرا بی
 دیمکدر (یدست چپ بیانییه (یا حرف مصاحبت صول ال دیمکدر
 یسار معنائسه (راست چپ اوزره معطوف صاغ دیمکدر بيمين
 معنائسه (چون اذات تعلیل (آراست الف هموده ایله فعل ماضی

مفرد غائب بزه دی دیمکدر (روا مدار جائز کورمه معناسنه فعلی
 نمی در) که حرف نیسانه ماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر
 (جنبه ایرو دیمکدر (محصول بیت) بنی صول و صباع الیه چونکه
 خدا ترین ابدی جائز کورمه که صولم صاعدن ایرو قاله یعنی ابرامی
 روا کورمه (عروض) بویست بحر محشنددر که بخون مقصوددر که
 بر مصراع مفاعیلن فعلن مفاعیلن فعلات اولو * خلیفه فرمود که
 دستش بیرید که این حدیث از حدود خدای تعالی مملوله دوان
 مسلمانی نیست * بیرید بیه تا کبده ایله فعلی امر حاضر مفرد قطع ایلیک
 دیمکدر) که حرف تعلیل (حدیث سین و تادات خبر یا حرف تکیر
 (جداء مملوله نك فنی و دال مشدده ایله بحسب اللغه غضب
 معناسنه در لکن بونده حدیثی در که مثلاً زانی و زنیه به بعد اثبات
 بوز دکت و سارق و سارق به قطع و عدا سفق دم ایینه قصاص
 و بونلک امثالی کی به حقیقتده غضب الهیدر (حدود حدك جمعیدر
 (خدایه اضافی لامیه مملوله مفاعله یانندن مصدر و مسامحه معناسنه
 کچمک یعنی ترك ایلمک دیمکدر) مسلمانی یا حرف مصدر (محصول ترکیب)
 خلیفه بیورد بکه قطع ید ایدك زیرا بو الله تعالینک حد در نمن
 برحد در بونده مهلت و یرمک مسلمانلق دگلر * مادرش همراه بود
 برخاست گفت ای خلیفه این فرزند منست بدست یاری روز شب می آرم
 و از دست یاری وی روز و شب می خورم * مادر آنا دیمکدر والده
 معناسنه (شین ضمیر جوانه راجعدر) همراه بود بیه یعنی یاننده
 ایدی دیمکدر (برخواست فعل ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر) فرزند من
 لاجبه (بدست یاری وی لامیه) یا حرف مصاحبت (دست بازی تالک
 سگونیله باردیم دیمکدر معاونت معناسنه (روز بشب کیچه بی کوندزه
 می آرم کتوردم (از دست یاری وی لامیه) دست یار بونده اضه فته الی
 امکی دیمکدر (میخورم یعم (محصول ترکیب) والده سی بیه ایدی
 قالدی و دیدی بو بنم فرزندمدر بونک معاونت و ایدمیه کیچه بی
 کوندوزه کتوردم یعنی کیچه ل بونکله کتورم و بونک الی لمکندن برم
 یعنی او غلوم قرانور بن برم (قطعه) فرزند بود چو جال پخشای * بر جان
 من ستم رسیده * چو اذات تشبیه (پخشای بیه تا صغیده ایله بخشه

دیمکدر (بر حرف صله) (جان من ستم رسیده لامیه و پانیه ستم رسیده
 مرکب در ظلم ایر شمش دیمکدر (محصول بیت) (لوغل جان کی اولور
 پیشله بن ستم کور منک جانی * سر رشته روزیم کفاوست * میسند که
 آن شود بریده * (سر رشته بونده مجازا سبب معناسنه در (روزی به
 اضافت لامیه (روزی یاد اصلیه ایله رزق معناسنه در (میم ضمیر متکلم
 (کف آوج دیمکدر اما بونده مطلق الدن کایتدر (میسند فعل نهی
 حاضر مفرد بکنده دیمکدر اما بویه بر زده لایق کورمه مقانده مستعملدر
 (که حرف بیان (آن اشارتدز کفه (بریده اسم مفعولدر کسلیش معناسینه
 (محصول بیت) بنم قسمتک سبی انک البسدر لایق کورمه که اول ال
 کسلیش اوله شارح نسخه سنده میسند بر بته مگذار یازمش او یله
 نسخه کورمکده هم مرحوم معنی جانبن کلبا ترک الیش (عروض)
 بوقطعه بحر هزج منمندر که صدر و ابتدا اذرب خرب معلوم حشور
 مقبوض قبض که بشیمی ساکنی حذفدر مغاعلنی قالور عروض
 مقصور مغاعیل قالور ضرب محذوف فعول اولور بر مصرای مفعول
 مغاعلنی مغاعیل یا فعول اولور * خلیفه کف دستش بریده که من این
 کاه ازوی درمی گذارم و کاهکاری ترک حداین برخود روانمی دارم *
 (دستش شین جوانه راجع) (که حرف تعلیل) نمی گذارم فعل
 فی حال متکلم و حده عفوایلم دیمکدر (وصکناهکاری ترک حداین
 پانیه و لامیه در کاهکاری یا حرف مصدر بونک حدی ترک کاهکاری
 دیمکدر (محصول ترکیب) خلیفه دیدی الی کس زیر این بو کاهی اندن
 عفوایلم و بو حدی ترک کاهکاری کنیدی او زریعه جائر طوعیم
 * مادرش گفت ای خلیفه این راهم یکی ازان کاهان شمار و ازان
 معاصی انکار که همواره ازان استغفاری می کنی و آمرزش خواهی خلیفه را
 خوش آمد و حکم خلاصی فرمود * (هم دخی دیمکدر) یکی ازان کاهان
 اول کاهلردن بری (شمار امر حاضر مفرد صای دیمکدر (معاصی
 معصبتک جمیدر کاهلر معناسنه (انکار امر حاضر مفرد در قح همزه
 ایله ظن ایله معناسنه بونده فرض ایله دیمکدر) (که حرف رابط صفت
 (همواره دائمی دیمکدر) (می کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایدرسین
 دیمکدر (آمرزش الف مدوده ایله و میم ضمیه اسم مصدر در یار لغتی

معانسه آمرزیدن دن (می خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب) خلاصی
 با حرف مصدر (بعضی نهاده و گفت بگذاریدش واقع در حکم
 خلاصی فرمود برینمو بعضی بنده و حکم خلاص فرمود بگذارش وی
 دوشمندر (محمول ترکیب) والده سی دیدی خلیفه بونی دخی اول
 کاهلردن صای و اول معاصیدن عدد و غرض ایله که دائماً اندن
 استغفار ایدرین و بار لغنی طلب ایلرین خلیفه به خوش کلدی
 و خلاصه حکم پیوردی بانی یاغک دیدی با خلاصه حکم پیوردی
 اتی ترکه خلاصه عفو ایلدی (قطعه) ای خوش آن دانا که پیش
 شاه دم * کاه قهر از نکته خوش میزند * (ای حرف ندا) (دم مصراع
 ثابده میزند مفعول صریحی) (کاه وقت معانسه در) (خوش فتح
 خایله در) (محمول بیت) ای خوش اول عاقل و عالم که شاه قنده
 قهر و قنده خوش نکته دن دم اوره یعنی کلمات دلفریب و سخن عجیب
 لایله لب کشا اوله * نکته چون آب می آرد لطیف * شاهرا آبی بر
 آتش میزند * (نکته یا حرف وحدت همزه حرف توسل) (چونادات
 تشبیه شاهرا راادات تخصیص) (آب برانش زدن تسکین حرارت
 و غضبه مصطلح در) (محمول بیت) بر نکته صوکی لطیف کتوره
 یعنی لطیف بر نکته دلفریب سویله شاهک غضب تسکین ایدر
 (عرض) بوقطعه بحر رمل مسددر جیع اجزائی ستالم عروض
 بوضرب محذوف اولیحه بر مصراع فاعلان فاعلان فاعلان اولور
 (حکایت) کاهکار برایش خلیفه آوردند خلیفه بقوی مستحق آن
 شده بود فرمان داد * (محمول ترکیب) بر کاهکاری خلیفه قنه
 کتوردیلر خلیفه شول قوی ایله که اکامستحق اولش ابدی یعنی قوی
 حوینجه لایق اولدینی جزایه فرمان ویردی (بعضی نهاده بقوی
 پرته بعفویتی) اقدرد حاصلی مستحق اولدینی عفو پرته فرمان ایلدی
 * گفت ای امر المؤمنین انتقام بر کاه عدالت و تجاوز ازان فضل
 بویابه همت امیر المؤمنین ازان عالی ترست که از انچه بلندترست تجاوز
 نماید و با آنچه غیر ترست فرود آید خلیفه را سخن وی خوش آمد کاه وی
 عفو فرمود * (تجاوز و تفاعل با بندن مصدر در) (تجاوز نماید که می کند
 کاه بتدر یعنی ترک ایده) (فرود آید بوده تزلدن عبارت در) (محمول ترکیب)

کلاهکار دیدی ای مؤمنان امیری نگاه انتقام عدلدر واندن بکشم
 فضلدر و امیر المؤمنینک همتی درجه سی اندن عالی کرد که عالیترک اولان
 نسنه دن بکجه یعنی ترک ایده و اول نسنه که اشاعیر کدر تنزلی ایلید حاصلی
 اعلا دوزد کن اسفله تنزل همت پادشاهدن دوندر خلیفه به انک
 سوزی خوش کلدی انک ~~کناهی~~ عفو پیوودی (قطعه) * عفو
 از نگاه فضل بود انتقام عدل * زان ناباین زچرخ برین نازمین رهست *
 (زان ازاندن مخمدر آن اسم اشارتدر عفو) (تأخرف انتها) (باین باحرف
 صله این اشارتدر انتقامه برین عالی معناسنه) (تأخرف انتها) (محمصول بیت)
 کاهدن عفو فضل اولور انتقام عدل اولور فضلدن عدله چرخ
 بریندن زمینه دک بول واردر یعنی ینسلری بین السماء والسمکدر که
 فضل سمایه همسر وعدل زمینه برابردر * کی فضل را کذارد و باردر
 بعدل روی * دانا که از تفاوت این هر دو کهست * (محمصول بیت) (تأخرف
 فضلی ترک ایدر وعدله یوز طوتار عالم که هر ایکینک تفاوتندن اکاهدر
 یعنی بو ایکسنک تفاوتندن اکاه اولان فضلی براغوب عدله توجه ایلز
 (عروض) بو قطعه بحر مضارعندر صدر و ابتدای اعراب که مفعول
 او اور حشور مکفوف که فاعلات مقاعیل اولور عرض و ضربی
 مقصور که فاعلات او اب بر مصرای مفعول فاعلات مقاعیل فاعلات
 اولور * کودکی ازین هاشم بابی کی از ارباب مکارم بی ادبی کرد شکایت
 بعمش بردند خواست که تاویرا ادب کند گفت ای عم من کردم آنچه
 کردم وعقل من بامن نبود تو بکن آنچه میکنی وعقل بانست * کودکی
 باحرف وحدت برچو جق دیمکدر (بابی باحرف صله) (محمصول ترکیب)
 بی هاشمدن برچو جق کرم صاحب لرزندن برینه یعنی اکرای واجب
 اولترک برینه ادب سرتک ایلدی عیسنه شکایت ایلدی لر دیلدی که انی
 تأدیب ایلده دیدی ای عم بن ایلدم اونسنه بی که ایلدم یعنی نه ایندم سه
 بن ایلدم وعقل بنم ایلده دکل ایدی سن ایلده اول نسنه بی که ایلدم یعنی
 ایده جک کی ایت و دقل سنکله در (قطعه) کرسفیهی بحکم نفس وهوا
 نه بوفق خرد کند کاری * سفیهی باحرف وحدت بحکم نفس باحرف
 مصاحبت اضافت مصدرک فاعلنسه در (بوفق خردده بو یله در
 وفق بونده اقتضا معناسنه در) (کاری باحرف تنکیر) (محمصول بیت)

اگر بر سفيه نفس و هواك حكيمانه عقل مقتضاست بجه دكل پرايش ايش ايلرسه
يعني بر سفيه عقله موافقت ايتوب هوا و هوسنه تابع اوله رق ايش ايلرسه
* بر نفس و هوا چو غالب است * جز راه خرد مروباري * مي و فعل
نهي حاضر مفرد كتمه ديكمكدر باري باء اصله ايله ادات نميندر تركيده
دخي استعمال اولنور (محصل يث) ستك اوزريكه چونكه نفس
و هوا غالب دكلدر باري عقل بوليك غيري به كتمه حاصل قطعه نفس
و هوا به تيه تله بر سفيه پرايش اشدادي مقتضاي عقل اوزره دكلدر
چونكه ستك نفس و هواك غالب دكلدر عقل مقتضاست بجه عمل ايله يعني
عفو ايله (عروض) يوقطه بحر خفيقه مندر كه كنديه خبن ايله حذف
طاري اولشدر كه بر مصر اعي فاعلان متاعلن فعلن در (حكايه)
زني را از جماعت كه رجحاج خروج كرده بودند پيش وي آوردند رجحاج
ياوي سخن ميگفت و وي سر در پيش انداخته بود و نظردر زمين
دوخته نه جواب وي بدهادونه بوي نظر ميگرد * زني با حرف و حلت (را)
ادات مقول زن مطلقا تسليه اطلاق اولنور مؤخر آوردندك مقول
(كه حرف رابط صفت ريش وي رجحاج كتمه (آوردند فعل ماضي
جمع غائب كنور ديكمكدر (باري اوزره (مي گفت مي ادات حال
ماضي سويلردى ديكمكدر (وي ضمير نه راجعدر (سر در پيش
انداخته باشي اوكنه پرايش يعني اكش ايدى (ونظردر زمين دوخته
نظري زمينه ديگمش ايدى قاعده مجمع اوزره بر بود مقدر در يعني بوه
بفردى حاصل بويكي فقره عدم التقايدن كتمه ناستدر (جواب وي
لاميه مي رينه حكايه همچوندر (محصل تركيب) برزني شول جاعتدنگه
رجحاج اوزره خروج ايشلر ايدى رجحاجه خروج ايشلر دن برزني
رجحاجك حضورينه گتوردنلر رجحاج اكا سوز سويلردى و اول باشي
اوكنه اكش ايدى و نظري زمينه ديگمش ايدى نه اكا جواب وير ايدى
نه اكا نظردر ايدى حاصل بوزينه دخي بغيردي * بكي از حاضران يادى
گفت امير سخن ميگويد و دواز وي اعراض ميكني گفت من از خداى
تعالى شرم مي دارم كه بمردي نظر كنم كه خداى تعالى بوي نظري
يكند * باري با حرف صله وي ضمير نه راجعدر (مي رادات تا كرد
(كه حرف بيان (بمردي با حرف صله يا حرف شكر (كه حرف رابط

صدقت (محمصول ترکیب) حاضر کردن بری زنه دیدی امیر سوز سوز بیل و سوز
 اندن اعراضی ایدرسین زن دیدی بن الله تعالیدن چنان ایدرم که بر مرده
 نظر ایدیم که اکا خدای تعالی نظر ایلز یعنی الله تعالینک نظر ایدیم
 آدمه نظر ایتکدن حیا ایدرم (قطعه) روی ظالم مین که پرویت آب *
 بز دوزخ در یست بکشاده * روی ظالم لامبد (مین نهی حاضر کورمه
 دیمکدر) که حرف تعلیل (دوزخ جهنم دیمکدر) (دری یا حرف وحدت
 سین و تادات خبر بر قودر دیمکدر) (بکشاده باه تا سکید ایلله آجق
 (محمصول بیت) ظالمک بیوز بن کورمه ز برا سنک بیوزیکه اول ظالم
 جهنمکدن آجق بر قودر یعنی ظالم جهنمکدن آجقش قو حشابه سنده در
 * سوی او تاشکده شد ز خدا * نظر رحتی نیفتاده * سوی اولامبه او
 ضمیر ظالمه را جعددر (تا حرف التها) (کشاده شد ماضی مجهول معناسین
 افاده ایدر که آجقش اوله دیک اولور (ز خدا میراع ثانیه می هونددر
 (نظر رحتی یا حرف وحدت نظر رحتی بیانیه (نیفتاده ماضی منفیدن
 قصیدر واقع اولمشدر دیمکدر (محمصول بیت) انک جانجی آچله لبدنیرو
 حاصلی ظلمه ایدر ایدلیدن بر والله دن بر رحت نظری واقع اولمشدر
 یو قطعه بحر خفیفه ندر نیمه کره عمل و ازا جیفله بیان بوندی (حکایت)
 اسکندر را گفتند یچه بافتی از دولت و سلطنت و وسعت با مملکت
 یا صغرسن وحدت عهد گفت یا ستمالت دشمنان تا از غائبه دشمنی زمام
 یافتند و از تعاهد دوستان تادر قاعده دوستی استحکام یافتند * گفتند
 بفعل ماضی جمع ثائب دیدیلر دیمکدر (یچه یا حرف مصاحبت سبیتی
 معضی نه سیدله دیمکدر) (بافتی فعل ماضی مفرد مخاطب بولدر دیمکدر
 (دوات سلطنت بیانیه و او عطف ایلله دخی نسخه در اوسعت مملکت
 لامبه مملکتک یوکلکی دیمکدر) (یا حرف مصاحبت) صغرسین مصدرک
 طاعنه اضافیدر باشک گوچکاکله دیمکدر (جدات عهد دخی
 مصدرک طاعنه در (جدات تازه لک معناسنه در) عهد زمان و وقت
 معالیه مستعملدر که صغرسنه عطف تفسیر واقعدر) (استقبال با
 حرف مصاحبت) (استاتال استفعال یا یندن مصدر در بر کیسه نکلقلبی
 کنسویه بای وجه گان میل ایدرمک (دشمنانه اضافی مفعولنه در
 (تا حرف تعلیل) (مائله دشمنی بیانیه یا حرف مصدر خائله شر و فساد

گفته معناسنه در (زمان دیزکین دیمکدر بونده مجازدر) (نافتند فعل
 ماضی جمع غائب چو بردیلردیمکدر) (تعاهد دوستان استمالت دشمنان
 کیدر اعرابده واکا معطوف اولده) (تعاهد تفاعل بایندن مصدر در
 پیمان معناسنه) (استحکام استفعال بایندن مصدر در قوت معناسنه
 یافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلردیمکدر) (محصول ترکیب) اسکندره
 دیدیلر نه ایله بولدک اول نسنه بی که بولدک سلطنت دولتندن و مملکتک
 یوکلکنندن یعنی بوقدر دولتی نه سیله بولدک سنک کوجکککی و وقتک
 تازه لکیله بیله حاصلی وقت شهابکده بویله دولته نه ایله واصل اولدک
 اسکندر دیدی دشمنلره استمالت ایله یعنی دشمنلرک قلوبی جلب ایله
 تا کیم دشمنلک غائله و فسادندن دیزکین چو بردیلر و دستلره تعاهد
 ایله تا کیم دوستلرده قوت بولدیلر حاصلی بویکی ماده ایله وسعت
 مملکتک مالک اولدم دیو جواب ایلدی غائله مهلاک معناسنه در دین
 معنا بی هلاک ایلش عی عنسه (یت) بایدت ملک سکندر چون وی
 از حسن سیر * دشمنلارا دوست کردان دوستانرا دوستر * باید فصل
 مضارع مفرد غائب (تاضمیر خطاب و مفعول بونده بر معنای شرط
 مله و ظدر سکا ~~کر~~ گسه دیمکدر) (ملک سکندر لامیه بونده دولت
 و سلطنتندن نکاتندر) (چون حرف تشبیه) (حسن سیر مصدرک فاعلنه
 اضافیتدر اخلاق حسنه دیمکدر) (از بونده صله معناسنه اولمق
 مناسبدر) (کردان امر حاضر در صیورت معناسنی متضمن ایله یعنی
 تحویل ایله دیمکدر رازادات مفعول) (محصول یت) سکا ملک سکندر
 کر گسه یعنی دولت و رفعت لازم ایسه اسکندر کی حسن سیرت و اخلاق
 حیره ایله دشمنلری دوست ایله و دوستلری دوسترک ایله یعنی دشمنلرک
 دشمنیتی ازاله ایدوب دوستلغه تحویل ایله و دوستلری دوستلغده قوی
 و ثابت ایله (بویت بجزره جددندر که بودخی نیجه کره بیان اولندی
 حکایت) روزی اسکندر باسرهنگان خویش برنشسته بود یکی از
 ایشان گفت حق سبحانه و تعالی ترا ملکی بزرگ داده است زنا بسیار کن
 تا فرزندان تو بسیار و یادگار تو اندر جهان بماند * روزی با حرف
 وحدت با حرف مصاحبت (سرهنگان خویش پیانبه) (سرهنگ بونده
 جاوش دیمکدر) (با حرف تأکید) (نشسته ماضیدن قیمر ز بودادات

ماضی (ملکی با حرف تکبیر) داده ماضیدن قسمدر (زنان بسیار کن جوق
اولن ناهل ایله دیمکدر زیرازن کن اولن دیمکدن نگیندر بواصطلاحی
بیلین زنلره چوق ایله دیمش ناهربو که کثرت مجامعت معناسنه اخذ
ایتمش عنی عنه تا حرف تعلیل (فرزندان تو لامیه سنک اوغلارک دیمکدر
(یادگار توده بویه (بماند باه تا کید ایله قاله دیمکدر (محصول ترکیب)
برکون اسکندر کندو چا و شلریله او تورمش ایدی انلو دن پری دیدی
حق سبحانه و تعالی سکا اولو ملک یعنی سلطنت عظیم و یرمشدر جوق
اولن نا که اوغلارک جوق اوله و سنک یادگارک جهانده قاله * اسکندر
گفت یادکاری می داندر جهان نه فرزند اوست بلکه ستهای خوب
و سیرتهای نیکوست نیکو و دانکس که بر می دان جهان غلبه کرده است
زنان بروی غلبه کنند * (محصول ترکیب) اسکندر جوانیمه
دیدیدی آدمک یادکاری جهانده اولادی دکلدر بلکه کوزل عادت و بطوری
و ابو خلق و رویشدر ابو اولماز شول کیمسه که جهان می داری اوزیه
یعنی خاق عالمه غلبه ایلمش ایکن طائفه نسا انک اوزرینه غلبه ایله حاصلی
هر نقد رمالک دوات و سلطنت ایسه ده زنات غلبه می سببیه زمره
مردانند تعداد اولمز مغلوب زندر (قطعه) چونست پیش پدر این قدر
یقین که بسیر * زخیل بی خردان است یا خرد مندان * چو ادات تعلیل
(پیش پدر لامیه) پیش بونده قیت معناسنه در (قدر مقدار معناسنه
(که حرف بیان) بسیر مصرع ثابیه می هون مبتدا (خبل خا و میجه نک
قبحله عربیده آت معناسنه در فارسیده غلبه و عسکر و طائفه معناسنه
(محصول یت) چونکه یوقدر پدرک قتنده اول قدر یقین که یعنی
یا باده اولقدر علم یقین حاصل دکلدر که اولاد عقلسنز طائفه سندنمی
یا خود عقلی لر دیمدر حاصلی بوا یکی طائفه نک قنی سندن اوله جنی
پدرک معلومی اولمیدسه * بسست بسیرت نیکو حکیم را فرزند *
نر یون زن چو شود برامید فرزندان * بسست کافیدر دیمک اولور
(سیرت نیکو بی ثابیه) (را ادات مفعول (زیون زن لامیه) (چه شود
استفهام انکاری معناسنی متضندر) (امید فرزندان بی ثابیه) (محصول یت)
حال اولاد معلوم اولمیدسه حکیمه اولاد سیرت حسنه و عادت مستحسنه
کافیدر یعنی عاقل اولان شخصه اخلاق حیده و خیرات و یدگار دن

اهلا اولاد اولن که (اثر المرء عمره الثاني) دیمشدر حاصلی یادگار مرد
 اولاد برینه کاییدر عورتک ز بونی نه اولور یعنی اولن فرزند امید به
 مرد عاقل زنه ز بون اولن (بوقطعه بحر بحث مجنوندر که نتیجه کره
 بیان اولمشدر * روضه چهارم در وصف میوه بخشی درختان باغستان
 جود و کرم و شکوفه ریزی شان بیدل دینار و درم * میوه بخشی درختان
 باغستان جود اضافت لری لامیه (میوه بخشی با حرف مصدر میوه بخش
 وصف ترکیب در میوه و برنجی ثمر مضاعفه (شکوفه ریزی ده بویله
 چیچک دو کیچلیکی دیمکدر (شان ضمیر درختانه راجع صدر (با حرف
 مضاجبت (پدل دینار بیانیسه (محصول ترکیب) دردنجی روضه
 جود و کرم با غلفنک اغچلر بک میوه و برنجی کیچلیکی و انلرک اتون و کش
 بایله چیچک دو کیچلیکی وصفی یسانده در یعنی اهل سخاک مدحی
 یسانده در (فائده) جود بخشیدن چیز نیست بایستی بی ملاحظه غرض
 و مطالبه عوض اگر چه آن غرض یا عوض ثنای جیبیل با ثواب
 جزیل باشد * جود میدا بخشیدن چیز نیست خبری اضافی مصدرک
 مفعولیه در (با حرف تنکیر (بایستی بآء نسبت بایله کرکلی دیمکدر یعنی
 لازمی (چیزه صفت واقع اولمشدر (ملاحظه غرض مصدرک
 مفعولیه اضافت صدر (مطالبه عوضده بویله و معنی جهتدن عطف
 تفسیری کییدر منع علیهدن بر ما مولی یا خود مقابلنده برشی استک
 دیمک اولور (اگر چه ادات شرط (ثنای جیبیل موصوفک صفتیه
 اضافت صدر (ثواب جزیل ده بویله ثنای اوکت دیمک جیبیل کوزل جزیل
 لغظا و معنی عظیم کییدر (محصول ترکیب) جودی تعریف ایدوب
 بیورر که جود بر کرکلی یعنی لازمی اولان شئی بهشتی قدر منعم علیهدن
 ما مولک و مقابل انعامده برشی استک اولیه رفتن اگر چه اول
 عوض و با غرض کوزل وصف با ثواب عظیم او اورسده یعنی هر قدر
 استدیکک مقابلنده ثواب عظیم و اجره نائل اولورم یا خود بی کوزل
 کوزل وصف و مدح ایدر دیمک ایسه ده حاصل کلام جود و مضاعفه
 دید کلری کرک دنیوی و کرک اخروی غرض و عوضدن خالی اولان
 احسانه دیرل والا تعریف جودده داخل اولوب مضاعفه اولغیر بلکه
 خصال مذمومه دندر (قطعه) گیسست کریم آنکه نه بهر جز است *

هر کرمی کای باز و در وجود * (محصول بیت) کریم کبیر اول کیمسه در که
 جزا ایچون دکلدرد هر کرم که کله اندن وجوده یعنی اندن وجوده
 کلن کرم جزا و اجر و عوض ایچون اولین کیمسه در سبھی و کریم
 * آنکه بود پیرشا و ثواب * بیع و شرا گیرنه احسان وجود * آن
 کریمه اشارت در (محصول بیت) اول کرم که وصف جیل و ثواب
 جزیل ایچون اوله آلم صاتم طوبت احسان وجود دکلدرد (عروض)
 بوقطعه بحر سیر یعدند که اصلی مستغفلن مستغفلن مفعولات در
 اولاصدر و ابتدا و حشور بنه طی طاری اولشدر که طی دردیچی
 ساکنی حذفه دیرل فا دو شوب مستغفلن قلوب مستغفلن انک بدلت
 کلور اما عروض و ضربه طی دن صکره وقف دخی کلشدر که وقف
 مفعولات دن تابی ساکن فتلغه دیرل طی ایله ده و او ساقط اولور
 مفعلات اولوب فاعلات لفظیه تبدیل اولتور بویه اولنجه سریع
 مطوی موقوف اولور که بر مصرعی مستغفلن مستغفلن فاعلات اولور
 (قطعه آخری) عمر که مقصودش از کرم آنست * که بر آرد بعالم آوازه *
 آنست لفظنک مشارالیهی مصراع ثانی مضمونیدر (محصول بیت)
 هر کیم که انک مقصودی اولدر که عالمده آوازه حاصل ایله یعنی
 نام و شان صاحبی اوله * باشد از مصرع جود و شهر کرم * خانه او برون
 دروازه * مصرع جود مجازا بیانیه شهر کرمده بویه و بر بر یله عطف
 تفسیر ییدر (خانه اولامیه) دروازه بونده قلعه قیوسی معناسینه دن
 (محصول بیت) جود و کرم شهرندن اول کیمسه نک خانه سی قلعه
 قیوسندن طشره اولور یعنی جود و احسان شهرندن دکلدرد حاصلی
 عالمه صیت احسان متشر اولسون دیو انعام ایدن کیمسه جوهر در
 دکلدرد (عروض) بوقطعه بحر خفیفنددر معلوم (حکایت) جوادی را
 پرسیدند که از آنچه بمختیاجان می دهی و بر سائلان می ریزی هیچ
 در باطن خود در عوتی و بر فقیران بار منتی بازی بایی * جواد جیل قتی
 و اوک تخفیه به جوهر دیمکدر (با حرف وحدت) را ادات مفعول
 (که حرف بیان) دهی فعل مضارع مفرد مخاطب و پرسین دیمکدر
 (می از حرف استمرار) ریزی دهی کبیر بونده احسان ایدر سین
 دیمکدر (باطن خود بیسانیه بالامیه) (رعوتی یا حرف تنکیر) (رعوت)

صالحیاتی معناسنه در (شارح مرحوم تکبر معناسنه آلمش کرچه تنیع
 ابتدای تکبر لغایده بو معنی یوقدر لکن عامه ناسک یئنده بو معنی شایعتر
 تدبر (بار بونده بولک معناسنه در (منیت باشه قاتق) یا تعداد نعم الیک
 بر تو بخنی بر تنبیهی در محال زنده مفصلاً میندر (حتی سودی علیه
 المرحه دیباچه کلستانده قایت تفصیل اینله در) یا بنه تنکیر ایچوندن
 (باز حرف تأکید می حرف استمرار) بابی فعل مضارع مفرد مخاطب
 بولور مبین دیمکدر (محصول ترکیب) بر جو مرده سؤال ایلدیلر که
 اول نسنه دنکه محتاج لر و بر سرین و استیناره احسان و بذل ایدر سین
 هیچ کند و باطنکده یعنی درونکده بر صالحیاتی یعنی نقصانیت و یا خود
 کبر و فقرایه من ایتکیلک یوکی یعنی ثقلی بولور مبین * کفت هیهات
 حکم من در گوشش بخشش حکم آن کفلیز است که در دست طبایخ
 است اگرچه طبایخ هر چه می دهد بر کفلیز نمی گذرد اما کفلیز بخود
 کان دهندکی نمی برد * هیهات اسماء افعال دندر بعید اولدی معناسنه
 یعنی یو فکر بنم خاطر مدین بعد از اولادی (حکم من لامیه حکم بونده
 مثال معناسنه در بنم مثالم دیمکدر) گوشش بخشش مصدرک مفعول
 اضافت دندر بعضی نسخده و او عطفله و افعدر (گوشش اسم مصدر در
 بخشش ده بویه شین اولی لرک کسر یله اگر مفتوح اولسنه شین ثانی
 ضمیر اولور) تفکر انعامه سعی دیمکدر کفلیز کافک فتی طایک سکونی
 لام و زایلله کچه دیمکدر اما کاف و راه مهمله ایله بکفکبر کوکیر دیدکلری
 کچه به مشابه دلکلی نسنه در (که حرف رابط صفت) دست طبایخ
 لامیه طبایخ مبالغه صیغه سی اوزره اشجی دیمکدر (دهد فعل مضارع
 مفرد غائب و بر دیمکدر) کان دهندکی یسانیه یا حرف مصدر کاف
 هاء رسمیدن مبدل (کان ظن دیمکدر) دهندده اسم فاعل و بر یچی
 دیمکدر جمله می و بر یچیلک ظنی دیمک اولور (نمی برد فعل مضارع
 منفی مفرد ایلتیز دیمکدر (محصول ترکیب) جواد دیدی بنم مثالم
 انعامه سعیده یا خود سعیده و انعامده اول کچه مثالیدر که اشجینک
 النده در یعنی اشجینک النده اولان کچه کیسدر اگرچه اشجی هر نه
 و بر سره کچه اوزره کچر یعنی کچه واسطه سیله و بر اما کچه کتدویه
 و بر یچیلک ظنی ایلتیز یعنی منم بنم دیمز حاصلی خدای متعالک رزقنی

قولله ایصالده کچه کی آتم دیمک اولور حقیقته بویه در (قطعه)
 کرچه روزی از صکف خواجست روزی ده خداست * برسر روزی
 خوران خوش نیست ز و منت نهی * روزی یاه اصلیه ایله رزق
 دیمکدر (کف بونده مطلقا الدن کایمدر) (کف خواجه لامید خواجه
 بویه برده انعام صاحبی دیمکدر) (روزی ده وصف ترکیبی در رزق
 و ریجی دیمکدر) (روزی خوارده بویه رزق بیجی دیمکدر منع علیه
 اولان فقرادن عبارتندراف نون ادات جمددر) (زوازاودن محققدر
 از بونده من اجلیه معاشنه) (نهی فعلی مضارع مفرد مخاطب قویه سین
 دیمکدر یاغرده بولتان نسخه لیده زو واقعدر شارح کریازمش کرچه
 معنی جهتدن اصمددر اما نادرا ولد یغندن اعتزاز ایلدک) (محصول بیت)
 اگرچه رزق صاحب انعامک التنددر رزق و ریجی خداددر یعنی
 ظاهرده افندی المنسندن تقسیم اولنور اما حقیقته رزاق خداددر منع
 علیه اولان فقراتک باشنه خوش دیمکدر که انعامسندن ایچون منت
 قویه سین حاصلی انعامکی لایق دکلدر که بائنه قافه سین یاخود
 فقراتک باشنه اگر منت قورسن خوش دکلدر زیرا انعام سنک دکل
 خدا نکدر * نیست اوجز کاسه و کفلیر دیک رزق را * به که باشد
 کاسه و کفلیر از منت نهی * نیست دکلدر دیمکدر) (اوضمیری خواجه به
 راجعدر ادیک چوملاک دیمکدر اضافتی بیانیه) (تهی بوش دیمکدر
 (محصول بیت) خواجه رزق چوملکینک کاسه و کفلیرینک غیری
 دکلدر اعلادر که کاسه و کفلیر منتسندن بوش اوله یعنی منیم واسطه
 اولاق حسبلله بغینه کچه کبیدر صاحب ادراک اولان کیمسه کنسدوی
 کچه منزله سنده ییلوب فقرایه من وتو بیخ ایلر) (عروض) بوقطعه
 بحر رمل مثمن محذوفدر * صوفی دیگر را صفت کرده صفتی از روی
 شناختن و معرفت آورده فرمود که فلان کس سفره آریست نه سفره دار
 و خود را شریک سفره میسدارد نه مالیک سفره می شمارد یا سایر
 خورندگان یکسانست بلکه در نظر خود طفیل ایشانست * صوفی
 یاه ثانی حرف وحدت (دیگر را با حرف وحدت) را ادات مفعول
 (صفت کرده وصف ایلش دیمکدر) (صفتی با حرف تنکیر بردرلو
 وصف دیمکدر) (روی بونده جهت معناسنه دن) (شناسایی یاه ثانی

مصدر در به (شناختن صفت مشبهه بلیجیلاک دیمکدر علیم معناسنه
 معرفت عطف تفسیری شکل بدر هر نفس در فرق و آرایسه ده) آورده
 کنورمش دیمکدر که صفتی بکلمه سنه معناسده می بو طدر (فرمود فعل
 ماضی نفرد) که حرف ینسان (فلان الفاظ نگاہ دندر) سفره آروصف
 ترکیدر سفره کنور می فتح دیمکدر (سفره دارده بویه سفره طوبیجی
 مالدار دیمکدر) شریک اورناق دیمکدر (سفره به اضافتی مجازا بیانه
 تقدیر شریک نشستن کان سفره دیمکدر) می ادات استمرار (دارد فعل
 مضارع مفرد غائب) (ملیک صاحب معناسنه در) (سفره به اضافت
 بیانه) (شمارد فعل مضارع مفرد عدد ایدر دیمکدر) (خورند کان
 بیجیلر دیمکدر) (یکسان برابر دیمکدر مساوی معناسنه) (طفیل ضم طاء
 مهمله و فتح فایله دعوت اولنان کیمسه به تابع اولوب بیله کیده نه دیزلر
 ایشان خورند گانه راجه در) (محصول ترکیب) بر صوق برغیری بی
 وصف ایش علم و عرفان جهت دن وصف ایش یعنی عالمانه و عارفانه
 مدح و توصیف ایش بیورمش که فلان کیمسه سفره آرمعمر در
 و مطعمدر سفره دار و متمول دکندر و کندویی اهل سفره تک اورناق
 طور سفره صاحبی عدد ایلر سائر بیجی مسافرتن ایله برابر بلکه کندو
 نظرنده انلر طفیل و تابعی عدد ایدر (قطعه) چون بهمان سرای
 خویش نهد * خواجه خوان از رای درویشان * بهمان سرای
 یا حرف ضمه منعک خانه شدن عبارتدر (خوبشه اضافت بیانه
 نهد فعل مضارع مفرد قویه دیمکدر) (خواجه ماعلی) (خوان
 مفعول) (از برای ادات طفیل) (محصول بیت) چونکه کندو بهمان
 سرای به خواجه درویشان چون سفره قویه * طفل راهست اگر نمی
 داند * خویشان را طفیلی ایشان * طفل راه بیانه طالب مبتدی
 معناسنه در که ترکیب مجیدر دینلور (نمی داند بیلزسه دیمکدر فعل
 مضارع منفی) (از ادات مفعول) (طفیلی ایشان لایحه) (محصول بیت)
 بیت سایقه می بو طدر خواجه انعام و اطعامه میادرت ابتدا کده
 طفل راهدر اگر کندویی انلره طفیل بیلزسه یو پیته صنعت اشتقاق
 وارد که طفل ایله طفیل (یو قطعه) بحر خفیف مخبون و مقصور در
 بالذفات بیان اولتندی (بعض نسخه ده بیت ثانیثک مصراع اولی

او چو طغلت اگر نمی داند واقع اولمش در که معنی ینه او کی کبدر
 (حکایت) اعرابی بنزدیک امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه آمد
 و خاموش بنشست ذل فقر و فاقه برجین او ظاهر بود حضرت امیر
 از وی پرسید که چه حاجت داری شرم داشت که بزبان گوید بزین
 نوشت که مرد فقیرم حضرت امیر او را دو حله عطا داد و غیر از آن هیچ
 چیز را مالک نبود * (اعرابی یا حرف نسبت) بنزدیک با حرف صله
 بنزدیک عند معنای در ترکیب فیت دیر (امیر) اضافت بیانیه (کرم
 تفعلیل یا ندن فعل ماضی یونده امر معنای در (الله فاعلی) وجه
 مفعولی (ضمیر جناب علی به راجع در) بوالقالب حضرت علی به
 مخصوص در زیر اجناب حق وجه سعادت پونه مجرور ابلکدن مصون
 اتمکله نکریم ایش در زیر اصبی ایکن شرف اسلام ایله مشرف اولمش در
 آمد فعل ماضی دیمکدر (بنشست یا) تأکید ایله فعل ماضی
 او توردی دیمکدر (ذل ذال مجمله نك ضمیه و لام مشدده ایله خوراق
 معنای در) فقره اضافتی بیانیه (فاقه عطف تفسیر بدر) برجین او
 لایمه (جبین ناصبه معنای آیین دیمکدر) بود اادات ماضی (وی
 ضمیر اعرابی به راجع در) پرسید فعل ماضی سوال ایلدی دیمکدر (که
 حرف بیان) داری فعل مضارع مفرد مخاطب طو تار سین دیمکدر
 یو یله یرلده اکثر یا وارد دیمکدر (شرم او تاقق حجاب کی
 داشت فعل ماضی طو تودی دیمکدر) که حرف بیان (بزبان با حرف
 الصاق) بگوید با حرف تأکید گوید فعل مضارع سوبله دیمکدر
 نوشت فعل ماضی مفرد غائب یازدی دیمکدر (مرد فقیر بیانیه) میم
 ضمیر متکلم و حده (نوین اعرابی به راجع در) را اادات مفعول (حله
 یونده مطلقا ثوب معنای نه) عطا داد احسان و یردی دیمکدر (را
 اادات مفعول) نبود فعل ثنی ماضی مفرد غائب دکل ابدی دیمکدر
 (محمول ترکیب) بر اعرابی امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه حضور ینه
 کلدی و خاموش و ساکت او توردی و فقر و فاقه خورانی ناصبه سنده
 ظاهر و هوینا ابدی حضرت امیر یعنی جناب علی اندن سوال
 ایلدی که نه حاجتک وارد یعنی حاجتک ندر حجاب ایلدی که لسانیه
 سوبله یا اوزره یازدیکه مرد فقیر یعنی فقره مبتلا آدم حضرت علی

اكا ايكي ثوب احسان ابلدی واندن غیری هیچ نسنه به مالك نكل
 ابلدی حاصلی مالك اولدیغی نسنه بی اعرابی به ووردی * اعرابی یکی را
 رداساخت و دیگر را ازار کرد و بایستاد و چندیت مناسب حال در
 کمال فصاحت و بلاغت بر بدیهه انشا کرد حضرت امیر را بسیار
 خوش آمد سه دینار دیگر که از حق شاهزادها امیر المؤمنین حسن
 و امیر المؤمنین حسین رضی الله عنهما در پیش ایشان بود آنها را
 عطاداد * را اادات مفعول (ردا رانك كسر یله اوسته کین نسنه به
 دیرلر) ساخت فعل ماضی مفرد غائب دوزدی معناسنه بویه برلده
 ابلدی دیمکدر (ازار همزه نك كسر یله ایچه کین نسنه به دیرلر) بایستاد
 با حرف تاء **ك** بد ایستاد یا یله و یاسز طور دی دیمکدر (مناسب حال
 بیانیه کمال فصاحتده بویه) بر حرف استعلا (بدیهه بردن بره دیمکدر
) انشا ایجاد معناسنه در (را اادات مفعول) (که حرف بیان (حق
 شاهزاده لامیه) (ها اادات جمع) (پیش ایشان ده لامیه انلرك قتنده
 دیمکدر) (بود اادات ماضی) (آنهاسته دیناره اشارتدر) (محصل ترکیب)
 اعرابی حضرت علینك ویردیکی ثوبك برینی ردای و برینی آزار ابلدی
 و طور دی یعنی قائماً توقف ابلدی و بر قاحیت حاله مناسب کمال
 فصاحت و بلاغتده بداهه انشا ابلدی حضرت امیر خوش کلدی
 اوج دینار دخی که شاهزاده امیر المؤمنین حسن و امیر المؤمنین حسین
 حقندن انلرك قتنده ایدنی انلری ووردی یعنی حسین افندیلر بمزك
 حقندن اوج دینار دخی ووردی * اعرابی آنها را گرفت و گفت ای امیر
 المؤمنین مرا تو نکرترین اهل بیت من کرد اییدی و برفت حضرت امیر
 گفت شنیدم از حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم که فرمود قیمه
 کل امرئ ما بحسنه یعنی قیمت هر کس بقدر آن چیز است که و برای آراید
 از نحاس افعال و بدایع اقوال * (ازارا اادات مفعول آن مبلغه اشارت
) گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوندی یعنی الیدی دیمکدر (توانگر
 غنی معناسنه در) (زادات تفضیل) (یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید
 که جمله سی تفضیلده مبالغه افاده ایدر) (اهل بیت اضافتی بیانیه
) (منه لامیه) (کرد اییدی فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدك دیمکدر
 ضرورت معناسنی افاده ایدر) (برفت باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد

غائب

غائب گندی دیمکدر (اشنیدم فعل ماضی متکلم وحده اشتدم دیمکدر
 حضرت رسالت اسنادده مجازدر که ر جل عدل کی سرور عالم حضرت
 محمد صلی الله تعالی علیه وسلمین عبارتدر (که حرف بیان (فرمود
 فعل ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر حدیث شریف مقولی (قیمه
 مصدر بهامعناسته مبتدا (کل مضاف الیهی وادات سور (امر
 لفظنه مضاف امرء همزه وصلک کسریله رجل معناسته در (ما اسم
 موصوف محلا مرفوع خبری (بحسن فعل مضارع افعال باندن نختنده
 ماغلی امرء راجعدر جمله سی محلا مرفوع بانک صفتی احسان ایدردیمکدر
 کزن فعللا کرک قولا (ضمیر ظاهر مفعولی مایه راجع یعنی ملاجای
 تفسیر ایدر (قیمت آخرنده تاء کرد اولان مصادری عجم الایمی پیننده
 استعمال ایلسه تانی طویل یا زلزوا و قور (هر کسه اضافتی لایه (بقدر
 آن چیزست اول نسنه مقدار نجه در (که حرف رابط صفت (را
 اادات مفعول (آراید فعل مضارع مفرد الف ممدوده ایله برز دیمکدر
 (بحاسن علی خلاف قیاس حسنک جمیدر (افعال فعلک جمعی فعللا کرک
 کوزلرندن دیمکدر (بدایع بونده مجازا بحاسنه عطف تفسیر ایدر
 (محصول ترکیب) اعرابی اول مبلغی الدی ویدی ای امیر المؤمنین
 بنی بنم اهل بیتک غنی ری قبلدک وکتیدی حضرت امیر دبیدی شنیدم
 حضرت رسانندن صلی الله علیه وسلم که پیوردی (قیمه کل امری
 ما بحسنه) یعنی هر کسک قیمتی اولشی قدردر که کندوبی اشارک کوزلرندن
 وسوزلرک لطیفلرندن بریه حاصلی قولا وفعلا احسان ابتدیکی قدردر
 والحاصل هر قدر اخلاق حمیده ایله منصف اولوب اکرام قوی
 وانعام فعلی ابدرسه کندونن درجه و بهاسی و ردیکی وابتدیکی نسنه
 مقدار نجه در بو حدیث ابو بکر و عمر رضی الله عنهما حافلرنده وارد
 اولمشدر دیور وایت اولنور (قطعه) قیمت مرد نه از سیم وز راست *
 قیمت مرد بقدر و هزرت * قیمت مرد لامیه (نه اادات سلب معناده
 خبره مقیدر (محصول یت) انسانک قیمتی سیم وزرین دکدر انسانک
 قیمتی قدر و هز ایله در * ای بساینده از کسب هز * قدرش از خواجه
 یسی بیشترست * ای حرف ندا منادی محذوف (بسا چوق دیمکدر
 (که حرف بیان (کسب هز مصدرک مفعولنه اضافتیدر (شین ضمیر

بنده به راجعدر (خواجه افندی ومولا دیمکدر) بسی چوق دیمکدر
 (پیش بآه عربیله زیاده دیمکدر) (ترادات تفضیل) (موصول بیت)
 ای قابل خطاب اولان ذات چون بنده که یعنی چوق قول وارد که
 هنرکسب ونحصول ابتدیکندن ناشی او بنده نک قدری افسد یسندن
 چوق زیاده رکدر * وی بسا خواجه که از پی هنری * در ره بنده
 خود پی سپرس * از پی هنری هنر سز لکدن دیمکدر (در ره بنده خود
 پیانبه ولامبه) (پی سپر مغلوب دیمکدر) کما یتر حتی ایکی کیسه محاصمه
 ایدز کنی بری ملزم اولسه اکا طر فای عجم سپر انداخت دبرل (موصول بیت)
 دخی چوق افندی وارد که هنر سز لکندن اوتری کنسی قولی بولنده
 مغلوبدر یعنی قدر و منزلت جهتندن قولنه مغلوبدر * از عهد الله
 جعفر رضی الله عنهما آرند که روزی عزیمت سفر کرده بود بخلستان
 قومی فرود آمد که غلامی سیاه نگاهبان آن بود دید که سه قرص
 نان بجهت قوت وی آوردند سکی آتجا حاضر شد آن غلام یک قرص را
 پیش وی انداخت بخور دو پس دیگر را پینداخت از اهرم بخورد
 و پس دیگر را پینداخت از اهرم بخورد * (عبد الله جعفر قاعده
 اعجم اوزره علین پیندن ابن لغظی حذف اولمشدر بوذات مخاوت
 سمات یعنی جناب عبد الله ابن عم النبی و برادر علی اولان جعفر طبارک
 رضی الله عنه او غلبه در که بین الناس عبد الله رضوی ایه شهرت
 شاه اردر و دفتر کرماده نام نامیلری مسطور والسنة عالمده اسامیلری
 مذکور و مشهور در برکون عبد الله بن جعفر و ابو دحیه انصاری
 و حسان رضی الله عنهم حضراتلری مکة مکرمه دن مدینه منوره به
 کیدر لدی اثناء راهده بغور اصابت ایتمکله کیده جک محل یوق شامه
 قریب بر بادیه عربنک خیمه سته قونیدیلر عرب استقبال ابدوب بونلره
 عظیم اکرام ایلدی اول کیجه صفای خاطر ایلله قالدیلر صباح کیدر
 اولد قده یا لخال العرب بتمزده نان و نمک حقوقی ظاهر اولدی سرده مدینه
 منوره به کلک ان شاء الله برده سره خدمت ایده لم دیدی بر فیج زمان
 مرونده عرب به حظ و فقر و مضایقه ال و پروب چاره سز قالدی عیالی
 دیدیکه کثی کل مدینه منوره به کیت بلکه اول زمانبله بره مهمان اولان
 مخدوملرک برندن بر نفع ابریشسه ابدی عرب ابتدی نامیلرخی اونونتم

علم دیدی عورت ابتدای ابن الطیار دیوسؤال ایلدی برابن انلرك شماثللرنده
 کرم علامتری مشاهده ایلدم دیدی (عرب دخی مدینه منوره به وصول
 بولوب ابن طیار کیمدر دیوسؤال ایدرکن جکرکوشه زهرا نور دیده
 مرتضی حضرت امام حسین راست کلوب اول عرب به ای کشی اول سؤال
 ایلدی بکک مخدوم بنم عم زادمدر سن اتی ندن ییلورسین دیدی عرب
 ابتدای برزمان بادیده بکا مهمان اولمشلر ایدی دیدی امام حسین
 مرحبا یا خاالعرب سنک اوصافکی ایشلر ایدی دیوب برخادم تعیین
 یوروب سعادت خانه سنه قوندردی وعربه اکرام ایدوب یوزعدد نایقه
 انعام ایلدی اردلرنده تبعه لایله حضرت امام حسن کلوب یوز عدد
 دیشی یچی وردی عبدالله رضوی حضرتلری کلوب عرب ایله مصافحه
 ایدوب یوز بیک درهم بفشلدی والی بیک درهم دخی عورتنه کوندردی
 ابودحبه حضرتلری کلوب یا عرب بن صاحب ثروت دکلم همان بو
 دوه لریکه عجبو بولکده یم دیوب خرما بولکلندی عرب مسرورا غایت
 غنای تام ایله کیدوب بردخی قلت کورمدی ارقمه سی ارقور صاغنده
 قالمز مثلی طاهراولدی (آرنده بولله برلده نقل ایدرلر معناسنی افاده ایدر
) که حرف بیان (عزیمت سفر مصدرک مفعولنه اضافتیدر) کرده بود
 ایشلر ایدی (نخلستان انجلی دیمکدر) قومی به اضافت لامیه (فرود
 آمد ایندی یعنی نزول ایلدی) که حرف بیان (غلامی یا حرف وحدت
) نکاهان کوزدیمی دیمکدر یعنی بکچی (آه اضافتی لامیه آن نخلستانه
 اشارتدر نخلستانک بکچسی ایدی دیمک اولور) دید فعل ماضی مفرد
 غائب کوردی دیمکدر فاعلی حضرت عبدالله راجعدر (قرص فافک
 ضمیمه برنوع اتمکدر که کلچه تعبیر اولور مطلقا جرم معناسنه دخی
 کلور بونده معنای ثانی مراددر) نان اتمک دیمکدر (قوت آرق دیمکدر
) آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر دیمکدر (سکی یا حرف
 وحدت سک معروف) انجا اول مجلده دیمکدر (شد فعل ماضی مفرد
 غائب اولدی دیمکدر) را ادات مفعول (پیش اولک دیمکدر) وی
 لفظنه اضافتی لایسه (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر
) بخورد بله تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب ییدی دیمکدر اکل
 معناسنه فاعلی سکه راجعدر) پس باه عجمک فتحیه صکره دیمکدر

(دیگر را اادات مفعول غیر یسنی دیمکدر یعنی قرصک برنی دخی
 (پیداخت باه نا کید و بیه منقلبیه ایله آندی دیمکدر) (آزا آن قرصه
 اشارتدر اادات مفعول) (هم دخی دیمکدر) (محصول ترکیب) عبد الله
 ابن جعفر دن رضی الله عنهما روایت و نقل ایدر که برگون سفره
 عنیمت ایلش ایدی بر قومک اغنا جلفنده ترول ایلدیکي برسبیه غلام
 اول نخلستاک محافظی ایدی حضرت عبد الله کوردیگه اوچ
 قرص اتمک ایکا آزیق طریقیه له کتوردیلر حاصلی قوت بومبه سنی
 و ردیلر اول محله برکلب حاضر اولدی اول غلام برقرصی کلبک
 اوکنه اتدی کلب پیدی صکره برنی دخی اتدی اتی دخی صکلب
 پیدی صکره برنی دخی اتدی اتی دخی پیدی * عبد الله رضی الله عنه
 ازوی پرسید که هر روز قوت نوجبست گفت آنچه دیدی گفت چرا
 بر نفس خود ایشار نکروی گفت وی درین زمین غریب است چنین
 کجا می برم که مسافتی از دور آمده است و کرسنه است نخواستم که
 ویرا کرسنه گذارم پس گفت امروز چه خواهی خورد گفت روزه
 خواهم داشت * ازوی اعرانی دن دیمکدر (پرسید فعل ماضی مفرد
 مخاطب سؤال ایلدی دیمکدر) (که حرف بیان) (قوت تو لامبه سنک
 از یفک دیمکدر) (چبست ندر دیمکدر) (دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب
 کوردک دیمکدر) (بر اادات صله) (نفس خود بیستانه) (ایشار تاء مثله الله
 اختیار معناسنه در) (نگردی فعل نفی ماضی مفرد مخاطب ایلدک
 دیمکدر) (وی ضمیر کلبه راجعدر) (زمین ارض معناسنه) (غریب
 بوطنندن ابرو اولونه دیلر) (چنین بونیجیلین دیمکدر) (کجا کاف عجمک
 بضمیه ظن معناسنه در) (می برم فعل مضارع متکلم وحده ایلنورم
 دیمکدر اما بویله بر لویه ایلرم معناسنه مستعملدر) (مسافتی یا حرف
 تنکیر) (مسافه مکان بعید معناسنه در اما مطلق مکان معناسنه اولوق
 غهم اولنور) (دور اوزاق دیمکدر بعید معناسنه) (آمده ماضیدن قصدر
 کیش دیمکدر) (کرسنه کاف عجمک ضمی و زانک سکونیه وسین
 مویه نك کسر یله آج دیمکدر) (نخواستیم فعل نفی ماضی متکلم وحده
 استم و یلام دیمکدر) (وی ضمیر کلبه راجعدر) (رالی اادات مفعول
 (گذارم فعل مضارع متکلم وحده ترک ایدم برانهم دیمکدر) (پس

صکرة ديمکدر (گفتک فاعلى عبد الله راجع مدر) امروز بو کون
 ديمکدر که اين روزدن متفقدنر با لاده پسان اولندى (خواهى فعل
 مضارع مفرد مخاطب استرسن ديلوسن ديمکدر) خورد بونده مصدر
 معنائه در که مضارعه مضارندر (خواهى خورد بواجلدن ترکيب
 اولنوب يسن کرک مضاسنى متفقدنر) گفت فاعلى غلامه راجعدر
 (روزه اروج ديمکدر) خواهى مضارع متکلم وحده (داشت يسه
 مصدر معنائه در که خواهى مضارندر بو دخی طونسى کرک ديمک
 اولور (محصول ترکيب) عبد الله رضى الله عنه اتدن سؤل ايلدى که
 هر کون سنک وظيفه ندر غلام ديدى اول نسنه در که کوردک يعنى
 کوردبکک اوج قرص نان عبد الله ديدى نيچون کندو نفسکه
 اختصار ايلدى غلام ديدى اول کلب پوزمينده غريبدر بونجلين
 ظن ايدرم که مکان بعيددن کلتيدر و آج در استم که اتى آج پراغم
 صکرة عبد الله حضرت نرى ديدى بوکون نه يسن کرک غلام ديدى
 اوج طونسى کرک * عبد الله باخود گفت که همه خلق مرا در سخنة
 ملامت مى کند و بن غلام از من سخنى ترست آن غلام را و نخلصنا
 و هر چه در انجا بود همه را بخريد پس غلام را آزاد کرد و آنها را
 بوى بخشيد * با حرف صله (باخريد کندو به يعنى کندو کند و به
) گفت ديدى (که حرف بيان) همه خلق جميع مخلوق (مرا را ادات
 مفعول بنى ديمکدر) در سخنا سخاده (ملامت تعيب معنائه در) کنند
 فعل مضارع جمع غائب ايدر ديمکدر (را را ادات مفعول) همه را
 جمله سنى ديمکدر (بخريد باء تا کسب ايله فعل ماضى مفرد غائب الدى
 ديمکدر) کرد فعل ماضى مفرد غائب (آنها همه به اشارندر بوى غلامه
) بخشيد فعل ماضى مفرد غائب باغشلى ديمکدر (محصول ترکيب)
 حضرت عبد الله بن جعفر رضى الله عنهما کندو کندو به جميع خلق
 بنى سخاده تعيب ايدر بو غلام بدن سخنى رکدر اول غلامى واعمالى
 و هر نه که اول محنده ابدى جمله سنى صانون الدى صکرة غلامى آزاد
 ايلدى و انلرى غلامه بفشليوب احسان ايلدى (قطعه) نفس سک
 را يک دولقمه نان * بسک نفس هر که کرد ايشار * نفس سک لاميه
 (را ادات مفعول کک ليک نفسى ديمکدر) با حرف مصاحبت

(بیک دو لقمه نان بر ایکی اکس لقمه سیله دیمکدر (سک نفس بیاتیه
نفس کلپی دیمکدر) هر که هر کیسه که دیمکدر (ایثار بالاده کی کی اختیار
معنا سنه در) (محصول بیت) کلک نفسی بر ایکی لقمه ایله نفس کلپی اوزره
هر کیسه که اختیار ایلدی * کر بود بنده فی المثل شاید * خواجکا زرا
بند کیش اقرار * فی المثل فرضا معنا سنه استعمال اولنور (خواجکا زرا
را ادا ت صله (الف نون ادا ت جمع در) کاف هاء رسمیدن مبدل
(بند کیش شین ضمیری مصراع اولده کی بنده یه راجع در) (با حرف
مصدر کاف یه هاء رسمیدن مبدل (محصول بیت) اگر اول کلک
نفسی کندی نفسی اوزره ترجیح ایلین فرضا بنده اولور سه اصحاب نم
انک قول لقمه اقرار یعنی احرار ا کا قول اولقمه اقرار ایلسلر لا بقدر
(عروض) بوقطعه بحر خفیف مخبون مقصور و یا خود محذوف در که
کرار ا ذکر اولندی (حکایت) در مدینه عالمی بود عامل و در جیسع
علوم دینی کامل روزی گذرش بردار نحاسین افتاد کنیز کی دید
مغنیه که بحسن صوت غیرت ناهید بود و بحمال صورت حیرت خورشید
شفته چال و فریفته زلف و خا اوشد از سماع غنائش رخبت هستی
بیکر ای نیستی برد و با سماع نوایش از مضیق بخردی براه فسحت
سر ای بیخودی سپر * عالمی یا حرف وحدت (که حرف بیان) عامل
اسم فاعل عامل بقاء تغیر نده (دینی یا ادا ت نسبت (روزی یا حرف
و وحدت (گذرش شین ضمیر عالمه راجع در بعض نسخه ده هرورش
واقعه در مقابل در او غراغی دیمکدر) دار عربیدر خانه معنا سنه (نحاسینه
اضافت لامیه (نحاس قبح نون ایله قول و قراوش صایبچی یعنی اسیر چی
دیمکدر) (یا نون ادا ت جمع در حاصلی اسیر جیلر دار بنه یعنی اسیر
یا زار بنه (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر) (کنیز کی
یا حرف وحدت کنیزک جاریه معنا سنه کاف لر بمجمیدر) (دید قبل ماضی
مفرد غائب کوردی دیمکدر) (مغنیه اسم فاعل مفرد مؤنث تغنی ایدیچی
دیمکدر یعنی ایزلیبچی خواننده دیمکله تعبیر اولنور (که حرف بیان
(بحسن صوت یا حرف مصاحبت) یا حرف ظرف اضافت مصدرک
فاعلنه در کوتل صداده یا کوتل صدایله دیمکدر (غیرت ناهید
یونلر قبح کله در که ترکیب اولند قدده وصف افاده ایدر مثلاً در شک ماه

حیرت خورشید غیرت رضوان کی بونلرک چله سی کالسن کلبندر
 (ناهیست زهره دید کلری یلدیزه دیرل یعنی زهره حسن صوت ایله
 مشهور جهان ایکن بونک هداستدن غیرته کلوروز پرازهره به
 نفی استادی معروفه) (بود ادله ماضی) (بجمال صورت بحسن
 صوت کی کوزل صورتده یا کوزل صورت ایله دیمکدر) (حیرت
 خورشید غیرت ناهیسد کی یعنی کنش لماعده شهرت شعارایکن
 بونک حسنه حیران اولور دیمکدر) (شبنم دیوانه دیمکدر) (جمال
 اضافت مفعولنه در) (فریفته بحسب لافه الدائم معناسه در اما
 اصطلاحده عاشق ده استعجال اولنور) (زلفه اضافت بنه مفعولنه در
) (خال بک دیمکدر) (اویه لامیه که کنیز که راجعدر) (شد فعل ماضی
 مفرد غائب اولدی دیمکدر) (فاعلی عالم) (سماع مصدر) (اشتمک معناسه
) (غنایه اضافتی مفعولنه در) (شین ضمیر کنیز که راجعدر) (رخت هستی
 بخارا بیایه رخت قاش معناسه در) (هستی یا حرف مصدر وارلق
 دیمکدر وجود معناسه) (یا حرف صله) (صحرا ای نیستی به مجازا بیایه
 یوقلق صحراسته دیمکدر) (برد فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر
) (یا حرف مصاحبت) (استماع مصدر در) (اشتمک معناسه) (نوایش
 شین ضمیری کنیز که راجعدر) (نور قاج معنایه کلور اما بونده فن موسیقی ده
 یومقام مخصوصک اسمیدر که پنجهکاه خانه سبیله حسینی خانه سی مایسته
 پرده کیر وب پنجهکاه خانه سندن اغازه ایدوب بعده اشاعی کیدوب
 اول پنجهکاه و چارگاه و سگاه خانلرک سیرایند یروب دوگاه خانه سنده
 قمرالایدر و یتنه موسیقی سازی پرده لزدن بر پرده نک اسمیدر اما مراد
 اولدیکدر) (مضیق بخردی موصوفک صفتده اضافتیدر) (مضیق مکان
 مضیق یعنی طار موضع دیمکدر) (بخرد بانک قبی و خانک سکونیه هفل
 دیمکدر) (یا حرف فیه) (فصحت وزن و معناده و سعت کیندر) (فصحت
 سرای مر کاندندر سرای واسع معناسه یعنی اوجی بوجانی یوق
 پنخودی یا حرف مصدر پنخود کند و سزد دیمکدر) (راه فصحت سرای
 بر بنه راه فصحت بسرای دین خلط ایلش عی الله عند) (سپرد فعل
 ماضی سبک کسر یله قدیم به صدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (مدینه ده
 برطالم و ارایدیکم عامل و دینه منسوب اولان جبع علومده کامل یعنی

فقه واعتقاده فاضل برکون او غراغی یعنی بولی اسیر جیلر خانه
 دوشدی بر جاریه کوردی خواننده که کوزل صداده یا خود کوزل
 صدا ایله غیرت ناهید و کوزل مسورنده یا کوزل صورت ایله حیرت
 خورشید الیه خالنه دیوانه و زلف خالنه عاشق اولدی نغمه سنی
 اشمکدن ناشی و اریق متاعنی یوقلق صحرا سنه ایلدی یعنی گندندن
 مکتوب واله و حیران اولدی و انک نواسنی اشمک ایله عقل طارلفنندن
 پیخودلق سرزای واسعی بولنه قلم باصدی یعنی کندی حاصلی
 لؤزل و جان عاشق افکنده و تالان اولوب دائره عقلدن عالم جنونه
 قدم باصدی مترجه الفقیر (دشت جنون عالم انک نهایی) (از قاف
 عشق و ملک سخندرد بانی (قطعه) خوبی روی و خوبی آواز*
 می پرد هر یکی بنهادل* خوبی یا حرف نسبت (رو به اضافتی بیانیه
 کوزل یوزلی لک دیمکدر) (خوبی آوازه بویله کوزل صدالی دیمکدر
 (بی حرف تا کبید) (برد فعل ماضی مفرد غائب ایلنور دیمکدر بویله
 برلرله آکور دیمکدر که فتح با ایله بریدن یا ضم با ایله بریدن مصدرندن
 مستفید که نون مصدرک ماضی بارنودن را اولسه نفس را مفتوح قیلنور
 اندن صکره قطع معنایه اولان ضم با ایله بریدن مصدرندن مشتقه مشابه
 اولسون ایچون بانک ضمی فتحه تبدیل اولنور) هر یکی هر ری دیمکدر
 (بندها بالکزدیمکدر) (دل بردک مفعول صریحی) (محصول بیت) کوزل
 یوزلی لک و کوزل صدالی لک هر بری یا لکزد باشلی باشنه کوکل آکور
 یعنی هر بری جذب دلده مستفید* چون شود هر دو جمع در یک جا*
 کلر صاحب دلان شود مشکل* هر دو هر یکی سی دیمکدر که مراد
 صدای خوب ایله وجه لطیفدر) (در یک جا بر محمله دیمکدر) کار صاحب
 دلان لامیه (محصول بیت) چونکه هر یکی سی بر محمله جمع اوله
 صاحب دللرک حالی مشکل اولور (عروض) یوقطعه بحر خفیفندر که
 اجزای اصلیه سنه حذف و خن طاری اولوب فاعلاتن مفاعلتن
 فعلن اولمشدر که تفصیلی مرور ایلدی* لباس دانای بیفکند و پلاس
 رسوایی پوشید و خلیع العذار در کوی بازار مدینه می کردید دوستان
 بلامت او پر خاستند اما هیچ سودنداشت زبان حالش باین کله متکلم
 بود و باین ترانه مترنم* لباس دانای مجازا بیانیه (با حرف نسبت

بیفکند

(بیفکنند بآه تا کید ایله فعل ماضی برافندی دیمکدر) (پلاس رسولی ده)
 بجازا یلانیه (یا حرف نسبت بوا یکی اضافت حقیقت اولفده محملمدر
 پلاس کهنه و یرتی جامه ده دیرلر) (پوشید فعل ماضی مفرد غائب کیدی
 دیمکدر) (خلیع العنذر یولاری صبرلش دیمکدر که آزاده لکنه
 مستعملدر که باشی بوش دیک اولور ننه کیم ترکیبه دخی برشیقه ابتلا ایلله
 سرسری گزنه یولار سر دوه کچی کرر دیرلر خلاصه سر کر دانلقدن
 کاتیدر) (کر دید فعل ماضی چکر ینوردی دیمکدر) (خاستند فعل ماضی
 جمع غائب قالق دیرلر یعنی باشل دیرلر) (سود اسی دیمکدر) (داشت فعل
 نفی ماضی طوعدی یعنی اولندی دیمکدر) (زبان حال یستانییه) (شین
 صبر عالمه راجع دیر) (یا حرف مصاحبت) (متکلم اسم فاعل مفرد
 سوبلیجی دیمکدر) (بود اذات ماضی مفرد) (ترانه لیرلق معنی استنددر
 (مترنم اسم فاعل ایلجینی ایدی دیمکدر که قاعده جمع اوزده بود
 تقدیر اولنور) (محصل ترکیب) (عالمک لباسی برافندی ورسوایلی
 پلاسی کیدی و سرسری و آله و حیران گوی بازار مدینه ده چکرندی
 دولاندی دوستلرانی ملائمه طالع دیرلر اما هیچ اسی یعنی قائده اولندی
 عالمک زبان حالی بوکله ایله متکلم و بو ترانه ایلله مترنم ایدی که رباعی
 لیدر) (رباعی) زین گونه که جلوه آن دلاویز کنند * عاشق ز بلا چه
 گونه برهبر کنند * زین زله مخفف تا نکید ایچوندر معنای اصل بنیده
 اولفده محملمدر) (که حرف رابط) (دلاو ز وصف ترکیب در کوکل
 تعلق استدر یعنی دیمکدر که محبوبه اطلاق اولنور) (کند فعل مضارع
 دلاو برقا علی) (جلوه مقعولی) (برهبر اجتناب معناسنددر) (محصلیت)
 بو گونه باینوعدن جلوه بی اول دلاو ز ایلله یعنی حسن صورت و حسن
 اندا نوعنددن اول محبوب جلوه به آغاز ایلله عاشق ملادن نه دورلو
 برهبر واجتناب ایدر یعنی ایده من استغمام انکاری معناسی چه لفظندن
 خنقم در * بادست ملامت کسان در کوشم * لیکن بادی که آتشم
 نیر کند * بادیل دیمکدر هوا معناسنه) (سین و اذات خبر) (ملامت
 کسان لایمه و الف نون اذات جمع) (کوش قولی دیمکدر) (میم ضمیر
 متکلم وحده) (لیکن اذات استدر لک) (بادی یا حرف تنکیر) (که حرف
 بیان) (آتشم میم ضمیر متکلم وحده) (نیر کسکین دیمکدر شد تلی معناسنه

(موصولیت) هوادر یعنی بی معنادر و بیجا صلدر خلقك ملامتی
 بنم گوشمنده یعنی لوم ونو پیختری قولانغه کیرمز لکن بریلدر که آشمی
 کسکین ایدر حاصلی ناس بنی لوم ایندیکه حرارت عشق تسکین اولمز
 کسکین اولوب علونور (عروض) یور باغی شجره اخریدن در که
 صندرز و ایندالزندن میم ونون دوشوب فاعیل قانور مفعول به تبدیل
 اولنور حشو اوللرندن بشنجی ساکن اولان یادوشوب مفاعیل اولوب
 مقبوض اولور وحشو ثانیلرندن یانکر نون دوشوب مکفوف اولوب
 مفاعیل قانور وعروض وضر بنندن ایکی سبب خفیف بردن دوشوب
 مفاعیل فاعیل لفظنه تبدیل اولوب محبوب اولور جمله سی مفعول
 مفاعیل مفاعیل فعل اولور * این قصه بعد الله جعفر رضی الله عنهما
 رسید صاحب کنیرك را طلبید و بجهیل هزار درم کنیرك را خرید
 وفرمود تا بهمان صوت که آن عالم بسماع آن گرفتار شده بود نغمی کرد
 پرسید که ایندرا از که آموختی گفت از فلان مغنیه اورا نیز طلب کرد *
 رسید فاعیل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیمکدر (صاحب کنیرك
 لایمه (را ادات مفعول) طلبید فعل ماضی مفرد غائب استدی دیمکدر
 (بجهیل هزار باحرف مقابله (چهل هزار فرق یسک دیمکدر) (راینه
 ادات مفعول) (خرید فعل ماضی مفرد غائب الدی دیمکدر) (فرمود
 فعل ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر) (تاحرف تعلیل (باحرف
 مضاجبت) (همان بعضیلمرکب و بعضیلمر فردر دیر که یتنه معناسنی
 افاده ایدر) که حرف رابط صفت (بسماع آن اتی ایشتمکله دیمکدر
 (گرفتار طوتقون دیمکدر که بویه پرلده عاشقده استعمال اولنور) که
 کیم دیمکدر (آموختی فعل ماضی مفرد مخاطب او کړندك دیمکدر
 (نیز دخی دیمکدر) (موصول ترکیب) بوقصه یعنی عالمک سله بند
 زلف دلارا اولدینی عید الله بن جعفر رضی الله عنهما حضرت نلرینه
 ابرشدی جاریه نك صبا حنی استدی طلب ایلدی و فرق یك در همه
 جاریه بی الدی و پیوردی تا کیم یتنه اول صوت ایله که عالم اتی ایشتمکله
 گرفتار اولمش ایدی نغمی ایلدی عید الله حضرت نلری صور دیکه
 بونی کیم بدن او کړندك جاریه دیدی فلان مغنیه دن اتی دخی طلب
 ایلدی یعنی استیادی اولان مغنیه بی * بعد زان عالم را بخواند و گفت

می خواهی که آن صوت را که شبنقه آن شده از استاد آن کنیزک
 بشنوی گفت بلی آن مغنیه را فرمود تا با آن تغنی کرد عالم بخود پیفتاد
 چنانکه تصور کردند که مکر بمرّد عبدالله جعفر رضی الله عنه گفت
 دیدیکه ما بکشتن این مرّد درگاه افتادیم * بعد از آن بودند صکره
 دیمکدر یعنی جاریه بی الوب و استادینی طلبدن صکره (را ادات مفعول
) بخواند فعل ماضی مفرد غائب بآء تأکید ایله یونده دعوت ایلدی
 دیمکدر (می خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهام معناسنی
 متضمن استریمسین دیمکدر) که حرف بیان (را ادات مفعول) که حرف
 رابط صفت (شبنقه آن لامیه حیران معناسنه در) شده یا حرف
 خطاب همره حرف توسل اولمش سین دیمکدر (بشنوی بآء تأکید ایله
 فعل مضارع مفرد مخاطب ایشیده سین دیمکدر) بلی ادات تصدیق
 (را ادات صله) فرمود فعل ماضی مفرد غائب (تا حرف تعلیل
) بخود کنسد و سز دیمکدر که عشی ده استعمال اولنور باغینلق
 دیمکدر (پیفتاد بآء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر
) چنانکه انجیلین که دیمکدر (تصور تفعیل بائندن مصدر در که ظن
 معناسنده استعمال اولنور) کردند فعل ماضی جمع غائب (که حرف
 بیان) مکر یونده گانه معناسنه مستعملدر (بمرّد بآء تأکید ایله
 فعل ماضی اولدی دیمکدر) دیدید فعل ماضی جمع مخاطب و استفهام
 معناسنی متضمن کوردیکرمی دیمکدر (که حرف بیان) ماضیمیر متکلم
 مع الغیر بر دیمکدر (بکشتن این مصدرک مفعولنه اضافتیدر) با حرف
 سبب (افتادیم فعل ماضی متکلم مع التفسیر واقع اولدق دیمکدر
) (محصول ترکیب) جاریه بی الوب و مغنیه بی طلب ابتدا کنصکره عالمی
 دعوت ایلدی و دیدی استریمسین اول صدایی که آنک حیرانی اولمش
 ایلک اول جاریه نك استادندن ایشیده سین عالم دیدی بلی استرم اول
 مغنیه بیوردی تا کیم اول صوت ایله تغنی ایلدی عالم بخود دوشدی
 انجیلین که ظن ایلدیلر که گانه اولدی عبدالله بن جعفر رضی الله عنهما
 دیدی کوردیکرمی که بر بومردک اولسی سبب یله کاهده واقع اولدق
 * بعد زین فرمود تا آب بر روی وی زدند بخود باز آمد پاوی گفت
 عاند افسته بودیم که نودر عشق آن کنیزک باین مرتبه رسیده باشی گفت والله

آنچه پنهانست پیش از آنست که آشکاره شد * تا ادات تعلیل (بر
حرف صله (روی وی پیانیه (زدند فعل ماضی جمع غائب آوردیلر
دیمکدر (بخود با حرف صله گشندویه دیمکدر (باوی عالمه گفت دیدی
(ندانسته نون حرف نفی ندانسته ماضیدن قسمدر بلمش دیمکدر
(بودیم ماغنی متکلم مع الغیر ایدک دیمکدر که ندانسته بودیم بلمش
ایدک دیمک اولور (که حرف بیان (عشق آن لامیه (رسیده ماضیدن
قسمدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب رسیده باشی ابرشمش
اوله سین دیمک اولور (آنچه اول نسنه که دیمکدر (پنهانست کیرلورد
(پیش با عربی ایله زیاده دیمکدر (که حرف بیان (محصول ترکیب
اندنصکره یعنی عالم بایلدقدنصکره عبدالله حضرتلری بیوردی
ناکیم یوزینه صو آوردیلر کیرو ککندویه کلدی عالمه دیدی بز
بلمش ایدک که سن اول جاریه ک عشقنده بومرتبه ابرشمش اوله سین
یعنی پورته عاشق اولدیغکی بلمشک عالم دیدی والله اول نسنه که کیرلورد
اندن زیاده در که آشکاره اولدی یعنی آشکار اولوب کوردیکردن
کوردیکرز زیاده در * پرسید که خواهی که آن صوت را ازان کنیرک
بشنوی گفت دیدی که چون آنرا از دیگری شنیدم که عاشق اونستم
برمن چه گذشت حال من چه گونه شود اگر آنرا ازلب ودهان معشوقه
خود بشنوم پرسید که اگر وی را یبینی شناسی بکریست وگفت *
(خواهی و بشنوی مضارع مخاطب در استریمسین واشیدره پسین
دیمکدر (دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب کوردک دیمکدر (که حرف
بیان (از دیگری غیر یسندن دیمکدر (شنیدم فعل ماضی متکلم وحده
اشتدم دیمکدر (که حرف بیان (نیستم دکلم دیمکدر (گذشت فعل ماضی
مفرد غائب کجری دیمکدر (بشنوم باء تأکید ایله فعل مضارع متکلم
وحده اشتدم دیمکدر (بینی باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
کوررسین دیمکدر (شناسی ده بویله بیلورم پسین دیمکدر (بکریست
باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب اغلدی دیمکدر فاعلی تحتیده
عالمه راجعدر (محصول ترکیب) عبدالله حضرتلری سؤال ایلدیکه
استریمسین که اول صدایی اول جاریه دن اشیده سین عالم دیدی
کوردک که چون انی غیر یسندن ابشتم که انک عاشق دکلم بنم اوزریمه

نه گندی یعنی بنده ظهور ایدن حالی مشاهده ایدك بنم حالم نه كونه اولور
اكر مشوق اغزندن و دوداغندن ایشیدم یعنی اكر محبوبم دلندن
ایشیم دخی نه كونه حالات غریبه لر ظهور ایدر عیبد الله سوال
ایلدیكه اكرانی كور رسك ییلور مبین عالم اغلدی و دیدی مقول بو
یتندر (یت) * كفتی كه شناسی كه بردازتودل و دین * والله كه در آفاق
جزا ورا نشناسم * كفتی فعل ماضی مفرد مخاطب دیدك دیمكدر (كه
حرف بیان (شناسی فعل مضارع مفرد مخاطب ییلور مبین دیمكدر
(كه ذوی العقولده مستعمل اولان اسمدر كیم دیمكدر (برد فعل مضارع
مفرد غائب ایلرور دیمكدر (دل كوكل (دین مذهب معناسنه در اما
بویله مقاملرده كمال تعشقندن عبارتدر كه اصطلاح اولشدر (كه حرف
بیان (جزا ورا اناك غیری بی دیمكدر (نشاسم فعل نفی مستقبل متكلم
(محصول یت) دیدك كه ییلور مبین كیم الدی سندن دل و دینی یعنی
سندن دل و دینی آلان محبوبی ییلور مبین دیو سوال ایدك والله كه
آفاقده یعنی عالمده اناك غیری بی یلم * فرمودتا كنیزك را بیرون آوردند
و تسلیم وی كردند و كفت این مرزا است والله كه دروی بكوشه چشم
نكاه نكرده ام عالم در دست و پای عبدالله جعفر افتاد و كفت * یا حرف
تاكید (فرمود فعل ماضی مفرد فاعلی عبدالله جعفر افتاد و كفت * یا حرف
تعلیل (را ادات مفعول (بیرون آوردند چقار دیلر دیمكدر (تسلیم وی
مصدرك مفعولنه اضافتدر (وی ضمیری عالمه راجعدر (كردند فعل
ماضی جمع غائب (كفت عبدالله بن جعفر دیدی (این كنیز كه اشارتدر
(مرادات تحقیق (این مرزا است تحقیق بوسنكدر دیمكدر (والله واو
حرف قسم (كه حرف رابط قسم (در حرف صله كنیز كه دیمكدر
(بكوشه چشم با حرف مصاحبت كوشه چشم بیانیه (نكاه نكرده ام
نظر ایلیمشیم دیمكدر (دردست درینه حرف صله (پایك عیبد الله
اضافتی بیانیه (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمكدر
(محصول تركب) عبدالله بن جعفر پیوردی تا كیم جابه بی چقار دیلر
و عالمه تسلیم ایلدیلر و عبدالله دیدی بوجاز به سنكدر یعنی سكا هبه
ایلدیم والله كوز او جيله اكا نظر ایلیمشیم یعنی ظن ایلكه هوسنی آدی
اندن صكره بكا احسان ایلدی او یله دكل بلکه كوز او جيله دخی نظر

ایلدیم عالم عبدالله بن جمفرك البینه و باغنه دوشدی و دیدی مقول
 بور باعبد (رباعی) آیم ز کرم بروی کار آوردی * و زموج فراقم بکنار
 آوردی * آیم میم متکلم (اب بر روی کار آمد دیزل اصطلاح در برایش
 مراد اوزره صورت باغله (اوردی فعل مانعی مفرد مخاطب
 (بکنار آوردی خلاص ایلدک دیمکدن کایتدر (محصول بیت) کر مکدن
 ایشقه صورت بغلدک یعنی بی بر مراد ایلدک و بی فراق موجیدن
 خلاص ایلدک حاصلی معشوقه وصلت ایله شاد کام ایلدک مصراع
 اولک معناسی شارح اصطلاحات مجمدن بخبر اولغله ایشک یوزینه
 آب کتوردک یعنی بی عرض و وفاره ایرشدر دک دیمش پک ابی سو یلش
 و صودن معنی و یرمش * صبرم بدل زغم فکار آوردی * خوابم بد و
 چشم اشکبار آوردی * صبر مبتدا (میم ضمیر متکلم (دله مقید در
 فکاره مر بوطدر صبر بدل زغم فکارم تقدیرنده در (فکار فاک کسری
 و کاف عجمه له مجروح معناسنه در (چشم اشکبار موصوفک صفتنه
 اضافیدر اشکبار کثرت کر به دن کتایه وصف ترکیبدر (محصول بیت)
 غمدن مجروح اولان کوکله صبر کتوردک کثرت کر به به مبتلا اولان
 کتوزومه انخو کتوردک حاصلی بکا هر جهنم به راحت و یردک دل
 لفظی غمه مضافدر دیمش شارح مرحوم لکن زاء مفرده وار ایکن
 اضافه مانعدر هر تقدیر زائد اعتبار ایلدک تعبیر محمله دکلدر
 (عروض) بور باعی اخرج مقبوض سالم ابتدر که مفعول مفاعیلن
 مفاعیلن فع اولور که زحافاتنی بیان اولندی (پس دست کنیرک را بکرفت
 و پنخانه خود روان شد عبد الله غلامی را فرمود که چهل هزار درم
 بکبر و برو و بدیشان بده تا بجهت فکر معیشت غباری برخاطر ایشان
 نشیند و بفرغت خاطر از یکدیگر متمتع شوند * دست کنیرک بیسانه
 را ادا ت مفعول (بکرفت بآنها کید ایله فعل ماضی مفرد غائب طوندی
 دیمکدر (و پنخانه خود باصله اضافه لامیه (روان شد کندی دیمکدر
 (غلامی را یا حرف وحدت را ادا ت مفعول (فرمود فعل ماضی (که
 حرف بیان (چهل جیم عجمک کسر به فرق دیمکدر (چهل هزار
 فرق یک دیمک اولور بکبر بآنها کید ایله امر حاضر مفرد در طوط دیمکدر
 (برو دخی بویه در کیت دیمکدر (بدیشان با حرف صله دال همزه دن

منقلب ایشان ضمیر کثیرك ايله عالمه راجع در (بده باء تا کید ايله امر حاضر ویر دیمکدر) (ناحرف تعلیل) (بجهت باحرف مصاحبت جهت بونده سبب معناسنه در) (فکره اضافتی بیانیه) (فکرك معبشته ده بوبله) (غباری باحرف وحدت غبار نوز دیمکدر کدردن نگایه در) (ننشیند فعل نئی مستقبل اوتورمیه دیمکدر) (از یکدیگر بری برندن) (متمتع تفعل بابندن اسم فاعلدر فائده مند معناسنه) (محصول ترکیب) پس کنترکک الی طوبندی و کندی خانه سنه کندی عبدالله برغلامه پیوردیکه قق یک اچیه طوت یعنی آل و کیت وانلره و برناکیم معبشت فکر سیبيله انلرك خاطرینه برکدر اوتورمیه یعنی فراغ باللری کالده اولوب تشویش معبشت دخی اولسون و فراغت خاطر ايله برندن فائده منسد اوله زهی سخاوت (حکایت) عبدالله جعفر را در عهد معاویه از خزانه بیت المال هر سال هزار درم می دادند چون نوبت میرید رسید آنرا هیچ هزار درم رساند ملامش کردند که این حقوق همه مسلمانانست چرا یک کسی دهی * (محصول ترکیب) عبدالله بن جعفر معاویه زمانده بیت المال خزینه سندن هر ییل یک اچیه و برلر ایدی چونکه نوبت یزیده ایرشدی انی بش یک اچیه به ایرشدردی ملامت ایلدی لبرکه بوجیع مسلمانلرك حق لریدر نیچون برکیمسه به ویرسین * کفت من این را بمحتاجان مدینه میدهم زیرا که وی هیچ از ارباب حاجات دریغ نمی دارد و پنهان از وی کسی را همراه وی بمدینه فرستاد تا تفحص احوال او نماید در مدت یکماه همه را صرف کرد چنانچه کویند بقرض محتاج شد * (محصول ترکیب) یزید اول لائمه جوانده دیدی بن بودراهمی مدینه تک محتساج لرینه و یزید زیرا که عبید الله ارباب حاجاتدن هیچ دریغ ایلز و عبد الله مدین کبرلی برکیمسه بی اول لائمه بولد اش اوله رق مدینه به ارسال ایلدی تا کیم انک احوالی تفحص کوسره یعنی تفش ایلوب ارایه برآی مدته مجموعنی صرف و خرج ایلدی انجلین که دیرلر قرضه محتاج اولدی یعنی دین اچیه المغه محتاج اولدی (قطعه) دکر بدست کریم اوفتد جهان چه یکسر * جهان باشد صد بار از جهان هم بیش * (بدست باحرف صله) (کریمه اضافتی بیانیه) (اوفتد واو ايله افتد کبی فعل مضارع مفرد غائب دوشه دیمکدر) (یکسر

بر او غوردن یعنی جله بتون دیمکدر (جهان چه باشد جهان نه اولور
 ضد بار یوز کره دیمکدر) هم دخی دیمکدر (پیش بآء عربیله زیاده
 دیمکدر) (محصول بیت) اگر کریمك الله دوش سر سه مجموع عالم یعنی مال
 جهانی کریمه و بر سه ر جهان نه اولور یعنی مال جهان لاشی در یوز کره
 جهانند دخی زیاده حاصلی یوز جهان مالندن دخی زیاده و بر سه ر
 ینه لاشی کیندر میل و رغبت ایلز و اعتبار ایز * چرا شود دل درویش
 ریش ازان حسرت * چو هست کبسه جودش خزینه درویش
 (چرا نیچون دیمکدر) (شود فعل مضارع اولور دیمکدر) (دل درویش
 لامیه) (ریش یاره دیمکدر) (هست لفظی درویش لفظنه مقیدر
 درویشست تقدیرنده در) (کبسه جود مجازا یانه) (خزینه درویش
 لامیه) (محصول بیت) نیچون اولور درویشك کوکلی یاره اول حسرتدن
 یعنی درهم و دینار حسرتدن درویشك کوکلی نیچون یاره اولور
 یعنی اولز چونکه کریمك چودی کبسه سی درویش نیچون خزینه در
 حاصلی کریم و چو مرد وار ایکن فقرا محزون و مکدر اولز (عروض)
 بوقطه بشر محنت محبوبدر که بر مصرای مغاعلن فعلا تین مغاعلن
 فعلا ت اولور (حکایت) خلیفه بغداد در موکب حشمت و شوکت خود
 میراند دیوانه پیش وی رسید و گفت ای خلیفه عنان کشیده دار که
 در مدح توسته بیت گفته ام گفت بخوان بخواند خلیفه را خوش آمد *
 (موکب میمك فنی و کافك کسر یله زینتی آه بنظره دیرر) (حشمت
 حاء مهمله نك فتحیله خدم معناسنه در) (شوکت معلوم بونلرك اوجی
 دخی بونده سلطنت معناسنه در) (خوده اضافت لامیه) (می ادات
 حکایه ماضی مفرد سوررایدی دیمکدر) (دیوانه یا حرف وحدت همزه
 حرف توسل) (پیش وی لامیه انك گفته دیمکدر) (عنان دیر کین دیمکدر
 (کشیده ماضیدن قسم چکش معناسنه) (دار امر حاضر طوط دیمکدر
 اما عنان کشیده دار آت باشین چك دیمکدن عبارتندر) (که ادات تعلیل
 (مدح تولا میه) (سه اوج) (گفته ام فعل ماضی متکلم وحده دن قسمدر
 دیشم دیمکدر) (گفت خلیفه دیدی) (بخوان بآء تأکید ایله امر حاضر
 مفرد اوقی دیمکدر) (بخواند فعل ماضی مفرد غائب اوقودی دیمکدر
 (محصول ترکیب) بغداد خلیفه سی کنندی سلطنت و شوکتی سورردی

یعنی کمال شوکت ایله کیسدر دی بردیوانه انک فتنه ایرشدی و دیدی
ای خلیفه آن باشن چک زیراسنی مدحده اوج یت سو بلشم خلیفه
دیدی اوقو درویش اوقودی خلیفه به خوش کلدی * دیوانه چون
آزا دید گفت مر اسه درم عنایت کن تاروغن و خرما خرم و سیر
بخورم خلیفه فرمان داد تا بهر پیتی هزار درم بوی دادند * تا حرف
تعلیل (روغن یاغ دیمکدر) (خرم خاه میجه تک کسر یله فعل مضارع
متکلم وحده الیم دیمکدر) (سیر کسره صریح ایله طوق معناسنه در
جوع مقابلی کسره مجهوله ایله صارم ساق معناسنه کلور بونده
ایکی سی دخی قابلدر بلکه معنای ثانی الیقدر هر نقدر شارح معنای اوله
ذاهب و ادرسه ده) (بخورم باء تأکید ایله فعل مضارع متکلم وحده
یم دیمکدر) (محصول ترکیب) دیوانه اتی چونکه کوردی یعنی یتلرین
خلیفه به خوش کلدیکین کوردی و دیدی بکا اوج درهم کرم ایله
تا کیم یاغ و خرما آلم و طوق یم یعنی طوینجه یم یا خود صارم ساق یم
خلیفه فرمان ایلدی تا کیم هر پیتی قابله سیده بیک درهم اکا ویره یعنی
ویرمه که فرمان ایلدی (قطعه) چون ذل فاقه زور کند بر سخنوری *
کر مدح پادشاه سخا ور کند رواست * ذل مصدر در (فاقه به اضافتی
مفعولنه در فاقه فقر دیمکدر) (سخنوری یا حرف وحدت) (ور لفظی
ادات فاعل یا نسبت خلاصه شاعر دیمکدر) (سخا ورده بویله جو مرد
دیمکدر) (روا جائز معناسنه در) (محصول یت) چونکه فقر خورانی
شاعره غلبه ایله اگر جو مرد پادشاهک وصفی ادرسه روا و جائز در
* مدد و ح چون کریم بود کرز شعراو * هر یت را خزانة کوهر
کنسد سزاست * مدد و ح اسم مفعول مدح اولشمس دیمکدر یعنی
او کلش (را اادات مفعول) (محصول یت) مدح اولنان چونکه کریم اوله
اگر انک یعنی شاعرک شعرندن هر پیتی خزینه کوهر ایله لابقدر
(بعض نسخه ده کند پرینه دهد واقعدر اول وقت یت راده کی را
صله اولور معنی هر یت شه کوهر خزینه سی ویرسه سزادر) (عروض)
بو قطعه بحر مضارع اخرب مکفوف مقصور در که بر مصرعی
مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور) (حکایت) ابراهیم بن سلیمان
بن عبد الملك بن مروان کوید که دران وقت نوبت خلافت از بنی امیه

بنی العباس انتقال یافت و بنی العباس بنی الامیه را می گرفتند
 و می کشند من بیرون کوفه بر بام سرایی که بسجرا مشرف بود نشسته
 بودم علمهای سیاه از کوفه بیرون آمد در خاطر من چنان افتاد که
 آن جماعت بطلب من می آیند * ابراهیم بن سلیمان بن عبد الملك
 بن مروان بونلر با جمعه امویه خلفا هستند در تفصیلی توار بخنده در
 استبان مراجعت ایلسون (گوید فعل مضارع گویند بن باعلی خلاف
 قیاس گفتن دن نقل ایدر دیمکدر) (که حرف رابط مقول قول (یافت
 فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر) (می حکایت حال ماضی) (گرفتند
 فعل ماضی جمع غائب طوتار لردی دیمکدر) (می کشند بویه
 اولدر لردی دیمکدر) (بیرون کوفه لامیه) (کوفه عراق عربده بر شهر
 عظیم ابدی الان خرابدر) (بام طام دیمکدر) (سرایی با حرف وحدت
 (که حرف رابط صفت) (بسجرا با حرف صله) (مشرف بونده ناظر
 مناسبه در) (بود ادات ماضی) (نشسته بودم اوتورمش ایدم) (که
 حرف بیان) (علمها ها ادات جمع علم بیراق دیمکدر) (سیاهه اضافت
 بیانیه) (آمد فعل ماضی کلدی دیمکدر) (در حرف صله) (خاطر من
 لامیه) (افتاد فعل ماضی واقع اولدی بونده کلدی دیمکدر) (بطلب من
 لامیه) (با حرف صله) (می ادات تأکید) (آیند فعل مضارع جمع
 غائب کلورل دیمکدر) (محمصول ترکیب امر و انک اوغلی عبد الملك
 اوغلی سلیمانک اوغلی ابراهیم نقل ایدر که اول وقت که نوبت خلافت
 بنی امیه دن بنی عباسه انتقال ایلدی و بنی عباس بنی امیه بی طوتار لردی
 وقتل ایدر لردی بن کوفه نك طشره سنده بر سرایك طامنده که
 صحرا یه ناظر ایدی اوتورمش ایدم یعنی صحرا یه ناظر بر سرایك طامنده
 اوتورر ایدم که سیام بیراقلر کوفه دن طشره چقیدی بنم خاطر یه
 افجلین کلدیکه اول جماعت بنی طلبه کلورل یعنی انلرک بنی ارادقلری
 خاطر یه خطور ایلدی * از بام فرود آمدم و متکروار بکوفه در آمدم
 و هیچکس را نمی شناختم که پیش وی پنهان شوم بدر سرای بزرگی
 رسیدم در آمد دیدم که مردی خوب صورت سوار ایستاده و جچی
 از غلامان و خادمان کرد او در آمده اند سلام کفتم گفت تو کبسی
 و حاجت تو چیست * فرود آمدم فعل ماضی متکلم وحده ایندم

دیمکدر (متکر تفعّل یا بندن اسم ماعلدر تبدیل دیمکدر) و اادات
 تشبیه (بکوفه یا حرف صله) (در آمدم فعل ماضی متکلم وحده گیردم
 دیمکدر) نمی شناختم نون نافیه می اادات حال (شناختم فعل ماضی
 متکلم وحده) اکلز بیلز ایدم دیمکدر (پیش وی لامیه پیش قیت
 معناسنه در) پنهان گیرلو (شوم فعل مضارع متکلم وحده اولم دیمکدر
) بدر سرای بزرگی لامیه لدر (یا حرف صله یا حرف وحدت بر کارک
 سرایی قیوسنه دیمکدر) (رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ایرشدم
 دیمکدر) (در آمدم گیردم) (دیدم کوردیم) (که حرف پیان) (مردی یا
 حرف وحدت) (ایستاده ماضیدن قسمدر دورمش دیمکدر) (جعی یا
 حرف وحدت) (کرد کاف عجمک کسر بله چوره دیمکدر) (در آمدید
 بونده جمع اولشالر دیمکدر) (تو کبستی سن کبستی دیمکدر) (حاجت
 توجبت سنک حاجتک ندر) (محصول ترکیب) (طامدن ایندم و تبدیل
 صورت کوفه به گیردم هیچ کبسه بیلز ایدم که انک قتنده ~~کیرلتم~~
 بر کارک سرایی قیوسنه ایرشدم کوردیم که بر کوزل صورتلی مرد بش
 طور و بر جمع اطرافنه جمع اولشالر سلام علیک دیدم دیدی سن
 کبستین و حاجتک ندر بعض نسخه ده متکر یرینه متفکر واقعدر
 شارح دخی اتی اختیار ایلش چندان مناسب دکل * کفتم مردی ام
 کریخت که از خصمان خودی ترسم بمنزل تو پناه آورده ام مرا
 بمنزل خود در آورد و در حجره که نزدیک جرم وی بود بنشانند * مردی
 یا حرف وحدت (میم متکلم همزه حرف نوسل) (کریخت قاخچین
 دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (خصمان الف نون اادات جمع) (خوده
 اضافت لامیه) (می اادات تأکید) (ترسم فعل مضارع متکلم وحده
 قورقرم دیمکدر) (یا حرف صله) (منزل تو لامیه) (پناه صغتمه معناسنه
 اسمدر) (آورده ماضیدن قسم) (میم ضمیر متکلم همزه حرف نوسل) (پناه
 آورده ام صغتمیم دیمکدر) (در آورد کنوردی دیمکدر) (در حرف
 ظرف) (حجره یا حرف وحدت همزه نوسل حجره او طه دیمکدر) (که
 حرف رابط صفت) (تزدیک یقین دیمکدر) (بنشانند باء تأکید ایله فعل
 ماضی متعدی الف نون اادات تعدیه نه یکم بیان اولندی اوتورندی
 یعنی ایستکان ابتدای دیمکدر) (محصول ترکیب) (سن کبستین دیوسولل

ابدنچه دیدم قاجقین برآدم که خصله مردن فور قمر سگ منزله
 صفندم بنی منزله کتوردی و برچره ده که انک حرمه یقین ایدی
 اوتورتدی یعنی کندی حرمه یقین بر او طه ده بنی اسکان ایلدی
 * چند روز انجا بودم به بهترین حالی هر چه دوستری داشتم از مطعم
 و مشارب و ملابس همه پیش من حاضر بود از من هیچ نمی پرسید
 هر روز يك بار سواری شد و بازی آمد يك روز ازو پرسیدم که هر روز
 تازی پنم که سواری شوی و زودی آبی بچه کاری روی گفت *
 چند روز بر قج دیمکدر (انجا اول محله) (بودم اولدم) (به بهترین
 باحرف مصاحبت) (به هاء ملفوظی و باء مکسوره) (ایو دیمکدر
 (ترادات قضیل باحرف نسبت نون حرف تأکید) (حالی باحرف
 وحدت) (می ادات حال ماضی) (داشتم فعل ماضی متکلم وحده) طو زاید
 دیمکدر (مطاعم مطعم جمعی که مصدر می در یه جکر دیمکدر
 (مشارب ده بویه ایچه جکر دیمکدر) (ملا بس ده بویه کیه جکر
 دیمکدر) (پیش من لامیه پنم فتمه دیمکدر) (نمی پرسید سؤال ایلدی
 معانسه فعل نفی ماضی مفرد غائبه) (يك بار برکزه دیمکدر) (سواری
 سوار اولوردی) (باز بونده بنه دیمکدر) (می آمد کلور ایدی دیمکدر
 (پرسیدم فعل ماضی متکلم وحده سؤال ایلدم دیمکدر) (پنم فعل مضارع
 متکلم وحده کلوروم دیمکدر) (می شوی فعل مضارع مفرد مخاطب
 اولورسین دیمکدر) (زود تیر دیمکدر) (می آبی فعل مضارع مفرد مخاطب
 کلورسین دیمکدر) (می گوی ده بویه کیدرسین دیمکدر) (محصل ترکیب)
 بر قاج کون اول سرایده اولدم بر ایورک حال ایله که هر نه دوسترک
 طو تر دم یعنی استدیکم و سودیکم یه جکر دن و کیه جکر دن بتون پنم
 فتمه حاضر ایدی یعنی بندن بر می در میخ ایتر ایدی بندن هیچ سؤال
 ایلدی یعنی پنم کیه اولدیغم سؤال ایتمدی هر کون برکزه سوار اولوردی
 و بنه کلوردی بر کون ایدین سؤال ایلدم که هر کون سنی کلورمکه سوار
 اولورسین و تیر کلورسین نه ایشه کیدرسین جوانده دیدی * ابراهیم
 این سلیمان پدر مرا کشته است شنیده ام که درین شهر پنهان شده است
 هر روزی روم بامید آنکه بشاید و بر ایایم و بقصا ص پدر خود برسانم *
 (بقصا ص پدر خود لامیه و بیانه باحرف صله) (برسانم بامتا کند ایله

فعل مضارع متعدی متکلم وحده ابرشدره بم دیمکدر (محصول ترکیب)
اول مرد دیدی ابراهیم بن سلیمان بنم بابای قتل ایشدر اشته که
بوشهرده کیرلنشدر هرکون کیدرم اول امید ایله که اوله که اتی بولم
و کند و پدرم قصاصنه ابرشدریم یعنی بابامک قاتی اندن الکوب قتل
ایدم * چون ایتر شنبدم ازادبار خود در نجب ماندم که مرا قضا
بمزل کسی انداخته است که طالب قتل منست از حیات خود سیر آمدم
آن مرد را از نام وی و نام پدر وی پرسیدم دانستم که او راست می گوید *
(ایتر ازادات مفعول) شنیدم فعل ماضی متکلم وحده اشته
دیمکدر (ادبار بد بخت معنای استعمال اول نور (خود) اضافت لامیه
ماندم فعل ماضی متکلم وحده قائدم دیمکدر (که حرف بیان) قضا
جناب حقن کلن مصائبه دیر (بمزل کسی با حرف صله اضافت لامیه
یا حرف وحدت) انداخته ماضیدن قسمدر آتش دیمکدر (که حرف
بیان) طالب قتل ابریم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (قتل من لامیه
(حیات خود لامیه) (سیر آمدم حسب اللغة طوق کدک دیمکدر لکن
ناامید لکده استعمال اول نور (مرد را ازادات صله) (نام وی لامیه) (دانستم
فعل ماضی متکلم وحده یلدم دیمکدر (می گوید فعل مضارع مفرد
غائب سو یلردیمکدر (محصول ترکیب) چون بونی اشته یعنی بوکلام
موحش مسوم اولدقده کند و ادباریدن نجبه قائدمکه بنی قضا
آلمی بر کیمه تک منزله آتمشدر که بنم قلمه طالبدر کند و حیاطمدن
ناامید و ما یوس اولدم و اول مرده کند و آندن و باباسی آندن سوال
ایلدم که اول مرد طوغری سو یلر * کفتم ای جوانمرد ترادر ذمه
من حقوق بسیارست و اجهست بر من که ترا بر خصم تو دلالت کنم و این
راه آمد شد را بر تو کوتاه گردانم ابراهیم بن سلیمان منم خون پدر خود
از من بخواه باور نکرد * ترا را ازادات تخصیص (ذمه بونده بیون
معنای صله در (منه اضافت لامیه) (که حرف بیان) ترا را ازادات صله
(خصم تو لامیه) (کنم فعل مضارع متکلم وحده ایلم دیمکدر) راه آمد
شد بیانیه آمد شد مصدر می کنند کلوب کتمه معنای (را ازادات مفعول
(خون پدر لامیه یا یا ک فانی دیمکدر بخواه باور تا صک بد ایله امر حاضر
مفرد استه دیمکدر (باور نکرد) ابتمدنی دیمکدر فاعلی مرده را جعفر

(محصل ترکیب) دیدم ای جوانمرد سنک بنم بو بنده حقلرک چوقدر
واجبدر بنم اوزیمه سکا خصمی دلالت ایلم و بوکلوب کتمه بولینی
سکا قصه ایلم ابراهیم بن سلیمان بنم باباکل قانی بندن استه اول مرد
ایشانمدی * گفت همانا که از حیات خود تنک آمده می خواهی که از بن
محنت خلاص شوی گفت لا والله که من او را کشته ام و نشانها کتم
دانست که راست می گویم رنگ او را فروخت و چشمان وی سرخ شد
زمانی سر در پیش انداخت بعد زان گفت زود باشد که پیدر من رسی
و خون تواز تو خواهد من زینهای داد ام ترا باطل نکنم برخیز و بیرون
رو که بر نفس خود ایمن نیستم مبادا که گزند ی تو رسام پس هزار دینار
عطا فرمود بر گرفت و بیرون رفتم * همانا بکزد دیمکدر (که حرف بیان
حیات خود بیانه) تنک طار دیمکدر (آمده یا حرف خطاب همزه
حرف توسل مجموعی اوصافش سین دیمکدر) خواهی فعل مضارع
مفرد مخاطب استرسین دیمکدر (که حرف بیان رنگ اولامیه) برافروخت
بر حرف تأکید افروخت فعل ماضی مفرد غائب پارلادی دیمکدر
(چشمان وی لامیه) سرخ شد قزاردی دیمکدر زمانی یا حرف وحدت
پیش اولک دیمکدر (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر
(سر در پیش انداخت فکر و اندیشه دن عسارندر) زود تیر دیمکدر
(باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) پیدر من یا حرف صله
اضافت لامیه لرسی فعل مضارع مفرد مخاطب ابر بشور سین دیمکدر
(خون خود لامیه) خواهد فعل مضارع مفرد غائب استردیمکدر یا خود
امر غائب معانسته اسنسون دیمکدر خواهد بندن یا خواستندن ز برامصدر
تائی سینی ده تاداله قلب اولند قد نصکره سین یا حذف اولنور یا یا به
قلب اولنوب یا هایه قلب اولنور بونده هایه قلب اولنشدن (زینهای
یا حرف وحدت زینهار بونده امان دیمکدر) داده ماضیدن قسمدر
(میم ضمیر متکلم همزه حرف توسل) برخیز امر حاضر قالی دیمکدر
(روده بوبله کبت دیمکدر) که حرف تعلیل (نفس خود لامیه) مبادا که
اولبه که (گزند ی یا حرف وحدت) گزند کاف عجمک ضمیمه ضرر
دیمکدر (رسام فعل مضارع متعدی متکلم وحده ابر شد یرم دیمکدر
(بر گرفت قبض ایلدم دیمکدر) (محصل ترکیب) اول مرد دیدی بکرر که

ڪڪندو جيان ڪدن اوصاف مش سين اسٽر سٽڪه پو محندن خلاص
 اوله سين بن ديدم لاواله يعني بويله ديدڪين کي دڪل ڪه بن اتي
 اولدر مشعر و نشا لري سويلدم بيلديڪه طوغري سويلدم انڪ بوزي
 پارلادي وکوزلي قزاردی حاصلی آثار غضب ظاهر اولدی بر زمان
 قشکر ایلدی بوندنصره دیدی تیر اولور که بنم بابامه ابرشور سین یعنی
 یقینده سٽکه اجل موعودک کلور فوت اولور سین و بابامه ملاقی
 اولور سین قاننی سندن اسٽر بنم دعوامه حاجت یوق یاخود اسٽسون
 یعنی قاننی سندن طلب ایلسون بن بر امان که ویرمشم سکا باطل ایلیم
 قانق و طشره کیت زیر ا کدو تقصمه امین دکل اولیه که سکا بر ضرر
 ابرشدریم پس یک التون عطا بیوردی قبض ایلدم و طشره کیتدم
 (متنوی) جوائمردا جوائمردی پیاموز * زمردان جهان مردی پیاموز *
 (جوائمردا الف حرف ندا ای جوائمرد دیمکدر) (جوائمردی باحرف
 مصدر جوائمرداکی دیمکدر) (پیاموز باء تأکید ایله امر حاضر مفرد
 اوکرن دیمکدر) (مردان جهان لامبه جهانک خردلرندن دیمکدر
 (مردی باحرف مصدر مرداکی دیمکدر) (محصول بیت) ای جوائمرد
 جوائمرداکی اوکرن یعنی ای دعوائی مخفا و اطف و کرم ایدن کیمسه
 جوائمرداکی بویه بذل جان ایلده در مردان جهانندن مرداکی اوکرن
 تعلیم ایله * درون از کین کین جویان نکهدار * زبان از طعن بد کویان
 نکهدار * کین کین جویان بیانیه کین جو وصف ترکیبدر الف و نون
 ادات جمع طالب کین اولنره کیندن دیمکدر (نکهدار حفظ ایله دیمکدر
 (طعن بد کویان بیانیه بد کو وصف ترکیبدر کتو سوبیلی دیمکدر الف
 نون ادات جمع کتو سوبیلی بیلره طعنندن دیلیکی دیمکدر) (محصول بیت)
 طالب کین اولنره کین ایتمدن یعنی سنک بدخواه لریکه بغض و عداوت
 و کین ایلدن درونکی حفظ ایله بد کولره طعن ایلنکدن دیلیکی حفظ
 ایله حاصلی جوائمردی بیسان ایدوب بیور که دوست و دشمنه حقد
 و کین ایلنکدن پاک و بار و اغیاره طعن و ذم ایتمدن دیلیکی حفظ ایله
 دیمک اولور * نکوی کن بان کو باتو بد کرد * کران پذیرخنه در اقبال
 خود کرد * نکوی باحرف مصدر ایلک دیمکدر (بان باحرف صله
 (گو که اودن مخفف) (که کیم دیمکدر) (باتو باحرف صله) (کران که

از اندن مخفقد در (که حرف تعلیل بدرخنه کنو کدک دیمکدر) اقبال خود
 بیانیه (محصولیت) ایلک ایله اول کیمسه په که اوسکا بد ایلدی زیر
 اول بدرخنه بی چکنند و اقباله ایلدی یعنی ائک ایلدی کی بدلک بینه
 کندویه عائد در غیره مضر دکدر * چو آیین نکوکاری کسی ساز * نکرده
 باتو حیران نیکوی باز * (چو ادات تعلیل) آیین نکوکاری بیانیه آیین الف
 مدوده ایلر رسم و عادت دیمکدر نکوکار وصف ترکیبدر یا حرف مصدر
 ایو اشللک دیمکدر (کنی فعل مضارع مفرر مخاطب ایلده سین دیمکدر
) ساز مقعولی بونده صنعت معناسنه در (نکرده فعل نئی مستقبل
 ایلز دیمکدر) باتو یا حرف صله (نکوی یاه ثانی حرف مصدر ایلک
 دیمکدر) باز بونده رجوع معناسنه در (محصولیت) چونکه ایو
 اشل لکی صنعت ایلک یعنی دائما قولا و فعلا و عملا اطف و احسان
 ونه سرت ایلک سکا اول ایلکدن غیر رجوع ایلز یعنی بینه اول کرم
 سکا عائد در (بعض نسخه ده بو مصراع نکرده جز توان نیکوی باز
 واقع اولمشدر و بینه مال بر در) عروض) بو شوی بحر هزج مدس
 مقصود در که بالکز عروض و ضربیه قصر طاری اولوب بر مصراع
 مقاعیلن مقاعیلن مقاعیل اولمشدر (حکایت) شی در مسجد جامع مصر
 آتش افتاد بسوخت مسلمانانرا توهم آن شد که اتر افسار کرده اند
 بمکافات آن آتش در خانهای ایشان انداختند و بسوختند سلطان
 مصر جماعتی را که آتش در خانههای ایشان انداخته بودند بکفر
 در یکجا جمع کرد و فرمود تا بعدد ایشان رقعها نوشتند در بعضی
 کشتن و در بعضی دست بریدن و در بعضی ناز یانه زدن * شی یا حرف
 وحدت (مسجد جامع عابک خاصه اضافتدر یا خود مسجد جمعه
 و حید مرادیدر) مضمره اضافت لامیه (افتاد فعل ماضی مفرر دوشدی
 دیمکدر) بسوخته بویه باندی دیمکدر (مسلمانانرا ادات تخصیص
 الفنون ادات جمع) اتر اول آتشی کرده اند ایلشدر (بمکافات آن
 یا حرف صله اضافت لامیه) مکافات جزا معناسنه (آتش مبتدا
) انداختند خبری (خانههای ایشان لامیه ها ادات جمع) ایشان ضمیر
 جمعی ضمیر را به را جعدر (سوختند فعل ماضی جمع غائب ناقدیلر دیمکدر
) (رجوعی یا حرفی وحدت) را ادات مفعول (که حرف رابط صفت

(انداخته ماضیدن قسمدر) (بودند اادات جمع ماضی آتش ایدیلر
 دیمکدر) (بگرفت باء تأکید ایله طووندی دیمکدر) (در حرف ظرف) (یکجا
 برره دیمکدر) (بعد ایدان با حرف ظرف یا خود مقدار معنای مضمین
 اضافت لامیه) (رقمها هادات جمع رقعہ بودند کاغذ معناسنه در
 نوشتند فعل ماضی جمع غائب یازدیلر دیمکدر) (کشتن مصدر در
 قتل ایلک معناسنه) (بریدن بآک حمله مصدر در کسمک معناسنه
 تازیانه فجی دیمکدر) (زدن مصدر در لورم معناسنه) (محصول ترکیب)
 بر کجه مصرک جعه مسجد بنه آتش واقع اولدی یاندی مسلمانلره
 اول توهم اولدیکه یعنی اوله کوهم وطن ایلدیلر که اتی یعنی اول آتش
 فعلی نصارا ایلکدر در انک مجازتیه آتشی انلرک اولرینه ایدیلر
 و یافدیلر مصر سلطانی برج اعلی که آتشی انلرک اولر بنه آتش
 ایدیلر یعنی نصارا خانه لر بنه آتش اتوب یقان جماعتی طووندی و برره
 جمع ایلدی و یوردی تا اول جماعتک عددی مقداری کاغذ یازدیلر
 بعضی کاغذده قتل ایلک و بعضی بنده ان کسمک و بعضی بنده
 طاجی اوردی * و آن رقعهارا ایشان افشاندند بر هر کس رقعته که
 افشاد پاوی بمضمون آن معامله کردند یک رقعہ که مضمون آن کشتن
 بود بر کسی افتاد گفت من از کشتن باکی ندارم اما مادری دارم و جز من
 کسی ندارد در پهلوی وی دیگری بود که در رقعته وی تازیانه زدن
 بودوی رقعہ خود را بان کس داد و رقعہ و برا گرفت و گفت من مادر
 ندارم این را بجای بکشند و از اینجای این تازیانه زدند * رقعهارا
 اادات مفعول کاغذ لری دیمکدر) (برایشان اول جماعت اوزر بنه
 (افشاندند فعل ماضی جمع غائب هاجدیلر کاغذ ایدیلر دیمکدر
 (رقعہ با حرف وحدت همزه حرف توسل) (که حرف رابط صفت
 (پاوی با حرف صله وی ضمیری کسه را جمددر) (بمضمون آن با حرف
 مضیاجبت اضافت لامیه) (آن رقعہ به ایشان زدند یعنی اول رقعہ یک
 ایچنده نه یازدیمه انکله دیمکدر) (معامله مفعله باندن مصدر
 بودند ثلاثی معنایه دو که عمل دیمکدر) (بر کسی یا حرف وحدت
 (یا کی با حرف مصدر بآک باء عزیمه قورقو معناسنه در که قورقو
 دیمک اولور) (اندلرم فعل نفی مستعمل طوونم دیمکدر) (اما یوله یوله

مجرد نفیدن عبارتند ر (باکی ندارم فورقم دیمک اولور (مادری
 یا حرف وحدت مادر انا دیمکدر (دارم فعل مضارع متکلم وحده
 طو تارم دیمکدر بونده مجرد اثباتدن عبارتند ر (مادری دارم برانام
 واردر دیمک اولور (جز من بنم غیری (کسی یا حرف وحدت (ندارد
 ندارم کی نفیدن عبارتند ر (در حرف ظرف) پهلوی وی لامیه پهلوی
 بان دیمکدر (وی ضمیر مادری راجعدر (دیگری یا حرف وحدت
 (رقعه خود لامیه را اذات مفعول (بان یا حرف صله آن کسه
 اشارتند ر (داد فعل ماضی مفرد غائب و بری دیمکدر (رقعه و برا
 لامیه (را اذات مفعول وی کسه راجعدر (بگرفت بآء تأکید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب طو تندی والدی دیمکدر (بگشتند بآء تأکید ایله فعل
 ماضی جمع غائب اولدر دیلر دیمکدر (زدند بویه اولدر دیمکدر
 (محصول ترکیب) و اول کاغذلی اول جملک اوزر ریشه صاحبیلر
 و طاعن دیلر یعنی قرعه ایلدیلر هر بر کیمسه نک اوزر ریشه بر کاغذ که
 دوشدی اکا اول کاغذک مضمونیه عمل ایلدیلر یعنی کاغذنده قتل
 واقع اولانی قتل ایله ل ال کسمک اولانک الی کسه ل فاجبی اورلق
 باز یی اولانه فاجبی اوره ل بر کاغذ که انک مضمونی قتل ایدی بر کیمسه
 اوزره دوشدی دیدی بن قتلدن فورقم امارانام واردر و بندن غیری
 کیمسه سی یوقدر بو کلامی دین آدمک باندنه بر غیریسی وار ایدیکه
 انک کاغذنده فاجبی اورمق ایدی اول آدم کندی کاغذنی اول کیمسه
 و بری و انک کاغذنی الدی و دیدی بنم انام یوقدر بونی یعنی انام
 یوقدر دیو کاغذنی تبدیل ایدنی قتل ایلدیلر و اول انام واردر دیه نی
 انک پر ریشه فاجبی اور دیلر (منوی) بسیم وزر جوائمر دی توان کرد *
 خوش انکس کو جوائمر دی بیجان کرد * بسیم یا حرف مصاحبت
 سیدنی متضمن (جوائمر دی یا حرف مصدر (کرد بونده مصدر
 مناسبه در ز را تونده بوی مضارع ملخو طدر (کو که اودن
 مخففدر (که حرف رابط صفت او کسه راجعدر (بیجان یا حرف
 مصاحبت (کرد فعل ماضی مفرد غائب (محصول بیت) للتون و کش ایله
 جوائمر دلک ایلمک میکنیدر خوش اول کیمسه در که جوائمر دلکی جان ایله
 ایلدی یعنی مال ایله بیجا ویت ایلمک جوق یو لنور لکن دوست بولنه

چنان فدا ایدن نایابدر * بچان چون احتیاج یار بشاخت * حیات خود
 فدای جان او ساخت * بچان باحرف صله (احتیاج یارلامیه) (یار
 یونده دوست معناسنه در) (بشناخت باء تأکیدایله فعل ماضی
 مفرد غائب اکلدی دیمکدر) (حیات خود پیانیه) (فدای جان او پیانیه
 ولامیه) (اوضمیری یاره راجعدر) (ساخت فعل ماضی مفرد غائب
 ایلدی دیمکدر) (محصول بیت) (جانه چونکه دوستک احتیاجی اکلده
 کندی حیاتی انک جانه فدا ایلده حاصلی اجابی وجودینی من وجه
 کندودن زیاده لزومی فهم وادراک ایلدیکی کبی برینسه جانی فدا
 ایدندر جواغرد) (عروض) (یوشنوی بحر هزج مسدس مقصوردر که
 بر مصرعای مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل اولور) (حکایت) (اصمعی گوید
 که با کریمی آشنایی داشتم که همواره بنوقع کرم واحسان بدر خانه وی
 می رقوم یکبار بدر خانه وی رسیدم در بان نشانده بود مرا منع کرد
 از آنکه بری در آیم * اصمعی فصیحای عربدن بر کیمسه نک مخلصی در که
 لغت عربده بعضی یتلریله اسشهاد ایدر لر (گوید نقل ایدر دیمکدر
) (که حرف رابط مقول قول) (با کریمی باحرف مصاحبت یا حرف
 وحدت) (آشنایی یا حرف مصدر) (داشتم فعل ماضی متکلم وحده
 طونازدم یعنی وار ایدی دیمکدر) (که حرف پیان) (همواره و همواره
 دائم دیمکدر) (بنوقع باحرف مصاحبت) (توقع تفعیل باییدن مصدر در
 امید معناسنه) (کریمه اضافت مفعولنه در) (بدر خانه وی پیانیه
 ولامیه) (باحرف صله) (در قیو) (وی کریمه راجعدر اول کریمک خانه سی
 قیوسنه دیمکدر) (می ادات حال ماضی) (رقم فعل ماضی متکلم وحده
 یکبار بر کره دیمکدر) ((بدر خانه وی سابق کبی) (رسیدم فعل ماضی
 متکلم وحده) (در بان قیوچی دیمکدر زیرا بان لفظی ادات فاعلدر
) (نشانده ماضیدن قسمدر وضع ایتمش معناسنه) (بود ادات ماضی
) (مرا بنی دیمکدر) (بر حرف استعمال) (وی ضمیری کریمه راجعدر) (در آیم
 کیره بم دیمکدر) (محصول ترکیب) (اصمعی نقل ایدر که بر کریم ایلده اشاعفر
 وار ایدیکه دائم کرم واحسان امیدیه انک خانه سی قیوسنه کیدر ایدم بر کره
 انک خانه سی قیوسنه ایرشدم قیوچی وضع ایلش ایدی بنی منع ایلدی شول
 شیدنکه انک اوزرینه کیره بم یعنی یانته وارمعه بنی منع ایلدی حاصلی

ایچرو قومدی * بعد ازان گفت ای اسمعی سبب این منع کردن من اذدر
 آمدن وی تنک دستی و نادار بست که پیش آمده است من این بیت را
 بنویشتم و بدر بان دادم تا بوی رساند * بعد ازان بودند نصکره (سبب این
 منع کردن من بنم منع ایملکلمک سبی) (در آمدن وی مصدرک مفعولته در
 وی ضمیری کریمه راجعدر) تنک دستی یا حرف مصدر تنک دست
 وصف ترکیبدر ترکیحه زو کورت دیمکدر (نادارده بویه فقیر دیمکدر
 (یا بنه حرف مصدر (سین و تا ادات خبر (که حرف رابط صفت
 (ویرا را ادات تخصیص (وی بنه کریمه راجعدر (پیش آمده است
 قتنه کلمشدر (این بیت را را ادات مفعول (بنویشتم باه تا کید ایله
 فعل ماضی متکلم وحده بازدم دیمکدر (بدر بان یا حرف صله (دادم
 فعل ماضی متکلم وحده و پردم دیمکدر (تا حرف تعلیل بوی یا حرف صله
 وی کریمه راجعدر (رساند فعل مضارع مفرد غائب ابرشدره دیمکدر
 (محصول ترکیب) در بان بنی منع ایند که نصکره دبدی ای اسمعی بنم منع
 ایملکلمک سبی اکا کیرمه دن یعنی تنک یا نه کیرمه سنی منع ایندیمک
 سبی زو کورت تنک و فقیر لکدر که تنک قتنه کلمشدر یعنی اکا عارض اولان
 فقر در دینجه بنده بوی بنی بازدم و قیوجیه و پردم که اول کریمه ابرشدره
 (شعر) اذاکان الکریم له حجاب * فا فضل الکریم علی اللئیم *
 (اذا اسم شرط (خافض لشرط و منصوب بجوابه سکون اوزره مبنی
 محلا منصوب مفعول فیهدر جوابی اولان فا فضل جمله سنک (کان
 فعل ناقص الکریم اسم مرفوعی (له کریمه عائذ ضمیر ایله جار مع الجرور
 ظرف مستقر مقدم خبر (حجاب مؤخر مبتدا جمله سی محلا منصوب
 کان تک خبری کان تک اسمی و خبری جمله سی اذانک شرطی (حجاب
 بونده مانع معناسنه در (ما فاء جزایه (ما ماء موصول محلا مرفوع
 مقدم خبر (فضل مؤخر مبتدا جمله سی اذانک جوابی (الکریم مضاف
 الیهی (علی اللئیم فضله متعلق (لئیم دئی و الحقی معناسنه در
 (محصول بیت) کریم کنندو ایچون حجاب حاصلدر اولد بئی و قنده یعنی
 کریمک کندویه دخوله مانع حاجب و در بان اولد بئی و قنده لئیم
 اوزره کریمک فضلی ندر * بعد از زمانی برآمد ورقه را در آورد که
 بر پشت وی نوشته که * زمانی یا حرف وحدت (برآمد کلدی دیمکدر

(در آورد کنوردی (پشت وی لامیه وی رقعہ بہ راجعدر (نوشته
 ماضیدن قسمدر یازمش دیمکدر (کہ حرف بیان (محصول ترکیب)
 برزمانہ نصرکہ دربان کلدی وکاغدی کنوردی کہ ائت ارقہ سسندہ
 یازمشکہ (یت) اذا کان الکریم قلیل مال * تستر بالحجاب عن الغریم *
 (اذا کان الکریم سابق کی (قلیل لفظاً منصوب خبریدر کاننک
 مال مضاف الیهی (تستر تفعل بابتدن فعل مضارع فاعلی تحتندہ
 کریمہ راجعدر جملہ سی اذانتک جوابی (بالحجاب وعن الغریم
 ابکی سیدہ تستریہ متعلق (محصول یت) کریمک مالی ازا ولدبغی وقتندہ
 حجاب ایله غریمندن تسترایدر یعنی سائلین ووار دیندن کندوی مخفی
 ومنوع قبلہ (عروض) بو ابکی یت عربی بحر وافر دند کہ اصلی
 درت کرہ مفاعلتن در اول بر جزوی حذف اولنوب مجزوفلمشدر وصددر
 وابندالرنہ عصب طاری اولمشدر کہ عصب مفاعلتن دن حرف
 خامسی اسکانه دیرل لام ساکن قلوب مفاعلتن اولوب مفاعیلن لفظنہ
 تبدیل اولنور حشور سالم عروض وضربنہ قطف طاری اولوب
 قطف فاصله صغرائک اخردن بر فحرک و بر ساکنی حذف و بر فحرک
 اسکانه دیرل مفاعل قالوب فعولن لفظنہ تبدیل اولنور بویله اولنجہ
 بر مصرای مفاعیلن مفاعلتن فعولن اولوب وافر معصوب و مقطوف
 اولور * و همراه رقعہ صرہ پانصد دینار دروی باخود کتم هرگز
 قصہ ازین غریبتر بمن نکذشته است این رانحفہ مجلس مأمون
 خواهم ساخت پیش وی رقم گفت از بجای رسی ای اصمعی کتم از
 پیش کریمترین کسی از احیای عرب پرسید کہ کبست کتم مردی کہ مرا
 از علم و مال بہرہ ورساختہ است * همراه بیله دیمکدر کہ همراه رقعہ
 کاغذ ایله بیله دیمکدر (صرہ یا حرف وحدت ہمزہ حرف توسل
 صرہ کبستہ دیمکدر) پانصد بشیوز دیمکدر دروی صرہ دہ قصہ
 یا حرف وحدت ہمزہ حرف توسل (نکذشتہ ماضی منفیدن قسمدر
 کچما مشدر دیمکدر (نحفہ مجلس مأمون لامیہ لدر تحفہ ہدیہ دیمکدر
 (خواهم ساخت ایلیم صرم دیمکدر (وی ضمیر مأمونہ راجعدر (از بجای
 قندن (می رسی فعل مضارع مخاطب ابریشور سین دیمکدر (کریم
 ترین کسی بیانیہ یا حرف وحدت (احیا قح ہمزہ ایله حیک جمعیدر

قبیله لر دیمکدر (عربه اضافت یانیه) کیمست کیمدر دیمکدر (مردی
 باحرف وحدت) که حرف رابط صفت (مراینی دیمکدر) مال خود
 یانیه (بهره تصبب معناسنه در) و رادات نسبت بهره ورتصبیلی
 دیمکدر (ساخنه ماعنیدن قعمر سینه ونا ادا ت خیر ایلشد دیمکدر
 (محصول ترکیب) دخی کاغد ابله یبله برکسه که انده بشیورالتون وار
 ایدی ارسال ایلدی کندی کندیمه دیدم هر بر وقت بوندن غریبک
 برقصه بنم اوزریمه واقع اولمشدر بونی مأمونک مجلسنه هدیه ایلیم
 یعنی یوحکایه بی مأمونه نقل ایدیم مأمون قننه کیندم مأمون قنندن
 لر بشورسین یعنی زهدن کلورسین ای اصمعی دیدی بن دیدم سرب
 قبیله لرندن بر کریمک کیمسه نک قنندن کلورم سؤال ایلدیکه کیمدر
 دیدم یزآدم که بنی کندو علمندن ومانندن نصیبلی ایلدی یعنی بیتنه
 جواب ایله بنی اسکا ت و ملزم واحسانیه عقنم ایلشدن * و آن
 برقع و صره و پرا بر زمین نه نامد چون صره را بید رنگ بوی برآمد
 و گفت این بمهر خزانه غنست می خواهم که انکس را حالب کنم گفتم
 ای امیر المؤمنین والله که من شرم میدارم که بجهت بعضی کاششگان
 تو خونی بخاطر وی راه یابد * صره و پرا را ادا ت مقعوله اضافت
 لامیه (نه نامد فعل ماضی متکلم و حنده قودم دیمکدر چون حرف
 تعلیل (را ادا ت مقعول (بید یاء تأکید ایله فعل ماضی مفرد (رنگ وی
 نلامیه (برآمد بونده متغیر اولدی دیمکدر این صره به اشارتدر (بمهر
 خزانه غنست لامیه لر در (باحرق مصاحبت (که حرف بیان (را
 ادا ت مقعول (شرم میدارم اوتانورم دیمکدر (که حرف تعلیل (یا
 حرف مصاحبت (جهت یونده سبب دیمکدر (کاششگان الف تون
 ادا ت جمع کافی هاء رسمیدن مبدل (کاشته کان عجمک خنیه ترکیجه
 مباشر دیکلر بدر (توبه اضافت لامیه (خونی یا حرف بوحدت
 (بخاطر وی لامیه باحرق صله (راه یابد بیول بویه (محصول ترکیب)
 و انک کاغذینی و صره سنی بره قودم چونکه صره بی کوردی رنگی
 یوزلدی متغیر اولدی و دیدی بو صره بنم خرنه نک مهمربله در
 استرکه اول کیمسه بی طلب ایدم دیدم ای امیر المؤمنین والله که بن
 اوتانورمکه سنک بعضی مباشر لر یکک سه بیله انک خاطرینه یرخوفا

بولد بوله * مأمون یکی از خواص خود را گفت که همراه اصمعی برو
 چون آن مرد را بینی بگوی امیر المؤمنین برای طلبی آنکه تفرقه
 خاطر روح رسد * برو یا مأمون که بگوید ایله کیت دیمکدر امر حاضرید
 (بینی باه تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب کوره سین دیمکدر
 (بگوی یا مأمون که بگوید ایله امر حاضر در سوبله دیمکدر) می طلبد فعل مضارع
 است و دیمکدر (بی ادات سبب تفرقه تعیل یا بندن مصدر در تشویش
 معناسنه (محصول ترکیب) مأمون خواصندن پرته دیدیکه اصمعی
 ایله ییله کیت چون اول می دئی کورم سین دیکه امیر المؤمنین بینی
 است و ایله دکل که نلک خاطر بنه تشویش ابرینه یعنی فور فتنه سین
 دعوت ایله * چون آن مرد حاضر آمد مأمون باوی گفت تو آن شخص
 نیستی که دی روز پیش ما آمدی و اظهار فقر و فاقه کردی این صره را
 یثود ایدم تا صرف معاش خود کنی یک بیت شعر که اصمعی پیش تو
 فرستاد آنرا بوی گفت والله که در اظهار فقر و فاقه که دی کردم
 بدروغ نیکم لیکن نخواستم که فاقه دوسر بار کردم مگر امیر المؤمنین مرا باز
 اگر داند پس بفرمود تا هزار بیت بوی دلالت * چون ادات تعیل (باوی
 یا حرف صله وی می دهد را جمل در) نیستی با خطاب ایله دیکلسین دیمکدر که
 استغفهی متعین (که حرف رابط صفت) دی روز دویکی کون دیمکدر
 (پیش ما لامیه بزم فتنه دیمکدر) آمدی فعل مضارع مفرد مخاطب
 نکات دیمکدر (اظهار فقر مصدر در عقول معجز) فاقه فقر عطف
 تفسیر بندر (که حرف رابط صفت) تا حرف تعیل (دی دونه) کردم
 ایلمم دیمکدر (دروغ بیان) نکتم سویتلم (ایکن ادات استند را که
 (نخواستیم نون نافی و واور جمله فعل نفی ملضی متکلم وجده دله مدم
 دیمکدر) قاصد و برابر ادات معقول قاصد یتک والحق معناسنه (وی
 اصمعی به راجع در انصاف لامیه (باز بونده کپرو دیمکدر) کردیم
 چو یردم دیمکدر (مکر شاید معناسند در) چنانکه انجالی که
 (محصول ترکیب) چونکه اول می دگریم حاضر اولدی مأمون
 الکا دیدی سن اول شخص دیکلسین که دویکی کون بزم فتنه کلدک
 و فقر و فاقه اظهار ایلمک بوسره بی سکا و یردم تا کیم کند و معاش که
 صرف ایلمه سین پریت شعر که اصمعی سنک فتنه ارسال ایلدی

اكا اول صره بی ویردك دیوتعربض ابدنجه اول مرد صحنی دیدی
 والله کهدون ایلدیکم اظهار فقر و فاقه ده یلان سولدم لکن دیلدم که
 انک قاصدینی کبرو چوریم یعنی قاصدینی پوش کوندرمک نفسه کوج
 کلدی اوله که امیر المؤمنین انک کی بی کبرو چوریه یعنی بی قاصدی
 نه کونا چوردمسه امیر المؤمنین دخی بی اوله چوریه حاصلی ضمنا
 احسان طلب ایلکدر بویه اولنجه مأمون پیوردی تا کیم یلک التون
 آکا ویردیلر شارحک بومحله ویردیکی معنایه نظر اولنجه زیرامکر
 لفظنک شاید معنایه اولدینخی ادراک ابدنمیش * اصمعی گفت ای
 امیر المؤمنین مرا نیز درین عطا بوی ملحق کردان فرمود تا هزار
 و پرائیز تکمیل کردند و آن مرد را از زمره ندیمان خود گردانید *
 (محصول ترکیب) اصمعی دیدی ای امیر المؤمنین بی دخی بوعطاده
 اکا ملحق ایله مأمون پیوردی تا اکا یلک التونی تکمیل ایلدیلر یعنی
 البته اولان بشبوزی بیکه دولدر دیلر و اول مرد صحنی بی کسندو
 ندیملری زمره سندن ایلدی (قطعه) کف صاحب کرم چون بی درم
 ماند * ز ناداری شمر کردن یند * کف صاحب کرم لامیه و یسانیه
 (کف ال دیمکدر) چون ادات تعلیل (بی درم انجه سر) (ماند فعل
 ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر) (ناداری یا حرف مصدر) (تادار
 فقیر دیمکدر) (شمر ضم شین ایله فعل امر حاضر مفرد صای دیمکدر
 (محصول بیت) کرم صاحبنک الی چونکه انجه سر قالدی فقیر اکنندن
 عد ایله اکر قبوی بغلر سه یعنی باب احسانی قبادینی بخلندن ناشی
 ظن ایله بلکه کمال فقرندن در دیو اعتقاد ایله * ولی در بستن مدخل
 از انست * که همیان درم راسر ینسدد * ولی ادات استدراک (بستن
 مصدر در بغلق معنایه) (مدخل ضم میم ایله افعال بایندن اسم
 فاعل در بخلنده استعمال اولنور) (که حرف بیان) (همیان درم یسانیه
 همیان کبسه دیمکدر) (را ادات تخصیص) (محصول بیت) کرم یلک
 حال و شانی مذکور کی لکن بخلنک قبو قیامسی اندن ایچوندر که
 انجه کبسه سنک باشنی باغلم یعنی ممسک جمیع مال ایچون قبوسین
 بند ایدر (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس محذوفدر که عروض
 و ضربنه حذف کلوب بره صراعی مقاعیلن مقاعیلن فعولن اولشد

(حکایت) حاتم را پرسیدند که هرگز از خود گریز ندیدی گفت بلی
 روزی در خانه غلامی بنیم فرود آمدم ووی ده سر کوسفند داشت
 فی الحال يك كوسفند بگشت و پخت و پیش من آورد مرا اقطاعه از وی
 خوش آمد بخوردم و گفتم والله این بسی خوش بود آن غلام بیرون
 رفت و يك ك كوسفند را می گشت و آن موضعی را پخت و پیش من
 آورد و من از آن آگاه نی * گریز نمی یا حرف وحدت (دیدی فعل
 ماضی مفرد مخاطب استفهامی متضمن کوردکی دیمکدر (بلی اادات
 تصدیق (روزی یا حرف وحدت (در حرف صله (خانه غلامی یا
 حرف وحدت اضافت لامیه (بنیم غلامك صفتی (فرود آمدم ایندم
 دیمکدر (وی غلامه راجع در (ده سر اون باش (کوسفند قیون (داشت
 فعل ماضی مفرد اثباتی عبارت در (فی الحال چایمختی دیمکدر (بگشت
 بیه تا کیدایله فعل ماضی مفرد پونده بوغزلدی دیمکدر (پخت یا حرف
 تا کید پخت باء مجمله فعل ماضی مفرد غائب بشور دی دیمکدر
 (پیش من بنیم او کیمه (آورد فعل ماضی مفرد غائب کنوردی دیمکدر
 (مرا بکلا قطع یا حرف وحدت همزه حرف توسل بر پارچه دیمکدر
 (وی کوسفنده راجع در (بخوردم باء تا کیدایله فعل ماضی متکلم وحده
 ییدم دیمکدر (این قطعه به اشارت در (بسی چوق دیمکدر (خوش بود
 خوش اولور (آگاه فی خبر دکل دیمکدر (محصول ترکیب (خاتمہ سؤال
 ایلدیلر که هیچ بوقت کند کردن گریز کوردکی دیدی بلی کوردم
 برون بر بنیم غلامك او بنه ایندم یعنی مسافر اولدم و آنک اون باش
 قیون و ارایدی فی الحال بر قیون بوغزلدی و بشوردی و بنیم او کیمه
 کنوردی بکاتدن بر پارچه سی خوش کلدی ییدم و دیدم والله بو
 چوق خوش اولور یعنی قیونك بو موضعی يك ابو اولور اول غلام
 طشره کتیدی و بر برد قیونلری بوغزلدی و اول موضعی یعنی بنیم
 یکنس دیکم موضعی بشوردی و بنیم او کیمه کنوردی بن اندن خبر دکل
 یعنی قیونلری بوغزلدیفندن آگاه دکل ایندم * چون بیرون آمدم که
 سوار شدم دیدم که بیرون خانه خون بسیار ریخته است پرسیدم که
 این چیست گفتند وی همه کوسفند آن خود را گشت و برا ملامت
 کردم که چرا چنین کردی گفت سبحان الله ترا چیزی خوش آمد که

من مالک آن باشم و در آن بجای کنم این زشت سیرتی باشد
 در میان عرب * (محصل ترکیب) چونکه خانه دن طشره کلام که
 سوار اولم کوردنکه او یک طشره سنه چوق خان دو کلشدر سؤال
 ایلدم که بونه در دیدیلر اول بتون کنسیدی قیونلرینی بوغرلدی بنده
 اول غلامه ملامت ایلدم که نیچون بو نیچالین ایلدک غلام دیدی
 سبحان الله سکا برنسنه خوش کله که بن اکا مالک اولم و انده بیجلیلک
 ایدم بو عرب ییئنده چرکین و فتنه طبعی علی لک اولور * پس خاتم را
 پرسیدند که تودر مقابله آن چه دادی گفت سه صد شتر سرخ موی
 و پانصد کوسفند گفتند پس تو کریمتر باشی گفت هیبهات وی
 هرچه داشت داد و من از آنچه داشتم از بسیار اندکی بیش ندادم *
 پس بونده صکره دیمکدر (خاتم را را حرف صله) سه صد اوجیوز
 دیمکدر (شتر سرخ موی یانیه) سرخ موی وصف ترکیبدر قرل
 قلاو دیمکدر بویله دوه عرب و عجم ییئنده یک مقبولدر (پانصد بشیوز
 دیمکدر) باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر
 (محصل ترکیب) بوندن صکره خاتمه سؤال ایلدیلر که سن انک
 مقابله سنده نه و پردک دیدی اوجیوز قرل قلی دوه و بشیوز قیون
 و پردم دیدیلر بویله اولنجیه سن کریمک اولور سین دیدی هیبهات
 یعنی او کریم قنده بنم کریم قنده اول غلام نه سی و ازیسه و پردی و بن
 مالک اولدیقم نسینه دن ازینی و پردم زیاده ویردم حاصل کلام
 اول مالک اولدیقنی بذل ایلدی بن مالک اولدیقم اقلنی ویردم
 (قطعه) چون کدابی که نیم نان دارد * بتما می دهد ز خانه خویش *
 چون حرف تعلیل (کدابی یا حرف وحدت برفقیر دیمکدر) نیم نانی
 یا حرف وحدت بردیم اتمک دیمکدر (دارد اوله معناسنه در که ایشاندن
 نگاهدر) بتما می بالتما دیمکدر (دهد ویره دیمکدر) خانه خویش
 پیاتیه (محصل بیت) چون برفقیر که بردیم اتمکی اوله بالتما کندی
 خانه سندن ویره یعنی اتی ضیافت و بذل و احسان ایلده * بیشتران
 بود که شاه جهان * بدهد نمی از خزانه خویش * بیشتر باده عربله
 ادات تفضیل ایله زیاده مرک دیمکدر (بدهد باده تا کیدایله فعل مضارع
 مفرد ویره دیمکدر) (محصل بیت) فقیرک بردیم اتمکی ضیافت اتمشی

اندن ز یادہ ریک اولور کہ شاه جهان کندی خن نہ سندن یار یسنی ویره
 حاصلی پادشاه نصف خزینہ سین انعام واحسان ایچہ سنہ دن فقیرک
 مالک اولدینی یارم اتمکی ویرمسی احسن در وعند العقلا مقبولدر
 (عروض) یوقطعه بحیر خفیفندیر کہ اصلی فاعلاتن مستغفلن
 فاعلاتن مستغفلن ایدی اولاجز و قیلنوب بر جرنی حذف
 اولمشدر وصد ری سالم وابتدازہ خن طاری اولمشدر کہ
 ایکچی سیلانی حذف ایله فاعلاتن اولمشدر حشورہ دخی خن
 کلوب سین دوشوب متغفلن اولوب مغاعلن لغظنه تبدیل قلمشدر
 عروض وضر بنه خن د نصکره قصر خنی گلشدو کہ خن ایله الف
 قصر ایله سبب خفیفک ساکنی حذف و مخرکی اسکان اولمشدر فاعلاتن
 اولور کہ بر یینی فاعلاتن مغاعلن فاعلاتن مغاعلن فاعلاتن اولوب
 خفیف سدس مخبون مقصور اولور (حکایت) شاعری بتوقع فائده
 بدرخانہ معن زائده آمد چند روز اینجا بود مجال پار نیافت از باغبان
 وی التماس کرد کہ چون معن بیاغ درآید برکار آب بنشیند مرا آگاه
 کن چون آن وقت رسید باغبان و برا آگاه ساخت شاعر این بیت را
 بر تخته پاره نوشت و با آب داد * شاعری باحرف وحدت (بتوقع
 فائده باحرف مصاحبت باحرف وحدت همزه حرف توسل (توقع
 تفعیل باشند مصدر در امید معناسنه فائده به اضافت مفعولشدر
 (بدرخانہ معن زائده باحرف صله اضافت لامیه قاعده اعجام اوزره
 این لفظی حذف اولمشدر معن بن زائده اضافی عمر بدن بر کپسہ نک
 اسمیدر (مجال بار مصدرک مفعولشدر بار اجازت معناسنه در (باغبان وی
 لامیه باغبان یاغچی دیمکدر (وی کریمه راجعدر (التماس بونده رجا
 معناسنه در (بیاغ باحرف صله راکاه کن خبر ایله دیمکدر (تخته پاره
 باحرف وحدت همزه توسل (محصول ترکیب) بر شاعر فائده امید ایله
 معن بن زائده نک خانه سی قبوسنه کلدی بر قاج کون اول محله اولدی
 یعنی قبوسی اطرافنده وولاندی اجازه مجال بوله مدی حاصلی معنک
 خانه سنہ کبر مکہ طریق بوله مدی معنک یاغچیسندن التماس یابدیکہ
 چونکہ معن باغہ کله و صوبک کار بنه اونوره بگا خیر ویر چونکہ
 اول وقت ایرشدی یعنی معن باغده صوکارنده اونوردی باغبان

شاعر خبر و بردی شاعر بو بدی بر تخته پاره سنه یازدی و صویه و بردی
یعنی صوبک اقدیس سنه صالی و بردی (شعر) اباجود معن ناج معنا
بحاجتی * فالی الی معن سواک شفع * اباحرف ندا جود لفظا
منصوب مفعولیدر مقدر ادعوتک (معن جودک مضاف الیهی) (ناج
امر حاضر مفرد در مفاعله بایندن ناجی یناجی میناجه دن ناج کلور
سرا سوبلکه دیرلر (معنا مفعول صریحی) (بحاجتی باحرف صله
باحرف متکلم حاجت مفعول غیر صریحیدر) (فا مانویه) (لی باء متکلم
ایله ظرف مستقر مقدم خبر) (الی معن ظرف مستقر متعلق) (سواک
میندا خبر معناسنه کاف خطاب مضاف الیهی) (شفیع خبری مبتدا
و خبر جمله سی مانک مؤخر اسمی) (محصول بیت) ای معنک جودی
سن معنه خفیه حاجتی سوبله بنم ایچون سندن غیر شفع اولدی
شاعر معنک سخاسنی ر شخص معن منزله تنزیل ابدوب دیرکه ای
جود بنم سندن غیر شفاعتیم یوقدر بنم حاجت و مقصودیم معنه
سن سوبله (عروض) بو بیت بحر طویلند که اصلی فاعولن مفاعیلن
فاعولن مفاعیلن ایدی صدر و ابتداسی سالم عروض مقبوض قبض که
بشبی ساسکن حذف اولوب مفاعیلن اولمشدر ضرب محذوف حذف
آخردن سبب خفیی اسقاط مقای قلوب فاعولن یرینه کلشدر بوبله
اولجه وزنی فاعولن مفاعیلن فاعولن مفاعیلن فاعولن مفاعیلن
فاعولن اولوب طویل مقبوض محذوف اولور * چوتخته پاره پیش معن
رسید بفرمود تا آترا بکرفتند چون آترا بخواند شاعر را طلبید ووده بدره
ند بوی دادو آن تخته پاره رادر زیر بساط خود نهاد و زدوم آن چوپرا
از زیر بساط بیرون کرد و بخواند شاعر را طلبید و صد هزار درم
دیگر بوی دادو در روز سوم بهمین دستور عمل کرد شاعر بترسید که
مباد ایشان شود و داده را بستاند بکریخت * پیش معن لامیه (بخواند
باه تأکید ایله فعل ماضی مفرد اوقودی دیمکدر) (طلبید ده بوبله
استدی دیمکدر) (ده بدره اون بدره دیمکدر که بدره اون بیکه اطلاق
اولنور) (بوی باحرف صله بوی شاعره راجع صدر) (چوب بونده اول
تخته پاره دن عبارتند) (زیر بساط بیانیه زیر آلت معناسنه صدر بساط
دوشمه دیمکدر یعنی متدر) (بیرون کرد چپقار دی) (بهمین باحرف

مصاحبت (همین هم ایله این دن مرکب در بنه بو دیمک اولور) دستور
 قاعده معنائنه (بترسید بیه تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب قورقدی
 دیمکدر) (مباد اولویه دیمکدر و داده را و یردیکنی) (بست تاند آله دیمکدر
 فعل مضارع مفرد غائب) (بکریخت بیه تأکید ایله فعل ماضی مفرد
 فاجدی دیمکدر) (محصول ترکیب) چونکه نخته پاره معنک اوکنه
 ابرشدی یوردی تا کیم اتی آله چونکه اول بینی او قودی شاعری
 استدی و اون کره اون یک التون شاعره و یردی و اول نخته پاره بی
 کند و مندری الته قودی و اینکینی کونی اول نخته بی مندر التندن
 چبقاردی و او قودی و شاعری استدی یوز یک درهم دخی و یردی
 او چخی کون بنه اول قاعده ایله عمل ایلدی یعنی بنه چبقاردی و او قودی
 و احسان ایلدی شاعر قورقدی که اولیه که بشیمان اولده و یردیکنی
 آله و بو خوفدن ناشی فاجدی * چون روز چهارم باز آن چوب پاره را
 بیرون کرد و شاعر را طلبید و یافت فرمود که در ذمه کرم من واجب
 بود که ویرا چندان عطا دهم که در خزینه من یک دینار و درم نماند
 اما ویرا حوصله آن نبود * باز بنه دیمکدر (را ادات مفعول) یافت
 بوله مدی دیمکدر (حوصله معده دیمکدر بویه بر لده قلبک عدم
 تحملندن عبارت در نور کجه ایچنه صغشمدی دیرل) (محصول ترکیب)
 چونکه در دخی کون اولدی بنه اول نخته پاره بی چبقاردی و شاعری
 استدی و بولامدی یوردیکه بنم کرم ذمه ده واجب ایدیکه اکا اول قدر
 عطا و یرم که بنم خزینه مده برالتون بر اچه قالمیه امانده اول حوصله
 اولدی یعنی بو قدر انعامی کو کلی آلمدی و تحمل ایده مدی (قطعه)
 کسیت اهل کرم انکس که چو سائل بدرش * آورد آن قدر امید که
 دزدل کجدر * کسیت کجدر دیمکدر (اهل کرم بیانیه) (چو حرف
 تعلیل) (بدرش با حرف صله شین ضمیر اهل کرمه راجعدر اهل کرمک
 قیوسنه دیمکدر) (آورد الف مبدوده و فتح را ایله فعل مضارع مفرد
 غائب کنوره دیمکدر آوردندن یا آوردندن زیرا مصدر دالینک
 ما قبلنده را اولسه حذفند صکره را مفتوح قلنور) (که حرف رابط صفت
 در حرف ظرف) (کجدر فعل مضارع مفرد غائب صغه دیمکدر
 کجیدن دن) (محصول بیت) بو بیتده سؤال و جواب صنعتی وار که

کند و کند و به سوال ایدوب اهل کرم کبدر دیر وینه کند و جواب
 و بر که اول کیمه در که چونکه سائل اهل کرم قبوسنه اول قدر
 امید کتوره که کوکنه ضغه یعنی حوصله سی آلدینی قدر احسان مأمول
 ایلوب قبوسنه کله * بکشاید کف احسان و بنجشد چندان *
 که نه در حوصله همت سائل کبجد * بکشاید باه تأکید ایله فعل
 مضارع مفرد غائب اچه دیمکدر (کشایدن دن یا کشودن دن زرا
 مصدر دالی واویده و اوالف و بایه تعویض اولنور اما کشادن دن
 مشتق اولساز (کف احسان بیانیه کف ال دیمکدر) بنجشد باه تأکید
 ایله فعل مضارع مفرد بنجشدن دن بفشار دیمکدر (که خرف رابط
 نه حرف نفی کبجد مصروف) حوصله همت مجازا بیانیه (همت
 سائل لامیه) (محصول یت) سائل امید احسان ایدبجه اهل کرم
 احسان الینی آچه و اول قدر بغشبه که سائلک همتی حوصله سنه صغیه
 حاصلی سائل اول کرمه اینانموب کوکلی المیه (عروض) بوقطعه
 هزج مخبون الاجزادر عروض و ضربنه حذف دخی کلوب فاعلاتن
 فعلاتن فعلاتن فعلن اوور (حکایت) اعرابی بهنبت قدوم کریمی
 از رؤسای عرب را قصیده گفت و بروی خواند و در آخر گفت *
 (بهنبت قدوم کریمی باحرف صله یا حرف وحدت اضافت لامیه
 رؤسایانک منی و همزه نك فتحیه قصیده و زننده رئیسک جعیدر
 عربیه اضافت بیانیه) (احرف تخصیص) (قصیده یا حرف وحدت
 همزه حرف توسل) (محصول ترکیب) بر اعرابی عرب رئیسارندن
 بر کریمک قدومی تهیه سنه یعنی تبریکه بر قصیده سوبلدی و کریمه
 او قودی و لخرنده دیدی (شعر) امددالی بدا تعود بطنها * بذل
 النوال و ظهرها التقیلا * امدد امر حاضر مفرد اوزات دیمکدر (الی
 جلد مع المجرور امدده متعلق بکا دیمکدر) (بدا مفعول صریح امدد
) (تعود تفعل یا بنسندن فعل ماضی عادت ایلدی دیمکدر) (بطن
 فاعلی) (ها ضمیر مؤنث بده راجعه در بطنک مضاف الیهی) (بذل
 منصوب مفعول به صریح) (تعود النوال بذلک مضاف الیهی) (نوال
 انعام و کرم معناسنه در) (ظهرها بطنهایه معطوف) (التقیلا الف
 شبهه تقیل تفعل یا بنسندن مصدر در او بلك معناسنه و بذل اوزره

مفعوف که حرف واحد ایله عامل واحدیک مفعولتی اوزره عطف
 قیلند ندر (مفعول بیت) سن بکا رال اوزات که ناک بطنی یعنی ایچی
 افعسام واحسان بدله وارقه سی او بملکه عادت ایدنش دو یعنی پنم
 جا نهجه بولوصافی ایله موصوف اولان الی اوزات دیو یعنی طلب
 احسان ایدر (عروض) بویت بحر کامل مسدسین که جلدی وایتدینه
 اضمار کلوب ناسا کن قیلنوب متفاعلین اولوب مستعملن لفظنه تبدیل
 اولمشدر حشور سالم عروض سالم ضربنه اضماردن ماعدا قطع دخی
 کلشدر قطع آخرده اولان ویک ساکننی اسقاط مخرجی اسکا نه
 دیرل مفعول اولوب متعطفی ایدن دالی مستعملن یی ایدن متفاعلین
 ویدیلدها متفاعلین بدل گواستاعلین له وظهرها متفاعلین قیلا
 مفعول اولوب کامل حشدر مفعوف طوع اولور * یعنی دراز کن
 بسوی من دسی را که کف وی عادت کرده است بخشش زرو مال
 ویدشت او بتقیل اهل حاجت و سؤل * یعنی ملاجی بوی بی ترجمه
 ایدوب دیو که (دراز کن اوزات) بسوی من یا حرف صله اجساف
 لامیه پنم جا نهجه دیمکدر (دسی یا حرف تنکثیر) اوزات مفعول
 (کف وی لامیه انک آویچی دیمکدر) کرده است ایدندر دیمکدر
 (بخشش زرو با حرف صله یا خود مصاحبت) بخشش اسم مصدر در
 زیر ماغلی مکبور شین علامت مصدر اولدیغی بیان اولمشدی
 اضافت مفعوله دشت اولامیه انک ارقه سی دیمکدر (بتقیل با حرف
 صله یا مصاحبت) اهل حاجت اضافت مصدر مفعوله در (سؤل
 حاجت اوزره مفعوف) محصول ترکیب (شاعریت ایله مراد ایدر
 پنم جا نهجه شوی الی اوزات که انک آیه سی التون و مال و برمه عادت
 یا ویرمک ایله عادت ایدندر و انک ارقه سی اهل حاجت و سؤل
 او بملکه و یالو بولمک ایله عادت ایدندر * آن کریم دسی بسوی وی
 دراز کرد چون پیوسید بزوجه طیب کف مویهای لب نویست مرا
 بحر اشید اعرابی کف پنجه شیر باز از خار درشت خار پشت
 چه زبان * سوی وی لامیه با حرف صله (دراز کرد اوزاندی دیمکدر
 پیوسید باه تار کید ایله اویدی دیمکدر فاعلی نحتده اعرابی به راجعدر
 بزوجه طیب لطیفه طریقه دیمکدر کلاه در بعضی نسخه کربک

کلامی که مویهای لب تودست مرا بجزا شدید مصراع المثلث
 و حقیقت رمل مخبون و زنبله موزون در اما جوابی موزون اولد یغندن
 ظم بو که موزون تضاد فی المثلث شد هر تغییر عباره جاسینک ایسه ده
 شاعر طر فشدن موزونه موزون جواب و برلك اخسن در (مویهای
 لب تو لامیه از حدیه ادات جمع سنك دودا غك قبلاری دیمکدر
 دست مراده لامیه بنم المی (بجزا شد باء تا کید به فعل ماضی
 مفرد غائب طر ملادی دیمکدر) پنجه شیر بان لامیه شیر بان دارلمش
 اوسلانه دیلر (از ادات صله) خار دکن دیمکدر (درشت فنی دیمکدر
 یعنی سرت) خار پشت کر پی دید کلری ج نور در اضافی ریا زیه
 و لامیه (زبان ضرر معناسیم در (محصول ترکیب) اوله کریم المی
 انت جانبینه اوزاندی چونکه اعرابی اویدی لطیفه طریقه کریم
 دیدی سنك دودا غك قبلاری بنم المی طر ملادی اعرابی دیدی دارغین
 اوسلانت پنجه سینه کرینك سرت دیکندن به ضرر* آن کریم را این
 کله بسیلر خوش آمد گفت این کله پیش مر ازان قصیده خوشترست
 بفرمود تا دیرادر برابر قصیده هزار درم دادند و در برابر آن کله سیه
 هزار درم* کریم را از ادات صله (بسیار چوق دیمکدر) خوش آمد خوش
 کلدی (پیش من بنم فتمده) ازان قصیده اول قصیده دن خوشترست
 خوشر کدر (ناحرف تعلیل) ویرا اعرابی به (برابر قارشو معناسنه در که
 عربچه مقابله دیلر) (قصیده به اضافی لامیه (محصول ترکیب) اول
 کریمه بو کله چوق خوش کلدی و دیدی که و کله بنم فتمده او قصیده دن
 خوشر کدر بیوردی تا کیم اکا قصیده مقابله سنده یلک درم ویردیلر
 و اول کله مقابله سنده اوج یلک درم ویردیلر (قطعه) آزا که
 بمدحت ز ظلك سر گذرانند* چون نیست سخندان بود از جمله فروتر*
 آترا که انکس را که تقدیرنده در اول کیمسه نک که دیمکدر (بمدحت
 با حرف مصاحبت) بمدحت نشدیت وزنی اوزره مدح معناسنه در
 (گذرانند فعل مضارع متعدی یکوردر دیمکدر) (سرمفعولی فاعلی
 محذوف عالمان یا شاعراندر) (چون حرف تعلیل) (نیست دکلدر
 دیمکدر) (سخندان وصف ترکیبی سوز بلیجی دیمکدر) (فروتر الحق
 دیمکدر) (محصول ینت) اول کیمسه نک که مدح ایله شاعر ل باغنی

فلکدن کچورزل یعنی مدخنده اطرا و مبالغه ایدر و وصف بلیغ
ایلرل چونکه سخندان دکلدر جمله سندن الحق اولور یعنی ایلرک
وصف ومد حلیلی بتلیوب قدر بنه رعایت ایتزسه فلکده اولنلرک
جمله سندن دنی در * دانی که سخندان که بود آنکه بداند * بدرا زنکو
بازنکور از نکوتر * دانی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهامی متضمن
یلور مبین دیمکدر (که حرف بیان که کیم دیمکدر) بود فعل مضارع
مفرد غائب اولور دیمکدر (آنکه آنکس که نقد یرنده اول کیمسه که
دیمکدر) بداند باه تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب یرله یعنی
فرق ایده دیمکدر (بدرا مفعولی باز دخی دیمکدر (محصول یت)
یلور مبین که سخندان کیم اولور یعنی سخندان کیم اولدیفنی
یلور مبین اول کیمسه در که کوی و، ایودن دخی ایوی ایور کدن
فرق ایده حاصلی هر سخنک مرآتیکالنی فرق ایود اکا کوره
رعایت ایده (عروض) بوقطعه بحر هر چندندر که صدر وابتدا اخاب
حشو اول و تانیلر مکفوف عروض و ضرب محذوف بویه اولجسه
بر مصراع مفعول معاعیل معاعیل فعول اولوب هرج اخاب مکفوف
محذوف اولور * روضه پنجم در تقریر حال بلبلان چن عشق و محبت
و حرقت بال پروانگان انجمن شوق و مودت * پنجم بشجعی دیمکدر
(در حرف طرف) (تقریر حال بلبلان چن عشق مجازا لامیه لر در
(تقریر مصدر در تفعیل بابتدن بونده نقل و حکایه معناسنه) (حال
معروف) (بلبلان الف نون ادات جمع) (بلبل معروف) (چن معلوم
(عشق کذلک) (محبت عشق اوزره معطوف) (حرقت بال پروانگان
انجمن شوق مجازا لامیه لر در حرقت یا نغی معناسنه) (بال قنانه دیمکدر
(پروانگان الف نون ادات جمع کاف هاء رسمیدن مبدل پروانه معرروف
(انجمن جمعیه دیرلر) (شوق معروف) (مودت محبت معناسنه) (شوق
اوزره معطوف بونده اولان تشبیهات کثیره دخی اهلک معلوم
از جمله عشق و محبتی کمال وسعت و یریتنه چنه تشبیهات عشق و عشاق
فرط عشقیدن ناشی فریاد و فغان ایتمده بلبله هرگز نمیش و یرنه شوق
و مودتی گفت و گوئی کز تنده انجمنه مشابه قیلش و کمال بحر قنانه عشاق
پروانه دیمش و دست و پا با نغمه کشی علدن قالدیفنی ایچون بالیکز

پرو بالی باقیش (مجموعه اول ترکیب) بشقی روضه عشق و محبت چشمتک
بلبریتک جانی تفریر و شوق و مودت چشمتک پروانه لبتک قنادیتک
یانمه سی بیانده در حاصلی اهل عشقتک فریاد و فغانی و انزله قوی
قنادی بازو به عملدن کسب لوب و اله و حیران اولمیری بیانیته و در
* از مقبضات مشکوه نبوت این حدیث که من عشق و عفت و صبر کنم
خات مات شهیدا یعنی هر که در جاذبه عشق آویزد و با لطایف عشق
امیرد و دران طریقه عفت و کتمان پیش گیرد چون بمیرد شهید میرد
و شرط عفت و کتمان از برای آنست که چون بمیل طبع و هوای نفس
آلوده باشد و در وصول بآن وسایط توسل جویند و اظهار کنند
از قبیل شهوات نفس حیوانیت نه از فضائل روح انسانی * مقبضات
افعال بایندن اسم فاعل در جمع مؤنث (اقتباس بر کیمسه نکه موعظت
شمه المی و آتشیدن آتش المی و کسب نورانیتک بونده مجازا معنای
اخیر مراد در مقدم خبر مابعدینه اضافه مفعولند در (مشکوه قندیل
مفلسینه در) ثبوتیه اضافه مجازا بیانیته سین و تا ادات خبر (این حدیث
مبتدا (که حرف بیان) من اسم موصول و مبتدا (عشق فعل ماضی
تحت نه فاعلی منه را جملدر جمله سی منک صله سی (عف فعل ماضی
مفرد غائب ضرب باینک مضاعفشدن عفت ایلدی یعنی صلاح
و پرهیز ایلدی دیمکدر (کنم فعل ماضی مفرد غائب عشق با عف
اوزنه معطوف اظهار ایلدی) خات فاء تعقیبیه ایله فعل ماضی نصر
باینک اجوف و او یسندن سابق ماضیلر اوزنه معطوفدر اولدی
دیمکدر (حالت متتابع کنی فاعلی تحت نه منه را جمع جمله سی خبر مبتدا
(شهیدا مات نک فاعلشدن حالدر) هر که هر کیمسه که دیمکدر
(جاذبه چکیمی معضلسینه) عشقه اضافه لامیه (آویزد فعل مضارع
مفرد غائب) آویزیدن پا آویختن دن ذرا مصدر تاقی خانی ده تا داله
قلب او نصدق در صکره خلزایه قلب او نوز نعلق لیده دیمکدر (با
خرف مصاحبت (لطایفه عشق لامیه لطایف لطیفک جوهیدر
(آویزد نه جمله آویزیم کنی قمر یسه دیمکدر) آن عشقه انشاعدر
(نظر بقفه عفت بیانیته) پیش کرد بحسب اللغة او کینه طونه دیمکدر
انما بولی دل دو خات ایدینه دیمکدر) (چون ادلت تعلیل (بمیرد باء

تأکید

تا کبد ایله فعل مضارع مفرد غائب میزدن یا علی خلاف قیاس
میزدن (شرط عفت لامیه) (از برای ادات تعلیل) که حرف بیسان
(چون ادات تعلیل) (بجمل با حرف مصاحبت) (طبعه اضافت لامیه
(هوای نفس ده بویه هوا ارزو معناسنه در) (آلوده بولشمش دیمکدر
(با آن با حرف صله آن عشقه اشارتدر) (وسایط واسطه نك جمعیدر
میاد هوا وهوسیدر) (توسل تفعل باندن مصدر در انتساب معناسنه
(چو بند فعل مضارع جمع غائب طلب ایدل دیمکدر) (واظهار کنند
آشکاره ایدل) (قبیل جنس و مقوله معناسنه در) (شهوات نفس حیوانی
لامیه و بیایه شهوات شهواتك جمعیدر) (یا حرف نسبت سین و نا
ادات خبر) (نه حرف نفی) (فضائل روح انسانی لامیه و بیایه فضائل
فضائلك جمعیدر) (با حرف نسبت ادات خبر مقدر در) (محصول ترکیب)
مشکوه نبوت مقتدرندین در پوحدیث یعنی نور الانوار اولان حضرت
محمد صلی الله تعالی علیه وسلمین افاضه نور ایدن اصحاب گزین
رضوان الله تعالی علیهم اجمعین حضرتانظرندین میویدر پوحدیث
شریف که شول کیمسه که عاشق اوله وعفت و پرهیز و صلاح اوزره اوله
و کتم و ستر ایلیوب اظهار ایلیه و بوجال اوزره وفات ایلیه شهید
اولدینی حالد اولور پوحدیث شریف ایدر میلام ایدر هر کیمسه که
مقاطبس آسا چکچی اولان عشقك جاذبه سنه تعلق ایدر وعشقك
اطلاقیه قزیشوب اختلاط ایلیه و اول عشقه عفت و کتمان یولینی
عادت ایدینه حاصل کلام کمال پرهیز اوزره اولوب آه و افغان و شکایت
ایلیوب کتم عشق ایلیه چونکه اوله شهید اوله عفت و کتمان شرط
اولمی ایدن ایچوندیر که چونکه طبعك مبسلی وهوای نفس سبیله
بولشمش اوله حاصلی ارا یزه خلاف شرع حرکت کیره و صوابده
اول واسطه لره امتثال و انتساب ایلیه و اظهار ایلیه نفس حیوانینك
استکری مقوله سندن در روح انسانی فضیلت نندن دکلدر بونده
عشقك میاتب ثلثه سنه اشارت وارد در زیر اول دماغ انساندم
حاصل اولان حرارت اگر قلبی ماسوای محبوبدن بالکلبه اعراض
ایند یروب دأتما دکر و فکری اول اولورسه آکا عشق حقیقی دیرل
اگر غرض و عومندن خالی اوله رقی کندی کی بر محملوقه افکنده

ایدوب بنه ذکر وفکری اول محبوب اولورسه اکا عشق مجازی دیرلر که
اول الجواز فطره الحقیقه دیدکلری در که بالاخره حقیقه واصل
اولور زیر اول محبوب بر واسطه در فالقیدی کپی محبوب حقیقی به
منتهی اولور واکر اول عوض غرضله اولورسه اکا طرفای عجم
عشق باز دیرلر ترکیجه غلامباره و زنیاره و محبوب دوست و زن دوست
دیدکلر بدر که حرمان و ندامتدن و عذاب و عقابدن غیری نتیجه
ویرمز (قطعه) آن عشق را که منقبت خاص آدمیت * هر جا که
هست عفت و ستر از لوازمست * عشق را از ادات تخصیص (که حرف
رابط صفت) منقبت مصدر میسر در خصلت معنایسته استعمال اولور
(خاصه اضافت بیانیسه خاصک آدمه لامیه) با حرف نسبت (لوازم
لازمک جمعیدر) (محصول یت) اول عشق که انسانک خاص اولان
خصالتی در هر پرده که اوله یعنی زده اولورسه اولسون بی آدمه
مخصوصی اولان خصلت عشق عفت و ستر لوازمندن در * عشق که
هست شهوت طبع و هوای نفس * خاصیت طبع سباع و بهائمست *
عشق با حرف تنکیر (هست ادات خبر در که هوای نفسه مقید اولور
(شهوت طبع لامیه) (هوای نفس ده بویه) (خاصیت طبع سباع ده
بویه) (خاصیت خاصه معنایسته در) (طباع طانک کسر بویه طبیعتک
جمعیدر) (سباع سبک کسر بویه سبک قبی و بانک ضمیه اولان سبک
جمعیدر یرتبی حیوانه دیرلر) (بهائم سباعه معطوف بهیمه نک جمعیدر
نطفه قادر اولیان حیوانه دیرلر عطف تفسیریدر) (محصول یت)
شول عشق که طبع استکی و نفسک ارزو و میلی سببیه در بویه
اولان عشق جانوار و وحوشک طبیعتلرینک خاصه سیدر (عروض)
بوقطعه بحر مضارعند که صدر و ابتدا اخرج جشور جمله مکفوف
عروض و ضرب مقصور بر مصرای مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات
اولوب مضارع اخرج اخرج مکفوف مقصور اولور (حکایت) میان
دو خرد مند سخن عشق میرفت یکی گفت خاصیت عشق همیشه
بلاور بخست و عاشق همه وقت تحت کش و بلا سنج دیگری گفت
خاموش باش همانا که توهر کز آشتی بعد از جنگ ننیده و چاشنی
وصال بعد از فراق نخشیده هیچکس در عالم از صافی دلان عشق

پیشه لطیف ترینست و از کران جانان دور ازین اندیشه کثیف ترقی*
 میان دو خرد مند لایمه ایکی عاقلک بیننده دیمکدر (سخن عشق
 پیانیه عشق سوزی دیمکدر (میرفت می ادات حکایه ماضی کبدردی
 دیمکدر یعنی واقع اولوردی دیمکدر (یکی بری دیمکدر) خاصیت عشق
 لایمه (همیشه دایما دیمکدر (رنج مشقت دیمکدر (محنت کش
 وصف ترکیبدر زجت چکیچی دیمکدر (بلا سنج وصف ترکیبدر
 بحسب الفغه بلا طاریجی دیمکدر اما استعمالده کمال محنتدن عبارتدر
 (خاموش باش سکوت ایله یعنی صوص دیمکدر (همانا که بکزر که
 معناسنه در) هرگز هیچ بروقت آشتی الف ممدوده ایله بارشقی معناسنه در
 (ندیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل کور ممش سین دیمکدر
 (جاشنی لذت دیمکدر وصاله اضافت پیانیه یا لایمه (فراق ابریلق
 دیمکدر (نچشیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل طانممش سین
 دیمکدر هیچ کس هیچ کیسه دیمکدر (صافی دلان عشق پیشه موصوفک
 صفتیه اضافتیدر صافی دل وصف ترکیبدر نظر یف معناسنه الف
 نون ادات جمع عشق پیشه وصف ترکیبدر (کران جانان دور
 موصوفک صفتیه کران جان وصف ترکیبدر زاهد ربا کار ده
 مستعملدر که ترکیبده قباصوفی دیرلر الف نون ادات جمع (کثیف
 غلبه معناسنه در (نی حرف نفی ادات خبر قاعده سجع اوزره مقدردر
 (مخصوصا ترکیب) ایکی عاقلک بیننده عشق سوزی واقع اولوردی یعنی
 فن عشقه عشق حقیقتدن مباحثه اولوردی بری دیدی عشق
 خاصه سی دایما بلا و مشقت در و عاشق هر وقت محنت چکیچی و مبتلای
 محنتدر اول بری دیدی صوص بکزر که سن اصلا جنکدن صکره
 صلی یعنی بوز و شد قدن صکره بارشیه بی صکور ممش سین
 و ابر یلقدن صکره وصلت جاشنی سین طانممش سین هیچ کیسه عالمده
 عشق صنعتی اولان ظرفادن لطیفه یوقدر و بواندیشه دن دور
 اولان تغلادن غلیظت یوقدر (قطعه) پرتوشاهد عشقت جال
 دل مرد* کی کند میل جال آنکه بدل نیست جیل* پرتوشاهد
 عشق لایمه و پیانیه پرتوشاهد دیمکدر شاهد محبوب معناسنه در
 (جال دل مرد لایمه در جال کوزلاک معناسنه (کی فن) کند ایله

(میل جمال مصدرک مفعولنه دز) (انکه انکس که تفذیرنده دز) (بدل
 با حرف ظرف) (نیست دکلدر دیمکدر) (جیل کوزل معناشته دز
 (محصول یت) شاهد عشق شعله سبدر آدمک کوکلنک کوزلکی
 یعنی عشق دل با سبیله انسانک کوکلی پرنور اولور جاله چن میل ایدر
 اول کیمسه که کوکلنده کوزلک یوقدر یعنی روشن دل و اهل حال
 اولوب کوکلی کوزل اولین جاله میل ایتمز * کر برین قاعده حجت
 طلبد نادانی * حجت بس بود الجنس الی الجنس بمیل * کر حرف شرط
 (برین قاعده بوقاعده اوزره دیمکدر) (حجت دلیل معناسنهدر) (طلبد
 فعل مضارع مفرد غائب استرزه دیمکدر) (نادانی با حرف وحدت
 برجاهل دیمکدر) (حجت دلیل دیمکدر مصدر فاعلنه مضاف) (بس بود
 یتر دیمکدر) (الجنس مبتدا) (الی الجنس مؤخر بمیل به متعلق) (و بمیل
 فعل مضارع مفرد غائب میل ایدر دیمکدر فاعلله جله سنی مبتداتک
 خبری) (محصول یت) اگر بوقاعده اوزره یعنی پرتو عشق شعله
 باش اولینجه و کوکلنده کوزلک اولین جاله میل و محبت ایتمد یکی
 قضیه اوزره دلیل استرزه برجاهل دلیل الجنس الی الجنس بمیل کلایمی
 کافیدر یعنی جنس جنسه میل ایدر ظرف ظرفه عارف عارفه
 عالم عالمه عاشق عاشقه صوفی صوفیه زاهد زاهده چرکین چرکینه
 کوزل کوزله بویله اولنجه عاشق کوکلی کوزل اولسه کوزله میل
 ایتمزدی (عروض) بوقطعه بحر رملنددر که صدر و ابتد الزدن ماعدا
 مخبون عروض و ضرب مخبون و مقصور بر مصراع فاعلاتن فعلاتن
 فعلاتن فعلات اولوب رمل مخبون مقصور اولور (حکایت) وقتی
 صدیق اکبر رضی الله عنه در ایام خلافت خود در کوجهای مدینه
 می کشت و بر در خانه خانه می گذشت ناگاه بخانه رسید و از آن آواز
 کرم شنید که زنی بیٹی می خواند و از دیده سرشک کرم می راند
 مضمون بیت انکه * وقتی با حرف وحدت بروقت دیمکدر (صدیق اکبر
 بارغار حضرت رسول ابو بکر رضی الله عنه در وجه تسمیه خبر
 معراجی اولا بلا توقف تصدیق ایتمد یکچوندر) (در ایام خلافت خود
 لامیه و بیانیه کندی خلافتی زماننده دیمکدر) (کوجهای مدینه لامیه
 (کوچه سواقی دیمکدرها ادات جمع) (می ادات حکایه) (کشت

كاف عجميك فتحيله فعل ماضی طولانوردی دیمکدر (بردر خانه خانه
 اولرک قبوسی اوزره دیمکدر شارح واقف و لمش (می گذشت کچردی
 دیمکدر) (ناگاه انسزین (بخانه باحرف صله همزه حرف توسل
 براوه دیمکدر (رسید فعل ماضی مفرد غائب ابر شدی دیمکدر
 (وازان خانه اول اودن) (گریه اغله معناسنه در) (شنید فعل ماضی
 مفرد غائب اشتدی دیمکدر (که حرف بیان (زنی یا حرف وحدت
 برقری دیمکدر (بیتی یا حرف وحدت (می ادات حکایه (خواند
 سکون نون ايله فعل ماضی مفرد غائب اوفوردی دیمکدر (سیرشک کرم
 بیانه سیرشک کوز یاشی معناسنه در سینک وراثک کسره لریله (کرم
 كاف عجمک فتحيله صیغی دیمکدر (میراند می خواند کی سورردی
 دیمکدر لکن بونده رعایت سجع البچون میر یخت برینه گشدر که
 دوکردی دیمکدر (مضمون بیت لامیه آنکه آنست که تقدیرنده در
 (محصول ترکیب) بروقت صدیق اکبر رضی الله عنه کندونک
 خلافتی زمانده مدینه ک سوفالرینی دولانوردی و کردی و خانه خانه
 قبولی اوزره کچردی یعنی شهری حفظ و حایت ایدر دی انسزین
 براوه ابرشدیکه اول اودن اغله آوازی اشتدی و برخانون بریت
 اوفوردی و کوزدن صیغیاق کوز یاشی دوکردی مضمون بیت اولدر که
 (رباعی) ای طلعت تو بخوبی از ماه فزون * پیش مه طلعت
 تو خورشید زبون * ای حرف ندا منادی محذوف ای که دیمکدر
 (طلعت تو لامیه سنک طلعتک دیمکدر طلعت وجه معناسنه در
 (بخوبی یا حرف ظرف یا حرف مصدر کوزلاکده دیمکدر (فزون
 افزونند محظوظ در زیاده وارثی معناسنه (پیش مه طلعت تو لامیه لدر
 مه طلعت وصف ترکیبیدر آی چهره لی دیمکدر (خورشید کونش
 دیمکدر (زیون عاجز دیمکدر (محصول بیت) ای محبوب سنک وجهک
 کوزلاکده آبدن زیاده سنک مه طلعتک قتشده کونش عاجز یعنی
 اندنده حسنک ممتاز * زان پیش که دایه برلم شیر نهاد * بریاد لب
 لعل تومی خوردم خون * زان پیش که ان مقدم که دیمکدر (دایه
 معروف (برلم بنم دوداغیمه (شیر سوت) نهاد فعل ماضی مفرد غائب
 قوبدی دیمکدر یعنی ویردی (بر حرف مصاحبت (یاد لب لعل تو

لامیه و پیانیه و لامیه سنک لعل کبی اولان دوداغکک ذکر ی ایله دیمکدر
 (می ادات حکایه) خوردم فعل مضارع متکلم وحده ایچر ایدم
 دیمکدر زیر اخوردن یمکله ایچمک یینشده مشترکدر (خون قان
 معناسنه در) (محصول نیت) اندن مقدم که دایه بنم اغرنیم سوت
 قودی یعنی بکا دایه سوت ویرمزدن مقدم سنک لعل کبی اولان لبک
 ذکر یله قان ایچردم حاصلی نازلدن برو عشقکله مبتلای آه و فغان
 اولشمدر دیو بو مضبوطی سویلر و اغلردی (عروض) بور باغی
 شجره اخیرب اوزانندندر صدر وابتلا اخیرب حشور مقبوض حشو
 ثانیلر مکفوف عروض و ضرب اهتم اهتم آخرده اولان ایکی سبب
 خفیفک برینی و پرینک ساکنی اسقاط و متحرکی اسکانه دیرلر مفاع
 قالور فاعول لفظنه تبدیل اولنور که بر مضمر اعی مفعول مفاععلن
 مفاعیل فاعول اولور * سماع این بیت در دل صدیق رضی الله عنه
 اثر کرد در را بکوفت صاحب بیت بیرون آمد ازوی پرسید که آزادی
 یابنیده گفت بنده فرمود که این بیت را در هوای که میخواندی و این
 اشک کرم از برای که میراندی گفت ای خلیفه پیغمبر بروضه منوره
 وی از من بگذر * سماع این بیت بویتی اشمکک (در حرف ظرف
 (دل صدیق لامیه) (اثر کرد تأثیر ایلدی دیمکدر) (در را قبونی) (بکوفت
 باه تا کید ایله و کاف عریله فاقدی دیمکدر استعمالزده چالیدی
 دیمکله تعبیر اولنور) (صاحب بیت لامیه بیت شعرک صاحبی دیمکدر
 شارح مرحوم بیت ده ایهام وار دیمش حقیقت فهم اولنور لکن
 ایهام طرفینه معناده مساغ واریسه اولور بونده ایسه سیاقنده بنده
 لفظی ایهامه مانعدر زیرا بنده صاحب خانه اوله من (بیرون آمد
 چقدی دیمکدر) (وی ضمیری صاحب بینه راجعدر) (پرسید فعل ماضی
 مفرد فاعلی صدیقسه راجعدر) (آزادی یا حرف خطب استغفامی
 متضمن ازاد الف ممدوده ایله حر معناسنه در حر مبین دیمکدر یا
 حرف تردید عریسده او کبی (بنده یا سابق کبی همزه حرف توسل
 قول مبین دیمکدر) (گفت صاحب بیت دیدی) (بنده بنده ام تقدیرنده در
 (فرمود که صدیق رضی الله عنه بیور دیکه) (را ادات مفعول) (در
 حرف ظرف) (هوا محبت و عشق معناسنه در) (هوای که لامیه که کیم

دیگر در (مضوادی اوقودك) (از برای که درهواى که ككيدر
 كچیدن ایچون) (میراندی سوردك یعنی دوكدك) (كفت صاحب بیت
 دیدی) (خليفة پیغمبر بیانیه) (روضه منوره وی لامبل در با حرف
 قسم) (روضه تربه شریف معناسنه در) (وی ضمیر پیغمبره راجعدر
 (ازمن بگذار استعماللرنده بنی ترك ابله یعنی صالی ویر معناسنه در
 (محصول ترکیب) بو بنی اشتمكلك صدیقه رضی الله عنهنك كوكلنده
 تأثیر ابلدی قابونی چالدى بیت شمرک صاحبی چقدی اندن صدیق
 رضی الله عنه سؤال ابلدیكه حره بسین یاخود بنده می دیدی بنسیده می
 صدیق رضی الله عنه پیوردیکه بو بنی کچن عشقنده اوقودك
 و بوصیه شاق کو زباشنی کچیدن ایچون دوكدك دیدی ای پیغمبر
 خلیفه سی پیغمبرك منور اولان روضه سی حرمتنه بی صالی ویر یعنی
 بی کندی حالچه قو* فرمود که ازین مقام کام برندارم تا سرددل ترا
 بر سر نیارم کنیرك آه سرد اذدل بر آورد و یکی از جوانان بنی هاشم را
 ذکر کرد صدیق رضی الله عنه بمسجد رفت وخواجه آن کنیرك را
 طلبید و ویرا بخرد و بهای وی تمام بداد و پیش معشوقش فرستاد*
 فرمود که صدیق رضی الله عنه پیوردیکه (ازین مقام بومقامدن
 (کام کاف عجبسه ادم دیگر (برندارم قالدرم یعنی ادم انهم (نا
 حرف انتها (سرددل ترا لامبسه لدر را ادات مفعول (بر سر نیارم
 باشه چمده یعنی اکلده (آه سرد صوق آه (بر آورد کنوردی (یکی
 برنی (جوانان بنی هاشم لامبه الف نون ادات جمع (بنی اصلنده بنین
 ایدیکه چمدر اضافله نون دوشر (را ادات مفعول (بمسجد با حرف
 صله (رفت فعل ماضی مفرد غائب کندی دیگر (خواجه آن کنیرك
 لامبه خواجه بونده صاحب معناسنه در (را ادات مفعول (طلبید فعل
 ماضی مفرد غائب استدی دیگر (ویرا را ادات مفعول (وی ضمیری
 کنیرك راجعدر (بخرد باه تا کید ابله فعل ماضی مفرد غائب الدی
 دیگر (بهای وی لامبه جاریه نك بهاسنی (بداد باه تا کید ابله فعل ماضی
 مفرد غائب و یردی (و پیش معشوقش لامبه شین ضمیر کنیرك راجعدر
 کنیرك معشوق قنه (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کونوردی
 دیگر (محصول ترکیب (صدیق رضی الله عنه پیوردیکه بومقامدن

آدم اتمام تاسنك كوكلك سربى اكلدجه كنبرك سوفي آه كنوردى
 يعنى آه ايلدى وهاشم اولادلى جوانلرينك بربى ذكر ايليدى يعنى
 علاقهسى كچه اولديفن بيان ايلدى صديق رضى الله عنه مسجده
 كندى واول كنبركك مولاسنى استنى يعنى چاغرتدى وچار يي
 صلتون آلدى و بهاسنى تمام و بردى وانى معشوقى قننه كوندردى
 (قطعه) دلا بشاهد كامت كه چفت داند ساخت * جزانكه از همه
 كام زمانه فرد آيد * دلا الف حرف ندا اى كوكل ديمكدر (بشاهد كامت
 يا حرف خصايت تا حرف خطاب اضافت لاميه كام كف عربيله
 مراد ديمكدر سنى مرادك محبوبيله ديمك اولور) كه كيم ديمكدر
 (داند ساخت دوزه ييلور يعنى ايله ييلور ديمكدر شارح تواند معناسنى
 وريدكنه قادر اوله ييله ممش (انكه انكس كه تقدريده در (از همه كام
 جمله مراددن فرد آيد و حيد اوله يعنى مستغنى اوله (محصول بيت) اى
 كوكل سنى مرادك محبوبيله كيم چفت ايله ييلور او كيمسه نك غيبرى كه
 زمانه نك جمله مرادندن مستغنى اوله حاصلى جهن مرادندن ال چكندن
 غيبرى سنى مرادينه كيم ايرشدير يعنى ايرشديره مغ * بدر دكار بر آيد
 و كتر آن نيست * بنال نادل اهل دلى بدر آيد * بدر با حرف
 مصاحبت (بر آيد فعل مضارع مفرد حاصل اولور ديمكدر (كر كردن
 مخفف در (ترا را حرف تخصيص سنك ديمكدر (آن درده اشتهار بدن
 (بنال راه تا كيد ايله امر حاضر در ناليدندن ايكله فرياد ايله ديمكدر
 (تا حرف تعليل (اهل دلى با حرف وحدت اهل دل بونده صاحب
 كرم ديمكدر (بدر آيد با حرف صله درده كله يعنى متأثر اولوب مرحت
 ايله (محصول بيت) در دايه ايش حاصل اولور يعنى درد عشق محبوبه
 رباط قلب ايله مراد حاصل اولور و كراول درد سنك يو غبسه فرياد ايله
 تا كيم بر صاحب كرم متأثر اولوب مرحت ايله (عروض) بوقطعه
 پير مجتهدن در جميع اجزاسنه خبن كلكد كنصكره عروض و ضربنه
 حذف دخي كلكدر مفاعله فاعلان مفاعله فاعلان اولور (حكايه)
 كنبرك مغنيه كه بحسن غنا موصوف بود و بلطفه نوا معروف جمال
 بن بدل داشت و حسن بن خلل روزى در منظر خواجه خود سازى
 مى نواخت و غزل بنى مى پرداخت نوجوانى كه در دل هواى او داشت

و در سر سودای او در زیر منظره ایستاده بود و گوش هوش بر آواز نهاده
 در دقت اشعار وی تأملی می کرد و از لذت الحان او تمایلی می نمود *
 مضیه کنیر تک صفتبدر (بحسن غنیا با حرف مصاحبت کوزل تغنی
 ایله دیمکدر) بلطف نواده بوله نوا بونده صدادن عبارتدر لطیف
 صدا ایله دیمکدر (داشت فعل ماضی طو تر ایدی دیمکدر) خلل
 نقصان معناسنه (بونده ده داشت مقدر در قاعده جمع اوزره (روزی
 با حرف وحدت برگون دیمکدر) در حرف ظرف (منظر مصدر می
 نظر معناسنه) منظر خواجه بیانیه میکنند و افندیسی نظرند یعنی
 حضورنده دیمکدر شارح منظری قصر معناسنه اخذ ایلش اکن
 بز واقف اوله مدق (سازی با حرف وحدت می ادا ت حکایه (نواخت
 نونک ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب ساز چالاردی دیمکدر بونده تجرید
 اولوب چالاردی دیمکدر (وغزل یا پنه حرف وحدت پرداخت پاه
 بحسبیه فعل ماضی مفرد غائب مجازا تغنی ایلردی معناسنه در (نوجوانی
 با حرف وحدت نوجوان تازه بکت معناسنه در) که حرف رابط (در دل
 کوکلده) هوای اولامیه او ضمیر کنیر که را جمعیدر (سودای اوده
 بوله در) زیر منظره پنجره تک التنده (ایستاده بود دور مش ایدی
 (و گوش هوش عقلی قولاغنی) (بر حرف صله) نهاده ماضیدن قسم
 قومش ایدی (دقت اینجه فکره درلر) (اشعاره اضافت مصدرک
 مفعولند در) وی به اضافت لامیه انک اشعارینه دقتده (تأملی با حرف
 تنکیر وحدت دکل) تأمل تفعل باندین مصدر در دو شتمک معناسنه (می کرد
 ایلر ایدی) (و از لذت الحان او سابق کبی انک تغنيسنک لذت و حلاوتندن
 دیمکدر) (تمایلی با حرف تنکیر وحدت دکل تمایل بونده حرکت واضطراب
 معناسنه در) (می نمود کوستر ایدی) (محصول ترکیب) پروغنیه جاریه که
 کوزل تغنی ایله وصفلمش و لطیف صد ایله معروف اویله بی نظیر جمال
 و نقصان سبز حینی وار ایدی برگون کند می مولاسی حضورنده ساز
 چالاردی وغزل ایرلاردی بر تازه بکت که کوکلنده انک محبتی و باشندده
 سوداسنی طو تاردی یعنی جاریه به علاقه نامه بی و ار ایدی پنجره تک
 التنده دور مش و عقلی قولاغنی قومش ایدی حاصلی دیگر ایدی انک
 اشعار غنی دکلده تأمل ایلردی و انک تغنيسی لذتندن حرکت واضطراب

کوسزردی (یت) حرم آن دلدادۀ محروم از دیدار دوست * کر: پس
 دیوار حرمان کوش بر گفتار اوست * حرم قوتلو معناسنه در (دلدادۀ
 محروم مصوفک صفتۀ اضافتیدر دلدادۀ وصف ترکیبیدر عاشق معناسنه
 (از محرومه متعلق (دیدار دوست لامیه دیدار کورمک معناسنه اسم
 مصدر در) که حرف رابط (زبس دیوار حرمان محروم و ملق دیواری اردندن
 دیمکدر (کوش قولق دیمکدر (گفتار او لامیه (محصول یت)
 مبارک اول دوستک دیدارندن محروم اولان عاشق که محروم ملق دیواری
 آردندن قولای انک گفتارینه اوله یعنی دیدار محبوب بدن محروم اولان
 عاشق نه طالعیدر (عروض) بویت رمل مقصود در * ناکاه خواجه
 سراز منظره فرو کرد جواز را دید نزدیک خودش خواند و با خود بربک مائده
 نشاند هر دم از هر جا بوی خبری می گفت و هر لحظه در هر هز باوی
 کهری می سفت جوان با خاطر فارغ از همه خبر کوش با خواجه داشت
 و چشم بر کنیرک هر چه آن بغزه سؤال می کرد این با بر و جواب می داد
 و هر چه آن بطره کره می بست این بشکر خنده می کشاد * ناکاه
 آنسز بن دیمکدر (فرو کرد اشاغی ابادی یعنی اکدی (جواز را ادات
 مفعول (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (زیدک خودش
 اتی کنندی یانه دیمکدر که شین جوانه را جعدر (خواند و اور سمبله
 فعل ماضی چاغردی دیمکدر (با خود با حرف مصاحبت (بر حرف
 ظرف (مائده سفره دیمکدر (نشاند فعل ماضی متعدی مفرد او تورندی
 دیمکدر (هر دم هر وقت (از هر جا هر بدن (باوی با حرف صله انکله
 دیمکدر (خبری با حرف وحدت خبر بونده سوزدن عبارتند (می ادات
 حکایه (لحظه هر آن (در حرف ظرف (هز معروف (کهری با حرف
 وحدت کهر جوهر معناسنه در (می ادات حکایه (سفت فعل ماضی
 مفرد غائب دلردی دیمکدر (با حرف مصاحبت (خاطر فارغ پیانیه
 (از همه خبر مجموعی سوزدن دیمکدر (کوش قولق با حرف صله (داشت
 فعل ماضی طوزدی دیمکدر (بر حرف صله (کنیرک جاریه پنه
 برداشت مقدر در (هر چه هر نسنه که (آن جاریه به اشارتند (با حرف
 مصاحبت (غمزه کوز او جنبه دیرلر (می کرد ایلردی دیمکدر (این جوانه
 اشارتند (با حرف مصاحبت (ابرو فاش دیمکدر (می داد و بر ایدی

دیمکدر (وهرچه هر نسنه بی که دیمکدر) اوسمیرکنیز که راجعده
 (باحرف مصاحبت) طره آئنده اولان صاچه دیرلر که حالا اگر اده
 و بعضی عربانده عادتدر اما بونده محلی مراددر که آئن دیمکدر (کره
 عقده معناسنه دوکم دیمکدر) می بست باغلر ایدی (این جوانه اشارتدر
 (باحرف مصاحبت) شکر خنده ترکیب توصیفدر طلی کولمک معناسنه
 (می کک شاد آچاردی) (محصول ترکیب) آنسزین خواجه باشی
 پنچرهدن اشانی اکدی یعنی باقدی جوانی کوردی اتی کندی یانته
 دعوت ایلدی وکندو ایله برسفرده اوتورتدی هر وقت هر بردن
 اکا سوز سوبلردی یعنی افواهی کونا کون سوز سوبلردی وهر ساعت
 هر هزده بر جوهر دلردی یعنی فنون شستاده مباحثه ایدردی جوان
 مجموع سوزلردن فارغ خاطر ایله خواجه به قولی وکوزی جار به به
 طوتاردی حاصلی صورت ظاهرده کرچه دکدر ایدی اما قولاغنه
 کبرمزدی بلکه کوزی دائما جار به ده ایدی هر نسنه بی که جار به
 کوز اوجیله سؤال ایدردی جوان فاشیله جواب و پرردی وهر
 نسنه بی اول طره سیله دوکم باغلر دی یعنی صورت چین جبین کوسوزدی
 اول شکر خنده ایله آچاردی ما حاصل اشارتله سوبلشورلردی (منوی
 * چه خوشتر از وصال آن دو عاشق * برغم دشمنان باهم موافق * چه
 خوشتر چیست خوشتر تقدیرنده استغهام انکاری متضمن اعلا اولان
 ندر یعنی اندن اعلا بوقدر دیمک اولور) وصال آن بیاتیه (رغم دشمنان ده
 بویله دشمنلرک بورنی قیرلسنه وکورلوکنه دیمکده استعمال اولنور
 (باهم بری بریله دیمکدر) موافق او بغون (محصول بیت) ندر اعلا
 اول ایکی عاشقک وصالندن دشمنلرک کورلوکنه بر برینه موافق اوله
 یعنی بر بریله دشمن کورلوکنه موافق و مطابق اولان ایکی عاشقک
 وصالندن اعلاشی بوقدر * بهم از چشم و برودر فسانه * کنار و بوسه را
 جویان بهانه * بهم باهم ککبیدر (از بونده مصاحبت معناسنه در
 (فسانه حکایت و مثل معناسنه در اما بونده گفت وکودن عبارتدر
 (کنار قوجق معناسنه در (بوسه معروف) (جویان صفت مشبهه در
 استکلی معناسنه (بهانه معروف) (محصول بیت) اول ایکی عاشق بر بریله
 کوز و فاش ایله گفتکوده یعنی رمز و اشارتده صار یلوب او بشمکه بهانه

استیجی (عروض) بومشوی هزج مسدس محذوف در که یا لکن عروض
 و ضربیه حذف طاری اولش در که بر مصرعی مفاعیلن مفاعیلن
 فوهولن اولور * چون صحبت متمادی شد خواجه چنانکه دانی بضرورت
 بعضی حاجات انسانی قدم برداشت و آن هر دو آرزومند مشتاق را
 بهم بگذاشت مجلس خالی گشت و دوائی موصلت از جاتین متوالی
 کنیزك زبان بکشاد و در مخاطبه آن جوان این صدادرداد که * چون
 حرف تعلیل (متمادی تفاعل بایندن اسم فاعلدر اوزانیجی دیمکدر
) متمادی شد اوزادی دیمکدر (دانی پیلورسین دیمکدر (چنانکه دانی
 انجیلین که پیلورسین دیمکدر که ذکر می مستهجن اولان محالدره استعمال
 اولنور (بضرورت بعضی حاجات انسانی با حرف مصاحبت سببی
 متضمن با حرف نسبت اضافتلی بیانیه و لامیه انسانه منسوب اولان
 بعضی حاجات ضرورتی سببیه دیمکدر بونده قضاء حاجت مراددر
) قدم برداشت حسب اللغة ایاقی قالدردی دیمکدر اما بویه برلرده
 قالدیمقدن کایتدر (آرزومند آرزولی دیمکدر (مشتاقه اضافت صفتدر
) را ادات مفعول (بهم سابقلر کی (بگذاشت باء تأکید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب ترک ایلدی دیمکدر یعنی براقدی دیمکدر (گشت
 فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر (دوائی صیغه منهی الخبوع
 اولهرقی حادثه لوسبیلر دیمکدر (مواصلته اضافت مفعولته در مواصلت
 مفاعله بایندن مصدر در وصلتشقی دیمکدر (متوالی تفاعل بایندن
 اسم فاعلدر تعاقب و تنایع ایدیجی دیمکدر (بنه قاعده سجع اوزره
 برکشت مقدزدر (بکشاد باء تأکید ایله آجندی دیمکدر (و در مخاطبه
 آن جوان اول جوانك قارشوشنده در حرف تأکید (محصول ترکیب)
 چونکه صحبت اوزادی خواجه انجیلین که پیلورسین انسانه منسوب
 اولان بعضی حاجات ضرورتی سببیه قالدردی و اول ایکی مشتاق
 اولان آرزولیلری بر بویه براقدی مجلس خالی اولدی و وصلتشقی
 حاشه و سبیلری ایکی جانبیدن تنایع و تعاقب ایلدی و صاله مانع
 و مزاحم قالدی جاریه دل آجندی و اول جوانك قارشوشنده بوضدایی
 ویردی یعنی چاغردی و سویلدی (قطعه) بخدایی که آشکار و نهان *
 بنده اوست آدمی و پری * بخدایی با حرف قسم یا حرف وحدت

(آشکار معروف) (نهان کبر لو) (بنده اولامیه سین ونا ادات خیر
 آدمی و پری معروف) (محصول یت) برخدا حقچون که سرا وعلانیه
 انسان وچنانک بنده سیدر بوینته شارحک وپردیکی معناده رابطه
 یوقدر * که زهرکس که درجهان ینم * ینش من ازهمه عزیزتری *
 (که حرف رابط قسم) (زهرکس که هر کیمسه دنگه) (درحرف ظرف
 ینم فعل مضارع متکلم وحده کوزورم دیمکدر) (ینش من لامیه
 ازهمه مجموعندن) (عزیزتری یا حرف خطاب عزیزرکسین دیمکدر
 (محصول یت) آدمی و پری ککندویه بنده اولان حق جل وعلایه
 قسم ایدرم که هر کیمسه دن که جهانده کوزورم ینم فتمده مجموعندن
 عزیزرکسین یعنی عالمده موجود اولوب کوردکلر ینک جله سندن ینم
 عندمده عزیز و محترمین (عروض) یوقطعه بحر خفیف مخبون
 محذوفدر که بر مصراعای فاعلاتن مفاعلاتن فعلاتن اولور * جوان
 چون این نکته را کوش کرد فریاد برآورد که * (جوان مبتدا) (فریاد
 برآورد خبری) (چون حرف تعلیل) (زا ادات مفعول) (کوش کرد
 ایشندی دیمکدر) (فریاد برآورد بحسب اللغة فریاد قالدردی دیمکدر
 اما استعمالده فریاد ایلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (جوان چونکه
 یونکنه بی ایشندی فریاد ایلدیکه * زبای * ای آنکه مرادیده و دل
 منزل تست * حسن همه خوبان جهان حاصل تست * ای آنکه ای
 آنکس که تقدیرنده در (مرا ینم دیمکدر) (منزل تست لامیه) (حسن همه
 خوبان جهانده بویه) (حاصل تست لامیه) (محصول یت) ای شول
 کیمسه که ینم کوزم و کوکلم سنک منزکدر بمجموعی جهان کوزلر ینک
 حسنی سنک حاصلکدر یعنی انلرده اولان حسن وآن سنده وار که جامع
 حسن عالم و مستجمع آن عالمسین * کرهست دلم مائل تونست عجب *
 سنکست نه دل دلی که نه مائل تست * هست بونده ایسه معناسین
 افاده ایدر (دلی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (حرف نفی
 ادات خبره مصروف تقدیری مائل تونست در) (محصول یت) اگر
 کوکلم سکا مائل دکلددر یعنی محمل نجب دکلددر طاشدر کوکل دکل
 بر کوکل که سکا مائل ایسه عجب دکلددر یعنی سکا مائل اولبان کوکل طاش
 ککیدر (عروض) بور باعی شجره اخیب اوزانندن اخیب محبوب

مفکوفدر که بر مصر اعی مفعول مفاعیل مفاعیل فعل اولور * باردیکر
کنیرک گفت که در جهان همین ارزودارم که دست در میان یکدیگر کنیم
وازل و دهان یکدیگر شکر خوریم * باردیکر بر کره دخی دیمکدر
(همین انجی بو دیمکدر) دست در میان یکدیگر کنیم الیز بر بریمزک
باینه ایلله لم صاریله لم دیمکدر کایه در (ازل و دهان یکدیگر
شکر خوریم بر بریمزک اغزندن دوداغزندن شکر یه لم بوده اوپوشه لم
دیمکدر کایتدر (محصول ترکیب) بر کره دخی کنیرک دیدیکه جهاند
انجی بو آرزوی طوتارم که بر بریمزله صاریله لم و بر بریمزک اغزندن
دوداغزندن اوپوشه لم * جوان گفت من نیر این آرزو دارم اما چه
کنم خدای تعالی می گوید الاخلاء یومئذ بعضهم لبعض عدو الا
المتقین * نیز دخی دیمکدر (الاخلاء لفظاً مرفوع مبتدا اخلاء
خلیلک جمیدر دوستلر دیمکدر) یومئذ مفعول فیه (بعضهم مبتداء
ثانی (بعض عدوه متعلق (عدو خبر مبتداء ثانی مبتداء ثانی جمله سی
خبر مبتداء اول (الاالمتقین الاخلا دن مستثنا (محصول ترکیب) جوان
دیدنی بندخی بو آرزوی طوتارم اما نه ایلیم خدای تعالی یورر دوستلر
قیامت کونده بعضیسی بعضیسنه عدودر متقین دن ماعدا یعنی عالم
فناده بر بری اضلال ایدن دوستلر آخرتده دشمن اولور الله فی الله دوستلر
دکل * یعنی فردای قیامت دوستی دوستلر ابرک دشمنی بر آید مکر دوستی
پرهیز کاران که بر دوستی برافزاید نمی خواهم که فردا بنای محبت ماخلل
کیرد و دوستی مابدشمنی بدل کردد این بگفت و دامن صحبت بگذاشت
و بدین تراه راه رفتن برداشت * دوستی دوستان لامیه یا حرف مصدر
را اادات مفعول دوستلرک دوستلخی دیمکدر (برک دشمنی یا حرف صله
اضافت لامیه یا حرف مصدر دشمنلک رنکنه دیمکدر (مکر اادات
استثنا (دوستی باینه مصدر به) پرهیز کارانه اضافت لامیه (برافزاید
فعل مضارع مفرد ارتار دیمکدر (کردد فعل مضارع اولور دیمکدر
صبرورت معناسنه دامن صحبت بیاینه (بگذاشت فعل ماضی بر اقدی
دیمکدر (تراه ایرلخی معناسنه اسم مصدر در (راه رفتن بیاینه (بر
حرف تأکید) داشت طوندی دیمکدر (محصول ترکیب) جناب
حق جل و علا بو آتله مراد ایدر بارین قیامت کونده دوستلرک

دوستلخی دشمنك رنگنه كلور یعنی دشمن اولور الا پرهسز كارلك
دوستلخی كه دوستلق اوزرمز ياده اولور استم كه بارين بزم محبت زخل طونه
ودشمنغه مبدل اوله بونی دبدی وصحبت اتكنی برافندی وبوترانه ايله
كنك بولینی طوندی یعنی قطعه اتی مضمتی سوبله رك كندی كه بور باعبد
(رباعی) این عشق دوروزه را دلا باز كذار * كز عشق دوروزه بر نمی
آید كار * عشق دوروزه بیسانیه (ها ادات مقدار) (را ادات مفعول
یوایی كونلك عشق دیمكدر كه مدت قلیلدن عبارتدر) (دلا الف حرف
ندا) باز كذار ترك ايله دیمكدر (كز كه ازدن مخففدر) (كه حرف تعلیل
) (بر حرف تأکید) نمی آید حاصل اولمز دیمكدر (كار ایش معانسه در
) (محصول یت) یوایی كونلك عشق ای كوكل ترك ايله یعنی عالم فئاده
اولان عشق وازكل زبراایی كونلك عشقندن نسنه حاصل اولماز
* زان سان عشق كزین كه در روز شمار * باآن كبری قرار در روز
قرار * زان سان انجیلن دیمكدر (عشق یا حرف وحدت) (كزین
امر حاضر مفرد كاف عجمك ضمیمه اختیار ايله بكن دیمكدر) (روز شمار
یوم حساب معانسه قیامتدن عبارتدر) (با حرف مصاحبت) (آن عشقه
اشارتدر) (كبری فعل مضارع مفرد مخاطب) (قرار مفعولی) (دلا قرار
آخرت دیمكدر) (محصول یت) انجیلن بر عشق اختیار ايله كه قیامت
كوننده انكده قرار طونه سین یعنی بر عشق اختیار ايله كه آخرتده ده
انكده اوله سین (عروض) بور باعی شجره اخر بدندر كه صدر وابتدا
اخر ب حشو اوللر مقبوض ثانیلر مكفوف عروض و ضرب ازل
بر مصراعی مفعول مفاعیلن مفاعیل فاع اولور (حكایت) یکی از
دانشمندان كویده كه وقتی مجلس می داشتم و در زمین دل مستمعان
تخم ارادت می كاشتم پیری ملازم مجلس می بود و از وظیفه ملازمت
تخلف نمی نمود اما دائم آه می زد و اشك می ریخت و يك لحظه آه
و اشك از هم نمی كسیخت روزی در خلوت اورا طلبیدم و از وی
موجب آرا پرسیدم گفت من مر دی بودم كه غلامان و كنیزكان
می خریدم و می فروختم و وجه معاش خود را از بیع و شرای اندوختم
روزی غلامی صغیر * دانشمند دانش اسم مصدر در (مند ادات
نسبت عالمده مستملدر الف نون ادات جمع) (كه حرف رابط) (وقتی

یا حرف وحدت (می) ادات حکایه (مجلسیدن مرا) مجلس علم و وعظ در
 (زمین دل مستعان مجازا بیانیه ولامیه) تخم ارادت بیانیه (می
 ادات حکایه) کاشتم فعل ماضی متکلم وحده اگر ایدم دیمکدر (پیری
 یا حرف وحدت (ملازم مجلس لامیه ملازم مداوم معناسنه در
 (وظیفه ملازمت مجازا بیانیه) تخلف تفعل بابندن مصدر در بویه
 برآمده ترکدن کلایندر (می) ر مجموعی ادات حکایه (ازهم بری برندن
 (نمی) کسبخت کاف عربینک ضغیله فعل نفی ماضی مفرد غائب اولزردی
 دیمکدر یعنی ایرلزردی (روزی یا حرف وحدت) اورا پیری (طلبیدم
 فصل ماضی متکلم وحده چاغردم دعوت ایلدم (وازی پیردن
 (موجب آزا کر به نک سبب) پرسیدم فعل ماضی متکلم وحده سؤال
 ایلدم دیمکدر (مردی یا حرف وحدت مرد رجل (معناسنه در
 (بودم ایلم) که حرف بیان (وجه سبب معناسنه) معاش کچمه
 معناسنه در (خوده اضافت لامیه) اندو ختم فعل ماضی متکلم وحده
 قرانوردم دیمکدر (روزی و غلامی یاری وحدت) صغیر غلامک
 صفی (محصول ترکیب) عملادن بری دیر که بروقت مجلس طوناردم
 یعنی وعظ و نصیحت و تدبیر ایلدم و دکلیلرک کوکلی زهینسه
 ارادت تخمی اگر دم بریر مجلسه ملازم ابندی و وظیفه ملازمتدن
 تخلف کوستر مردی حاصلی هر مجلسمرده بوانوردی بری ترک
 ایرلزردی اما دائما آه ایلردی و کوز باشی دو کوردی و بر خطسه
 آه واشکی بری برندن ایرلزردی برکون خلیونه اتی دعوت ایلدم یعنی
 تنه پره چاغردم و اول آه و کر به نک سببدن سؤال ایلدم دیدی
 بن برجل ایلم که کوله و جار بهر الوردم و صنادرم و کند و معاشمک
 سببی بیع و شرادن قرانوردم برکون بر کوچک غلام (یت) بلب چو
 سکر ناب و برخ چو ماه منبر * هنوز سکر اورا نشسته دایه زشیر *
 بلب یا حرف ظرف (چو ادات تشبیه) سکر ناب بیانیه سکر سین مضمومه
 و کاف مشدده ایله عربی سدر شین مفتوحه و کاف مخفف ایله فارسدر
 بونده عربی اولمق اولی در زیر فارسی به شده یا فشر غیر مشدده ده
 وزنه کلر (تاب خالص و صافی معناسنه در) برخ بلب اوزره معطوفدر
 (هنوز الان دیمکدر) سکر اورا (را حرف تخصیص) سکر دن مراد

تشیبه سابق قرینه سبله دوداق مراد در (نشسته نون نافیه و شین
مضمومه ایله ماضی منفیدن قسمدر یقماش دیمکدر) دایه معروف
(شیر سود دیمکدر) محصول یت (غلام صغیری وصف ایدوب دیرکه
دوداقده شکر کی و یکافده ماه منیر کی الان انک لینی دایه سوددن
یقماش حاصلی آنه سی سودی اغزنده قوفر * بسبصد دینار بخریدم
وذر ترییت اوبسی سال ریج کشیدم چون شیوه دلبری و دلداری
بیاموخت و چهره شوخی و عیاری برافروخت یوسف وار بازارش
بردم و بر خریداران شمائل و اخلاقش برشمردم ناکاه دیدم که درزی
اهل صلاح نازنین سواری بلکه درخانه زین زیبانکاری آنجا رسید
و بکوشه چشم آن غلام را بدید خود را از بارکی در انداخت و در پهلوی
او منزل ساخت پرسید که چه نام داری و از کدام دیاری چه هستی
می دانی و کدام کار توانی کرد * بسبصد دینار با حرف صله سبصد
او جویز دیمکدر) بخریدم بآئید ایله فعل ماضی متکلم وحده اللم
دیمکدر (در حرف ظرف) ترییت او مصدرک مفعولیه اضافتیدر
انی ترییده (بسی سال چوق سنه) ریج زحمت کشیدم فعل ماضی
متکلم وحده چکدم دیمکدر (چون ادات تعلیل) شیوه دلبری با حرف
مصدر اضافت لامیه یا بیانیه (دلداری دلبری کییدر دلداری دلبر
محبوبه و صف طریقه علم اولمشدر) شیوه ناز و کوزل حرکت
معناسنه در (بیاموخت بآئید ایله فعل ماضی مفرد غائب او کردی
دیمکدر) چهره شوخی و عیاری شیوه دلبری و دلداری کییدر (شوخی
یونده کوزل معناسنه در مجازا عیارده بویله) برافروخت بر حرف تأکید
یارلدی دیمکدر یعنی شعله لندی (وار ادات تشبیه بازارش با حرف
صله شین غلامه راجعدر) بردم فعل ماضی متکلم وحده ایلندیم
(بر حرف صله) خریداران الف نون ادات جمع الیجر یعنی مشقیر
دیمکدر (شمائل حسن صورت دیمکدر) اخلاق خلق جمعیدر (بر
حرف تأکید) شمردم فعل ماضی متکلم وحده تعداد ایلدم (درزی
اهل صلاح بیانیه در) زی بآئید ایله کسوت و قیافت معناسنه در
(سواری با حرف وحدت) نازنینک صفتیدر (بلکه ادات اضراب
در خانه زین اگر خانه سنده دیمکدر) زیسا یفشقی دیمکدر (نکاری

یا حرف و حـ دت (نکار کوزل معناسنه در) (انجا اول محله (رسید)
 فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر (بکوشه چشم با حرف
 مصاحبت اضافت بیانیه (رال ادات مفعول) (بارکی باء عربی و کاف
 بحمله ابو آت معناسنه در) (انداخت فعل ماضی مفرد اتدی دیمکدر
 (پهلوی وی لامیه پهلویان دیمکدر) (ساخت فعل ماضی دوزدی
 دیمکدر) (داری فعل مضارع مخاطب) (چه نام داری نه اد طونارسین
 یعنی ادک ندر) (کدام قنغی دیمکدر) (دیاری یا حرف خطاب قنغی
 دیاردنسن) (چه هنرمی دانی نه هنزیلورسین) (وکدام کاری توانی کرد
 قنغی ایشی ایشلکه قادرسین دیمکدر) (محمول ترکیب) اول غلام
 صغیری اوجیوزالتونه الدم وانی ترییده چوق زحت جکدم چونکه
 دلبرلک و دلدارلق حرکت واسلوینی اوکرنندی وعبارلق وکوزللك
 چههره سی شهله لندی یعنی حسن جمال صاحبی اولدی یوسف کی
 بازاره ایلندم و مشتریله انک شمائل و اخلاقی تعداد ایلدم ناکاه
 کوردیمکه اهل صلاح کسوتننده برسوارنازنین بلکه اگرخانه منده
 بریاقشعلی محبوب اول محله ایرشدی وکوز اوجیله اول غلامی کوردی
 کندی اتندن ایندی و غلامک باننده منزل دوزدی حاصلی
 اوتوردی سؤال ایلدیکه ادک ندر و قنغی دیاردنسن نه هنزیلورسین
 و قنغی کاری ایلکه قادرسین * آنکاه روی بمن آورد و ازمن وی
 سؤال کردکتم اگرچه درحسن و جمال یکدینارست اما بهای وی
 هزار دینار کامل عیارست هیچ نکفت و از حاضران در نهفت دست
 بدست غلام بردو چیزی بدست وی سپرد بعد از رفتن انرا وزن
 کردم صد دینار بود روز دوم و سوم همین دستور عمل کرد و همین
 معامله پیش آورد و مبلغ آنچه بفلام داده بود بسصد دینار رسید *
 (آنکاه بونده اندنصرکه دیمکدر) (روی آوردک مفعول صریحی (بمن
 (با حرف صله بوزینی بکا کنوردی یعنی بکا توجه ایلدی (ثمن وی
 لامیه ثمن بها معناسنه در وی) (ضمیری علامه راجعدر) (در نهفت
 کبر لیجه دیمکدر) (بدست غلام لامیه با حرف صله) (برد فعل ماضی
 مفرد غائب ایلندی دیمکدر) (بدست وی بدست غلام کی) (سپرد فعل
 ماضی مفرد غائب اصمرلدی دیمکدر اما بونده و پردی دیمکدر

(بعد از رفتن کند کد نصکره) (آن چیزه اشارت در) (را ادات مفعول
 (همین هم ایله ایندن هر گدیرینه بودیمکدر) (دستور داتک ضمیمه قانون
 واسلوب دیمکدر) (پیش آورد عادت ایلدی دیمکدر) (بسلام باحرف
 صله) (داده بود و یرمش ایدی) (رسید ایشدی) (محصول ترکیب) (غلامک
 اسم و رسمی و صنعت و هنری سؤال د نصکره بکا توجه ایلدی و غلامک
 بهاسندن سؤال ایلدی دیدم حسن و جالده برالتوندر اما انک بهاسی
 کامل الغباریک التوندر هیچ سویلدی و حاضر ردن کیر لیجه النبی
 غلامک الینه ایلندی یعنی اوزاندی و برنسنه انک الینه و یردی
 کند کد نصکره انی وزن ایلدم یوز التون ایدی ایکنجی و اوچنجی
 کون بنه بواسلوی عمل ایلدی و بنه بومعامله بی عادت ایلدی و غلامه
 و یردیکی مبلغ او جیوز دیناره ایشدی * باخود کفتم مایه آن غلام را
 بنام ادا کرده مانا که اورا باین غلام تعلقی خاطری شده است و یرادی
 آنچه کفتم قدرت ندارد چون وی روان شد و من نیز بی وقوف در عقب
 وی بشتافتم چند آنکه خانه ویرا یافتم چون شب درآمد برخواستم آن
 غلام را بجامهای نفیس یاراستم و بیویها خوش معطر گردانیدم
 و بدر خانه آن جوان رسانیدم در بکوفتم * باخود کندومه (کفتم
 دیدم (مایه آن غلام را را ادات مفعول) (مایه اصل دیمکدر اضافت
 لامیه غلامک سرمایه سنی) (بنام تماما دیمکدر) (ادا کرد ادا ایلدی
 (همانا که بکرز که دیمکدر) (اورا را حرف تخصیص انک دیمکدر
 (باین غلام باحرف صله) (شده ماضیدن قسمدر اولمش مناسبه
 (برحرف صله) (ادای آنچه لامیه اول نسنه انک اداسنه دیمکدر
 (قدرت ندارد قدرتی یوقدر دیمکدر) (روان شد کندی دیمکدر
 (من نیز بن دخی) (بی وقوف اکلمک سزین) (بشتافتم فعل ماضی متکلم
 و حده سکرتم دیمکدر) (خانه ویرا را ادات مفعول اضافت لامیه
 (باقتم بولدم دیدمدر) (چون حرف تعلیل) (در حرف تأکید) (آمد
 کلدی دیمکدر) (برخاستم فعل ماضی متکلم و حده فالتدم دیمکدر) (را
 ادات مفعول) (بجامه نفیس بیایه باحرف معاجبت) (ها ادات جمع
 نفیس اعلا دیمکدر) (یاراستم بیه تأکید ایله فعل ماضی متکلم و حده
 یزدم دیمکدر) (بیویهای خوش جامهای نفیس کی) (معطر گردانیدم

قوقوتدم دیمکدر (بدر خانه آن جوان لامیه لر در) یا حرف صله
 (رسانیدم فعل ماضی متعدی مفرد غائب ابرشدردم دیمکدر (در قیو
 دیمکدر) بکوفتم بآ تا کید ایله فعل ماضی متکلم وحده دوکدم دیمکدر
 (محصول ترکیب) کند و کندومه دیدم غلامک سر مایه سنی تمام
 ادا ایلدی بکرر که انک بو غلامه تعلق خاطری اولمشدر یعنی علاقه
 ایشدر و سوبلدیکم شیء ادا به قدرتی یوقدر یعنی استدیکم بیک التونی
 ویرمه قدرتی یوقدر چون اول جوان کندی بندخی اکتمک سزین
 انک عقبنده سکرتم حاصلی آردیصره تعقیب ایندم اول قدر که انک
 خانه سنی بولدیم چونکه کیجه کلدی یعنی اولدی قالدیم اول غلامی نفس
 جامه لر ایله بزه دم و کوزل فوقول ایله قوقوتدم و اول جوانک خانه سی
 قپوسنه ایرشدم قنوبی دوکدم * بکشاد و بیرون آمد چون مارا بید
 مبهوت شد و انالله وانا الیه راجعون گفت پس پرسید که شمارا چه
 آورده است و بمن که راهمنونی کرده است گفت بعضی از انبای
 ملوک این غلامرا خریداری کردند و بیع بچیزی قرار نیافت ترسیدم که
 امشب قصد این غلام کنند ویرا بتو سپارم تا امشب در پناه تو بمن
 خواب کند * بکشاد بآ تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب آچدی
 دیمکدر (بیرون آمد چقدی دیمکدر) چون حرف تعلیل (مارا را ادات
 مفعول بری دیمکدر) بدید بآ تا کید ایله کوردی دیمکدر (مبهوت اسم
 مفعولدر کمال حیرت واضطرار ایله کلامه قادر اولمقده استعمال اولنور
) شمارا ضمیر جمع خطاب را ادات مفعول سزی دیمکدر (چه آورده
 است نه کنور مشدر) بمن یا حرف صله بکادیمکدر (که کیم دیمکدر) راه
 نمون وصف ترکیبدر یعل کوستریجی معناسنه (یا حرف مصدر) ابناء
 انک جمعدر (ملوک اضافه بیانیه) را ادات صله (خریدار وصف
 ترکیبدر آلجی معناسنه) یا حرف مصدر (کردند فعل ماضی جمع غائب
 ایلدیلر دیمکدر) بیع صاتی یعنی بازارلق (بر حرف استعلا) چیز نسنه
 دیمکدر (یا حرف وحدت) نیافت فعل ننی ماضی مفرد بولدی دیمکدر
 ترسیدم ماضی متکلم وحده قورقدیم دیمکدر (که حرف بیان) امشب
 بو کیجه (قصد این غلام مصدرک مفعولدر) کند فعل ماضی جمع
 غائب ایلدیلر دیمکدر (وی ضمیری غلامه راجعدر) را ادات مفعول

(بتو با حرف صله) سپارم فعل مضارع متکلم وحده اصمرا لم دیمکدر
 (تا حرف تعلیل) پناه تو لامیه سنک حفظکده (خواب کند او بویه
 (محصول ترکیب) اول جوان قبوی آجدی و جفندی چونکه بزی کوردی
 متعیر و مبہوت اولدی انا لله وانا الیه راجعون دیدی یعنی بومصیبت
 محسندہ استعمال اولنان کلام شریفی او قودی سؤال اولنور محبوبک نشرینی
 مصیبت دکل بلکه مسرت عظمادر نه کونه استرجاع اولنور جوایندہ
 دینلور که خلاف مأمول اولان مسرتک فجائی دخی مصیبتدر حتی
 شادمرک بوندہ ظہور ایدر هلا کہ مؤدبدر دخی نیجه نیجه مضراتی
 واردر کہ دعاء فخر عالم صلی الله علیه وسلمدہ اعوذ بالله من فجاء الخیر
 واقع اولشددر صکرہ سؤال ایلدیکہ سزی نه کتور مشدر یعنی نه سبب
 اولدیکہ کلدیکز حاصلی نه روزگار اندی و بکا کیم بول کوستر یحییٰک
 ایلشددر یعنی بنم خانہ مه کیم دلالت ایلدی دیدم ملوک اولاد لرندن
 بعضیسی بو غلامه الیجیلیق ایلدیلر و بازارلق برشی اوزره قرار بولدی
 قورقدم کہ بو کیجه بو غلامه قصد ایلیدر غلامی سکا اصمرا لم تا کیم
 سنک حفظکده امین ایوبه * گفت توهم درای و باری باش کفتم مرا هم
 مهم ضروری در پیش است کہ اینجائی توانم بود غلامی ابوی گذاشتم
 ومن برکستم چون بخانه رسیدم و در پیستم و بر سر بستر بنشستم دران
 اندیشه کہ امشب میان ایشان چون بکزرد و مصاحبت ایشان بر چه
 قرار گیرد ناگاه شنیدم کہ آوازدر برآمد و غلام از عقب آوازدر آمد
 لرزان و گریان * گفت جوان دبدی (هم دخی دیمکدر) توهم سندخی
 (در حرف تأکید) آی الف ممدوده ایلہ آمدن یا خود آیدن مصدرندن
 امر در کل دیمک (با حرف مصاحبت) وی ضمیری غلامه راجعدر
 (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر) (را حرف تخصیص) (مهم ضروری
 موصوفک صفتہ اضافتی قیبلنددر) (یا حرف نسبت ترک اولنیمه جق
 ایش) (در پیش است حسب اللغة فتمدہ در دیمکدر اما مجرد اثباتدن نگاہدر
 واردر دیمک اولور) (کہ حرف رابط) (اینجا بو مجلدہ) (نمی توانم بود
 اولغه قادر اولمہم دیمکدر) (را ادات مفعول) (بوی با حرف صله جوانه
 دیمکدر) (بگذاشتم بآء تأکید ایلہ فعل ماضی متکلم وحده براقدم دیمکدر
 برکشتمه بویه دوندم دیمکدر) (چون حرف تعلیل) (با حرف صله

(رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ایرشدم دیمکدر (بیستم بیه تا کید ایله
 بغلدم دیمکدر (پسترباه عجمک کسریله دوشک دیمکدر (بحرف صله
 (سربسترلامیه) بنشستم بیه تا کید ایله فعل ماضی متکلم وحده اوتوردیم
 دیمکدر (دران اندیشه که اول فکریه که (امشب بو کیچه (میان ایشان
 لامیه (چون روم ضمیمه ادات است ففهام نیجه دیمکدر (بکزرد بیه
 تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب طوئار دیمکدر (آوازدر بیسانیه
 قیوسی (برآمد ظاهر اولدی (عقب آواز لامیه (در آمد کیردی
 زلزان و کیربان صفت مشبهه لر در تیزیه رک و اغلبه رق دیمکدر
 (محصول ترکیب) جوان دبدی سن دخی کل و غلام ایله اول
 دیدم بنم ضروری ایشم وارد که بوراده اولغه قادر اولم غلامی
 اکا براقدم و بن دوندم چونکه خانه بیه ایرشدم و قیوی بغلدم و دوشک
 اوجونه اوتوردیم اول فکریه که یعنی اتی فکر ایدر دمکه بو کیچه
 انلک بینی نیجه بکر و صحبت لری نه اوزره قرار طوئار نا گاه قیو اوازی
 ظاهر اولدی و غلام آوازک ار دندن تیزیه رک و اغلبه رق کیردی
 * کفتم تراچه بوده است و در صحبت آن جوان چه رونموده است که
 بدین حال می آبی غلام گفت آن جوان مر دبرد و جان بیسانان سپرد
 کفتم سبحان الله آن چه گونه بود گفت چون تو برفتی و مرا بخواه
 درون برد و برای من طعام آورد چون طعام خوردم و دست بستم
 از برای من پستر انداخت و مشک و کلاب بر من زد و مرا بخوابانید *
 ترا را حرف صله سکا دیمکدر (چه بوده است نه اولمشدر (در حرف
 ظرف (صحبت آن جوان لامیه (چه رونموده است نه واقع اولمشدر
 (که حرف بیان) با حرف مصاحبت (می آبی فعل مضارع مخاطب
 کلوز سین (بمرد بیه تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر
 (بیسانان با حرف صله (سپرد فعل ماضی مفرد غائب اصمرا دی
 (سبحان الله محل تعجبه استعمال اولتور (چه گونه بود نه گونه
 اولدی دیمکدر (چون حرف تعلیل) برفتی بیه تا کید ایله فعل ماضی
 مفرد مخاطب کنه دیکد (مرا را ادات مفعول (با حرف صله
 (خانه درون او ایچی دیمکدر (برد فعل ماضی مفرد غائب ایلشندی
 دیمکدر (برای من بنم ایچون (آورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی

دیمکدر (چون حرف تعلیل) خوردم فعل ماضی متکلم وجده یدم
 ویمکدر (بشتم باء تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده یقه دم دیمکدر
) از برای من بنم ایچون دیمکدر (بستر دوشک دیمکدر) انداخت
 فعل ماضی مفرد غائب اندی دیمکدر (زد فعل ماضی مفرد غائب
 آوردی دیمکدر اما بونده سوردی معناسنه در) مرا را ادات مفعول
 (بخوابانید باء تأکید ایله فعل ماضی متعددی مفرد غائب یا توردی
 دیمکدر) (محصول ترکیب) غلامی بویله لرزان و کریمان کورنجه دیدم
 سکا نه اولمشدر واول جوانک عجبند نه یوز کوستر مشدر حاصلی
 ینکزده بر منافسه می واقع اولدی یا خود بار و اغیاردن بر کیمسه مانعی
 اولدی که بو حاله کلور سین غلام دیدی اول جوانمرد اولدی و جانی
 جانانه اصرملدی دیدم سبحان الله نه کونه اولدی دیدی چونکه سن
 کتدک بئی اوک ایچنسه ایتلیدی و بنم ایچون طعام کتوردی چونکه
 طعامی یدم و الم یقه دم بنم ایچون دوشک اندی یعنی دوشادی و بنم
 اوزریمه مشک و کلاب سوردی و بئی یا توردی * بعد از آن آمد
 و انکشت بر رخساره من نهاد تو گفت سبحان الله این چه خوبست
 وجه محبوب و مرغوب وجه ناخوشست ایچه نفس من میخواهد و در
 هوای آن می گاهد و عقوبت خدای تعالی از همه سختترست و گرفتار
 یا آن از همه کس بد بخت تر بعد از آن گفت انا لله وانا الیه راجعون *
 انکشت همزه مک فعی نوک سکونیه و کاف عجمک ضمیه بارمق دیمکدر
 (ارخساره یکاق دیمکدر) منه اضافت لامیه (نهاد فعل ماضی مفرد
 غائب قودی دیمکدر) نفس من لامیه (می خواهد فعل مضارع مفرد
 غائب استزدیمکدر) هوای آن ده لامیه هوا هوس معناسنه در (گاهد
 فعل مضارع مفرد غائب بونده اضطراب چکر معناسنه در) عقوبت
 خدای لامیه (از همه بجز و عنسدن) سختترست مشکل کدر (گرفتار
 و صف ترکیب در طوقون دیمکدر) با آن با حرف صله آن هولی نفسه
 اشارتدر (محصول ترکیب) اندن صکره یعنی بنی بویله اعزاز و اکرام ایله
 یا توردن صکره کلدی و پارمغن بنم یکاغم اوزره قوچی و دیدی
 سبحان الله بونه کورلدر و نه محبوب و مرغوبدر و نه کوتودر اول
 فسنه که بنم نفسم اشتروانک هوسنده اضطراب چکر والله تعالی نک

صغونی مجموع شدن مشکوک کرد و کا گرفتار اولوب طوقون اولان
مجموع ناسدن بد بخت رکدر بوندن صکره انا الله وانا اليه راجعون
دیدي * دیگر باره انکشت بر خساره من نهاد و گفت واهی
می دهم که این بقایت جیست و بنهایت آمال و امانی دلیل اما عفت
و پاکیزگی از آن اجیست و ثواب موعود بر آن از همه در جمال اکمل
پس بیفتاد چون او را بچنانیدم مرده بود و پی بحیات جاودانی برده *
دیگر باره بر کره دخی دیمکدر (کواهی یا حرف مصدر کواه کاف
عجمک صمله شاهد دیمکدر) می دهم فعل مضارع متکلم وحده
و بریم دیمکدر بونده ایدرم دیمکده مستعملدر (که حرف یسان) این
غلامه اشارتدر (بقیایت یا حرف مصاحبت) جیل کوزل دیمکدر
(بنهایت یا حرف صله) آمله اضافت لامیه آمال املاک جمعیدر
استکدر دیمکدر (امانی یا مصدریه ایله عصمت معناسند در) دلیل
معروف (عفت معروف) پاکیزگی یا مصدریه ایله عطف تفسیر بدر
(اجل اسم تفضیل کوزلک دیمکدر) (ثواب موعود بیانیه موعود اسم
مفعول و وعد اولمش دیمکدر) (ران بر حرف صله آن عفت و پاکیزگی
اشارتدر) (جمال کوزلک) (اکمل اجل کی کامل رک دیمکدر) (پس صکره
دیمکدر) (بیفتاد یا تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر
(چون حرف تعلیل) (او را جوانی) (بچنانیدم یا تأکید ایله فعل ماضی
متکلم وحده اویشاتدم دیمکدر یعنی دپرندم) (مرده بود اولمش ایدی
(پی پایدن مخففدر) (بحیات جاودانی یا حرف صله اضافت یسانیه یا
حرف نسبت) (برده ماضیدن قسمدر ایلتمش دیمکدر) (محصول ترکیب)
بر کره دخی بنم یکاغمیه پارمق قودی و دیدی شهادت ایدرمکه
بوغایت کوزلدن و لرزولک و عصمت و پرهیز کارلک نهایتسه دلیلدر
یعنی زهد و تقوی بو که نچمل ایلز نهایت بولور اما عفت و پاکیزگی
اوروی نفسانیدن صکورل کرد و اول پاکیزگی و وعد اولان ثواب
بجمع و عشدن کوزلکده اکلدر بوندن صکره جوان دوشدی چونکه
دانی دپرندم و خبر کت ایشدر دم اولمش و قدیمی ابدی حیات ایلتمش
کلیز گفت که این همه کزیه من برباد آن جوانست که هرگز عفت
و نظافت و لطیف و ظرافت وی از خاطر من غائب نمی شود و حسن

شمائل و لطف محائل اواز نظر من نمی رود تا باشم این ماه خواهم
 سپرد و چون بمرم بدین حال خواهم مرد * که حرف بیان (کریه من
 لامیه) یاد آن جوان ده بویله اول جولک پادی ایله دیمکدر (که
 حرف تعلیل) عقب مالک (نظافت ده بویله) لطف و نظافت معروف
 (بویه اضافت لامیه) شمائل اوصاف معنائیه در (محائل بونده طرز
 و طور دیمکدر) تا حرف توقیت (باشم معناده اولم دیمکدر اما استعمالده
 صاغ اولم دیمکدر) سپرد سینک کسر یله فعل ماضی مفرد بونده
 مصدر معنائیه در زیر مضارع معارنددر ایاق باصمق استرم (چون
 حرف تعلیل) (سپرد سینک) (محمصول ترکیب) بپرد یدیکه بونم
 مجعول کریه م اول جوانی ذکویه در یعنی خاطریه کلدیکه اغلرم
 ز بر لب وقت انک عفت و نظافت و طریقی و طریقی بنم خاطرمین
 غائب اولم و انک کوزل اخلاق و لطیف طرن و طور بی نظرمین کتمز
 مادامکه صاغ اولم بویله ایاق باصمق استرم یعنی بوطریقیه سالیق
 اولمخ اندو ایدرم و چونکه اولم بوجان ایله وفات ایتک استرم (قطعه)
 بار چون رفت آن بخوبی از همه عالم فزون * در فراقش از همه عالم
 فزون خواهم کر بست * چون حرف تعلیل (رفت فعل ماضی مفرد
 کندی دیمکدر) آن بخوبی از همه عالم فزون جشود و یارک سفیند
 (بخوبی با حرف ظرف یا حرف مصدر فزون زیاده دیمکدر) (بش
 ضمیری یاره راجعیدر) (خواهم کر بست) اغلسم صکر لک دیمکدر
 (محمصول بیت) مجموع عالمین کور لکیده زیاده اولان یار چونکه
 کندی انک فراخنده مجموع عالمین زیاده اغلسم کرک * و یزد اکتون
 خون دل از کونه زردم بخالک * چون روم در خالک هم زین کونه
 خون خواهم کر بست * و یزد فعل مضارع مفرد لارمله متعبدی
 یشنده مشترکدر دو کیلور دیک او اورد (اکتون الان دیمکدر) خون دل
 پیایه خون فان دیمکدر (کونه رنگ معنائیه دو اما بونده لون انستایی
 اکثر یا چیز ده اظهار اولد یغندن چهره معنائیه در) (یزد) اضافت پیایه
 (سیم ضمیر متکلم) (با حرف عله) (چون حرف تعلیل) (یوزم فعل مضارع
 متکلم وحده) (زین کونه تشبیه ده مستعیدر ابونک کی دیک اولور
 (محمصول بیت) (کوکل قلای هو کیلور لارنه بنم مساوی چهرمین

طیراغه چونکه طیراغه کبدم یعنی قورن اولام بونک کچی اغلیم کرک
 حاصلی آلات دبیاده نه شکل فان اغلیم آخرته ده فان اغلیم کرک
 (عروض) بوقطعه ردل میمند که بالکز عرض و من و منینه قصر
 کلوب فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولمشدو (حکایت) جوانی
 سلیل نام از سلاله کرام در قبائل عرب یکمال ادب مشهور بود و در پیشه
 شیران و معرکه دلبران از ضعف و سستی دور و در دل از دختر عم هوایی
 داشت سر از وسوسه عشق اوسودایی عمرها رنج طلب برد تا بمطلوب
 رسید و ضربت عشق خورد تا بحال معشوق بدید هنوز در بزم وصال
 جای کرم نکرده بود و از جام وصال جرعه پیش بخورده عریضت آتش
 برخواست که از آن منزل در جای دیگر مقام ~~مکند~~ کند و در موطن بنگر
 آرام گیرد * جوانی با حرف و خبثت (سلاله) خیم سین ایله فیستل
 معناسنه در (کرامه) اضافت صفتند در (قبائل) حرب بیاینه قبائل
 قبیله نک جمعیدر (بکمال) با حرف مضاحبت (پیشه) باده عز بیله میشه
 معناسنه در (شیرانه) اضافت لامیه (معرکه) دلبران ده بویله شیر روم
 کسریله ارسلان دیمکدر الف نون اذات جمع (معرکه) اسم مکاندر
 جتک پری دیمکدر (ذلیله) اذات دیمکدر الف نون معروف (ضعف) ده
 معروف (سستی) با حرف مضمر سست گوشک معناسنه در که ضعفه
 عطف تفسیری واقع اولمشدز (دور) اوزاق معناسنه در (دختر) عم
 بیاینه دختر فرز دیمکدر عم معروف (هوایی) با حرف وحدت هوا سودا
 معناسنه در (دانش) معلوم که مجرد اثبات ایچوندز (وسوسه) عشق
 بیاینه (سودایی) با حرف وحدت (عمرها) اذات جمع عمر سنه دن
 عبارتدر (رنج) طلب بیاینه (برد) فعل ماضی مفرد ابتدی یعنی چکدی
 دیمکدر (ناحرف) اتها (بمطلوب) با حرف صله (رسید) فعل ماضی
 ایرشدی دیمکدر (ضربت) تا اسلوب عجم اوزره طویل یاز بلور کونک
 دیمکدر اما بویله یزرده محنده مستمیلدر (عشق) اضافت لامیه خورد
 فعل ماضی مفرد پدی دیمکدر (ناحرف) اتها (جال) معشوق لامیه
 (بدید) باده تا ~~مکند~~ ایله فعل ماضی مفرد کوردی دیمکدر (هنوز) الان
 دیمکدر (بزم وصال) بیاینه (کرم) کاف عجمک قبحله صیحق دیمکدر
 (نکرده) فعل ماضی منفیدن قسمدر (جای) نکرده نک مفعولی (بود) اذات

ماضی برخی اصیحتی ایلمش ایدی یعنی ایصتماش ایدی دیمکدر (جام
وصال بیاتیه جام قدح دیمکدر) جرعه باحرف وحدت همزه نوسل
جرعه چمک ضمیه دیدنه قلان تورتیه دیلر (پیش باء عربیله زیاده
صناسنه در) (نخورده ماضی متغیدن قنچدر ایچجهامش دیمکدر قاعده
جمع اوزره بود مقدردر) (عزیمت آن مصدر له فاعلنه در) (شین ضمیر
جوانه راجعدر) جوانماول عزیمت دیمکدر (محصول ترکیب) سلیل نام
بر جوان سالار کرامدن عرب قبیله لاندن کمال ادب ایلله مشهور ایدی
وار سالار یوشه سینه و بهادر لر هر که سینه صف و کوشک کیند دور ایدی
حاصل بهادرلقده غایت دلاور ایدی و کویکینده عیسی قزقن هواشی
ولتک باغنده و سوبیه عشقین سوداسی وار ایدی حاصلی عی قزقنه
عاشق ایدی نیجه سندر ارامق ز جتنی چکیدی تا کیم مطلوبه ایرشدی
وعیشی کونکنی بدی رنج و مشقت چکیدی تا کیم معشوقک جمیلانی
کوردی یعنی مطلوبه به حاصل اولوب جمال محبوبی کور نیجه دلک نیجه
زحمت و مشقتلر چکیدی هنوز وصال بر نمونده برخی ایصتماش ایدی
و وصال جامنندن بر جرعه زیاده ایچجهامش ایدی حاصلی بر وفق دلخواه
کامن آلدن اکا اول عزیمت ظاهر اولدیکه اول منزلدن غیری برده
مقام ایلدیه و تازه دلک بر مولنده قرار طونه حاصلی تبدیل مکان ایلدیکه
عزیمت ایلدی * آن ماه رادر عاری نشاند و عاری رابان راه که دلش
میفواست براند چون یک مرحله بیرید بجهای خوش و منزل دلکش
رسید نزول کرد و عاری را فرود آورد ناگاه دید که از یک جانب سی سوار
آشکار نشدند بر خاست و سلاح بر بست و در خانه زین نشست چون
ز دیک آمد دانست که دشمنان وی اند بمقابله و مقاتله ایشان مشغول
کشت و بیشتر ایشان را کشت اما زجهای کوری خورد به پیش و خبر
عم بار کشت و گفت * را اداات مفعول (در حرف صله) (عجاری عینک
کیمریله اورتولو محفه به دیلر عمر به به دخی اطلاق اولتور) (نساند
فعل ماضی مفرد پندردی دیمکدر) (را اداات مفعول) (باحرف صله) (که
حرف رابط) (شین ضمیر جوانه راجعدر) (هی حرف حکایه) (خواست
فعل ماضی مفرد دیلر ایلدی دیمکدر) (براند باء تا کیم ایلله فعل ماضی مفرد
قطع ایلدی دیمکدر) (باحرف صله) (جای خوش موصوفک صفت

الحاضرات در منزل دلکش ده بوله دلکش و صنف ترکیب شد کوکل
 حکمی مفرح معنانه (و سید ابرشدی) (نول کرینندی) (را اداان معقول
 فرو آورد ایندردی) (سی سوار او تور آملی) (برخاست فالقدی) (برجست
 بغلدی) (در حرف صله) (خانه زین بیانیه زین اگر دیمکدر) (نشست
 فعل ماضی مفرد غائب او تور دی دیمکدر) (دانست بیلدی) (که
 حرف بیان) (دشمنان وی لامیه) (اندادات جمع خبر) (کشت اولدی
 دیمکدر کافک قحیلله) (بیشتر بآه عربیلله چوق معنانه در) (ایشانه
 اضافت لامیه ایشان سی سواره را جعفر) (را اداان معقول) (کشت
 کاف عربک صیلله فعل ماضی مفرد اولدردی دیمکدر) (زخم یاره) (ها
 اداان جمع) (کاری یاه نسی ابله مؤثر دیمکدر) (زخمهای کاری مؤثر
 ومولم یازم دیمک او اور) (خورد فعل ماضی مفرد یددی دیمکدر) (با
 حرف صله) (پیش قیت دیمکدر) (باز کشت دوددی دیمکدر
 (مخصوصول ترکیب) نیت مفر اولدی و اول ماهی محفه بی بندردی و محفه بی
 اول بوله که استدی ایدی سوردی یعنی هر ادا ایلدی کی محله روانه اولدی
 چونکه بر هر حله قطع ایلدی برخوش محله و مفرح منزل ابرشدی
 و ایندی و محفه بی ایندردی ناگاه کوردیکه بر جانبدن او تور آملی آشکار
 اولدی لر قالدی و سلاخی بغلندی و اگر خانه سنه او تور دی چونکه
 یقین کلدیلر بیلدیکه انک دشمنلریدر انلرک مقابله و مقابله سنه مشغول
 اولدی و انلرک اکثریسی قتل ایلدی اما مؤثر زجر ایلدی دسخرتمک یا نه
 رجوع ایلدی کلدی و دبدی (ارباعی) آمد ز عیدو بکشتن من خبی *
 بنشین که بنمت بحسرت نظری * بکشتن من با حرف صله کشتن بونده
 لازم معنانه در اضافت فاعله در بنم اولمک کلمه دیمکدر) (با حرف وحدت
 (بیشین یاه تا کید ابله امر حاضر مفرد او تور ادمکدار) (که حرف
 تعلیل) (بنیم فعل مضارع متکلم وحده) (تا با حرف خطاب سی کوریم
 دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (با حرف وحدت) (مخصوصول نیت) (غیدودن
 بنم) اولمک کلمه بر خیر کلدی خبردن مراد جراحنددر او تور که سی
 بر خسرت نظریله کوره بی * ریزم خونت که تا چو خونم ریزند *
 تا که زلبت کام نکیرد دگری * ریزم فعل مضارع متکلم وحده
 دو کرم دیمکدر) (خونت معقول) (که حرف بیان) (تا حرف تعلیل

(چو ادا ت تشبیه) خونم برزندك مفعولی (را برزند فعل مضارع جمع غائب) (تا كه ادا ت تعلیل) (كلام مراد) (نكرد فعل مضارع متنی طوقیه یعنی ائلبه دیمكدر) (محصول بیت) سنك فانیك دوكرم ناكیم بنم فانیك دوكدكری كی تا كه سنك لبكدن غیر بسی مراد آلبه حاصلی بندن صكره یادلال دكسون ایچون سنك فانیك دوكرم (عروض) بور باعی شجره ا خرب اوزانندن ا خرب مقبوض مكفوف مجبوی بدر كه بر مصراع مفعول مقاعلی مقاعیل فعل اولور * دختر كفت والله اگر تو خون من نریزی من خون خود خواهم ریخت و باخون تو خواهم آيخت اما آن به كه تو پیش دستی و این عقده از دل خود بكشایی سلیل برخواست و این ترانه آغاز كرد كه * خون من لایمه (خون خود ده بویله) (ریخت و آيخت ماضی در مصدر معنای كشتن) كرك فارشدرسم كرك دیمك اولور (پیش دست وصف تركیبی الی ایلری دیمكدر) (یا حرف مصدر تقدم و سبقت دیمك اولور) (نمای فعل مضارع مفرد مخاطب كوستر سنین دیمكدر) (بعض نسخه ده صكنی واقعدر ایلله سین دیمكدر عقده اصطلاحاً حایه مشكل دیمكدر) (یا ادا ت مفعول) (بكشایی باه تا كید ایلله فعل مضارع مفرد مخاطب آنچه سین دیمكدر) (بر خاست فعل ماضی قالدی دیمكدر) (كه حرف بیان) (محصول تركیب) قیر دیدی والله اگر سن بنم فانیك دوكرسك بن كند و فانیك دوكرم كرك و سنك فانیك ایلله فارشدرسم كرك اما اول اعلادر كه سن سبقت و تقدیم ایده سین و بو مشكلی كوكلكدن آنچه سین یعنی بكا یادال دو قنق مشكلی دفع ایده سین سلیل قالدی و بوترانه ایه آغاز ایلدی كه (بیت) از كشتی نادرست این چرخ درشت * بنكر كه مرا چه سان بخاك آمد پشت * كشتی كاف عربك ضمیله كورش دیمكدر (نادرست اضافت صفتیه در) (نا حرف توصیف نئی درست یون و صحیح دیمكدر) (این چرخه اضافت موصوفه در چرخك درشته درشته صفتیه درست و زننده تاهموار دیمكدر) (بنكر باه تا كید ایلله اخر حاضر مفرد باق دیمكدر) (كه حرف بیان) (مرا را حرف تخصیص) (چه سان نهك كی یعنی نه كونه) (بخاك با حرف صله) (پشت آرقه دیمكدر) (محصول بیت) بونا هموار اولان چرخك صحیح و طوغری اولین كورشندن باق كه نه كونه ارقه كندی

حاصلی بوجرخ کج رفتار بنی نه گونه مغلوب و زبون ابلدی (بعض
 تسخذه کشتی برینه کشتن واقع اولشد دومک معانسه در کافک فتحه
 یعنی چرخک ناموارد و راندن * آن کز ویم این نقد حیانتست بمشت *
 امروز بدست خود همی باید کشت * آن کز آن کسی که از نقد برنده در
 (مبم ضمیر منکلم حیاته مصروف (نقد معروفند) حیاته اضافتی بیایه
 (بمشت با حرف طرف مشت آوج دیمکدر) بدست خود بیایه (با حرف
 مصاحبت (باید کشت اولدر سم کرک دیمکدر) (محصل ینت) اول
 کیسه که بنم نقد حیاتم انک اللهدمد یعنی بنم سبب حیاتم اولان کیسه بی
 بوکون ~~صک~~ دو الله اولدر سم کرک (عروض) بور باعی ینت شجره
 اخرب اوزانیدن اخرب مقبوض سالم محبوبدر * پس بر کلوی که
 آن افزه کریان رشک می برد و از غیرت عقد حائل اشک می ریخت
 یک تیغ براند و آن شمع جهان افروز را یک دم بنشانده و روی خاک آورد
 خود را در خون او مالید و بان سرخ روی باردیگر روی دران سیه روزان
 آورد و چند تن دیگر را سر برداشت و آخر سر بنهاد و چون قوم سبیل
 ازین واقعه خیر یافتند جامه دران و موی کتان بشتافتند و آن هر دو
 کشت را بر مقبره قیله بردند در یک قبر بختک سپردند * کلوی با حرف
 وحدت کلوی کاف عجمیله بوغز دیمکدر (زه کریان لایه زه زانک کسر یله
 وهای اضلیه الله بوغزه متصل اولان قبتاندر (رشک خسد دیمکدر
 (می اادات حکایه) نزد بونده ایلردی دیمکدر فاعلی نمخته سلبه
 راجعدر (غیر نقد حائل لایه و بیایه) عقد حائل تعویذ ایچون
 نعلیق اولان حائلک ای و قبتای و زنجیری هرته ایسه مراد در
 حائل باغذک غنیرتدن دیمکدر (می ریخت دو کز ابدی) (راند فعل
 ماضی مفرد او دی دیمکدر) (یک دم با حرف صله برنفسده دیمکدر) (روی
 خاک آلوده خود بیایه و لایه خاک آلود و صفت ترکیب در طراغه بولشش
 دیمکدر) (را اادات مفعول) خون او لایه او ضمیری دختره راجعدر
 (مالید فعل ماضی مفرغ غائب سوردی دیمکدر) (با حرف مصاحبت
 (سرخ روی وصف ترکیب در قزل یوزلی یعنی قانلی یوز ابله دیمکدر
 (بار دیگر بر که دخی ز در حرف صله) (سیه روز وصف ترکیب در قره
 کونلی بد بخت دیمکدر الف نون اادات جمع) (آورد فعل ماضی مفرد غائب

کتوردی دیمکدر (چند تن دیگر را حرف تخصیص بر فتح تنک دخی
 (سر باشی) برداشت قالدردی یعنی کسدی دیمکدر (و آخر عاقبت
 (سر بنهاد باش قوددی یعنی فوت اولدی (بعضی لغت‌نویسندگان
 واقع در ترک ایلدی دیمکدر بولسخته دخی اعلادیر زیر برداشته سجمکدر
 (یافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلر دیمکدر (جامه دران صفت
 مشبه مدر اثوابین بیرنه رق (موی کان ده بویله قبیلنی یعنی صاچن
 و صفالی یوله رقی (بشتافتند باد تا کسیدایله فعل ماضی جمع غائب
 سکر دیلر دیمکدر (گشته کافک ضمیمه اولمش دیمکدر (راادات مفعول
 (بر حرف صله (مقبار مزارلق دیمکدر قبیلله به اضافت لامیه (بردند
 فعل ماضی جمع غائب ایلندیلر دیمکدر (در یک قبر بر قبرده (بجاک طیراغه
 (سپردند اصمردیلر (محصول ترکیب) صکره یعنی یوزانه و بور باغی بی
 اقودقدن صکره اول بر بوغز که سلیل اتی بقمک زهندن رشک ایدردی
 یعنی قسغوردی و حائل باغنه غیرتندن اشک دوکر اغلردی حاصلی
 اندردن قسغورکن بطبع اوردی و اول جهانی شعله لندریچی شمع
 برنفسده سو یوندردی و کندونک طیراغه بولشمش یوزنی دخترک قاننه
 سوردی و اول قالی یوز ابله سبه روزانه یوز کتوردی یعنی بنه توجه
 و اقدام ایلدی و بر قاج کپسه تک باشی کسدی و عاقبت باغی بر اقدی
 چونکه سلیک قومی بو واقعه دن خبر آلدیلر اثواب بیرنه رق و صلاح
 و صفالی یوله رقی قوپه ده رقی سکر دیلر و اول ابکی مفعولی قبیلله تک
 مزارلغه ایلندیلر و بر قبرده طیراغه اصمردیلر حاصلی ایکی بستی بر قبره
 دفن ایلندیلر (قطعه) هر د و راز بر زمین از سر عزت بردند * قاننه
 در روز جزا خوار و ذرّم برخیزند * راادات مفعول (سر عزت بیانه
 عزت اوچندن یعنی عزت ابله دیمکدر (بردند فعل ماضی جمع غائب
 ایلندیلر دیمکدر (تا حرف تعلیل (نه حرف نفی خبیرنده مصروف
 (ذرّم دالاک کسری و زاء عجمک فتحیله غصه لودیمکدر (بر حرف تا کبد
 (خبیرند فعل مضارع جمع غائب قانقه ل دیمکدر (محصول یدت) هر
 ایکی بستی بر البته عزت ابله ایلندیلر تا کیم روز جزا ده خور و غصه لو
 قانقه ل * درته خاک یک بسترشان جا کردند * تا بهم شاد میخسبند و بهم
 برخیزند (نه تالک کسری و هاء ملفوظه ابله دیب و آلت دیمکدر (یک

باحرف ظرفه (پسزدوشك) (شان صمبیری جمع) (کردند فعل ماضی
 جمع غائب) (تاحرف تعلیل) (بهم برابر) (بخسند باد تا صکید ایله فعل
 مضارع جمع غائب یا نه زدیمکدر) (بهم سابق کی) (برخیزند اسبق
 کی) (مختول بیت) (ملواق النیده انله پردوشکده بر ایلدیلر تا کیم برابر
 شاد یانه لر و برابر قالقدلر (عرض) یوقطعه بحر رملنددر صدر
 و ابتدا سالم حبشور محبون که ثانی ساکنی حذفوا و لمش عرض و مصرعنه
 اصل که سبب آخرد و شوب و تدقطع اولش یعنی و ملک ساکنی دوشوب
 ما قبلتک مخمری ساکن اولش بر مصرعی فاهلا تن فغلا تن فغلا تن
 فعلی اولش (حکایت) جولای با کمال ادب باشه ملقب برد خیزی
 جبيله از مهراف قبيله جیدانم عاشق شد و رابطه و داد و قاطعه ده
 اتحاد میان ایشان مستحکم گشت آن راز را از نزدیک و دوری پوشیدند
 و در اخفای آن حسب المقدوری کوشیدند اما بحکم آنکه گفته اند *
 (جولای باحرف وحدت) (باحرف مصاحبت) (کمال ادب بیائیه
 بیائیه حرف مصاحبت) (اشتر فتح همزه ایله علم رجل دو) (برحرف
 ضله) (دختری باحرف وحدت) (جبيله کوزل دیمکدر) (مهراف
 قبيله لامیه) (مع میلک کسری و هاء اصلیه ایله اولو دیمکدر) (جیدا
 جیمک فتحی و یلک سکونیه علم مرآه در) (رابطه و داد لامیه قاعده
 اتحاد ده بویه) (وداد اول کسریله محبت معناسنه در) (اتحاد لغتال باندی
 مصدر در برلشک معناسنه) (میان ایشان لامیه) (مستحکم قوی دیمکدر
 (گشت فعل ماضی مفرد اولدی دیمکدر) (آن راز را وادات مفعول اول
 سری دیمکدر) (نزدیک یقین) (دور اواق دیمکدر) (می یزول چکایه
 (پوشیدند فعل ماضی جمع غائب اورزردیمکدر) (اخفای آن لامیه لغی
 کبر زده) (حسب المقدور قادر اولدی قند دیمکدر) (می کوشیدند
 سعی ایدر لدی دیمکدر) (محمصول ترکیب) (رجوان کمال ادب ایله اشترایله
 ملقب قبيله اولوزندن جبیدا نام کوزل بر قیره عاشق اولدی و محبت
 رابطه سی و برلشک قاعده سی انلرک اراستنه قوی اولدی اول ستری
 اوزاقدن و یقیندن اورزردی وانی اخفاده قادر اولد قاری قند
 سعی ایدر لدی حاصلی عشق و محبت لری بی کمال مرئیه ستره سعی
 ایدر لدی اما اول جیدن که دیمشردر (بیت) (عشق سر یست که گفتن

توان * بدو صد پرده نهفتن توان * عشق مبتدا (سریست خبری
 (یا حرف وحدت) که حرف رابط (گفتن توان سو یلک ممکن دکل
 (یا حرف ظرف یا حرف مصاحبت) دو صد ایکی بوز (نهفتن توان
 کیرلک ممکن دکل (محصول بیت) عشق بر سر در که سو یلک ممکن
 دکل که عاشق دائما سترینه سعی ایدر یا خود عشق دیدگری شی
 نسان ایله تعبیر ممکن دکلدر ایکی بوز پرده درونشده یا خود ایکی بوز
 پرده ایله کیرلک ممکن دکل اطوار و اوضاعندن معلوم اولور (عروض)
 بو بیت عینیه قطعه سابق کبیر * عاقبت راز ایشان بروی روز
 افتاد و سرایشان از نشینی کون بانجمن بروز آمد میان دو قوم ایشان
 جنگها انگیخته شد و خونها ریخته کشت قوم جیدا خیمه توطن اران
 دیار برکنند و بار اقامت به یار دیگر افکنند چون شداید فراق
 متمادی شد و دواعی اشتیاق متقاضی کشت روزی اشترا با یکی
 از دوستان خود گفت هیچ توانی که بامن یابی و مرادر زیارت جیدا
 مددکاری نمایی که جان من در ارزوی وی بلب رسیده و روز من در
 مفارقت او شب انجا میسد * راز ایشان بیانی (پروی روز افتاد
 فاش اولدی دیمکدر کلندر (سرایشان لامیه انزلک سری دیمکدر
 فشین کون مجازا بیانی نشین اورتاق دیمکدر) کون کاف و میم ضمیر یله
 کیرلک مناسبه عریدر خفا اورتاغندن دیمکدر (یا حرف صله
) انجمن پروز مجازا بیانی انجمن جمعیت مناسبه در (پروز وزن و معناده
 ظهور کبیر) میان دو قوم ایشان لامیه لدر (جنگها! ها ادات جمع
) انگیخته شد قویدی دیمکدر (خونها جنگها کی) (ریخته کشت
 دو کلدی دیمکدر) خیمه توطن بیانی (برکنند فعل ماضی جمع غائب
 قالدردیلر دیمکدر) بار اقامت مجازا بیانی (باو یولک دیمکدر) (یا حرف
 صله) (افکنند فعل ماضی جمع غائب براقدیله دیمکدر) (شداید فراق
 بیانی) (شداید شدتک جعی فراق ابرواق) (متمادی شد اوزادی
) (دواعی اشتیاق بیانی) (دواعی داعیه نک جمعیدر اشتیاق استیکری
 دیمکدر) (متقاضی طالب دیمکدر) (روزی یا حرف وحدت یا حرف صله
) (دوستان خود بیانی) (که حرف بیان) (توانی فعل مضارع مفرد
 مخاطب قادر مبین دیمکدر) (یا حرف مصاحبت) (بیانی با تا کیدایله

فعل مضارع مفرد مخاطب کله سین دیمکدر (مرارا حرف صله بکا
 دیمکدر (در حرف ظرف (زیارت جیدا لامیه (مدد کاری یا حرف
 مصدر کار ادات فاعل مددجیلک دیمکدر (نمایی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کوه ستره سین دیمکدر (جان من وارزوی من لامیه لرذر (بلب
 رسیده دوداغه ایرشمش (روز من ومغافرت اوده لامیه لرذر (انجامیده
 نه نهایت بولاش دیمکدر (محصول ترکیب) عاقبت انلرک رازی قاش
 اولدی وانلرک سری خفا اوتراغندن ظهور جمعینه کلدی وانلرک
 ایکی قومنک اراسنده جنکفر قویدی وفانلر دو کلدی جیدانک
 قبیله سی توطن خیمه سنی اول دیاردن قالدردیلر حاصلی ترک دیار
 ایلدیلر واقامت یوکنی غیری دیاره براقدیلر یعنی دیار آخر ده توطن
 ایلدیلر چونکه ایریلق شدتلیر ممتد اولدی واشتیاق استکری طائب
 اولدی برکون اشقرکندهی دوستلرندن برینه دیدی هیچ قادر مبین که
 بنم ایله کله سین و بکا جیدایی زیارتده مددجیلک یعنی یاردم ایده سین که
 بنم جانم اتی ارزوده دوداغیم ایرشمش یعنی هلاکم قریب اولدی و بنم
 کونندرم انک مغافرتنده کیچه به نهایت بولاشدر خلاصه مغافرتنه
 تحمل قالدی * کنت سمعا وطاعة هرچه میگوید بنده ام و هرچه
 فرمایی با آن شتابنده هر دو برخاستند و راه حلها پیار اسندن یک روز
 ویک شب ویک روز دیگر تاشب راه بریدند تاشب با آن دیار رسیدند
 درشب کوهی نزدیک با آن قوم فرود آمدند و راحله بخوابانیدند
 اشتران دوسترا کفت بزخیر واین شترکم شده راسراغ کتان باین قبیله
 بکذر و با هیچ نام من مبرمکر کمیر کی فلانه نام که راعی کوسفندان
 و محرم رازهای پنهان و دست سلام من یا ویرسان و ازوی خبر جیدا
 پیرس و موضع فرود آمدن ما اورا نشان ده * سمعا وطاعة مفعول
 مطلق لرذر میگوید فعل مضارع مفرد مخاطب سویلر سین دیمکدر
 (فرمایی پیوررسین دیمکدر (با آن باحرف صله (شتابنده اسم فاعل
 ییلچی دیمکدر (برخاستند فعل ماضی جمع غائب قالدردیلر دیمکدر
 (راحله ها ادات جمع راحله زاد راه و بنک دیمکدر (پیار اسندن
 بله تا کید ایله فعل ماضی جمع غائب حاضر لر دیمکدر (یک روز
 ویک شب برکون و برکیچه (ویک روز دیگر تاشب برکون دخی

اخشامه دك (بريدند فعل ماضی جمع غائب قطع ايلديلر ديمكدر
 (تا حرف تعلیل (با آن با حرف صله (رسيدند فعل ماضی جمع غائب
 ايرشديلر ديمكدر) شعب طاغك صحن يوللرينه ديزلر (كوهی يا حرف
 وحدت (با آن با حرف صله (فرود آمدند فعل ماضی جمع غائب
 نزول ايلديلر (بخوابانيدند فعل ماضی متعدی جمع غائب باتورنديلر
 ديمكدر) دوسترا را ادات صله (برخير فعل امر حاضر مفرد) (شتر كم شده
 پيـانیه كم شده ضایع اولمش ديمكدر (سراغ سبك ضميمه بونده
 مطلوب معنا سنده در (كان صفت مشبهه مطلوب ايله ديك
 اولور (با آن با حرف صله (يكذار اوغره ديك معناسنه امر حاضر در
 (با حرف صله (نام من لاميه (مير فعل نهی حاضر ايلتمه ديمكدر
 (نام من مير كيمسه به آيبي سويله ديمكدر كايه در (مكر ادات استثنا
 (كنيزي يا حرف وحدت (فلانه الفاظ كايه دندر (كه حرف بيان
 (راعي چوبان ديمكدر (كوسفندانه اضافت لاميه (محرم رازهای
 پنهان وی لاميه و بيانيه و لاميه لر در جيهـ دانك كيرلي سرلرينك محرمي
 ديمكدر (سلام من لاديه (باو يا حرف صله او كنيز كه راجعدر (برسان
 باء تا كيد ايله فعل امر متهـ دی ايرشدر ديمكدر (وی ينه كنيز كه
 عائددر (خبر جيدا لاميه (پيرس باء تا كيد ايله امر حاضر مفرد صور
 ديمكدر (و موضع فرود آمدن ما بزم قونديغيز موضعي (اورا كنيز كه
 نشان ده علامت وير (محصول تركيب) اول دوست ديدی سماع و طاعة
 هر نه سويلر سن بنده يم و هر نه يور رسن يليني يم هر ايكيسي قالقديلر
 ويول از يغني و يوكني حاضر لديلر بر كون و پر كيجه و پر كون دخی
 اخشامه دك يول قطع ايلديلر تا كيم كيجه اول دياره ايرشديلر
 بر طاغك صحن يولنده اول قومه يقين اينديلر و راحله لری باتور ديلر
 اشتراول دوسته ديدی قانق و اول ضایع اولمش دوه بی طلب ايدرك
 بوقيله يه اوغره عربده دوه مقبول اولديغندن سوديكي شيلريني
 دوه يه تشبيه ايدر لر و بنم اسمي كيمسه يه سويله الاشول بر كنيز كه
 سويله كه فلانه ادلی كه جیدانك قبوللرينك چوبانی و كيرلي سرلرينك
 محرمي در بنم سلامي اكا ايرشدر و اندن جیدانك خبر بني صور و بزم
 اينديكمر موضعي نشان وير * آن دوست كويد من برخاستم و با آن قبيله

در آمدن اول کسی که می آیدش آمد آن کنیزك بود سلام اشتر رسانیدم
و حال جید را پرسیدم گفت شو هر وی بروی تنك گرفته است و در
محافظت وی آنچه ممکن است بجای آرد اما موعده شما آن درختانست که
در عقب فلان پشته است باید که وقت نماز خفتن اینجا باشید من زود
بر کشتم و آن خبر را باشتر رسانیدم هر دو برخاستیم و آهسته راحلها
می کشیدیم تا وقت موعود بموعده مهود رسیدیم * پشته دپه دیمکدر
نماز خفتن بنسو نمازی معناسنه در (باشید فعل مضارع جمع مخاطب
اوله سکن دیمکدر (محصول ترکیب) اول دوست دیر یعنی نقل ایدر
بن قالدقم و اول قیسه به کلدن اول کیمسه که بنم قنینه کلدی اول
کنیزك ایدی اشترك سلامی ایرش دردم و جیدانك حالنی صور دم
دیدی جیدانك قوجه سی جیدایه طار طومشدر وانی محافظه ده
اول شی که ممکندر برینه کتور حاصلی کجالبه حفظ و حراست ایدر
اما سرک موعده بگز اول انچلو در که فلان دپه تنك عقینه در کر گذر که
بنسو وقتنده اول برده اوله سکن بن تیر دوندن و اول خبری اشتره
ایرشدردم هر ایکیز قانقدق و بواس بواس یوکلری چکدک تا وعد
اولسان وقتنه دك وعد اولسان معهود به ایرشدك (رباعی) بودیم
در انتظار با کریمه و آه * بنشسته براه یار کز ره ناکاه * بودیم فعل ماضی
متکلم مع القبر (در حرف ظرف) (با حرف مصاحبت) کریمه اغله
(بنشسته یا حرف تأکید) (ها اادات ترتیب) (براه با حرف ظرف) که
حرف بیان (زده ناکاه بیت ثانیه می روند) (ناگاه انسترن دیمکدر
(محصول بیت) یار یوانده اوتوروب کریمه و آه ایله انتظارده اولدی که
یولدن انسترن * آواز حلی و بانك خلخال آمد * یعنی خبرید که
آمدن چارده ماه * آواز حلی لامیه حلی حانك ضمیمه سیم و زردن
مصنوع زینت نسایه دیرلر (بانك خلخاله لامیه بانك سس دیمکدر
(خلخال قرینك ایاقلر به طافدقلری شیدر) (خبرید فعل مضارع
جمع غائب قالفکر دیمکدر) که حرف تعلیل (چارده ماه آیک اون
دردی دیمکدر یدر معناسنه (محصول بیت) یولدن انسترن حلی
صدلسی و خلخال سسی کلدی یعنی قالفکر که اول آیک اون دردی
کلدی حاصلی آواز حلی و خلخال لسان حاله بوکلایمی سو بنر

(عروض) بور باعی شجره اُخر اوزانندند که صدر و اشتها اُخر
 حشو اولر مقبوض ثانیله سالم عروض و ضرب ازل که مفاعیلن دن
 میم و سبب خفیفک یری و سبب اُخر کساکنی حذف و مخرکی اسکان
 فاع قالور یوبله اولنجده بر مضمرای مقعول مفاعیلن مفاعیلن فاع
 اولور بیت ثانیئتک مضمرای ثانیه زحاف آخرله معلا در تدر
 * اشتر از جای بخت و استقبال کرد و سلام گفت و دست پوسید
 من دوی لایسان یرتاقم و بجانب دیگر شتافتیم مر اواز دادند که
 یارای که هیچ ناشایستی در میان نیست و جز گفت و کوبی رسمی زبان
 نی من باز اقدم و هر دو پیش رفتند و با هم بخشان ازل کذبته و آید
 در پوسند * بخت یاه تا کیدایله و چیم فحیله فعل ماضی مفرده
 غائب صجرادی دیمکدر (پوسنده فعل ماضی مفرد غائب اویدی
 دیمکدر) (تاقیم فعل ماضی متکلم وحده چو یردم دیمکدر) (شتافتیم
 یوبله سکرندیم قاجدم دیمکدر) (مر ارا لایات مقعول) (آواز دادند
 چاغردیلر دیمکدر) (که حرف یسان) (بازای دون دیمکدر) (ناشایستی
 تا حرف نی با حرف نسبت لایقلی اولیان دیمکدر) (سریان دل اوچی
 دیمکدر) (نی یوق دیمکدر) (باز اقدم دوندم) (پیشرفتند فعل ماضی
 جمع غائب او توردیلر دیمکدر) (گذشته ماضیدن قصدر یکمیش دیمکدر
 آید اسم فاعل کلیجی دیمکدر) (در پوسند فعل ماضی جمع غائب
 اولاشدر دیلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (اشتر یردن صجرادی و استقبال
 ایلدی و سلام سویددی وک اویدی بی یوزیمی انلر دن چو یردم
 یونیری جایه قاجدم بی چاغردیلر دون که هیچ لایقلی اولیان اوزنده
 یوقدر و دل اوچی ابله گفت و کودن غیری یوق حاصلی بنمیزده فعل
 شنبع یوقدر کیمته دیدیلر بن دوندم و هر ایکسی او توردیلر و بر یرله
 سوزلری یکم شدن و کیم کدن اولاشدر دیلر * در آخر اشتر گفت که
 امشب چشم آن دارم که بامن باشی و چهره امید می ایشاخن
 مفارقت نخر اشی جیدا گفت لا والله این بهیج گونه میسر نیست و کاری
 بر من ازین دشوارتری می خواهی باز آن واقعه های پیشین یدش آید
 کردش ایام تیار کی ابواب شداید و آلام بر من یکشاید اشتر گفت
 و الله که ترا نمی گذارم و دست از دامنتم نمی دارم (مضمرای) هر چه آید

کو یا و هر چه خواهد گویشو * در آخر گفت و کونک آخرنده یعنی
 نهایت کلامده دیکدر (چشم بونده امید معنایست در چشم آن هارم که
 انی امید دیکدر که دیکدر (بلمش با حرف مصاحبت بکلمه دیکدر
 (پاشی فعل مضارع مفعول محط ابوله بین دیکدر (چهره امید
 مجازا بین لایه امید (مرالایه (بناخن با حرف مصاحبت (ناخن
 طرفی دیکدر (مضارع اضافت بیانیه (ناخن با حرفی فعلی فی مستقبل
 مفرد محط ابوله بین دیکدر (بهمچگونگی با حرف مصاحبت
 هیچ بر نوعه دیکدر (کاری با حرف وحدت برایش دیکدر (دشوار
 مشتکلی دیکدر (فی یوق دیکدر (مضواهی فعل مضارع مفرد
 محط ابوله بین دیکدر (استر استر دیکدر (بازینه دیکدر (واقعهای
 پیشین بیانیه پیشین باء نسبه و نون تا کیدایله اسکی دیکدر (پیش آمد
 و قیر کله (کردش کاف کسمه صله اسم مصدر در طایفه اضافت
 لایه ایامک دونوشی (بنازکی یا حرف مصدر (با حرف مصاحبت
 نازک لایه حاصلی بکیدی دیکدر (البواب شداید مجازا بیانیه شداید
 قبولی (برمن بکا) بکشد باء تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب
 آنچه دیکدر (نمی گذارم بر اقم دیکدر (آید فعل مضارع مفرد
 غائب کلورسه دیکدر (کو یا کلسون (خواهد استرمنه (گویشو
 اولسون شبنک قحبه (محصول ترکیب نهایت کلامده اشتریدی
 و کچه انی امید آید و مکمل بکله اوله بین و بنم امید چهره می ابریاق
 طراغبله طرمله میوسین جیدا دیدی لا والله بوهج بر نوعه میسر
 دگدر و بکا بوندن مشکراک برایش یوقدر استر مبین اول اسکی
 واقمدر قیر کله و ایامک دونوشی بکشدن شدت و شفقت قبولی
 آنچه اشتریدی لا والله سئ بر اقم و سمنک ترک کردن الی حکم
 هزاره کلورسه کلسون و هزاره استرمنه اولسون (غرض) بوهج صراع
 رعلدندز کد بالکر عروضا محذوفدر * گفت این دوست ترا طاقت
 آن دارد که اهر چه من بگویم بجای آرد من برخاستم و گفتم هر چه
 تو کو بی جنتان گفتم و هزاره منت بر جان خود نهیم و اگر چه جان من
 در سرتان رود و جانهای خود را بیرون کرد و گفت این را بیوش
 و جانهای خود را بجمی ده * مشت بونده اوج معنایست (در سرتان

انك اوجنده ديمك اولور (محصول تركيب) جيداً دیدی بوسنك دوستنك
 اكاطاقتی وازمیدركه هر نه كیم بن سویلم بریشه كتوره بن قاندم
 و دیدم هر نه سن سویلسن انجلین ایلم و كند و جام اوزنه هزار منت
 قویم و اگر چه بنم جام انك اوجنده كیدرسنه جيداً ~~كندی~~
 جامه لرینی چیقردی و دیدی بوزیكى و كندی جامه لرینی بكا و بر
 * پس گفت برخیز و بخیمه من درای و در پس پرده بنشین شوهر من
 خواهد آمد و قدحی شیر خواهد آورد و خواهد گفت این آشنام هست
 بستان و تودر گرفتن تعجیل مكن و انك تعالی پیش كبر آزا بدست
 تو خواهد داد یارزمین خواهد نهاد و برود تا بامداد دیگر نخواهد آمد
 هر چه گفت جنان كردم * پس صكره دیمكدر (برخیز فعل امر قالی
 دیمكدر (بخیمه من لامیه با حرف صله بنم چادریمه) درای فعل امر
 مفرد كبر دیمكدر (در پس پرده پرده اردنده) بنشین با، تا كید ایله
 فعل امر در اوتور دیمكدر (شوهر من لامیه بنم قوجام دیمكدر
 (خواهد آمد كلسه كر كدر (قدحی با حرف وحدث (شیرسوت دیمكدر
 (میخواهد آورد كنورسه كر كدر (خواهد گفت دیسه كر كدر (آشلم
 تست لامیه سنك ایچه جككدر دیمكدر (بستان باه تا كید ایله فعل
 امر آل دیمكدر و كلام شوهر دند (گرفتن مصدر در بونده الموق
 معانسته (تعجیل مكن عجله ایله (انك ازاجق دیمكدر (تعالی با حرف
 وحدث تعالی بونده ناز و استغنا معانسته در (پیش كبر شروع ایله
 دیمكدر (آزارا ادات مفعول (بدست تو لامیه با حرف صله (خواهد نهاد
 (خواهد داد و برسه كر كدر (با حرف تردید (بر حرف صله (خواهد نهاد
 قوسه كر كدر (برود بلاء تا كید ایله فعل مضارع مفرد غائب كیدر
 دیمكدر (تا حرف انتها) با بعد از دیگر ایتسی صباح دیمكدر (نخواهد آمد
 كلسه كر كدر (محصول تركيب) بوندن صكره جيداً دیدی قالی و بنم
 چادریمه كبر و پرده اردنده اوتور بنم قوجام كلسه كر كدر و بر قدح
 سوت كنورسه كر كدر و بوسنك ایچه جككدر آل دیسه كر كدر
 سن انی آمده عجله ایله و ازاجق ناز و استغنا به شروع ایله اول قدحی
 سنك الیه و برسه كر كدر یا خود بیر قوسه كر كدر و قوجام كیدر
 تا اینه سی صباحه دك كلسه كر كدر هر نه دیدیسه اولیه ایلدم * چون

شوه روی قدح شیر آورد من ناز درازیش کرشم وی خواست که
 بر زمین نهد و من خواستم که از دست وی بستانم دست بر قدح آمد
 و سر نگون شد و شیر همه بر بخت در غضب شد و گفت این بامن
 ستیزه میکند دست دراز کرد و از آن خانه نازبان از جرم کوزن از پس
~~صحر~~ کردن تابشته دم بریده و بیرونی سر پنجه شدت و جلالت
 بر هم پیچیده * چون حرف تعلیل (شوه روی لامیه) قدح شیر
 ظرفك مظلومه اضافتید (اورد فعل ماضی مفرد غائب کنوردی
 دیکندر) بر قدح بر حرف صله قدح دیکندر (سر نگون شد باش
 اشاعی اولدی) بر بخت باء تأکید ایله فعلی ماضی مفرد غائب دو کلدی
 (در غضب شد غضبیده اولدی دیکندر اما استعمالده غضبه کلدی
 دیکندر) بامن با حرف مصاحبت (ستیزه عناد معانسته دو) دراز کرد
 اوزاندی (نازبان با حرف وحدت همزه حرف توسل بر فعی دیکندر
 (جرم جیم عجم فقحله کون دیکندر) کوزن کافك فقحله و واوله
 صکوتیه کیک دید کلری جانورد (از پس کردن کردنی اردندن یعنی
 اوموز باشندن دیکندر) تا حرف انتها (پشته دم قو پروغی ارقه سنه دله
 (بریده ماضی من قسمدر کشلش دیکندر) بیرونی یا حرف مصاحبت
 (بیرونی سر پنجه شدت پیاپی لدر نیرو و قوت و زور معانسته دو
 سر پنجه ال معانسته در) شدت الینک قوتیه دیکندر (جلالت شدت
 صطوف نفسیر یدر) بر هم بری برینه دیکندر (پیچیده اسم مفعول بو کشلش
 دیکندر (محصول ترکیب) چونکه جیدانک فوجیه سی کلدی قدح
 شیری کنوردی بن ناز درازه شروع ایلام اوله دیلدیکه بیر قویه
 و بن دیلد که انک التندن الام الم قدحه کلدی و باش اشاعی اولدی
 و سوت بتون دو کولدی غضبه کلدی و دیدی بو پنجه عناد ایدر
 این اوزاندی و اوله خانه دن کیک کونشدن بر فعی که کیک اوموز
 باشندن تا قورق صوفیه دله کشلش حاصلی طولنی پیاپی و شدت
 و جلالت الی قوتیه بری بریه بو کشلش (قطعه) در سطر بری نمونه فعی *
 در درازی قرینه تعبان * در حرف ظرف (سطری یا حرف مصدر
 سطر سنک کسری و طانک فقحله بو عون دیکندر) تا ایله ستیزه دخی
 دیر (نمونه فعی لامیه نمونه اورتک دیکندر) افعی سیاه قتر سیلاننه دیر

(در درازی در سطربری کی اوزونلقده دیمکدر (قرینه ثعبان لامیه
 قرینه بونده شبیه معناسنه در (ثعبان اژدر) (محصول بیت) نازیانه بی
 وصف ایدوب دیرکه یوغنلقده ییلانک اورنکی یعنی قازیلاقی قانلقنده
 اوزونلقده اژدرک شبیهی حاصلی غایت قالین واوزون* بود تصویر مار
 صنعت او* لوح تصویر اوتن عریان* بود ادات ماضی ایدی
 دیمکدر (تصویر مار مصدرک مفعولنه در ییلان تصویری ایدی
 دیمکدر) صنعت او لامیه اوخمیری نازیانه به راجعدر (لوح تصویر او
 بیانه ولامیه (تن عریان بیانه) (محصول بیت) اول نازیانه نک صنعتی
 ییلان تصویری باقی ایدی انک تصویر تخته سی جیلاق وجود
 یعنی هر ضرباتیه وجود انسانده افای تصویر ظهراولوردی
 (عروض) بوقطعه بحر خفیفنددر اولاجز و قیلتمشه در مصدر وابتدا
 سالم حشور مجنون عروض و ضرب اصل صل فاعلاتن دن سبب آخر
 حذف ووند قطع اولوب فاعل فالور فعلن لفظنه تبدیل اولنور
 فاعلاتن مفاعلن فعلن اولور* برداشت و پشت مرا چون شکم طبل
 برهنه ساخت و چون طبل روز جنک بضربان متعاقب و فقرات
 متوالی بنواخت به مرا زهره فریاد که می رسیدم که آواز مرا بداند
 و نه طاقت صبر که می اندیشم که پوست برتن من بدرانند بر آن شدم که
 برخیزم و بخنجر خنجره اورا ببرم و خون اورا بریزم باز کفتم فتنه
 بیای خواهد شد که نشانند آن از دست هیچ کس نیاید صبر کردم
 تا مادر و خواهر وی آگاه شدند آمدند و مرا از دست او کشیدند
 و ویرا بیرون بردند* برداشت فعل ماضی مفرد غائب فالدردی یعنی
 الدی (پشت مرا لامیه بنم ارقه می دیمکدر (چون ادات تشبیه
 (شکم طبل لامیه طبل قرنی کی دیمکدر (برهنه بانک ضمیمه جلیق
 دیمکدر (ساخت فعل ماضی مفرد غائب دوزدی یعنی ایلدی دیمکدر
 (چون پنه ادات تشبیه) (طبل روز جنک لامیه و پیانه جنک کوننک
 طار الجیمی کی دیمکدر (بضربان متعاقب بیانه با حرف مصاحبت
 ضربان ضربه نک جمیدر متعاقب تفاعل با پیانه اسم فاعلدر
 تعاقب ایدیمی معناسنه (فقرات نونک قحیه نقره نک جمیدر نقره
 باش پرمی آورته پلامغه اورمندن حاصل اولان صوته دیر بونده

نجرید اولنوب ضربه کی اور مق معانسه در (متوالی وزن و معناده
 متعاقب کیدر) نواخت نونک ضربه فعل ماضی مفرد غائب و خشادی
 یعنی آوردی دیمکدر (زهره فریاد فریاده حدم دیمکدر کرچه زهره
 اصل لغته اود دیمکدر) که حرف تعلیل (می ترسیدم می اداات حکایه
 ترسیدم فعل مضارع متکلم وحده قور فرایدم دیمکدر) که حرف
 بیان (بداند فعل مضارع مفرد غائب یسره دیمکدر) می اندیشیدم
 می ترسیدم کی دوشونوردم دیمکدر (پوست دری منه اضافت لامیه
 (بدراند باه نا کید ایه فعل مضارع مفرد غائب بیرنه دیمکدر (بر
 حرف استعلا (شدم ماضی متکلم وحده اولدم دیمکدر (برخیزم
 فعل مضارع متکلم وحده قالم دیمکدر (بخنجر با حرف مصاحبت
 خنجر معروف (خنجره او لامیه خنجره هاء رسمیه بوغاز دیمکدر
 (بیرم باه نا کید ایه فعل مضارع متکلم وحده کسم دیمکدر (خون او
 لامیه انک فانی دیمکدر (بریزم بیرم کی دوکم دیمکدر (بارینه دیمکدر
 (بیای با حرف ظرف (خواهد شد اولمی استزفته ایاقلنور دیمکدر
 کایتندر) که حرف رابط (نشاندن آن اضافت مفعولنه درائی اونور عمق
 (از دست کس لامیه هیچ کسمه نک التدن) نیاید کلز معانسه فعل
 نفی مستقبل (ناحرف انتها) مادر انا (خواهر قیر قنداش دیمکدر
 (آگاه شدند طویدیلر (آمدند کلدیلر (کشیدند چکدیلر (بیرون
 آوردند چیقر دیلر (محصول ترکیب) طودی یعنی فچی بی الدی و بنم
 ارقه می طاول قرنی کی جلیق ایلدی و جنک کونینک طاوولجیسی کی
 بربری اردنجه ضربه لرله و متوالی اورمه لرله آوردی حقیقته مهتر
 پینده جنک حرری دیرلر بر اصولدر چایک چایک ضرب ایدرل و فقرات
 فن موسقیده تنه ننی به لالی بوالفاظلردن کایه در و بوکا مناسب
 نواخت نغمه ایه ساز حالقه دخی دیرلر حاصلی بویه جنک حرری
 چالار کی دو کرایدی نه بنم فریاده حدم وارزیرا قور قرایدم که
 سسمی بیه ونه صبره طاقم وارزیرا دوشنوردم که دریمی ییر ترانک
 اوزرینه اولدم که یعنی مراد ایلدم که خنجر ایه انک بوغاز بی کسم وانک
 فانی دوکم ینه دیدم فته ایاقلنور که اتی اونور عمق هیچ کسمه نک التدن
 کلز صبر ایلدم نا کیم اناسی و قیر قنداشی دویدیلر کلدیلر و بی انک

الندن چكدیلر وانی جقاردیلر * ساعتی برنیامد که مادر جیدا در آمد
برکان آنکه من جیدایم من بکریه در آمدم و ناله برداشتم و جامه
در سر کشیدم و پشت پروی کردم گفت ای دختر از خدای بتز و کاری که
خلاف طبع شوهرست پیش مکبر که یک مواز شوهر نو خوشتر از هزار
اشتر از خود کبست که تو از برای وی محنت کشی و این شربت جشی
برخاست و گفت خواهر ترا خواهم فرستاد تا امشب دمساز و همراه
تو باشد و برفت * ساعتی با حرف وحدت (برنیامد فعل نفی ماضی
مفرد یکدی دیمکدر) که حرف بیان (مادر جیدا لامیه) در آمد فعل
ماضی مفرد غائب کبردی دیمکدر (برکان آنکه اول ظن ایله که) جیدایم
میم ضمیر متکلم (بکریه با حرف صله) در آمدم فعل ماضی متکلم وحده
کلم دیمکدر (برداشتم ده بویله قالدر دم دیمکدر) کشیدم ده بویله
چکدم دیمکدر (در حرف صله) در سر باشم دیمکدر (بروی اکا
دیمکدر) بتز باء تأکید ایله امر حاضر مفرد قورق دیمکدر (کاری
با حرف وحدت) که حرف رابط (خلاف طبع شوهر لامیه زدر
قوجا کک طبیعتک مخالفیدر) پیش مکبر شروع ایله (که حرف
تعلیل) شوهر نو لامیه (خود تا کید) کبست کیدر دیمکدر (که
حرف بیان) از برای وی انک ایچون (کشی فعل مضارع مفرد
مخاطب چکر سین دیمکدر) جشی ده بویله طائر سین دیمکدر (برخاست
فعل ماضی مفرد قالقدی دیمکدر) خواهر ترا لامیه را ادا ت مفعول
سنک قیز قزنداشک (خواهم فرستاد بوللاسم کرک) تا حرف
تعلیل (دمساز موافق معناسنه) همراه سرداش دیمکدر (تو به
اضافت لامیه (محمول ترکیب) بر ساعت یکمدی که جیدانک انامی
کبردی اول ظن ایله که بن جیدایم بن کریه به کلم و ناله و افغان قالدر دم
و اتوایم باشم چکدم و ارقه می اکا ایلم دیدی ای قیز اللهدن قورق
و برایش که قوجا کک طبیعتک مخالفیدر شروع ایله زیرا سنک
قوجا کدن بر قبل خوشر کدر هزار اشتر دن اشتر خود کیدر که سن
انک ایچون محنت چکه سین و بوشربی طاته سین قالقدی و دیدی سنک
قیز قزنداشکی بوللاسم کرک تا کیم بو کیچه سیکا موافقت و سرداش
اوله و مادر جیدا کندی * و بعد از ساعتی خواهر جیدا آمد و کبریه

بر گرفت و بر زننده من دعاء بد کرد باوی سخن نکتم در پهلوی من بخفت
 چون قرار گرفت دست دراز کردم و دهان و پراسخت بر کرم و نکتم که
 خواهر تو با شترست و من بجای وی این همه محنت کشیدم این را پوشیده
 دارا کر نه هم شما فضیحت می شوید و هم من اول وحشت تمام بروی
 راه یافت و آخران وحشت بموانست بدل شد تا صبح آن قصه را می گفت
 و می خندید * بعد از ساعتی با حرف وحدت بر ساعتد نصکره (خواهر
 جیدا لامیه) بر گرفت فعل ماضی مفرد بونده اثباتدن عبارتندر (کر به
 گرفت اغلادی دیمکدر) بر حرف صله (زننده اسم فاعلدر اور پی
 دیمکدر) منه اضافت مفعولنه در بکا اورانه دیمکدر (دعاء بد معروف
 باوی با حرف صله (پهلویان دیمکدر) منه اضافت لامیه (بخفت
 باء تأکید الیه یادی دیمکدر) چون حرف تعلیل (قرار گفت ساکن
 اولدی) دست دراز کردم الی اوزاتدم (دهان وی لامیه) را اادات
 مفعول انک اغزنی (سخن بکر قتم پک طوتند م) که حرف بیان
 (خواهر تو لامیه با حرف مصاحبت) بجای وی لامیه (با حرف ضله
 انک برینه دیمکدر) کشیدم فعل ماضی متکلم وحده چکدم دیمکدر
 (این را اادات مفعول بونی یعنی بوسری) پوشیده اسم مفعول
 اورتنش دیمکدر (دار امر حاضر مفرد طوت دیمکدر) پوشیده دار
 صکرله دیمک اولور (اگر نه اگر پوشیده نداری تقدیرنده دراکر
 کز نلر ابلک) هم شما هم سز (فضیحت رسوای دیمکدر) می شوید فعل
 مضارع جمع مخاطب اولور سکز دیمکدر (وخشت اورنک معناسنه در
 راه یافت بولدی) و آخر عاقبت بموانست با حرف صله بموانست
 مفاعله یابندن مصدر در انسبت لشمک (بدل شد مبدل اولدی
 تا حرف انتها) را اادات مفعول (می را اادات حکایه) گفت و خندید
 ماضی مفرد فاعلدر رسوایردی و کولردی دیمکدر (محصول ترکیب)
 بر ساعتد نصکره جیدا انک قیز قرنداشی کلدی اغلادی و بکا اورانه
 بد دعا ایلدی اکا سوزسو یلدم بنم یانمده یادی چونکه ساکن اولدی
 ال اوزاتدم وانک اغزنی پک و محکم طوتند و دیدم که سنک قیز قرنداشک
 اشتراکله در و بن انک برینه بوجیع مخنی چکدم بوسری کیرله اگر
 کیرله مزسک هم سز رسوای اولور سکز و هم بن ابتدا وحشت تمام بول

بولدی و عاقبت اول وحشت انبسته قبل اولدی صباخه دك اول قصه بی
 سولردی و کوردی * چور صبح بد میدجید ادر آمد چون مارا بدید
 ترسید و گفت و بھك این کبست در پهلوی تو کفتم خواهر تو و این نیک
 خواهر یست مر ترا پس گفت که وی اینجا چون افتاد کفتم این را ازوی
 پرس که فرست نك است جامه خود بر کر فتم و با شتر پیوستم و هر دو
 سوار شدیم و در راه در آمدیم در اثنای راه این قصه را باوی بگفتم
 پشت مرا بکشاد و جراحتهای نازیانه را بدید و عذر خواهی بسیار کرد
 و گفت حکما گفته اند یار از برای روز محنت باید و اگر نه روز راحت یار کم
 نیست * چون ادات تعلیل بدید باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب
 ظاهر اولدی دیمکدر (چون ادات تعلیل (مارا بری دیمکدر (بدید
 باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (بترسیده بویله
 قورقدی دیمکدر (و بھك بر کله ترخدر عذابده دخی استعمال اولنور
 خلاف مأمول برایشك ظهورنده تعجب محلنده استعمال اولنور تنه کیم
 ر کیده الله جزا و برسون دیدکاری کبی و بھك ده عینی ایله بویله در
 ترخته ده و عذابده ده احتمالی وار شارح شرح ایده ممش (این کبست
 بو کیمدر (پهلوی تو لامیه (خواهر توده بویله در (نیک خواهر یست
 ابوقیر فرزند اشدر (مرا ادات صله مر ترا سکا دیمکدر (چون نیجه
 دیمکدر روم ضمیمه (این را را ادات مفعول بونی دیمکدر (ازوی خواهر دن
 (پرس صور (که حرف تعلیل (تنکست طاردر (جامه خود لامیه
 (بر کر فتم بونده الدم دیمکدر (با شتر با حرف صله (پیوستم فعل ماضی
 متکلم وحده او اشدم دیمکدر (شدیم متکلم مع الغیر اولدق دیمکدر
 (درده در حرف صله (در آمدیم ماضی متکلم مع الغیر کبرک دیمکدر
 (اثنای راه بیانیه بول اراستنده (را ادات مفعول (با حرف صله (وی
 اشتره راجعدر (پشت مرا ادات مفعول اضافت لامیه بنم ارقی دیمکدر
 (بکشاد باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد آجدی دیمکدر (جراحتهای
 نازیانه بیانیه ها ادات جمع هجی بارملی (بدید کوردی (عذر خواه
 و صنف ترکیبی با حرف مصدر (بسیاره اضافت بیانیه چوق عذر
 دیلیچیلک دیمکدر (کم نیاید اکسک اولماز دیمکدر (محصول ترکیب)
 چونکه صباخ ظاهر اولدی جیدا کلدی چونکه بزی کوردی قورقدی

و دیدی الله جزا و پسون بو کچدر سنک یا نکهده دیدم سنک قیر فرزند اشک
 و بو سکا بی قیر فرزند اشدر پس دیدی که اول بو محله نیجه دو شد ی
 دیدم یونی اندن صور ز برا فرصت طاردر ائوایم الدم واشتره اولشدم
 و هر ابکیز سوار اولدق و یوله کیردک ائسای راهده بو قصه بی اکا
 سو یلدم بنم از قه می آجیدی و قچی یارملر بی کوردی و جوق عذر
 دیلیجیک ایلدی و دیدی حکما دیملردر دوست محنت کونی ایچوندر
 بو خسه راحت کونده بار اکسک دکل (قطعه) دلا کر آیت روزی
 ضمی پیش * چو یاری باشد غمخوار غم نیست * دلا الف حرف ندا
 ای کوکل دیملدر (آیت سکا کلورسه (روزی یا حرف وحدت بر کون
 دیملدر (ضمی یا حرف وحدت نوصبه (پیش قیت دیملدر (چو
 ادات تعلیل (باری یا حرف وحدت بر دوست دیملدر (باشد سکا
 اولورسه (غمخوار یارک صفی و وصف ترکیبدر فایر بی یعنی اعانت
 ایدی و اجی بیجی دیملدر (محمصول یت) ای کوکل اگر بر کون سنک
 قنکه بر غم کلورسه چونکه بر دوست غمخوارک اوله غم یوقدر * برای
 روز محنت یار باید * و کر نه روز راحت یار کم نیست * روز محنت بیانه
 باید فعل مضارع مفرد غائب کر ~~کدر~~ دیملدر (و کر نه بو خسه
 دیملدر (روز راحت بیانه (کم نیست اکسک دکلدر (محمصول یت)
 محنت کونی ایچون کر کدر دوست بو خسه راحت کونده دوست
 اکسک دکل (عروض) بو قطعه بحر هزج مسد سدر که یالکز عروض
 و ضربی محذوف مقاعبلن مقاعبلن فعولن اولور (حکایت) وقتی
 رشید بکوفه رسید وز بروی بنحاس در آمد غلامی بروی عرض کردند
 چون آهنگ غنا کردی مرغ از هوادر آوردی خبر اورا برشید رسانید
 بفرمود تا اورا بنجر بدند چون از کوفه عزم رحلت کردند شنیدند که
 در روز اول می کر بست وحدی کان می گفت * وقتی یا حرف وحدت
 رشیددن مراد هار و نرشیددر (بکوفه یا حرف صله (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ابر شدی دیملدر (وز بروی لامیه (بنحاس یا حرف صله بنحاس
 اسیر بازاری دیملدر (غلامی یا حرف وحدت (بر حرف صله (که
 حرف رابط (چون حرف تعلیل (آهنگ غنا بیانه آهنگ قصد و شروع
 دیملدر (کردی یا حرف حکایه ایلیم ایدی دیملدر (مرغ را و ادات

مفعول (در آوردی یا حرف حکایه ایندردی دیمکدر) خبر او لامیه
 اوضه بری غلامه راجعند (را ادات مفعول) برشید با حرف صله (رسانید
 فعل ماضی متعدی مفرد غائب فاعلی وزیره راجعند برشددی دیمکدر
 (بفرمود فاعلی رشید) تا حرف تعلیل (او را غلامی) (بخشیدند فعل
 ماضی جمع غائب اذیلر) چون ادات تعلیل (عزم رحلت مصدرک
 مفعولته در کوجکه نیت دیمکدر) (در حرف ظرف) (روز اول بیست
 می حرف حکایه) (گریست فعل ماضی مفرد اغلردی) (وحدی کان
 وصف ترکیبدر نغمه ایله دوه سوره رک دیمکدر بونده تجرید اولنوب
 تغنی ایدمک دیمک اولور (می گفت دیر ابدی (محصول ترکیب)
 بروقت رشید کوفه به ابرشدی یعنی کلدی وزیری اسیر بازار به گیری
 بر غلام اکا عرض ایلدیلر چونکه غنایه شروع و قصد ایله ایدی
 قوشی هوادن ایندردی غلامک خبری وزیر رشیده ابرشددی
 رشید بیوردی تا کیم انی الدیلر چونکه کوفه دن کوجکه نیت ایلدیلر
 اشتدیلر که اولکی کونده اغلردی و تغنی ایدرک دیر ایدی (قطعه)
 آنکه ریزد بی کنه خوغم بتیغ هجر یار * به که از خون چومن شوریده
 حالی بگذرد * آنکه انکس که تقدیرنده در (ریزد فعل مضارع مفرد
 فائب دو کر دیمکدر) کنه نگاهدن محقق (خوغم بنم قائمی دیمکدر
 (بتیغ هجر یار) (با حرف مصاحبت سببی متضمن اضافت یانه و لامیه
 بارک هجری قلیچی ایله دیمکدر) (به ابو) (که حرف بیان) (خون چومن
 شوریده حالی) (با حرف وحدت شوریده حال وصف ترکیبدر قریشق
 حاللی دیمکدر) (چو ادات تشبیه بنم کی بر قریشق حاللی ک فاندن
 ایودر که دیمک اولور) (بگذرد باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب
 کجه دیمکدر) (محصول یت) (اول کیمسه که بی کنه بنم قائمی هجر یار
 قلیچی ایله دو کر اعلادر که بنم کی بر شوریده حالک فاندن کجه
 * من که از یک روزه هجران اینچنین رقت زد دست * وای جان من اگر
 ماهی و سالی بگذرد * (که حرف بیان) (یک روزه هاء رسمی حرف
 مقدار بر کونلک دیمکدر) (اینچنین بونجیلن دیمکدر) (رقم فعل ماضی
 متکلم وحده کندم دیمکدر) (جان من لامیه) (ماهی و سالی یازی
 وحدت) (محصول یت) (بن که بر کونلک هجراندن بونجیلن الدن کندم

وای بنم جانمداگر برآی و بریل کچرسه (عروض بوقطعه رمل مثمن در که
یا لکر عروض و ضربی مخدوف در که بر مصراعی فاعلاتن فاعلاتن
فاعلاتن فاعلن اولور * این خبر برشید رسید ویرا احضار فرمود
واز حال وی استفسار نمود دانست که در کوفه بعشق کسی گرفتارست
ترجم کرد ویرا آزاد ساخت و وزیر گفت حیف باشد که چنین خوش
آوازی آزاد کنند رشید گفت در بغ باشد چنین بلند پر واز برانده گیرند
(محصل ترکیب) بوخبر یعنی غلامك آه و فغانی رشیده ایرشیدی غلامی
احضار پیوریدی وانك حالندن استفسار کوستردی یعنی صوریدی
پیلدی که کوفه ده بر کیمسه نك عشقنه گرفتار در ترجم ایلدی ای آزاد
ایلدی وزیر دیدی حیف اولور که یعنی یاز قدر که بونجیلین خوش
آوازی آزاد ایدله رشیده بدی در بغ یعنی یاز قدر که بونجیلین بلند
پر وازی بنده طوته لر (رباعی) ای آنکه ترا دولت شاهی هوسست
و آزادی بندگان ترا دست برست * آنکه ینه انکس که تقدیرنده در
ترا (احرف تخصیص سنك دیمکدر) دولت شاهی یا حرف مصدر
اضافت بیانیه (آزادی یا حرف مصدر بندگانه اضافهت بیانیه) ترا
سابق کی (دست رس وصف ترکیبدر قدرت معناسنه) (محصلیت
ای اول کیمسه که سنك شاهلق دواتی هوسك واردر یعنی پادشاهلقده
دوام سلطنت آرزو و هوسك واردر دخی قوللر ادا ایتکه قدر نك
واردر * آزاد کن آزا که بود بنده عشق * کان داشده را بندی
عشق بست * آزار ادا مفعول (که حرف رابط) (بود فعل مضارع
مفرد اوله دیمکدر) (بنده عشق لامیه) (که ادا تعایل) (داشده وصف
ترکیبدر کوکلی کتمش معناسنه عاشقده استعمال اولنور) (را ادا صله
(بندی عشق لامیه یا حرف مصدر کاف هاه رسمیه دن مبدل) (بست
کافیدر) (محصلیت) آزاد ایله اول بنده بی که عشقنک قولی اوله
زیر اول داشده به عشقنک بنده لکی کافیدر) (عروض) (بور باعی هزج
آخر بندر که صدر وابتدا خرب حشول جمله مکفوف عروض و ضرب
اهتم بر مصراعی مفعول مفاعیل مفاعیل مفعول اولور * حکایت
خوب روی که هزار دانا از سودای او شیدا بود و هر لحظه بر سر کویش
از آمد شد سودا بیان هزار غوغا نوبت خوبی سر آمد و نکبت زشتی از بام

و در در آمد عاشقان بساط انبساط باز چیدند و پای اختلاط در کشیدند *
 خوب رویی (یا حرف وحدت خوب و محبوب معانسه و صف ترکیبدر
 که) حرف رابط (دانا عاقل و عالم معناسنه در) سودای اولامه انك
 سودا سندن دیمكدر (شیدا دلی دیمكدر) (بود ادات ماضی) (هر لحظه
 هر آن دیمكدر) (بر سر کوبش شین ضمیر خو بر ویه راجعدر) (بر حرف
 صله انك محله سی او جنه) (آمد شد کلوب کتمه دیمكدر) (سودا یسائه
 اضافت لامیه سودا بیان الف نون ادات جمع یاء ثانی حرف نسبت
 سودا الیلر دیمكدر) (نوبت خوبی یسائه یا حرف مصدر) (سر آمد نهایت
 بولدی دیمكدر) (نکبت زشتی نوبت خوبی کی نکبت ادبار معناسنه در
 (یام طام) (در قیود دیمكدر) (در آمد کردی دیمكدر) (بساط انبساط مجازا
 لامیه انبساط رغبت معناسنه در) (باز حرف تأکید) (چیدند فعل ماضی
 جمع غائب دوشردیلر) (پای اختلاط ده مجازا لامیه اختلاط نسبت
 معناسنه در) (در کشیدند فعل ماضی جمع غائب چکدیلر دیمكدر
 (محصول ترکیب) (بر محبوب که بیک دانا انك سودا سندن دلی ابدی و هر
 لحظه انك محله سنه سودا الیلر کلوب کتمه سندن هر از غوغا و لوردی
 کوزللك نوبتی نهایت بولدی و چیرکنلك ادباری طامدن و قیودن
 کردی عاشق لر رغبت بساطینی دوشردیلر و اختلاط و نسبت ایاغنی
 چکدیلر * بایکی از ایشان کتمه این همان یارست که پار بود همان چشم
 و ابروی بیجاست و همان یلب و دهان برقرار قامت ازان بلند ترست و تن
 ازان نیر و مند تر این چه وقاحت و بی شرمیست و بی وفایی و بی آزر می
 که دامن صحبت ازودر چیدی و پای ارادت ازودر کشیدی * با حرف
 صله (یکی از ایشان انلردن بریسنه) (همان هم ایله آندن مر کبدر ینه اول
 دیمكدر) (یارست دوستدر) (که حرف رابط) (پار باء عجمیه بیلدر
 دیمكدر کچن سنه معناسنه) (همان سابق کی) (بیجاست با حرف ظرف
 یزنده در دیمكدر) (همان ینه سابق کی) (برقرار ثابت معناسنه در) (قامت
 بوی معناسنه) (ازان اولکی دن) (بلند بونده بویلو دیمكدر) (نیر و قوت
 معناسنه) (مند ادات نسبت قوتلی دیمكدر) (وقاحت ادبمزللك
 معناسنه در) (بی شرمی یا حرف مصدر شرم اوتا منق بی شرمی جیاسزللق
 وقاحت عطف تفسیر بدر) (بی وفایی یا حرف مصدر و فاسزللق) (بی آزر می

یا حرف مصدر (آزرم الف ممدوده و زانك فحیله حرمت و ادب
معنا سنه در بی آزری حرمت سزاك دیمكدر) (که حرف تعطیل (در چیدی
فعل ماضی مفرد مخاطب دیوشردك دیمكدر (پای ارادت بخازا بیانیه
(در کشیدی چككك دیمكدر (محصول ترکیب) اول رو گردان اولان
افتاده اردن برینه دیدم بوینه اول دوستدر که کچن سنه ابدی یعنی
بیلدر اولان محبوب بگزدرینه اول کوز و قاش برنده در وینه اول دوداق
واغر ثابتدر بوی اولکیدن بو یلور کدر و وجود اولکیدن قوتلور کدر
بو نه ادب سزاكدر و حیا سزاك دو و وفاسز لقدر و حرمت سزاك کدر که انك
صحبندن انك دیوشردك یعنی رو گردان اولوب اجتناب ایندك و ارادت
ایناغنی اندن چكككك * گفت هیها ت چه میگوی که آنچه دل من می برد
و هوش من می ر بود روحی بود در قالب تناسب اعضا و نعومت بدن
و لطافت جلد و ملائمت آواز دهمیده چون آن روح ازین قالب مفارقت
کرد با قالب مرده چه عشق بازم و بر کل پڑ مرده چه نغمه آغازم *
(میگوی فعل مضارع مفرد مخاطب سویلرسین دیمكدر) (که حرف
بیان آنچه اول نسنه که (دل من لامیه) (می حرف حکایه) (برد فعل ماضی
مفرد) (دل من می برد بنم کوکلی الوردی دیمكدر) (هوش من ده لامیه
(می ادات حکایه) (ر بود فعل ماضی مفرد غائب) (هوش من می ر بود
بنم عقلمی قاپاردی) (روحی یا حرف وحدت) (بود ادات ماضی قالب
لامك فحیله در) (تناسب اعضا مصدرك فاعلنه در اعضا انك او بفونلفی
دیمكدر نعومت بدنده بویله بدنك یومشقلنی) (لطافت جلدده بویله
جلد دری دیمكدر) (ملائمت آوازده بویله) (دمیده ظاهر اولمش معنا سنه
ماضیدن قسعدر) (در قالب تناسب اعضا الی آخره بو وصفلور دهمیده نك
مفعول فیمیدر) (چون ادات تعطیل) (مفارقت کرد آپرلدی) (با قالب یا حرف
مصاحبت) (قالب مرده بیانیه) (عشق بازم عشق او بنادم دیمكدر
(کل پڑ مرده بیانیه پڑ مرده صولمش دیمكدر) (محصول ترکیب) اول کیمسه
دیدی هیها ت نه سویلرسین اول نسنه که بنم کوکلی الوردی و بنم عقلمی
قاپاردی تناسب اعضا و نعومت بدن و لطافت جلد و ملائمت آواز
قالبده ظاهر اولمش بر روح ابدی چونکه اول روح بو قالبدن مفارقت
ایلدی اولمش قالب ایله نه عشق او بنادم و صولمش کل اوزده نه نرم

و نغنی ایدم (ر باعی) کل رفت ز باغ خار و خس را چه کنم * شه نیست
 بشهر در عس را چه کنم * رفت فعل ماضی مفرد غائب ~~کندی~~
 دیمکدر (خار و خس جور جوب دیمکدر را اادات مفعول (چه کنم
 نیلیم دیمکدر (بشهر با حرف ظرف (در ظرفیتی تأکید در (عس
 کیچه بکچی سینه دیر (را اادات مفعول (محصول بیت) یاغدن
 کل کندی جور جوبی نیلیم شهرده پادشاه یوقدر عسی نیلیم
 * خوبان قفسند و حسن و خوبی طوطی * طوطی جو پرید قفس را
 چه کنم * خوبان الف نون اادات جمع و مبتدا (قفسند خبری
 (خوبی یا حرف مصدر کوزلک دیمکدر (حسن خوبی عطف
 تفسیریدر و مبتدا (طوطی خبری) بعضی نسخه ده حسن خوبان
 واقع اولشدر اضافله مصرع ثانیه اولان طوطی مبتدا (پرید
 خبری چو اادات تعلیل (پرید بآء تأکید بآله فعل ماضی مفرد
 اوچدی دیمکدر (را اادات مفعول) بعضی نسخه ده جو پرید من قفس را
 واقع اولشدر (محصول بیت) محبوب لر قفسدر (و حسن خوبی
 طوطی در یا محبوب لر حسن طوطی در طوطی چونکه اوچدی قفسی
 نیلیم یا طوطی چونکه اوچدی بن قفسی نیلیم (عروض) (بور باعی
 شجره اُخر اوزاتندن در که صدر و ابتدا اُخر حبش و اولر مقبوض
 ثانیه سالم عروض و ضرب محبوب بر مصرعی مفعول مفاعیلن
 فعل اولور (حکایت) دلارامی که رونق جالش رفت بود و ظلمت
 زیش صفحه رویش گرفته طابا را از مصاحبت خود صبور می دید
 و عاشق سارا از مواصلت خود نفور دانست که حجاب ایشان موی
 چندست که بر عارض و زنجندان دمیده و ازان دام بی اندام مرغ
 دل ایشان رمیده * دلارامی یا حرف وحدت دلارام وصف ترکیبیدر
 کوکل اکله در بی معناسنه محبوبه اطلاق و انور (که حرف رابط (رونق
 جالش لامیه شین ضمیر دلارامه راجعدر (جمال کوزلک رونق فر
 دیمکدر (رفت ماضیدن قسمد رکتمش دیمکدر (بود اادات ماضی
 (ظلمت زیش لامیه (زیش کسره ضمیر یحیله صقل دیمکدر لحیه
 معناسند (صفحه رویش لامیه شین دلارامه راجعدر (صفحه صحیفه
 معناسنه (گرفته ماضیدن قسمد رکتمش دیمکدر (طابا را اادات

مفعول (مصاحبت خود لامیه) صبور مبالغه وزنی اوزره اسم فاعلند
 صبر ایدی معنای (بی ادات حکایه) دید فاعل ماضی مفرد غائب
 کور ایدی دیمکدر (عاشقانه طالبانرا کی) موصلت خود لامیه
 (نقور فتح نون ایله مبالغه اوزاندن در نفرت ایدی معنای (دافست
 فعل ماضی مفرد غائب یلیدی دیمکدر (که حرف بیان) حجاب ایشان
 لامیه حجاب مانع ایشان صبر جمع طالبان وعاشقانه راجعدر (موی
 چندست بر قاج قلیدر (که حرف رابط) عارض عریض بر یکای دیمکدر
 عجم فتح راء ایله اوقور (زندان چکه دیمکدر) (دمیده ماضیدن
 قسمدر ظاهر اولش معنای (دام بی اندام موصوفه صفت اضافه افتیدر
 دام طوزاق بی اندام قیافه دیمکدر (مرغ دل ایشان بیانه
 ولامیه (رمیده ماضیدن قسمدر اورکش معنای (محصول ترکیب)
 بر کوکل اکلندری محبوب که کوز لکی نک رونقی کتمش ایدی وصف
 ظلمتی بحیفه رونقی طومش ایدی طالبی صندی مصاحبتند
 صبر ایدی کوردی وعاشقانه کنیدی موصلتند نفرت ایدی
 کوردی یلیدی که انترک مانعی بر قاج قلیدر که یکای و چکه اوزره
 ظاهر اولوب بشددر واول اندامست طوزاقدن انترک کوکلی قوشی
 اورکشدر * حجابی را طلب کرد و گفت که از بی یاری بچان آمده ام
 و از بی خریداری بفغان بیایم حجاب را بپرداز و این دام را از هم
 بردر حجام مردی ظریف بود و طبعی لطیف داشت پاکی میراند و این
 قطعه میخواند * حجبی یا حرف وحدت حجام بر زده مستعملدر (را
 ادات مفعول (طلب کرد چه غردی دیمکدر) (که حرف بیان) بی یاری
 یا حرف مصدر دوست سر افندن دیمکدر (بچان آمده ام یا حرف
 صله جانه کلشم دیمکدر اما بو کلام مشقت چکدم و مضطرب اولدم
 و بیچک محله استعمال اولنور (تکیم ترکیده جائجه کار ایلدی و جانم
 جفندی بزرگ (بی ادات سلب) خریداری یا حرف مصدر خریدار
 وصف ترکیبدر مشتری معنای مشتری سر افندن دیمکدر (بفغان
 یا حرف صله فغانه کلشم دیمکدر (آمده ام تقدیر اولنور قاعده سجع
 اوزره (حجاب را ادات مفعول حجاب مانع دیمکدر) (از پیش او شدن
 یعنی اره دن (بردار قتل امر حاضر قادر دیمکدر) (دام را ادات

مفعول (از هم پری برندن) (بردر امر حاضر مفرد آید و بیرون دیمکدر
 (مردی یا حرف وحدت ظریف صفتی) بود ادات ماضی (طبعی
 یا حرف وحدت (لطیف صفتی) دانست فعل ماضی مفرد غائب
 بویه برارده اثبات معناسین افاده ایدر (پاکی یا اصلیه ایله استره
 دیمکدر) (ی ادات حکایه) (راند فعل ماضی مفرد سور ایدی دیمکدر
 (می خواند ده بویه او قوردی دیمکدر) (محصول ترکیب) (بربری طلب
 ایلدی و دیدی دوسنسر لقدن جانم چقدی و مشتریسر لکدن
 فغانه کشم کل و بومانی ارادن قالدرو و بوطوزاغی بری برندن آیدر
 بیرون یعنی پاره پاره ایدوب طاعت بربر ظریف آدم ایدی و بر اطف
 طبعی و ارادی اوستره بی سورردی و بوقطعه بی او قوردی (قطعه)
 * توبت خوبی امرد چوسر آمدان به * که پی عشوه بنا کوش و ذقن
 متراشد * توبت خوبی لامیه توبت بونده وقت معناسنه در یا حرف
 مصدر (امرده اضافتی لامیه امرد همزه تک فتحی و میک سکونیه
 مویدن عازی اولان تازه) (جو ادات تعلیل) (سر آمد نهایت بولدی
 دیمکدر مستعملدر) (آن به مصرع ثانیه مرهوند ر) (که حرف بیان
 (بی ادات تعلیل) (پی عشوه عشوه ایچون دیمکدر) (بنا کوش قواق دبی
 (ذقن چکه معناسنه هر ییدر) (متراشد فعل نهی حاضر تراش ایلسون
 دیمکدر فعل مضارع مثبت یازان تراش ایده بمش) (محصول یدت) (خو بلک
 بوقتی چونکه نهایت بولدی اول بودر که عشوه و ناز ایچون بنا کوش
 بوقتی تراش ایلسون یعنی تراش ایلسه اعلا و رعنا اولور * لوح عارض
 چوشد از موی تراشیده داشت * چو بسایست که جز صفحه دل
 نخر اشد * لوح بونده صحیفه معناسنه در (عارضه اضافت بیانیه
 (جو ادات تعلیل اموی تراشیده بیانیه تراشیده اسم مفعولدر تراش
 اولشمش دیمکدر) (درشت قتی دیمکدر) (شدک مفعولی) (جو بسایست
 بوصف ترکیبدر دور پی معناسنه یاه ثانی وحدت سین و نادات خبر
 (که حرف رابطه صفت) (صفحه دل بیانیه) (نخر اشد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب طرمله مز دیمکدر) (محصول یدت) (یکافی صحیفه سی چونکه
 تراش اولمش قیلدن یعنی اوقیل سبیله قتی اوله بردور پی در که کوکل
 صحیفه سنک غیری طرمله مز بویه اولنجه تراش ایتمدن انعام سی

اولادر (عروض) بوقطعه رمل مخبون شمشدر که صدر وابتدادن
 ماعدایه خبن طاری اولش وعروض وضربنه خبن دن ماعدا حذف
 دخی بکشد بر مصراع فاعلاتن فعلاتن فعلن اولور (حکایت)
 عاشقی که ازدهشت حبیب دلتنک بود واز وحشت رقیب پای در سنک
 آرزوی برد که کی باشد که آن ساده روی ریش بر آورده باشد
 وپندار حسن از سر بیرون کرده تابی نحاشی در خدمت او توأم بود
 و بی تکلف از صحبت او توأم آسود * عاشقی یا حرف وحدت (که حرف
 رابط (دهشت حبیب لامیه دهشت حیرت معناسنه در حبیب محبوب
 دیمکدر) (دلتنک وصف ترکیبدر کوکلی طار دیمکدر ثقلت ده مستعملدر
 (بود ادات ماضی) (وحشت رقیب ده لامیه وحشت خاء مهمله نك
 سکونیه تنها قالمق معناسنه در لازمیه مصطلح اولوب قور قق
 معناسنه مستعملدر خاء معجه اولور سه رزالت معناسنه در (پای در سنک
 اضطرابده مستعملدر (می برد ایلتر یعنی ایلر ایدی (که حرف رابط
 (کی چن دیمکدر) (باشد فعل مضارع مفرد اولور دیمکدر) (که حرف
 بیان) ساده روی وصف ترکیبدر امر د معناسنه (ریش بر آورده باشد
 صفلی کلمش اوله (پندار باء محکم کسریله ظن دیمکدر) (حسنه اضافتی
 بیانیه (از سر باشند) (بیرون کرده جقارمش اوله (تا حرف تعلیل
 (بی نحاشی قور قوسن) خدمت اولامیه (توأم بود اولمغه قادر اولم
 (بی تکلف زجنسز) صحبت اولامیه (توأم آسود راحت ایتیمکه
 قادر اولم (محصول ترکیب) بر عاشق که محبوبك حیرتدن ثقلنده ایدی
 ورفیقك قور قوسنندن باخود رقیبك رزالتندن مضطرب ایدی
 آرزو ایلر ایدیکه چن اولور که اول محبوب ساده روی صقالنه وکوزللك
 ظنی باشندن جیفه حاصلی بوسودادن فارغ اوله تا کیم قور قوسن
 انك خد متنده اولمغه قادر اولم وزجنسز انك صحبتندن آسوده
 وراحت اولم * شنیدم که چون آرزوی او بر آمد و تازکی جمال آن
 بسر بسر درآمد او نیز چون دیگران از راه تمنای او بنشست و دیده
 از تماشای او در بست باوی گفتند این خلاف آنست که می گفتی
 گفت من چه دانستم که این صید بجویی بخواد کریخت و این قید
 بجویی بخواد کسخت * شنیدم فعل ماضی متکلم وحده اشتدیم

دیمکدر (که حرف بیان) چون ادات تغلیل (ارزوی او لامبه) برآمد
 حاصل اولدی (تازکی باحرف مصدر کافی هاء رسمیدن مبدل چاله
 اضافتی فاعله در جاتک کوزلکی دیمکدر) آن پسره اضافتی لامبه
 (بسر در آمد باحرف صله نهائیه اپردی دیمکدر) او نیز او دخی
 دیمکدر (چون ادات نشیه) دیگران الف نون ادات جمع غیر یلری کی
 دیمکدر (راه تمنای او بیانیه و لامبه انک ارزوسی بولندن دیمکدر
 زیرا تمناستک معناسنه در) بنشست باه تأکید دایله فعل ماضی مفرد
 غائب اوتوردی دیمکدر (تمناشای او مصدرک مفعولیه در انی سیر
 ایتکدن) در بست قبادی دیمک معناسنه فعل ماضی مفرد غائبدر
 (باوی باحرف صله وی عاشقه راجعدر) گفتند فعل ماضی جمع
 غائب دیدیلر دیمکدر (خلاف آن لامبه) که حرف بیان (می گفتی
 سوبلر ایدک) چه دانستم نه یلیم دیمکدر (که حرف بیان) صید
 آو دیمکدر (بحوی باحرف مصاحبت باحرف وحدت) حوی
 حاء مهمله و هاء هوز ایله هوی دخی دینلور که اور کتمک مجملنده دیرلر
 (نخواهد کریخت قاچیه کرک) قید باغ دیمکدر بند معناسنه
 (بحوی باحرف مصاحبت) یا حرف وحدت موی قبل دیمکدر
 (نخواهد کسینخت اوزولسه لر کرکدر) (محصول ترکیب) ایشتم که
 چونکه انک ارزوسی حاصل اولدی یعنی محبوبک باندنه مانع و مزاحم
 قلمدی و اول پسرک جاتلک تازه ایکی نهائیه اپردی او دخی یعنی
 اول عاشق دخی غیر یلری کی انک ارزوسی بولندن اوتوردی و کوزینی
 انی سیر ایتکدن قبادی حاصلی اوده سائر عشاق کی روگردان
 اولدی اکا دیدیلر بوانک خلافسدر که سوبلردک یعنی بی تمناشی
 الفت ایدم دیر ایدک شمدی اعراض ایدر سین دیدی بن نه یلیم که
 بوسید بر حوی ایله قاچیه کرک یعنی بر اور کندی ایله بوسید دلت
 قاچا جغنی نه یلیم و بوقید بز قبل ایله اوزلسه کرک یعنی بنید دلت
 قبل قدر جزئی شی ایله اوزیله جکئی نه یلیم (قطعه) در لغت خوانده
 ام که ریش پرست * پیش دانشور لغت پرداز * خوانده ام ماضی متکلم
 و حدهدن قسمدر او قومشم دیمکدر بعضی نسخه ده دیده ام واقعدر
 کورمشم دیمکدر (که حرف بیان) (ریش صقال دیمکدر و میشدا

(پرست خبری پرباه عجمك فخبيله قنات معناسنه در) (پیش دانشور لغت پرداز لایه و بیایه) (پیش قیت معناسنه در) (دانش اسم مصدر در) ورا ادات نسبت دانشی دیمکدر عالم معناسنه (لغت پرداز وصف ترکیب در لغت زینت و پریمی دیمکدر) (محصول بیت) (افزوده و قومش یا کورمشم که صفال قنات در لغت بزه بیعی عالمك فتنده یعنی دانشور لغت فتنده صفال قنات در دیو کوردم و او فودم * لیکن آن پرکز و بو کر عدم * مکنند مرغ نیکویی پرواز * لیکن ادات استدرلك (آن پراول قنات) (کزو که از اودن مخمفدر) (که حرف رابط) (از حرف صله اول قنات ایله دیمکدر) (بو کر با حرف صله و کر واول فخبيله یووه دیمکدر آشیان معناسنه) (عدمه اضافت بیایه) (مرغ نیکویی بیایه با حرف مصدر) (پرواز میکننده مصروف میکنند پرواز و اچار دیمکدر) (محصول بیت) صفال قنات در لکن اول قنات در که انك ایله ایولك و کوزلك قوشی عدم یووه سنه اچار حاصلی مرغ حسنی دیار عدمه طیران ابتذر (عروض) بوقطعه بحر خفیدندر که بر مصراعی فاعلاتن مفاعیلن فعلن درازا جینی مکرر ایان اولندی (قطعه) دیگر * رونق حسن نور قنست ای پسر * از نهال خشك سر سبزی مجوی * (رونق حسن تولایه لردر سنك حسنك فری) (رقنست گمشدر) (نهال خشك بیایه قوری فدان دیمکدر) (سر سبزی با حرف مصدر یا شرمق تازه نوب یشللمك معناسنه در) (مجوی نمی حاضر مفرد استم دیمکدر) (محصول بیت) سنك حسنك رونق و فری گمشدر ای اوغل قوری فداندن تازه لثمك طلب ایله حاصلی شمدن صکره جوانلق مأ ولنده اولوب استغنا ایله * خط سبزت باسیاهی میرزند * حرف پندار جال از دل بشوی * خط سبزت بیایه و لایه سنك تازه صفالک دیمکدر (باسیاهی با حرف صله با حرف مصدر سیاهلغه دیمکدر) (میرزند فعل مضارع مفرد غائب آورد دیمکدر سیاهلغه و رمق چو غلهدن کلاه در) (حرف پندار جال لایه و بیایه کوزلك ظنك حرفنی) (بشوی باه تأکید ایله فعل امر حاضر مفرد یقه دیمکدر) (محصول بیت) سنك تازه صفالک چو غالور کوزلك ظنك حرفنی کوکله کدن یقه محوایله حاصلی محبو بك و تازه لك خاطر یکه دخی خطورایدوب کلسون * بك دو

موبت کز زنجندان سرزده * کرده یکسانت به پیران دوموی * يك دو
 برایکی دیمکدر (ضامیر خطاب) زنجندان معروف (کز که از دهن مخفف
 (سرزده) با حرف ترتب اوج از ر و ب یعنی اوج کوستروب دیمکدر (کرده
 ضامیدین قمعدر (یکسانت لامیه یکسان برابر دیمکدر (با حرف
 مصاحبت (پیران دوموی بیانیه دوموی قرغل دیمکدر قیر صفالی
 معناسیه (محمول بیت) برایکی قبل سنک زنجندان کدن اوج کوستروب
 سنی قیر صفالی میرایله برابر ایش (عروض) بوقطعه شعر رمل مسندند
 بالکز عروض و ضربی محذوف بر مضراعی فاعلاتی فاعلاتی فاعلن
 اولور (حکایت) درویشی بعشق جفا کبشی گرفتار شد بسر راهی
 مید وید و اشکی میر بحث و از وی بچشم خر جت هرگز نکاهی نمی
 دید با و گفتند معشوق تو همواره همخانه مستانست و همجواری می
 برستان بادر ویشان یار نیست و با معتقدان جز بر سرانکار فی طالب او
 همجواری باید و صاحب او همجواری شاید هیچ از آن بهتر نیست
 که دامن از و در جینی و بی کار خود نشینی درویش چون این نصیحت
 بشنید بخندید و گفت * درویشی با حرف وحدت (بعشق جفا کبشی
 با حرف صله با حرف وحدت اضافت لامیه جفا کبش وصف ترکیبدر
 جفا مذهبی دیمکدر زیر اکبش مذهب دیر (گرفتار شد طولندی
 دیمکدر (سیر راهی با حرف ظرف با حرف تنکیر بولی باشند دیمکدر
 (حرف حرف حکایه در (دوید دالک فتحیه فعل ماضی مفر دغائب
 بلودی دیمکدر (اشکی باینه حرف تنکیر (میر بحث ده می دوید کبی
 دو گردی دیمکدر (از وی ضمیر جفا کبش را جعدر (بچشم خر جت بیانیه
 با حرف مصاحبت (هرگز بروقت دیمکدر (نکاهی با حرف وحدت
 (نمی دید کور مزایدی دیمکدر (با و با حرف صله او در ویشه راجع
 (گفتند دیدی با و (معشوق تو لامیه (همواره دائما دیمکدر (همخانه
 مستان لامیه همخانه او دشو هم بزم دیمکدر (همجواری می برستان لامیه
 همجواری یتاق دش دیمکدر کمال انسپندن عبارتدر می پرست وصف
 ترکیبدر شرابه طبعی سرخوش ورنه معناسه (بادر ویشان با حرف
 مصاحبت (با معتقدان با حرف صله معتقد افتعال باندن اسم مفعولدر
 اعتقاد اولش معناسه اهل الله دیمکدر (براز معناسه (سرانکار

انکار شود اسندن (نی ادات سلب یوق دیمکدر) طالب اولامیه (همچو او
 اوده بویه) (هم ینسه دیمکدر) (حوادات تشبیه) (بلید کر کسر) (مصاحب
 اوده لامیه) (همچو او سابق کبی) (می شاید می باید کبی) (بهتر اعلارک
 دیمکدر) (که حرف بیان) (در حرف تأکید) (چینی فعل مضارع مفرد
 مخاطب دوشیره سین دیمکدر) (پی ادات تعلیل صله دخی اولور) (کار خود
 بیانیه بنشینی باه تأکید الیه فعل مضارع مفرد مخاطب او توره سین
 دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (بنشینه باه تأکید الیه فعل ماضی مفرد غائب
 اشتدی دیمکدر) (بخندید ده گفت ده بویله در لر کولدی و دیدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) (بردر ویش بریغامذهیلی محبوبه طوتلدی بول باشند
 یلردی و کوز باتی دو کردی و محبوبدن مر حبت کوز یله بروقت نگاه
 و التفات کورمزدی اول عاشقه دیدیلر سنک معشوقک دائماستان الیه
 هم برزم القندر و رندو سر خوشلر الیه افسیت کشدر درو یشار الیه دوست
 دیمکدر و اهل الله انکار سود اسندن غیری بوقدر انک طالبی ینه انک کبی
 کر کدر و انک مصاحبی ینه انک کبی لا بقدر هیچ انندن اعلارک بوقدر که
 انندن انک دوشیروب اعراض ایده سین و کیدو کایک ایچون پاکندو
 کار به که او توروب ایشکه مشغول اوله سین درویش چونکه بو نصیحتی
 ایستدی کولدی و دیدی (قطعه) (رد عشقت سر ابره زجانان نخورم
 غصه کر زود کری حسن نچمل یند * درد عشق بیانیه مرارا ادات
 صله به * نصیب معناسنه در (نخورم فعل نفی مستقبل بیم دیمکدر) (کر
 ادات شرط) (زو از اودن تخفف اندن دیمکدر) (دیگری یا حرف وحدت
 بر غیر یسی دیمکدر) (نچمل تفعیل باندن مصدر در وحدت عطف
 تفسیر بدر) (یند فعل مضارع مفرغائب کورسه دیمکدر) (محصول یت
 درد عشق در سکا جانانندن نصیب غصه بیم یعنی قساوت چکم در اندن
 بر غیر یسی حسن و نچمل کورسه یعنی کوز انک کورسه حاصلی التفات
 و انعامنه مصدر از لور سه غم بیم ز پر ا بوده بر درلو درد عشق در
 * او کستان جالست عجب نیست کزو * خار کش خار بر دطالب کل کل
 چیند * او محبوبه راجعدر (او کستان جال بیانیه) (کزه که از اودن
 تخففدر) (که حرف رابط از او و کستاندن دیمکدر) (خار کش وصف
 ترکیبدر او نچی ده مستعملدر لکن ینه پونده خار کزدو معنای حقیقیسنده

کش استمه معناسنه اولجده دیکن استیان دیمکدر (خار بر دیکن ایلتر
 (طالب کل اسم فاعلک مفعولته اضافتیدر) چند فعل مضارع مفرد
 غائب دوشیریدیمکدر (محصول بیت) اول محبوب کوزلک کلستانیدر عجب
 دکلدر که اندن دیکن استیان دیکن لکور کل طالپی کل دوشیر خاصلی
 کل انا، نیز شرح بمافیه (عروض) بوقطعه بحر ذیل مثنی مجنوندر صدر
 وابتدادن ماعداسنه خبن طاری اولشدر عروض وضر بنه حذف
 دخی کلوب فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن اولشدر * خوب رو ویرا
 کینناراحت بخلقه درویشستان کشید و چون نقطه مرکز در دایره
 صوفیان آرا مید * خو بروی باحرفه وحده (اداءات مفعول
 (خو برو وصف ترکیبید کوزل یون لی دیمکدر) کشید اولوت مجازا
 بیانیه (با حرف صله) حلقه درویشان لامیه (کشید فعل ماضی مفرد
 غائب چکدی دیمکدر) چون ادات تشبیه (نقطه مرکز بیانیه مرکز
 بر کارک ثابت اولدینی ابلاغت برینمدیرل بوندماوونه دن عبارتندر) دایره
 صوفیان لامیه (آرا مید فعل ماضی مفرد غائب قرار ایلدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) بر خو بروی ارادت کیندی درویشله حلقه صله
 چکدی یعنی انرا ابله محبت و انسبت ایلدی و مرکز نقطه سی کبی
 صوفیلر دایره سنده قرار ایلدی (قطعه) شدرخش قبله خدا جویان *
 از خدا روی خود درو کردند * قبله خدا جویان لامیه خدا جویان
 وصف ترکیبیدر طالب خدا معناسنه الف نون ادات جمع (روی خود
 بیانیه) در او در حرف صله او محبوبه راجعدر اگر دند فعل ماضی
 جمع غائب ایلدیلر دیمکدر (محصول بیت) انک یکاغی طالب خدا
 اولان درویشلرک قبله سی یعنی محل توجهی اولدی الله هدن
 کند و یوزی اکا ایلدیلر یعنی طالب خدا ایکن راغب وصل
 یار اولدیلر * فوط پوشان بران شکر گفتار * چون مکس پرشکر
 غلو کردند * فوط پوش وصف ترکیبیدر فوطه کپچی معناسنه
 درویشدر کابندر (شکر گفتار طلی سوزلی دیمکدر) چون ادات تشبیه
 (مکس سگک) (محصول بیت) درویشلر اول شکر گفتار اوزرینه
 شکره سگک غلو ایلر کبی غلو ایلدیلر (عروض) بوقطعه بحر
 خفیفندر که بر مصرعی فاعلاتن مفاعیلن فعلن اولور (از احب معام

* هر کس با او خاصه خود میخواست و خود را در نظر قبول اومی
آراست تا عاقبت بدین کشاکش میان ایشان خلاف افتد و نزاع
خایب * او را در ادب مفعول اقی دیمکدر (خاصه خون کندیست
مخصوص (می اقات حکایه) خواست فعل ماضی مفرد غائب
استردی دیمکدر (خود را کندونی دیمکدر) در ادب مفعول (در
حرف صله) نظر قبول او بیایه و لامیه انک قبولی نظر نه دیمکدر
(می آراست می خواست کی برزایدی دیمکدر) تا حرف انتهائ (عاقبت
اقی) تا کبید ایدر (کشاکش غوغاده مستعملی و بیان ایشان لامیه
(خلاف افتاد مخالفت واقع اولدی) (خاصه) فاعلی یعنی ظاهر اولدی
دیمکدر (مفعول ترکیب) درویشلردن هر کس بکشیدند مخصوص
استردی یعنی هر کس بنم اولسون دیزایدی و کشیدنی انک قبولی نظر نه
برزردی تا کیم عاقبت نو غوغاده انلرک بینده مخالفت واقع اولدی
و نزاع ظاهر اولدی (قطعه) نیست دور از عشق باز از صغوفتی
بریکد کر * چون دم از عشق یکی معشوق نیکو و زنند * نیست دور
بعید دکلدر دیمکدر (عشق باز ان الف نون ادات جمع عشق باز
محبوب دوست معناسنه وصف ترکیبدر) گفتن فاقق واورمق
معناسنه مصدردر (بر حرف صله) یکد کر بری برینه دیمکدر (چون
ادات تعلیل (از عشق یکی معشوق نیکو و او بوزلی بر معشوق
عشقندن دیمکدر) زنند فعل مضارع جمع غائب اوره ل دیمکدر
(مفعول یت) بعید دکلدر محبوب دوستلردن بری برینه فاقق واورمق
چونکه ایو بوزلی بر معشوق عشقندن دم اوره ل یعنی بر محبوبه
علاقه ایدن عاشق بیننده غوغا و نزاع اولسه بعید دکلدر * طاشان
کعبه را چون شوق سازد تیز کام * جای آن دارد اگر بلیکد کر پهلوی
زنند * طاشان کعبه اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (ادات صله
(چون ادات تعلیل) سازد فعل مضارع مفرد غائب دوزه دیمکدر
بونده کنوره دیمک اولور (تیز کام اصل لغتده چاپغین حیوانه دیرلر
بونده مطلق سرعته یوریمکدر زیرا طاشان کعبه به هروله ستدر که
تیز تیز یورلر بر قبافت مخصوص اوزره بونده مراد اولان اولدر
(جای آن دارد انک بر پدر یعنی اولسه جائزدر دیمک محله استعمال

اولنور (اگر اذات شرط) با حرف مصاحبت (یکدیگر بری بریله
 دیمکدر) (پهلویان دیمکدر) (رئند فعل مضارع جمع غائب اوردلر
 دیمکدر) (محصول بیت) کعبه بی طواف ایدیجیلره چونکه هروله
 بشوق ویره اکر بری برینه یان اوردلر سه جائزدر (عروض) بوقطعه
 درلی متمدنر که بالکزهروض وضربنه حذف طاری اولمشدر بر مصراع
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان اولور * پیرخانقاه که اونیز اران
 تمد کلاهی داشت ودران دعوی هر دم بخود ~~ک~~ واهی آن پسر را
 طلبید و زبان فصیحند کشید که ای فرزندان چقدر و جوان دلبنده
 پاهر کس چون شیر و شکر نیامیز و بر یسمان فریب هر نا کس در میاویز
 تو آینه خدائمانی دریغ باشد که باهر بی سرو پا چهره کشانی *
 پیرخانقاه لایه پیر بونده شیخ دیمکدر خانقاه تکیه دیمکدر (که حرف
 بیان) اونیز اودخی دیمکدر (تمد کیچه دیمکدر که کلاه بیارل) کلاهی
 یا حرف وحدت (هر دم هر وقت دیمکدر) بخود با حرف صله
 (کواهی یا حرف مصدر شهادت معناسنه) (پسر را را اذات
 مفعول) (طلبید فعل ماضی مفرد غائب استدی دیمکدر) (زبان
 تصحیت پیانیه) کشید فعل ماضی مفرد چکدی دیمکدر اما بونده
 سجع ایچون کشاد معناسنه کلشدر (که حرف بیان) (فرزند
 ارچند موصوفک صفت اضافتیدر) (جوان دلبنده بویله فرزند
 اوغول دیمکدر) (ارچند ارچ قیمت معناسنه مند اذات نسبت قیملو
 دیمکدر) (جوان تازه) (دلبنده وصف ترکیبدر کوکل باغلیجی دیمکدر
 (با حرف مصاحبت) (چون اذات تشبیه) (شیر سوت دیمکدر) (میاویز
 نهی حاضر مفرد قرشمه دیمکدر) (بر یسمان فریب هر نا کس پیانیه
 ولامیه با حرف صله ر یسمان ایپ دیمکدر) (فریب الدامق و مکر
 و خدعه معناسنه در) (ناکس دنی والحق دیمکدر) (میاویز فعل نهی
 حاضر مفرد اصله دیمکدر) (آینه خدائمانی با حرف خطاب اضافت
 پیانیه خدائما وصف ترکیبدر خدا کوسترچی دیمکدر) (بونده حذف
 مضاف تقدیر اولور آینه صنع خدائمانی دیمکدر) (در یغ جیف دیمکدر
 (که حرف بیان باهر با حرف صله (بی سرو پا ادانی معناسنه تور کجه
 ایسر دید کلری کشانی فعل مضارع مفرد مخاطب آچه سین دیمکدر

(محصول ترکیب) نکیه نك شیخی اودخی اوکیجه دن کلاه طوتاردی
 یعنی اوده بوسودایه مبتلایدی واول دعواده هر وقت ~~ص~~کند و به
 شهادت ایدردی (یعنی اسلوب و روشندن اودخی عشقبازا ولدبغی
 اکتوزدی پسری طلب ایلدی و نصیحت دینلی اجدی و دیدی
 ای قمتسلی اولان لوغول و کوکل بند اید یی جوان هر کس ايله شیر
 و شکر کی قرشمه یعنی انسبت و مخالطت ایتمه و هر دن نك مکر و خدعه
 اینه اصله یعنی الدائم سن جناب حقل صنع و قدرتی آینه سی سین
 یازق اولور که هر ادائی و ارازله چهره اچه سین حاصلی کشف راز
 ایدوب یوز و بره سین (رباعی) هر لحظه طشان بچنک اغیارمده *
 در خلوت خاص عامه را بارمده * هر لحظه هر وقت دیمکدر (عنان
 دیزکین معناسنه در (در بچنک اغیار لامیه باحرف صله) خلوت خاص
 بیانبه (را ادات صله) بار اجازت معناسنه (محصول بیت) هر وقت
 اغیارك الله دیزکین و برمه (یعنی رخصت و برده خلوت خاصکه
 عامه به اجازت و برمه حاصلی هر کس سیر نعمک و سیراب آب کرمک
 اولسون * رخصتار تو مرآت صفات زده است * مرآت صیقل را
 بر نکار مده * رخسار تو لامیه سنک یکاغک دیمکدر (مرآت عریدر
 آینه معناسنه) (مرآت صیقل را را ادات مفعول صیقل بونده
 مصیقل معناسنه در صیقل لشمش آینه یی دیمک اولور بر نکار بلحرف
 صله رنکار برمائی بویه در که اکاجنکار دیرل (مده بونده مقابل امله
 معناسنه در (محصول بیت) سنک رخسارک صاف و مصفا آینه در
 آینه مصیقلکی رنکاره مقابل امله ز پرا عکس ایدوب زشتت نمایان
 اولور یا خود جنکاره بویامه که ملوث اولور یا خود رنکار پاس معناسنه
 اولوب پاسند رمه دیمک دخی اولور (عروض) بور باعی شجره اخب
 اوزاندن در که صدر و اشد اخب حشو و ادر مقبوض ثایر مکفوف
 عروض و ضرب محبوب بر مصرعی مفعول مفاعیل مفاعیل فعل اولور
 * چون آن شیرین پسرای نصیحت شنید بروی نغم آمد و روی ترش
 کرده برخاست و بیهانه از خانقاه بیرون رفت و چند روز نیامد
 پیر و مریدان از غم مفارقت او بیجان آمدند و از ازم مهاجرت او بیفغان
 بالاس مرثه کو هر عجز واضطرار سفند و با انسان افتقار و زبان

اعتذار گفتند * چون ادات تعلیل (شیرین طاعتی دیمکدر) (شنید
 فعل ماضی مفرد غائب اشنیدی دیمکدر) (بروی بر حرف صله وی
 جوانه راجعدر) (نخ آبی دیمکدر) (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی
 دیمکدر) (ترش اکشی دیمکدر) (کرده هاء ترتب ایله ایلوب دیمکدر
 (برخاست فعل ماضی مفرد قاعدی دیمکدر) (بیهانه باحرف مصاحبت
 (باحرف وحدت همزه حرف توسل) (بیرون رفت جبقدی دیمکدر
 (چند روز برقاج کون) (نیامد فعل ننی مستقبل مفرد غائب کلدی
 دیمکدر) (نغم مفارقت او لامیه زدر) (بجان آمدند جان کلدیلر یعنی
 تحمل ایده مدیلر) (الم مهاجرت اوده لامیه زدر) (بقیان باحرف صله
 قاعده مجمع اوزره آمدند مقدردر) (بالماس مره باحرف مصاحبت
 اضافت مجازا لامیه مره کرک) (کوهر عجزده بویه) (سفتند فعل ماضی
 جمع غائب دلایلر دیمکدر) (بلسان افتقار باحرف مصاحبت) (افتقار
 احتیاج معاسنه در اضافت بیانیه) (زبان اعتذارده بویه اعتذار عذر
 دیک (محصول زکب) چونکه اول شیرین بمر بو نصیحتی اشنیدی
 اکاچی کلدی بوزیخی اکسیدوب قاعدی و بر بهانه ایله تکیه دن طشمره
 جقدی و برقاج کون کلدی انک پیری و مریدی ابرو لوق غمدن
 مضطرب اولایلر و مهاجرت المندن فغانه کلدیلر مره الماسله عجز
 واضطرار کوهرینی دلایلر حاصلی اغلایلر و احتیاج و تذلل لسانیه
 و اعتذار زبانیله دیدیلر (یت) باز آ که بر تو هیچکس حکمی ندارد
 ای بمر * باهر که خواهی می نشین و زهر که خواهی میکنی * باز
 کبر و دیمکدر) (آهمزه ممدوده ایله امر حاضر مفرد کل دیمکدر) (که
 حرف بیان) (بر حرف صله) (هیچکس هیچ کیسه دیمکدر) (حکمی
 باحرف تنکیر) (ندارد بونده یوقدر دیمکدر) (باهر که باحرف مصاحبت
 هر ککله دیمکدر) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استرسن دیمکدر
 (می نشین امر حاضر مفرد اونور دیمکدر) (میکندره بویه کج دیمکدر
 (محصول یت) کبر و کل که سکا هیچ کیسه نک حکمی یوقدر هر ککله
 استرسن اونور و هر کیدن استرسن کج یعنی استدی بکل یله کورش
 استدی بککله کورشمه (عروض) نویت رجز مثنی سالمدر که بر مصرعی
 درت کره مستغفلن اوارر (رباعی) هر چند فریب عقل و خصم دینی *

باز که دل شکست را تسکینی * هر چند هر تقدیر دیمکدر (فریب عقل
 بیانیه عقلی الدایمی دیمکدر) خصم دینی دمبوله یا حرف خطاب
 دینک خصمی ایسک (باز آ که بنه کل که دیمکدر) دل شکسته بیانیه (را
 ادات مفعول فیرق کوکله دیمکدر) تسکینی یا حرف خطاب تسکین
 تفعلیل یا بدن مصدر ساکن فلیق معناسنه (محصول بیت) هر تقدیر که
 عقلی الدایمی و دینک خصمی ایسکده بنه کل که فیرق کوکله نسکین
 و راحت رس سین * این بس که بلا و محنت مابینی * باما بطغیل دبکران
 بنشینی * این بس که بویتز که دیمکدر (محنت مالا میه بینی فعل مضارع
 مخاطب کوزر سین) باما یا حرف مصاحبت یزم ایله دیمکدر (بطغیل
 یا حرف مصاحبت مابعد بنه اضافتی لامیه) بنشینی یا تأکید ایله
 فعل مضارع مفرد غائب او تورر سین دیمکدر (محصول بیت) بویتز که
 یزم بلا و محنتی کوزر سین یزم ایله غیر یلرک طفلی ایله او تورر سین یعنی
 بزه بودرد بتر که بلا و محنتی کوزر سین یزم ایله او تورر سین مراد ایلسن
 غیر یلرک طفلی ایله حاصلی و ساطنیه او تورر سین (عروض یور باعی
 شجره اخرج اوزاتنددر که صدر و ابتد اخرج حشوا و اللم مقبوض
 ثانیلر سالم عروض و ضرب ابتر بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیلن
 فع اولور * آن جوان اعتذار در و یشازا استماع فرمود ازشبوه
 تند خوبی گذشت و بصحبت آن تنها ماندگان مجبور و فراق دیدگان
 رنجور باز گشت * اعتذار در و یشان لامیه در و یشلرک عذر دلیسنی
 دیمکدر (استماع اشمک دیمکدر اما بونده قبول معناسنه در) (استماع
 فرمود قبول پیوردی) شبوه تند خوبی پبانیه تند خو وصف ترکیبدر
 سرد خوبی دیمکدر یا حرف مصدر (گذشت فعل ماضی مفرد یکدی
 دیمکدر) بصحبت آن تنها ماندگان لامیه یا حرف صله تنها مانده
 یالکنز قالمش معناسنه وصف ترکیبی در الف نون ادات جمع (مهجوره
 اضافتی موصوفه در) (مهجور آرلش بعید اولش معناسنه در) (فراق
 دیدگان وصف ترکیبی فراق کور مشلردیمکدر) (رنجوره اضافتی
 موصوفه در رنجور خسته دیمکدر) (بار گشت رجوع ایلدی
 دیمکدر) (محصول ترکیب) اول جوان در و یشلرک اعتذار بینی قبول
 پیوردی سرد خوبی اقی شبوه سندن یکدی اول مهجور اولان یالکنز

قاتلشرك ورنجور اولان آير ولىق كور مشرك صحبته رجوع ايلدى
 (قطعه) بعد از چهار چيز ز جانان چهار چيز * خوشتر بود
 ز راحت و راحت پس از عذاب (محصول بيت) جانان درت
 نسنه د نصكره درت نسنه زياده خوشتر اولور عذاب نصكره راحت
 و چندن يعنى عذاب عقببنده اولان راحت و چندن خوشتر و اعلا در
 جانان طرفندن كلن درت نسنه د نصكره درت نسنه كه بومذ كور اتدر
 * وصلى پس از فراق و وفاي پس از خلاف * صلى پس از نزاع
 و رضاي پس از عتاب * يار تنگير اچوندر (محصول بيت) فراقدن
 صكره وصل و مخالفند نصكره وفاق يعنى او يغونلق و غوغا و تراعدن
 صكره بارشقى و عتاب و غضبند نصكره خوشدل اولقى (عروض)
 يو قطعه بحر مضارعند اصلنده مفاعيلن فاعلاتن مفاعيلن
 فاعلاتن در اولصدر و ابتدا سنه خرب على طاري اولوب مفعول اولمش
 حشور مكفوف اولوب فاعلات مفاعيل اولمش (عروض) و ضربنه
 قصير كلوب فاعلات اولمش كه بر مصرع مفعول فاعلات مفاعيل
 فاعلات اولوب مضارع ا خرب مكفوف مقصور اولور * روضه ششم
 دروزيدن نسايملطافات و روايح مطايبات كه غنجه لهارا بخنداند
 و شكوفه دلهارا بشكفاند از حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم آرند كه
 فرموده است كه مؤمن مزاح كن و شير سخن باشد و منافق ترش رو كره
 زارو * ششم التبي ديمكدر (در حرف ظرف مدخول مقدر در تقديرى
 در بيان وزيدن الخ (وزيدن اسمك ديمكدر هبوب معناسته (نسانه
 اضافى لاميه نسايملطافات ملطافات ملطافات جعيل لطيفه لشمك
 (ملاطفاته اضافى بيان ملطافات ملطافات ملطافات ملطافات ملطافات
 معناسته (روايح مطايبات نسايملطافات ملطافات ملطافات ملطافات ملطافات
 رابط (غنجه لب يسانيه (ها ادات جمع (را ادات مفعول دودقار
 غنجه سي ديمكدر (بخنداند باه تا كيد ايله فعل مضارع متعدى مفرد غائب
 كولدرد ديمكدر (شكوفه دلها ده بيانيه (ها ادات جمع (را ادات مفعول
 كوكلر چيكي ديمكدر (بشكفاند باه تا كيد ايله فعل مضارع متعدى
 مفرد غائب آچار ديمكدر (حضرت رسالت روضه اسبقده تفصيل
 اولندي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم در آرند فعل مضارع مفرد

غائب کتوردر یعنی نقل ایدرلر دیمکدر (که حرف بیان فرموده است
بیورم شددر) (که حرف بیان مؤمن معروف (مزاح کن وصف ترکیبندر
لطیفه ایدیچی دیمکدر) (شیرین سخن ده بویله طلی سوزلی دیمکدر
(منافق معروف) (ترش رو وصف ترکیبی اکشی بوزلی دیمکدر) (کره
دوک) (برابر و قاش اوزره کره برابر و غضوب وتند خوی دیمکدرن کتابندر
(محصول ترکیب) (التجی روضه لطیفه لشمک روز کارینک و مطایبات
روایح نیک اسمسی بیسانده در که دودقلر غنجه سنی کولدر و کولکلر
چیچک کنی آچار حاصلی طرز ملاطفه و طور مطایبه بی یلدر در حضرت
رسالت صلی الله تعالی علیه و سلمدن نقل ایدرلر که بیورم شددر مؤمن
لطیفه ایدیچی و طلی سوزلی اولور منافق اکشی بوزلی وتند خوی
اولور * و امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه گفته است
که هیچ بالك نیست اگر کسی چندان مزاح کند که از حد بد خوئی
و دائرة ترش رویی بیرون آید و رسول صلی الله علیه و سلم مرعجز را
گفت که عجایز به بهشت درنیابند این عجز به بکر به در آمد فرمود که
خدای تعالی ایشانرا جوان گرداند و خوبتر از آنچه بودند برانکبر دانسته
به بهشت برد * بالك نیست قورقو یوقدر دیمکدر (اگر ادات شرط) (کسی
یا حرف وحدت) (چندان اولقدر دیمکدر) (مزاح میک کسر بلا لطیفه
دیمکدر) (که حرف رابط) (حدید خوئی لامیه بد خو بلیق غایتندن
دیمکدر) (دائرة ترش رویی ده بویله اکشی بوزلیک دائرة سندن) (بیرون
آید طشره کله یعنی چینه دیمکدر) (مر ادات صله رابی تا کیددر
(عجزه قوجه قاری دیمکدر) (که حرف بیان) (عجایز عجزو ک جهیدر
(یا حرف صله) (بهشت جنت دیمکدر) (در نیابند فعل مضارع جمع غائب
کیرمرلر دیمکدر) (بکر به یا حرف صله) (در آمد کلدی دیمکدر) (فرمود پیوردی
دیمکدر) (ایشانرا ادات مفعول) (گرداند فعل ماضی مفرد غائب ایلر دیمکدر
تجو بلی معنای) (برانکبر فعل مضارع مفرد غائب حشر ایدر دیمکدر
آنکه) (اول وقت دیمکدر) (یا حرف صله) (بهشت معروف) (برد فعل
مضارع مفرد غائب ایلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (و امیر المؤمنین
علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه دیمشدر خوف یوقدر یعنی ضرر
و برمن اگر بر کیمسنه اولقدر لطیفه اید که بد خو بلیق حدندن و ترش

رو یلقی داتره سندن جبقار نجه یعنی بدخویلق داتره سندن جبقار مق
ایچون لطیفه ایدر سه ضرر و بر مزور سول صلی الله علیه وسلم
بر عجزه په دیدیکه عجزه لر چنه کیر مزل بو عجزه کر په په کلدی یعنی
اغلدی سعادته پیور دیلر که الله تعالی انلری جوان ایلر و دنیا ده
اولد فلرندن کوزلرک حشر ایدر اول وقت جتسه ایلر و اذخا ایدر
حاصلی جناب فخر عالم بو کونه لطیفه پیور دقلری ثابتدر * و مرزنی دما
از انصار گفت بشوهر خود پرس که در چشم وی سفیدی واقعست
آن زن بسرعت واضطراب تمام پیش شوهر خود رفت شوهر از وی
سبب اضطراب پرسید آنچه حضرت فرموده بودند باز گفت گفت راست
فرمود در چشم من سفیدی هست و سیاهی هست اما نه پیدی * (مر
ادات صله) (نقی یا حرف وحدت) (را ادات صله مری تأکیددر) (انصار
فخر کاشات مدینه په تشریف لرنده اتباع ایدوب اعانت ایدلره دیرلر
بشوهر) (با حرف صله شوهر زوج معناسنه در) (خوده اضافت لامیه
پرس) (امر حاضر مفرد سوال ایله دیمکدر) (چشم وی لامیه) (سفیدی
یا حرف مصدر بیا ضلوق دیمکدر) (واقعست واقعدر) (بسرعت
با حرف مصاحبت) (پیش شوهر زوجی قتنه دیمکدر) (سفیدی) (سیاهی
باری مصدر به لردر) (نه حرف نفی) (پیدی یا حرف مصاحبت یا حرف
مصدر) (مخصوصول ترکیب) (انصار دن برز نه حضرت فخر عالم
صلی الله تعالی علیه وسلم پیدی کندی زوج که صور که انک کورنده
اق واقعدر بو بر کلامدر که طرفینی مشتمل یعنی کورنده اق اولاسی
پر کورن کندی آغی اول خاتون علت معناسنه ظن ایدوب سرعت
واضطراب تمام ایله زوجی قتنه کندی زوجی اندن اضطرابک سببی
سوال ایلدی اول کلامی که حضرت پیور مش ایدلر سویلدی زوجی
پیدی طوغری سویلشدنم کورنده بیا ضلوقده وار سیاهلقده
وارد اما کو تو لکله دکل یعنی عمایه مؤدی اولان بیا ضلوق دکل بلکه
کورنده موجود اولان بیا ضلوقدر (قطعه) کر مقبلی مزاح کند
عیب اومکن * شغلست آن بقاعده عقل و دین مباح * کر حرف
شرط (مقبلی یا حرف وحدت) (مقبل صاحب اقبال دیمکدر) (عیب او
اقی تعیب) (مکن نهی حاضر مفرد ایله دیمکدر) (شغلی یا حرف وحدت)

شغل بونده اکلنجه دیمکدر (آن مزاحه اشارتدر) بقا عده عقل با
 حرف ظرف اضافت بیانیه (مباح معروف) (محصول بیت) اگر بر مقبل
 لطیفه ایدر سه تعیب ایله اول لطیفه برا کلنجه در کیم عقل و دین
 قاعده سنده مباحدر * دل آینه است کلفت جدر * آن آینه * آن
 ر * آن راجه صیقل امکان بجز مزاح * دل مبتدا (آینه است خبری
 کلفت) کافک ضمیمه مشقت معناسنه مصدر در (جده اضافتی
 فاعلنه در جد لطیفه مضایلی کر جک دیمکدر) (ر * آن پاس دیمکدر
 (آینه به اضافت لامیه) (را ادات مفعول) (صیقل معروف) (امکانه اضافت
 بیانیه) (بجز مزاح لطیفه * خبری دیمکدر بعض نسخه ده چه ممکن
 صیقل واقعدر لکن وزن ایچون مضاف او فو غلی حقیقتده مضاف
 د کلد ر به معنی بر در) (محصول بیت) کو کل آینه در جدر * مشقتی
 آینه * آن پاسیدر اول پاسه نه امکان صیقلی لطیفه * آن خبری یعنی
 لطیفه * آن خبر به اول ر * آنکی اچق قابل امکان دکلدر) (عروض) بوقطعه
 بحر مضارعند در عیله اتفا ذکر اولان کییدر (حکایت) روزی اصمعی
 برمانده هارون حاضر بود ذکر پالوده کردند اصمعی گفت بسیاری
 از اعرابی باشند که هر کر پالوده ندیده باشند و نشنیده هارون گفت بدین
 دعوی که کردی کواهی بکزران واکر نه در و غت * روزی با حرف
 وحدت بر کون دیمکدر (برمانده هارون بر حرف صله اضافت لامیه مانده
 طعام دیمکدر) حاضر بود حاضر ایدی (ذکر پالوده مصدر * مفعول * در
 کردند) فعل ماضی جمع غائب ایلدیلر دیمکدر (بسیاری چون دیمکدر
 باشند) فعل مضارع جمع غائب اولور دیمکدر (که حرف رابط صفت
 هرگز) بروقت دیمکدر (ندیده ماضی منفیدن هممدر) (ندیده باشند
 کور ممشلر در) (نام او لامیه پالوده به راجعدر) (نشندیده ایشتمشلر در
 بدین) (با حرف صله ذال همزه دن منقلب) (که حرف رابط صفت) (کردی
 فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر) (کواهی با حرف وحدت
 بر شاهد دیمکدر) (بکزران باء نا کید ایلر امر حاضر مفرد ادا ایلر دیمکدر
 کواهی بکزران شاهد کنور یعنی مینه اقامه ایلر دیمک اولور) (واکر نه
 یوخسه دیمکدر) (دروغ بلان دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر کون اصمعی
 هارون * مانده سنده حاضر ایدی یعنی یله طعام ایدر کردی پالوده ذکر یخی

ایله ز دی یعنی پالوده کینین سوبلزل دی اصمعی دیدی اعرایییدن
 چوخی اولور یعنی چوق کیمسه وارد که بروقت اصلا پالوده
 کوریمشدر وایشتمشدر هارون دیدی بودعوا به که ابلدک برشاهد
 انعامه ایله یوخسه یلاندر * اتفاق روزی هارون بشکار بیرون رفت
 و اصمعی پاوی بود دیدند که اعرابی حالی از بادیه می رسید هارون باصمعی
 گفت که ویرایش ما آراصمعی پیش وی رفت که امیر المؤمنین ترا می
 خواند اجابت کن گفت مؤمنانرا امیری می باشد اصمعی گفت آری
 اعرابی گفت من بوی ایمان ندارم اصمعی ویراد شنام داد و گفت یا ابن
 الزبیه اعرابی در غضب شد و کریان اصمعی را بگرفت و هر سومی کشید
 و دشنام می داد هارون میخندید * روزی باحرف وحدت (بشکار
 یا حرف صله) (بیرون رفت چقدی دیمکدر) (پاوی باحرف مصاحبت
 بوی ضمیر هارونه راجعدر) (دیدند فعل ماضی جمع غائب کور دیلر
 دیمکدر) (که حرف بیان) (حالی یا حرف نسبت در که کنندی حالنده
 دیمکدر شارح بوحاله واقف اوله ممش) (بادیه معروف) (می رسید
 فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیمکدر) (باصمعی یا حرف صله) (که
 حرف بیان) (ویرا را اادات مفعول وی ضمیر اعرابه راجعدر) (پیش ما
 لامیه یزم قیتمزه دیمکدر) (آر امر حاضر مفرد کتور دیمکدر) (پیش وی
 لامیه اعراینک قشه دیمکدر) (رفت کنندی دیمکدر) (که حرف بیان
 ترا) (را اادات مفعول) (می خواند فعل مضارع مفرد غائب چاغرا ستر
 دیمکدر) (اجابت کن قبول ایله دیمکدر) (مؤمنانرا اادات تخصیص
 امیری) (یا حرف تنکیر) (می باشد اولور می) (آری اوت دیمکدر) (بوی
 یا حرف صله) (وی امیره راجعدر) (ندارم فعل نفی مستقبل متکلم وحده
 نقیدن عبارت) (ویرا اادات صله) (وی اصمعی به راجعدر) (دشنام داد
 سوکدی دیمکدر یا ابن الزبیه ای ولد زنا یعنی اورسی اوغلی دیمکدر
 (در غضب شد غضب ده اولدی یعنی دارلدی) (کریان بقه دیمکدر
 اصمعی به اضاوت لامیه را اادات مفعول) (بگرفت باء تا کید ایله
 فعل ماضی مفرد غائب طوندی دیمکدر) (هر سوه جانیله دیمکدر) (می کشید
 اادات حال ایله چکریدی معناسنه فعل ماضی مفرد غائب) (دشنام
 می داد سوکردی معناسنه در) (می خندیده بویه کولر دی دیمکدر

(محمصول ترکیب) اتفاقاً بر کون هارون شکاره چقدی واصمعی هارون ابله
ایدی یعنی برابر ایدیلر کوردیلر که بر اعرابی کسندو حائنده بادیه دن ایرشدی
هارون اصمعی به دیدی آنی بزم قیتمزه کتور اصمعی اعرابی قننه کندی که
امیر المؤمنین سنی استرچاغرر دعوت ایدراجابت ابله دیوا اعرابی دیدی
مرثلرک امیری اولور می اصمعی دیدی اوت اولور اعرابی دیدی بن اکا
ایمان ایلم اصمعی اکا سوکدی و دیدی ای ولد زنا اعرابی غضبه کلدی
واصمعی نک یقه سین طوبندی و هر جانیه چکردی و سوکردی هارون
کوردی (بعد از آن پیش هارون آمد و گفت ای امیر المؤمنین چنانچه
این مرد کان می برد داد من از وی بستان که مرا دشنام داده است
هارون گفت دو درهم بوی ده اعرابی گفت سبحان الله مرا دشنام
داده است و مرا دو درهم دیگر بوی می باید داد هارون گفت آری
حکم من چنین است روی باصمعی کرد و گفت یا ابن الزنا بتین
روان باش و بحکم امیر المؤمنین چهار درهم بمن ده هارون از خنده
بیش افتاد * پیش هارون لامیه هارونک قننه دیمکدر (چنانچه انک
کپی که دیمکدر (کان ظن معناسنه در) داد من نیم عدل می یعنی جفمی
(بستان باه تا کید ابله فعل امر حاضر مفرد ال دیمکدر) که اذات
تعلیل (مرا را اذات صله بکا دیمکدر) دشنام داده است سوکشد
(دو درهم ایکی درهم) بوی باحرف صله وی اصمعی به راجعدر (ده
دالک کسر یله و هاء اصلیه ابله امر حاضر مفرد ویر دیمکدر) مرا (را
اذات صله (دیگر دخی دیمکدر) بوی باحرف صله وی اصمعی به
راجعدر (می باید داد و یرمک کرک دیمکدر ز براماضی مضارعه مقارندر
(اری اوت دیمکدر) حکم من لامیه (چنین است بونجلین در) باصمعی
باحرف صله (یا ابن الزنا بتین اصمعی نک سو یلدی کی کلامک تنیه سیدروهم
تغلب قیلندند ز بر زنده کثرت نسا طرفندن اولدیغندن مذکر مؤنثه
محمول اولور الزانیة والزانی آیت کریمه سنده تقدیمک وجهی کپی شارح
کلامی لغودر) روان باش کیت دیمکدر بحکم امیر المؤمنین باحرف استعلا
اضافه لرامیه چهار درهم درت درهم بمن باحرف صله (یده باه تا کید ابله
فعل امر در ویر دیمکدر) خنده کولمک معناسنه (بیش باحرف استعلا
ارقه سی اوزره دیمکدر افتاد دوشدی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائب

(محصل ترکیب) بوند نصکره یعنی سوکشوب چکشند کد نصکره اعرابی
 هارونک فتنه کلدی ویدی بونک ظن ابتدیکی کبی ای امیر المؤمنین
 یعنی بنی یسلم لکن بوامیر المؤمنین دیور بونک ظنی کبی ای مؤمنلک امیری
 بنم حقیقی اندن آل که بکا سوکشدر هارون دیدی اکا ایکی درهم ویر
 اعرابی دیدی سبحان الله بکا سوکشدر و بکا ایکی درهم دخی اکا ویرمک
 کرکدر یعنی هم بکا سوکشون هم بن ایکی درهم ویریم بونه حکمدر
 دیدی هارون دیدی اوت بنم حکم بونجیلین در یوزخی اسمعی به ایلدی
 ویدی ای ایکی زاینک اوعلی ییقل کیت وامیر المؤمنینک حکمی اوزره
 بکا درت درهم ویر هارون کولمکدن آرقه سی اوزره دوشدی * پس
 ویراهمراه بردند چون بقصر هارون در آمد و آن عظمت و شوکت
 بدید و مجاس هارونرا مشاهده کرد و در چشم وی بسیار بزرگ نمود
 پیش آمد و گفت السلام عليك یا الله هارون گفت خاموش باش چه
 میگوید گفت السلام عليك یا بنی الله گفتند و بحک چه میگوید وی
 امیر المؤمنین است گفت السلام عليك یا امیر المؤمنین هارون گفت
 و عليك السلام * ویرا اادات مفعول وی اعرابه راجعدر (همراه
 یله بردند فعل ماضی جمع غائب ایلدیله یعنی کتوردیلر دیمکدر) چون
 اادات تعلیل (بقصر هارون باحرف صله اضافت لامیه) (مجلس
 هارونرا اادات مفعول اضافت لامیه) (در حرف صله) (چشم وی
 لامیه) (بسیار چوق دیمکدر) (بزرگ اولو دیمکدر) (پیش آمد ایلرو
 کلدی دیمکدر) (و بحک بالاده تفصیل اولندیخی کبی الله جزا ویرسون
 دیمکدر) (چه میگوید نه سویلرسک دیمکدر) (محصل ترکیب) بوند نصکره
 یعنی اسمعی به شتمد نصکره اعرابی بی یله کتوردیلر چونکه هارونک
 قصرینه کیردی اول عظمت و شوکتی کوردی و هارونک مجلسفی مشاهده
 ایلدی و اعرابینک کوزینه چوق اولو کورندی ایلرو کلدی ویدی
 و السلام عليك یا الله هارون دیدی سکوت ایله نه سویلرسین دیدی
 و السلام عليك یا بنی الله دیدیلر الله جزا ویرسون نه سویلرسین اول
 امیر المؤمنین در دیدی و السلام عليك یا امیر المؤمنین هارون دیدی و عليك
 السلام) پس ویرایشاندند و مآده کشیدند و از هر چیزی بخوردند در آخر
 بالوده آوردند اسمعی گفت آمید میدارم که وی نداند که بالوده چیست

هارون گفت اگر چنین باشد ترا یک بدیره بدهم پس اعرابی دست دراز کرد
 پالوده را خوردن گرفت بوجهی که بان می مانست که هرگز نخورده است
 هارون از وی پرسید که این چه چیز است که می خوری * و بر اادات مفعول
 وی اعرابیه را جعفر (بنشانند بآه تا کیدایله فعل ماضی متعدی جمع غائب
 او تورتیلر دیمکدر) (کشیدند فعل ماضی جمع غائب چکیدیلر دیمکدر
 (چیزی با حرف وحدت) (بخوردند بآه تا کیدایله فعل ماضی جمع غائب
 ییدیلر دیمکدر) (آوردند بویله کنور دیلر دیمکدر) (میدارم متکلم
 وحده اثباتندن عبارتدر) (امید میدارم امید ایلرم دیمک اولور) وی
 اعرابیه را جعفر (ندانند فعل نفی مستقبل مفرد غائب بتلر دیمکدر
 (که حرف بیان) (بدیره اون ییک التونه دیرلر) (بدهم بآه تا کیدایله فعل
 مضارع متکلم وحده ویره یم دیمکدر) (دست دراز کرد ال اوزاندی
 دیمکدر) (پالوده را را اادات مفعول) (خوردن گرفت یمکه باشلدی
 دیمکدر) (بوجهی با حرف مصاحبت یا حرف وحدت) (که حرف
 رابط) (بان با حرف صله) (می اادات حکایه) (مانست فعل ماضی مفرد
 غائب بکزر ایدی دیمکدر) (که حرف بیان) (نخورده ماضی منفی شدن
 قسمدیر یمه مش دیمکدر) (از وی اعرابیه دن) (پرسید سؤال ایلدی) (که
 حرف بیان) (می خوری فعل حال مفرد مخاطب یرسین دیمکدر
 (محصول ترکیب) (بوندن صکره یعنی اعرابینک سلامنی الدفین صکره
 او تورتیلر و طعام چکیدیلر و هر بر نوع شدن ییدیلر آورده پالوده
 کنور دیلر اصمعی دیدی امید ایلرم که اعرابی بتلر که پالوده نند
 هارون دیدی اگر بویله اولورسه سکا بر بدیره ویره یم بوندن صکره
 اعرابی ال اوزاندی پالوده بی یمکه باشلدی بوجه صله که اکا بکزر
 ایدیکه اصلا یمه مشدر هارون اندن سؤال ایلدیکه بونه شیدر که
 ییزسین * گفت سوکنند بان خدای که ترا بخلافت مکرم کرده
 است که من نمی دانم که چه چیز است اما خدای تعالی در قرآن می گوید
 وفا کهه و نخل و زمان نخل نزدیک ما هست بآن می برم که این رمانست
 اصمعی گفت ای امیر المؤمنین اکنون دو بدیره بر تو واجب شد زیرا که
 وی همچنانکه پالوده را نمی داند ما را نیز نمی داند هارون بفرمود
 تا اصمعی را دو بدیره دادند و اعرابی را چند آنکه غنی شد * سوکنند آند

معناسته یمن دیمکدر (بان باحرف صله) که حرف رابط (ترا را ادات
مفعول) بخلاف باحرف مضاف است (کرده است ایلشدر) که حرف
پیان (غنی دائم بلم دیمکدر) که حرف پیسان (چه چیز ستر نه شیدر
(فاکمه یش مضافه مدور (نخل خرما) زمان را ناک صمی میلک تشدیدیه
انار دیمکدر) تر یک ما لامیه بریم فتمیزده دیمکدر) هیست وارد دیمکدر
(کان می بریم طن ایندم دیمکدر) که حرف پیسان (اکنون الان
دیمکدر (محصل تر صکیب) اعرابی دیدی اول خدای تعالی به
اند ایچرم که سنی خلافت ایلله مکرم ایلشدر که بن بلم که نه شیدر
اما خدای تعالی فر آمده یوردر (وفاکمه رنخل ورمال) نخل که خرما در
بریم فتمیزده وارد در طن ایندم که یواندر در اصمی دیدی ای امیز المؤمنین
الان سنک اوزر یک ایکی بدره واجب اولدی زیرا که اعرابی بالوده پی
بلدیکی کی رماتی دخی بلز هارون یورددی تا کیم اصمی به بیکرمی
هرت یک التون ویر دینل و اعرابی به اولقیدر که غنی اولدی (قطعه)
کینست دانی کریم آنکه زینشد * بنست آ که خزانة درمش * کینست
کیدر دیمکدر مقدم خبر (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب یلورمبشین
دیمکدر) کریم متبدا آنکه انکس که تقدیرنده در اول کیمس در که
دیمکدر (بند باغ) خزانة درمش لامیه در (محصل یت) کریم کیدر
یلورمبشین اول کیمس در که بنهیدن یعنی مهر و مفتاحدن آگاه دکلدر
انک اچوه خزینة سی یعنی مهور و مسدود دکل * هرچه آید بروجه
جد چه هرل * هم کرده به سانه کرمش * (محصل یت) آکا
هرنه کلورسه چند اولسون هرل اولسون مجموعه فی کریمه به سانه ایلر
(عروض) یوقیلعه بحر خف فیندر که اصلی فاعلان مستفعلن فاعلان
مستفعلن در اول مجزوفیلنوب بر جوتوی حذف اولشدر صدر وابتدا
سالم خوشیچه حین کلوب ایکیجی ساکن که سیندر فاعلنوب مستفعلن
قالوب مفاعیلن لفظانه تبدیل اولتور عروض وضرری خین دن صکره
حذف دخی کلوب فعلن اولشدر بر مصراع فاعلان مفاعیلن
فعلن اولور (حکایت) خلیفه روزی حاشت مجذور دیره بریان پیش
وی نهاده بود دیله را ای از باده ندر سید و برایش خواند اعرابی بنشست
و بشیر تمام در خوردن بایستاد خلیفه گفت بچه می شدی که جستان

این بره را از هم می دری و بر غبت می خوری که کو یا پدر اوترا بسر و
 زده است اعرابی گفت این خود نیست اما تو بچشم شفقت چنان
 در وی می نگری و از دین و خوردن بد می بری که ~~صک~~ کو یا مادر
 اوترا شیر داده است * روزی یا حرف وحدت (چاشت قوشلق
 طعمای دیمکدر) (می اداان حکایه) (خورد فعل ماضی مفرد غائب
 برایدی دیمکدر) (بره بریان بریان بر قوزی دیمکدر ز براره قوزی دیمکدر
 بانک و رانک قنجلریله و هار سمیله) (پیش وی لامیه انک او کینه دیمکدر
 (نهاده بودند قومش ایدیلر) (وی را را اداان مفعول آنی دیمکدر
 (پیش خوانده فتنه چاغردی) (بداشت باه تا کیدایله فعل ماضی مفرد
 غائب او توردی دیمکدر) (بشره با حرف مصاحبت شره شین میجه انک
 کسری و هله اصلیه ایله حرص دیمکدر) (تمامه اضافتی لامیه بعض
 نسخجه بره را تمام واقع اولمشدر لکن چندان مناسب دکلدر) (در
 حرف صله) (خوردن مصدر در یک معناسنه) (ایستاد فعل ماضی مفرد
 غائب طور دی دیمکدر) (می اداان حال ماضی) (شدی فعل ماضی مفرد
 مخاطب) (چه می شدی نه اولیور سین دیمکدر) (که حرف تعلیل) (بره را
 اداان مفعول) (می اداان حال) (دردی فعل مضارع مفرد مخاطب
 یوز سین دیمکدر) (می خوری ده بویه بیر سین دیمکدر) (که حرف
 رابط) (کو یا اداان تشبیه) (پدر او لامیه انک پدری دیمکدر) (ترا را اداان
 صله سکا دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (سرو سینگ ضمی ایله بویوز
 دیمکدر) (بهر و زده است سوسه شد و طوش اورمشدر دیمکد اولور
 (بچشم شفقت) (با حرف مصاحبت اضافتی لامیه شفقت مصدر در
 محبت معناسنه) (می نگری سابق افعال کبی بقیه یوز سین دیمکدر
 (در بدین مصدر در یرتقی معناسنه) (خوردن ده بویه بچک معناسنه
 (می بری ده سابق کبی ایلتور سین دیمکدر) (بدی بری کو تو کو یوز سین
 دیمکدر) (شیر داده است سوت و برمشدر) (بمحصول ترکیب)
 خلیفه بر کون قوشلق طعمای بیردی بر بریان قوزی او کونه قودیلر
 اعرابی پادیه دن ایشدی کلدی آنی خلیفه فتنه دعوت ایلدی
 اعرابی او توردی و تمام حرص ایله بیکلکه دور دی یعنی باشلدی
 خلیفه دیدی نه اولیور سین که اینجیلین بوقوزی بی بروندن آیر

بیرتر سین و رغبت ایلله بیر سین که کویا ائک پدیری سکا طوس اور وب
 سوسمشدر اعرابی دیدی بود کلد را اما سن محبت کوزیله انجلین
 قوزویه بفر سین وانی پرتوب یه پی سکیوتو کور سین که کویا ائک
 آنه بی سکا سوت ویرمشدر (قطعه) خواجه برمال خود آن کونه
 رجم است و شفیق * که بچشم شفقت می نکرد بر همه چیز * بر حرف
 استعلا (مال خود لامیه) آن کونه اول طرزه دیمکدر (تکرر فعل مضارع
 مفرد غائب پهر دیمکدر) (محصول بیت) صاحب مال کند ی مالی
 اوزره اول طرزه رجم و شفیق در که محبت کوزیله بفر جمع شیده
 حاصلی مالنه اولان جزعی یاند ر شارح غالباً کونه لفظی که اونه دین
 مخفف ظن ایدوب معنای خواجه کندنی حال اوزره اولقدن شفیق
 و رجم دیکدر و مالی حال یازمش بیتک معنای چشم شفقت ایلله نظر
 ایدوب بقومش * کر فید در بره وومش وی ائک خطری * بغدادیان
 پد همد مادر و فرزند عزیز * که حرف شرط (فید فعل مضارع
 مفرد غائب دوشنر سه دیمکدر) (در حرف صله) (به معروفه) (میش
 قبون دیمکدر وی به اضافت لامیه) (ائک از دیمکدر) (خطری با حرف
 وحدت برضر) (دیمکدر) (با حرف صله) (شان ضمیر جمع به و هیشه
 راجعدر) (پد همد یا تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب و پرر دیمکدر
 (محصول بیت) خواجه ائک مالیه اولان شطقتی بیان ایدوب دیر که
 اکر ائک قویونته قوز یسنه برضر واقع اولور سه ائله فدا یه و پرر
 آنه سنی و عزیز اولادنی (عروض) بوقطعه زمل بخوند که سیدر
 و ابتدادن غیر یه خج کلشدن عروض و ضربنه حذف دخی کلوب
 فاعلاتن فاعلاتن فعلان اولشدن (قطعه آخر) فی المثل کر خواجه
 نان و بره بریان نهید * پیش تو برخوانا کر روزی شوی مهمان او *
 (فی المثل مثلاً دیمکدر) (کر حرف شرط) (نهید فعل مضارع
 مفرد غائب قویه دیمکدر) (پیش تو برخوان مصرع اولک تکرر
 پیش تو لامیه) (خوان سفره دیمکدر) (روزی با حرف وحدت) (شوی
 فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر) (مهمان او لامیه مهمان
 مسافر دیمکدر) (محصول بیت) مثلاً اگر صاحب مال و بیا سنک او که
 سفره اوزر یسنه ائک و قوزی بریانی قویه اگر برکون اکا مهمان

اولورسك يعنى مهمان اولديغك كون سكا طعم چقه ارسه * كركنى
 خدر خنه دو دندانش از سنك ستم * به كه از دندانت افتد رخنه در
 بندان او * كرك حرف شرط (كنى فعل مضارع ايلوسين ديمكدر) (رخنه
 كركل ستر مضمغه) (در حرف صله) (دندان ديش ديمكدر) (شين ضمير)
 خواجسه به را جعدر (سنك ستم بيانيه ستم بونده جور واديت
 معنائه در) (كه حرف بيان) (رخنه) (يا حرف وحدت همزه حرف
 توسل) (درينه حرف صله) (نان اولاميه) (محصل ييت) ييت سابقه
 مر بو طدر كه اكر بر كون منافر اولديغك وقتده اكر جور واديا شندن
 خواجده نك ديشه يوز ستر ليد رسك ايور كدر كه سنك ديشكدر
 لك اتمكته بر ستر واقع اوله حاصل اتمكته ديش اورمه دن ديشكنى
 يوز كره قيرمق اولي وانحرادر * ور خورد از دست تو صد زخم بر پهلوي
 و پشت * به كه پر سازي تهيكاه خود از برهان او * و روا كردن بخمفدر
 (خورد فعل مضارع مفرد غائب بيرسه ديمكدر) (دست تو لاميه
) (پهلوي دن ديمكدر) (پشت ارقه ديمكدر) (كه حرف بيان) (پر سازي
 طوله و ره سين ديمكدر) (تهيكاه ناك كمريله بوش بوكر معنائه
 بونده قارن ديمكدر) (خوده اضافت لاميه) (برهان او لاميه
) (محصل ييت) (واكر سنك الكدن ارقه مى وباني او زده يوز زخم بيرسه
 لك بر يانسدن كندى قارنى طو يورمه دن بكدو) (عروض) (بو قطفه
 بحر رملد ر عروض و ضمير به قصر طاري اولوب فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلات اولشدر) (مطاييه) (پهلوي را كفتند ديوانكاه
 بصره را بشمار كفت از ناحيت شمار مير و نست اكر گوويد عاقلانرا
 بشمارم كه معدودى چند نيش نيست * را ادات صله) (ديوانكاه
 الف نون ادات جمع) (كاف هاء رسميه دن منقلب) (بصره به اضافتي
 لاميه) (را ادات مفعول) (بشمار باد تا كجدايله فعل امر حاضر مفرد
 صباي ديمكدر) (ناحيه اطراف ديمكدر) (بعض نخنه ده حيز واقعدر
 مكان معنائه) (و بعض نخنه ده حد واقعدر جلجلى محازا نهايت
 معنائه در) (شمار اضافت برانيم) (كوييد فعل مضارع مخاطب) (بشمارم
 صايه زم ديمكدر) (كه حرف تعليل) (معدودى يا حرف وحدت) (چند
 قاچ ديمكدر) (معدودى چند بر قاچ معدود ديمك اولوز) (پيش باء

عربیه زیاده دیمکدر (مخصوصاً ترکیب) پهلوه دیدیلر بصره نك
دیوانه لر بی صای دیدی ضایب نهان شدن طشره در یعنی لایعد
ولایحه صی در صایلز اگر دیوسکوز عاقلری صایه رم زیر ارقاج معدود در
زیاده دکلودیمک استرکه سترک دیوانه عدايتد وککز عاقل عاقل عد
ایند وککز دیوانه در (قطعه) هرکه عاقل بینی او را بهره ایست *

نقد وقت از مایه دیوانگی * هرکه هرکس که نقد برده در (بینی
فعل مضارع مفرد مخاطب کور و سین دیمکدر (او را را خرف
تخصیصی اونك دیمکدر (بهره ایست سین و نادات خبر یا خرف و عدت
همزه خرف توسل (بهره نسیب و خصه معناسنه در (نقد وقت
لامیه وقتك نقدی دیمکدر نقد پیشین دیمکدر ویره می مقابله سی
حال عیائی دیمکدن عبارتند (مایه اصلی معناسنه در (دیوانگی یا خرف
مصد و کاف هدر معبدن مبدل (مخصوصاً بیت) هرکچی که عاقل
کور و سین اونك خصه می وارد و سال عیاشنده دیوانه لك سرمایه سندن
یعنی عاقل عدايله بلك البسه دیوانه لکدن بر سرمایه می وارد عقل
معاندنده * می زید از آفتاب حادثات * شادمان در سایه دیوانگی * می زید
می اادات حال زید زانك کسری و یانك فحیله فعل مضارع مفرد غائب
در بلور کچنور دیمکدر (آفتاب حادثات لامیه آفتاب بوده حرارتدن عبارتند
حادثات ظهورات یومیه در (شادمان مسرور دیمکدر (سایه دیوانگی
بجحا از لامیه دیوانه لك سرمایه منده دیمکدر (مخصوصاً بیت) البشده
هر طافلك دیوانه لك سرمایه منده خصه می وارد و زیر حادثات
آفتاب حرارتدن دیوانه لك سرمایه منده مسرور کچنور مع هذا
عاقل احوال عالمی مشاهده ابتدکجه نیجه واله و خیران اولمز (عروض)
بوقطعه رمل مسد صدر یا لکر عروض و ضمیر نه حذف کلمشدر که
طاعلاتن فاعلاتن فاعلن اولشدر (مطایبه) فاضلی بیکی از دوستان
صاحب راز خود نامه نوشت شخصی در پهلوی او نشسته بود بکوشه
چشم نوشته و پرامی خواند بروی دشوار آمد بنوشت که اصکر نه
در پهلوی من دزدی زن بزدی نقشسته بودی و نوشسته مرا می
خواندی همه اسرار خود بنوشتهی آن شخص گفت والله که ای مولانا
من نافه ترا مطالعه نکردم بجه ندیم گفت ای نادان پس این را که

می کو بی از یکجای کو بی * فاضلی با حرف و حدت (یکی با حرف
صله برینه دیمکدر) دوستان صاحب راز موصوفک صفتیه اضافتیدر
(راز سر دیمکدر صاحب راز سر دیش دیمکدر) (خوده اضافت بیانه
نامه با حرف و حدت همزه حرف توسل نامه مکتوب وند کرم
معنا سنده در) نوشت فعل ماضی مفرد غائب یازدی (شخصی با حرف
و حدت) (پهلوی او لامیه) (نشسته ماضیدن قسمدر او تورمش دیمکدر
(بکوشه چشم با حرف مصاحبت اضافت بیانه کوزا وجبله دیمکدر
(نوشته و پرازا ادات مفعول اضافت لامیه انک یازدیغی دیمکدر
(می ادات حکایه) خواند واور سبله فعل ماضی مفرد غائب او قوردی
دیمکدر) (روی پر ادات صله وی ضمیر فاضله راجعدر) (دشوار آمد
کوچ کلدی) (نوشت باء تا کیدایله فعل ماضی مفرد غائب یازدی
دیمکدر) (که حرف بیان) (اگر ادات شرط) (نه حرف نفی) (پهلوی من
لامیه) (دزدی با حرف و حدت دزد خرمن دیمکدر) (زن بیزد پوزونک
دیمکدر) (نشسته ماضی منفیدن قسمدر) (بود ادات ماضی با حرف
حکایه او تورمش اولیدی) (نوشته مرا لامیه) (را ادات مفعول بنم
یازدیغی) (نمی خوانندی با حرف حکایه او قومیه ایدی دیمکدر
(همه مجموعی معنا سنده در) (اسرار خود لامیه) (نوشتی با حرف تا کید
با حرف حکایه) (نوشتیم فعل ماضی متکلم و حیده بازار ایدم دیمکدر
(نامه ترا لامیه را ادات مفعول) (مطالعہ معروف) (نکردیم فعل ماضی
منفی متکلم و حیده) (نخواندمده بویله) (پس بویله ایسه دیمکدر) (این را
را ادات مفعول بونی دیمکدر) (از یکجا قنیدن) (میکوی سوبلر سین
دیمکدر) (که حرف بیان) (محصول ترکیب) (بر فاضل کندی سیر داشلرندن
پرینه مکتوب بازاردی بر شخص انک یانده او تورمش ایدی کوزا وجبله
انک یازدیغی او قوردی اول فاضله کوچ کلدی یعنی انفعالی ایددی
یازدی که اسکر یانده خرمن پر پوزونک او تورمش اولیدی و بنم
یازدیغی او قومیه ایدی مجموعی کندی اسرار می بازار ایدم اول
شخص دیدی والله که ای مولانا بن سنک نامه کی مطالعہ ایدم
او قومدم فاضل دیدی ای جامل او یله ایسه بونی که سوبلر سین
قنیدن سوبلر سین یعنی مطالعہ ایدر دیو یازدیغی نندن ییلد کده

سوبلدك (قطعه) هر آنكس که دزدیده بر سر مرد * شود مطلع
 شایدش خواند دزد * که حرف رابط (دزدیده اوغزلین دیمکدر
) بر سر مرد لامیه (شایدش اکا لا بقدر دیمکدر) خواند بونده مصدر
 معناسنه در شاید مفارن اولد بیچون (دزد خواندك مفعولی
) محصول بیت) هراول کیمسه که اوغزلین آدمک سرینه مطلع اوله
 اکا خرسز دیمک لایق وشایاند * بر آن کار اگر مرد دارد طلب *
 همین پس که نامش نمی زن بمزد * بر آن کار بر حرف صله اول ایشه
 دیمکدر (مزد مېمک ضمیمه کرا معناسنه اجرت دیمکدر) دارد
 فعل مضارع مفرد غائب بونده اثباتدن عبارتدر (پس باء غریله
 یتر دیمکدر (شین ضمیر ~~کسه~~ راجعدر) نمی فعل مضارع
 مفرد مخاطب قویه سین دیمکدر (محصول بیت) اول ایشه اجرت
 استرسه یعنی اسراره مطلع اولمغه اجرت طلب ایدر سه انحق
 بویتر که انک آدینه زن بمزد قویه سین یعنی زن بمزد دیمک اکا اجرت
 کافیدر (عروض) بوقطعه بحر تقار بدندر که بالکر عروض وضرینه
 قصیر ~~ک~~لوب فعولن فعولن فعل اولمشدر (حکایت)
 مستی ازخانه بیرون آمد و در میان راه بیفتاد و قی کرد و لب و دهان خود
 پیالود سکی بیامد و از الیسیدن گرفت پنداشت که آدمی است که آنرا
 مالک می کند دعای کرد که خدای تعالی فرزندان ترا خد متکار تو
 گرداند بعد زان سک پای برداشت و بروی بول کرد گفت بارک الله ای
 سیدی آب کرم آوردی تاروی می ایشویی * مستی یا حرف وحدت
 (بیرون آمد چیقدی دیمکدر) میان راه پیانیه بول آورده سی دیمکدر
 (بیفتاد باء تا ~~ک~~بید ایله و همزه دن منقلب یا ایله ماضی مفرد غائب
 دوشدی دیمکدر (قی کرد قوصدی دیمکدر) لب و دهان خود لامیه
 کندی اغرنی و دوداغنی دیمکدر (پیالود باء تا کید ایله و همزه دن
 منقلب یا ایله فعل ماضی مفرد غائب بولاشدردی دیمکدر (سکی یا حرف
 وحدت (بیامد کادی (الیسیدن مصدر در بالامق معناسنه (الیسیدن
 گرفت می کیدر بالامغه باشلدی دیمک او اور (پنداشت فعل ماضی
 مفرد غائب طن ایلسدی دیمکدر) که حرف بیان / آدمی یا حرف
 نسبت که حرف رابط) آن مسته اشارتدر (می کرد ایلردی دیمکدر

(که حرف بیان (فرزندان ترا لامیه را ادات مفعول سنك اولادل یکی
 دیمکدر) خدمتکار توده لامیه سکا خدمتچی (کرداندایلیه (بای برداشت
 ایاقی فالدردی (بر حرف صله (روی وی لامیه انك بوزینه (بول
 معروف (سیدی یا حرف متکلم عریدر (کرم کاف عجمك فقیسه
 صیحاقت دیمکدر (اب کرم صیحاقت صو دیمك اولور (آوردی فعل ماضی
 مفرد مخاطب صکتور دیمکدر (تا حرف تعلیل (روی مرا لامیه
 را ادات مفعول بنم بوزیمی دیمکدر (بشوی باء تأکید ایله فعل مضارع
 مفرد مخاطب بیقرسین دیمکدر (محصل ترکیب) بر مشت صر خوش
 اوندن چقدی و بول اوزیه سنده دوشدی و قوصدی و اخرنی و دوداغنی
 بولاشدردی بر کلب گلدی وائی بالامغه باشدی سرخوش ظنی ایشدیکه
 ادمیدر ائی نالک ایدر دعا ایلردیکه الله تعالی سنك اولادل یکی سکا
 خدمتکار ایلسون یعنی مطیع و منقاد اولسون و سکا بفضلاسون
 اندن صکتره کلب یاغنی فالدردی و انك بوزینه ایشدی سرخوش دیدی
 بارک الله ای بنم افندم صیحاقت صو کتوردك بنم بوزیمی بیغمق ایچون
 (قطعه) شراب خورده چو برخو یشتن روادارد * که سبلت ازق نالک
 می بیالاید * خورده ها حرف ترتیب شراب ایچوب دیمکدر (چو
 ادات تعلیل (بر حرف صله (خویشتن و اورسمبله کندی دیمکدر
 (روا جائز معناسنه در (دارد فعل مضارع مفرد غائب طوتار دیمکدر
 (که حرف رابط (سبلت بقی معناسنه در (ق نالک موصوفك صفته
 اضافتیدو نالک مر دار دیمکدر (میه اضافتی لامیه می شراب دیمکدر
 (بیالاید باء تأکید ایله و باء منقلبه ایله فعل مضارع مفرد غائب بولاشدیره
 دیمکدر (محصل بیت) شراب ایچوب چونکه کندینه جائز کوره که
 میک نالک اولان قیئندن بیغمی بولاشدیره * سک ازمثانه که ابرقی آب
 کرم آرد * که غسل سبلت نالک اوکندن شاید * (مثانه سدك قاووغی
 دیمکدر (ابرقی آب کرم بیانیه لردر صیحاقت صو ابرقی دیمکدر (آرد
 فعل مضارع مفرد غائب (که حرف تعلیل (غسل غین مجمه نك
 فقیله بیغمق معناسنه عریدر (سبته اضافتی مفعولنه در (سبلتك
 (ناپا که موصوفك صفته ناپا کک (اویه لامیه (شاید لایقدر دیمکدر
 (محصل بیت) صکتدویه بو حالت ناپسندیده بی لایق کورن کیمسه

کلب اگر مثانه سندن صیحا ق صواب ری کتور سه انک مردار پیغی
 پیغه می ایچون لایقدر (عروض) بوقطعه بحر محبت مجنونند
 مکر را تفصیل اولندی مفاعیلن فعلا تن مفاعیلن فعلن اولمش در
 (مطایبه) قاضی بغداد بر عیث مسجد آذینه پیاده بیرون آمد
 مستی پیش وی رسید وی را بشناخت گفت اعزله الله ایها القاضي
 روان باشد که نو پیاده روی آنکه بطلاق سو کند خور ده که قاضی را
 برگردن خود سوار کند قاضی گفت پیش آی ای ملعون چون برگردن
 او سوار شد روی باز پرس کرد که بیک تیر و دم یا آهسته گفت همان این
 و آن اما باید که رم نکنی و نلغزی و بیای دیوار نزدیک و وی تا از مزاحمت
 روندگان مأیون باشیم * قاضی بغداد پانیه بغداد قاضی سی دیمکدر
 بعزیمت (با حرف صله عزیمت قصد مضامنه در) (مسجده اضافت
 مفعولیه در) (مسجدك آذینه به بیانیه آذینه همزه ممدوده ایله جمعه
 دیمکدر) پیاده بیرون آمد چندی (مستی با حرف و وحدت) (پیش وی
 لامیه انک فتنه) (رسید ابرشیدی) وی قاضی به راجعدو (راادات مفعول
 بشناخت) باه تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائبه کلدی دیمکدر (اعزله
 فعل ماضی مفرد بونده دعا موقعی اولد یخندن امر مناسبه در
 عزیز ایلسون دیمکدر) کاف خطاب مفعول (الله فاعلی) (ایها لفظی
 مفصلا کتب نحو به لوزه ذکر اولمشدر) نداه تعظیم در (القاضی
 منادی ای قاضی دیمکدر) (روان باشد جائز اولمز) که حرف بیان (روی
 رانک فتحیه فعل مضارع مفرد مخاطب کیده سین دیمکدر) (آنکه اول
 وقت) (بطلاق با حرف صله طلاق معروف) (سو کننداند دیمکدر
 سو کند خور ده که) اند ایچدی که (قاضی را راادات مفعول) کردن خود
 لامیه (سوار کند بندیره دیمکدر) (آی فعل امر حاضر مفرد کل دیمکدر
 پیش آی) فتنه کل دیمک اولور (چون ادات تعلیل) کردن اوده
 لامیه (روی باز پرس کرد اردیه باقدی دیمکده مستعملدر) (که حرف
 بیان) (یک با حرف مصاحبت) (ک چند بیان اصطلاحنده ناقل
 دید کلری یور دیمکدر) (تیر معروف) (روم فعل مضارع متکلم وحده
 یا) حرف نزدیک (آهسته یواش دیمکدر) (میان این و آن بونکله انک
 اور نه سی این آهسته به اشارتد آنکه اشارتدر) (باید که کر کبر که

رم نکئی) او یکبه سین (نلفری قایمه سین) بیای باحرف ظرف پای
 دیب معناسنه در پای دیوار لامیه (هاادات جمع) (زذیک یقین دیمکدر
 روی) فعل مضارع مفرد مخاطب کیده سین دیمکدر (تاحرف تعلیل
 مزاحمت) غلبه معناسنه در (روندگاه اضافه لامیه رونده اسم فاعل
 کید بیجی دیمکدر کاف هاء رسمیدن مبدل الفنون اادات جمع) (ما مون
 باشیم) امین اوله لم دیمکدر (محصول ترکیب) بغداد قاضی سی جمعه
 مسجدینه عزیمته پیاده چقدی بر سرخوش قتنه ایر شدی قاضی بی
 یلدی دیدی الله سنی عزیز ایلسون ای قاضی لایق دکلدر که سن پیاده
 کیده سین اول وقت یعنی عقببنده طلاقه اند ایچدی یعنی شرط
 ابتدیکه قاضی بی کردنی اوزره بندیره قاضی دیدی قتمه کل ای ملعون
 چونکه کردنی اوزره سوار اولدی سرخوش یوزی دوندی و باقدیکه
 ناقل الله تبریزی کیدم یوخسه آهسته می دیدی بونکله انک اوزره سنده
 اما کرکدر که اور یکبه سین وسور چوب قایمه سین و دیوار دینه
 یقین کیده سین تا کیم کید یجیلرک غلبه سندن امین اوله لم * گفت
 یارک الله ایها القاضی تو خود قاعده سواری نیکو می دانسته چون
 قاضی بمسجد رساند فرمود تا ویرادر زندان محبوس کنند گفت
 اسلمک الله ایها القاضی این سرای کسی است ترا از مذلت پیاده کی
 برهاند و بر کوی تون در دهدو بعزت سواری بمسجدت رساند قاضی
 بخندید و ویرا یکداشت * خود اادات تا کید (قاعده سواری بیایسه
 یا حرف مصدر) (نیکو ایوبی حرف تا کید) (دانسته یا حرف خطاب
 همزه حرف توسل دانسته اسم فاعلدر بیلیجی سین دیمکدر) (جون
 اادات تعلیل) (قاضی را) (را اادات مفعول) (بمسجد یا حرف صله) (رساند
 فعل ماضی متعدی مفرد غائب ایر شدی دیمکدر) (تاحرف تعلیل
 روی) (سته راجعدر) (را اادات مفعول) (سرای کسی لامیه) (یا حرف
 تکبیر شول کیمسه تک لایقیدر دیمکدر استغهام معنا سنی متضمن
 ترا) (را اادات مفعول) (مذلت پیاده کی صفتک موصوفه اضافه لامیه
 یا حرف مصدر کاف هاءن مبدل) (برهاند یا کید ایله فعل ماضی
 متعدی مفرد غائب قور ناردی دیمکدر) (بر کوی تو لامیه یا حرف صله
 یا حرف مصدر سنک بشکله که دیمکدر) (ن در دهد بدل وجود ایلله

بعزت سواری) با حرف مصاحبت عزت سواری مذلت پیاده کی کبی
 بمسجدت) با حرف صله تا حرف خطاب (محمصول ترکیب) مست دیدی
 یارک الله ای قاضی یعنی ماشاء الله سن آنلی لق قاعده سنی اعلا بیلچی سین
 چونکه قاضی بی مسجد ابرشدردی پیوردی تا کیم سرخوشی زندانده
 محبوس ابله لر دیدیکه الله سنی اصلاح ایلسون ای قاضی بوشول
 کیمسه نک لایق و جز اسپیدر که سنی پیاده لك مذلتدن قورناردی وسکا
 بنکله بذل وجود ایلدی وسوار لق عزتله سنی مسجد ابرشدردی
 حاصلی سکا بونجیلین اعزاز ایده نک سر'اسی بومیدر قاضی کولدی
 وائی ترک ایلدی (قطعه) مستی بقصد عربده جون راه کیردت *
 باو برفق کارکن ای کاردان حکیم * مستی با حرف وحدت (بقصد
 عربده با حرف مصاحبت اضافت بیانیه چون ادات تعلیل (راه کیردت
 راحت کیردت تقدیرنده سنک یولکی طوتار دیمکدر) باو با حرف
 مصاحبت او مسته راجعدر (برفق با حرف مصاحبت برفق رانک
 کسر یله بومشلق دیمکدر ملائمت معناسنه) کارکن ایش ایل (کاردان
 ایش بیلچی معناسنه وصف ترکیبدر (محمصول یت) برسر خوش
 عربده قصیدله چونکه سنک یولکی طوته ائک ایله ملائمت و لطف ایله
 ایش ایله ای ایش بیلچی حکیم و عاقل یعنی دائما کو کلجه کیت مخالفت
 ایله * مویست عرض خردمند خرده دان * مپسندش از کشاکش
 ناخردان دونیم * (مویی با حرف وحدت برقیلدر دیمکدر (عرض
 عینک کسر یله ناموس معناسنه (خردمنده اضافتی لامیه خردمندک
 خرده دانه موصوفک صفت خردمند عاقل دیمکدر خرده دان وصف
 ترکیبدر خرده بیلچی دیمکدر یعنی اینجه فکری معناسنه (مپسند
 نهی حاضر مغر دیکمه دیمکدر یعنی روا کورمه دیمکدر مستملدر
 بشین ضمیر عرضه راجعدر (کشاکش ناخردان لامیه کشاکش غوغا
 نا حرف ننی بخرد عاقل الف نون ادات جمع عقلسر لر دیمک اولور
 دونیم ایکی پارچه دیمکدر (محمصول یت) خرده دان اولان عاقلک
 عرضی برقیلدر اول قبل کی اولان عرضی جاهلله کشاکشندن
 ایکی پارچه ایله یعنی جاهلله غوغا و زاع ایدوب عرض و وقار کی
 شکست ایله (عروض بو قطعه بحر مضارعند که اصلی مفاعیلن

یعنی اوزادی (مستعمل استعمال بابتدن اسم فاعلدر استیصال ایدینی
 دیمکدر) (عادت آن لامیه) (که حرف بیان) (وقت درس بیانیه) (سرخود
 لامیه کندی باشی دیمکدر) (می حرف حکایه) (جنبانید فعل ماضی
 مفرد غائب اوینادردی دیمکدر) (چولاهرا اادات صله) (تصور
 فکر معناسنه) (تصور این شد که بو فکر اولدی که یعنی بویله ظن
 ایلدی که) (درس گفتن درس اوقوتقی دیمکدر) (همان انجیق معناسنه
) (جنبانیدن مصدر در اویناتقی دیمکدر) (برخیز فعل امر حاضر
 مفرد قالیق دیمکدر) (مرا را اادات مفعول) (تا حرف انتها) (تا آمدن
 کلنجیه قدر دیمک اولور) (نائب خود اسم فاعلک مفعولته اضیفیدر
 کندینه نائب یعنی وکیل) (کردان فعل امر حاضر مفرد ایلد دیمکدر
) (تا حرف تعلیل) (بجای تو لامیه با حرف صله سنک بریکه) (می جنبانم
 فعل مضارع متکلم وحده اوینادم دیمکدر) (ودبعث مرا لامیه
 را اادات مفعول) (بیرون آور چقار دیمکدر) (که حرف تعلیل
) (محصول ترکیب) (برچولاه بر عالمک خانه سنیده پرامانت قودی چونکه
 پو قاج کون یکدی اول امانته محتاج اولدی دانشمند قته کتدی
 کوردی که کندی اوئده درس اوقوتقی مسندنده اونورمش وشا کردلردن
 پوجع ائک او کونده صف باغلمش چولاه دیدی ای استاد اول امانته
 احتیاج واردر دانشمند دیدی رساعت قدر صبر ایلد تا کیم درسدن
 فارغ اولم چولاه اونوردی عالمک درسی مدق اوزادی وچولاه مستعمل
 ایدی اول دانشمندک عادتق اول ایدی که درس اوقوتقه وقتنده
 کندی باشی اوینادردی چولاه اول تصور اولدی که درس اوقوتقی
 انجیق باش اویناتقدر دیدی ای استاد قالیق ونجی سن کلنجیه کندیکه
 نائب ایلد تا کیم بن سنک یرکده باش اوینادم و بنم امانتی چقار که
 بن تعبیل ایدرم چونکه عالم ایشندی کوردی و دیدی (قطعه)
 فقیه شهرزند لاف آن بمجلس عام* که آشکار ونهان علوم می داند*
 فقیه شهر لامیه فقیه عالم فقه دیمکدر لکن بونده قباصوفی جاهل
 معناسنه در ترکیجه کوی فقهی دبرل (زند فعل مضارع مفرد غائب
 اورر دیمکدر) (لاف آن لامیه آن مصراع ثانی مضمونه اشارتدر
 بمجلس عام لامیه با حرف ظرف عام عوام دیمکدر جهلادن عبارتدر

(که حرف بیان) داند فعل مضارع مفرد غائب یلور دیمکدر
 (محمول یت) شهرک فقیسی جهلا مجلسنده اول لافی اورر که
 علوم آشکار ونهانی یلور یعنی یلور بکم علم یوقدر دیولاف و کذا فایدر
 * جواب هرچه از پرسشی آن بود که بدست * اشارتی بکند یا سری
 بچیناند * پرسشی فعل مضارع مفرد مخاطب سؤال ایدرسین دیمکدر
 (بدست با حرف مصاحبت) اشارتی یا حرف تنکیر (سری ده بویله
) (محمول یت) هر نسته تک جوابی که اندن سؤال ایدرسین یعنی
 اندن سؤال اولسان هر شبهه جواب اول اولور که ال ایله اشارت ایلیه
 یا باش اویناده حاصلی علم دید کلری شی بو ایکی شی ایله اولور
 ظن ایدر (عرض) بوقطعه بحر محشندندر که مفاعلتی مفاعلتی
 فعلات اولور (مطایبه) ناینبانی در شب تاریک چراغی در دست و سبوی
 بردوش در راهی می رفت فضولی بوی رسید و گفت ای نادان
 روز و شب پیش تو یکسانست و روشنی و تاریکی در چشم تو برابر
 این چراغ را فائده چیست ناینبان بخندید و گفت این چراغ نه از
 بهر خود است از برای چون تو که ورد لان بخرد است تا بمن پہلو
 زنند و سبوی مرا نشکند * ناینبانی یا حرف وحدت ناینبان کور
 دیمکدر (شب تاریک بیانیه تاریک قرانلق دیمکدر) چراغی یا حرف
 وحدت بر چراغ دیمکدر (سبوی ده بویله بدستی دیمکدر) (بر حرف
 ظرف) دوش او موز دیمکدر (راهی یا حرف وحدت بر یوله) (می
 ادات حکایه) رفت فعل ماضی مفرد غائب کیدزایدی دیمکدر (فضولی
 یا بنه حرف وحدت بر فضول دیمکدر) فضول دیواوز رینه لازم
 اولمیعقی شبهه قاریشانه دیرل (بوی یا حرف صله وی ضمیری ناینبان
 راجعدر) نادان جاهل دیمکدر (پیش نولامیه سنک فکده) (یکسانست
 برابردر) روشنی یا حرف مصدر ایندلق دیمکدر (تاریکی ده بویله
 قره کولقی دیمکدر) چراغ را را حرف تخصیص بو چراغک دیمکدر
 (از بهر ادات تعلیل) (کوردل وصف ترکیبدر کولکی کور جاهل
 معنایستدر) (بخرد عقلسنز دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بمن یا حرف صله
) (زنند فعل نفی مستقبل اور میه ل دیمکدر) (نشکندده بویله قیر میه ل
 دیمکدر) (محمول ترکیب) بر کور قره کواقی کچده النده بر چراغ

واو موزنده

واوموزنده بردستی بواده کیدر ایدی برفضول اکا ایرشدی ویدی ای
 جاهل کیجه کوندز سنک قنکد بردر وایدنلق وقره کولق برابرر
 بوچراغک فائده سی ندر کور کولدی ویدی بوچراغ کندم ایچون
 دکدر سنک کی عقلسز قلبی کورلر ایچوندر تا که بکا بان اورمیه ل
 یعنی خاتمیه لر و نیم دستی قیرمیه ل (قطعه) حال نلدازابه از نادان
 نمی داند کسی * کر چه دردانش فزون از بوعلی سبنا بود * حال
 نادان لامیه را ادات مفعول جاهلک حالتی دیمکدر (نمی داند فعل
 نفی حال مفرد غائب بیلر دیمکدر) کسی یا حرف و حجت بر کیمسه دیمکدر
 (دانش اسم مصدر علم مضارع) (فزون زیاده دیمکدر) (بو بودن
 محفدر ابوعلی سبنا حکمادن بر کیمسه نک اسمیدر حکمتده شفا نامنده
 اولان کتایک مؤنثیدر اهل حکمت یئینده شیخ دیمکله معروفدر
 (محصول بیت) جاهلک حالتی جاعلدن ایو کیمسه بیلر اگر چه علمده
 ابوعلی سبنادن زیاده او اورمه یعنی ابوعلی سبنادن زیاده علم ویرشدی
 او اوره ده جاهلک حالتی بیلر الاینه کندی کی جاهل ییلور * طعن
 نلینامزن ای دم زینبانی زده * زانکه نالینا بکار خویشتن یینا بود *
 (طعن نالینام مصدرک مفعولنه در کوره طعن دیمکدر) (مزن نمی حاضر
 مفرد اورمه دیمکدر) (ای حرف ندا منادی محذوف ای کس که دیمکدر
 (دم نفس) (ینابی یا حرف مصدر کور ییجیلکدن دیمکدر (زده
 ماضیدن قسمیدر اورمش دیمکدر) (دم زدن دعوا ایتکده مستعملدر
 (زانکه اول اجلدنکه دیمکدر) (بکار خویشتن لامیه یا حرف ظرف
 کندی ایشنده دیمکدر) (محصول بیت) (کوره طعن اورمه یعنی ایلله
 ای کور ییجیلکدن دم اوران کیمسه اول اجلدنکه کور کندی ایشنده
 کور ییجیلدر یعنی کور هر امورنده بصیرت اوزره در لکن بصیرت
 ایدرکن افاضلده بصیرت اوزره اولمز سین (عروض) (بو قطعه بحر
 رمل منمندر که بالکر عروض و ضربنه حذف کلوب فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلن اولمشدر (مطایبه) (عرو لیت یکی از لشکریان خود را
 دید که یزاسب لاغر نشست * عرو لیت قاعده انجام اوزره عرو بن
 لیت دیمکدر که ملوک ماضیه دن برینک اسمیدر (یکی برینی دیمکدر
 (لشکریان خود لامیه کندو عسکر لرندن دیمکدر) (دید فعل ماضی

مفرد غائب کوردی دیمکدر (که حرف بیان) اسب لاغریا نیبه لاغر
 آریق دیمکدر (نشست ماضی بدن قسمدر اوتورمش معناسنه بونده
 بنش دیمکدر (محصول ترکیب) عمرو بن لیث کندی عسکر لرندن برنی
 کوردیکه بر آریق ضعیف آنه بنش (قطعه) زین لاغراسبکی که هیلانا
 نیافته است * جزاز عظام جوهر ترکیب اونظام * زین بونده انجلین
 دیمکدر (اسبکی اسب آن کاف حرف تصغیر یا حرف وحدت) (که حرف
 رابط صفت) (هانا بکر که دیمکدر) (نیافته ماضی منفیدن قسمدر
 بولمش دیمکدر) (عظام عظمیک جمعیدر ککدر دیمکدر) (جوهر ترکیب او
 لامیه لدر جوهر بونده اصل دیمکدر) (محصول یت) (انجلین برضعیف
 آریق آن جوغز که بکر که انک ترکیبک اصلی ککدر دن غیری نظام
 بولمشدن یعنی نشأ شده ککدن غیری وجودیده ترکیب حاصل اولمش
 بوربه ضعیف آن ایدی * همجو خرخر بر عظام آمده بهم * لیکن
 هنوز گوشت نرویده از عظام * هم حرف تاکید (چون ادات تشبیه
 (خرخر بر نیانه) (آمده ماضی بدن قسمدر ککش دیمکدر) (بهم بریره
 دیمکدر) (لیکن ادات استدراک) (گوشت ات دیمکدر لحم معناسنه) (نرویده
 ماضی منفیدن قسمدر بنمش دیمکدر) (محصول یت) (حضرت
 عزیر که اشکی کبی ککدر بریره ککش یعنی بجمیع اولمش لکن اللان دخی
 ککدر دن ات بنمش قسمیه عزیر معلوم (عروض) (بوقطیعه بحر
 مضارعندد که مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولمشدر) (قطعه)
 آخر * لاغراسبی که کر بجوی * از گوشت در و نشان نیایی * اسبی
 یا حرف وحدت نوعیه (که حرف رابط صفت) (کر حرف شرط
 (بجوی باء تا کیدایله فعل مضارع مفرد مخاطب استرسن دیمکدر
 یعنی ارارسن دیمکدر) (نیایی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب بوله مر سین
 دیمکدر (محصول یت) بر آریق آن که اگر ارارسن ندن آمده نشان
 و علامت بوله مر سین * از سرتاسم کرش بکاوای * جز پوست
 بر استخوان نیایی * تا حرف انتها (سم سینک ضمیمه طرنقی دیمکدر) (کر
 اکردن مخفف حرف شرط) (شین ضمیر اسبیه راجعدر) (بکاوای باء
 تا کیدایله فعل مضارع مفرد مخاطب صویه سین دیمکدر) (پوست
 دری دیمکدر) (محصول یت) (باشندن طرناغنه دک اگر آتی صوبارسن

مکت

كُنْ اوزرنده دریدن غیرى بوله مزین (عروض) بوقطعه بحر هزج
 اُخر بقبوض محذوف و قدر که مفعول مفاعلن فعولن اولمشیدر لکن
 یت اولك مصراع اولنده قاعده شعراوزره سکنه واردر * گفت
 لعنت بر لشکریان من باد که هر دینار و درم که با ایشان دادم فروج
 زنان خود را فربه ساختند و مرا کوبان خود را از کرسکی بکداختند
 آن شخص بشنید و گفت والله ای امیرا که نظر استبصار بر فرج زن من
 کاری از سرین اسب من لاغرتر شماری عمر و لیث ازین سخن
 بخندید و او را چبری انعام کرد و گفت برو هر دو مرا کوب خود را
 فربه کن * بر حرف صله (لشکریان من لامیه) (باد امر غائب مفرد
 اولسون دیمکدر) (که حرف تعلیل) (که حرف رابط) (با ایشان با حرف
 صله ایشان ضمیر جمع لشکر پانه راجعدر) (دادم فعل ماضی متکلم و حده
 و یردم دیمکدر) (فروج فرجك جمعیدر) (زنانه اضافی لامیه) (خوده ده
 بوله) (را ادات مفعول) (فربه سمن دیمکدر) (ساختند فعل ماضی جمع
 غائب دوزیدلر دیمکدر) (فربه ساختند سمرتدیلر دیمک اولور) (مرا کوبان
 خود را لامیه) (را ادات مفعول کنیدی بنکلیر بی دیمکدر) (کرسکی
 با حرف مصدر کاف هاء ر سیدن مبدل کرسنه کاف عجمك ضمیمه آج
 دیمکدر آچلقیدن دیمک اولور) (بکداختند باده تا کید یله فعل ماضی
 جمع غائب اریتمیلر دیمکدر) (نظر استبصار بیابسه استبصار استفعال
 بابتدن مصدر در دقتدن عبارتدر) (فرج زن من لامیه واردر) (کاری
 کاف عجمك ضمیمه فعل مضارع مفرد مخاطب حوله ایدرسین دیمکدر
 (ازرا ادات مفعول آتی دیمکدر) (سرین سبنك ضمیمه او یلوق معناسنه در
 (اسبه اضافت لامیه) (منده بوله) (لاغرتر اریقرک دیمکدر) (شماری
 مفرد مخاطب عدایده سین دیمکدر) (محصول ترکیب) (عمر و ین لیث
 آتی بوله) (کور بجه دیدی رجندن عید اولوق بنم عسکر یلریمك
 اوزرنده اولسون ریزا هراچمه والتون که انله و یردم کنیدی قریلریمك
 فرج لری بی سمرتدیلر بنکلیر بی آچلقیدن ارتدیلر اول شخص اللهی
 یدى والله ای امیرا که دقت نظر بی بنم قریمك فرجه حواله
 ایلرسن بنم آتمك او یلوغند آرق رك عدایدرسین حاصلی او بوندن
 ضمیمه عمرو بن لیث بوسختدن کولدی واکار مقدار شی نعم ایلدی

و دیدی کبت و هر ایکی بنک کی سمرت یعنی هم آتی کی و هم فرج زنی
تا ولاندر (قطعه) مر کوب تو دو داد خدا بار خویش را * کاهی
ازان برین نه و کاهی ازین بران * مر کوب تو مفعولک نائنه اضافه افتد در سکا
بنک دیمکدر (داد فعل ماضی مفرد غائب و پردی دیمکدر مر کوب دادک
مفعول (خدا فاعلی (بار خویش لامبه کندی یو کیکی دیمکدر (را
ادات مفعول (کاهی یا حرف تنکیر بعض وقت دیمکدر (ازان
آن مر کوبک برینه اشارتند که مراد فرج زندر (برین این مر کوب آخره
اشارتند که مراد اسب در (نه تونک کسری وهای اصلیه الیه فعل امر
حاضر مفرد قو دیمکدر (محصول بیت) سکا الله عظیم الشان ایکی
بنک و پردی کند یو کیکی یعنی وجود یکی بعض وقت فرج زندن اسبه قو
و بعض وقت اسبدن فرج زنه قو حاصلی بعضا آکا بین و بعضا
یو کابین * زان باری شب کن وزین با کیر روز * این را بر زین کش
و آن را بر زران * (آن فرج زنه اشارتند زاه مفرده تا کید ایچوندر
بار کی شب) پیانیه کیجه آتی دیمکدر بار کی ابوآت معانسه (زین
از این دن مخفف زاه مفرده بنه تا کید ایچوندر (این اسبه اشارتند
بار کیر روز) پیانیه بار کیر معروف کوندز بار کیری دیمکدر (این را
را ادات مفعول (بر زین با حرف صله اضافه افتد پیانیه (ز رالت
دیمکدر (زین زانک فتحیله اگر معانسه در اگر التنه دیمکدر (کش
فعل امر مفرد چک دیمکدر (آرا این را کی) (بر بردان بر زین کی راد
اولی دیمکدر (محصول بیت) فرج بی کیجه آتی الیه یعنی کیجه بین
آتی کوندز بار کیری الیه یعنی کوندز بین بونی یعنی آتی اگر التنه چک وانی
یعنی فرج زنی اولوق التنه (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخرج
مکفوف مقصور در که نفعول فاعلات سفاعیل فاعلات اولمشدر
(مطایبه) علوی در بغداد زنی را بخود خواند زن از وی دینار و درم
خواست علوی گفت بان راضی نیستی که جزوی از اهل خانه دین نبوت
و خانواده ولایت در تو فرو داید زن گفت این فسانه را ایچکان فی
و کاسان کوی و از ایچکان بغداد این آرزو جز بدرم و دینار ایچو
علوی (باء اول حرف نسبت ثانی حرف وحدت حضرت علی به
منسوب ولانده دیر لک لک طریقه کرک نسبا اما انجام تخصیص ایدوب

اولاد علی دن اولان اشرافه دیرلر (زنی یا حرف وحدت) (را ادات
 مفعول) (بخود یا حرف صله کندویه دیمکدر) (خواند چاغردی
 ازوی) (علوی بدن) (دینار التون) (درم اچمه) (خواست واورسمیله
 فعل ماضی مفرد غائب طلب ایلدی دیمکدر) (بان یا حرف صله
 نیستی) (یا حرف خطاب استفهامی متضمن دیکلسین دیمکدر) (که
 حرف بیان) (جز وی یا حرف وحدت بر بارچه) (خانه دان نبوت لامیه
 خانه دان اهل بیت معناسنه در) (خانواده ولایت لامیه خانواده اولو
 خانه دان دیمکدر) (در تو در حرف صله سکا دیمکدر) (فرود آید
 فعل مضارع مفرد غائب اینه دیمکدر تنزل ایلیم دیمکدر دخی اولور
 فسانه) (مثل معناسنه در) (را ادات مفعول) (یا حیکان قم لامیه یا حرف صله
 خیمه اورسی دیمکدر کاف هادرسمیه دن مدبل الف نون ادات جمع قم
 وکاشان بر محک اسم لری بدر که فاحشه لری غایت بی ادب اولور مش
 کوی) (کاف عجمیه فعل امر حاضر مفرد سوبله دیمکدر) (حیکان بغداد
 لامیه) (مجوی نمی حاضر مفرد اسمیه دیمکدر) (بدرم یا حرف مصاحبت
) (محصول ترکیب) (برعلوی بغدادده بر زنی کندویه چاغردی یعنی
 وصلت طلب ایلدی زن اندن التون واجمه استندی علوی دیدی
 سن اکاراضی دیکلسین که خانه دان نبوت اهل بدن و خانواده ولایت دن
 بر جز که مراد نطقه در سکا اینه جاصیلی قهر عالم اولادندن و حضرت
 علی سلسله سندن بر جز سکا اینه یا انلردن بری سکا تنزل ایلیم زن
 دیدی بو شلی قم وکاشان روسی رینه سوبله بغداد خیمه لردن درهم
 و دینارک غیرله طلب ایلیم) (قطعه) (بسفله تاند هی ضعف آن کز
 وخواهی * طمع مدار کز وکام دل به دست آرد *) (بسفله یا حرف صله
 الحقه دیمکدر) (تا حرف انتها) (ندهی قول نفی مستقبل مفرد مخاطب
 و بر میده سین دیمکدر) (ضعف ضادک کسر به ایکی قات دیمکدر) (آنه
 اضافت لامیه) (کز و که از اودن مخفقد) (که حرف رابط اوضمیر
 سفله به راجعدر) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطبه استر سین دیمکدر
 مدار) (نمی حاضر) (طمع مدار طمع ایلیم دیمکدر) (کز و سابق کی
 کام دل) (پانید) (بدست آید یا حرف صله اله کله دیمکدر) (محصول بیت)
 الحقه یعنی بد اصله و نلادانه اندن سنک استندیکک شیک ایکی قاتی

ویر منجه طبع ایله که اندن کوکل مراد الله کله حاصل اوله * کره کنای
 زکبسه که خبه بند ازار * بدوستی خدا ورسول نکشاید * کره دوکم
 دیمکدر باغ مراد در کشایک مفعولی (کشای فعل امر حاضر مفرد
 آج دیمکدر) (که حرف تعلیل) بند ازار لامیه ازار اصل لغته ایجه
 کیلین ثوبه در بر بونده طون دیمکدر بند ازار اوچقور دیمک اولور
 بدوستی (با حرف صله یا حرف مصدر دوستلغه دیمکدر) (خدایه
 اضافتی لامیه) نکشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب آچیز دیمکدر
 (محصول بیت) کبسه دن باغی آج یعنی ایجه ویر زیر اخبه اوچقوری
 خدا ورسول دوستلغه آچیز (عروض) بوقطعه بحر بحث مجنوندر که
 مفاعیلن فعلاتن مفاعیلن فعلات اولمشدر * مطایبه منظومه *
 گفت مملو که بمالك خویش * کز قفایش گرفت راه فساد * (ماو که
 اسم مفعول مفرد مؤنثدر جاریه معناسنه) (وکفتک فاعلی با حرف
 وحدت همزه حرف توسل) بمالك خویش لامیه با حرف صله مالک
 صاحب معناسنه در (کز که ازدن مخففدر که حرف رابعه) قفا اکسه
 دیمکدر بونده دیر مراد در شین ضمیر مملو که به راجعدر (گرفت
 فعل ماضی مفرد طوئیدی دیمکدر) (راه فساد بیسانیه فساد یولینی
 دیمکدر مراد مباشرتدر) (محصول بیت) پر جاریه کند و مولی سینه
 دیدی که آنکسه سندن فساد یوانی طوئیدی یعنی دیر تدن مباشرت
 مراد ایدن افندیسته دیدی کلامی بیت آیدر * ترک این فعل کن که
 جائز نیست * پیش دین پیشکان شرع نهاده * (ترک این فعل مصدرک
 مفعولنه اضافتیدر) (که حرف تعلیل) پیش دین پیشکان لامیه دین
 پیشه و صفت ترکیبدر دین صنعتی متی دیمکدر (دین طاعت معناسنه در
 کافی هاء رسمیدن مبدل الفه لون ادا جمع) (شرع نهاد و صف ترکیبی
 یعنی طریق حق او زره کیدیچی دیمکدر یا خود یومذ کور کردن مراد
 انچه دین اوله) (محصول بیت) مملو که دیدی بوقطعه فی ترک الله زیر اجائر
 دکدر طریق حق او زره صمدین صمدین صمدین صمدین یا خود ائمه دینک فتنده
 * گفت خاموش که شیخ دین مالک * یچنین نبش رخصت ماداد *
 کفتک فاعلی مالکه راجعدر (خاموش فعل امر حاضر مفرد موص
 دیمکدر) (که حرف تعلیل) شیخ دین لامیه (ما نگدن مراد امام

مالکدر (بچنین عیش با حرف صله یونجالدین ذوق دیمکدر) رخصت
 مصدر در اذن معناسنه (ما متکلمه اضافت مفعولنه در بره اذن
 دیمکدر) (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی دیمکدر) (محصول بیت)
 مالک دیدی صوص که دینک شیخی امام مالک یونجالدین ذوقه بره رخصت
 و یردی فی الحقیقه مذهب مالکیه نک براز غلاتی مالک رضی الله عنیه
 افتر ایدر لر و یوآیت کریمه بی تصمیم ایدوب استدلال ایدر لر (نساؤ کم
 حرث لکم فأتوا حرثکم فی شتیم) بهتان صریح و کذب فضیح در
 زیرا اول محل محل حرث دکدر * گفت مسکین ز زیر او که خدات *
 در زد و کبر مالک اندازاد * گفتک فاعلی عملو که در (زیر اولامیه
 اتک التندن دیمکدر) (که حرف بیان) (خدات خدا ترا تقدیرنده در
 خدا سنی دیمک اولور) (در حرف جمله) (زد و کبر کاف عجمه له مصدر
 مرکب انوا عندند که معنای اغویسی اور و ب طریقه استعمالده حکم
 معناسنه در) (مالک چهغه موکل ولان ملکک تعمیر) (اندازاد
 فعل امر غائب آنسون دیمکدر) (محصول بیت) مسکین جاریه انک
 اتندن دیدیکه الله سنی مالکک حکمنه آنسون یعنی چهغه للفا
 ایلسون شارح و یردی کی معنایی و یره مدم وهم مالک اول صاحب
 تانی امام مالک ثالث خازن چهغه اولسنده صنعت تجنيس وارذر
 (عروض) بویسات بحر خفیفه ندر که فاعلاتن مفاعلاتن فعلات
 اولسنده * فاضلی که صورت قبیح و هیئات کر به داشت یفرزدقی
 رسید و یرادید که روی وی بجهت مرضی زرد شده یه دصکفت
 تراچه بوده است که نک تو چنین زرد شده است گفت چون ترا دیدم
 از کاهان خود اندیشیدم نک من زرد یرآمد گفت در وقت دیدن
 من چرا از کاهان یاد کردی گفت رسیدم که خدای تعالی مرا عفویت
 کند و همچو تو مسخ کرداند * فاضلی یا حرف وحدت (که حرف
 رابط صفت) (قیح صفت مشهده در چرکین دیمکدر) (صورت قبیح
 و صورت صفت اضافه دیر) (هیأت کر به خه یو یله عطف تفسیریدر
 داشت و اریدی دیمکدر) (بفرزدقی یا حرف صله) (فرزدقی شعرایی
 عمریدن یرنک اسمیدر) (رسید فعل ماضی مفرد انشادی دیمکدر) (و یرا
 را اذات مفعول) (وی فرزدقه راجعدر) (دید فعل ماضی مفرد غائب

کوردی دیمکدر (که حرف بیان روی وی لایه انک یوزی دیمکدر
) بیجهت مرضی یا حرف مصاحبت اضافت بیانه یا حرف وحدت
 جهت بونده سبب معناسنه در (زرد شده بود صرار مش ایدی دیمکدر
) تراذات صله سکادیمکدر (چه بوده است نه اولمشدر دیمکدر) که
 حرف تعلیل (رنک تو لایه سنک رنک) (زرد شده است صرار مشدر
 دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (زارا ادات مفعول سنی دیمکدر) (دیدم
 کوردم دیمکدر) (کنا هان خود لایه کند یمک کاهلرمدن اندیشیدم
 فعل ماضی تکلم وحده دوشوندم دیمکدر) (رنک من لایه بنم رنکم
 دیمکدر) (زرد بر آمد صرار دی دیمکدر) (وقت دیدن من بیانه
 و مصدرک مفعول اضافه اضافتیدر) (چرا نیچون دیمکدر) (یاد خاطر دیمکدر
) (کردی فعل ماضی مفرد مخاطب ایدک دیمکدر یاد کردی خاطرینه
 کتوردک دیمک اولور) (ترسیدم قورقدیم دیمکدر) (که حرف بیان) (مرا
 بکادیمکدر) (عقوبت عذاب معناسنه در) (همچو تو سنک کی دیمکدر
 مسخ تبدیل صورت دیمکدر) (محصول ترکیب) (برفاضل که چرکین
 یوزی و کریمه هائی و زایدی فرزدقه ایرشیدی یعنی ملاقی اولدی
 فاضل فرزدقی کوردیکه بر مرض سببیه انک یوزی صرار مش ایدی
 دیدی سکانه اولمشدر که سنک رنک بو نیچلین صرار مشدر فرزدقی
 دیدی چونکه سنی کوردم کندی کاهلرمدن دوشوندم یعنی خوف
 ایلدم بنم رنکم بو نیچلین صرار دی فاضل دیدی بی کوردیک وقت
 نیچون کندی کاهلرکدن خاطر یک کتوردک دیدی قورقدیم که
 الله تعالی بکافیه عقوبت ایلیم و سنک کی تبدیل صورت ایلیم یعنی کاهلریمه
 عذابی بویله کریمه صورته تبدیل ایلیم ایلمسندن خوف ایدرم (قطعه)
 * چون رخ زشت تو بیند دل من * عقد اصرار کنه فسخ کند *
 (چون ادات تعلیل رخ زشت موصوفک صیغه اضافتیدر رخ بونده
 یوز معناسنه در) (زشت چرکین دیمکدر) (تویه اضافت لایه سنک چرکین
 یوز یکی دیمکدر) (بند فعل مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر) (دل من
 لایه بنم کوکام دیمکدر) (عقد اصرار بیانه عقد دوکم دیمکدر اصرار
 مصدر در مصرع اولی معناسنه) (کنه اضافتی مفعولته در) (فسخ
 یوز معناسنه مصدر در) (محصول یت) (چونکه سنک چرکین

یوزیکی کوره بنم کو کلم ~~کننا~~ه مصر اولی دو یکی یوز یعنی ارتکاب
 معاصیدن بعید اولور * زانکه ترسم که زشوی گناه * قهر ایزد چو
 توام مسح کند * زانکه اول سیدنکه دیمکدر (ترسم فعل مضارع
 متکلم وحده قور قرم دیمکدر) (که حرف بیان) شوی یا حرف مصدر
 شوم نامبارک دیمکدر (کننا ه اضافه لامیه (قهر ایزد لامیه) (چو
 ادا تشبیه) (چو توام بن سنک کی دیمکدر (محصول یت) ~~کننا~~
 عقدینی یوز ارم اول سیدنکه قور قرم کننا ه نامبارک کنندن الله تعالینک
 قهری بنی سنک کی مسح ایلیه (عروض) بوقطعه رمل نخبوند ند ر که
 فاعلان فعلان اولمشدر (مطایبه) وهم این فاضل گوید که
 بادوستی در راه ایستاده بودم سخن میگویم زنی آمد در برابر من ایستاد
 و در روی من نظری کرد چون نظر کردن وی از حد در گذشت غلام را
 گفتم پیش آن زن رو و بپرس که چه میخواهد و غلام باز آمد که گوید
 چشم من گناه عظیم کرده بود میخواستم که و بر اعقوبی کنم هیچ عقوبت
 زیادت از آن نیافتم که با این زشت رو نظر کنم * هم پنه دیمکدر
 (این بوم مناسبه در (گوید فعل مضارع مفرد غائب دیر دیمکدر
 (که حرف بیان) بادوستی یا حرف صاحب یا حرف وحدت پردوست
 ایله دیمکدر (ایستاده ماضیدن قسم در و رمش (بودم ایدم دیمکدر
 (می گفتم سو یلر ایدم (زنی یا حرف وحدت (بر من لامیه بنم برابرده
 دیمکدر ایستاد ماضی مفرد غائب دوری دیمکدر (در روی من (در
 حرف ضله اضافه لامیه بنم یوزیمه می کرد حرف حکایه ایله ایلردی
 دیمکدر (چون ادا ت فعل (نظر کردن وی ~~تک~~ نظر ایلمکلی (از حد
 ا حددن دیمکدر (گذشت یکدی (غلام را را ادا ت ضله غلامه دیمکدر
 (پیش آن لامیه ~~تک~~ فته دیمکدر (رو فعل امر حاضر مفرد کیت
 دیمکدر (پرس ده بویه بیه تا کیر ایله (صور دیمکدر) (چه می جوید
 نه استزد دیمکدر (باز آمد دوندی دیمکدر) (که حرف بیان) (می گوید
 سو یلر دیمکدر (چشم من لامیه بنم کوزم دیمکدر) (کرده بود ایلمش
 ایدی دیمکدر (می خواستم فعل ماضی متکلم وحده دیلدم دیمکدر
 (که حرف رابط و بر ادا ت مفعول ضمیر چشمه راجع در (عقوبتی
 یا حرف وحدت (نیافتم فعل بنی ماضی متکلم وحده بوله مدم دیمکدر

(که حرف بیان من معنایسته با حرف صله (زشت رو و وصف ترکبیدر
 چرکین یوزلی دیمکدر (محصول ترکیب) وینه یو فاضل دیر که بردو ستم
 ایله یولده دیوزمش ایدم و سوزسویار ایدم برقری بنم برارمده دوردی
 و بنم یوزیمه نظر ایلردی چونکه انک نظر ایلکلکی حددن بکدی
 غلامه دیدم اول قرینک قتنه کیت و صور که نه استر غلام دوندی که
 دیر یعنی قزی سویلر که بنم کوزم عظیم برکاه اشلمش ایدی دیلدمکه
 اکا بر عقوبت ایلیم یوندن زیاه عقوبت بوله مدم که بو چرکین
 یوزلی به نظر ایلیم یعنی یونک یوزینه باقه دن زیاه کوزیمه عقوبت
 بوله مدم حاصلی کوزیمه عقوبت ایچون بوکا نظر ایدرم دیوزن جواب
 ووردی (قطعه) نامه میردم چشم زکته شسته نشد * کرچه از کر به
 دو صد یار آتش کردم * نامه میردم چشم بحاز لامیه میردم چشم کوز
 بیک دیمکدر نامه نامه اعمال دیمکدر (شسته اسم مفعولدر) (شسته نشد)
 نهه - یی دیمکدر (دو صد یار ایکوز کره دیمکدر) (شین ضمیر میردم
 چشمه راجعدر) (کردم فعل ماضی متکلم وحده ایلدم دیمکدر
 (محصول یت) کوزم بیکینک نامه اعمالی کنه دن پیغمدی اگرچه
 اخله دن ایکوز کره آتی پراب ایلدم حاصلی نیجه کره اشک چشم ایله
 بیقه دم پاک اولدی * نارهدن آتش فردای قیامت امروز * بنظر در
 رخ زشت تو عذابش کردم * تا حرف تعلیل (رهد فعل مضارع مفرد
 غائب رهیدندن قورینه دیمکدر) (آتش فردای قیامت لامیه زدر
 قیامت ارته سنک آتشدن دیمکدر) (امروز یوکون دیمکدر و همیشه
 بنظر با حرف صاحب سببی متضمنی (در حرف صله (رخ زشت تو
 بیانبه و لامیه سنک چرکین یوزیکه دیمکدر) (شین ضمیر چشمه راجعدر
 (کردم فعل مضارع متکلم وحده ایلدیم دیمکدر) (محصول یت)
 قیامت ارته سنک آتشدن قورنواسون ایچون یوکون سنک چرکین
 یوزینه نظر سببیه اکا عذاب ایلیم (عروض) یو قطعه دخی رمل
 مخبون مندر فاعلان فعلان فعلان اولمشدر (مطایبه)
 جاحظ کوین هرگز خود را چنان نحل ندیدم که روزی میرازی
 بگرفت و بدکان استادر بنجه کر پرد که همیشه من متخیر شدم که آن چه
 بود از آن استادر رسیدم گفت مرا فرموده بود که تمثالی بر صورت شیطانی

برای من بساز من کفتم نمی دانم که بر چه شکل می باید ساخت ترا آورد که بدین
 شکل * جا حظ فصیحای عرب بدن برینک لغبیدر (که حرف بیان هر کرا صلا
 دیمکدر) خود را اادات مفعول کنندیمی دیمکدر (بجمل صفت مشبهه در
 اوتانفن دیمکدر ندیدم فعل نفی ماضی متکلم وحده کور مردم دیمکدر که حرف
 بیان) روزی یا حرف وحدت (مرارا اادات مفعول بنی دیمکدر) زنی
 یا حرف وحدت (بگرفت فعل ماضی مفرد طوتدی دیمکدر
) بد کان استاد لامیه (یا حرف صله) ریخته کرد و که جی دیمکدر که
 تصاویر کونا کون دوزلر (برد فعل ماضی مفرد غائب ابلتدی یعنی
 کتوردی دیمکدر) که حرف بیان (همچنین یونچلین دیمکدر
) آن چه بود بونه اوله دیمکدر (مرارا اادات صله) فرموده ماضیدن
 قسمدر (فرموده بود که بیورمش ایدی که دیمکدر) تمثال صورت
 معناسنه در (یا حرف وحدت) صورت شیطان پیانیه (برای من
 بنم ایچون دیمکدر) بساز بیه تا کید ایله فعل امر حاضر مفرد دوز
 یعنی باب دیمکدر (نمی دانم فعل نفی حال متکلم وحده بیلم دیمکدر
) که حرف بیان (بر چه شکل نه شکل اوزره دیمکدر) می باید ساخت
 دوزمک کرک دیمکدر (ترا را اادات مفعول سنی دیمکدر) آورد فعل
 ماضی مفرد کتوردی دیمکدر (که حرف بیان) بدین شکل بوشکل
 اوزره دیمکدر (محصول ترکیب) جا حظ دیر که اصلا کنندیمی انجلین
 بجل کور مردم که بر کون بنی برقری طوتدی واستناد دو که جی دکانته
 کتوردی که یونچلین بکا اشته بویه باب دیدی بن متحیر اولدم که
 بونه اوله اول استاددن صوردم دیدی بکا بیورمش ایدی که بنم ایچون
 شیطان صورتی اوزره بر صورت دوز بن دیدم بیلم که نه شکل اوزره
 دوزمک کرک سنی کتوردی که بوشکل اوزره یعنی سنی بکا نمونه طریقیه
 کتوردی (قطعه) بوالعجب روی و کونه داری * کس بدین روی
 و کونه توان کرد * بوالعجب بو ابودن مخفدر عرب ابوکله سنی
 برشینک کز تنده استعمال ایدر) کونه یا حرف وحدت (همزه حرف
 توسل) کونه رنک ولون معناسنه در (داری فعل مضارع مفرد مخاطب
 سنک وارد دیمکدر) یا حرف ظرف (دال همزه دن منقلب بو یوزده
 دیمکدر) توان کرد اولیسر در دیمکدر (محصول یت) عجب لردن

بچت بوزك ورنكك وارد كېسسه بو يوزده بو يورنكده اوليسردر
 يعني كېسسه ده بوبله صورت مستبحسه و بوبله رنك مستكرهه بو قدر
 كردك شد معنائسه اولديغين بيلين بوالعجب معنايه تصدى ايلش
 * بهر تصوير صورت شيطان * بجز رخت را نمونه نتوان كرد *
 بهر ادات تعليل (تصوير صورت مصدر مكمل مفعولنه اضافتيدر) صورت
 شيطان بيانيه شيطان صورتني تصوير ايچون ديمكدر (رخت را
 را حرف تخصيص) نمونه اورنك ديمكدر (محصول بيت) شيطان
 صورتني تصوير ايچون سنك رختك غيري اورنك اوليسردر (عرضه)
 بوقطعه بحر خفيف نموندر كه فاعلان مفاعيلن فعلات اولمشدر
 (مطابقه) شخصي زشت رويي زانيد كه از گاهان استغفار كرد
 ونجسات از آتش دوزخ ميطلبيد گفت اي دوست بدني رويي چر
 بدوزخ بخيلي مي كني و آترا از آتش دريغ مي داري * شخصي با حرف
 وحدت (زشت رويي ده با حرف وحدت) (زشت رويي وصف تركيبدر
 جر كين بوزي ديمكدر) را ادات مفعول (ديد فعل ماضى مفرد غائب
 كوردی ديمكدر) كه حرف بيان (مي حرف حكايه) ميگرد ايلردی
 ديمكدر (نجسات خلاص معنائسه در) آتش دوزخ يانسه دوزخ
 جهنم ديمكدر (مي ادات حكايه) (طلبيد فعل ماضى مفرد غائب
 استردی ديمكدر گفتك فاعلي شخصه راجعدر) (بدني با حرف
 معنائيت ذلل همزدن مفعول) (رويي با حرف تنكيه بو يوز ايله
 ديمكدر) (بدوزخ با حرف صله جهنم ديمكدر) (بخيلي با حرف مصدر
 بخيلك ديمكدر) ميكني فعل مضارع مفرد مخاطب ايلرسين ديمكدر
 (آترا را ادات مفعول آن روييه اشارتدر) (دريغ حبس ديمكدر) (مي
 ادات تأكيد) (داري فعل مضارع مفرد مخاطب طوئارسين يعني
 ايلرسين ديمكدر) (محصول تركيب) بر شخص بر جر كين بوزي بي
 كوردی كه گاهان بار لغتي طلب ايلردی و جهنم آتشمندن
 خلاص استر ابدی اول شخص بدی اي دوست بو يوز ايله جهنم
 ايچون بخيلك ايلرسين و اول بوزي آتشمندن دريغ ايلرسين (قطعه)
 چون نه بيني توروي خودزان رو * بر كسان ناخوشست و نني بر تو *
 (چون) ادات تعليل (نه بيني فعل في مستقبل مفرد مخاطب كورنرسين

دیمکدر (روی خود لامیه سنک یوز یکی دیمکدر) زاندر و اول وجه دند
 دیمکدر (پرکسان پر حرف صله خلقه دیمکدر) ناخوش بونده چرکین
 دیمکدر (نی حرف نفی) برینه حرف صله (محصول بیت) چونکه
 سن کور مر سینه کند یکی اول سپیدن خلقه چرکیندر سکا دکل یعنی
 کندک کور مدیکک ایچون ایو و خوش کلور * کر بدین رودر آشت
 فکنده * حیفه را آشتست نی پر نو * (که حرف شرط) بدین
 (یا حرف مصاحبت) بدین رو و یوز ایله دیمکدر (در حرف صله
 آشت) تا حرف خطاب سنی آشه دیمکدر (فکنده فعل مضارع
 جمع غائب یا غور لسه دیمکدر) حیفه یازق دیمکدر (برل حرف صله
 محصول بیت) اگر بو یوز ایله سنی آتسه پراغور لسه یعنی جهمه
 قور لسه حیفه آتسه در سکا دکل (عروض) بوقطعه بحر خفیفه دندر که
 فاعلاتن مفاعیلن فعلاً او لمشدر (مطایفه) زشت روی پیش طیب
 رفت که بر زشت ترین جایی دملی بر آورده ام طیب تیز در روی وی
 نکر ست گفت دروغ میگوید اینک روی ترا می بینم بروی هیچ دنبلی
 نیست * زشت روی (یا حرف وحدت بر چرکیند یوزلی دیمکدر) پیش
 طیب لامیه طیب قشقه دیمکدر (زشت ترین ترادات تفصیل
 یا حرف نسبت نون حرف تأکید) جایی یا حرف وحدت (دملی تشدید
 میم ایله نحر یافتند که اصلی دنبیلدر دمالده درلر دمل ده دیرلر چبان
 دیمکدر) یا حرف وحدت (بر آورده ام فعل ماضی متکلم وحده
 چبقار مشم دیمکدر) در حرف صله (روی وی لامیه) نکر ست نونک
 کسریله فعل ماضی مفرد غائب باقادی دیمکدر (دروغ بلان دیمکدر
 کذب معنا سنه) می کوئی سویلر سین دیمکدر (اینک آشته دیمکدر
 روی ترا) لامیه (را ادات مفعول سنک یوز یکی دیمکدر) می بینم فعل حال
 متکلم وحده کور بوم دیمکدر (دنبیل چبان) یا حرف وحدت (محصول
 ترکیب) بر چرکیند کیمسه طیب قشقه کیندی که چرکین رک بر محله
 بر چبان چقاردم مرادی عودت بریدر طیب تیرانک یوزینه باقادی
 دیدی بلان سویلر سین آشته سنک یوز یکی کور بوم اوزرنده هیچ
 چبان یوقدر زشته محلی وجهی اولدینه بین اشعار در (قطعه)
 زشت نیست که سلطان شرع نپسندد * که عضوه اه فرود از کر

برهنه کنی * زشتی یا حرف مصدر (که حرف بیان (سلطان شرع
 مجازا بیانیه مراد کتاب الله یا رسول عظامدر) نپسندد فعل نفي مستقبل
 مفرد غائب بکنز یعنی اذن و برمز دیمکدر (که حرف بیان (عضو هام
 فرود موصوفك صفت در (عضو معروف ها ادات جمع فرود اشاعی
 دیمکدر (مکر بل دیمکدر (برهنه بانك ضمیمه چبلاق دیمکدر (کنی
 فعل مضارع مفرد مخاطب ایلبه سین دیمکدر (محصول یت) چرکین
 لکندن ناشی در که سلطان شرع اذن و برمز که بیلدن اشاعی اولان
 عضوری چبلاق ایلبه سین یعنی اول اعضایی کشفه اذن و رخصت
 اولدینی چرکین لکندن ناشیدر * چور و یت از همه جازشت تربود
 چه عجب * که رو پوشی و جای دگر برهنه کنی * (چو ادات تعلیل
 رویت) سنك يوزك دیمکدر (همه جادن مراد عضولدر (زشت تر
 چرکیزك (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (چه عجب
 نه عجب استفهام معنایی وار در یعنی عجب و کل (که حرف بیان
 پوشی) باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب آورده سین یعنی ستر
 ایده سین دیمکدر (رو مقعولی (جای دیگر رویه معطوف غیری
 یرنجی دیمکدر (برهنه کنی چبلاق ایلبه سین (محصول یت) چونکه
 سنك يوزك جمع عضولدرن چرکیزكدر عجب دکلدر که بوز یکی
 آورده سین و غیری بر یکی آچه سین یعنی اعضای مستوره نك ستری
 مشروع اولدینی چرکین لکندن ناشی ایسه سنك يوزك زباده
 چرکیندر لایق اولان بوز یکی ستر ایدوب سائرینی آچار ایسه محل
 تعجب دکلدر (عروض) بوقطعه بحر محضت مخبوندر که مقاعلن
 فعلانن مقاعلن فعلن اولمشدر (مطایبه) شخصی بزرک ینی زنی را
 خواستگاری می کرد و در تعریف خود می گفت که من مردی ام از
 خفت و سبکباری دور و پراحتمال مکاره صبور زن گفت اگر تو پراحتمال
 مکاره صبور تیودی این ینی راجه ل سال نتوانستی کشید * شخصی
 با حرف وحدت (بزرک يوزك دیمکدر (ینی بیه اصلیه ایله بورون
 دیمکدر بزرک ینی بورنی یوزك دیمک اولور (زنی یا حرف وحدت
 را ادات صله (خواستگاری هر کسدر خواسته ایله آوردن هاء رسمی
 کافه تبدیل اولنوب خواستکار اولمشدر استقه کتور یچی دیمکدر

طالب معناسنه در خواستارده بوه منادودر (یا حرف مصدر) می کرد
ایلا ایدی دیمکدر (تعریف خود مصدرک مفعولنه در کنندنی
تعریفده) می گفت سوبلا ایدی دیمکدر (که حرف بیان (مردی
یا حرف وحدت) همزه حرف نوسل (میم ضمیر متکلم بر آدم دیمکدر
(خفت مصدر در خفیف لك معناسنه) سبکبار وصف ترکیبدر
خفیف یوکلای دیمکدر خفیف معناسنه مستعملدر (یا حرف مصدر
خفته عطف تفسیری واقع اولشددر) خفت وسبکباری هر شیشه منفعل
اولوب وکوردیکنه میل ایدن هوا وهوسنه تابع شخصه دیرلر ترکیجه
بینی صوق خفیف العقل دیمکدر ((دور بعید معناسنه) احتمال مکاره
مصدرک مفعولنه در احتمال افتعال باندن مصدر در یوکلتمک معناسنه
مکاره مکروهک جمیدر مکروه کوکل قبول ایتدیکی شیشه دیرلر
(اصبور مبالغه) وزنلرنددر زیاده صبرایدی دیمکدر (نیودی فعل نفی
ماضی مفرد مخاطب اولمیه ایدک دیمکدر) بینی را را اادات مفعول
یورنی دیمکدر (جهل سأل قرق سنه دیمکدر) (توانستی فعل نفی
ماضی مفرد مخاطب قادر اولمز ایدک دیمکدر) کشید فعل ماضی مفرد
یوتده مصدر معناسنه در (توانستی ده بوی مضارعت اولدیفندن
چکمکه قادر اوله مز ایدک دیمکدر) (محصول ترکیب) بریموک یورونلی
شخص بر خا تونه طالیلاک ایلدی یعنی نکاحله الملق مراد ایلدی
وکنندنی تعریفده دیرایدی که بن بر آدم که خفت وسبکبار لغدن
دور و مکروهلری یوکلتمکه صبور یعنی اولور اولمز شیشه انفعال الیم
وقایم کنش زن دیدی اگر سن مکروهلره صبور اولمیه ایدک یو بورنی
خرق ییل چکمکه قادر اوله مز ایدک یعنی بو اذایه تحمل ایدن هر شیشه
تحمل ایدر (قطعه) از بینی بزرک تو بار بست بر همه * تاکی بهره
روی سوی این و آن نهی * بینی بزرک تو موصوفک صفته ولایه سنک
یوکل بورنکدن دیمکدر (بار بست سین و اادات خبر) یا حرف وحدت
(بار یوکل دیمکدر) بر همه تقدیری بر همه خلقتدر (تا حرف انتها) کی
جن دیمکدر (بهرزه یا حرف مصاحبت) هرزه باطل و عبث دیمکدر
(سوی این و آن لامیه سوی جانب معناسنه در) نهی فعل مضارع
مفرد مخاطب قویه سین دیمکدر (محصول بیت) سنک یوکل بورنکدن

مجموع خلق اوزره يوك يعنى ثقلت واردر نيجه به دك باطل ايله يعنى
عبث ييره اونك يوك جانسه يوز قويه سين يعنى توجه ايله سين
حاصلى سنك انك منفور عالم ايكن نيجه برخلفه توجه ايدوب ثقلت
ويرسين * هر لحظه سجده نونه از بهر طاعتست * باركران يني
خود بر زمين نهى * هر لحظه هروقت ديمكدر (سجده تو لاميه
سنك سجده ديمكدر) نه حرف نقي (بهرادات تعليل) طاعت عبادت
معناسته در (باركران يني خود لاميه باركران آغريوك ديمكدر
(محصول يني) هر وقت سنك سجده عبادتن ايچون ديمكدر
كندى بورنوكل آغريوك ييره قومق ايچوندر (عرض) بوقطعه
بهر مضارعند ركه مفعول فاعلات مقاعيل فاعلى اولور (ظريفي)
شخصى را ديد كه موى بسيار پر روى اودميده بود گفت اين موى هارا
بكن پيش از انكه روى تويسر كردد * ظريفي و شخصى يالرى وحدت
ايچوندر (را اداات مفعول) كه حرف پيسان (موى بسيار چوق قبل
ديمكدر (روى او لاميه دميه ماضين قسمدر ظاهر اولمش اولور مش
ديمكدر) بود اداات ماضى ايدى ديمكدر (موبها را اداات مفعول ها
اداات جمع قيللرى ديمكدر) بكن باء تا كيد ايله و فتح كاف عريله
فعل امر حاضر مفرد قوپار ديمكدر (پيش از انكه اندن مقدمه
(روى تو لاميه كرد فعل مضارع مفرد غائب اوله ديمكدر
(محصول تركيب) بر ظريف بر شخصى كورد يكد يوزى اوزره چوق
قبل ظاهر اولمش ايدى يعنى يوزنده قبل جو غالمش ايدى ايدى
بوقيللرى قوپلار اندن مقدم كه سنك يوزك باش اوله يعنى يوزك
باشك كي اولمزدن مقدم قوپار (قطعه) خواجه هر روز اكر بموجبه
* از رخ خود نه موى بر كريد * بموجبه (با حرف مصاحبت
موجبه جنبسته ديمكدر نه حرف نقي) بر كيرد فعل مضارع مفرد
غائب قوپره ديمكدر حرف نقي بوكامصروف اولديقتدن قوپرميه
ديمكدر (محصول يني) خواجه هر كون اكر جنبسته ايله بلكمغندن
قبلى قوپاروب بوليه * چند روزى چوبكزرد بروى * رويش
از موى حكيم سر كيرد * چند روزى با حرف وحدت بر قاج كون
ديمكدر (چو اداات تعليل) بكزرد باء تا كيد ايله فعل مضارع مفرد

غائب دیکدر (بروی ائک اوزرینه دیکدر (رویش شبن ضمیر
خواجده به راجعدر (حکم سر پانیه باش حکمی (کیرد فعل مضارع
مفرد غائب طور دیکدر (محصول یئت) بر قاج کون چونکه ائک
اوزرینه کچر سه یعنی قیلارینی قویاروب یولز سه یوزی قیلدن باش
حکمنی طوتار یعنی باشی کبی اولور (عروضی) یوقطعه بعر خفیفنددر
که فاعلان مفاعیلن فعلن اولور * مطایبه معنائیه وعقیل ین
ای طالب باهم نشسته بودند معنائیه کففت ای اهل شام هیچ شنیده اید
قول الله تعالی انجا که می گویند (تبت بدانی اهل بیت) گفتند آری گفت
ایولمب هم عقیل است عقیل گفت ای اهل شام هیچ شنیده اید قول الله
تعالی انجا که میگوید (وامرأه حاله الخطب) گفتند آری حاله الخطب
نعمه معلویه است * باهم برابر نشسته بودند اوتورمش ایلدر نشیده اید
جمع ماضیدن قسمدر ایشتمش مبرکدر دیکدر (قول الله لامیه
الله ذمالینک قولنی دیکدر (انجا که لول محله گاه) (میکوید بیورر
(تبت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه هلاک بولدی دیکدر) (بدایدک
شنیه سیدر اصلی بدانیدی ای به اضافه نون ساقط اولوب یتنا
قللور حالت رفعدر الفایله تبتک فاعلی ایکی الی دیکدر ایکی الدن
معمی ادایتیدر (ولاتلوهوا بایدیکم الی التهلکة) ده بولدیچی کبی بدان
همی اد بعضیلر حقیقه جل ایلدیلر (وقنا که رسول الله علیه السلامه
(وانذر عشیرتک الاخرین) نازل بولدیسه انقاری جمع وانذار
ایلدی ابولهیب بدنی تبالک الیهذا دعوتنا یعنی خاشا ثم خاشا خمیران
سکا اولسون بولک ایچونمی بزی دعوت لیلدک و برطاش الیه که اته
یوسوره نازل بولدی وایکی لیلله طاش الدیفیچون الاری هلاک اولدی
ایا خود یلدن می اد دنیا و آخرتدر (ای اهل بیت عبدالمطلب اوغلیدر
انزای رسول علیه السلامه قصه باید ردی کینه سیله ذکر اولفشددر
تیمرتسدن ایچون یاخود اسمی عبد العزی اولدیفسدن استکراها
کینه سیله ذکر اولندی تب اخبار بعد اخباردر یاخود تب کسبندن اخباردر
تب مذکر اولهرق کندندن اخباردر (گفتند فعل ماضی جمع غائب
دیدیلر دیکدر (آری ادات تصدیق اوت دیکدر) (هم عقیله لامیه
(وامرأه امی ائنه قاری دیکدر اسمی ام جیلله در حرک قزیدر

ابوسفیانك همشیره سی اولور سیصلی نك فاعلی اوزرینه معطوفدر
ضمیر ابی لهب ره راجعدر (حاله مبالغه ایله اسم فاعل مفرد مؤنث
یوکلنجی دیمکدر) الخطب اودون دیمکدر خطب جهنم مراددر
زیرا بولهب قاریسی رسول الله مغیلان دبدکلی دیکنی دوکر
ایدی مبارک قدم شریفلرینه باتوب اذا اولسون ایچون اول سیدن
جزا من جنس العمل اوله رق مجازایله اخبار اولندی وحقیقته
ابی لهبی دخی عام بدرده سیاع پاره لمشددر تفصیلی سیرلرده وارددر
مراد ایند نلر نظر ایلسونلر (عمه معاویه لامیه عم بابانك ارکک
قرنداشنه عمه قیرقرنداشنه دیرلر (محصول ترکیب) معاویه وعقیل
ابن ابی طالب برابر اوئورمش ایدیلر معاویه دیدی ای اهل شام
هیچ ایستمش می سکر الله تعالینك قولینی اول محله که بیورر (تبت یدنا
ابی لهب وتب) یعنی ابی لهبک کندی یاخود ابکی الی هلاک اولدی
یاخود دنیا و آخرتی تلف وخسران اولدی دیدیلر اوت ییلورز
دیددی ابی لهب عقیلک عمی سیدر عقیل دیدی ای اهل شام هیچ
ایستمش می سکر الله تعالینك قولینی که بیورر (وامرأه حاله الخطب)
یعنی ابولهیبک امرأه سی بقینه جهنم اودونی حاله لکنه ابرشون
دیدیلر اوت ییلورز دیدی حاله الخطب معاویه نك عمه سیدر (قطعه)
چون نیست در تو منقصتی عیب دیگری * کردن بآن نه قاعده مرد
باهشت * چون ادات تشبیه (چون نیست بوق کبی دیمکدر) منقصت
نقصان وقصور معناسنه در یا حرف وحدت (عیب دیگری غیربی
تعیب دیمکدر) (کردن ایلک معناسنه در) (بآن یا حرف مصاحبت
آن منقصته اشارتدر) (نه حرف نفی) (قاعده مرد لامیه) (مرد باهشت
هوشدن محفقد عقل دیمکدر باهشت عقلی دیمکدر) (محصول بیت)
سند بر نقصان بوق کبی غیرک عیبی اول نقصان ایله ایلک عاقل آدمک
قاعده سی دکلدر حاصلی سنده اولان عیب ایله غیربی تعیب ایلکک
کار عاقل دکلدر (شارح چون تشبیه اولدیغنی بکرده مدیکنددن
جیع نسخنه ره مخالف هست یازمش عفی الله عنه * او خامشت
از تو و از عیب تو چرا * کو یا کنی بعیب خود آزا که خامشت *
او دیگره راجعدر) خامش خاموشدن مخفف ساکت دیمکدر (عیب تو

لامبه (چرا اینچون دیکدر) (کو یا صفت مشبهه سو بلیجی دیکدر
 (کنی فعل مضارع میزد مخاطب ایلله سین دیکدر) (صکوبنا کنی
 سو بلدر سین دیکر اوور) (بعیب خود لایحه) (با حرف صله) (آنا
 را ادات مفعول) (که حرف رابط) (محصول بیت) (اول کیمسه سندن
 وسنک عییکدن خاموشدر نیچون کندی عییکه اول کیمسه بی خاموشدر
 سو بلدر سین (عروض) (یو قطعه بحر مضارع ندر که مفعول
 فاعلات مفاعیل فاعلات اولور) (مطایبه) (علوی باشخصی در انشای
 خصوصت گفت مرا چون دشمن میداری و حال آنکه تو باموری
 آنکه در هر نماز بر من صلوات فرستی و بگوئی اللهم صل علی محمد
 و علی آل محمد گفت من الطیبین الظاهرین نیز میگویم تو از آن بیرونی *
 علوی یاه اول نسبت ثنی وحدت) (باشخصی با حرف مصاحبت
 با حرف وحدت) (انشای خصوصت بنائیه) (خصوصت خصمعلق یعنی
 غوغا و مجادله ایلک دیکدر) (مرا را ادات مفعول بی دیکدر) (چون
 روم ضمیمه نیچه دیکدر) (میداری طوئارسین دیکدر) (آنکه اوله که
 دیکدر) (مأموری با حرف خطاب مآ ورسین دیکدر) (با آنکه با
 حرف صله اکا دیکدر) (بر من بنم اوزریمه) (فرستی فعل مضارع
 مفرد مخاطب فاک کیمرله ارسال ایلله سین دیکدر) (و بگوئی
 بویه دیه سین دیکدر) (اللهم یم مشدده ندا مقامیده در یا الله دیک
 اوور) (صل فعل امر حاضر مفرد مخاطب سن صلوات انزل ایلله
 دیکدر) (علی محمد حضرت محمد آورده) (و علی آل محمد دخی محمد صلی
 الله تعالی علیه وسلم آل و اولای اوزریمه صلا ورجت انزال ایلله
 آل لفظی برفاح معتاده مستعملدر بونده فائیک مر دی ولاد معناسنه
 اولدیندر) (گفت فاعلی بنحیسه راجعدر) (من حرف تبعیض) (الطیبین
 طیبیک جمیدر کوزلر یعنی اخلاق ذمیه دن بالکلیه پاکلر) (الطهرین
 طاهرلر جمیدر محو ثامن پاکلر دیکدر) (نیز دخی دیکدر) (میگویم
 سو بلرم دیکدر) (از آن اندن دیکدر) (بیزونی با حرف خطاب طشره سین
 یعنی خارجین دیکدر) (محصول ترکیب) (بر علوی باشخص ایلله
 غوغا و مجادله ارا سنده دیده بی نیچه دشمن طوئارسین و حال بو که
 سن مآ ورسین اکا که هر نماز ده بنم اوزریمه صلوات ارسال ایلله سین

ودينه سين اللهم صل على محمد و على آل محمد يعني يا الله سين محمد
 و محمد آل او زر مصلوة انزال ايله دي مصلوة ارسال ايدر سين خصمي
 ديدى من لطيفين الطاهرين دخی دېرم نين ايدن خارج سين يعني
 بن آل محمد لطيفين و طاهرين نين غر ادايدرم من خارج فالور سين ديدى
 (قطعنه) اى كه زاک نبي مى شمري خو يش را * هست کواھت بران
 پاى ذات وصفات * (اى كه اى كس كه تقدير نده در) آل نبي لاميه
 مى (ادا ت حال شمري شبنك و ميک صمبله فعل مضارع مفرد مخاطب
 ضاير سين ديمكدر (خو يش را را ادا ت مفعول كنديكى ديمكدر
 هست) ادا ت خبر ذات وصفاته مقيد در (کواھت تا حرف خطاب
 كواھ شاهد ديمكدر سكا شاهد ديمك اولور (بران انك اوزرينه ديمكدر
) پاى ذات لاميه يا حرف مصدر ذات كلكي ديمكدر (محصول يث
 اى كېسه كه كنديكى اولاد نبي دن صاير سين انك اوزرينه يعني
 بود عوايه سكا شاهد ذات وصفات كلكيدر يعني ذات وصفاتك پاك
 اولسيه شرافتي اثبات ايدر سين والا ثبات ابد مزين * چون تودم
 از طيبين مى زنى و ز طيبات * كو صفت طيبين با صمت طيبات * (چون
 ادا ت تعليل (دم نفس دم اور مق ادا ت كنديكى در) مى حرف حال
 زنى) فعل حال مفرد مخاطب اور سين ديمكدر (كو فني ديمكدر
 صفت طيبين) بيان به با حرف زديد (صمت اسلوب عجم اوزره باطويل
 باز بلور) صمت شبنك كسريه علامت معنا سنه در (طيبات اضافت بيان به
) محصول يث) چونكه سن طيبات و طيبين دن دم اور سين فني طيبين
 صفتي با خود طيبات علامتي (عروض) بوقطعه بحر منسر چندر كه
 اصلي مستفعلن مفعولات مستفعلن مفعولات ايدى صدر وابندايه
 و حشو ثابله طي طاري اولش صدر طي در ذنجي ده واقع اولان ساكني
 حذفه دير لر مستفعلن دن فاسا قضا اولوب مستفعلن فالور مستفعلن لفظنه
 تبديل اولنور حشو اوليه عروض و منسر بنه طيدن صكره كسف دخی
 كمشدر كسف مفعولاتن تانك حذفه دير لر مفعولا فالور طي ايله
 در دنجي ساكن كه واو در دوشتر مفعولا فالور فاعلن لفظنه تبديل اولنوب
 بر مصرعى مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن اولور كه منسر ح مطوى
 مكسوف اولور (پوزن بحر رجزدن اولق احتمالي وار در رجز كه

مستعملان در درت کرده طی ایله مقتعلن او اور رفع ایله فاعلن او اور
 رفع یکی سبب خیف متمحاقب جمع اولان جزده ربینی حذفه دیوار
 تفععلن فالور فاعلن لفظنه تبدیل اولنور رجز مطوی مرفوع دیوار
 (مطایبه) مدعی خود را بصورت علویان آراسته بدعوی آن نسب
 عالی بر خاسته * (مدعی اکثر با دعوی کذب اینده نه دیوار) خود را
 را ادات مفعول کنیدی دیمکدر (بصورت علویان پیسانیه با حرف
 مضاجعت با حرف نسبت الف نون ادات جمع علویان بصورتیه دیمکدر
 آراسته) ماضیدن قسمیر بزه مش معناسنه (بدعوی آن نسب عالی
 پیانیه و موصوفه صفتیه اضافیدر با حرف صله) بر خاسته قانقمش
 دیمکدر (محصول ترکیب) بر مدعی کندوی علویان بصورتیه بزه مش
 یعنی لول دیارده شیر فاعلامتی نه ایسیه اکاکیر مش و اول عالی اولان
 نسب بدعواسته قانقمش (یت) در دعوی وی عیان نه از ضیق فروغ *
 بردوش کبسونان کوهان دروغ * (در دعوی وی انک دعواسنده
 دیمکدر) عیان آشکاره دیمکدر (نه حرف ننی یوق دیمکو) صدق
 مصدر دروغ رلق معناسنه (فروغ پارلق معناسنه در) بردوش
 اوموزی اوزره دیمکدر (صحیح کبسونان الف نون ادات جمع کبسونان
 صاحب بولکی که بوحوالده مشایخ طریقتده نمایاندر اعجامده علامت
 سیادت ایش بوراده دستار خطرا اولدینی کی) کوهان شاهد ر
 دیمکدر (دروغ اضافه اضافت پیانیه یلان شاهد ری دیمکدر
 (محصول یت) انک دعواستنده عیان و آشکار صدق دروغ یعنی
 علامت یوق حاصلی سوزی صادق اولدینی دعواسنده ظاهر
 اوموزی اوزره صاحب بولکتری یلان شاهد ری (عروض) بوییت
 بحر هن چندندر که صیدر و ابتدا اخرج جشواولر مقبوض ثانیلر
 مکفوف عروض و ضرب مجذوف بر مصرعی مفعول مفاعلی مفاعیل
 فاعلن اولور * بر صاحب دنی برآمد از جای بیست و ویرا صدر نساند
 و خود در صف نعال نسبت هر چه طلب داشت زیادت ازان
 عطا کرد در وقت خروجش ادب مشایعه یجای آورد اصحاب بگفتند
 ما این شخص ای شایسم نسب وی ازین نسب دور ست و دعوی
 وی رین صورت کذب و زو ست نه پدرش را ازین خاندان بویست

و نه مادرش را درین خانواده روی * بر حرف صله (صاحب دل
 اهل الله معانسه در (یا حرف وحدت (بر حرف تأکید (آمد
 فعل ماضی مفرد غائب کدی دیمکدر (بحسب باء تأکید (فعل ماضی
 مفرد غائب صغیرادی دیمکدر (ویرا را اذات مفعول آنی دیمکدر (بر
 حرف صله (صدر گوشه دیمکدر (نشاند فعل ماضی متعدی مفرد
 غائب او توردی دیمکدر (خود کنندی دیمکدر (صف صیره دیمکدر
 (نعال نعلک جمعیدر پاپوشلق دیمکدر (نشست فعل ماضی مفرد غائب
 او توردی دیمکدر (طلب داشت استندی دیمکدر (زیادت تا سلوب
 عجم اوزره طویل یازمشدر (عطا کرد و پردی دیمکدر (وقت خروج
 بیانه شین ضمیر مدعیه راجعدر (ادب مشایقه بیانه مشایقه مفاعله
 بایتن فصدردر مسافری برابر چقرمغه دیرل (بحسب ای آورد برینه
 کتوردی دیمکدر (این شخص را را اذات مفعول پوشخصی دیمکدر
 (بی اذات حال (شناسیم فعل مضارع متکلم مع الغیر یلورز دیمکدر
 (نسب وی لامیه (دعوائی وی ده بویه (کذب وزور عطف
 تفسیر یز به حرف نفی (پدرش را را اذات تخصیص انک باباسنک
 (این خاندان بو خاندان رسولتن (بویی یا حرف وحدت بر فوقی دیمکدر
 (مادرش را پدرش را کینده انک باباسنک دیمکدر (خانواده نسب عالی
 دیمکدر (و و و یا حرف وحدت بر یوز دیمکدر (محصول ترکیب (اول
 مدعی بر صاحب ده کدی صاحب دل پرندن صغیرادی و آئی گوشه به
 او توردی و کیندیسی پاپوشلقده او توردی یعنی امثالی او توردی هر نه
 استندی ایسه استدیکنندن را یادم و پردی انک چیقاجق وقتیده یعنی
 کیدر کن ادب مشایقه بی برینه کتوردی (صاحب دینیلر بر پوشخصی
 یلورز انک فسی یلورز انک نسبندن اوزلقدر و بصورتده انک دعوائی
 یلاندر نه انک باباسنک بو خاندانندن برقوقوسی واردر یعنی وزه مقداری
 مناسبی یوقدر و نه اناسنک بونسب عالیده یوزی واردر یعنی وجهه ما
 تعلقی یوقدر (قطعه) مادرش شهر کرد وطنه کداسته * پدرش
 دیلک بند و دولت زاش * مادرش ضمیر مدعیه راجعدر انک اناسی
 دیمکدر (شهر کرد وصف ترکیب دو شهر دولانی یعنی جرار دیمکدر
 کرد کاف عجمک فتحه در (خانه کداده بویه اودنچیس دیمکدر

(پدرش مادرش کی باباسی دیمکدر) دیک بند وصف تر ضعیفیدر
 چوملکچی دیمکدر (دوک تراش ده بویله ایک یو نیچی یعنی اینگی
 دیمکدر (محصول یت) : انک اناسی شهر دولانی جرار واودیلنجیسی
 باباسی چوملکچی وایکجیدر غالباً یتلرنده بواسف ارازل ناسدن
 اولق محملدر باخود شرفا ارباب حرف اولق قانونلرندن دکلدر
 * آن یکی از قبیلۀ ارازل * وین دکر از طویله او باش * آن یکی
 اول بریسی دیمکدر که مادره اشارتدر (قبیلۀ ارازل لامیه) (ارزال
 رزیک جعیدر رزیلار یعنی دنی وید اصلار قبیلہ سندن) (این دکر
 بودخی دیمکدر که پندره اشارتدر (طویله او باش لامیه طویله ترکیه
 تحریف ایدوب طاووله دیرلر) (او باش قح همزه ایله ایدن دیو تعبیر
 اشدکلری طساقه در (محصول یت) اول بریسی یعنی مادری رزیلار
 قبیلہ سندن و بودخی یعنی باباسی ایسزلر طاووله سندندر حاصلی
 ایکبسی دخی سو بسزدر دیو شیخه اعلام ایلدیلر (عروض) بقطعه
 بحر خیمقدنر فاعلاتن فاعلاتن اولشدن * صاحب دل گفت
 آنچه ما کردیم نه لایق صادقان خانواده است بلکه فراخود مدعیان
 از راه افتاده است * آنچه اول نسنه که دیمکدر (فماضی متکلم مع
 الغیر بز دیمکدر) (کردیم فعل ماضی متکلم مع الغیر ایلدک دیمکدر) نه
 حرف نفی (لایق صادقان ابن خانواده لامیه در) بلکه احاطه اشراک
 (فراخود مدعیان لامیه فراخود در خور کی لایق معناسنددر) (از راه
 افتاده مدعیانک صفتی) (از راه افتاده بولدن دوشمش دیمکدر غریب
 معناسنه) (محصول ترکیب) صاحب دل دیدی اول نسنه که بوایلدک
 بوخاندانک صادقانک لایق دکلدر یعنی حقیقتسده بونصب عالمی به
 منسوب اولنره اکرام بویله اولماز اولنره اکرام حدیمزدن دکلر بلکه
 بواکرام بولدن دوشمش غریبک لایقیدر (قطعه) هر کس زخاندان
 نبوت نصیب یافت * تعظیم او وظیفه هر بی نصیب نیست * هر کس
 کس یونده اهل الله و سعادتلودیمکدر کلستلده (ناکس بریت نشود
 ای حکیم کس) (ده اولدیغی کی نه کیم ترکیده آدم اولمزدیدکلری کی که
 او کلامده بومعنا به در تفکر تنل علی ما هو المقصود) (خاندان نبوت
 بیانیه) (نصیب حصه دیمکدر) یافت فعل ماضی مفرد غائب (تعظیم او

مصدرک مفعولته در اکا تعظیم دیمکدر (وظیفه هر بی منصبه لامیه
 وظیفه بونده مراد معناسنه در تنه کیم ترکیبه ده شایعند که به وظیفه
 دیرلر (بی منصب بی نواسه عادتین دیمکدر) (مخصوص بیت) هر سعادتلو
 نبوت خاندانندن نصیب و حصه بوندی حاصلی آل رسوله اکرام
 ائله فیضیاب اولدیلر اکا تعظیم هر سعادتنسرتک وظیفه سی دکلدر
 وظیفه مقدر معناسنه ده اولور رزقک لازمدر اول وقت معنا خاندان
 نبوتدن سعادتلیر فیضیاب اولورلر اکا تعظیم سعادتنسرتک مقدری
 دکلدر زیرا تعظیم اینسه سعادتی اولمش اولور * هست او غریب
 دهر براه محبتش * کرمال و ملک و جاه و بازی غریب نیست * هست
 ادات خبر دهره مقید در دهر دنیا دیمکدر (غریب دهر لامیه
) براه محبتش با حرف طرف شین ضمیر آن رسوله راجعند (جاه منصب
 دیمکدر) (بازی بله تا کید ائله فعل مضارع مفرد مخاطب اویناده سین
 دیمکدر غریب بونده عجب معناسنه در) (مخصوص بیت) آل رسول بوعالمک
 غریبدر انک محبتی بونده اکرمال و ملک و جاه اویناده سین عجب
 دکلدر (عروض) بوقطعه بحر مضارعند که مفعول فاعلات
 مفاعیل فاعلات اولور (مطایبه) خلیفه با اعرابی از بادیه طعام
 میخورد در آن ائله نظرش بر لقمه وی افتاد موی بی چشم وی درآمد گفت
 ای اعرابی آن موی را از لقمه خود دور کن اعرابی گفت بر مانده کسی که
 چند آن دو لقمه خورنده نکرد که موی را بیند طعام نتوان خوره
 دست باز کشید و شوکتد خورد که دیگر بر مانده وی طعام نخورم *
 با اعرابی با حرف مصاحبت (بادیه چول دیمکدر) (می ادات حکایه
) خورد فعل ماضی مفرد یرایدی دیمکدر (در آن ائله اول ائله
) نظرش شین ضمیری خلیفه راجعند (بر حرف صله) (لقمه وی لامیه
 انک لقمه سنه) افتاد دوشده دیمکدر (موی با حرف وحدت بر قبل
 دیمکدر) (بی چشم وی با حرف صله اضافت لامیه) (وی ضمیری خلیفه به
 راجعند) (درآمد کردی دیمکدر) (موی را ادات مفعول) (لقمه خود
 لامیه) (دور کن بعد ائله یعنی قویار دیمکدر) (بر حرف طرف) (مانده کسی
 لامیه با حرف تنکیر مانده طعام سفره سی دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (چندان اولقدر دیمکدر) (در حرف صله) (لقمه خورنده لامیه

خورنده ییچی دیمکدر (نکردنوک کسری و کافک فخیله فعل مضارع مفرد غائب بجه دیمکدر) که حرف بیان (مویی یا حرف وحدت) را ادات مقعول (پنده فعل مضارع مفرد غائب ~~صکوره~~ دیمکدر) (توان خوردیمک کرک دیمکدر) خوردماضیدر لکن مضارعه مقارن اولوق حبسبده مصدر مضارعه کلشدر (پاز کشید کپرو چکلادی دیمکدر) (صوکنده لندیمعنا سنده در) خورد فعل ماضی اند ایچدی دیمکدر (که حرف بیان) (دیگر بردخی دیمکدر) (برمانده وی بر حرف استعلا اضافت لامیه انک سفره سی اوزره دیمکدر) (نخورم فعل نفی مستقبل متکلم وحده پییم دیمکدر) (محصول ترکیب) خلیفه یادیه دن راعرابی ایله طعام بیرایدی اوله ائشاده خلیفه نک نظری انک لقمه سنده دوشدی برقیل کوزینه کیردی یعنی ایلشمدی دیدی ای اعرابی اول قبلی گندی لقمکدن قو پار آیر اعرابی دیدی شول کیمه نک سفره سنده طعام ییمک کرک که اولقدر ییچی نک لقمه سنده بجه که برقبلی کوره یعنی لقمه ده برقبلی کوره جک قدر لقمه یه بقان کیمه نک سفره سنده طعام ییمک کرک دیدی والینی کپرو چکلدی واند ایچدی که بردخی انک سفره سی اوزره طعام ییدیم (قطعه) چومیزبان بئهدخوان مکرمت آنجه * که از ملاحظه میهمان نکار کند * (جوادات تعلیل) میربان صاحب مسافر دیمکدر (بئهد پاه تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب قورسه دیمکدر) (آنجه اول اعلادر) (که حرف بیان) (ملاحظه خاطره کلن شی دیمکدر) (میهمانه اضافت لامیه) نکار ~~صکند~~ بآن چاوه یعنی اول سمتلره او غرامیه (محصول یت) چونکه اوصاحی اکر ام سفره سنی قویه اول اعلادر که مسافرنک خاطرنه کله جک شیدن بآن چیره * نه انکه برسر خوان لقمه لقمه اورا * بریز چشم یئند بدل شمار کنند * (نه حرف نفی) (آنکه اول دکلکه دیمکدر) (برسر خوان سفره باشند دیمکدر) (لقمه لقمه اورا انک هر لقمه سنی دیمکدر) (بریز چشم با حرف مصاحبت کوز آلتیه یعنی کوز اوجیله دیمکدر) (پند فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر) (بدل با حرف مصاحبت کو کلی ایله) (شمار کنند سایه دیمکدر) (محصول یت) صاحب خانه مسافر مضبر اوله جق ایشی ایله دن احتراز ایده اوله دکلکه سفره باشند انک هر لقمه سنی کوز اوجیله کوره

کو کلی الیه صایه یعنی قاج لقمه یا بدی یکی تعداد ابدیه (عروض) بوقطعه
 بحر بحث بخوندند که مفاصلن فعلاتن مفاصلن فعلن اولمشدر
 (مطایبه) جعی نشسته بودند و سخن کمال و نقصان رجال در پیوسته
 یکی ازان میان گفت هر که دو چشم بینا ندارد دینم مردست و هر که
 در خانه عروس زیناندار دینم مردست و هر که وقوف بر ساحت دریا
 ندارد دینم مردست نایبانی در مجلس حاضر بود که زن نداشت
 و ساحت نمی دانست بآنک بروی زد که ای عزیز عجب مقدمه آوردی
 و مرا از دایره مردی چنان دور انداختی که هنوز دینم مردی درمی باید
 تا نام هیچ مردی بر من نیاید * جعی یا حرف وحدت (نشسته
 ماضیدن فمصدر او تومش دیمکدر) بودند ادات ماضی جمع غائب
 ایدیلردیمکدر (سخن کمال بیسایه) نقصان رجال لامیه رجال پونده
 ناسدن عبارتند یعنی خلعت کالی و نقصانی سوزینی (در پیوسته
 او اشدرمش دیمکدر) قاعده سجع اوزره بودند مقدر در (یکی بری
 دیمکدر) ازان میان اول اوزره دن یعنی ایچلرندن بری دیمکدر
 (هر که لر هر کس که تقدیرنده در) یتنا صفت مشبهه در کور بیجی دیمکدر
 ندارد (نی دن عبارتند اولیه دیمکدر) نیم یارم دیمکدر (نیم
 مرد است) یارم آدمدر (در خانه اوده دیمکدر) عروس زیبا موصوف
 صفتند در (عروس پونده کلین دیمکدر) زیبا بافتن فلی دیمکدر (وقوف
 خبر معنایند در (بر حرف صله) سباح در یا مظهر وفک ظرفه اضافتیدر
 سباح بوزمک (نایبانی یا حرف وحدت) یتنا کوردیمکدر (در مجلس
 مجلسده) حاضر بود حاضر ایدی (که حرف بیسان) ندانت کذلک
 نی دن عبارتند بوق ایدی دیمکدر (نمی دانست نون حرف نی
 می ادات حکایه) دانست فعل ماضی مفرد غائب یلرایدی دیمکدر
 بآنک (چاغرمق) بروی اکادیمکدر (زد فعل ماضی مفرد غائب آوردی
 دیمکدر) بآنک زد یک چاغرمق دیمک اولور (که حرف بیان) مقدمه
 یا حرف وحدت همزه حرف توسل (مقدمه کلام مدله دیرلر
 آوردی) فعل مضارع مفرد مخاطب کنور دیمکدر (هر امینی
 دیمکدر) دایره مردی بیایه یا حرف مصدر آدملک دایره سندن دیمکدر
 (چنان ایچلین دیمکدر) انداختی فعل مضارع مفرد مخاطب آتدک دیمکدر

(که حرف رابط (هنوز الان دیمکدر) در حرف ناکید می باید فعل
 حال مفرد غائب کرکدر دیمکدر) تا حرف تعلیل (نام هیچ مردی بیانه
 یا حرف مصدر هیچ مردک نامی) برمن بکا دیمکدر (شاید فعل
 مضارع مفرد غائب لایق اوله دیمکدر) (محصل ترکیب) بر جمع یعنی
 بر الای کیمسه او فور مش ایدیلر و خلقک نقصان و کمال سوزینی
 اولشدر مش ایدیلر ارا لرندن بری دیدی هر کیمسه که ایکی کورد
 کوزی اولیه یارم آدمدر و هر کیمسه که اوئده بقشقلی کلنی اولیه یارم
 آدمدر و هر کیمسه که در یاده یوزمکه وقوفی اولیه یارم آدمدر برکود
 مجلسده حاضر ایدی که قاریسی یوق ایدی و یوزمکه بیلر ایدی
 ا کا یعنی بو کلامی سوبلینه یک چاغردی که ای عز بزعب بر کلام مدلل
 کتوردلر و بی آدمک داره سندن انجلین اوزاق ایندک که الان
 یارم آدمک کرکدر تا کیم بکا هیچ مردک نامی لایق اوله یعنی یارم
 آدمک اولیدی نام آدم اولمق زمره منه داخل اولوردی (قطعه)
 چنان ز پایه مردی قناد خواجه برون * ز بس فسر دی و خام ریشی
 و سیردی * چنان انجلین دیمکدر (ز پایه مردی بیانه یا حرف مصدر
 پایه مرتبه معنایه در مردک مرتبه سندن دیمک اولور) (خساد فعل
 ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر) افتاده من مخفف (برون طشره
 دیمکدر) بس چوق دیمکدر (فسردی یا حرف مصدر کاف هاء
 رسمیدن مبدل) (فسرده فالت و سبتک ضمه) (له حسب اللفه طوکش
 دیمکدر) استمالر زنده جاهل دیمکدر (خام ریشی وصف ترکیبندو یا
 حرف مصدر) (حسب اللفه یاره سی اوکلدی یا خود تازه صفالی
 دیمکدر) اما استمالر زنده بی تدبیر دیمکدر (سردی یا حرف مصدر
 سرد صوق دیمکدر) (محصل بیت) انجلین آدمک مرتبه سندن
 خواجه طشره دوشدی چوق جاهلکند و بی تدبیر لکنندن
 و صوق لغتدن یعنی بویله اخلاق ذمیمه دن ناشی خواجه آدمک
 مرتبه سندن انجلین یعنی اول مرتبه خارج فالتی * که کر هزار
 فضیلت رسد ز مردانش * قدم برون نهاده از حدود نامردی *
 که حرف رابط (که حرف شرط) فضیلت آرتعلق معنایه در
 (رسد فصل مضارع مفرد غائب ابریشورسه دیمکدر) (مردان) بوزده

اهل الله معناسند در (نهضت فعل مضارع منفی مفرد غائب قویه من
 دیمکدر) (حدود منور دیمکدر) (حدود نامردی بیانیه باحرف مصدر
 (محصول بیت) خواجه آدمک رتبه سندن بر مرتبه خارج قالدی که
 اگر اهل الانم دن یک فضیلت ابریشورعه یعنی انکرت نظر کیمیا از رتبه
 مظهر اولور معده قدمی طشیره قویه من نامردک حدودندن حاصلی
 جیره منند و بر خوزدار اوله من زیر آکندوده نامردک یک دکل نیجه
 یک در (عروض) بودخی قطعه سابق کی بحر محشدندر که مفاعیلن
 و فاعلان مفاعیلن فاعلن المولود (مطایبه) بهلول بهارون رشید در آمدیکی
 از وزرا گفت بشارت باد مرتب ای بهلول که امیرالمؤمنین ترا بر سر فرده
 و خناز بر سر دار گردانید بهلول گفت کوش من دار و فرمان من بجای
 آنکه از جمله رعایای منی * بهلول بخدا نیت خدا من بذات پاک
 اسمبدر (بهارون باحرف صله) (در حرف تا کید آمد فعل ماضی
 کلدی دیمکدر) (بشارت مرده معناسند) (باد امر غائب مفرد اولسون
 دیمکدر) (مرار اذات صله) (مرتا سکا دیمکدر) (که حرف بیان (توار اذات
 مفعول (سیر بوده معجم در) (فرده اسم جنس در معیون و خنر یوز اوزره
 (خناز بر خنر یک جمیدر) (بر سر فرده و خناز بر میون و خنر یوز اوزره
 دیمکدر) (میردار و خنر دیمکدر) (یعنی باحرف خطه بکا دیمکدر) (دار
 امر حاضر مضر مطوت دیمکدر) (فرمان من لایمید بنم فرمانی (بجای
 باحرف صله) (آر فاعل امر حاضر مضر دکتور دیمکدر) (که حرف تعلیل
 (جمله رعایای منی لایمید در) (با حروف خطاب سن بنم رعایای یک
 جمله سندن به منصبی من دیمکدر (محصول ترکیب) بهلول بهارون
 رشیده کلدی وزیر لودن بری دیدی مردها اولسون سکا ای بهلول که
 امیرالمؤمنین سنی فرده و خناز بر اوزره سردار و امیر نصب ایلدی بهلول
 دیدی قولایعکی بکا مطوت و بنم فرمانی برشته کشور یعنی اطاعت ایلد
 بنم رعایای یک جمله سندن بری من (قطعه) (بشهر یار کاو خرم
 دهی مرده * رعیتی که بود خاص شهر یار تویی * (بشهر یار کاو بیانیه
 کاو او کوز دیمکدر باحرف مصدر) (شهر یار پادشاه دیمکدر) (با حرف
 مصاحبت) (خرانک دیمکدر من ضمیر متکلم و حده) (دهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب و بررسین دیمکدر) (مرده مفعول به صریحی (رعیتی

با حرف وحدت نوعیه (خاص شهر بار لامیه و رعیتی نك صفتیدر
 (تویی با حرف خطاب سن سین دیمکدر (محصول یت) بکا اوکور
 واشك پاد شاهلغی ایله مرده ویرز سین شول بر رعیت که پاد شاهه
 مخصوص اوله سن سین یعنی بی انلره پادشاه اولدك دیو قیشیر ایدر سین
 پادشاهك خاص رعیتی سن سین * شمار لشکر بام زخوئ و خرس کنی *
 * نخست کس که در آید درین شمار تویی * شمار صابی دیمکدر (لشکر یانه
 اضافت لامیه (یا حرف نسبت الف نون ادات جمع میم ضمیر متکلم
 بنم عسکر لیمک صایسنی دیمکدر (خوئ خنزیر خرس ابو دیمکدر
 (کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلمر ایسك دیمکدر (نخست اولنگی
 دیمکدر (که حرف رابط (در آید فعل مضارع مفرد غائب کاه
 دیمکدر (درین شمار بوصابی ده دیمکدر (تویی سابق صکی
 (محصول یت) بنم عسکر لیمک صایسنی خنزیردن و آبودن ایلمر سین
 یعنی سردار اولدیک لشکر بونلر درد پر سین صابی ده اول کلن کیمسه
 سن سین یعنی دیلساری و سرلوحه لری سن سین بونده برغیری لطافتیه
 دخی وار که مصراع اولده خوئ و خرس دیو تعداد اولمشدر اول کلن
 خوئدر طکوز سین دیمک اولور (عروض) بوقطعه مسابقه کی
 مجتهدنر معلوم (مطایبه) توانگری در عهد یکی از ظالمان برود
 وزیران ظالم پسر و پرا طلب کرد و پرسید که پدر توجه کذا داشت
 گفت از مال و منال چنین چنین و از وارثان و زبکیر ایده الله سبحانه
 و این فقیر و حقیر را وزیر بختید و فرمود که میراث و پرا بد و نیم
 کردند یعنی را بوی گذاشت و بی را برای پادشاه برداشت * توانگری
 یا حرف حدث (توانگر قدرتلی معناسنه در غنی دیمک (عهد وقت
 دیمکدر (عهد یکی برینک و فتنده دیمکدر (ظالمان الف نون ادات
 جمع (برود بآ تا کبد ایله فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر
 (وزیران ظالم اول ظالمک وزیر دیمکدر (پسر وی لامیه (را ادات
 مفعول (طلب کرد استدی (و پرسید سؤال ایلدی (که حرف بیان
 (پدر تو لامیه سنك باباك دیمکدر (چه گذاشت نه ترك ایشدر
 (حال و منال اتباع من دوجه الفاظدندر یا خود منال مانال دن مخففدر
 هر صورتده معنا پرور (چنین چنین شو بو دیمک محلیده تعداد دن

عبارتند حقیر الحق دیمکدر (را ادات مفعول) بخندید بآه تا کید ایل
 فعل ماضی مفرد غائب گولدی دیمکدر (فرمود ده بوبله پیوردی
 دیمکدر) که حرف بیان (میراث وی لامیه) (را ادات مفعول) بد ونیم
 کردند (با حرف صله ایکی به بولدیلر دیمکدر) (نیمی با حرف تنکیر
 (را ادات مفعول) یار یسنی دیمکدر (بوی با حرف صله ضمیر پسر
 راجع در ا گذاشت فعل ماضی مفرد غائب بر اقدی دیمکدر (برای
 ادات تعلیل) برداشت فعل ماضی مفرد قالدردی دیمکدر (محصول
 ترکیب) برغنی ظالمردن برینک وقتند وقات ایلدی اول ظالمک وزیر
 غنی تک اوغلنی استدی وصور دیکه سنک باباک نه ترک ابلشد دیدی
 مال وماندن یاخود مالدن ونائل اولدین شیدن شو بو یعنی فلان
 فلان ووارثردن وزیر **ک** بر الله سبحانه و تعالی انی تأید ایلسون
 وین فقهیر وحقیری بر اقدی وزیر کولدی و پیوردیکه انک میرا
 ایکی به بولدیلر یار یسنی اوخلنده بر اقدی و یار یسنی پادشاه ایچون
 قالدردی زعمجه احسان ایلدی (قطعه) ظلم پیشه وزیر نشناسد*
 جز حق پادشاه مال ینیم* ظلم پیشه وصف ترکیبدر ظلم صنعتلی دیمکدر
 (نشاند فعل نفی مستقبل مفرد غائب اکلز دیمکدر) (حق پادشاه لامیه
 پادشاهک حق دیمکدر) (مال ینیم ده بوبله یتیمک مال دیمکدر) (محصول
 یتیم) ظلم صنعتلی اولان وزیر پادشاهک حقیقک غیری بیلز مال یتیمی
 یعنی سؤال ابلسه ل پادشاهک حقیق در دیر غیری اکلز و بیلز
 * عدل داند اگر یرد بتمام* فضل داند اگر کند بدونیم* عدل
 داندک مفعول صریحی عدل بیلور یعنی زعم فاسدنده عدلدر
 (اگر حرف شرط) (رد فعل مضارع مفرد غائب ایلنور سه یعنی
 ایلور سه) بتمام نمایله دیمکدر (فضل ارتق دیمکدر) کند بدونیم ایکی به
 یور سه دیمکدر (محصول یتیم) عدل زعم ایلر اگر تمامایله الور سه
 یعنی زعمجه عدالت ایلدم میری به خدمت ایلدم دیر اگر ایکی به
 یور سه فضل بیلور یعنی زعمجه کرم ایلدم اطفا و عنایه و ترجا
 مالک تصغنی و بر دم دیر (عروض) بو قطعه بحر خفیفه ندر که
 فاعلان مفاعلی فاعلی اولور (مطایبه) ترکی را گفتند کدام دوست
 داری غارت امروز یا بهشت فردا گفت آنکه امر وز دست بفشارت

کشایم و هر چه بایم بر بایم و فردا با فرعون با کش در آیم * ترکی با حرف
وحدت ترك تاتار دیمکدر (را ادا ت صلّه) (کدام قنخی دیمکدر
(غار ت امر و لامیه بو کونکی یغما دیمکدر) (با حرف تردید) بهشت فردا
یارنکی جنت دیمکدر (فردا یارین دیمک اولور) (آنکه اتی که دیمکدر
(امر و یو کون دیمکدر) (بشارت با حرف صلّه) (کشایم فعل مضارع
متکلم و حده آچام دیمکدر) (بایم ده بویله بولم دیمکدر) (بر بایم ده
بیاء تا کسیدایله بویله قاپام دیمکدر) (با فرعون با حرف مصاحبت
(با آتش با حرف صلّه) (در آیم فعل مضارع متکلم و حده کیرم دیمکدر
(محصول ترکیب) بر ترک دیدیلر قنخی بی دوست دو ترسین یعنی
سورسین بو کونکی یغما بی می یا خود یارنکی جنتی ترك دیدی اتی که
یعنی اتی سورم که بو کون یغما یه ال آچم و هر نه بولور سم قاپام و یارین
فرعون ایله آتسه کیرم یعنی بو کون دویه دویه یغما یله هم ده یارین
جهنمده یا ترسم یا نه یم مانع دکل دیو جواب ایلدی (قطعه)
آن شنید سنی که ترکی وصف جنت چون شنید * گفت با واعظ که
انجا غارت و تاراج هست * آن شنید سنی بیاء خطاب ایله استفهامی
منضمین اوله رق اتی اشدکی دیمکدر (که حرف ینان) ترکی با حرف
وحدت (وصف جنت لامیه) چون ادا ت اعلیل (شنید فعل ماضی
مفرد اشدی دیمکدر) (با واعظ با حرف صلّه) (که حرف رابط) (انجا
اول محله یعنی جنته) (غار ت و تاراج عطف تفسیر یدر یغما معناسنه
(هست استفهامی منضمین وار مبدر دیمکدر) (محصول بیت) آتی
اشدکی که بر ترك وصف جنتی چونکه اشدی واعظه دیدی که اول
محله غارت و تاراج وار مبدر یعنی جاپول اولور می * گفت فی کفنا
بتر باشد ز دوزخ آن بهشت * کاندر و گونه بود از غارت و تاراج
دست * گفتک فاعلی واعظه راجعدر (نی ادا ت سلب یوق دیمکدر
(بتر بدردن مخففدر کونورک دیمکدر) (که حرف رابط) (اندرا و انده
دیمکدر) (گونه کوناهدن مخففدر) (محصول بیت) (جنته یغما وار مبدر
دیتجه واعظ دیدی یوق ترك دیدی جهنمدن کونورک اولور اول
جنت که انده غارت و تاراجدن ال قصه اوله یعنی جنته تاراج اولمجه
جهنمدن بتر ایش (عروض) بو قطعه بحر رمل مثمن مقصوردر که

فاعلاتن فاعلاتن فاعلات اولور (مطایبه) کدایی پردر سرائی
چیزی خواست کنخدای خانه از درون آواز داد که معذور دار که
خانگیان اینجا نیستند کدا گفت من پاره نان میخواهم نه مباشرت
با خانگیان * کدایی یا حرف وحدت کدا دینچی دیمکدر (در سرائی
لامیه یا حرف وحدت سرا او دیمکدر (در قیو بر اولی قیوسنده دیمکدر
(چیزی یا حرف وحدت برنسنه دیمکدر (خواست واور سمبله فعل
ماضی مفرد استدی دیمکدر (کنخدای خانه لامیه کنخدای صاحب
معنا سنه در اولی صاحبی دیمک اولور (از درون ایچرودن (آواز داد
سس وپردی دیمکدر (که حرف بیان (معذور دار معذور طوط دیمکدر
(که حرف فعلیل (خانگیان الف نون ادات جمع خاکی یا حرف نسبت
کاف هاء رسمیدن مبذل اهل بیت مراد در تنه کیم ترکیده او او شقیری
دید کلری کی (اینجا بونده دیمکدر (نیستند یوقدر (پاره نان پیانه اتمک
پاره سی (میخواهم فعل حال متکلم وحده استرم دیمکدر (نه حرف نفی
(مباشرت بونده فعل شنیدن یعنی قربانده ن کلاه در (با خانگیان
یا حرف مصاحبت (محمول ترکیب) پردینچی بر اولی قیوسنده برنسنه
استدی یعنی شبتا الله دیدی حاصلی دینسندی او صاحبی ایچرودن
سس وپردی که معذور طوط که او او شقیری بونده یوقدر غایب
مرادی بواوله که سکا برنسنم جک وپردم لکن قاب جاقی برنج
نظم دیمک ابله دفع ایده جک ایلمش دینچی دیدی بن بر بار چه اتمک
(استرم سنک او او شقیر که مباشرت و محاممت استرم (قطعه) چون
کدا پردر سرات رسد * هر چه ذاری بده بهانه مکن * چون ادات
فعلیل (بر حرف سله (در سرات لامیه لرد یا ضمیر خطاب سنک سرائی
قیوسنده دیمکدر (رسد ایشه دیمکدر (داری فعل مضارع مفرد
مخاطب اثباتدن عبارتند و ارایسه دیمکدر (بده باء تا کدایله امر حاضر
مفرد وپردیمکدر (مکن نمی حاضر ایلمه دیمکدر (محمول بیت)
چونکه دینچی سنک اولی قیوسنده ایشه بهرینه واریشه وپرد بهانه ایلمه
یعنی نه ورنه بچک ایسک وپرد بهانه سابق کی ناچیا فعل ایلمه * نا نیاید
بخطرش چیزی * پیش او کراهل خانه مکن * تا حرف فعلیل (نیاید
فعل نفی مستقبل مفرد غایب کلیمه دیمکدر (بخطارش (یا حرف صله

شین کدلیه راجعدر (پیش او لامیه انک قتنده دیمکندر) ذکر اهل خانه
 مصدرک مفعولنه و بیانیه خانه اهلی ن ذکر دیمکندر (محصول یدت) هزنه
 و بر راسک و بر بهانه ایله تا کیم خاطرینه برنسنه کلبه انک قتنده اهل
 خانه بی ذکر ایله یعنی اهل خانه بی ذکر ایندر بنی خاطرینه شیء آخر کلور
 (عروض) بوقطعه بحر تحفیذ ندر فاعلاتن مفاعلتن فعلن اولور (رباعی)
 کس در حرم سغله نایاک سیر * چوت نان نیود نهفته از چشم بشر *
 کس کاف عربک صمیه فرج زن دیمکندر (حرم سغله لامیه سغله نایاک سیر
 عروض و فک صفته (نایاک سیر وصف ترکیب در مردار طبعی دیمکندر
 (چون ادات تشبیه) (نبود فعل نفی مستقبل مفرد غائب لولمن دیمکندر
 (نهفته کز لو دیمکندر (چشم بشر لامیه) (بشر آدم دیمکندر آدمک
 کوزندن دیمک اولور (محصول یدت) مردار طبعی اولان الجفک
 حرم سغله فرج انک کبی ناسک کوزندن کبرنی و مستور اولمز یعنی انک
 فرج بدن دخی زیاده مستور و مخفیدر * از خانه او توقع نان بتر است *
 * کز خانگیان توقع چیز ذکر * خانه اولامیه انک خانه سندن دیمکندر
 (توقع فعل یازدن مصدر در امید معناسنه (ثانه اضافت مفعولنه در
 (که مخرف یسان (توقع چیز توقع نان کبی (چیز ذکر یونده فرج دن
 نگایه در (محصول یدت) انک خانه سندن انک امید می برتر که اهل
 یشتن فرج امیدی ایتمدن یعنی امید فرج قابل امید نان قابل دکل
 (عروض) بور باعی شجره آخر یبند که صدر و استبداء الخرب حشو
 اولار مقبوض ثانیله مکفوف عروض و ضرب محبوب حب آخر در
 اولان ایکی سبب خفیی بدن اسقاطه دیلر مفاعالوب فعل لفظنه تبدیل
 اولور بر مصرای مفعول مفاعلتن مفاعیل فعل اولور (بومحلیه اوزان
 رباعی بی تعدد ادا یدلم تا کیم طالبین کوزد کده قطعه ایله رباعی بی
 فرقه قدرتی اوله (اولا شجره الخرب و زلری اون ایکیکندر (اولکی)
 ۱ مفعول ۲ مفاعلتن ۳ مفعول ۴ مفعول در ۱ الخرب ۲ سالم ۳ الخرب
 ۴ اهتم (ایکجی) ۲ مفعول ۳ مفاعلتن ۴ مفعول ۵ فعل در ۱ الخرب ۲ سالم
 ۳ الخرب ۴ محبوب (اوچنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعلتن ۳ مفعول ۴ فعل در
 ۱ الخرب ۲ سالم ۳ الخرم ۴ ابتر (دردنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعلتن ۳ مفعول
 ۴ فاع در ۱ الخرب ۲ سالم ۳ الخرم ۴ ازل (بشنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعلتن

۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ مقبوض ۳ سالم ۴ ازل (التجی)
 ۱ مفعول ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ مقبوض ۳ سالم
 ۴ ابتر (یدنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج
 ۲ مقبوض ۳ مکفوف ۴ محبوب (سکزیجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیل
 ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ مقبوض ۳ مکفوف ۴ اهتم (طقوزنجی) ۱ مفعول
 ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ مکفوف ۳ مکفوف ۴ محبوب
 (اونجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج
 ۲ مکفوف ۳ مکفوف ۴ اهتم (اون برنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین
 ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ مکفوف ۳ سالم ۴ ابتر (اون ایکجی) ۱ مفعول
 ۲ مفاعیلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ مکفوف ۳ سالم ۴ ازل
 (ثانی) شجره اخرم دخی اون ایک در (اولکی) ۱ مفعول ۲ مفعولین
 ۳ مفعول ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ اخرج ۳ اخرج ۴ اخرج ۵ اخرج
 ۱ مفعولین ۲ مفعولین ۳ مفعول ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ اخرج ۳ اخرج
 ۴ اهتم (اونجی) ۱ مفعولین ۲ مفعولین ۳ مفعولین ۴ فاع در ۱ اخرج
 ۲ اخرج ۳ اخرج ۴ ابتر (ددنجی) ۱ مفعولین ۲ مفعولین ۳ مفعولین
 ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ اخرج ۳ اخرج ۴ ازل (بشجی) ۱ مفعولین
 ۲ فاعلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ اشته ۳ سالم ۴ ابتر (التجی)
 ۱ مفعولین ۲ فاعلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ اشته ۳ سالم
 ۴ ازل (یدنجی) ۱ مفعولین ۲ فاعلین ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج
 ۲ اشته ۳ مکفوف ۴ محبوب (سکزیجی) ۱ مفعولین ۲ فاعلین ۳ مفاعیل
 ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ اشته ۳ مکفوف ۴ اهتم (طقوزنجی) ۱ مفعولین
 ۲ مفعول ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ اشته ۳ مکفوف ۴ اهتم
 (اونجی) ۱ مفعولین ۲ مفعول ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ اشته
 ۳ مکفوف ۴ اهتم (اون برنجی) ۱ مفعولین ۲ مفعول ۳ مفاعیلین ۴ فاع در
 ۱ اخرج ۲ اشته ۳ سالم ۴ ابتر (اون ایکجی) ۱ مفعولین ۲ مفعول
 ۳ مفاعیلین ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ اشته ۳ سالم ۴ ازل مجموعی بگری در کند
 بوازاندن ماعدابوقدیر (مطایبه) معلی زایسر یار شد و مشرف بر موت
 کشت گفت هس سال یار بد تا ویرایشوید گفتند هنوز نمرده است گفت
 پای نیست آن زمان که از غسل وی فارغ شوید بخواند مرده معلی

یا حرف وحدت معلوم بونده مکشپ خواجه سی دیمکدر (ر اادات)
نخستین (پسر چو جوق دیمکدر) بیمار شد خسته اولدی (مشراف
میک صنی و سینک سکونله ناظر معناسنه در بونده قریب معناسنه در
بر حرف صله (کشت کاف عجمک فتحیله اولدی دیمکدر) (غسال مبالغه
وزنی اوزرینه اولو بیقه ییچی دیمکدر) (بیارید بیه تا کیدایله فعیل
امر حاضر جمع مخاطب کنورک دیمکدر) (با حرف تعلیل) (وی ضمیر
پسره راجعدر) (ر اادات مفعول) (بشود فعل مضارع مفرد غائب
شوبدن دن باشندن دن زیرا مصدر تائیدک ماقبلنده خستیف ن
سین مهمله نک ماقلی مضموم اولسه سین حذف اولتوب ماقبلتک
حرکه سی اشباع اولندقدده و او حاصل اولور شوبد اولور بیقه یه دیمکدر
(نمر دما و لمشدر) (یا کی نیست خوف یوقدر) (که حرف رابط) (غسل
غین معجمه نک فتحیله بیقه مق معناسنه مصدر در) (ویه اضافت لامیه
) شوبید فعل مضارع جمع مخاطب اولور سکر دیمکدر (بخواهد مرد
اولسه کرکدر دیمکدر) (محصول ترکیب) بر ملک پسری خسته اولدی
و مویه قریب اولدی معلومیدی اولو بیقه ییچی کنورک تا کیم آفی بیقه یه
دید بلر هنوز اولمشدر دیدی قورقو یوقدر اول زنا که بیقه میقدن
فارغ اولور سکر اولسه کرکدر حصه کمال جهلنی یاندر که جنانزه
نه کونه غالی اولور و ینم غسل اولور خبر و آگاهی اولدین تلجیدر
(قطعه) هر که در کار خویش پیش از وقت * مینماید بحکم طبع شتاب *
(هر که هر کس که نقد یزنده در) (کار خویش بیا نیه کنندی ایشیده
دیمکدر) (پیش از وقت وقتندن اول دیمکدر) (مینماید فعل حال مفرد
غائب کوسره دیمکدر) (بحکم طبع لامیه) (با حرف مصاحبت شتاب
عجله معناسنه در) (محصول بیت) هر کجه که کنندی ایشیده وقتندن
اول طبعینک حکمیه عجله کوسره * میخورد روزه ناسیده بشب *
* میکشد موزه نارسیده با آب * میخورد روزه فعل حال مفرد غائب
بر دیمکدر روزه اورج دیمکدر صوم معناسنه (با حرف نفی) (نرسیده
هائ رسمی ترتبدر بشمیب دیمکدر یعنی ایشیدن) (بشب با حرف صله
) می کشدی خورد کی چکر دیمکدر (موزه جزومه دیمکدر) (با آب
با حرف صله محصول بیت) (وقت سزایش کورن کجه نک حالی

کچھ به ارشدن اورج بروصوبه ارشدن چزمه چکر یعنی
 احوالی بویه در حاصلی جمیع کاری فاسد در (عروض) بوقطعه
 بحر خفیفند که فاعلاتن مضاعفان فعلان در * مطایبه پسر معنی را
 گفتند چه بلا حق گفتا کرم من احق نبودمی ولد زنا بودمی *
 (پسر معنی لامیه با حرف وحدت) را ادات صله بر مکتب خواجه سنک
 او غلغله دیمکدر (چنه معناسنه در) (بلا بونده زیاده لکده مستعیدر
 ترکیده اولدیغی کی احق با حرف خطاب احق سین دیمکدر) (نبودی
 با حرف حکایه ماضی نبودم فعل نفی ماضی متکلم وحده اولیه ایدم
 دیمکدر) (ولد زنا پیانیه زنا اولادی دیمکدر) (بودمی نبودمی نک مثنوی
 اولور ایدم دیمکدر) (محصول ترکیب) بر مکتب خواجه سی او غلغله
 دیدیلر نه بلا احق سین جواننده دیدی اگر بن احق اولیه ایدم ولد زنا
 اولور ایدم یعنی بالولد سرانیه در بابام احق اولدیغندن سری بنده ده
 ظاهر اولمشیر (قطعه) عیب حادر بود ار فرزند * خلق و خویش
 نه بوفق پدرست * عیب ما بر مصدرک مفعولانده در انایه عیب دیمکدر
 (ار حرف شرط) (فرزند با حرف وحدت) (خلق و خویش) (خلق و خویش)
 ضعی و لامک ساکنویه طبیعت معناسنه در (خوی عطف تفسیر بر
 نه حرف نفی سین ونا نفعه مصر و قدر) (بوفق پدر لامیه با حرف
 ظرف و فاعل او یغون دیمکدر) (محصول بیت) (انایه
 عیب اولور اگر بر اوغل خلق و خویده باباک او یغونلقننده دکلدر
 یعنی بابایه اولاد موافق اولمزه انایه عیبدر * کوش استر که درازست
 کواست * کش نه استر پدر بلکه خرست * کوش استر لامیه
 فاطرک قولای دیمکدر (که حرف بیان) (درازست اوزوندر) (کواست
 سین ونا ادات خبر کوا کواهدن مخففه شاهد در دیمکدر) (کش
 که اش دن مخففدر) (که حرف بیان شین ضمیر استر راجعدر پدر
 مقدر پدرش تقدیرنده) (نه حرف نفی) (استر آندر) (محصول بیت)
 فاطرک قولای اوزوندر شاهددر که انک باباسی آن دکل بلکه استکدر
 یعنی باباسی آن اولدیغنه قولانک اوزونلغی شهادت ایدر (عروض)
 بوقطعه بحر رمل مسدس مخبوندر که فاعلاتن فعلان اولور
 (مطایبه) از معنی پرسیدند که تو بزرگتری یا برادر تو گفت من بزرگترم

اما چون یکسان دیگر روی بگذرد بامن برابر خواهد شد * از معنی
 باینه حرف وحدت بر معین دیمکدر (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب
 صور دیلر دیمکدر) بزرگتری بزرگ اولو ترادات تفضیل یا حرف خطاب
 استفهامی متضمن سنی میو کسین دیمکدر (با حرف تردید) برادر تو
 لامیه سنک قمر نداشتک دیمکدر (چون ادات تعلیل) یکسال پرسنه
 دیمکدر (بگذرد بآء تأکید) فعل مضارع مفرد غائب یکم دیمکدر
 (بامن با حرف مصاحبت) برابر مساوی معناسنه در (خواهد شد اولسه
 کر کدر (محصول ترکیب) بر معین صور دیلر که سنی میو کر کسین
 برادر یکی دیدی بن بزرگترم اما چونکه بریل دخی کچر سه بنم ابله برابر
 اولسه کر کدر بودخی حلی هنیق عیش (قطعه) چوهیچ چیز نشد
 حاصلت چه پرسى * که روزگار فلان درجه چیز نمیکرد * چو ادات
 تعلیل (هیچ چیز هیچ نسه دیمکدر) نشد فعل نفی ماضی مفرد غائب
 اولدی دیمکدر (حاصلت تاضمیر خطاب سنک حاصلک یعنی فائدک
 دیمکدر) چه می پرسى نه سؤال ایدر سین (که حرف بیان) روزگار فلان
 لامیه روزگار بونده عمر معناسنه در (در حرف ظرف) چه چیز نه شیده
 (میکرد دیگر دیمکدر) (محصول ترکیب) چونکه هیچ نسه فائدک
 اولدی نه سؤال ایدر سین که فلانک عمری نه شیده یکم شد یعنی
 نه مقدار مرود ایلندر * شمار عمر کسان میکنی نمی دانی * که در مقابله
 عمر تو نیز می گذرد * شمار عمر کسان لامیه لر در الف نون ادات جمع
 خلقک عمر ینک صابی سنی دیمکدر (میکنی ایلرسین دیمکدر) نمی دانی
 فعل نفی حال مفرد مخاطب ایلرسین دیمکدر (که حرف بیان) در
 حرف ظرف (عمر تو لامیه سنک عمرک دیمکدر) نیز دخی دیمکدر
 (محصول یت) خلقک عمر ینک صابی سنی ایلرسین بیلرسین که مقابله ده
 سنک عمرک دخی کچر حاصلی اول سؤال ایتد بکک وقتی محل آخره
 صرف ابله (عروض) بوقطعه بحر مجتهدند مفاعیلن مفاعیلن
 فعلن اولور (مطابقه) بیماری بر موت مشرف بود شخصی که از دهانش
 بوی ناخوش می آمد بر بالین وی نشسته بود سر نزدیک وی می برد
 و تلقین شهادت میکرد و در روی وی نفس می زد هر چند که بیمار
 روی خود را می تافت و الحاح بیشتری کرد و سر نزدیک تروی می برد

چون کار بر بیمار تنك آمد گفت ای عزیز می گذاری که من بخوش و پاکیزه
 بیزم یا می خواهی که مرگ مرا بهر چه از آن ناپاك تر نیست پس بالایی
 بیماری) یا حرف وحدت (بر حرف صله (موت اولوم) مشرف میك ضمی
 و شین معجمه نك سگو نیله و تخفیفیه بونده قریب معناسنه در (شخصی
 یا حرف وحدت بر شخص دیمکدر) که حرف رابط صفت (دهانش
 شین ضمیری شخصه راجعدر دهان آغز دیمکدر) بوی ناخوش
 چرکین قوفو (می ادات حکایه (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلور
 ایدی دیمکدر) (بر حرف استعلا) بالین یصدیق دیمکدر بونده باشی
 اوجی دیمکدر) وی ضمیر پاره راجعدر) نشسته ماضیدن قمعدر
 او تورمش دیمکدر) (بود ادات ماضی مفرد ایدی دیمکدر) (تزدیک یقین
 وی) پاره راجعدر) (می ادات حکایه) (برد فعل ماضی مفرد غائب
 ایلتوردی دیمکدر) (تلقین شهادت مصدرک مفعولنه در شهادتی تلقین
 دیمکدر) (می کرد سابق کبی ایلر ایدی دیمکدر) (در حرف صله) (روی وی
 لامیه بمارك بوزینه) (می زد اورر ایدی دیمکدر) (هر چند هر نفسدر
 دیمکدر) (که حرف بیان) (روی خود لامیه) (را ادات مفعول) (می نافث
 سابقلر کی چورر ایدی دیمکدر) (وی ضمیر شخصه راجعدر) (الحج
 ابرام معناسنه در زور دیمکدر) (می کرد ده سابقلر کی ایلر ایدی دیمکدر
 تزدیک تر) (یقین لك دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (بر حرف صله
 تنك آمد) (طار کلدی) (می حرف حان) (گذاری فعل مضارع مفرد
 مخاطب استفهامی ضمن تنك ایدر مبسین دیمکدر) (که حرف بیان
 پاکیزه) (پاك دیمکدر) (بیزم باء تأکید ایله فعل مضارع متکلم وحده اولم
 دیمکدر) (می خواهی می گذاری کییدر استر مبسین دیمکدر) (مرگ مرا
 لامیه را ادات مفعول بنم اولومم دیمکدر بهر وجه با حرف مصاحبت
 هر نسنه ایله دیمکدر) (ناپاك نیست مردار بوقدر دیمکدر) (پس بالایی
 باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب لازمه شعی ی پینده مشترکدر
 بونده متعدیدر بولاشدیره سین دیمکدر) (مخصوصون ترکیب) (بر خسته
 مونه قریب ایدی بر شخص که آغزندن قبیح قوفو کلوردی یعنی اغزی
 قوفاردی خسته نك باشی اوجنه او نورمش ایدی باشی بمارك پاتنه
 ایلتوردی و شهادتی تلقین ایدردی و بوزینه نفس اورر ایدی یعنی

او قور و افلایدی هر تقدیر که یار یوزنی چو پر ایدی اول شخص
 ابرام ایدردی و باشین بقین ترك كنور ایدی چونكه ایش یار، طار
 کلسی یعنی ثقلت باصدی دیدی ای عزیز ترك ایدر مبین که بن خوش
 و پاکیزه قوت اولام یا خود استر مبین که بنم اولوم هر سنه ایله که
 اندن مردار بو قدر بو لاشدیره سین یعنی بی مردار لدن مرداره
 بولاشدیره رقی اولدیکنی استر سین (قطعه) در جهان اهل فضل
 نایبند * کوش بر هر فضول نتوان کرد * (در حرف طرف جهانده
 دیمکدر) (اهل فضل فضیلت صاحبی) (نایب بولمز نادر دیمکدر
 (نون دال ادات جمع خبر نادر لر دیمکدر) (بر حرف صله) (فضول
 مبالغه و زنی اوزره هر شبهه قاریشان کیمسه په دیر) (نتوان کرد ایلمک
 کرک دیمکدر) (محصول بیت) (جهانده فضیلت صاحبی نادر لر
 هر فضوله قولاق طو نمق کرک * هر که بوی ریادمد زلبش * نفسش را
 قبول نتوان کرد * هر که هر کس تقدیرنده در (بوی ریای مجازا پسانه
 دمد) (فعل مضارع مفرد غائب دیمندن ظاهر اولور دیمکدر
 (را ادات مفعول) (محصول بیت) هر کیمسه که ریاقوقوسی دوداغندن
 ظاهر اوله یعنی مرابی اوله ائت نفسی قبول ایلمک کرک (عروض
 بوقطعه بحر خفیفند که فاعلان مفاعیلن فعلن در) (مطایب مردی
 بشخصی رسیده و آغاز کله کرد که رو باشد که مرا نمی شناسی و رعایت حق
 من نمی کنی آن شخص میران ماند و گفت ازینها که تویی کوی من خبر
 ندارم گفت پدرم مادرش را خواستکاری کرده بوده است اگر ویرا
 میخواست من و تو برادری بودیم آن شخص گفت این خویشی
 است که سبب آن می شود که من از تو میراث می برم و تو از من میراث
 می ببری * مردی و شخصی یاری وحدت با حرف مصاحبت آغاز اسم
 مصدر در با شلیق معناسنه کله به اضافت مفعولنده در کله کافی مجمله مک
 کمریله شکایت دیمکدر (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر
 (که حرف بیاب) (روا جائز دیمکدر) (باشد فعل مضارع مفرد غائب
 استفهامی مضمن اولوری دیمکدر) (که حرف بیان) (مرا را ادت
 مفعول بی دیمکدر) (نمی شناسی فعل نفی حال مفرد مخاطب بتلبه سین
 دیمکدر) (رعایت حق مصدر مک مفعولنده در) (حق من لامیه) (نمی کنی

نمی شناسی کیدر ایله سین دیمکدر (ماند فعل ماضی مفرد غائب قالدی
 دیمکدر ازینها هادادات جمع یونلردن دیمکدر) (که حرف بیان) (میکوی
 سویلرسین دیمکدر) (خبرندارم خبرم یوقدر) (مادر ترا لامبه را ادات
 مفعول) (خواستکار مقدا بیان اولندیغی اوزره طالب معناسنه در
 یا حرف مصدر طابلیک دیمک اولور) (کرده ماضیدن قسمدر ایلمش
 معناسنه) (بوده ادات ماضیدن قسمدر ایلمش معناسنه طابلیک ایلمش
 ایلمش دیمکدر) (وی را ارادات مفعول وی مادره راجعدری ادات حکایه
 (خواست فعل ماضی مفرد غائب آله جق ایدی دیمکدر) (من وتوبن
 وسن می ادات حکایه) (بودیم ادات ماضی متکلم مع الضیر اولور ایدک
 دیمکدر) (خویشی یا حرف مصدر حویش واور سمیله خصم دیمکدر
 که حرف رابط بسبب ان یا حرف مصاحبت) (می حرف تأکید) (شود
 فعل مضارع مفرد اولور دیمکدر یرم فعل مضارع متکلم وحده ایتیم
 یعنی آلم دیمکدر) (بری فعل مضارع مفرد مخاطب آله سین دیمکدر
 (محصول ترکیب) بر آدم بر شخصه ابرشدی یعنی ملاقی اولدی وشکایه
 آغاز ایلدیکه جائز اولور می که بنی بلیه سین رعایت ایله سین و بنم
 خفه رعایت ایله سین اول شخص حیران قالدی ویدی یونلردنکه
 سن سویلرسین یعنی سنک سویلدیکک سوزلردن خبرم یوقدر اول
 آدم دیدی بنم پدرم سنک والد که طابلیک ایلمش یعنی نکاح
 ایله آلمق مراد ایلمش ایلمش اگر والد کی آلایدی بن وسن برادر
 اولوردی اول شخص دیدی بو بر خصم قدر که اول شبهه سبب اولور که
 بن سندن میراث آکوزم وسن بتدن میراث آکوزسن یعنی بو خصم لک
 ایچوند (قطعه) کان خام طمع آن بود که بر همه خلق * فریضه
 است که باوی شوند احسان سنج * کان خام طمع لامبه خام طمع ترکیب
 مزجیدر یهوده مأمول ایدن کیسیه اطلاق اولنور کان کاف بحکم
 ضمیمه ظن دیمکدر خام طمع ظنی دیمکدر آن بود که اول اولور که دیمکدر
 (بر حرف استعلا) (خلق مخوق معناسنه در) (فریضه فرض ولازم
 معناسنه در) (که حرف بیان) (باوی یا حرف صله وی خام طعمه
 راجعدر) (شوند فعل مضارع جمع غائب اولور دیمکدر) (احسان سنج
 و، ف ترکیبدر حسب لافه احسان طلی دیمکدر نیمدر کال احساندن
 کایتدر) (محصول بیت) (خام طمع لیت ظنی اول اولور که مجموع

مخلوق اوز ربه فرضدر که اکا احسان ایدی اوله لر زعمیه
 کندینه احسان جله خلقك واجبه ذمیدر (چوخای طمع او پختکی
 نرسد * فتد تنك دلی در مضیق محنت ورنج * جوادات تعلیل (خای
 طمع لامیه خام چیک دیمکدر باحرف مصدر طمعك خالغی (پختکی
 یا حرف صله پخته بشمش دیمکدر کافی هاء رمیدن مبدل باحرف
 مصدر پیشکینلکه دیمکدر (نرسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب ایشیه
 دیمکدر (فتد فعل مضارع مفرد غائب افتد در مخفف دوشر دیمکدر
 (تنك دل وصف ترکیبدر طار کوکلی دیمکدر ثقلدن عسارندر (یا
 حرف مصدر (مضیق مصدر می طارلق دیمکدر (مخته اضافت
 مفعولنه در (رنج مخته عطف تفسیریدر (محصول بیت) چونکه
 انك طمعك خالغی پیشمشلکه ایشیه یعنی بوفکر فاسد دن روکردن
 اولوب اصلاح اولیه کوکل ثقلدن ناشی محنت ورنج طار لغنه دوشر
 حاصلی بود عوای یهوده بی کرم و سرد فلیکی چکدرك ترك ایتزسه
 عمری اولدغه محنتدن خلاص اولساز (عروض بو قطعه بحر
 یخشدندر که مفاعیلن فعلا تن مفاعیلن فعلات اولور * مطایبه کوز پشتی
 را کفندی خواهی که خدای تعالی پشت ترا چون دیگران راست کرداند
 یا آنکه پشت دیگران چون تو کوز کرداند گفت آنکه همه را چون من
 کوز کرداند تا بآن چشمی که ایشان در من نکر بسته اند من نیز بهمان
 چشم در ایشان نکر * پشتی یا حرف وحدت کوز پشت قنبور دیمکدر
 (را اادات صله (می خواهی فعل ماضی مفرد مخاطب استغهای متضین
 استرمیسین دیمکدر (که حرف بیان پشت ترا لامیه را اادات مفعول
 سنك آرقه کی دیمکدر (چون اادات تشبیه (دیگر عبری دیمکدر (الف
 نون اادات جمع غیر یلر کی دیمکدر (راست طوغری معنسانه در (کرداند
 فعل مضارع مفرد غائب ایلیه دیمکدر (یا حرف زید (آنکه اتی میکه
 دیمکدر (پشت دیگران لامیه غیر یلر آرقه سنی دیمکدر (چون اادات
 تشبیه (چون تو سنك کی دیمکدر (کوز کافی عجمه آگری دیمکدر بونده
 قنبور معنسانه در (تا حرف تعلیل (با آن یا حرف مصاحبت (چشمی
 یا حرف تشکیر (که حرف رابط ایشان انلر دیمکدر (در حرف صله
 ز نکر بسته ماضیدن قسمدر باقش دیمکدر اند اادات جمع (من نیز

بندخی (همان چشم باحرف مصاحبت اول کوز دیمکدر (در حرف
 صله) (نگرم فعلی مضارع متکلم وحده بقایم دیمدر (محصول ترکیب)
 بر قنبره دیدیلر استرمسین که الله تعالی سنک آرقه کی غیر یلر کی
 طوغری ایلله یاخود آنجی استرمسین که غیر یلرک آرقه سنی سنک کی
 قنبره ایلله دیدی انی استرمکه جله بی بن کی قنبره ایلله تا کیم شول
 کوز ایلله که انلریکا یا قنبره در بندخی همان اول کوز ایلله انلره بقیم یعنی
 بکاتاس چشم حقارت واستهزا ایلله نظر ایدرلر بنده اولیله نظر ایدیم
 (قطعه) خوش آنکه خصم بعضی که طعنه توزند * برغم وی زچنان
 عیب رسته بشینی * آنکه اولکه دیمکدر (خوش آنکه خوشدر اولکه
 دیمکدر (خصم زندک فاعلی) (بعضی مفعول غیر صریحی باحرف
 مصاحبت) (باحرف وحدت) طعنه مفعول صریحی (زند فعل مضارع
 مفرد غائب اور دیمکدر) برغم وی لامیه باحرف مصاحبت خصمک رغنمه
 (ازچنان عیب انجیلین عیدن دیمکدر (رسته راتک فقی واه ترتب ایلله
 قور تولوب دیمکدر (بشینی باء تأکید ایلله فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوتوره سین دیمکدر (محصول یت) خوشدر اولکه خصم سکا بر عیب
 ایلله طعنه اوره انک رغنمه انجیلین عیدن قور تولوب اوتورسین یعنی
 خصم سنی طعن ابتدیی عیدن خلاص اولمق خوشدر * وزین
 نشستن بی عیب خوشتر آن باشد * که مبتلا شد اورا بعیب خود بینی
 * وزین نشستن بی عیب بو عیسز اوتورمقدن دیمکدر (خوشتر
 خوشترک) (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (که حرف
 بیان) (مبتلا شده مبتلا اولمش دیمکدر) (ینی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کور سین دیمکدر) (بعیب خود لامیه باحرف صله) (اورا را
 ذات مفعول انی دیمکدر) (محصول یت) بو عیسز اوتورمقدن
 اخوشترک اول اولور که انی کشندی عینکه مبتلا اولمش کوره سین یعنی
 عیدن خلاص اولمق اعلادر اما سنی تعیب ایدن، اول عیب مبتلا
 اولمش کورمک دخی اعلادر (عروض) سابقلر کی مجتدر * مطایبه
 شخصی نماز گذار دوبعد از نماز بدعا آغاز کرد و در دعای خود در
 بهشت در آمدن و خلاص از آتش دوزخ خواست پیرزنی دررقفای
 اوابسته بود و از می شنید وی گفت خداوند امر ادر آنچه می خواهد

شريك كردن چون آن شخصه آزا بشنيد گفت خداوند امر برادر
برکش و بزخم ناز ياه پيران پيرزن گفت خداوند امر برادر زوان
آنچه مي طلبد نگاه دار آن شخصه روى باز پس کرد که اين عجب ناراسته
جگه است و ناستيده قسمتي که در راحت و آسودگي بامن انباز بود
فرسودگي از من بمان * شخصي يا حرف وجبت (کز اردزاه هون
ايله و راه مهمله نك سكونيله فعل ماضى مفرد غائب ادا ايلدي ديمكدر
(بعد از نماز نماز دصكره) (بدعا با حرف صله دعا يه) (آغاز کرد
باشلدي ديمكدر) (در دعاى خود لاميه ~~كندى~~ دعا شده ديمكدر
(در حرف صله) (در آمدن كرمك) (آتش دوزخ لاميه جهنمك
آشندن ديمكدر) (خواست واور هميله فعل ماضى مفرد غائب استندي
ديمكدر) (پيرزني يا حرفه وحتت بر فوجه فرى ديمكدر) (قفاى اولاميه
انك آردنده ديمكدر) (استاده ماضيدن فسمدر دور مش ديمكدر
بود) (ادات ماضى ايدى ديمكدر) (آن را را ادلت مفعول آنى ديمكدر
مى شنيد) (ادات حكا يه ايله بد كاردى ديمكدر) (مى گفت ده بويه
سو يلزدى ديمكدر) (خداوند الف حرف نسا بالله ديمكدر) (مراره
ادات مفعول يى ديمكدر) (در انچه اول نسته ده) (مى خواهد واور هميله
وادات حال ايله فعل حال مفرد غائب استر ديمكدر) (شريك اورتاق
ديمكدر) (كردن فعل امر مفرد مخاطب يله ديمكدر) (چون اادات تعلق
اثر) (را اادات مفعول) (بشكيد يله تا كيد ايله فعل ماضى مفرد غائب
استندي ديمكدر) (پردان بر حرف صله) (دار صلب اليكون يا بلان
اخشانده مستعملد) (برکش امر حاضر مفرد چك ديمكدر) (بزخم
ناز ياه) (پيانيه بلحرف مصاحبت قهجمي ياره سيله ديمكدر) (پيران
ياه تا كيد ايله فعل امر حاضر متعدى مفرد اولدر ديمكدر) (بامر ز
ياه تا كيد ايله فعل امر حاضر مفرد صقله و پارلغه ديمكدر) (مطلب
فعل حال مفرد غائب استر ديمكدر) (نگاه دار حفظ ايله ديمكدر
روى باز پس كرد) (بوزني اودينه چو يردى ديمكدر) (كه حرف نيسان
(ناجرف توصيف نفي) (واست طوفرى ديمكدر) (ناراست يا كتش ديمك
اولور) (حكيمى يا حرف شكير) (ناستنده نامقبول ديمكدر) (قسمتي
يا حرف شكير) (كه حرف تعلق) (آسودگي يا حرف مصدر در

راحت (حذف تفسیر بقدر) یا من یا حرف مصاحبت بین ایله دیمکدر
 انبار (اور تاق معناسنه در) یا حرف خطاب (قر سودکی یا حرف
 مصدر بونده تحت معناسنه در) ممتاز ابرو دیمکدر (محصول ترکیب)
 بر شخص نماز ادا ایلدی و نماز دن منکره دعا به باشلدی و دناستنده
 جنة کبر مک و جهنم آتشدن خلاص استدی بر قوجه قری الی اژده
 دور مش ایدی و اول دعا بی د تکریدی و دیر ایدی یا الله بی انک استدی کی
 شیده شریک ایله چونکه اول شخص قریک دیدیکی کلاهی استدی
 دیدی یا الله بی دار اغاجنه چک و فحی یاره سبیل اولدر قوجه قری
 دیدی یا الله بی یاز لاله و استدی کی شیدین بی حفظ ایله اول شخص
 یوزینی اردیشه حوریدی که بونه محبت یا کلس چکدر و نه نامقبول
 قسمدر که راحت و آسوده لکدم اور تاق و محدوده آبرو و ممتاز سین
 (قطعه) به منصف باشد آن طامع که گاهی * جو یابی از خدایان باز کرد *
 نه (حرف نفی) باشد مصدر و قدر (منصف افهال با بنین اسم فاعلدر
 اقصاف ایدیچی دیمکدر) طامع طمع ایدیچی دیمکدر (که حرف رابط
 صفت) گاهی یا حرف وجدت کام مراد دیمکدر (چو اداث تعلیل
 یابی) فعل مضارع مفرد مخاطب بوله سین دیمکدر (انبار اور تاق
 دیمکدر) گردد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (محصول یت)
 منصف اولور اول طمع کار که چونکه الله تعالیدن بر مراد بوله سین
 اور تاق اولور * و کرد در راه ناگامی نمی کام * هم از کام نخستین باز کرد *
 (کر حرف شرط لدر حرف صله) و اما ناگامی بیانه ناگام مراد من
 نامراد دیمکدر (نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویه سین دیمکدر
 هم) بونده دخی دیمکدر (بو کامل آدیم معناسنه در) نخستین لفظنه
 اضافت بیانه نخستین اولکی دیمکدر (باز کرد رجوع ایدر دوز
 دیمکدر) (محصول یت) و اگر نامراد لقی بولینه آدیم قویه سین یعنی
 ادباره توجه ایده سین اولکی آدیمدن دوزر خلاصی وقت اقبالده
 شریک اولوب زمان ایدلده انیس اولین طمع کار منصف دکلدر
 کر چه طمع جلیت انسانده مرکوز دلدلکن المنصافانه حرکت اولی در
 (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدسند که بلکزه هر وض وضری
 محذوفدر که مفاعیلن مفاعیلن فعولان اولشدر * ذی از شوهر خود

شکایت

شکایت پیش قاضی برد که می ایستد لحظه فارغ نمی گذارد نه در خلا
 و نه در ملا نه در وقت خیر کردن و نه در وقت نان پختن و نه در وقتی روزه
 دارم و نه در وقتی نماز می گذارم شوهرش گفت ترا برای این خواسته ام
 زن گفت ایها القاضی حسبیه لله تعین کن که در شبان و روزان چند
 بار بامن نزدیکی کند تا من بدانم و خود را با آن راست گیرم قاضی گفت
 ده بار زن گفت طاقبت این ندارم گفت نه بار ~~ک~~ گفت طاقبت این نیز
 ندارم * زنی با حرف وحدت (شوهر خود لامیه) پیش قاضی قاضی قبیله
 دیمکدر (برد فعل ماضی مفرد غائب ابلندی دیمکدر) که حرف بیان
 (ترا را ادات مفعول) ایستد لحظه بر آن دیمکدر (فارغ بونده راحت
 دیمکدر) نمی گذارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قومن دیمکدر (نه ل
 مجموعی حرف نفی) (خلا بوش دیمکدر) (ملا طلو دیمکدر) (خیر کردن
 خور ایستد یعنی بوغور می دیمکدر) (نان پختن اتمک بشورمک) (وقتی
 با حرف وحدت) (روزه اورج دیمکدر) (دارم فعل مضارع منکلم
 وحده طوتارم دیمکدر) (گرام ده بویله ادا ایدرم) (ترا را ادات مفعول
 برای این بولک ایچون دیمکدر) (خواسته ام المشم دیمکدر) (ایها ای
 حرف ندا با حرف تنبيه) (حسبه لله الله رضا میخون دیمکدر مستعملدر
) (تعین کن تعین ایله دیمکدر) (که حرف بیان) (شبان روزی با حرف
 وحدت پرکون پرکجه ده دیمکدر) (چند بار قاج کره دیمکدر) (بامن
 با حرف صله بکا دیمکدر) (نزدیکی با حرف مصدر یقینا دیمکدر
) (کند ایله دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بدانم بآئید ایله فعل مضارع
 منکلم وحده بیل دیمکدر) (خود را را ادات مفعول کنسد می دیمکدر
) (با آن با حرف صله) (راست گیرم طوغری طوتایم دیمکدر) (ده دالک فتی
 و بآه اصلیه ایله اون دیمکدر) (بار کره معناسنه اون کره دیمک اولور
) (طاقبت این مصدرک مفعولنه در بوکا طاقبت دیمکدر) (ندارم نفی
 منکلمدن عبارتدر) (نه بار طوقوز کره دیمکدر) (طاقبت این نیز بوکا دخی
 طاقبت دیمکدر) (همچنین بونجملین دیمکدر) (تا حرف انتها) (بیخ بار
 با حرف صله) (بش کره به دیمکدر) (رسانید فعل ماضی متعدی مفرد
 غائب ابرشدر می دیمکدر) (محصول ترکیب) (برقاری کنندی قوجاسندن

حضور قاضیده شکایت ایلدی که بنی برخطه راحت قوم نه پوشده
نه طلوده نه خور بوعور منی وقتنه نه اتمک بشور مک وقتنه نه
بر وقت باورج طوئارم و نه بروقت نماز ادا ایده بیلورم زونجی دبدی
بن سنی بونک ایچون المسم زن دبدی ای قاضی الله ایچون سیکیمه
و کوندز بکا فاج کره یقینلاک ایده جک تعین ایله تا کیم بن ییل و کندی
اکا طوغری طوئارم یعنی اکا ~~ک~~ وره حاضر لنم قاضی دبدی اون کره
زن دبدی بوکا طاقم یوقدر قاضی دبدی طقوز کره زن دبدی
بوکا دخی طاقم یوقدر بونجولین سو بلدی یعنی سگری ویدی پی
والی بی تکلیف ایلدی اولدی تا کیم بش کره یه ابرشردی زن دبدی
بوکا دخی طاقم یوقدر * قاضی گفت وای بر تو نمی خواهی که این
مسکین راهیج بهر باشد زن گفت راضی شدم مرد گفت ای قاضی
یفرمای تا کمی را قبل خود کند زن گفت اینک قاضی مسلمانان کفیل
مست قاضی گفت ای زانیه میخواهی که ازوی بگری و مرا ندرست
وی اندازی تا آنچه با تو کند بامن کشد برخیز و بیرون رو که لغت
خدای بر تو باد * وای ادا نده به (بر حرف صله) نمی خواهی فعل
نهی حال مفرد مخاطب استفهامی متضمن استمرار است (دیگر در)
حرف بیان را ادا نده به (بهره) نصیب معنائند در (باشد فعل
مضارع مفرد اوله دیگر در) شدم فعل ماضی متکلم و حده اولدم
دیگر در (بفرمای بآئید یا کید ایله فعل امر مفرد مخاطب ایله دیگر در
(نا حرف تعلیل) کسی را یا حرف وحدت را ادا نده (کفیل خود
فاعلاک مفعولنه در) کند فعل مضارع مفرد غائب ایله دیگر در
(اینک استه دیگر در) قاضی مسلمانان لامیه مسلمانان قاضی سنی دیگر در
(کفیل من ده بویله بنم کفیل دیگر در) میخواهی فعل مضارع
مفرد مخاطب استفهامی متضمن استمرار است (دیگر در) (بگری
بآئید یا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب چه سین دیگر در) مرا
پی دیگر در (بر حرف صله) دست وی لامیه (اندازی فعل
مضارع مفرد مخاطب آئید دیگر در) (نا حرف تعلیل) (آنچه
اول نموده بی که دیگر در) (باو یا حرف صله) شکا دیگر در (بامن ده
بویله بکا دیگر در) (برخیز فعل امر مفرد مخاطب فالی دیگر در) (رو)

بود که حرف میگذرد که حرف بیعتان (باد فعل امر غائب مفر د اولسون
 دیمکدر) (محصول ترکیب) از نوازش کردن ذی دخی تشکیل اندجده قاضی
 دیدی و لغو اسکله استمری سین که بر وجه کینه هیچ فصلی اوله زن ویدی
 رانمی اولدم بر له دیدی ای طوفانی آخر باجه ما کیم بر کیم بی کینه و به
 کفیل ایلیمه ازق دیدی استیقه مسلمان اوله قاضی بی کیم کفیلدن قاضی
 دیدی ای زانیده استمری سین که لندن قاضی و بی المله الینیه اتلسون
 تا سکه بر اوله نفعه که سکا ایلر ای بی کیم ایلیمه قانق و طشره کیت که
 الله قاضی الینک لغتی سکی او وریکه اولسون (قطعه) دن و امهای نفسرا
 کفیل کیمی مشو * ترسم که باهر لر عزیزی شوی ذلیل * تو حرف طوف
 (وام) بورج دیمکدر لغی مضاعفه (ها ایلان ججهل لغت مضاعفه لامیه
 بعضی بعضی ده بواجه های نفس و لغت و ولیمه لذت مضاعفه) کفیل
 کیمی فاعلان مفعول مضارع یا حرف و عدلت (مشو غمی حاضر مفر د اوله
 دیمکدر) ترسم فعل مضارع متکلم و جمله قور قورم دیمکدر (که حرف
 بیان) یا حرف مضاجبت (عزیزی یا حرفی مصدر) لغوی فعل مضارع
 مفر د مخاطب اوله سین دیمکدر (محصول یت) نفس بود چارنده
 یا خود اذاید نفس خصوصیتده بر کیم به کفیل اوله قور قورم که هزار
 جز و لکله یعنی یوقدر عزت و ارا یکن ذلیل و خضر و رسوائی اوله سین
 * ن در دهد به کیمی آید چو وقت کار * هر بایک دامن که شود خیمه را
 کفیل * ن در دهد بذل وجود ایلر دیمکدر لکن رضای بود دیمکدر
 حین عملدن (بعضی) یا حرف ضله یا حرف مصدر کاف هاء رسمیدن
 حیدل قبله که دیمکدر (آید فعل مضارع مفر د مخاطب بکلمه دیمکدر
 احوالات تعلیل) وقت کاریش وقتی دیمکدر ایشیدین مراد کفالتدن
 بایک دامن یا حرف تکبیر بایک دامن صالح مضاعفه دو (که حرف رابط
 صفت) احوالات ضله (محصول یت) خیمه لکه رضا و برز چونکه وقت
 کله هر بایک دامن که خیمه به کفیل اوله حاصلی خیمه به کفیل اولان صالح
 کفالت وقتی کلدیکی وقت خیمه لکه رضا و برز (حروض) بوقطعه
 بحر مضارع اخرب در که مفعول فاعلات مضاعفه فاعلات اولو
 (مطایبه) پیری که کام جوانی زانده بود و از قوت کامراتی مانده
 کنیر کی صاحب جمال خربد یوقرت فرصتش در کار کشید هر چند

بر حرف ایمن بود اما آنش مساعدت نمود یا صیغه خبرانه گفت لایق بنای
 و دست ضایع بکثیرای و باندک مالش این خفته را بر خبر آن و لایق
 مرده را بر آنکیران * یزنی یا بحرف و حدیث (که بحرف و حدیث صفت
 کلام مراد دیکند) ما بعدینه اضافت لامیه را نده ما ضیدن * صید
 سور مش دیکند (بود اادات ماضی) قوت کارائی ده لامیه یا بحرف
 مصدر کاران وصف ترکیب در مراد سور می دیکند (مانده ما ضیدن
 فیدر قاش معنایه قاعده جمیع اوزره بنه بر یون مقدر دل کسر کی
 یا بحرف و حدیث بر جاریه دیکند) خرید فعل ماضی مفرد غائب لایق
 دیکند (وقت فرصش یا بحرف ظرف ای فرصت و فتنه دیکند
 (در حرف ضله) کار فوجای دیکند (کشد فعل ماضی مفرد غائب
 چکدی دیکند (هر چند هو قدر دیکند) جز ایض فعلیل معنی
 فاعله و حوص ایضی دیکند (ز بود اادات ماضی) (الله الشک الکی
 یعنی ذکر) (مضاعفت قاعده بجم اوزره طویل نزلشیدر) (نمود
 فعل نی مستقبل مفرد فاعل کوستر مدی دیکند) (با کسر لایق یا بحرف صله
 (لایق یا بحرف و حدیث) (بنای باء تأکید الیه فعل امر مفرد مخاطب
 کوستر دیکند) (دست ضایع بنایه) (بکشیای بنای کی آج دیکند
 (باندک یا بحرف و صاحب) (مالش ایض مصدر در یا بحرف و حدیث
 بر اولوق یعنی صیغه حق دیکند) (خفته ما ضیدن فیدر یا بحرف و حدیث
 (را اادات مفعول) (بر خبر آن فعل امر متعدی مفرد مخاطب فالدر دیکند
 (مرده اولش دیکند) (را بنه اادات مفعول) (بر آنکیران بر خبر آن کی
 بونده معنای لازمی الیه در احیای الیه معنایه در (محصول ترکیب)
 بر پیر که جوانلق مراد بی سور مش ای دی و مراد سور یجیل قوت در
 خالش ای دی حاصلی اولدن اشوب بر توید بر اولش ای دی بر صاحب
 حال جازیه ای آن فرصت و فتنه آغوشنه چکدی هر تقدیر بر
 حرف ایض ای دی اما الی مساعدت کوستر مدی یعنی حرکت انجیدی جلیه به
 مبدی بر اطف صکوستر یعنی اطف الیه و عنایت الکی آج و از اجق
 صیغافق الیه بر اتمشی فالدر و بر اولوقی احیای الیه (قطعه) چور شسته
 آلت من سخت سست * مالش یاری ده ای نکورن * چو اادات
 تخمیه (رشته ایلک دیکند) (آلت من لامیه) (صیغیت حق دیکند) (سست

کوشک دیمکدر سین تا ادات خبر فنی کوشکد و دیمک اولوز (مالش
 با حرف ص صاحب صیغه مقله دیمکدر) (باری یا تانی حرف وحدت
 اول حرف مصدر بر یاردم دیمکدر) (یه دالک کسری ویای اصلیه ایله
 فعل امر مفرد مخاطب و یردیمکنر بونده ایله معناسنه در) (نیکو اعلا
 دیمکدر) (محصول یت) ابلک کبی بنم آتم فنی کوشکدر صیغه مقل ایله
 بر یاردم ایله ای اعلازن یعنی بر صیقل ایله صیغه * تمالی تاسر رشته
 بلنکشت * نیارد رفت در سو فار سوزن * تمالی فعل ننی مستقبل مفرد
 مخاطب اوویه سین دیمکدر (تا حرف تملیل) (سر رشته لامیه سر بونده
 اوج معناسنه در) ابلک اوجنی دیمکدر (بلنکشت با حرف مصلحت
 انکشت یازمق دیمکدر) (نیارد فعل ننی مستقبل مفرد غائب قادر اولوز
 دیمکدر) (رفت بونده مصدر معناسنه در) ز بر امضارعه مقارنر (در
 حرف صله) (سوفار سوزن لامیه سوفار اکنه نک کوز یدر سوزن اکنه
 دیمکدر) (محصول یت) ابلک اوجنی پارمقله او و منجه اکنه نک
 کوز یتنه کجه که قادر اوله مز (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس
 محذوفدر که مقاعیلن مقاعیلن فعلان اولوز * کنیزک هر چند دست
 جنبانید بجایی نرسید و هر چند مالش دادکاری نکشاد شنیدند که این
 آیات می گفت ولیکن ازان پیری نهفت * هر چند هر قدر دیمکدر
 (جنبانید فعل ماضی مفرد غائب اوینادی دیمکدر) (بجایی با حرف صله
 با حرف وحدت بر یرد دیمکدر) ((نرسید فعل ننی ماضی مفرد غائب
 ایر شمیدی دیمکدر) مالش جلا معناسنه دخی مستعملدر) (داد فعل ماضی
 مفرد غائب و یردی دیمکدر) (کاری با حرف وحدت برایش دیمکدر
 (نکشاد فعل ننی ماضی مفرد غائب آچه مدی دیمکدر) (شنیدند فعل
 ماضی جمع غائب اشتدیله دیمکدر) (که حرف بیان) (آیات یتن جمعیدر
 (می ادات حکایه (می گفت سویلریدی) (می نهفت کیر لرایدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) جاریه هر قدر که ال اوینادی بر یرد ایر شمیدی یعنی
 ایش باشاره مدی و هر قدر که صغه دی یا خود جلا و یردی برایش
 فتح ایله مدی اشتدیله که بویتلری سویلریدی لکن یردن کیر زردی
 (قطعه) (بمزل فارسیده آلت پیر * بسان لاشه لاغر بچسبد * بمزل
 یا حرف صله) (با حرف ننی) (رسیده هاسی ترتب ایچوندر ایر شمیبوب دیمکدر

(آلت پیرلامیه) بسان ادایت تشبیه جابعد بنه اضافتی پیاپی (الامیه لاغریه)
 بلایه ضعیف اش دیمکدر (بخسید باه نا کیدایله فعل مضارع مفرد
 غائب باتور دیمکدر (محصول بیت) بیرک آلتی منزله ایر شجوب یعنی
 مقصود بنه اولموب آریق باش گی باتور * بزور دست چون خیراتی
 از جانی * چودازی دست از و دیگر بخسید * بزور دست لامیه
 با حرف مصاحبت ال زور یله دیمکدر (چون روم ضمیمه ادات
 استفهام نیجه دیمکدر (خیراتی فعل مضارع مفرد مخاطب قالد ررسین
 دیمکدر (جوادات تعلیل) داری فعل مضارع مفرد مخاطب بونده
 چکه شین دیمکدر (دست مفعول به صریحی) (دیگر بنه دیمکدر
 (محصول بیت) ال زور یله نیجه بزندن قالد ررسین چونکه الینی اتدن
 چکر سین بنه باتور یعنی کند و کند و به دور مغه قادر مکل (عروض)
 بوقطعه بحر هزج مسدس مخذوفدر که مفاعیلن مفاعیلن فعولن در
 (مطایبه) شخصی برجوسی ده درم دعوی کرد قاضی پرسید که گواه
 داری گفت فی گفت سو کندش دهم گفت سو کنند ویراچه اعتبار *
 (شخصی یا حرف وحدث) (بحرف استعلا) (برجوسی علم جنس در غایت
 ایله عبار اولان شخصه دیرلر (ده دالک قهی وهاء اصلی ایله اون
 دیمکدر (گواه داری شاهدک واری دیمکدر (فی ادات فی بوق
 دیمکدر (سو کندش شین ضمیر جوسی به راجعدر اکا آند دیمکدر
 (دهم فعل مضارع متکلم و حده ویرم دیمکدر (سو کنند ویرا
 لامیه (را ادات صله وی بنه جوسی به راجعدر) چه ادات استفهام
 (محصول ترکیب) بر شخص بر حبله کار آدم اوزر بنه اون درم
 دعوی ایلدی قاضی سؤال ایلد بکه شاهدک واری دیدی بوق
 قاضی دیدی اکا بمین ویرم دیدی انک یمیننه نه اعتبار یعنی
 اعتبار بوقدر (قطعه) هر لحظه خود دهنار سو کنند دروغ *
 زان کونه که اعراب در بادیه دوغ * دوغ آبران دیمکدر (محصول بیت)
 هر لحظه بیک یلان اند ایچر یعنی یلان بره هر آنده بیک بمین ایدر
 انک کی که چولده اعراب ایران ایچر یعنی اعراب آبرانه مبتلا اولوب
 هر بار ایحدیکی کی بوده بمینی چوقی ایدر (عروض) بوییت رباعی
 اوزاننددر که صدر وابند اخر ب محشواولر مقبوض ثانیلر اخر ب

عروض و ضرب اهتم که مفعوله مفاعله من مفعول فاعول اولور * جوی
 گفت ای قاضی مسلمانان در محله ما امامی هست پرهیز کار و راست
 گفتار نیکو کرد اروی را بطلب و بجای من سوگندده تا خاطر این
 مرد قرار گیرد * مسجد محله ما لامیه بزم محله مزله مسجدینده دیمکدر
 (امامی با حرف و حدیث بر امام دیمکدر) پرهیز کار راست گفتار نیکو
 کردار و مصیبت فریب در متنی و طوغری سوزنی و ابو عملی دیمکدر
 وی امامه را جعفر (بطلب پاه تا کید الله فعل امر است) دیمکدر
 (بجی من لامیه با حرف صله بنم بریمه دیمکدر) سوگند بین دیمکدر
 (ده دلائل کسری و هاء اصدیه الله فعل امر مفرد مخطف سوز دیمکدر
 (تا حرف تعلیل) خاطر این مرد لامیه بو آدمک خاطر دیمکدر
 (محصول ترکیب) جوی دیدی ای مسلمانان قاضی بنم بحسبه مزله
 مسجدینده بر امام وارد در متنی و طوغری سوزنی و ابو عملی صالح
 اتی طلب الله و بنم بریمه بین ویر تا کیم بو آدمک خاطر دیمکدر قرار طونه
 (مطایبه) اعرابی شتری کم کرده سوگند خورد که چو الله بیاید یک دریم
 بفر و شد چون شتر را یافت از سوگند خود پشیمان شد گریه در کردن
 شتر آویخت و بانک زد که کمی خرد شتر یک دانگ و گریه بصد دریم
 امامی یکدیگر نمی فروشم شخصی آنجا رسید و گفت چه ارزان بودی
 این شتر را که این فلاده در کردن نداشتی * اعرابی با حرف و حدیث
 (شتری ده بوله شتر دیمکدر) کم کرد ضایع ابلدی یعنی غیب
 ابتدای دیمکدر (که حرف بیان) چون انوات تعلیل (بیاید پاه تا کید
 الله فعل مضارع مفرد غائب بوله دیمکدر بیاینددن پایافتن دن ز بر
 مصدر تا اینکه ماقبلنده فا اولسه مضارعده پاه قلب اولور و فتحه
 الله تحریک اولور (یک دریم با حرف مقابله بر دریم مقابله سنه دیمکدر
 (فرو شد فعل مضارع مفرد غائب فر و شدنددن با فر و خشدن علی
 غیر قیاسی) چون ادات تعلیل (شتر را اذات مفعول) یافت فعل
 ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر (گریه با حرف و حدیث همزه
 حیرت توسل) در حرف صله (کردن بیون دیمکدر) آویخت فعل
 ماضی مفرد غائب لازمه متعدی پیشنده مشترکدر بونده لازم معانسنه در
 اصدی دیمکدر (بانک زد جاغردی دیمکدر) که حرف بیان (که

احمدر کیم دیمکدر (می ادات تا کید) (غیر فعل مضارع مفرد غائب
 خریدن آگور دیمکدر) (یک دالت با حرف مقابله دالت دنگ دیمکدر
 جکر دنگ معناسنه) (بعض شخصه یک درهم واقعدر و مقامه انسیدر
) (بصد ترم با بنه مقابله بوژ درهم مقابله دیمکدر) (بی یکدیگر بری
 برنسر یعنی بشقه بشقه دیمکدر) (می فروشم فعل مضارع متکلم وحده
 صائم دیمکدر) (شخصی با حرف وحدت انجا اول محله دیمکدر
) (ارزان اوجوز دیمکدر) (بودی یا حرف حکایه اولور ایدی دیمکدر
) (قلاده آنلرک بو بنه بطلد قلمری شبنه دیرل) (نداشتی فعل نفی ماضی
 مفرد) (با حرف حکایه اولیه ایدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر اصراف
 پردوه ضایع ایلدی و آندایچدی که چونکه بوله یعنی بولد یعنی کپی بردرهم
 مقابله سنه صانه چونکه دوه بی بولدی کندی بمبندن بشیمان اولدی
 برکدی بی دوه تک کردانه آصدی و چاغردیکه کیم الور دوه بردنکه
 یا بردرهمه و کدی یوز درهمه اما بری برنسر بشقه بشقه صائم بر
 شخص اول محله ایزدی و دیدی نه اوجوز اولور ایدی بو دوه تک
 اگر بو قلاده کردانده اولیه ایدی (اول وقتدیر و عرب پیتده ضرب
 مثل قالمشدر که لولا الملقونه فی عنقه ادرلر بو قصه میندر) (قطعه)
 * لیم اگر بشتربخشدت عطاامستان * که این زعادت اهل کرم برون
 باشد * لیم الحق و دنی دیمکدر (اگر ادات شرط) (بشتر با حرف مصاحبت
) (بخشد فعل مضارع مفرد غائب بفشارسه دیمکدر) (ناصر خطاب
 مفعول صریحی) (عطا احسان معناسنه در) (مستان نمی حاضر مفرد
 آله دیمکدر) (که حرف تعلیل) (این عطایه اشارتدر) (عادت اهل کرم
 لامیه و بیانیه کرم اریایک عادتدن دیمکدر) (برون باشد خارج
 اولور دیمکدر) (محصول یت) (بداصل و خسبیس اگر دوه ایله سکا
 احسان بفشارسه یعنی پردوه احسان ایدر سه اله زیرا بو احسان
 یعنی لیم احسانی کرم اریایک عادتدن خارج اولور یعنی کرم
 اسخایه بکره مز * قلاده که زمت بکردنش بشد * هزار بارز بارشز
 فزون باشد * قلاده با حرف وحدت همزه حرف توسل) (که حرف
 رابط) (بکردنش با حرف صله شین ضمیر شتره راجعدر) (بند فعل
 مضارع مفرد غائب باغلر دیمکدر) (هزار بارینک کره دیمکدر) (بارشز

بیانه دوه یوکی دیمکدر (فزون ارتق دیمکدر) محصول بیت (برقلا ده که
 متدن ائک کر دته یاغیر یک کره دوه یوکنسندرز یاده اولور یعنی
 لئیک اجسانی شول اسلوب اوزده در که ویردیکی احسانک اوزدینه
 متلر فور که یعنی تکلف ما لایط اقلر ایدر که بیلک دوه او متنی چکه من
 (عروض) یوقطعه بحر محشندر که مفاعلتی فعاتنی مضاعمان فعلن
 اولور (مطایبه) اعرابی شتری کم کرد بلك زح که هر که شتر مرا بن آود
 مرا وراست دوشتر خروار باوی گفتند هیهات این چه کلاست که
 شتر باری به از دو خروار است گفت لذت یافت و جلاوت و جندنازا
 نجشیده آید معذورید * (اعرابی یا حرف و جندنا شتری ده بویه) کم کرد
 سابق کی کاظم خیمه (بلك زد فقره سابقه کی کبی) که حرف بیان
 (هر که هر کس که تقدیرنده در) شتر مرا لامیه را اداکت مقبول بنم
 دوه می دیمکدر (یعنی یا حرف صله بکا دیمکدر) (آرد فعل مضارع
 مفرد آریدن دن کنویه دیمکدر) (مرا اداکت تحقیق) (اوز را حرف
 تخصیص ائک ایچون دیمکدر) (دوشتر خروار ایکی دوه یوکی دیمکدر
 خروار خام مجله نك فنیله یوک معنایسته در) (باوی یا حرف صله وی
 ضمیر اعرابی به را جعفر) هیهات اسماء افعال دن بعید اولدی دیمکدر
 (این چه کار است بونه ایشدر دیمکدر) (شتر طوی یا حرف نسبت یوک
 دوه سیلر) (به ایوانیمکدر) (لذات خبر بونده مقدر در واضعهای
 متضامینر ایومیدر دیمک اولور) (لذت یافت لامیه یافت بونده مقدر
 معنایسته در) (جلاوت وجدانده بویه جلاوت ظنی لق دیمکدر و جندان
 یولق معنایسته در) (را اداکت مقبول) (نجشیده آید قسم ماضیدن جعفر
 طامش سکر دیمک اولور) (معذورید معذور سکر دیمک اولور
 (محصول ترکیب) بر اعراب بر دوه ضمایع ایلدی پاجودی که هر کیم
 بنم دوه می بکا کتور تحقیق ایکی دوه یوکی ائک ایچوندر اکا دینلر
 هیهات بونه ایشدر نه عجب کار در که یوک دوه می بوکدن ایومیدر
 دیدی بولمغک لذت و جلاوتی طامش سکر معذور سکر (قطعه)
 کم شده کرچه حقیرت حکوی * که عنان از طامش نافته به * کم شده
 ماضیدن جعفر ضمایع اولش دیمکدر (کرچه اگر چه دیمکدر
 حقیرست اچمقدر ایسه ده) (مکوی نهی حاضر مفرد دیمکدر)

(که حرف بیان) یافته بود یک معنای در (موصولیت) ضایع اولان
 اگر چه الحاق این سه دیمه که ای آرامه دن در زین بود یک اعلال
 یعنی ضایع اولان خیر در اوامه دیمه * هست در قاعده خرده شناس *
 لذت یافتن از یافته به * هست ادات خبره صراح ثانی به لفظ
 مقید در (در حرف ظرف) قاعده خرده شناس ثانی به خرده شناس
 وصف ترکیب در خرده بهایی دیمکدر مدقق معنای (لذت یافتن)
 لامیه بولم فلک لذتی دیمکدر (یافته اسم مفعول و بولمش دیمکدر
 (موصولیت) مدقق و محقق قاعده سنده بولم فلک لذتی بولم شدن
 دیمکدر یعنی یتک بولم دن لذتی شی اولم هر نقشه بولم اولم سنده
 اولسون (عروض) بولم قاعده و حل سدهس بخون محذوف و در که
 قاعده فعلی فعل اولم (عطایه) طیبی را دیدند که هرگاه
 بکونستان رسیدی و درادر شهر حکم شدی از سبب آفتل خفول
 بگردید گفت از مردگان این کورستان شرم همی دارم بر هر که
 میگردم شربت من خورده است وید هر که میگردم از شربت من خورده
 است * طیبی با حرف و حلت (ادات مفعول) دیدند فصل ماضی
 جمع غائب کوردیلو دیمکدر (که حرف بیان) هرگاه هر وقت دیمکدر
 (بکونستان با حرف صله کوردیلو دیمکدر بستان ادات کوردیلو
 میزار ای دیمکد اولم (رسمیه بی فعل ماضی مفرد غائب با حرف حکایه
 ایریشه ایدی دیمکدر (اولم اولسته کیلان شیله دیمکدر بولم و خرد کچی
 (در حرف صله) کشیدی با حرف حکایه چکر ایدی دیمکدر (سبب آن
 لامیه (شین ضمیر طیبیه را جودر) کردند فعل ماضی جمع غائب ایلدیلو
 دیمکدر (مزد کات الف نون ادات جمع کاف نهاده رسمیه دین مبدل
 اولم دیمکدر ما بعدینه اضافت لامیه (شرم میذارم اوتا ورم دیمکدر
 (بر حرف صله) هر که هر کس که بقصد برند (دیمکدرم فعل حال متکلم
 وحده کجرم دیمکدر (شربت من مصدرک فلعلنه اضافت در بنم
 ضربی دیمکدر (خورده ماضیدن قسم در خورده است یتیدر
 دیمکدر (در هر که بر هر که بی) میگردم فعل حال متکلم وحده بقم دم
 دیمکدر (شربت من لامیه بنم شر بنم مردم است اولم شدن
 (موصول ترکیب) طیبی کوردیلو که هر وقت که میزار یافته ایریشه

ایدی رداسنی باشنه چکردی اکا نك سببندن سوال ایلد یلز دیدی
 بومزار نك موتازندن اولتور حجاب ایدرم هر کیمه که اوغرامم یعنی
 قنغی مزاری کور ورم بنمضربمی بمشدر وهر کیمه که بقارم بنم
 بشر بندن اولمشدر یعنی چله سینه بنم معالجه م سبب موت اولمشدر
 (رباعی) ای رأی تودر علاج بیمار علیل * برآمدن مرگ قدوم تودلیل *
 (ای حرف ندا منادی محذوف ای کس که دیمکدر (رأی ندیبر
 معناسنه در) (تویه اضافت لامیه سنك تدبیرك دیمکدر (در علاج بیمار
 لامیه بیمارك علاجنده دیمکدر (علیل فعلیل بمعنی مفعول و علیل
 معناسنه در) (برآمدن مرگ مصدوك فاعلته در) (بحرف تا کیدا اولومك
 کلمه دیمکدر (قدوم مصدر در کلمت معناسنه (تویه اضافت فاعلته در
 (دلیل معروف (محصول بیت) ای کیمه که سنك تدبیرك خسته نك
 علاجنده غلغلی در یعنی تفحص در اولومك کلمه کلمه سنك کلمه کلمه
 دلیلدر یعنی قدمکدن موت فهم اولتور * در کشور ماموئت جان سندن *
 * برداشته رکردن عزرائیل * در حرف طرف (کشور اقلیم معناسنه در
 (مایه اضافت لامیه (مؤنبت زجت معناسنه در) (جانه اضافت بیانه
 (سندن مصدر در المق معناسنه (برداشته ماضیدن قسمدر قائدر مش
 معناسنه یا حرف خطاب همزه حرف توشل (کردن عزرائیل لامیه
 (محصول بیت) بزم اقلیم زده جان المقلق زحمتی عزرائیلک کردندن
 قائدر مش سین یعنی عزرائیل جان المقلقه زجت و بزم سنین
 (عروض) بور باعی شجره اخر بدندر که صندر وابتدا خبر حشوا و لزل
 مقبوض تا بلر مکعوف عروض و ضرب اهنم که بر مصرای مفعول
 معاعطن معاعیل فاعول اولور (رباعی دیگر) ای صنعت طب شکسته
 بازار از تو * هر چند بود برنج بیمار از تو * ای حرف ندا منادی محذوف
 ای کس که دیمکدر (صنعت طب بیانه طب علم ابدانه دیرل (شکسته
 بازار و صف ترکیبدر حسب اللفظه بازاری فرق دیمکدر (اما استعمالده
 کساد معناسنه در (از نوسندن دیمکدر (هر چند هر تقدیر دیمکدر
 (بود فعل مضارع مفرد غائب او اور سه دیمکدر (برنج با حرف ظرف
 (محصول بیت) ای کیمه که طب صنعتی سندن کسادده در هر تقدیر
 برخسته سندن رنج و مشقتده دخی او اور سه * المنه لله که عجب

خوشتودند * غسال و صکن فروش و حفار از تو * المنة مبدا (لله
 طرف مستقر خبری منت بونده شکر معناسنه در) که حرف یسان
 (خوشتود راضی معناسنه در) نون دال ادات جمع خبر خوشنود دیرل
 دیمکدر (غسال مبالغه صیغه سببه اولو یو بیجی دیمکدر) کفن فروش
 وصف ترکیبدر کفن صابیجی دیمکدر (حفارده مبالغه وز نیله مزارجی
 دیمکدر (محصول یت) یت سابقه مر بو طدر هر قدر خسته
 سندن ز جنده ابدوده الله شکر که اولو یو بیجی و کفن صابیجی
 و مر از قانجی سندن عجب خوشنود در لرز را کار لینه رواج و یرمده سین
 حاصلی اگر بو طائفه ثلثه اولیه ابدی سندن کیسه راضی اولماز ابدی
 شکر الیه که بونلر خوشنود در (هروض) بور باعینک صدر و ابتداسی
 اخرج حشو و اللرمقبوض ثانیلر سالم غروض و ضرب ابتز که مفعول
 مفاعیلن مفاعیلن فع اولور (مطایبه) یکی از حکما گفت طیب ناقص
 و یاست مر عامه را * یکی بری دیمکدر (طیب ناقص یسانیه) و با
 طاعون دیمکدر (مر ادات صله رای تا صکیددر) (محصول ترکیب)
 حکما دن بری دیدی ناقص طیب یعنی فن طیده مهارتی و حد اقلی
 اولین طیب طاعوندر عامه به بلا مهل هلاک اتمده (قطعه) ای که
 هستی رطیب ناقص خویش * عامه خلق را بجای و با * ای که ای کس که
 تقدیرنده در (هستی ادات خطابدر) (طیب ناقص خویش یسانیه و لامیه
 کنیدنک ناقص اولان طیندن دیمکدر) (عامه خلق را لامیه را ادات
 صله) بجای و با یسانیه با حرف صله و ادات خطاب بوکا مقید در
 (محصول یت) ای کیسه که ناقص طیندن ناشی عامه خلفه طاعون
 یرینه سین یعنی مهلک سین * چه عجب کر کنند نفر یت * هست
 نفرین تو دعای و با * چه عجب نه عجب دیمکدر (کر حرف شرط
 کنند فعل مضارع جمع غائب ایدر لسه دیمکدر) (نفر یت تا ضمیر
 خطاب نفرین لعنت دیمکدر) (هست ادات خبر) (نفرین تو سکا لعنت
 دیمکدر دعای و با طاعونه دعا دیمکدر و ادات خبر بوکا مقید در
 (محصول یت) نه عجب اگر سکا لعنت ایدر لسه یعنی محال تعجب
 دکا بر سکا لعنت طاعونه د عادر (هروض) بحر حقیق در (مطایبه)
 روزی در فصل بهاران با جمعی از دوستان بهوای کشت و عماشای

صحرا و دشت بیرون رفتیم چون در موضعی حرم منزل ساختیم و سفره
 انداختیم از دوسوی آردید زود خود را با آنجا رسانیدیکی از خاطران
 پاره سنک برداشت و چنانکه نان پیش سنک اندازند پیش وی انداخت
 از بوی کرد و بی توقف باز گشت هر چند آواز دادند انگشت نکرد
 اصحاب از آن متعجب شدند یکی از آن میان گفت میدانید که این سنک
 چه گفت گفت که این بد بختان از بخیلی و کرسکی سنک میخورند از
 خوان ایشان چه توقع توان داشت و از سفره ایشان چه تمتع توان
 داشت * روزی با حرف وحدت (در حرف ظرف) (بهاران بهارک
 مراد فی در که ربیع معناسنه) (با جی با حرف مصاحبت اضافت
 بیایه) (هوا سودا معناسنه در) (گشت اسم مصدر در کرمک معناسنه
 تماشای صحرا ده بیایه تماشا سیر معناسنه صحرا معروف) (دشت اووه
 معناسنه در) بیرون طشره دیمکدر (رفتیم فعل ماضی متکلم مع الغیر
 چون ادا ت تعلیل) (موضعی یا حرف وحدت) (ساختیم فعل ماضی
 متکلم مع الغیر یونده ایلدک دیمکدر) (انداختیم ده بویله آندق دیمکدر
 یعنی دوشه دک) (سکی یا حرف وحدت) (آزار ادا ت مفعول) (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (زود نیز یعنی چاک) (بانجا با حرف
 صله اول محله دیمکدر) (رسانید فعل ماضی متعدی مفرد غائب
 بایر شدردی دیمکدر) (پاره سنک بیایه) (برداشت فعل ماضی مفرد
 قالدردی دیمکدر) (چنانکه انجیلین که دیمکدر) (پیش سنک بیایه
 کو پلک او کنه دیمکدر) (انداختند فعل مضارع جمع غائب اتار لر
 دیمکدر) (پیش وی لامبه وی ضمیری کلیه راجع در) (انداخت فعل
 ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر) (بعض نسخه ده چنانکه نان برینه
 استخوان صفت واقع در) (آرا را ادا ت مفعول اتی دیمکدر) (بوی کرد
 قوقلدی دیمکدر) (بی توقف اکلمکسزین دیمکدر) (باز گشت رجوع
 ایلدی دوندی دیمکدر) (هر چند هر نفس در دیمکدر) (آواز دادند
 چاغردیلر) (نکرد فعل نفی ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (شدند
 فعل ماضی جمع غائب اولدیلر دیمکدر) (یکی بری دیمکدر) (از آن میان
 اول آورته دن یعنی ایچلر دن دیمکدر) (میدانید فعل مضارع جمع مخاطب
 استغهای منضمین یلور مبسکتر دیمکدر) (که حرف بیان) (چه گفت

نه دیدی (بدبختان الف نون ادات جمع) (بخیلی کر سنی یاری وحدث
کافی هاء رسمیدن مبدلدر) (می ادات نا کید) (خوردند فعل مضارع جمع
غائب برز دیمکدر) (خوان ایشان لامیه انزلک سفره سی دیمکدر) (توقع امید
معناستند در) (توان داشت طوتمق کرک دیمکدر) (تمتع فائده معناسند در
(محصول ترکیب) برکون بهار فصلیده دوستلیدن بر جمع ایله کز مک
سوداسیله و صحراودشت تما شاسی ایله طشتره کتیدک چونکه بر خرم
موضعده منزل ایلمک و سفره دوشمده ابراقدن برکلب آتی کوردی
و چایک کندی اول بره ایشرددی حاضر لردن بری برطاش پارچه سی
قالدردی و کلب اوکنه اتمک اتارکی یا خود مک کی اتمک اوکنه اتمدی
کلب اتی قو قلا دی و اکلمک سرین دوندی هر قدر که چاغر دیلر
التفات الیمدی اصحاب اذن متعجب اولدیلر ایملرندن بری دیدی
یلور مېسکیز که بو کلب نه دیدی دیدیکه بود بختلر بختلرکلر نندن
و آچقلرنندن طاش برک بونلرک سفره سندن نه امید طوتمق کرک و انلرک
سفره سبندن نه فائده طوتمق کرک (قطعه) خواجه چون افکند
خوان نزدیک و دور * حظ و بهره برده زانچای درنک * چون ادات
تعلیل (افکند فعل ماضی مفرد غائب برافدی دیمکدر) (خوان
سفره دیمکدر) (تزدیک یقین دیمکدر) (دور اراق) (حظ نصیب
معناسند در) (بهره عطف تفسیریدر) (برده ماضیدن قسمدر ایلتمش
دیمکدر) (زانچا اول محملدن دیمکدر) (بی دونک توقف سز دیمکدر
(محصول یت) (خواجه چونکه سفره برافدی یعنی سفره قور دیغی
وقت یقین و اراق حظ و نصیب المش اول محملدن یعنی یقینه اولانکده
حصه سی و اراراقده اولانکده نصیبی وار * حظ مسکین کر به از نزدیک
چوب * بهره بیچاره سک از دور سزک * (حظ مسکین لامیه) (چوب
دکنک (محصول یت) یت اولی یساندر اوزاغک و یقینک خواجه نک
سفره سندن حصه سی واردر مسکین کدینک حصه سی یقیندن دکنک
بیچاره کلبک نصیبی اراقدن طاش یعنی کدی یقینه بولندیغی سبب ایله
دکنک برکلب اراقده بولندیغی جهته طاش بیر بویکی نوعدن غیر
خواجه مک سفره سندن کیمسه منتفع اوله مز (عرض) بوقطعه بحر
رمل مسدس محذوفدر که فاعلاتی فاعلاتی فاعلان اولور (مظایه)

بسر برآیدند که میخواهی که پدر تو میرد تا میراث وی بگیری گفت
 فی امانی خواهم که او را بکشند تا چنانکه میراث وی بگیرم خون بهای
 وی نریستانم* (بسر را را ادا ت صله) یا حرف وحدت بر پسر
 دیمکدر (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب صور دیمکدر) که حرف
 بیان (می ادا ت تا کید) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استغهای
 متضمن استر مبین دیمکدر (که حرف رابط) پدر تو لامیه (میرد
 باء تا کید الیه فعل مضارع مفرد غائب اوله یعنی قوت اوله دیمکدر
 تا حرف تعلیل (میراث وی لامیه وی پدره راجعیدر) بگیری
 باء تا کید الیه فعل مضارع مفرد مخاطب طو ته سین یعنی اله سین دیمکدر
 (فی ادا ت فی) اما ادا ت استندک (می حرف تأکید) خواهم
 فعل مضارع متکلم وحده استرم دیمکدر (که حرف رابط) او را
 را ادا ت مفعول اتی دیمکدر (بکشند باء تا کید الیه و کاف عربک ضمی الیه
 فعل مضارع جمع غائب اوله و ربه لر یعنی قتل ایده لر دیمکدر) تا حرف
 تعلیل (چنانکه بونده مطلق ادا ت تشبیهدر) خون بهای وی انک
 قانی بهاسنی دیمکدر (نیز دخی مضاسنه در) بستانم باء تا کید الیه
 فعل مضارع متکلم وحده الم دیمکدر (محصول ترکیب) بر پسر
 سؤال ایلدیر که استر مبین که سنک باباک قوت اوله تا کیم انک میراثی
 اله سین دیدی بوق اسم اما استرم که اتی قتل ایده لر تا کیم میراثی الدیم کی
 قان بهاسنی یعنی دیتی دخی الم (قطعه) فرزنده که خواهند ز پی مال
 پدر را* خواهد که نمایند پدر و مالی بماند* (فرزند او غل دیمکدر
 و مبتدا) که حرف رابط صفت (خواهد فعل مضارع مفرد غائب
 استر دیمکدر فرزنده صفی) ز پی مال خواهدک مفعول غیر صریحی
 (پی ادا ت تعلیل مالیدن ایچون دیمکدر) پدر را را ادا ت مفعول
 خواهد) خبر در (نماید فعل ثنی مستقبل مفرد غائب قائمه دیمکدر
 پدر) فاعلی (ماند بلند کید الیه فعل مضارع مفرد غائب قائمه دیمکدر
 مال) فاعلی (محصول یست) او غل که مالیدن ایچون پدر بی است به
 یعنی پدر بی مال ایچون استین سون او غل استر که پدر قائمه مال قاله
 حاصلی پدر ینک قوت اوله و مال قائمه سنی خواهد که پدر* خوش نیست
 بمرک پدر و پدر میراث* خواهد که کشندش که دیت هم بستاند*

خوش نیست) خوش دکلدر دیمکدر (بمرك پدر با حرف مصاحبت
 اضافت لامیه (بدن میراث مصدرک مفعولته در میراث المی دیمکدر
 (که حرف رابط (کشند کافک ضمیمه فعل مضارع جمع غائب
 اولدیره لر دیمکدر (ششین ضمیر مفعولی پدره راجعدر) (که حرف
 تعلیل (دیت معروف) هم دخی دیمکدر (بسناند باد تا کید ایله فعل
 مضارع مفرد غائب اله دیمکدر (محصول یت) پدرک اولوی ایله
 و میراث المی خوش دکلدر یعنی بونکله ده قانع اولمز اسز که اتی
 اولدوره لر که دیت دخی اله (عروض) بو قطعه بحر هزجند که
 صدر و ابتدای حرب حشو اولر و ثانیلر مکفوف عروض و ضرب
 محذوف که مفعول مفاعیل مفاعیل فموان او اور رباعی اوزاتندن
 دکلدر (مطایبه) کنیزکی صاحب جمال بیکدشت شخصی در عقب
 وی ایستاد کنیزک باوی گفت آنچه خواجه من بامن میکند میخواهی
 گفت بلی گفت بنشین که اینک خواجه من از عقب میرسد تا با تو آن
 کند که بامن کند * کنیزکی با حرف وحدت (می ادا ت حکایه
 بگذشت) فعل ماضی مفرد غائب بجز ایدی دیمکدر (شخصی یا حرف
 وحدت) عقب وی لامیه (ایستاد فعل ماضی مفرد غائب دوردی
 دیمکدر) (باوی با حرف صله (وی ضمیر شخصه راجعدر) آنچه
 اول نسته که دیمکدر (خواجه من لامیه بنم افندم دیمکدر) بامن
 (با حرف صله بکا دیمکدر) (می حرف تا کید) کند فعل مضارع
 مفرد غائب ایلر دیمکدر (می خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب
 استفهامی متضمن استزمسین دیمکدر) (بلی ادا ت تصدیق) بنشین
 باد تا کید ایله فعل امر مفرد مخاطب او نور دیمکدر (که حرف بیان
 اینک) اشته دیمکدر (خواجه من لامیه) (می ادا ت تا کید) (رسد
 فعل مضارع مفرد غائب ایریشور دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بائنو
 یا حرف صله سکا دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (بامن یا حرف صله
 بکا دیمکدر) (محصول ترکیب) بر صاحب جمال بجاریه بجز ایدی
 بر شخص الک عقیده دوردی یعنی آردینه طاقدی جاریه اکا دیدی
 اول نسته که بنم افندم بکا ایلر استزمسین یعنی صاحبک بکا ایشلدیکی
 ایشتی استزمسین جاریه نک بو کلامیده ایهام وار که مرادی بکا ایشلدیکی

سگاهه اینسو نمی یعنی بفعله سو نمی دیمک اول شخصک اگله سی مولامک
 بکا ایندیکنی ایدر مپسین دیمک ظن ایدوب یلی دیدی جاریه دیدی
 اونوراشته مولام ارقه دن ابریشودنا کیم سیکا بکا ایندیکنی ایلر حاصلی
 بکله شهدی کلور سنی استو ویک کچی ایلر (مطایفه منظومه)
 کودی را پدر آمدن سفر * هر که کردش زدو خانه کذر * کودکی
 یا حرف وحدت (کودك كافك ضمیمه جوجق دیمکدر) را ادا
 تخصیص (پدر آمدك فاعلی) (هر که هر کس که تقدیرنده در) (کردش
 بشین ضمیر کود که را جعدر خانه به مقید) (کرد فعل ماضی مفرد غائب
 ایلر دیمکدر) (زدر خانه مفعول به غیر صریحی) (کذر صریحی
 (محصول یت) برجو جفک پدری سفردن کلادی هر کیمکه خانه سی
 رقبوسندن کذر ایلدیه یعنی کچدی ایسه * گفت کای خواجه بده
 سیم وزرم * مرثدکانی قدوم پدرم * گفتك فاعلی کود که را جعدر
 کای) که ای دن مخففدر (که حرف بیان) (بده یاد تا کید ایله فعل امر
 جعدر مخاطب ویر دیمکدر) (سیم وزرم مفعول صریحی) (سیم منکلم مرا
 تقدیرنده غیر صریحی) (مرثدکانی قدوم پدرم لامیه لر در مرثدکانی
 یا حرف مصدر الف نون ادا جم کاف هاء رسمیدن مبدل بابامک
 کلکلیکنک مرده سنه دیمکدر) (محصول یت) یت سابقه مر بو طدر
 هر کیمکه خانه سی قبوسندن یکدیه دیلیکه ای خواجه بکا بابامک
 قدومی مرده سیم وزر ویر حاصلی هر کلندن مرده قدوم استردی
 * ز بری گفت بدو کای فرزند * مقدم او همه رانیست پسند *
 (ز بری یا حرف وحدت زیرک عاقل دیمکدر بر عاقلی دیمک اولور
 (بدو باودن مبدل یا حرف صله اکا دیمکدر) (که حرف رابط) (مقدم او
 لامیه مقدم مصدر میبدر کلک معنایه) (همه را ادا صله جمله به
 دیمکدر) (پسند مقبول معنایه در) (محصول یت) (اوغلا نجق هر
 کور دیکندن مرده استرکن بر عاقل اکا میدیکه ای اوغل بابا کلک
 کله سی جمله به مقبول مکلدر * مادرت را ز سفر آمده شوی * مرثدکانی
 ز کس مادر جوی * مادرت را را حرف تخصیص ستک مادر یکک
 دیمکدر (آمده ماضی بدین قسمدر کیش دیمکدر) (شوی فاعلی زوج
 معنایه) (کس مادر لامیه) (جوی امر حاضر مفرد استه دیمکدر

(محصول بیت) سنك اناك قوجه سی سفردن كلش مرده بی اناك
 آمدن است (عروض) بومشوی بحرمل مسدسندرخین عطنی
 طاری اولمشدر فاعلان فعلاتین فعلات اولمشدر (مطایبه) شخصی
 برشاعری بینی خواند که قافیه در یک مصرع را مهمله مضموم آورده
 بود و در دیگری زاء مجحه مکسوره شاعر گفت این قافیه راست نیست
 زیرا که یکی حرف راست بی نقطه و یکی حرف راست با نقطه آن
 شخصی گفت این را نقطه وزن شاعر گفت بکجا قافیه مضموم است
 و یکجا مکسور گفت بنگرید این چه نادانست من میگویم نقطه
 وزن وی اعزاب میکند * شخصی با محرف و خدت برحرف صله
 (شاعری با حرف و خدت برشاعره دیمکدر) (بینی به با حرف و خدت
 خواند و اورسمبله فعل ماضی مفرد غائبه او قودی دیمکدر) (که حرف
 بیان) قافیه حرف روی دیمکدر که بیتك آخرنده اول تکراریدن
 حرفدر آئیکده انواعی وارند اجمالا بومخلده بیان ایدلم (اولا قافیه
 دیدکری حرف روی در که شعرك آخرنده اولان کلمه تك آخرنده اوله
 بودخی برقیج وصف ایله وصف اولنور مجرد و مقید و مردف زیرا
 قافیه به سکر حرف دخی تابع اولور دردی رویدن اول دردی
 صکره اول کلن الف تاسیس و دخیل و قید ردف صکره کلن وصل
 و خروج و مزید و ناره بعض ظرفای عجم مجموعنی برقطعه ده جمع
 ایشلر (قطعه) قافیه در اصل یک حرفست و هشت آثر تابع (بچار
 یدش و چار پس آن نقطه اینها دازه) (حرف تاسیس و دخیل و ردف
 و قید آنکه روی) (بعد زان وصل و خروجست و مزید و ناره) بوطقوز
 حرف الی حرفه دخی داخل اولور رس و اشباع و حدود و توجیه
 و مجری و نفاذ بودخی بریننده مندرجدر (بیت) قافیه راشش بود
 حرکت بقول استاد (رس و اشباع و خد و دو توجیه و مجری و نفاذ)
 اهدی اکر روینک ماقبلنده حرف علت و نون اولمازسه بالکزر روی
 بولنورسه اکا قافیه مجرد دیرلر و ماقبلنده کی حرفک حرکه خنه توجیه
 دیرل (مثلا بیت مترجه) سنسین اول سرتا بیایمغبرانه تاج سر (جمله
 فرمانبرك انس و ملائک بحر و بر) بونده سرو برزاری روی سنك
 و بانك قفحه لی توجیه اکر بری ضمه و یا کسره اولسه قافیه عد

اولمناز واکر رویدن اول حرف علت اولورسه اکا قافیه مردف
 دیرلر که اوج درلودرالف اولورسه مردف بالف واو اولورسه مردف
 بواو با اولورسه مردف بیا دیرلر بونلرده ایکی حرف بولنور که بری
 روی و بری حرف ردفدر و برحرکه بولنور که ردفک ما قبلنده کی
 حرکه در اکا حدود دیرلر مثلاً قافیه مردف بالف (بیت مترجه)
 نه بنده قالدی تحمل نه دلدہ صبره بحال) اوشاه حسنه ايسه عرضحال
 امر بحال (بونده لاملر روی الفلر ردف جیمک و حانک فتحعلری حدود
 و مثلاً قافیه مردف بواو (بیت مترجه) ایله ای خامه مجهز اثر اثبات
 وجود دم از باب هزند که تکسین بی سود (بونده داللر روی واولر
 ردف جیمک و سینک ضمہ لری حدود و مثلاً قافیه مردف بیا (بیت
 مترجه الحقیقہ) کلدی قربان اولدیم شمدی مبارک وقت عبد (دیده
 بددن اوله نوماہ رخسارک بعید) بونده داللر روی یالر ردف عینلرک
 کسر لری حدود واکر رویدن اول نون ساکن اولورسه اکا
 قافیه مقید دیرلر (مثلاً بیت مترجه العاجز) زلفک هر برتلی
 اولمش کند (ایلا افتاده لری انکله بند) بونده داللر روی نونلر
 قید جیمک و بانک فتحہ لری حدود واکر روینک ما قبلنک ما قبلنده
 الف بولنورسه و التزام اولنورسه اکا الف تأسیس دیرلر ما بعدندہ کی
 حرفکهر وینک ما قبلی در دخیل دیرلر و الف تأسیسک ما قبلنک
 حرکه سی رس و ما بعدی که دخیلدر انک حرکه سی اشباع مثلاً (بیت
 مترجه الاثیم) شها لطف ایله کل قلہ تجاهل (عجب واری قولکده
 بر نکاسل) بونده لاملر روی هاوسین دخیل حرکه سی اشباع الف
 تأسیس ما قبلنک حرکه سی رس لکن بوقافیه مؤسسی عرب التزام
 ایدر عرب و ترک التزام ایتمسه معا ییدن دکلدر بوند نصکره روینک
 ما بعدینسه متصل اولان حرفه وصل دیرلر واول وقت روی متحرک
 اولور واول حرکه به مجری دیرلر (مثلاً قافیه مجرد با وصل (بیت
 مترجه) ای حبیب کبریا و عالمینک رحمتی (شبهه مرز دانکله بولدی
 کون و امکان دفعی) بونده نالر روی یالر وصل میم و عینک حرکه لری
 توجیه روینک حرکه سی مجری وینه قافیه مردف بالف با وصل مثلاً
 (بیت مترجه) سنبل می ندر بلسم او کسوی سیاهی) بر شمه ده اکدردی

دل زهده کلاهی (بونده هال روی الف رد ف بار وصل یانک
 ولامک حرکه لی حدود هالک که روید ر حرکه لی بحری مرد ف
 بو او و مرد ف بیایی ده وصل ایله بو کافیه س ایله ومثلاً قافیه مقید
 بلو وصل (یت مترجه) برمهوشی کورد مکّه ایدر ناز ایله خنده) لعل
 شکر آمیز ینسه جان اولدی فکنده) بونده دالیر روی نونلر قید هال
 وصل خانک وکافک حرکه لی حدود روینک حرکه سی بحری واکر
 وصلدن صکره برحرف دخی کلور سه اکا خروج دیرل برحرف دخی
 کلور سه مزید دیرل برحرف دخی کلور سه نازه دیرل لکن بونلرک
 مجموعنده روی متحرک اولور واکر رویدن صکره یاخود رویه
 لاحق اولان حرفلردن صکره بریاییکی یا اوچ یادی زیاد کلمه تکرر
 ایدر سه اکاردیف دیرل (مثالیت) حال دل فساد چاه ذفن بیلور
 (نوک مژه یله سینۀ دردی دلن یی اور) بونده قافیه مجرد دن صکره
 بیلور لفظلری تکرار اولمش که ردیفدر امدی برطالبک بوقدر معلومی
 اولسه کفایت ایدر کرچه بوندن ماعدا قافیه نک اتوای وارد (در یک
 مصراع بر مصراعده دیمکدر مهمله نقطه سز دیمکدر (زاه مهمله
 مضموم موصوفک صفتلرینه در (آورده ماضیدن قسمدر کتوز مش
 دیمکدر (بود ادات ماضی) ودر دیکری بر غیر یسند دیمکدر (زاه معجه
 (مکسور سابق کی معجه نقطه لی دیمکدر (راست صحیح معناسنه در
 (زیرا که ادات تعلیل) یکجا بر محله دیمکدر (حرف را یبایند (سین ونا
 ادات خبر (زاست راست کی) با نقطه یا حرف مصاحبت (این را
 را ادات صله بوکادیمکدر (مزن نهی حاضر مفرد اورمه دیمکدر
 (بنکرید باه تا کید ایله فعل امر جمع مخاطب بقیکر دیمکدر (نادان
 جاهل معناسنه در (میکویم فعل حال متکلم وحده سوپریم دیمکدر
 (میکند فعل حال مفرد غائب ایلمر دیمکدر (محصول ترکیب) بر شخص
 بر شاعر بریت اوقودی که بر مصراعده قافیه راه مهمله مضموم
 کتوز مش ایدی و بر غیر یسند یعنی مصراع آورده زاه معجه مکسور
 شاعر دیدی بو قافیه صحیح دکلدر زیرا که بریده نقطه سز حرفلردن
 و بریده نقطه لی زادر اول شخص دیدی بوکا یعنی زا اولان حرفه
 نقطه اورمه یعنی نقطه سنی فالدر اوقومه شاعر دیدی بریده قافیه

مضمومه و پرورده مکسوره در دیدی با فیکز بونه جاهلدر بن دبرم
نقطه اورمه اول اعراب ایدر بونده ذوقیات اشکلی کند و به و یرمیوب
جاهلینتی تقویت و یرمکدر (رباعی) آن سفله که مدح راز ذم نشناسد *
* فتح از کسر و کسر ز ضم نشناسد * که حرف رابط صفت (مدح را
و اادات مفعول) نشناسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب اکملر دیمکدر
(محصول بیت) اول سفله که مدحی ذم دن فرق ایلز فحشی کسر دن
کسری خمدن فرق ایلز حاعلی مدحی ذم دن فحشی کسر دن کسری
خمدن فرق و تعبیر ایلین جاهل و نادان * زودر عجم که چون دم
از شعر زنند * کوشعر و شعر راز هم نشناسد * زو از اودن مخفف
او سفله به راجعدر (در عجم عجمده یم دیمکدر) که حرف بیان (چون)
ادات استفهام نیچه دیمکدر (دم بویه بیرلده دعواده مستعملدر (زند
فعل مضارع مفرد غائب اورر دیمکدر (کو که اودن مخففدر (شعر
معلوم (شعر اربه دیمکدر (از هم بری برندن دیمکدر (محصول بیت)
دخی مدح دن ذمی فمخدن کسری و کسر دن ضمی فرق ایلین
جاهل دن عجمده یم که نیچه شعر دن دم اورر که اول سفله شعری
شعیر دن فرق ایلز (عروض) بورباعی شجره اخر بدندر که صدر
و ابتدا ارب حشو اوللر مقبوض ثانیلر سالم عرض و ضرب ایتدر که
مفعول مفاعیلن مفاعیلن فع اولور (مطایبه) دوشاعر بیک مانده
جمع آمدند بالوده بر آوردند که بغایت کرم یکی از ایشان می دیگر برا
گفت این بالوده کرم ترست از جیم و غساق که فردا در جهنم خواهی
آشامید دیگری گفت در جواب یکی بیت از اشعار خود بخوان و برانجا
دم تا هم نوییاسای و هم دیگران * بر حرف ظرف (مانده سفره دیمکدر
(جمع آمدند جمع اولدیلر) بالوده با حرف وحلت همزه حرف نوسل
(بر آوردند فعل ماضی جمع غائب کتور دیلر دیمکدر) که حرف رابط
صفت (بغایت با حرف مصاحبت یا خود ظرف) (کرم کاف عجمک
فخبله سیحاق دیمکدر) یکی بری دیمکدر (مرادات صله رایی تأکید در
(جیم قینار صومعنا سنده در (غساق اریک معنا سنده در (فردا بارین
دیمکدر (در حرف ظرف) خواهی آشامید ایچسکر کرکدر (اشعار خود
لامیه (بخوان با تأکید باله فعل امر حاضر مفرد اوقو دیمکدر (بر

حرف صله (آنجا اول برده دیمکدر) دم دالك فتحبله فعل امر حاضر
مفرد اوفور دیمکدر (تا حرف تعلیل) هم نو هم سن دیمکدر (بیا سایی
باید تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب راحت ایده سین دیمکدر
(وهم دیگران وهم غیر یلر دیمکدر) (محصول ترکیب) ایکی شاعر
بر سفرده جمع اولدیلر بر بالوده ~~کتور~~ دیلر که غایت ایله باغایندده
صیحا ایلی انلردن بری اول برینه دیدی بو بالوده صیحاقر کدر جیم
و غسافدنکه یارین جهنمده ایچسکز کر کدر اول بری جواایندده دیدی
بریت کندی شعرل کدن اوفو واکا یعنی جهنمده اوفور ناکیم هم سن
راحت بوله سین وهم غیر یلر سترج اوله (قطعه) از خنک شعر خویش
یک مصراع * کرکنی نقش بر در دوزخ * خنک ثقیل معناسنه در
ثقیل شعر یکز دیمکدر استهزاء (خویش اضافه لامیه) (کر حرف
شرط) کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلر سین دیمکدر (بر حرف
استعلا) در دوزخ لامیه جهنم قیوسی اوزره دیمکدر (محصول بیت)
کندی ثقیل شعر کدن بر مصراع اگر جهنم قیوسی اوزره نقش ایلر سن
* از جهنم بر حرارت ناز * در جیم آورد برودت یخ * (محصول بیت)
جهنم آتش حرارتی کتور یعنی دفع ایلر جهنم قینار صوبه
بوز صوقانی کتور (عروض) بوقطعه بحر خفیفنددر که فاعلاتن
مفاعلاتن فعل اولور (مطایبه) شاعری پیش صاحب عباد قصیده
آورد هر بیت از دیوانی و هر معنی زاده طبع یک سخندان صاحب عباد
گفت از برای ما عجب قطار شتر آورده که اگر کسی مهارشان بکشاید
هر یک بکله دیگر کراید * شاعری با حرف وحدت (پیش صاحب عباد
لامیه صاحب عباد کفته دیمکدر صاحب استعمرالارنده وز بر دیمکدر
صاحب عباد قدردان بروز یک اسمیدر که) (قصیده با حرف وحدت
همزه حرف نوسل) آورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی دیمکدر
(دیوانی با حرف وحدت) زاده طبع یک سخندان بیسایه و لامیه زاده
ماضیدن قسمدر طوغش معناسنه اولاد دیمکدر (زاده طبع حسب
اللفظ طبیعت اولادی دیمکدر اما استعماده شعرده مستعملدر) (سخندان
وصف ترکیبدر سوز بیلیمی معناسنه بوده شاعرده مستعملدر) (با حرف
وحدت) (از برای ما بزم ایچون دیمکدر) (قطار شتر بیاید دوه قطاری

دیمکدر (آزوده ماضیدن قسمیدر باحرف خطاب همزه حرف توسل
 کتورمش سین دیمکدر) که حرف رابط صفت (کسی یا حرف وحدت
 (مهار یولار دیمکدر) شان ضمیر جمع انلرک یولارینی دیمکدر (بکشاید
 باء تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب آچه دیمکدر) بکله باحرف صله
 کله کاف قحی ولامک تخفیفله سوری دیمکدر (دیکره اضافت لامیه
) کراید فعل مضارع مفرد غائب میل ایدر دیمکدر (محصل ترکیب)
 برشاعر صاحب عبادک قتنه برقصیده کتوردی هریت بر دیواندن
 وهر معنی برشاعریک شعری حاصلی اطرافدن جمع ایش صاحب عباد
 دیدی بر ایچون عجب دوه قطاری کتورمش سین که اگر برکیسه انلرک
 یولارینی اچرایسه هر بری پر غیرک سور بسینه میل ایدر کیدر حاصلی
 هر سوریدن بردوه کتورمش که سین (قطعه) همی کفی بدعوی
 دی که باشد * به پیش شعر عذیم انکین هیچ * همی ادات حکایه
 (کفی فعل ماضی مفرد مخاطب دیر ایدک دیمکدر) بدعوی باحرف
 مصاحبت (دی دون دیمکدر) که حرف بیان (باشد فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر) (هیچ لفظنه مقیدر) به پیش شعر باحرف
 ظرف اضافت لامیه (شعر عذب موصوفک صفت اضافتقدر طلی
 دیمکدر طلی اولان شعریمک قتنه دیمک اولور) انکین بال معنانه در
 (محصل بیت) دون دهوا بله دیر ایدک که بنم طلی اولان شعریمک
 قتنه بال هیچ اولور یعنی لذتسزدر * زهرجا جمع کردی چندینی *
 بدیوانت نه بینم غبرازین هیچ * (زهرجا هر محلدن دیمکدر) کردی
 فعل ماضی مفرد مخاطب ایدک دیمکدر (ینی یا حرف وحدت) چندینی
 برقع بیت دیمکدر (بدیوانت باحرف ظرف سنک دیوانکده دیمکدر
 نه بینم فعل نفی مستقبل مکالم وحده کوره هم دیمکدر) (محصل بیت)
 هر محلدن برقع بیت جمع ایدک له سنک دیوانکده بوئدن غیری هیچ
 کوره هم یعنی شعرانک دیوانندن سرقه ایتد بکک بیتلردن غیری
 دیوانکده برشی یوقدر * اگر هر یک بجای خود درود باز * بجز کاغد
 نماد بر زمین هیچ * بجای خود کندی برینه دیمکدر (رود فعلی
 مضارع مفرد غائب کیدر سه دیمکدر) باز کبرو دیمکدر (بجز باحرف
 زائد) نماد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قالمز دیمکدر (محصل بیت)

اگر هر بزی کندی برینه کبرو کیدرسنه کاغدن غیری زمین اوزره
 برشی قالمز (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدسند که بالکز عروض
 و ضربی مقصور که بر مصرای مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن اولور
 (مطایبه) فرزق ملک بصره را که خالد نام داشت مدح کرد و صله
 مدح خود چنانکه میخواست نیافت باین دوینش هجو کرد * ملک
 بصره لامیه ملک پادشاه دیکدر (را ادات مفعول) که حرف بیان
 (داشت فعل ماضی مفرد غائب اثباتدن عبارتند و معنی حکایه بی متضمن
 (صله مدح خود لامیه زدر صله یونده احسان معنانه) چنانکه
 انجیلین که دیکدر (می ادات حکایه) خواست و او رسمیه فعل ماضی
 مفرد غائب استرایدی دیکدر (نیافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی
 دیکدر) باین با حرف مصاحبت شین ضمیر خالده راجعدر (هجو
 ذم معنانه در) (محمول ترکیب) فرزق بصره ملکینی که نامی خالد ایدی
 مدح ایلدی و کندیکنک مدحیک احسانتی استدیکی کی بولدی بو
 ایکی بیت ایه هجو ایلدی یعنی دلخواهی قدر احسان کور نتیجه هجو
 ایلدی (شعر) لقد غرتی من خالد باب داره * ولم ان اللوم حشو
 اهاپه * لقد لام حرف ابتدا (قد حرف تحقیق) غرت فعل ماضی مفرد
 غائب نصر بایک مضااعفندن (نون حرف وقایه یا حرف تکلم
 مفعوله صریحی) (من خاند غیر صریحی) (باب بدل) (دار بابک مضایف
 الیهی) (ضمیر خالده راجعدر و دلرک مضاف الیهی) (واو حالیه) (لم ادر
 جده عطلق نفیس متکلم وحده فاعلی تحتاده جمله بی حالیه ناقص
 باییدن بن بیلدم دیکدر) (ان حرف مشبهه بالفعل) (ال حرف تعریف
) (و م لامک ضمیمه شغل وزنده مصدر در الحق دیکدر لفظا منصوب
 انک اسمیلدر) (حشو ایچ دیکدر ظرفیت اوزره منصوب ظرف مستقر
 جمله بی محلی مرفوع انک خبری اسم و خبر جمله بی تأویل مصدرده
 محسلا منصوب لم ادرنک مفعول صریحی) (اهاپه بری دیکدر پوست
 معنانه حشوک مضاف الیهی) (ضمیرده اهاپک مضاف الیهی و خالده
 راجعدر) (محصول یت) (تحقیق بی خالد اوی قوسی خاندن
 مغرور قیلدی یعنی قبوسنک غلبه حی و احشام خانه سی بی مغرور
 قیلدی حال بو که بن بیلدم تحقیق الحلق خاندک در بیسی ایچنده

اولیچدر حاصلی احشامندن مفرور اولدم دناثت پوست ایچنده
اولدیفنی یلدم * ولست وان اخطأت فی مدح خالد * باول انسان
خرا فی ثیابه * (لست فعلدر افعال ناقصه دن تا ضمیر متکلم اسمی بن
اولدم دیمکدر) (واو اعتراضیه) (ان حرف وصل) (اخطأت فعل ماضی
متکلم وحده افعالی باندن هر نه قدر خطاده ایلدم ایسه دیمکدر) (فی
اخطأت به متعلق مدح مفعول فیهی خالدیه مضاف) (باول ظرف مستقر
لست تک خبری یازان د کل) (اول انسانیه مضاف) (خرا فعل ماضی مفرد
غائب فتح بابتک مهموز اللامندین فاعلی نچینده انسانیه راجع جله سی
انسانک صفتی یسته ایی دیمکدر) (فی با معنایسته خرا به متعلق) (ثیاب
ثوبک جمعدر ضمیر انسانیه راجع مضاف الیه) (محصول یت) (خالدیه
مدحنده هر نقدر خطا ایتدم ایسه ده بیانه یسته لین انسانک اولده
واقع اولیچسی اولدم یعنی بوفعل شذیعی ابتداء بن ایتدم بندن
اول بونک وصف من خرفله چوقد کیمسه آتوایغرتلویت ایلشدر
(عروض) بوقطعه یخراطو یلدنر که فعولن مفاعیلن فعولن مفاعیلن در
صدر و ابتداء شول سلم عروض و ضرب مفعولنر که فعولن مفاعیلن
فعولن مفاعیلن اولشدر (ریاعی) اراسته بیرون سرایی دیدم *
در مدح خداوند سر ایچدم * (اراسته بیرون ترکیب مزجی اواعندنر
طشیره سی من بن دیمکدر) (سرایی یا حرف وحدت) (دیدم فعل ماضی
متکلم وحده کور دم دیمکدر) (در حرف ظرف) (مدح خداوند سرا
لامیه و بیانه اوصافیک مدحنده دیمکدر) (ایچدم فعل ماضی متکلم
وحده طولاشدیم دیمکدر) (محصول یت) (طشیره سی مزین بر سرای
کور دم سرای صاحبک مدحنده طولاشدم یعنی مدح ایتک میاد
ایتدم و مدح ایتدم * آلودشعار شعر پاکیزه من * از لوث حدث چو
مدحش اندیشدم * (آلود فعل ماضی مفرد غائب بولاشدی دیمکدر
(شعار شعر پاکیزه من لامیه و موصوفک صفتنه در بن پاکیزه اولان
شعر عک شعاری دیمکدر شعار ثوب معنایسته علامت معنایسته شهرت
معنایسته کلور) (پاکیزه پال دیمکدر) (له ث حدث لامیه لوث مر داراق
حدث نجس معنایسته) (چو اداث تعلیل) (مدحش شین ضمیر خداوند
سرایه راجعدر) (اندیشدم فعل ماضی متکلم وحده دوشوندم دیمکدر

(محمصول بیت) صاحبخانه مدخنه مباشرت ایستدم اما بنم پاك
اولان شعریمك جامه معانیسی باشهرت وشانی حدث مردارلفندن یعنی
انك مردار اوصافك مردارلفندن بولاشدی چونكه مدخته دوشوندم
حاصلی مدخنی تفكر سبيله شعرم ملوث اولدی (عروض) بور باغی
شجره اخر بد نذر صدر وانشدا اخر ب حشو اولر مكفوف ثانیله
سالم عروض و ضرب ابتر كه مفعول مقابیل مقابیلان فع اولور
* چون این دو بیت بخالد رسید هزار درم بوی فرستاد و پیغام داد كه
باین در مهمانی را كه از باطن خود نموده و ظاهر خود را بان آلوده
بشوی * چون ادات تعلیل (بخالد با حرف صله) (رسید فعل ماضی
مفرد غائب ابرغدی دیمكدر) (بوی با حرف صله وی قرز دقه را چند
فرستاد) فعل ماضی مفرد غائب ارسال ایلدی دیمكدر (پیغام خبر
معنا سنه در) (داد فعل ماضی مفرد غائب و پردی دیمكدر) كه حرف بیان
باین درمها) با حرف عصا حبت ها اذلت بجمع بودند ملائله دیمكدر
معنی) یا حرف تنكیر (را ادلت مفعول) (كه حرف رابط صفت شول
معنی بی دیمكدر كه مراد حدكدر) (باطن خود لایبه) (نموده ماضیدن
فسمدر یا حرف خطاب همزه حرف توسل كور مش سین دیمكدر
ظاهر خود) (باطن خود کی) (آلوده نموده کی بولاشدر مش سین دیمكدر
بشوی) باد تا كبدایله امر حاضر مفرد یقه دیمكدر (محمصول بیت)
چونكه بوا یکی بیت خالده ابر شدی يك در هم قرز دقه ارسال ایلدی
و خبر و پردیكه بودر هملا لایله شول معنی بی كه باطنكدرن كور مش سین
و ظاهر یکی انكه بولاشدر مش سین یقه یعنی باطنكدرن مشاهده
اینه ديكك حدث كه انكه ظاهر ك ملوث اولمش بواجبه لایله یقه
(خطمه) بحجب مدارز مدوح اگر كند احسان * بچای مادح خود كچه
نیک و بد گوید * (بحجب مدار بحجب ایله دیمكدر) (بچای مادح خود
لامیلدر) (با حرف صله) (جای مقوم) (كچه اصكر چه دیمكدر
(محمصول بیت) بمدوحذن بحجب ایله اگر كندی مدح اید بحسنه
احسان ایدر سه اگر چه نيك و بدده سو یلر سه یعنی كرك اعلا كرك بد
سو یلر سه بمدوحك مادحه احسانی محل بحجب دكدر * ز بحر جود
كند رشحه روان كه بدان * ز لوح خاطر و حرف ذم خود شو بد *

بمحرر خود بیایه و شخصه صبرتنی معناسنه (بمعرف و حدت همزه حرف
توسل (روان آکشی معناسنه و در بیان این دیکدر بمعرف مصاحبت
(لوح خاطر محازا بیایه) (لویه احتیافت لامیه) (موصییر مادحه) (مجمد
معرف هم خود بیایه و لامیه) (شویه فعلی مضارع) (مرفع غلب شویه زون
بشسته دن معده مایلی اولندی یقر دیکدر) (محصول بدت) (جود و سخا
بمگردن بر صبرتنی روان اولور که انک ایله مادحه خاطر یی لوجنسدن
کنندی د می یقر یعنی مادحه لاجلندن تعجب ایله زبانه احسان
موی ایله قلبنده مضمر اولان ذمی اظهار ایلار) (عرض) (بوقطعه
بمحرر بحث مجنوندر مفاعیلن فعلاتن مفاعیلن فعلات اولور) (مطایفه)
شاعری بر فاضلی شعری خواند چون بایسلم رسانید گفت این را در
خلا جای گفته ام فرمود که والله راست می گوی ازین بوی آن می آید *
شاعری فاضلی شعری یازی وحدت بر حرف صله (خواند) (واو و سبیل
فعل ماضی مفرد غائب او قودی دیکدر چون امانت طلیل) (باغایا بحرف
صله) (انامه دیکدر) (رسانید فعل ماضی متعدي مفرد غائب ایشدردی
دیکدر) (این را امانت مقسوله این شعره اشارتند) (در حرف ظرف
(خلا جای کنیف دیکدر) (گفته ماضیدن قسم و هه ز حرف توسل مع
ضمر متکلم) (فرمود فعل ماضی مفرد غائب پیوردی دیکدر) (که حرف
بیان راست صحیح دیکدر) (می گوی سویلرسین دیکدر) (بوی آن لامیه
انک قوقوسی دیکدر) (می آید کلور) (محصول ترکیب) (بر شعر بر فاضله
بر شعر او قودی چونکه انامه ایشدردی یعنی تمام ایله دی دیدی بونی
گفته سویلشم فاضل پیور دیکه والله صحیح سویلرسن بوشه مردن
اول کنیف قوقوسی کلور) (قطعه) (منخور حکو کو که اشعار او *
ز بحر کدر با صفا آمد ست * منخور وصف ترکیبی در شاعر معناسنه
مکونهی حاضر مفرد دیمه دیکدر) (کو که اودن تحذف) (که حرف بیان
او مابعدنده کی که به راجعدر) (که کیم معناسنه اسمدر) (اشعار اودن
مقدم بر گوید مقدر در اشعار اولامیه اوضمیری شاعر آخره راجعدر
(بحر کدر محازا بیایه استغهامی متضمن یا حرف تردید) (صفا کرده
معطوف آمدست کلمندر دیکدر) (محصول بیت) (شاعر دیمه اول
گیمه به که دیمه انک شعری بحر کد رد نمیدر یا خود بحر صفا نمیدر

حاصلی فلانک شعری عجبا صفا آوری یو خسه کدو آمزنی دیو سؤالی
 ایدن شاعره شاعر دیمه بونده بحر لفظنده توریه وار بحر دریا معنا سنه
 اولدینغی صورنده کثرته مستعمل او او ز کدیری چوق صفا سی چوق
 دیمکدر ویریلان معنا کی یا خود بحر دیو او زانه دیرلر یوله اولجه
 بحر صفا سلبس معنی سنه بحر کدر ناموزون معنا سنه کلور که شعری
 موزونی یو خسه ناموزونی دیمک اولور * زند صاحب ذوق را بر مشام
 * نسیمی که آن از بکا آمد ست * زند فعل مضارع مفرد غائب اوره
 دیمکدر (صاحب ذوق بیانیه) (را ادات تخصیص) (بحرف صله
 (مشام ککر دیمکدر) (نسیمی یا حرف وحدت بویل دیمکدر) (که حرف
 رابط صفت) (آن نسیم اشارت در از بکلفدن دیمکدر) (محصول بیت)
 صاحب ذوق مشامه بر روزگار اورر که اول قسطن کلشدر یعنی
 نه محالیدن یعنی بحر صفا دغی بحر کدر دغی کلشدر بیلور (عروض)
 بو قطعه بحر متقار بندر که بالکر عروض و ضربی مقصور در که
 فعلانی فعلون فعلون فعلول اولور (مطابنه) شاعری پیش طیب
 رفت و گفت چیزی در دل من کره شده است و وقت مرا ناخوش
 میدارد و از انجا فسرده کی همه اعضای من میرسد و موی بلند ام بر میخیزد
 طیب مردی ظریف بود گفت بنماز کی هیچ شعری گفته که هنوز
 بر کسی نخوانده باشی گفت آری گفت بخوان بخواند باز گفت بخوان
 بخواند گفت برخیز که نجات یافتی این شعر بود که در دل تو کره شده بود
 و خشکی آن بیرون سرایت میکرد چون زدل خود بیرون دادی خلاص
 یافتی * شاعری یا حرف وحدت (پیش طیب لامیه طیب قنیه دیمکدر
 (رفت فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر) (جزی یا حرف وحدت
 برنسنه دیمکدر) (در حرف ظرف) (دل من لامیه) (کره دو کم دیمکدر) (شده
 ماضیدن فسرده را اولش معنی سنه) (وقت مرا لامیه را ادات و فعلول
 (ناخوش فنا معنی سنه در) (میدارد فعل حال مفرد غائب طور دیمکدر
 (از انجا اول محالیدن دیمکدر که مراد قلبدر) (فسرده کی یا حرف ماضی
 کاف هاء رسمیدن مبدل فسرده طرکش دیمکدر برودت معنی سنه
 (یا حرف صله) (اعضای من لامیه مجموع اعضاوه دیمکدر) (بر حرف
 است لا اندام وجود دیمکدر) (میخیزد فعل حال مفرد غائب قاف ازار

دیمکدر (مردی یا حرف وحدت) ظریف صفتی (بود ادات ماضی
 ایدی دیمکدر (بتازی یا حرف صله یا حرف مصدر کافی، دادن مبذل
 یکیمه دیمکدر (شعری یا حرف وحدت) گفته یا حرف خطاب همزه
 حرف توسل گفته ماضیدن قسم در سو یلدکی دیمکدر (که حرف رابط
 صفت) هنوز الآن دیمکدر (بر حرف صله) کسی یا حرف وحدت
 (نخوانده باشی اوقومش اوله سین دیمکدر (آری ادات تصدیق اوت
 دیمکدر (بخوان بآه تا کیدایله فعل امر مفرد مخاطب اوقو دیمکدر
 (بخواندبآه تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب اوقودی دیمکدر (برخیز
 فعل امر مفرد مخاطب قالیق دیمکدر (که حرف تعلیل) نجات خلاص
 دیمکدر (یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب بولدک دیمکدر (که حرف بیان
 (در حرف ظرف) دل تولا میسه (شده بود اولش ایدی دیمکدر
 (خشکی آن لامیه خشکی یاه مصدر به ایله قورولق پیوست معناسنه
 (آن شعر اشارتدر) بیرون طشره دیمکدر (سرایت کچمک معناسنه
 مصدر در (میگردی ادات محکمه ایله ایدی دیمکدر (دل خود لامیه
 بیرون دادی چیقردک دیمکدر (یافتی سابق کییدر (محصل ترکیب)
 پرشاعر طیب گفته کتنی ویدی برنسنه بنم کوکلده عقده اولشددر
 یعنی قلمده برشی دورر و بنم وقتنی ناخوش طوتار یعنی راجئسزایددر
 واول محلدن یعنی قلمدن برودت یعنی صوفلق بنم مجموع اهضلمه
 ایریشور وقتیم و جوتیم اوزره قالفار یعنی تو یلرم اولبرر دینجه طیب
 برظریف آدم ایدی دیدی یکیمه هیچ برشعر سو یلدکی که آنی هنوز
 اوقومش اوله سین یعنی پرشعر سو یلدکه کیسه به اوقومدکی شاعر
 دیدی اوت یعنی سو یلدم و اوقومدم طیب دیدی اوقو اوقودی بنه
 دیدی اوقو اوقودی بنه دیدی اوقو اوقودی دیدی قالیق زیر انجسات
 بولدک بوشعرایدی که سنک کوکلکده عقده اولش ایدی واک پیوستی
 طشره سرایت ایلردی چونکه کوکلکدن چیقردک خلاص بولدک
 (قطعه) چه شعرست این که چون نامش زانا * پرسی برزبانش
 هرزه آید * که حرف رابط صفت (چون ادات تعلیل) نامش شن
 ضمیری شعره راجعدر شعرک اسمی دیمکدر (زانا صفت مشبهه عظیم
 معناسنه (پرسی تک مقدم مفعول به غیر صریحی) (پرسی فعل مضارع

مفرد مخاطب سؤال ایلمسند (برحرف استعمال از بانس شین ضمیر
 دانا به را جعفر) هرزه خلط و مزخرف دیمکدر (آید فعل مضارع
 مفرد غائب کله دیمکدر (محصول یت) شعر دکلبدر بو که چونکه
 انک اسمی عالمند سؤال ایده سین مالک زبانی اوزره هرزه کله یعنی
 مزخرف در دیه حاصلی از بابی اکامزخرف دیدیکی شعر شعر دکلبدر
 * و کر بر شربت بیمار خوانی * تب محرق رود تب لرزه آید *
 (کر حرف شرط) (برحرف صله) شربت بیمار لامیه شربت بونده
 علاج معنایسته در یا خود مطلقا صودیمکدر که طیب روحانی صویه
 او فوردر (خوانی فعل مضارع مفرد مخاطب واور سمیه او قویه سین
 دیمکدر (تب محرق طیب لرفتنده جای محرقه دید کاری خسته لکدر
 (رود فعل مضارع مفرد غائب کید دیمکدر یعنی زائل اولور) تب لرزه
 ستم دید کاری خسته لکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب کلور
 دیمکدر (محصول یت) اگر خسته نک علاجیه یا خود صوپنه اول
 شعری او قویه سین جای محرقه کید دفع اولور ستم کلور (شارح
 ستم کورشم (عروض) بوقطعه بحر هزجندید که مسدس الاجزاء
 یا کنز عروض و ضربی محذوف مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولور
 (مطایبه) واعظی بر بالای منبر شعری از هر چه ~~کوی~~ بی مزه تو
 می خواند و بترویج آترا گفت و الله این را در انشای نماز گفته ام شنیدم
 که یکی از مجلسیان می گفت شعری که در نماز گفته شده است چنین
 بی مزه است نمازی را که در وی این شعر گفته شده باشد چه مزه بوده
 باشد * واعظی یا حرف وحدت (برحرف استعمال) (بالا لفظی تا کید ایدر
 بالابوی معنایسته در اما بویله برلده استعمال معنایسته در (منبر معروف
 بونده کرسی دیمکدر (شعری یا حرف تنکیر) کوی یا حرف حکایه
 سو پلر ایدی دیمکدر (بی مزه طاقسن دیمکدر (ترادات تفضیل (می
 ادات حکایه (خواند فعل ماضی مفرد غائب او قودیدی دیمکدر
 (بترویج) حرف ظرف ترویج تفعیل بایدن مصدر در دواج و برنک
 معنایسته (آرا را ادات مفعول آن شعره اشارتدر (این را را ادات
 مفعول) در انشای نماز ارا سنده دیمکدر (گفته ام سو پلشم دیمکدر
 (شنیدم فعل ماضی تکلم و حده ایستند دیمکدر) (که حرف بیان

(یکی بری دیمکدر) از مجلسیان الف نون ادات جمع یا حرف نسبت
 مجلسی کردن دیمکدر (شعری یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت
 (گفته شده اسم مفهولی سو یلمشدر دیمکدر) چنین بونجیلین دیمکدر
 (نمازی یا حرف وحدت) را ادات تخصیص (در حرف ظرف) وی
 نمازه راجعدر (گفته شده باشد سو یلمش اوله دیمکدر) چه مزه
 نه لذت (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (محصول ترکیب)
 بر و اعظم منبر او زده هر نسمد که شعر سو یلراییدی طائمن او قوردی
 یعنی هر قنقی کونه او قورسه لیتسمز او قوردی واتی ترویجده دیدی
 والله بونی نماز اثنا سنده سو یلمشدر ایشتم که مجلسی کردن بری
 دیدی بوشعر که نماز ده سو یلمشدر و بونجیلین طائمن در بر نماز که
 انده بوشعر سو یلمش اوله نه لفق ونه خلاوقی اولور (قطعه)
 کفتی که دوش گفته ام اندر نماز شب * شعری که قدر جمله اشعار
 از شکست * کفتی فعل ماضی مفرد مخاطب دبدک دیمکدر (که
 احرف پسان) دوش دتون کچه دیمکدر (گفته ام سو یلمش دیمکدر
 (اندر ادات ظرف) نماز شب اخشام نمازی دیمکدر یا نهجد دیمکدر
 رزا اخشام نمازینه نماز شام یلسو نمازینه نماز خفتن صباح نمازینه
 نماز بامداد اوله نمازینه نماز پیشین ایکنسو نمازینه نماز دیگر دبرل
 (شعری یا حرف وحدت نوعیه) (که حرف رابط صفت) قدر جمله
 اشعار لامیه در قدر مقدار و هر نه معناسنه در (زوا اودن مخففدر
 (او ضمیری سو یلدیکی شعره راجعدر) شکست قریب دیمکدر
 (محصول ترکیب) دبدک که دون کچه اخشام نمازی ایچنده بر شعر
 سو یلمش که جمله شعرل قدری اندن شکست اولدی یعنی جمله
 شاعرل شعری انکله نقصان بولدی * آن شعر اگر زمنغذ سفلی
 آمدی فرود * زان یافتی نماز نو همچون وضو شکست * منفذ اسم
 مکان در حقیقه جق بر دیمکدر دلکده مستعملدر (سغله اضافت بیانیه
 الحق دلکدن دیمکدر که دبر دن کایتدر) آمدی یا حرف حکایه
 (آمدی فرود حقیقه ایدی دیمکدر) (یافتی یا حرف حکایه بولور ایدی
 دیمکدر) نماز نو لامیه (همچون ادات تشبیه) وضو واولک ضمیمه
 ایدست دیمکدر فحیه لامیه است صوبی معناسنه در بونده اولکی

مر ایدر (محمول بیت) اول شعر یعنی جمله اشعاره تقدم ایندردیک
 شعر اگر دبردن چیه ایدی نمالز که اول شعر دن ایندستک دخی
 بوزلوردی حاصلی اغز کنن چیقیننی ایچون نمالز بوزلادی
 اشاعیدن چیه ایدی ایندستک دخی بوز ولوردی (عروض) بوقطعه
 بحر مضارع اخرب مکفوفدر که مقفول فاعلاتن مفاعیل فاعلاتن
 اولور (منظومه) شاعری خواند برخلل غزل * کین بحذف الف
 بود موصوف * شاعری باحرف وحدت (خواند) واور سهله فعل ماضی
 مفرد غائب اوقودی دیمکدر (پرکشدن هجارتدن) (خلل نقصان
 معناسنه) غزلی باحرف وحدت (که حرف بیان) (آن غزله شازندر
 (بحذف الف بیاتیه باحرف مصاحبت) بود فعل مضارع مفرد
 غائب اولور دیمکدر بونده مجرد خبر معناسنه در (موصوف وصف
 اولمش دیمکدر (محمول بیت) بر شاعر برخلل بر غزل اوقودی که
 بو حذف الف ایله موصوفدر دیو یعنی بو غزله اصل الف بوقدر
 دیو بر غزل برخلل و بر نقصان اوقودی * کیمش نیست صنعتی
 از آن * که کئی حذف از آن تمام حروف * کتم فعل ماضی متکلم وحده
 (شیر شاعر را جمدرا کا دیدم دیمکدر) نیست بوقدر دیمکدر
 (معنی باحرف وحدت) آن مصراع ثانی مقفوفه اشارندر (که
 حرف رابط (کئی فعل مضارع مفرد مخاطب ایله سین دیمکدر
 (حذف مقفوفه) آن غزله اشارندر (محمول بیت) اول شعره دیدم
 اندن اعلا صنعت اولماز که اول غزلدن تمام حروف حذف ایله سین
 یعنی بالکلیه غزلی حذف ایلا کلک اولی در (عروض) بوقطعه بحر
 زمل نمبوندر که فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولور (منظومه) دی همی
 خواندی بدعوی مطلعی * کین نه مطلع بلکه بحر کوهرست * دی
 دون دیمکدر (همی ادات حکایه) (خواندی باحرف خطایب اوقور
 ایدک دیمکدر) بدعوی باحرف مصاحبت (مطلعی باحرف وحدت
 مطلع اصطلاحات شعرند که ابتدا کلن ایکی مصراعه دیر
 (که حرف بیان) (این مطلع اشارندر) نه حرف دخی (بلکه ادات
 اضرب (بحر کوهر بیاتیه) (محمول بیت) دون دعوی ایله بر مطلع
 اوقور ایدک که بو مطلع مطلع دکل بلکه کوهر بحر بدر یعنی جوهر

کی بر مطلع در دیو بر مطلع اوقونک ایدی * کی سز دیک بجز تنها
 خواندش * زانکه هر مصرع بحری دیگرست * کی چن دیمکدر
 ادات استفهام (سزد فعل مضارع مفرد غائب لایق اولور دیمکدر
) تنها بالکنز دیمکدر (خواند بونده مصدر معناسنه در زیر سزد که
 مضارع اولی اقامه اندر دیمک معناسنه) (شین ضمیر مطلقه راجعدر
) زانکه اول سبب دیکدر (بحری یا حرف وحدت (محصول یت) چن
 لایق اولور اکا بالکنز بر بحر دیمک یعنی لایق دیکدر زیر اول سبب دیکدر
 هر مصرعی بر غیری بجز دیکدر حاصلی بر بجز دن دیتلز بلکه هر
 مصرعی بر بجز دن دیتلور مراد نافوز و نلفن بیاندر (عروض) بو
 قطعه بحر ملحدس مقصور در که فاعلاتن فاعلاتن فاعلات
 اولور (منظومه) کرناری خواند و نتوانی نوشتن باز وزن * زاده
 طبیعت برون افتد که نظمش آوری * که حرف شرط (نیاری فعل نفی
 مستقبل مفرد مخاطب قادر اوله مزسین) خواند بونده مصدر
 معناسنه در اوقومغه دیمکدر زیر مضارع مقارندر (نتوانی ده نیاری
 کیدر لفظا و معنی) نوشتن مصدر در باز مق معناسنه (یا حرف نزدیک
) وزن بونده وزن شعر که افاعیل تفاعیل مراد در (زاده طبع لایمه
 طبع اولادی دیمکدر شعر معناسنه) تا ضمیر خطاب (برون طشره
 دیمکدر) افتد فعل مضارع دوشر دیمکدر (که حرف بیان) نظمش
 شین ضمیر زاده طبعه راجعدر (آوری فعل مضارع مفرد مخاطب
 کتوره سین دیمکدر) (محصول یت) اگر اوقومغه قادر اوله مز ایسک
 و باز مغه قادر اوله مز ایسک یا خود زاده طبع خارج دوشر سه که
 اتی نظمه کتوره سین حاصلی اوقومغه یا مغه زاده طبع موزون
 کلامه قادر دکل ایسه شعر سو بلکه قدرک یوغسه * زین سه
 خصلت کی توان در شاعری عیب تو کرد * چون نیامد زان خلل در
 منصب پیغمبری * زین سه خصلت بو اوج خصلتدن دیمکدر
 (کی چن توان نمکندر دیمکدر) (در حرف ظرف) (شاعری یا حرف
 مصدر) عیب نوسنی تعیب دیمکدر (کرده بونده مصدر معناسنه در
 ایسک دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (نیامد فعل نفی ماضی مفرد غائب
 کلمدی دیمکدر) (آن خصلته اشارتدر) (خلل نقصان معناسنه) (در حرف

صله (مصحف پیغمبری یثابه یا حرف مصدر) (موصولیت) بواسطه
 خصلتدن یعنی او قومند و باز همه دن و باز همه دن نیجه میگردن
 شاعر لکنه تعیب ایلک چونکه بواسطه خصلتدن پیغمبر لک منصفیند خصل
 گلدی زیرا پیغمبر عزیزی حق سبحانه قرآن عظیم الشانده الاهی و بنو
 توصیف محل آخرد و ما علمناه الشعر دیو شاعر بی ذاتندن بی ایلشند
 جامی بو کلامده استنهاد امر اذ ایدر و پرا ایلک خصایص پیسندند
 و انک حقننده مدحدر سائر و مدحدر شعرده عینله بویه در (عرض)
 بو قطعده بحر زمل میمند که فاعلان فاعلان فاعلان فاعلان
 اولور * روضه هقتم در دستان مرغان قافیه سنج سرابستان
 سخنوری و طوطیان غزل سرای شکرستان نظم کسری * هقتم یدنجی
 دیمکدر (در حرف ظرف) (دستان حکایه دیمکدر) (مرغله اضافت
 لامیه مرغان الف نون اادات جمع مرغ میم ضمبسه قوش دیمکدر
 ما بعدینه اضافت موصوفک صفتدر (قافیه سنج وصف ترکیبدر
 حسب اللغة قافیه طاریجی دیمکدر استعمالده قافیه کلام سنو بلجی
 دیمکدر مسجع معناسنه) (سرابستانه اضافت لامیه سرابستان ترکیب
 مزجیدر بستان سراده دیرل بستان لوی دیمکدر ما بعدینه اضافت
 لامیه) (سخنوری وصف ترکیبدر شاعر معناسنه) (با حرف مصدر
 (واو عاطفه) (طوطیان الف نون اادات جمع طوطی معروف غزل سرایه
 اضافت صفتدر در غزل مر او صف ترکیبدر غزل ایلجی معناسنه
 ما بعدینه اضافت لامیه) (شکرستانستان اادات کزند شکر لک دیمکدر
 ما بعدینه اضافت یثابه) (نظم کسریه وصف ترکیبدر نظم دوشیجی
 یا حرف مصدر ترتیب نظم ایلجی لک دیمکدر خلاصه شاعرده
 مستعملدر (موصول ترکیب) یدنجی روضه شاعر لک سرابستانک
 مسجع قوشلرینک حکایه سی و ترتیب نظم ایلجی لک شکر لکینک
 غزل ایلجی طوطیلرینک حکایه سی یثابنده در * شعر در عرف قد مای
 حکما کلامست مؤلف از مقدمات مخیله یعنی از شان آن باشد که در
 خیال سامع اندازد معانی را که موجب اقبال باشد بر چیزی یا اعراض
 از چیزی خواه فی نفسه صادق باشد و خواه فی و خواه سامع اعتقاد
 صدق داشته باشد بانی چنانکه گویند خمر لعلست مذب یا یا قوتیست

f. cap.

سمبال باعمل چیز یست تلخ باشورقی کرده زنبور * عرف بونده
 اصطلاح معناسنده در (قدمایه اضافت لامیه قدما قدیمک جهیدر
 اسکی دیمکدر) حکمایه اضافنده لامیه (صکلاهی یا حرف وحدت
 (مؤلفه اسم مفعولدر مرکب مناسبه) مقدمات مقدمه نک جهیدر
 مقدمه بر مقدم ایله تالی به دیرلر (مخبرله اسم مفعولدر تمجیل اولشمش
 معناسنده) شان آن لامیه آن شعره اشارتدر (باشد فعل مضارع مفرد
 قاصب اولور دیمکدر) که حرف بیان (خیال خواص خسته باطنه وندر که
 مقدم دماغک بطن مؤخرنده در حص مشترک خزینه داریدر
 (ماده اضافت لامیه) اندازد فعل مضارع مفرد ماضی آت دیمکدر
 (معانی معنائک جهیدر) ادا اذات مفعول (موجب اقبال مفعولنده در
 اقباله سبب دیمکدر) بر حرف صله (چیزی یا حرف وحدت
 (یا اعراض یا اذات تردید اعراض اقبالک ضدیکه نفرت معناسنده
 (خواه استرسه دیمکدر) فی نفسه ضمیری کلامه را جهیدر او کلام نفسنده
 دیمکدر) فی اذات سلب (داشتنه باشد طومش اولسون دیمکدر
 (یا حرف تردید) چنانکه انجیلین که دیمکدر (گویند فعل مضارع
 جمع غائب دیرلر دیمکدر) نجر مبتدا شراب دیمکدر (العلیست خبری
 لعل برقرمزی طاشدر جواهر انواعندن (یا حرف وحدت) مذای
 اسم مفعولدر افعال باشند از نمش دیمکدر لعلک صفتی (یا حرف
 تردید) یا قوتی لعلی اوزره معطوف یا قوت دخی جواهر بوغبندند
 برقرمزی طاشدر از بابی فرق ایدر بری صافی بری طونقیدر یا حرف
 وحدت (سیال مبالغه وزنی اوزره ایتیجی دیمکدر بوایکی مثال موجب
 اقبال سامعدر بری نوع ماصادق بری کاذب (یا حرف تردید) غسل
 بال دیمکدر (چیزی یا حرف وحدت) تلخ اچی دیمکدر (شور
 بولانق) فی کرده زنبور لامیه فی کرده قوممق دیمکدر (زنبور آری
 دیمکدر بوایکی مثال دخی موجب نفرت سامعدر بری کاذب بری صدقه
 قریب تدبیر المفصلات فی المنطق (محصول ترکیب) شعر عرف
 قدمای حکماده مقدمات مخبره دن مرکب بر کلامدر یعنی بر شسته
 موجب اقبال یا خود بر شیدن موجب نفرت اولان معانی بی سامعک
 خیالنه القائل شانیدن اوله استرسه او کلام نفسنده صادق اولسون

استرسه اولسون واسترسه سلع دوغری اعتقاد طومش اولسون
 یعنی ایتانسون استرسه اینسانسون انجلین که دیرل خیر اریغش
 لعلدر یاخود خیر آغیجی یا قوتدر بو صورتده طبیعت شرابه میل
 ایدر اقبال ایدر نفسنده صادق اولمق لازم دکل و بال آجی برغسنه
 در یاخود بولانق آری قوصه و غیبدر بو صورتلرده نفس بالدف نغرت
 ایدر اشسته حکمای متقدمینه کوره شعر بودر * و متأخرین حکما
 بآن وزن و قافیه را اعتبار کرده اند فاما در عرف جمهور جز
 وزن و قافیه در آن معتبر نیست پس شعر کلامی باشد موزون
 و مقفی و تمجیل و عدم تمجیل و صدق و عدم صدق را در آن اعتباری
 و لله در الشعر ما اعظم شأنه و ما ارفع مكانه و لبث شعری ایه
 فضیلة اجل من الشعر وای شعر اجزل من هذا الشعر *
 متأخرین حکما لامیه حکماک متأخری دیمکدر (بآن با حرف
 مصاحبت آن مقدمات مجله به اشارتدر لا وزن معروف افاعبل
 تفاعبل دیمکدر) قافیه بی اجالا سابقده بیان ایلدک (را ادات مفعول
) کرده اند ایلشارندر (فاما ادات استدراک) عرف جمهور لامیه (آن
 کلامه اشارتدر) معتبر افعال بایندن اسم مفعولدر اعتبار اولمش
 دیمکدر (نیست دکلدر مضاسنه) پس ادات تفریع (کلامی با حرف
 وحدت) باشد فعل مضارع مفرد فائب اولور دیمکدر (را ادات
 تخصیص) در حرف ظرف (آن کلامه اشارتدر) (نی بوق دیمکدر) لله
 جار مع المجرور ظرف مستقر مقدم خبر (در دالک فتنی وراه مشده ايله
 جزا معناسنه در) شعره اضافت لامیه یعنی شعرك جزاسی و هو ضی
 اللهم مخصوصدر مقام مدحده مستعملدر (ما اعظم فعل تعجب نه عجب
 عظیم اولدی دیمکدر) شان لفظ امر فوع فاعلی (ضمیر شعره راجعدر
) ما ارفع ما اعظم کچی نه عجب رفیع اولدی دیمکدر (مکان فاعلی) ضمیر
 ینه شعره راجعدر (لیت حرف تمنی مأمول اولیان شیی طلبده مستعملدر
) شعری یاه مشکلم ايله تقدیرا مرفوع اسمی شعر بونده علم معناسنه در
 خبری محذوف حاصلدر یعنی نه اولیدی بنم علم حاصل اولیدی
 یعنی کاشکی شعری یلیدم (ایه ای تک مؤثی ادات استغفام و مبتدا
) فضیلت مضاف الیهی (اجل اعظم معناسنه خبری) (من اجله متعلق

(الشعر مفعول غیر صریحی (ای سابق ایه کی (سحر مضائق البهی
 (اجزل خبری بوده اعظم معناسنه در (من هذا مفعول غیر صریحی
 (السحر هذا نك مضائق البهی (محصول ترکیب) حکما نك متأخری
 مقد مات تخيله ايله وزن وقافیه بی اعتبار ایشلردن فاما عرف جهوره
 وزن وقافیه نك غیری اول کلامده معبر دکدر بویه اولنجده شعر
 یر کلام اولور که موزون و معنی اوله تخیل عدم تخیل و صدق عدم صدق
 انده معبر دکدر بوندن صکره درجه سی عالی اولدیفین بیان ایدوب
 بیورد که شerk جزا و عوضی اللهه مخصوص صدونه عجب شعره شانی
 عظیم اولدی و نه عجب مکان و مرتبه سی رفح اولدی نه اولبدی
 بنم شمر اولبدی قنقی فضیلت شعر دن اعظم در یعنی بیوکدر و قنقی
 سحر بوسهر دن اجزلدر ز را شعره سحر حلال اطلاق اولنور حاصلی
 نه یر فضیلت شعر دن افضلدر و نه یر سحر شعر دن اجزلدر (مشوی)
 هیچ شاهد چو سخن موزون نیست * سر خوبی ز خطش بیرون
 نیست * شاهد محبوب دیمکدر (چو ادا تثنیه) (سر خوبی لامیه
 یا حرف مصدر (سر رانک تشدیدله در علامت معناسنه کوزلک
 علامتی دیمکدر (شین ضمیری سخنه راجعدر (محصول بیت) هیچ
 سخن کی موزون محبوب یوقدر کوزلک سری خطندن طشره
 دکدر * صیر ازو صعب و تسلی مشکل * خاصه وقتی که پی بردن دل *
 ازو ارادن محققدر او ضمیر سخنه راجعدر (صعب کوج دیمکدر
 (تسلانی الکلمت معناسنه در (مشکل معروق) (خاصه علی الخصوص
 دیمکدر (وقتی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت (پی ادا
 تعلیل (بردن مصدر رالمق معناسنه (محصول بیت) سخن بر محبوبدر که
 نادن صیر کوج و تسلی مشکل علی الخصوص بروقت که کوکل
 المق ایچون یعنی عاشقانه کوکل المق ایچون اوقنه هیچ تحمل اولنور
 * کند از وزن بیخلمت تاز * کند از قافیه دامانش طراز * کنده
 فعل مضارع مفرد غائب ایلر دیمکدر (میر لفظنه مر بوطدر بیر
 کند کیر دیمکدر لبس معناسنه (بیر یا حرف صله (خلمت تاز
 بنابیه (دامانش شین ضمیر سخنه راجعدر (طراز علم معناسنه که
 بعض حیث واطلسدن اوموزار نه و سائر بر نه زیت یا علامت

ایچون دیکد کیری شیدر بونده دامان مناسبتیه شاطر اتکی
 دیدکیری شیدر (محصول بیت) وزن دن ناز خلعتی کیری یعنی سخن بر
 محبوب بی بدلد که وزنی ناز مشابه سنده قافیه دن سفتک
 آنکئی طراز ایلر یعنی آنکی مزین اولور * پاخلخال ردیف آراید *
 * برجین خال خیال آراید * پایاق دیمکدر (بخخلخال ردیف بیانبه
 باحرف مصاحبت) خخلخال عرب و عجم خانولری ایافلرینه طاقدقلری
 حلیدر ردیف مقدا بیان اولندی ردیف خخلالی ایله دیمکدر (آراید
 فعل مضارع مفرد غائب بزه به دیمکدر) برحرف استعلا (جین آکین
 دیمکدر ناصیه معنایه) خال خیال مجازا بیانبه خال بک دیمکدر
 خیال بونده معانی دقیقدن عبارتدر (آراید فعل مضارع مفرد غائب
 آرتیر دیمکدر بوفلرله فاعلری سخنه راجعدر) (محصول بیت)
 ایافنی ردیف خخلالی ایله بزه به ناصیه سی اوزره خیال کی اولان خالی
 آرتیر یعنی سخن محبوبی ردیف خخلالی ایله قد من مزین ایلیه
 و خیال خالی زیاده ایلیه بویله رعنا وله * رخ زتشیه دهد جلوه
 چوماه * ببرد عقل صد افتاده راه * رخ مبتدا یکاق دیمکدر (تشیه
 بکرتشک دیمکدر اصطلاحاتی مخصوصا برفق در (دهد فعل مضارع
 ویره دیمکدر) (چو ادات تشیه) ماه آئی دیمکدر قر معنایه اشته
 تشیه چوماه کیدر درون عاشقه ضیا و فرح و برنده محبوبی ماهه
 تشیه ایلش (ببرد باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب آلور دیمکدر
 (عقل صد افتاده لامیه افتاده دوشمش دیمکدر) (زراه مفعول به غیر
 صریحی) (محصول بیت) یکاق تشیه جلوه و برو ماه کی یعنی سخن
 روی تشبیهات و استعاراتدن ناشی آئی کی جلوه ایلیه یوز قدر یولدن
 دوشمشک عقلی آلور حاصلی عشاقک عقلنی پراککنده و پریشان
 و بی شعور ایلر * مونجنیس زهم بشکافد * خالی از فرق دو کسو
 بافد * موقیل دیمکدر (بجنیس با حرف مصاحبت نجنیس تفعیل
 باندن مصدر در اصطلاح شعرده جمیع حروفی یا اکثر حروفی مطابق
 اولان کلمه دیرلر بوده برفاق نوعدر تام و ناقص و زائد و مرکب و مکرر
 و مطرف و خط و ملاخ شام معنایه اولان شام ایله ولایت علمی اولان
 شام و دال مضمومه ایله درد ایله دال مفتوحه ایله درد و خامه ایله خام

و غمخوار

و غمخور ایله غم خوار و آزار اهلزار و خاری ایله داری و بشمار ایله پسر
 کی (زهم بری برندن دیمکدر) بشکافد باه تا کید ایله فعل مضارع مفرد
 غائب بارار یعنی آیرردیمکدر (خالی بوش معناسنه) (فرق معلوم) (کپسو
 صاج بولکی دیمکدر) (باقد فعل مضارع مفرد غائب آورردیمکدر
 (محصول بیت) (نجنس ایله قبلی بری برندن آیرر فرقدن خالی ایکی
 بولک صاج آورر حاصلی قبلی فرق دکل یک برار فرق و تمیز اوانماز
 اینکی بولک صاج آورر که خیال کی * لب ز تر صبع کهر ر بزن کند *
 * زلف مشکین کهر آو بزن کند * تر صبع اصطلاح شراره مصرعینک
 کلمه لری بر برینه وزن و مقدارده معادل اولوقدر (کهر ر : وصف
 ترکیبدر کهر دو کیچی دیمکدر) (صکند اولور دیمکدر) (زلف مشکین
 موصوفک صفتنه در) (بعض نموده جمعد مشکین واقعدر معنی پرد
 مشکین با حرف نسبت نون حرف تا کید مشکلی دیمکدر) (کهر آو ب
 وصف ترکیبدر کهر آصیچی دیمکدر) (محصول بیت) (لب تر صبعدن
 جوهر دو کیچی یعنی صاچیچی اولور زلف مشکین ده کوهر آصیچی
 اولور حاصلی لبدن کوهر لردو کر زلفنه جوهر تعلیق ایلر * چشم
 ازابهام کنند چشمک زند * فتنه در انجمن وهم فکن * ابهام ایکی معنایه
 محتمل اولان لفظه با کلامه دیرلر (چشمک کوزلک معناسنه در) (چشمک
 زن وصف ترکیبی در کوزلک اور یچی دیمکدر) (فتنه فکنک مفعول
 صریحی) (انجمن جمعیت معناسنه در) (وهم مؤخر دماغک بطن
 اولنیده در مقدمات باطله ترکیب ایلر) (وهم فکن وصف ترکیبدر
 فتنه براقیچی دیمکدر) (محصول بیت) (صنعت ابهامدن وهم جمعینه
 فتنه براقیچی اولان چشم سخنه کوزلک ایلر یعنی پیار * بر سر چهره
 نهد زلف مجاز * شود از پرده حقیقت پرداز * بر حرف استعلا) (سر
 بونده تا صکبد در) (نهد فعل مضارع مفرد غائب قور دیمکدر
 (زلف مجاز بیانیسه مجاز حقیقتدن عدوله دیرلر که رسالات استعارانده
 مصر حددر) (شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (پرد
 معروف) (حقیقت ده معروف) (حقیقت پرداز وصف ترکیبی در
 حقیقت صورت و زینت و یر یچی دیمکدر) (محصول بیت) (چهره سخن
 اوزده مجاز زلفنی قوبه یعنی مجازات ایله حقیقت و جهنی ستر ایلله

و پرده دن حقیقه صورت و برچی اوله یعنی پرده مجاز دن بینه حقیقت
 نمایان اوله بومثوی مؤلف هر حومك سبعة الابرار نام كتاب
 منظومنده دركه هر بر بیت دلقریزنده صنایعات ضرب و بدیع مالا
 مالدر اولا شعری استعاره مصرحه طریقیه بر محبوب بی همتاب تشبیه
 ایدوب بنسه مشبه اولان شعری مراد ایلش و مشبه بهه ملائم اولان
 حالاتی مشبهده اولان احواله تشبیه ایلش اولا محبو بلرده اولان
 نازی خلعتنه تشبیه ایلش دائما معنی ناز وادادن منفك اولدقلریچون
 شرک و زنی دخی اول خلعت نازه مانند قیلش محبو بلردامان توبی
 مزین ایتکله طراوت بخش اولدقلری کبی شرک قافیه منی اکا بکرتمش
 کذلک خلخال ایله مزین اولدقلری حالی شرک ردقاری اولانته مشابه
 قیلش و بینه جینده نقطه موهومه کبی اولان خالی شرک خیالات
 دقیقه سنه بکرتمش صنایع بدیعه شعریه اولان تشبیهی محبوبك
 رخنه تشبیه ایلش آی کبی اولمده کلام بخش قیل یاره یاره جزء لاینجری
 مرتبه سنه کتوروب اتی خیال کبی ایکی صاج اورمکه تشبیه ایلش
 توصیح حقیقه ملائم اولان دوکلك و اصلخی ذکر ایلله سبیله مکینه
 اجرا ایلش ابهام طرفینه شامل اولدیفندن کوزلکه مماثل قیلش
 زلف محبو بلرک اکثر وجهی اورتمده چهره بی حقیقه زلفی مجاز
 مشابه ایلش و بینه حقیقت مراد اولمحق ایله کایه بی مراد ایلش
 تدبران کنت من اولی الابصار والا تکون من اهل الادبار * وآنکه
 حضرت حق سبحانه و تعالی کلام معجز طراز قرآن مجید تی و ما هو بقول
 شاعر از آرایش تهمت شعر مطهر ساخته و علم بلاغت موردش را
 از حسیض تدنیل بل هو شاعر باوج تقدس و ما علمناه الشعر و ما یفنی له
 افراخته نه اثبات این معنی راست که شعر فی حد ذاته امری مذموم
 است و شاعر بسبب اراد کلام منظوم معاتب و ملامت بلکه بنابر اوست
 که قاصران نظم قرآن مستند بسلیقه شعر ندانند و معاندان متصدی
 تعدی باز اصلی الله علیه و سلم از مرده شعر انشعارند و این واضح ترین
 دلیلست بر رفعت مقام شعر شعرا و علو منازل معجز آفرینان شعرا را *
 (وآنکه اندن صکره دیمکندر) کلام معجز طراز قرآن را ادات مفعول
 اضافت موصوفك صفت و لامیه معجز طراز وصف ترکیبی در قرآنك

مجره ايله معنون اولان كلامي ديمكدر (بمانني باحرف مصباحيه
اضافت پسانه نفيك مابعدنده كي آيتيه اضافتي لاميه (وما هو بقول شاعر)
آيتك نفي ايجون اولان ماسيله ديمكدر باحرف نفي هو مبتدا قرآنه راجع
بقول شاعر خبري قرآن شاعر قوليدر اولمدي ديمكدر (الابش بولاشق
معناسينه ايسم مصيددر در) تهته اجنافتيه فاعلنه در تهتهك شعره
مفعولنه در (مظهر اسم مفعولدر پاك معناسينه) ساخته ماضيدن قسمدر
دوزمش معناسينه بونده ايش ديمكدر (علم بلاغت يسانيه علم عينك
ولامك فجهل يله صبحاق معناسينه وعلامت معناسينه در) بلاغت تبليغ
معناسينه در (فصاحت كلاميه تفنن معناسينه در) بلاغت مورد تركيب
مير جيدر مورد ايسم مكان ورود محلي ديمكدر (شين ضمير قرآنه راجعدر
راادات مفعول قرآنك مورد بلاغت اولان صبحاغني يا علامتي يعني
فصاحت و بلاغت محلي اولان علمي بتبليغ احكامك محل ورودي
اولان علمي كه مراد حضرت رسولدر زير علم الهه هدي و علم الايمان
و علم اليقين ديو حضرت رسول الله اطلاق ايدر لر كه عجلدن مراد
افنديز اولش اولور (حضيهض الجق ديمكدر) اصل حضيهض ديو
شمسك فلكي كه سماء رابعدرانده اولان كندي فلكنك فلك شمسك
سطحنه مماس اوليان جزئه ديرل مثلاً دائرة اول فلك رابعدر
ايچنده اولان دائرة كه منطقه سي منطقه سنه مطابق د كل شمسك
انده اولوب دوران ابتدكي فلكدر كه بر طرفي مماس بر طرفي غير مماس
مماسنه اوج غير مماسنه حضيهض ديرل كه شمس آلتى آي مماس
طرفنده بولمغه حرارت غالب اولور على العكس برودت بونده حضيهض
اسفلدن عبارت اولور (تدئسه اضافت لاميه تدنس تفعل باندن
مصدر در كير لئلك معناسينه) بل هو شاعر قولنه اضافتي لاميه (بل اادات
اضراب هو مبتدائي اى به راجعدر شاعر خبري كفارك نفي دكل بلکه
او محمد شاعر در ديو افترا لى دنسي الحقاقتدن ديمكدر) باوج تقدس
باحرف صله اضافت يسانيه اوج بالاده تفصيل اولنديغني اوزره
حضيهضك معابلي محل اعلال ديمكدر تقدس پاكلك (وما علمناه الشعر
وما ينغي اه) قولنه اضافتي لاميه (ما حرف نفي) علمنا تفعل باندن
فعل ماضى متكلم مع الغير بونده نون جمع تعظيم ايجوندر بر عظيم الشان

تعلیم ایلدک دیمکدر ضمیر مفعول صریحی حضرت مجده راجعدر
الشعر مفعول ثانیه (ماینه حرف نفی) یعنی فعل مضارع مفرد مذکر
غائب فاعلی مجتبه شعره راجعدر (له یعنی به متعلق ضمیر حضرت
مجده راجعدر و مجده ایچون شعر لایق اولرد دیمکدر حاصلی بن عظیم
الشان الکاشعز تعلیم ایلدیم و شعر اکا لایق د کلد ییور و حسینه پاکک
ایچون دیمکدر) اغراضه طایفه قیاسیه و لازمه متعدی پیشده
مشترکده بونده متعدی در یو جملش دیمکدر (نه حرف نفی) اثبات
این معنی (مصدورک مفعولذات ضاعفی در) (را ادات تعلیل (سین و تا
اشارت خبر بو معنی بی اثبات ایچون د کلد معنی دن مراد کلام آئیدر
(که حرف رابط) فی حد ذاته گشتی حد ذاته دیمکدر حد
ماهیتدن عبارتدر (اخری بحرف وحدت) مذموم صغی (تسبب ابراد
صکلام منظوم) لامیه و بیانیه و موصوفه صفتیه اضافتدر
با حرف مصاحبت منظوم اولان کلامی ابراد ایدوب کتور مک عبیه
عائب) مقاعله بایندن اسم مفعولدر عتاب اولمغه مستحق دیمکدر
ملومده) اسم مفعولدر لوم اولمغه مستحق دیمکدر (بلکه ادات اضرب
بنابرانست) اکامنی در که دیمکدر (نظم قرآن لامیه) (را ادات مفعول
مستند) افعال بایندن اسم فاعلدر اصل لغته طیبی دیمکدر اما
اصطلاحده برشی شیء آخره اثبات ایچکه دیور (بسیلقه شعر
با حرف صله اضافت بیانیه) سلیقه طبیعت دیمکدر طبیعت شعریه به
اسناد ایدیی دیمکدر (ندارند فعل نفی مستقبل جمع غائب طوعیدر
دیمکدر) (معاندان الف نون ادات جمع عناد ایدییلر دیمکدر مابعدینه
اضافت صفتیه) متصدی ایلر و کلیبی یعنی اقدام ایدیی دیمکدر
تحدی) تفعلی بایندن مصدر در خصمه حد بی بیلد مک ایچون
دعونه دیور (بان ادات فاعلدر بی معناسنه تحدی ایدیی دیمکدر که
مراد جناب اشرف موجودات وسید مخلوقاتدر) (را ادات مفعول
زمره شعرا) بیانیه زمره بلوک و طائفه معناسنه در (نشانرند فعل نفی
مستقبل جمع غائب صایمیلر دیمکدر) (این بومذکور کلامد اشارتدر
واضح) آشکاره معناسنه مصدر در (ترادات تفضیل یا ادات نسبت
نون حرف تأکید) (دلیلی یا حرف تنکیر سین و تا ادات خبر) (بحرف صله

رفعت) بوجهك معناسنه مصدر در (مقامه اضافت فاعله در
 مقامك) شعره لاميه (شعر شاعرك جعیدر) علوم مصدر در عاليلك
 معناسنه (مترانه اضافت فاعله در مترلك) سحر آفريشانه لاميه
 سحر آفریشان الفنون ادوات جمع سحر آفرين وصف تركيبند
 وشاعر ممتاز لردين عبارت در (شعر آرايه اضافت صفت در شعر آرايه
 وصف تركيبی در شعره زينت و پيچي ديمكدر) (محصول تركيب)
 اندن صكره حق سبحانه وتعالى قرآنك معجزه ايله معنون اولان كلامي
 وما هو بقول شاعر كلام معجز اثرينك نفي ماسيله يعني قرآن شاعر سوړي
 دكلدر ديمكده شعر نهني بولا شغندن پاك ايلشدر و قرآنك تبليغي محلي
 اولان يافصاحت و بلاغتك مورد وكافي اولان صبحاغی يا علامتي كه
 حضرت محمد صلي الله تعالى عليه وسلم كفارك بل هو شاعر ديد كلري
 مفهومك تدنسي حضضندن يعني بلكه شاعر در ديوافك و افترالزندن
 حاشا ثم حاشا نوع غبار تدنس مشاهده اولمطلق الحقله نندن) وما علمناه
 الشعر وما ينبغي له) نظم دلاراسي يا كلكي مرتبه عاليسنه بوجلتشدر
 يعني بن عظيم الشان حبيبه شعر تعليم ايتدم وشعر اكالايق دكلدر ديو
 سور مسيله اوج تقدسه بوجلتشدر حاصل افك كفلري تريف و باطل
 ايلشدر معنای آتی بی اثبات ايچون دكلدر يعني حق جل وعلايك
 وما هو بقول شاعر) وما علمناه الشعر وما ينبغي له) قول شاعر كفلري بونی
 اثبات ايچون دكلدر كه شعر احده ذاتنده مضموم وشاعر كلام منظوم
 ارادی سبيله معاتب و ملوم اوله بويله دكلدر بلكه بوكلام شريفلو
 اكاميني در كه عقلي قاصر اولنلر نظم قرآني طبيعت شعره مسنده طوقيه لر
 يعني شعر ظن ايتدر و مقدم اولان عداد جيلر خصني الزامه دهوت
 ايديجي فقر عالمي شعرا زمره سندن تعداد ايتمبلر و بوكلام زياده
 آشكاره دليلد شعرايك شعرينك مقامي عاليلكنه و شعر ترزين ايديجي
 سحر آفرينلرك منزلت و قدرينك رفعتنه و بوجه لكنه (قطعه)
 * پايه شعر بين كه چون زنجي * نفي نعمت پيچري كردند * (پايه شعر لاميه
 شعرك پايه سي ديمكدر پايه مرتبه معناسنه) بين امر حاضر مفرد كور
 ديمكدر كه حرف پيلان (چون ادلت تعطيل) نفي نعمت مصدر ك
 مفعولنه (نعمت پيچري لاميه باحرف نسمت پيچره وجوه اريجه بياژدر

پیغامبر پیغمبر پیامبر پیغمبر رسول معناسنه در (کردند فعل ماضی جمع غائب
 ایلدیلر دیمکدر) (محمصول بیت) شمعك مرتبه سنی کور که چونکه بی
 صلی الله علیه وسلم دن پیغمبر لك یعنی کافر لینی ایلدیلر حاصلی پیغمبر
 دکلین دینیلر * بهر تخیج نسبت قرآن * تهمت او بشاعری کردند *
 بهر (ادانت تعلیل) (تخیج نسبت قرآن مصدرک مفعولیه ولامیه تخیج
 تفعلیل باینن مصدرک در تخیج فطلق معناسنه قرآنک نسبتی تخیج ایچون
 دیمکدر) (تهمت او مصدرک مفعولیه در او ضمیری نبی صلی الله علیه
 وسلم را جعدر) (بشاعری یا حرفه صاحب یا حرفه مصدر
 (محمصول بیت) قرآن نسبتی تخیج ایچون انی شاعر لك ایله تهمت
 ایلدیلر قرآنی تشبیه اندن اقرب شی بولمقدارندن ناشی (عروض)
 بوقطعه بحر خفیفه ندر که فاعلان مفاعیلن فعلات در (شعر بر چند
 وسمیت چون قصیده و غزل و مثنوی و قطعه و رباعی و شعرادر عمارست
 اینها متفاوت بعضی متغنین اند که بر جمع این اقسام شعر گفته اند
 و بعضی ازان قبیل اند که میل ایشان بعضی ازی این اقسام بیشتر بوده
 است چون متقدمان که اهتمام ایشان بقصاید بوده است در مدایح
 و مواعظ و غیران و اهتمام بعضی بمثنوی * بر حرف استعمال (چند قسمیت
 بر قاج قسمدر دیمکدر) (چون ادات تشبیه) (قصیده اون ایکی بیت
 تجاوز ایلوب مناجات باری می مشتمل یا نعت رسولی مشعر یا ربکارک
 وصفی حاوی اولان ایانه دیرل (غزل بش و بشیدن زیاده اولوب
 می و محبوبه متعلق صکلامی جامع اولان سخنه دیرلر (مثنوی یتشده
 عدد و اوصاف شرط اولمهرق هر نه کونه اولور سه اولسون اما هر
 ایکی مصرع می مقفی اولوب هر بیتک قافیه سی آخر اولان اسلوبه دیرلر
 (قطعه) بشیدن ناقص اولانه دیرلر (رباعی بالاده تفصیل اولنان
 وزن مخصوص اوزره اولان ایکی یتشه دیرلر (عمارست مفعاله بایندن
 مصدر در مهارت معناسنه) (متفاوت تفاعلی بایندن اسم فاعلدر بری
 برندن فرقلی معناسنه) (متغین تفاعل بایندن اسم فاعلدر هر نوعی
 و هر فنی یلیجی دیمکدر) (اندادات جمع خبر) (که حرف بیان بر حرف
 ظرف (جمع این اقسام) لامیه بوقسملرک جیبستنده دیمکدر
 گفته اند) (سویلش لر در (قبیل نوع معناسنه) (میل ایشان لامیه

بعضی ازین اقسام) بوقسملردن بعضیسنه (پیشترز باده رك) بوده است
 اولمشدر (چون اذات بشبیه) (متقدمان سلف دیمکدر) (که حرف
 تعلیل) (اهتمام ایشان لامیه) (اهتمام افتعال بایندن مصدر در صرف
 همت معناسنه انلرك صرف همتلری) (بفصاید با حرف صله فصاید
 قصیده نك جمیدر) (بوده است اولمشدر دیمکدر) (در حرف طرف
 مدایج مدیحه نك جمیدر) (مواعظ مواعظه نك جمعی بمثنوی با
 حرف صله) (بمصول ترکیب) شعر بر قافیه قسملر قصیده و غزل و مثنوی
 و قطعه و رباعی گنجی و شاعرا ر بونلرك یعنی بوقسملرك مهلتند
 پری رندن فرقلری وارد بعضی متفنی ر در که بوقسملرك جمعیسنه
 شعر سوبلشدر در و بعضی سی اول قبیلنددر که انلرك سبیل بوقسملرك
 بعضی سنه زیاده واقع اولمشدر متقدمان کپی که انلرك اهتمامی قصیده ر
 اولمشدر مدایج و مواعظ و نك غیری مناجات کپی غیلر سوبلشدر در
 و بعضی سنك اهتمامی مثنوی به اولمشدر * بخلاف متأخران که
 ایشان اکثر بر طریق غزل واقع شده است و عدد این طائفه از حد
 و حصر بیرونست و ذکر تفصیل شان از قاعده احاطه مجاوز لاجرم
 بر ذکر چندسی از مشاهیر ایشان اقتضار کرده می شود * بخلاف
 متأخران لامیه با حرف صله متأخرلرك خلافت دیمکدر (که حرف
 تعلیل) (ایشان ضمیر جمع غائب انلر دیمکدر) (بر حرف استعلا
 طریق غزل بیانیه) (شده ماضیدن قسمدر اولمش معناسند) (عبد این
 طائفه لامیه بوطائفه نك صددی دیمکدر) (حد نهایت) (محصر
 فلان قبر دیمکدر) (ذکر تفصیل شان مصدرلرك مغولنه و لامیه
 تفصیل تفصیلک جمعیسندر شان ضمیر جمع شعرا به راجع صدر شعر انك
 تفصیلارینی ذکر دیمکدر) (قاعده احاطه بیانیه احاطه قبالامق معناسنه
 مجاوز تفاعل بایندن اسم فاعلدر کچی معناسنه) (لاجرم بالضروری
 دیمکدر) (بر ذکر چندسی بر قافیه ذکر اوزر دیمکدر) (مشاهیر ایشان
 لامیه مشاهیر مشهورلرك جمیدر انلرك مشهورلندن دیمکدر) (اقتضار
 افعال بایندن مصدر در قسالتحق معناسنه) (کرده می شود ایلش
 اولور دیمکدر) (بمصول ترکیب) شعر انك بعضیسی متفنی و متقدمین
 اکثری قصابیده ماهر و بعضیسی مثنویده ممتاز اما متأخرین یو کا

محال قدر که انزلت اکثری غزل طریقی اوزره واقع اولمشدر و پوشعرا
 طائفه سنک عددی حد و حصر دن بیروندر و انزلت تفصیل لایق
 ذکر قاعده احاطه دن مختص اوزدر لاجرم انزلت مشهورلر دن بر قاجنی
 ذکر اوزره افتصار اولش اولور * رودکی رحمه الله از ماوراءالنهر ست
 و از مادر نایبنا زاده است اما چنان ذکر و تیز فهم بوده است که
 در هشت سالگی قرآنرا بنجام حفظ کرد و قرائت بیبا موخت و شعر
 گفتن گرفت و بواسطه حسن صوت در مطربی افتاد و عود بیاموخت
 و در آن ماهر شد و نصیر ابن احمد سامانی او را تربیت کرد گویند
 او را و بیست غلام بود و چهار صد شتر در زیر خف و بار می رفت
 و بعد از وی هیچ شاعر را این مکنت نبوده و اشعار وی العهده
 علی الی اوی صد دفتر بر آمده است و در شرح یمنی مذکور ست که
 اشعار وی هزار هزار و سه صد بیت بوده است و از سخنان و بیست
 در صنعت شراب * رودکی یا حرف نسبت کافی هاء رسمیدن مبدل
 روده بغیر صفیدن مصنوع اولان ساز کر یثنه دیرلر شاعر عود
 دید کبری سازی چالد یغدن رودکی تلفیق اولمشدر بومعنی جمیع
 لغزله رود لفظنه و پرد کبری معنایه کوره در اما لغت غریبه دندر که
 رود او غل معنایه در کافی حرف تصغیر یا حرف نسبت او غلجق
 دیمکدر صغرسنده شعر سو یلدیکندن رودکی دینلشدر (ماوراءالنهر
 بخارا و خراسان جیحون سیحونی محیط بر اقلیمک آدیدر) مادر انا دیمکدر
 والده معنایه (نایبنا کور دیمکدر اعمی معنایه (زاده ماضیدین
 قسمدر طوغش معنایه (چنان انجمن دیمکدر) ذکی عاقل معنایه در
 (تیز فهم عطف نقسیری شکلیدر و وصف ترکییدر کسکین
 یا خود چاک اکلیمی معنایه (بوده ماضیدن قسمدر اولمش دیمکدر
 (که حرف تعلیل (هشت سالگی یا حرف مصدر کافی هاء
 رسمیدن مبدل و هاء رسمی ادات مقیدار (هشت سکن دیمکدر
 سکن یا شنده دیمک اولور (قرآن را ادات مفعول) بنجام یا حرف مصاحب
 بنجامیه (کرد فعل ماضی مفعول دیمکدر (قرائت اصطلاحات
 قراده عشره و سه تقریبیه او قومغه دیرلر (بیاموخت باه تا کید ایله
 فعل ماضی مفرد ثانی ام کردی دیمکدر) (گفتن گرفت ماضی مرکبدر

سويلکه باشلدی ديمکدر (بواسطه حسن صوت لاميه و مصدرک
 فاعله اضافتيدر) يا حرف مصاحبت سيبتي متضمن (در حرف صله
 (مطرب) يا حرف مصدر مطرب چالخي چالانه ديرل مطرب بلغه ديمکدر
 (افتاده فعل ماضی مفرد غائب دوشدی يعنی ميل اينلدی ديمکدر
 (عود عجماني برساندر که طنزوره مشابه لکن نکنه سي ~~ککيز~~ اولور
 بوديارلده متروکدر) (باموخت سابق کي) (در حرف ظرف) (آن عوده
 انشارتدر) (ماهر استاد ديمکدر) (شد فعل ماضی مفرد غائب اولدی
 ديمکدر) (نصر بن احمد برپادشاهک اسمعیدر) (ساماني يا حرف نسبت
 سامان بر دولتک اسمعیدر که طغوز نفر در يوز ييلدن مچماوز سلطنتلری
 واردر محمود سبکتکين پونلره غالب اولمشدر اوللری عادلدر يوز نصر
 آنک او غلبیدر ماوراء النهر ده ايدیلر) (اوضمير رود کی به راجعدر) (را
 اذات مفعول) (تریت بسلک معناسنه در) (تریت کرد بسلدی ديمکدر
 (کو تيد فعل مضارع جمع غائب نقل ايدلر ديمکدر) (اورود کی به
 راجعدر) (را اذات تخصیص آنک ديمکدر) (دويست ايک يوز ديمکدر
 (غلام کوله معناسنه) (بود اذات ماضی و لولایدی ديمکدر) (چهار صد
 در يوز ديمکدر) (شتر دوه ديمکدر) (در حرف ظرف) (زير درخت ياتيه
 وخت التسه ديمکدر) (رخت متاع ديمکدر) (بارخته معطوف بولک
 التسه ديمکدر) (اويه اضافت لاميه) (ی اذات حکایه رفعت فعل ماضی
 مفرد غائب کيدرايدی ديمکدر) (بعد از وی رود کی دن صکره
 ديمکدر) (شاعر يرا اذات تخصیص يا خود حرف صله بر شاعرک
 يار شاعره ديمکدر) (مکننت قدرت معناسنه در) (نبود تي اذات ماضی
 يوق اينی ديمکدر) (اشعار وی لاميه رود کينک شعر لری ديمکدر
 (العهد اعتماد ديمکدر مبتدا) (علی الراوی ظرف مستقر خبر اما العهد
 علی الراوی قولی مابعد نده اولان کلامک صد فی ملزم اولنديغي
 حيند ماستعمال ايدلر) (صد يوز ديمکدر) (دفتر کتاب معناسنه در
 (برآمده است بونده قريب اولمشدر ديمکدر) (در شرح بمبي لاميه يمينک
 شرحنده ديمکدر يمينی فن تاريخده بر کتابک اسمعیدر که ابی النصر محمد
 بن عبد الجبار شاعرک عين الدوله المحمود السبکتکين ده تأليف ايلمشدر
 اولی الحمد لله الظاهر بآياته در) (سلطان محمود سبکتکينک سيرنده

ووقایعات خوارزمی ده تصنیف ایشاندر و حقوق اطایف و غرایب درج
 ایشاندر و بر قاج کیمه انی شرح ایشاندر از جمله شیخ محمدالدین کرمانی
 و صدر الافاضل قاسم بن الحسن بن الخوارزمی و تاج الدین عینی بن
 محفوظ و حید الدین ابو عبدالله شرح ایشاندر شرح عینی دیدیکی
 بو ذریه بریدر لیکن بو شرح طفره بو لوب و واقف اوله مدق
 (مذکورست ذکر ایشاندر دیمکدر) که حرف بیسان (اشعاروی
 لامیه بنه رودکی به راجعدر) (هزار هزار و سیصد بیت) یک کره
 یک اوچوز دیمکدر (بوده است ایشاندر) (ابن بیت آتی به اشارتدر
 سخنان وی لامیه انک سوز زبنددر دیمکدر) (صفت و وصف معناسنه در
 شرابه اضافت مفعولنه در) (گفته ماضیدن قسمدر سویش معناسنه
 محمول ترکب لرو دکی رحمه الله ماوراء النهر دندر و اناسندن اعمی
 طوغمشدر اما انجلین عاقل و نیز فهم ابدیکه سکر باشند قرأنی تمام
 حفظ ایلدی و فرائت او کردند و شعر سو بلکه باشلدی و کوئل
 صوت واسطه سی سیده مطربلغه هوس ایلدی و عود چالغی
 او کردند و عود چالنده ماهر و استاد اولدی و آل سامان ملوکنددن
 نصر بن احمد سامانی آتی بسلدی نعل ایدر که رودکی انک ایکیوز کوله سی
 و لرایدی دنیوز دوه انک رختی و یوی التمهده کیدرایدی اندنصرکه
 هیچ برشاهان بارشاعره بو قدر قدرت اولدی للعهد علی الراوی انک
 شعر لری بو کابه چقمشدر یعنی بالغ ایشاندر شرح ببیدممد کوردی که
 انک شعر لری یک کره یک اوچوز بیت ایشاندر بوده بو کابه
 قریبدر دیدیکی تأیید ایدر و بوینش انک سوز زبنددر که شراب
 و صنفده سو یلندر (قطعه) آن عقیق میبی که هر که بدید * از عقیق
 کداخته نشناخت * عقیق یا حرف نسبت عقیق بو فرمزی طاشدر
 یعنی دهر یک معتبر دکلدر (می یا حرف تنکیر) که حرف رابط صفت
 (هر که هر کس که تقدیرنددر) بدید فعل ماضی مفرد ثائب کوردی
 دیمکدر (عقیق کداخته موصوفک صفت اضافتدر) کداخته اسم
 مفعولدر از بخش دیمکدر (نشناخت فعل ثنی ماضی مفرد ثائب انکلی
 دیمکدر یعنی فرقی ابدی) (محصولیت) اول عقیق کی اولان شرابی که
 هر کبکه کوردی از بخش حقیقندن فرقی و تمیز ایده مدی * هر دو یک

جوهر نذ لبك بطبع * این پیفسر دو آن دگر بکداخت * هر دو
 هر ایکسی دیمکدر (بك بر معنای سه در) (جوهر اصل دیمکدر (نون
 دال ادات جمع خبر بر اصل دیرلر (لبك ادات استدرلك (بطبع با حرف
 ظرف (این صقیقه اشارتدر (پیفسرد با حرف تا کید با همزه دن
 منقلب (افسرد فعل ماضی مفرد غائب طوکدی دیمکدر (آن شرابه
 اشارتدر (بکداخت باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب اربدی
 دیمکدر (محصول بیت) هر ایکسی یعنی شراب و عقیق بر اصل دنددر
 یعنی پردر لکن طبیعتده عقیق طوکدی منجمد اولدی و شراب اربدی
 صافی اولدی * نابسوده دو دست رنگین کرد * ناچشیده بتارک
 اندر تاخت * نابسوده با حرف ننی ها حرف ترتب سورنمدن یعنی
 یا بشمقسنر دیمکدر (دو ایک دیمکدر (رنگین با حرف نسبت نون
 حرف تا کید رنگلی دیمکدر (ناچشیده نابسوده کیدر طامع سزین
 دیمکدر (بتارک با حرف صله تارک دبه دیمکدر (اندر بانی تا کیددر
 (تاخت فعل ماضی مفرد غائب چایدی دیمکدر (محصول بیت)
 یا بشمیدن یکی الی رنگلی ایلدی یعنی عکسی بویادی طامع سزین
 دبه به چایدی یعنی قوقوسی باشه او روب مشق ایلدی (عروض)
 بو قطعه بحر خفیفنددر که فاعلان مفاعیلن فعلات اولمشدر
 * و در نصیحت گوید * دخی نصیحتده سوبلر (قطعه) زمانه بندی
 ازاده دار داید مرا * زمانه را چونکو بنکری همه پندست * زمانه
 عالم دیمکدر پندی با حرف وحدت (آزاده دار وصف ترکیبدر
 ازاده طوفیچی یعنی خزندن خلاص ایدپی دیمکدر (داد فعل ماضی
 مفرد غائب و یردی دیمکدر (مرا را ادات صله بکا دیمکدر (زمانه را
 را ادات صله چو ادات تعابیل (نکو ابو دیمکدر (بنکری باء تا کید ایله
 فعل مضارع مفرد مخاطب بقیه سین دیمکدر (همه جمله دیمکدر آزاده
 دار پرنه آزاده وار و او ایله و یرد یکی مضادن واریخی معلوم اولور
 (محصول بیت) زمانه بکا خزندن خلاص ایدپی بر نصیحت و یردی
 زمانه به چونکیم ابو بقیه سین جمله نصیحتدر یعنی اطوار و ادوار عالم
 عاقله سرا یا نصیحت و پندر * بروزنیک کسان آرزو میرزنهار *
 بسا کسا که بروزنو آرزو مندست * بروزنیک کسان با حرف صله

اضافت پايه ولاميه (روز کون ديمکدر) (نيک ابو معناسنه کسان
 الف نون ادا ت جمع کس خلق معناسنه صاحب ثروت ديمکدر اولور
 اماروز نيکدن اومعني منفهم اولديغندن حاجت يوقدر خلقک
 ابو کونته يعني غنا وجاه و معناسنه ديمکدر (آرزو استک معناسنه در
) مبروق نهی حاضر مفرد ايلتمه يعني ايله ديمکدر (زقهار ادا ت
 تنبيه صقین ديمکدر) بسا چوق معناسنه (کسا الملق حرق مبالغه
 بسا بی تا کيدلیدر) که حرف بیان (بروز نو لاميه با حرف صله سنک
 کونکد ديمکدر) (آرزو مند ملات نسبت استکلی ديمکدر يونده ده
 شارح کسا الفی ندا معناسی و برمش محلی دکل (محصول يیت) خلقک
 ابو کونته يعني منصوب و برزقنه صقین ارزو ايله يعني محزون اوله
 نيچه چوق کيسدر سنک حالکده استکلیدر (عروقت) يوقطعه بحر
 محنت مجبوند که مقاعلن فعلاتن مقاعلن فعلات اولور * ودر بعضی
 نوار یخ چنان مذکورست که نصیرین اجد از بخارا يروشاه جهان
 نزول فرموده بود و مدت مکث وی انجا مقادی شده ارکان دولت را
 خاطر بخارا و قصور و بستین آن میکشید از رودکی چیزی بسیار
 تقبل کرد ند تا بیتی چند مشوق و مرغب وی بخارا بگوید ودر محلی
 مناسب بر آهنگ عود بر آن رزم کنند در سخری که پادشاه مباحی کرده
 بود این ایات را بر آهنگ عود ساز کرد و بخواند * در حرف ظرق
 (بعضی با حرف تنکیر) نوار یخ نار یخک جعبدر (چنان اچیلین ديمکدر
) که حرف بیان (بروشاه جهان با حرف صله مرو شاه جهان بر شهرک
 اسمیدر) (نزول مصدر در ایتک معناسنه) (فرموده ماضیدن عسیدر
 پیوزمش ديمکدر) (ایود ادا ت ماضی ایدی ديمکدر) (مدت مکث وی
 مدت زمان معناسنه در وی ضمیر نصیرین اجد و جعبدر مکث اکلمک
 معناسنه لک اکلمک زمانی ديمکدر) (انجا اول محله) (متلدي اوزون
 ديمکدر) (ارکان دولت لاميه) (را ادا ت تخصیص) (خاطر يونده مبل
 معناسنه در) (بخارا یا حرف صله) (قصور قصرک جعبدر نکوشکر
 ديمکدر) (بستین بستاک جعبدر) (آه اضافت لاميه آن بخارايه
 اشارتدر) (می ادا ت حکایه) (کشید فعل ماضی مفرد ثائب چکرایدی
 ديمکدر) (چیزی با حرف تنکیر) (بسیار چوق ديمکدر) (تقبل فاعل

یابندن مصدر در قبول ایند در مك معناسنه (کردند فعل ماضی جمع
 غائب ایلدیلر دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (ینی چند بر قاج یت دیمکدر
 (مشوق تفعیل یابندن اسم فاعلدر شوق و یریچی دیمکدر و نشو یق
 ایدیچی دیمکدر) (مرغبده یو یله ترغیب ایدیچی معناسنه) (ویه اضافت
 مفعولنه در) (نصرین احده راجعدر) (بخارا با حرف صله) (بگوید
 یاه تا صکبد ایله فعل مضارع مفرد غائب سو یلیسه دیمکدر) (در
 حرف ظرف) (محلی با حرف و حدث) (آهنگ عود بیانه آهنگ او یغون
 معناسنه در) (آن نصره اشارتدر) (ترغ معروف) (در حرف ظرف
 (سحری با حرف وحدت بر صباغ دیمکدر) (که حرف رابط صفت
 (صبوحی با حرف نسبت صبوح صباغ وقتی ایچیلین شرابه دیرلی
 (کرده یود ایلش ایدی دیمکدر) (این ایاترا نا ادات معقول) (ساز کرد
 او یلدی دی دیمکدر) (تخواند او قوم دی) (محصول ترکیب) (و بعضی
 توار یخده مذکوردر که نصرین احمد بخارا دین هم و شاه جهانیه نزول
 یوروش ایدی و انک مدت مکشی متعلدی اولش ایدی ارکان دولتک
 ملی بخارایه و انک قصور و بسایینه چکر دی رودکی دن چوق تسنه
 تقبل ایلدیلر یعنی چوق شی قبول اینسدیلر تا کیم بخارایه تشویق
 و ترغیب ایدیچی بر قاج یت سو یلیسه و بر مناسب محله عود آهنگی اوزده
 نصره ترغ ایلیه بر سحرده که پادشاه صبوح ایلش ایدی بو یتلری
 عود آهنگی اوزده او یلدیدی و او قودی (غزل) باد جوی مولیان
 آید همی * بوی یار مهر بان آید همی * باد جوی مولیان لامیه لر در
 یاد روزگار معناسنه جوی ایرمق دیمکدر مولیان بر مملکتک اسمیدر
 مولیان ایرماغک روزکاری دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد ثانی
 کلور دیمکدر) (همی ر مجموعی ادات تأکید) (بوی یار مهر بان لامیه
 و موصوفک صفتنه در) (بوی قوقو دیمکدر مهر) (بان مشفق معناسنه
 مشفق اولان یارک قوقوسی دیمکدر) (محصول یت) (مولیان ایرماغک
 روزکاری کلیور مشفق اولان یارک قوقوسی کلیور * ریک آمو
 و در شتهای او * زیر پا چون پر نیان آید همی * آمو الف مدوده ایله
 چگون نگارنده بر شهرک اسمیدر) (ریک قوم دیمکدر) (ریک آمو لامیه
 در شتهایا ادات جمع درشتی با حرف مصدر درشت قتی دیمکدر) (او ی

اضافت لامیه ربکه راجعدر آمونک قوملر ینسک غلطنی دیمکدر
 (زیر پا ایق التندیه دیمکدر) چون ادات تشبیه (پربیان بیه عجمک
 قصبه منفش قالیچه در) (محصول یت) آموشهر ینک قومی وانک
 غلطنی ایاق التندیه قالیچه کی کلور یعنی بخارایه کال اشتیاقدن
 بوللرده اولان شداید آسان کلیور * آب جیحون وشکرفهای او *
 خنک مارا تامیان آیدهمی * آب جیحون لامیه (شکرفهای ها ادات جمع
 یا حرف مصدر شکرف در ین دیمکدر) (اویه اضافت لامیه آب جیحونه
 راجعدر انک در ینلکی دیمکدر) (خنک خایه مجمه نک کسر یله بوز آنه
 دیرلر) (مایه اضافت لامیه) (را ادات تخصیص) (تا حرف انتها) (میان
 بل دیمکدر) (محصول یت) (جیحونک صوی وانک در ینلکی بزم آتیزک
 بلینه کلور بیه سابق کی کال اشتیاقدن مشقاتک سهواتنی بیسان
 ایتک اولور) * ای بخارا شاد باش و دیرزی * شاه زدت میهمان آیدهمی *
 شاد مسرور دیمکدر) (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر) (دیر کی معناسنه
 زی) (زانک کسر یله امر حاضر مفرد در دیرزی چوق یشا دیمکدن
 هبار ندر) (زدت سنک قنکه دیمکدر) (میهمان مسافر معناسنه در
 (محصول یت) ای بخارا مسرور لول و چوق یشا شاه جهان سنک
 قنکه مسافر کلیور * شاه ماعست و بخارا آسمان * ماه سوی
 آسمان آیدهمی (محصول یت) شاه ماعدر و بخارا آسماندر ماه آسمان
 جانبته کلور * شاه سرهست و بخارا بوستان * سروسوی بوستان
 آیدهمی (محصول یت) شاه سرودر و بخارا بوستاندر سروسو بوستان
 جانبته کلور (عروض) بوغزل بحر دمل مسدس محذوفدر که فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلن در * چنان در نفس وی تأثیر کرد که باشقه خاص
 و کفش سوار شد و یک منزل رفت و در بعضی نوار یخ این حکایت را
 سلطان سنجر و امیر معزی نسبت کرده اند والله اعلم * چنان انجلین
 دیمکدر) (نفس وی بیانیه کندی نفسنده دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (باشقه با حرف مصاحبت شقه کیچه لک اتوا بد مصطلحه در
 (کفش بابوچ دیمکدر) (سوار شد ینندی دیمکدر) (رفت بیه تأکید یله
 فصل ماضی مفرد غائب صکتندی دیمکدر) (حکایت را را ادات
 مفعول) (سنجر بر باد شاهک اسمبدر) (امیر معزی بر شاعرک لقبی در

(محصول ترکیب) بویت - ابر انجیلین ائک نفسنده تاثیر ایلدیکه کیجه ائک
 ائوابی و با بوج ایله یئندی و بر منزل کندی و بعضی نوار یخده
 بو حکایه بی سلطان سنجر و امیر معزی به نسبت ایشلار و الله اعلم
 * دققی رجه الله از جمله شعرای ما تقدمت و ایندای شاهنامه
 وی کرده است و بیست هزار بیت کما بیش گفته و فردوسی آرا با تمام
 رسانیده و از جمله سخنان و بیست این دو بیت * شعرا شاعرک جمیدر
 (ما تقدمه اضافت یانیه ما تقدم) ما اسم موصول تقدم فعل ماضی
 شول شی که کجادی یعنی اسکی دیمکدر قدیم معناسنه (ابتدای شاهنامه
 لامیه) وی دققی به راجه در (کرده است ایلندر دیمکدر) و بیست هزار
 بیکری یئک دیمکدر (کما بیش کم ایله بیش دن هر کبدر کم کاف عربک
 فتحیله اکسک دیمکدر) بیش بلاء عربک کسر یله زیاده دیمکدر الف
 حرف توسل ترکیبدر ارتق اکسک دیمک اولور (گفته سوبلش معناسنه
 (فردوسی ناظم شاهنامه اولان فردوسی طوسی در یغینده یزکری
 کلور) آرا اادات مفعول آن شاهنامه به اشارتدر (با تمام با حرف
 جمله اتمامه دیمکدر) رسانیده ما ضییدن قسمدر ایرشدر همش معناسنه
 (جمله سخنان وی لامیه ائک سوزلر بئک جمله سننددر) این دو بیت
 یواییک بیت (محصول ترکیب) دققی رجه الله شعرای ما تقدم مدنر
 و شاهنامه ائک ابتداسنی اول نظم ایشدر و بیکری یئک یئندن ارتق
 اکسک سوبلشدر و فردوسی اتی اتمامه ایرشدر مشدر و دققی ائک
 سوزلر بئک جمله سننددر یواییک بیت (قطعه) باری کزیدم از همه
 مردم پری نژاد * زان شد ز پیش چشم من امروز چون پری * باری
 یا حرف وحدت پردوست دیمکدر (کزیدم کاف بحکم ضمیمه فعل
 ماضی متکلم وحده یکنندم اختیار ایلدم دیمکدر) (از من تبعضیه
 معناسنه) همه مردم جمله خلق دیمکدر (پری نژاد وصف ترکیبدر
 پری اصلای دیمکدر) (پری دیو جنک مطبوعه لرینه دیور) (نژاد نو ائک
 کسری و زاء بحمله اصل دیمکدر) (زان اول سبیدن دیمکدر) (شد
 فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر) (پیش چشم من لامیه لر در
 بنم کوز بئک اوکندن دیمکدر) (چون اادات تشبیه) (محصول بیت)
 مجموعی خلقک ایچسندن یربار اختیار ایلدم پری اصلای اول سبیدن

بنم کوزیمک او کندن پری کی نو کون کندی * لشکر رفت و آن بت
 لشکر شکن رفت * هرگز مباد کس که دهد دل بلشکری * لشکر
 هسکر دیمکدر (رفت یاه تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب کندی
 دیمکدر) بت حسنه معناسنه در محبو به اطلاق اولتور (لشکر شکن
 وصف نز کیددر عسکر قرچی دیمکدر بهادر معاسنه (هرگز اصلا
 دیمکدر) مباد نهی حاضر مفرد اولسون دیمکدر) که حرف بیان (دهد
 فعل مضارع مفرد غائب ویره دیمکدر) دل مقعولی (بلشکری با حرف
 ضله با نسبت عسکری به دیمکدر) (محصول بیت) عسکر کندی و اول
 عسکر شکن اولان محبوب دخی کندی اصلا کیمسه عسکری به کوکل
 و پرر اولسون (عروض) بوقطعه بحر مضارع دندر که مفعول
 فاعلات مقاعیل فاعلات اولور * و این قطعه هم * بوقطعه دخی
 دقینیک اشعاری جمله سندندر * من ایضا در مانند خوار کشتم *
 عزیز از مانند داتم شود خوار * ایضا بو محله دیمکدر (دیر کج
 معناسنه در) مانند فعل ماضی متکلم وحده قائم دیمکدر (خوار و او
 رسمیه ذلیل معاسنه) کشتم فعل ماضی متکلم وحده اولدم دیمکدر
 (عزیز ذلیل مقابلی) مانند مصدر در قالمق معناسنه (دائمه اضافتی
 صفتیه در) شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (محصول بیت)
 بن بو محله کج قائم خوار اولدم عزیز داتم قالمق دندر خوار و ذلیل
 اولور یعنی بو مملکتده چوق اکلندم خوار و ذلیل اولدم * جواب
 اندر شمر بسیار ماند * عفونت کبر از آرام بسیار * چو ادا ت تحلیل
 اندر ادا ت ظرف (شمر شینک و میمک فتحه لریله حوض معناسنه
 صوریکن بره دیرل) ماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر
 (عفونت مصدر در راجحه کریمه به دیرل) کرد فعل مضارع مفرد
 غائب طوتاردیمکدر (آرام اکلتمک توقف معناسنه در) (بسیار اضافت
 بیانیه) (محصول بیت) چونکه صوحوضده چوق قاله چوق اکلتمه سندندر
 ناشی عفونت حاصل ایندر حاصل کلام شاعر وقت و حالندن شکایت
 ایندر (عروض) بوقطعه بحر هزج محذوف در که مقاعیلن مقاعیلن
 فاعول اولور * نمار حجه الله وی نیز از متقدما نست و در زمان
 دولت سامانیان بوده است وطبعی خوش و شری دلکش داشته است

و از جمله سخنان ویست این دو بیت * وی ضمیر عماره را جعدر (نیز
 دخی دیمکدر) متقدمان الف نون ادا ت جمع متقدم تفعّل یابندن اسم
 فاعلدر تقدیم ایدیی دیمکدر (ایام یومک جعیدر زمان معناسنه) دولته
 اضافت بیانیه دولتک مابعد بنه لامیه (بوده است اولشیدر دیمکدر
) طبعی باحرف تنکدر (شعری ده بویه) دلکش وصف ترکیبیدر
 کوکل حکمی معناسنه (داشته ماضیدن جعدر اثباتدن عبارتدر
) جمله مختار وی لامیه لردر ائک سوزلی جمله سندن دیمکدر
 (محصول ترکیب) عمار رجه الله اول دخی متقدمیندر و سامان ائک
 ایام دولتنده اولشیدر و خوش طبع منلی و دلکش شعری وارد و ائک
 سوزلی جمله سندنر بویکی بیت (قطعه) جهان زرفی اگر چند
 گاه سیمین بود * زمرد آمد و بگرفت جای توده سیم * برف قار
 دیمکدر (اگر ادا ت شرط) چند گاه قاج وقت دیمکدر (سیمین با ادا ت
 نسبت نون حرف تا کید کومشلی دیمکدر (زمرد معروف) آمد
 کلدی دیمکدر (بگرفت پای تا کید ایله فعل ماضی مفر غائب طویدی
 دیمکدر (جای توده سیم لامیه و بیانیه توده ییفین دیمکدر سیم کومش
 معناسنه در) محصول بیت) جهان قاردن اگر چه قاج وقتدر کومشلی
 ابدی یعنی ایام شتاده روی ارض کومشلمش کی ابدی زمرد کلدی
 و کومش ییفنک برنی طویدی حاصلی بهارک حلول مسیله زمرد
 مشابه اولان نباتات سبز ائی مضمحل و بر باد و خراب ایلدی * بیکار
 خانه کشمیریان بوقت بهار * بیاع کرد همه نقش خو یشتن تسلیم *
 (نکار خانه کشمیریان لامیه نکار خانه شول نقش او بنه دیر که انده
 نصاو و کونا کون مندر جدر) کشمیر بر مملکتک اسمیدر با حرف نسبت الف
 نون ادا ت جمع کشمیر لیرک نکار خانه سی دیمکدر (بوقت بهار بیانیه با حرف
 ظرف (بیاع با حرف صله) کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر
 (نقش خو یشتن بیانیه کندی نقشینی دیمکدر) محصول بیت) کشمیر لیرک
 نکار خانه سی وقت بهارده مجموعی کندی نقشی باغه تسلیم ایلدی
 یعنی کنندند بقدر نقوش و نصاو و روار لیس به باغ و یردی حاصلی انواع
 شکوفه و ریا حین ایلد باغ نکار خانه به دیودی (عرض) بوقت
 بحر میخشدند که مفاعلت مفاعلت فاعلت او اور * و این قطعه هم

بوجه طعه دخی بخمار کرد * غره مشهور بانکه جهانت عزیز کرد * ای بس
 عزیز را که جهان گرد زود خوار * غره مغرور معناسنه (مشو
 نهی حاضر مغرور اوله دیمکدر) بانکه با حرف صله (که حرف رابط
 صفت) جهانت تا حرف خطاب (ای حرف ندا تنبیه معناسنه) بس
 جوقی دیمکدر (عزیز را را ادات مفعول) که حرف بیان (زود تیز
 دیمکدر) (محصول یت) مغرور اوله اگا که جهان سنی عزیز ایلدی
 یعنی جهانک اقبال ایله سنی عزیز ایله سنه مغرور اوله آکا اول که جوق
 عزیز جهمان تیز خوار و ذلیل ایلر * مارست این جهان و جهان
 جوی مار کبر * و زمار کبر مار برارد کهی دمار * مار بیلان دیمکدر
 خبه معناسنه در (جهان جوی وصف ترکیبی در جهان استنبی یعنی
 طالب دنیا دیمکدر) مار کبرده وصف ترکیبی در بیلان طویچی دیمکدر
 (برآرد فعل مضارع مفرد غائب جبرر دیمکدر) (کهی بعض کره
 دیمکدر) (دمار دالک کسریله انتقام معناسنه در) (محصول یت)
 بوجهان بیلاندر و طالب دنیا بیلان طویچی در بیلان طویچی دن
 بعضی کره بیلان انتقامن جبرر یعنی جهان دائما خلقی زهر غم ایله
 دنگسته ایلده بیلان کسیدر و آنک طالی مار کبردر هزار واقع اولور که
 مار کبردن مار انتقامن الدینی کی عالم دخی طالبی غم و اندوه ایله هلاک
 ایدر (عروض) بوجه طعه بحر مضارع ندر که مفعول فاعلات مقاعیل
 فاعلات در * و در مقامات سلطان الطریقه شیخ مذکورست
 که روزی سلطان الطریقه ابوسعید قدس سره قوالی در پیش ایشان
 این یت بخواند * قوالی با حرف وحدت قوال مبالغه اوزاننددر
 سوبلیچی خواننده معناسنه (محصول ترکیب) سلطان الطریقه
 شیخ مقامانده مذکوردر که برکون سلطان الطریقه ابوسعید که
 روضه اولده تفصیل اولندی قدس سره نک بر قوال حضور لنده
 یونیتی اوقودی (یت) اندر غزل خویش نهان خواهم کشت * تا بر لب تو
 بوسه زخم چون تو بخوانی * اندر حرف نارف (غزل خویش لامیه
 کندی غزلده دیمکدر) (نهان کبری دیمکدر) (خواهم کشت اولی
 استرم دیمکدر) (نا دات تعلیل) (بر حرف صله) (لب تولا به سنک طودا غکه
 دیمکدر) (بوسه زخم او به یم دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (چون تو بر بنه

(بعض نسخه ده چوئش واقع در اول وقت شب غزله راجع اولور)
 (مخوفی اوقویه سین دیمکدر) (محصول ینت) کندی غزله کیرلی
 اولوق استرم یعنی کیر لیمک استرم تا کیم سنک طوداعکی او به بم چونکه انی
 اوقویه سین حاصلی سن او قودنغک وقت طوداعکی او بک ایچون
 کندی غزله مستور اولوق می ادایده رم * شیخ را وقت خوش شد
 پرسید که این شعر کسوت گفتند ازان عماره فرمود یرخیز بد تا زیارت وی
 رویم باجم می بدن زیارت رفتند * شیخ را اادات تخصیص شخک
 (وقت خوش شد صفایاب اولدی دیمکدر) (پرسید فعل مضارع
 مفرد غائب سؤال اولدی دیمکدر) (که حرف بیان) (این یتسه اشارتدر
 (شعر کسوت لامیه کیم شعر پدر دیمکدر) (گفتند فعل ماضی جمع غائب
 دیدیلر دیمکدر) ازان عماره عماره دن منقولدر دیمکدر) (فرمود فعل
 ماضی مفرد غائب بیوردی دیمکدر) (که حرف بیان) (یرخیز بد فعل
 امر جمع مخاطب قالفک دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (زیارت وی لامیه
 با حرف مصاحبت) (جمع می بدن می پدر جمعی ایله دیمکدر) (زیارت
 تا حرف صله) (رفتند فعل ماضی جمع غائب کتدیله دیمکدر) (محصول
 ترکیب) شخک خوشنه کلدی یعنی صفایاب اولدی سؤال ایلدیکه
 بو کیم سنک شعر پدر دیدیلر عماره دن منقولدر بیور دیکه قالفک تا کیم
 انک زیارتنه ~~کعبده~~ م و می پدر جمعیله زیارتنه کتدیله * عنصری
 رحمه الله مقدم شعراء عصر خود بوده است و وی را بمن الدوله
 محمود سبکتکین نظر قبول ملاحظت فرمود و از سخنان و بست
 این دو بیت در مدح او * مقدم شعراء عصر خود لامیه در کندی
 عصر ینک شاعر ینک مقدمی دیمکدر یعنی وقتند جمله به تقدیم
 اولتوردی (وی عنصری به راجعدر) (اادات مفعول) (بمن الدوله
 بمن بمندن فعیل بمعنی فاعل مفعولانه مضاف دولته بمنت و یرچی
 یا فعیل بمعنی مفعول فاعلنه مضاف دولت کندیلر بمنت لیمش باخود
 بمن بسار مقابل صاع دیمکدر دولتک صاع جایی که صاع هر خصوصه
 اشرف اولدیغدن باخود بمن آید معناسنه دولت کندویه بمن ایدر
 یعنی پادشاه باشی ایچون دیرل خلاصه سلطان محمودک لقی در
 (بنظر با حرف مصاحبت) (قبوله اضافت بیانیه قبول رد مقابلی در

(ملاحظات ملاحظه نک جمیع در ملاحظه بونده التفات معنای
 (فرموده ماضی بدن خمیدر یوز مشدیر دیکدر) (محضات وی لامیه
 (مدح لوده لامیه او سلطان محمود را جعفر) (محصول ترکیب)
 عنصری رحمه الله کنیدی زمانیک شاعر از یک مقدم و اعلاشی
 او اشندر وائی بمیدالدوله محمود سبکبخت قبول نظر بله الغنائر
 یوز مشدیر و انک سوزگرنیدر بوا یکی یث سلطان محمودی مدحه
 توان شاهی که اندر شرق و در غرب جهود و کبر و ترشا و مسلمان*
 آن اسم اشارت در (شاهی یا حرف و حدیث نوعی) (که حرف رابط
 صفت (اندر حرف ظرف) (محصول یث) سن اول بر شاهشین که
 شرق و غربده خلاصه جمع عالمه یهودی و نصرانی و یث پرست
 و مسلمان* همی گویند در سیخ و تهلبل* که یارب عاقبت محمود
 کردان* همی ادات تأکید (گویند فعل مضارع جمع غائب در
 دیکدر) (در حرف ظرف) (نسیخ سبحان الله دیکدر) (تهلبل لاله الا الله
 دیکدر مراد عبادات و طاعات) (که حرف بیان) (کردان فعل امر
 مفرد مخاطب ایله دیکدر) (محصول یث) یث اوله مرهوند شترقی
 و غربده یهود و کبر و ترشا و مسلمان دعا زنده دیر که یارب فاقبتی
 محمود ایله بونده نوریه وارد تدبر (عرض) بوقطعه بحر هرجند در که
 مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن در (و این رباعی هم) (بوز باعی دخی
 انک آثار سخندندر) (رباعی) بکرفت سر زلف تورتک از دل تو*
 نزد و وفا و مهر زلف از دل تو* بکرفت بیه تا کید ایله فعل ماضی مفرد
 غائب طوئی دیکدر (سر زلف فاعلی) (رتک مفعول صریحی) (سر
 بونده اوج معناسنه در زلفه اضافه لامیه) (نویده بویه رتک لون
 معناسه در) (دل توده لامیه) (نزد و فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 پاسدن اچدی دیکدر) (وفا فاعلی) (مهر و فایه مفعول و قدر) (رتک
 مفعولی) (محصول یث) زلفک اوجی ستنک گو کلکدن رتک طوئی
 یعنی قلبیک قاره لغندن زلفک سباهه بویاندی وفا و محبت ستنک
 گو کلکدن پاس اچدی حاصلی بی رحلی کنی بیاندی* تا کم نشود
 کبر پلنک از دل تو* موم از دل من برید و ستنک از دل تو* تا حرف
 توقیت (کم کافک ضمیه ضایع معناسه در) (نشود فعل نفی مستقبل

مفرد غائب اولیه دیمکدر (کبر پلنک قبلان کبری دیمکدر) (برند فعل
 مضارع جمع غائب ایلنور ل دیمکدر) (محصول بیت) مادامکه سنک
 کوکلکدن قبلان کبری ضمایع و غائب اولیه بنم کوکلکدن موم الورل
 یعنی ترمیت و رفو، و خرنی بنم کوکلکدن الورل که آنش غمدن مومه
 دوغشمدر و طلیشی سنک کوکلکدن الورل یعنی بی شفقت و بی انصافلنی
 سکا اسناد ایلرل حاصلی یو کبر و نخوق ترک ایتمیجسه سکا بی رحم
 بکا مجزون دیرلر (عروض) یور باغی شجره اخرج اولاندندر که
 مفعول مفاعیل مضاعیل فعل بدر * و کویند و برا مشروبات یسیار
 بودعاست متوشیح بمدح سلطان مذکور و یکی ازان جمله موسومست
 بواق و عذرا اما کزانه عین و اثر پیدا نیست * و بر اوی عنصری به
 راجعدر (را اذات تخصیص انک دیمکدر) (متوشیح تفعیل بایندن اسم
 مفعول لیر مزین معنایه) بمدح سلطان لامیه با حرف مصلحت
 (مذکوره اضافت صفتنه در) موسوم اسم مفعول اسم لغش معنایه
 (و لقی بر عاشق اسمیدر) (عذرا بر شیخوبه نک اسمیدر بر برینه عاشق
 و معشو قلردر) (آن مثنویانه اشارتدر) (ها اذات جمع) (عین پوند
 نسخه سندن عبارتدر) (اثر عطف تفسیریدر) (پیدا ظاهر دیمکدر
 (محصول ترکیب) و دیرلر که انک چوق مثنویلری وارد سلطان
 مذکورل مدحی ایله مزین یعنی انک حقنده چوق مثنوی سوبلشد
 و اول جمله دن بری و امق و عذرا ایله موسومدر اما انلردن عین و اثر
 ظاهر دکلدر حاصلی و امق و عذرا قصه منی نظم ایلشد لکن
 نسخه سی یوقدر * عیجیدی رحمه الله وی از مروست و از جمله
 مادحان عین الدوله بود و در تهت فتحوی مرهند و ستاراقصیده دارد که
 مطلعش اینست * وی عیجیدی به راجعدر (مرو بر شهرل آدیدر
 (جمله مادحان عین الدوله لامیه لدر عین الدوله نک مادحانک
 جمله سندن دیمکدر) (بود اذات ماضی ایدی دیمکدر) (تهت تبرک
 معنایه در فقهه اضافت مفعولنه) (ووی به لامیه وی عین الدوله به راجعدر
 (مرادات تأکید) (را اذات مفعول) (قصیده با حرف وحدت) (همره
 حرف توسل) (دارد فعل مضارع مفرد غائب اثبات معنایه و اردر
 دیمکدر) (که حرف بیان) (مطلعش شین ضمیر قصیده به راجعدر)

(اینست بودر دیمکدر (محصول ترکیب) عسجدی رجه الله اول
 مروندر ویمین الدوله که سلطان محمود در آنک ماد حلزی چله سندن در
 حاصلی آنک شعرا سندن ایدی هند وستانی سلطان محمود که فقی
 تنیه سنده بر قصبه سی وارد که مطلق بودر (یت) ناشاه خرده
 بین سفر سومنات کرد * کردار خویش را علم معجزات کرد * نا حرف
 توقیت (شاه خرده بین موصوفک صفت اضافه نیدر خرده بین وصف
 ترکی در مدقق معناسنه (سفر سومنات پیا نه سومنات هندده بر شهر در که
 آتش پرستارک مویده موبدانلری آمده در بوت پرستارک ریم پیاسی کی
 (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر (کردار کافک فحیله
 وصف ترکی در عمل معناسنه (خویش اضافه لامیه (را ادات صله
 (علم معجزات مجازا بیانیه علم سنجاق دیمکدر کردک مفعولی محذوف
 نصب کرد دیمکدر (محصول یت) مدقق اولان پادشاه سومنات
 سفری ایلدی کی وقت کندی علمسه معجزات سنجاقی نصب ایلدی
 یعنی معجزات محمدیه دن استمداد ایلدی (عروض) بویت بحر
 مضارعند که مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات در * ودر وصف
 خرزیه گوید * وقاون و صفتده سوبلر (قطعه) آن زبرجد رنگ
 و مشکین بوی و طعمش بتم شهد * رنگ دیبا دارد او کو بی و بوی
 عود خام * زبرجد رنگ وصف ترکی در زبرجد رنگلی دیمکدر
 زبرجد بریشل زمرده مشابه طاشدر (مشکین بوی ده وصف ترکی در
 مسک قوقولی دیمکدر (طعم لذت معناسنه (شین ضمیری زبرجد رنگه
 راجعدر (طعم شهد پیا نه بال لذتی دیمکدر (رنگ دیبا بیانیه دیبا
 رنگی دیمکدر (دارد واردر دیمکدر (او ضمیرینه زبرجد رنگه راجعدر
 (کو بی ادات تشبیه) و بوی عود خام بیانیه خام عودا ناجی قرقوسی
 دیمکدر (محصول یت) اول زبرجد رنگلی و مسک قوقول، لذتی بال
 لذتی کی اولان شیده کو یا دیبا رنگی و خام عودا ناجی قرقوسی واردر
 * چون بیری دی شود هر یک ازان ده ماه نو * ورنبری باشد اندر ذات
 خود ماه تمام * چون ادات تعلیل (بیری دی باء تأکیدیه فعل مضارع
 مفرد مخاطب کسه سین دیمکدر (شود فعل مضارع مفرد مخاطب
 اولور دیمکدر (هر یک هر پری دیمکدر (آن خرزیه اشارتدر (ده

اون دیمکدر ذالک فتحی وهاء اصلیه ایله (ماه نوبکی آی دیمکدر) (ور
 وا کردن مخفف) (نبری فعل ننی مستقبل مفرد مخاطب کسمیه سک
 دیمکدر) (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (الدرادات
 ظرف) (ذات خود بیسانیه) (ماه تمام بتون آی دیمکدر) (محصول یت)
 چونکه بو اوصاف ایله موصوف اولان قاوونی کسه سین آندن هربری
 اون ایکی آی اولور واکر کسمز ایسک کندی ذاتسده بتون آیدر
 (عروض) بوقطعه بحر رمل منمندر که فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلات اولور* فرخی رجه الله وی نیز در ایام یمین الدوله بودواز
 فواضل انعامات وی مال حظیر بدست آورد عزیمت تماشای سمرقند
 کرد چون نزدیک آن خط رسید قطاع طریق هرجه داشت بیردند
 سمرقند درآمد و خود را ظاهر نکرد روزی چند اینجا بود این قطعه
 را بگفت و باز گشت* وی نیز اول دخی دیمکدر (در حرف ظرف
 ایام یمین الدوله لامیه یمین الدوله تک زماننده) (بودایی دیمکدر
) (فواضل فاضلک جمیدر آرتق معناسنه) (انعامانه اضافت لامیه
 انعاملربنک ارتقیدن یعنی کفاف نفس و عیال دن ماعدل ارتقیدن
 دیمکدر) (ویه اضافت لامیه وی یمین الدوله یه راجعدر) (مال حظیر
 بیسانیه حظیر هاء مهمله ایله وافر معناسنه) (بدست با حرف صله اله
 دیمکدر) (آورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی دیمکدر) (عزیمت تماشا
 مصدرک مفعولنه در عزیمت قصد معناسنه تماشا سیر دیمکدر) (سمرقنده
 اضافت بیسانیه سمرقند بر شهرک اسمیدر) (کرد فعل ماضی مفرد
 غائب ایلدی دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (تزدیک یقین دیمکدر
) (قطاع طریق یول کسمی) (هرجه هر نه دیمکدر) (داشت فعل ماضی
 مفرد غائب حکایه بی متضمن طوتاردی دیمکدر) (بیردند فعل ماضی
 جمع غائب الدیلر دیمکدر) (بسمرقند با حرف صله) (درآمد کبردی
) (خود را را ادات مفعول) (ظاهر نکرد ظاهر ایلدی) (روزی چند
 بر قاج کون دیمکدر) (انجا اول محله) (بود ایایی دیمکدر) (این قطعه را
 را ادات مفعول) (بگفت سو ایلدی) (باز گشت رجوع ایلدی
) (محصول ترکیب) (فرخی رجه الله اول دخی یمین الدوله سلطان
 محمود تک زماننده ایدی و انک انعاملری ارتقیدن وافر مال اله

کنورمش ایدی سمرقند سیر برینه قصد ایلدی چونکه اول سنوره
 بقین ایشدی قطاع طریق هر نه سی واریسه الدبیر سمرقند کبردی
 وکنندنی آشکار ایلدی بر قاج کون اول محله اولدی بو قطعه بی
 سوبلدی ورجوع ایلدی دوندی (قطعه) همه نهم سمرقند سر بسر
 دیدم * نظاره کردم و در باغ و راغ و وادی و دشت * همه مجموعی دیمکدر
 (نهم سمرقند لامیه مجموعی سمرقند نعمتی دیمکدر) (سر بسر باشند
 باشد دیمکدر) (دیدم فعل ماضی متکلم وحده کوردم دیمکدر) (نظاره کردم
 سیر ایلدم دیمکدر) (در حرف صله) (باغ معروف) (راغ طاع نکند اولان
 چیزاره دیرلر اتباع و مزاجه دن دخی اولور) (وادی دره دیمکدر) (دشت
 اووه بعضی نسخده مصراع نانی) (نظاره چو بکردم پیباغ و وادی
 و دشت واقعدر بنه معنی بر در) (محصول پیت) (مجموع نعم سمرقندی
 باشند باشد کوردم باغ و راغ و وادی و دشته نظر ایلدم حاصلی
 جمله سنه باقدم و نعمت لرینی کوردم * چو بود کبسه وجیب من از
 درم خالی * دلم ز صحن امل فرش حریمی بنوشت * جوادات تعلیل (بود
 ادات ماضی ایدی دیمکدر) (کبسه معروف) (جیب کنک) (منه اعناقیت
 لامیه) (درم پاره دیمکدر) (خالی پوش معناسنه در) (صحن امل مجازا بیانه
 صحن آورته معناسنه در) (امل مأمول معناسنه در) (فرش حریمی ده مجازا
 بیانه) (با حرف مصدر فرش دوشک دیمکدر) (حرم مسرور معناسنه در
 (بنوشت با حرف تأکید) (نوشت نوک غمی و واوله فخیله فعل ماضی مفرد
 غائب دوردی دیمکدر یعنی طی ایلدی بوکدی) (محصول پیت)
 چونکه بنم کبسه و جیم در مدن خالی ایدی یعنی پارم یوقی ایدی
 کوکلم امل صحنه در مسرور لقی فرشینی دوردی بوکدی حاصل کلام
 کام آور اوله مدی نهی دستلکی حسبیله * بی ز اهل هنر بارها
 شهر شهری * شنیده بودم کوثر یکبست جنت هشت * بی چوق
 دیمکدر (اهل هنر بیانه) (بارها نیجه کره دیمکدر) (شهر شهری با
 حرف ظرف) (با حرف وحدت هر بر شهره دیمکدر) (شنیده بودم
 اشتمش ایدم دیمکدر) (کوثر جنته حضرت رسول صلی الله تعالی
 علیه وسلم جوض شریفک اسمیدر با خود مطلقا آفرمود معناسنه
 (یکبست بر در دیمکدر) (جنت جناب حقک مؤمنانه و عهد کریم

پیوردی مقام عالیہ تک اسمبدر باخود مطلقا باغچه دیمکدر (هشت
 سکر معناسنددر (محصول بیت) هر برشهرده اولان اهل هزندن یعنی
 عملادن ایشتدم که کوثر بر جنت سکر بوصورنده بهر شهری اهل هنک
 صفی اولور باخود اهل هزندن نیمه کره اشندم که هر برشهرده بر کوثر
 کپی صو و سکر خنت کپی باغچه واردر بوصورنده کوثرک صفی اولمش
 اولور تظن تنل * هر از جنت دیدم هر ار کوثریش * ولی چه سود که
 لب تشنه باز خواهم کشت * چه سود نه فائده دیمکدر (که حرف
 تعلیل) لب تشنه وصف ترکیبدر غایت حرارندن کایتندر (باز خواهم
 کشت کبرو دونسم کرک دیمکدر (محصول بیت) بوشهرده بیک جنت
 و بیک کوثر دن زیاده کوردم لکن نه فائده که حرارتی دونسم کرک یعنی
 دفع عطش مقدر اولمبی * چو دیده نعمت یبند بکف درم نبود *
 سری بریده بود در میان زرین طشت * (چو ادات تعلیل دیده
 کوز دیمکدر) یبند فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر (نعمت
 مفعول) بکف باحرف ظرف کف البدن عبارتندر (نبود فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب اولمبه دیمکدر) سری باحرف تکبیر بریده
 کسک دیمکدر بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (در حرف
 ظرف) میان زرین طشت لامیه زرین التون لکن (محصول بیت)
 چونکه کوز نعمتی کوره الدہ درم اولمبه شول کسک باش کی اولور که
 التون لکن اور تاسنده اوله یعنی باش کسلد که نصکره التون لکن ایچنده
 اولمسله ملتذا ولد یعنی کپی بی درمه نعمتک دینی فائده سی اولماز (عروض)
 بوقطعه بحر مجت مجت در که مفاعلهن فملازن مفاعلهن فعلات اولور
 * فردوسی رحمة الله وی از طو سست و فضل و کمال او ظاهر کسی را
 که چون شاهنامه نظمی بود چه حاجت بمدح و تعریف دیگران
 می گویند که وی بد هفت مشغول بود بروی نمدی رفت بقصد نطلم
 روی بفرزین نهاد که تختگاه سلطان محمود بود چون بانجا رسید
 و بر باغستان آن می گذشت دید که کسی نشسته اند و معاشرت اشتغالی
 تمام دارند دانست که ملازمان ساطعاند باخود گفت پیش ایشان روم واز
 ایشان کیفیت حال معلوم کنم * طوس برشهرک اسمبدر (کمال اولامیه
 انک کمال دیمکدر) کسی را رادات تخصیص باحرف وحدت بر کجسه تک

دیمکدر (که حرف رابط (چون ادات تشبیه (نظمی با حرف
وحدت (بود فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر (چه حاجت
نه لازم دیمکدر (بمدح با حرف صله تعریف دیگران لامیه غیر بلرک
تعریفه دیمکدر (می گویند که نقل ایدرل که (وی ضمیر فردوسی به
راجعدر (بد هفت با حرف مصاحبت (دهفت اکنجیلاک دیمکدر
(مشغول بود مشغول ایدی دیمکدر (بر حرف صله (وی فردوسی به
راجعدر (تهدی ظلم معنایه در (رفت واقع اولدی دیمکدر (بفصد
ظلم بیانیه با حرف مصاحبت (نظم شکایت معنایه در (بفرز نه با
حرف صله غزنین یرشهرک اسمیدر (نهاد فعل ماضی مفرد غائب
فردی دیمکدر (روی نهاد توجه ایلدی دیمک اولور (که حرف
رابط (تختگاه سلطان محمود لامیه تخت معروف کاه ایدان مکان
تخت مکانی دیمکدر که پادشاهک توطن ابتدیی شهره دیلر (بود ادات
ماضی ایدی دیمکدر (چون ادات تعلیل (بانجا با حرف صله (رسید
فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر (پرباغستان آن لامیه بر ادات
صله آن سلطان محموده اشارتدر (می ادات تأکید (گذشت فعل ماضی
مفرد بکدی دیمکدر (دیدده بویله کوردی دیمکدر (که حرف بهتان
(سه کس اوج کیمسه دیمکدر (نشسته اند او تور مشلرد دیمکدر (معاشرت
با حرف صله معاشرت مقاعله یا شدن مصدر در بونده ذوق معنایه در
(اشتغال افعال یا شدن مصدر در مشغول اولمق معنایه در (دارند ایلیدن
عبارتدر (دانست فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر (ملازمان سلطان
لامیه (ملازم مذسوب و خدعه معنایه در (با خود با حرف صله
(پیش ایشان لامیه انلرک قته دیمکدر (روم فعل مضارع مکلم وحده
نکیدم دیمکدر (محمول ترکیب) فردوسی رحمه الله اول طلوسدند
بواک فضل و کمالی ظاهر در بر کیمسه نک که شاهنامه گنی بر نظمی اوله
غیر بلرک مدح و تعریفه نه حاجت نقل ایدرل که اکنجیلاک مشغول
ایدی کاظم واقع اولدی یعنی بتدن ظلم کوردی شکایت حال قصیده
غزینیه توجه ایلدی که سلطان محمودک تختگاهیدر چونکه اول محله
ایرشدی واک باغ خلی لوزره بکدی کوردیکه اوج کیمسه او تور مشلر
جو تمام عبش و عشرته اشتغالری وار یلیدی که سلطانک خدمه لرند ندر

کند و کند و به دیدی انلرك قتنه كیده یم و انلردن کیفیت حالی معلوم
 ایده یم یعنی پادشاهه عرضحالک طریق ند و پادشاهك بنم دادیمی
 آلفه اعاتی اولوری نقیش ایده یم * چون نزدیک ایشان رسید ازوی
 متوحش شدند و گفتند مجلس مارا منقص خواهد ساخت هیچ به ازان
 نیست که چون بیاید بگویم ماشاعران پادشاهیم و باغیر شاعران
 صحبت نمی داریم و سه مصراع بگویم رابع نداشته باشد پس گویم
 هر کس که مصراع رابع بگوید باوی صحبت میداریم و کر نه مارا
 معذوردار * چون ادات تعلیل (نزدیک یقین دیمکدر) (نزدیک ایشان
 انلرك یقینه دیمکدر) رسید فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیمکدر
 (وی ضمیر فردوسی به راجعدر) (متوحش تفعل باینندن اسم فاعلیدر
 توحش ایدیمی دیمکدر توحشك معنای لازمیسی قلبك اور که سی
) شدند فعل ماضی جمع غائب اولدیلر دیمکدر (گفتند ده بویله دیدیلر
 دیمکدر) (مجلس مارا ادات مفعول اضافت لامیه بزم مجلسمزی دیمکدر
) (منقص مکدر دیمکدر) (خواهد ساخت ایلیسر در) (به ازان اندن
 اعلادیمکدر) (نیست یوقدر دیمکدر) (که حرف بیان) (چون ادات تعلیل
) (بیاید بآئکبد و بآء منقلبه ایله فعل مضارع مفرد غائب کلیمه
 دیمکدر) (بگویم بآء تأکید ایله فعل مضارع متکلم مع الغیر دیده لم دیمکدر
) (مایر دیمکدر) (شاعران پادشاهیم لامیه الف نون ادات جمع یا و یم
 ادات متکلم مع الغیر پادشاهك شاعرلی یر دیمکدر) (باغیر شاعران
 لامیه) (با حرف مصاحبت شاعرلك غیر ایله دیمکدر) (مصاحبت
 صحبت ایلك معناسنه) (نمی داریم فعل نفی مستقبل متکلم مع الغیر طوتمیز
 یعنی ایلیز دیمکدر) (سه مصراع اوج مصراع دیمکدر) (بگویم
 بآء تأکید ایله فعل مضارع متکلم مع الغیر سنویلیه لم دیمکدر) (نداشته
 ماضی منفیدن قسمدر و نفیدن عبارتدر) (نداشته باشد اولمش اوله
 دیمکدر پس صکره دیمکدر) (هر کس که هر کیمسه که دیمکدر) (بگوید
 بآء تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب سو یلیه دیمکدر) (باوی با حرف
 مصاحبت وی که راجعدر) (و کر نه یوخسه دیمکدر) (دار امر حاضر
 مفرد ملوت دیمکدر) (محصول ترکیب) (چونکه فردوسی انلرك بآئنه
 ابرشدی یعنی یقین کلدی اندن اور کدیلر و دیدیلر بزم مجلسمزی مکدر

ایلیسر در هیچ اندن اعلا یوقدر که چونکه کله دیدم که بزادشاهک
 شاعر ل یوز وشاعرک غیری ایله مصاحبت المیوز و اوج نصراع
 سوبلیسه لم که دردنجیسی اولمش اوله اندن صکره دیسه لم هرکس
 دردنجی مصراع سوبلیسه انکله صحبت ایلرز یوخسه بزی معذور
 طوت دیو بواسلوب اوزره دفعنه رأی ایلدیلر * چون بایشان رسید
 آنچه باخود مخمر ساخته بودند باوی بگفتند گفت آن مصراعها که
 گفته اید بخوانید عنصری گفت * چون ادات تعلیل بایشان
 با حرف صله انلره دیمکدر (آنچه اول نسنه بی که دیمکدر) (باخود
 با حرف مصاحبت کندی ایله دیمکدر) (مخمر تفعیل باندن اسم مفعولدر
 حسب الفقه یوغرلمش دیمکدر ترتیب رأیدن عبارتدر) (مخمر ساخته
 بودند ترتیب رأی ایلش ایلدیلر دیمکدر) (باوی با حرف صله فردوسی به
 راجعدر) (ها ادات جمع) (که حرف رابط) (گفته اید فعل ماضی
 جمع مخاطب سوبلیش اید یکر دیمکدر) (بخوانید باء تأکید ایله
 فعل امر جمع مخاطب او قوین دیمکدر) (محصول ترکیب) چونکه
 فردوسی انلره ابرشدی اول نسنه بی که کندی بیلرنده رابطه و برملر
 ایدی سوبلدیلر فردوسی دیدی اول مصراعلر که سوبلیش سکزاوقوین
 اول شاعرلر دن بری عنصری ایدی دیدی (مصراع) چون عارض توماه
 نباشد روشن * چون ادات تشبیه (عارض بکاف بحج فتح را ایله او قوزلر
 تویه اضافت لامیه) (ماه نباشدک فاعلی روشن مفعول به صریحی
 نباشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولمز دیمکدر) (محصول مصراع)
 سنک بکاغک کبی ای روشن اولمز یعنی فرق ضیاسی سنک بکاغک
 نوردن دونددر (فرخی گفت) ول شاعرلر بری دخی فرخی ایدی دیدی
 (مصراع) همرک رخت کل نبود در کلشن * همرک رخت لامیه
 همرک رنکدش دیمکدر (تاضمیر خطاب سنک رختک رنکدشی
 یعنی رختکه بکزد دیمکدر) (کل نبودک فاعلی) (در کلشن مفعول فیهی
 نبود فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولمز دیمکدر) (محصول مصراع)
 سنک رختکه بکرر کلشنده کل اولمز یعنی سنک بکاغک رنکدنده هیچ
 برکل یوقدر (عسجدی گفت) بری دخی عسجدی ایدی دیدی
 (مصراع) مرکانت همی گذرکند از جوشن * مرکانت تاضمیر خطاب

مژگان کر پک دیمکدر (همی ادات تأکید) گذر کند بگر تأثیر ایلر
 دیمکدر. (جوشن زره معنا سنه که چوخال دخی دیرلر (محصول مصراع)
 سنک کر پکک جوشندن بگر یعنی او بله مرتبزد که زره جوشن
 حائل اولمز* چون فردوسی این سه مصراع بشنید بودیمه گفت*
 چون ادات تعلیل (محصول ترکیب) چونکه فردوسی بواج مصراعنی
 اشتدی بداهه یعنی علی الفور سویلدی (مصراع) مانند سنان کیو
 درجنگ پشن* مانند سنان کیو بیانیه ولامیه (مانند ادات تشبیه
 سنان مزراق دیمکدر (کیو کاف عربک کسریله برهما در پهلوانک
 اسمندر. (در حرف ظرف) جنگ پشن لامیه پشن ده بر پهلوانک
 اسمندر بونلرک مجازیه سی مشهور در ذکر فیضیه محتساج مراد
 ایلدین شاهنامه به مر اجعت ایلسون (محصول مصراع) مصراع اوله
 مربوط سنک کر پکک زرهدن گذر ایلر پشنگ جنگنده کیوک
 سکوسی کی* ایشان از آن متعجب شدند واز قصه کیو و پشن استفسار
 نمودند آرا مشروح باز گفت بعد از آن بمجلس سلطان افتاد و مقبول
 نظری شد و وی را گفت مجلس ما فردوسی ساختی و بدان سبب
 فردوسی بخلاص کرد* ایشان ضمیر جمع شعرا به راجعدر (آن بومصراع
 اشارتدر (قصه کیو لامیه (استفسار استفعال باندن مصدر در
 سؤال معناسنه) نمودند فعل ماضی جمع غائب بونده ایلدیلر دیمکدر
 (آرا آن قصه به اشارتدر را ادات مفعول (مشروح اسم مفعول بونده
 مفصل معناسنه در) باز ادات تأکید (بمجلس سلطان لامیه باحرف
 صله (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر (مقبول نظری
 لامیه لرد وی فردوسی به راجعدر (را ادات صله) مجلس ما لامیه
 بزم مجلسی دیمکدر (فردوسی باحرف نسبت فردوس جنت دیمکدر
 (ساختی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده ایلدک دیمکدر (بدان باحرف
 مصاحبت دان همزدن منقلب (محصول ترکیب) فردوسی بومصراع
 رابعی سویلنجه شاعر لمتعجب اولدیلر و کیو و پشن قصه سندن
 سؤال ایلدیلر اول قصه بی مفصلاً سویلدی ایدن صکره مجلس
 سلطانه دوشدی یعنی داخل مجلس خاص اولدی و سلطانک نظر بنگ
 مقبولی اولدی حاصلی نظر کرده پادشاه اولدی و فردوسی به

سلطان محمود دبدی بنم مجلسی جسته منسوب ایلدک اول سبب ایلد
 فردوسی تخلص ایلدی یعنی فردوسی تخلص اتمسته سلطان محمودک
 بو کلامی سبب اولدی * و چون چند کاه برآمد بنظم شاهنامه مأمور
 شد و هزار بیت گفت و پیش سلطان آورد و تحسینهای فراوان
 یافت و هزار دینار زر سرخش انعام فرمود پس در مدت سی سال
 شاهنامه را تمام ساخت و پیش سلطان آور و بدستور آنچه پیشتر واقع
 شده بود در مقابله هر بیت یکدینار زر سرخش توقع میداشت * چون
 ادات تعلیل (چند کاه برقاج زمان دیمکدر کاه ادات زمان برآمد بونه
 یکدی دیمکدر) بنظم شاهنامه لامیه با حرف اصله (پیش سلطان
 لامیه سلطانک حضورینه دیمکدر) آورد فعل ماضی مفرد غائب
 کتوردی دیمکدر (تحسینهای فراوان موصوفک صفته) (ادات جمع
 باضافته) توصیل فراوان بول دیمکدر کتزدن عبارتند چوق چوق
 تحسینلر (یافت فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر) (زر سرخش
 بیانیه شین ضمیر فردوسی به راجعندرا کا خالص التون دیمکدر) (پس
 صکره دیمکدر) (سی اوتوز معناسنده در) (ادات مفعول) (ساخت فعل
 ماضی ایلدی دیمکدر) (بدستور آنچه بیانیه با حرف مصاحبت) (دستور
 دالک ضمیه قاعده دیمکدر اول قاعده به بناء که دیمکدر) (پیشتر
 مقدم دیمکدر) (واقع شده بود واقع اولش ایدی) (در حرف ظرف
 (مقابله هر بیت لامیه یا حرف وحدت هر بیت مقابله سنده دیمکدر
 (توقع امید معناسنده در) (می ادات حکایه) (داشت فعل ماضی مفرد
 غائب طوتاردی دیمکدر) (محصول ترکیب) (چونکه برقاج زمان یکدی
 شاهنامه نظمی ایلد مأمور اولدی و بیت سویلدی و حضور
 سلطانه کتوردی چوق چوق تحسین وافر بنر بولدی و خالص التون
 اوله کرق یک التون انعام یوردی صکره اوتوز ییل مننده شاهنامه بی
 تمام ایلدی و حضور سلطانه کتوردی و اول قاعده اوزره که مقدم
 واقع اولش ایدی هر بیتک مقابله سنده خالص التون اوله رقی بر
 التون امید ایلد ایدی * حاسدان خوض کردند و گفتند شاعر براچه
 قدر آنکه ویزا بدین قدر غطا شرافراز کردند و وصله و برابر شصت
 هزار درم قراودادند فردوسی ازان برنجید میگویند دران وقت که آن

درمهار آوردند وی در جام بود چون از جام بیرون آمد پیست
هر از درم یحمای ذاب ویست هر از درم بقاعی که فقاعی چند
آورده بودند ویست هر از بان کسان که آنرا آورده بودند و سبطا را
بچهل بیت کا پیش مذمت کرد که از آن جسیله است این چند بیت *

حاسد ان الف نون ادات جمع حسدا بدی دیمکدر (خوض مصدر در
القامعنا سینه یونده غرضه هنی لولان کلامه دیرلر (شاعری یا حرف
وحدت (را ادات تخصیص (قدر دالک سکونله یونده مرتبه و حیثیت
معناسته در (که حرف بیان پر باشد مقدر در (مدنی یا حرف مصاحبت
دال حزم دن مغلوب (قدر دالک قحیله مقدار معناسته در (سرافر لار
عانی دیمکدر (کر داند فعل ماضی جمع غائب ایله لار دیمکدر (صله
جازه معناسته در (ویه اضافت لامیه (را ادات مفعول (بر حرف صله
شصت هر از التکش یک دیمکدر (درم ایق ایقه معناسته در (دادند
فعل ماضی جمع غائب و زیدلر دیمکدر (بر یخید یله ما کید ایله فعل ماضی
مفرد غائب اینجندی دیمکدر (هی ادات تأکید (کونند فعل مضارع
جمع غائب دیرلر دیمکدر (دران وقت اول وقتیه (درمهارا را ادات
مفعول ها ادات جمع (آورده فعل ماضی جمع غائب کتور دیرلر
دیمکدر (وی فردوسی به راجعدر (دو حرف طرف (جام معروف
(بود ادات ماضی ایدی دیمکدر (بیرون آمد جقدی دیمکدر (پیست
هر از یکریمی یک دیمکدر (یحمای یا حرف صله یا حرف نسبت
جامحی به دیمکدر (لذذ فعل ماضی مفرد غائب و زیدی دیمکدر
(بقاعی یا حرف صله یا حرف نسبت فقاع فاک قحی و فاک تشدید یله
کنند و نه سینه ایچیلن قاه دیرلر مشر به کی بفضیلر بو غازی طار اولق
لازم دیمشیلر صراحی کی یا حرف نسبت بونده مشر نی حیمک اولو
(که حرف تعلیل (فقاعی یا حرف وحدت (فقاعی چند بر قاج سیراخی
دیمکدر (آورده بودند کتور مش ایدیلر (یا آن کسان یا حرف صله
اول کی سله دیمکدر (آن درمه اشارتدر (را ادات مفعول (سلطان را
را ادات مفعول (یچهل بیت یا حرف مصاحبت چهل فرق دیمکدر فرق
بیت دیمک اولور (مذمت همو معناسته (که حرف بیان (محصول ترکیب)
حاسد ل غرضه هنی بو کلامی القما ایلدیلر و دیدیلر بر شاعر که حیثیتی

اولور که بقدر عطا الیه ممتاز و عالی ایدیلر و انک جائزه سنی الشمس بیک
 اخه به فرار و یردیلر فردوسی بوندن ایچیندی دیرلر که اول وقتده که
 اول درملری کتوردیلر فردوسی جمله ایدی چونکه جامدن چیقیدی
 بیکری بیک درهم حسابی به ویزی و بیکری بیک شربتی به زیر
 یرقاج سیراخی کتورمش ایدیلر و بیکری بیک اول کیمسه و یردیکه
 درملری کتورمش ایدیلر یعنی کتورنله و یردی حاصلی جامدن چقیدن
 اول الشمس بیکی تکمیل صرف ایلدی و سسلطانی فرق بیت ارتق
 اکشک هجو ایلدی اول هجو جمله سشدیر بو یرقاج بیت (مثنوی)
 اگر شاهرا شاه بودی پدر * (بسر پرلهادی مرثیاج زر * اگر
 ادات شرط (شاهرا را حرف تخصیص شاهک دیمکدر (شاه ثانی
 بودی نک مفعول (پدر فاعلی بود ادات ماضی (یا حرف حکایه اوله
 ایدی دیمکدر (بسر یا حرف صله بسمم تقدیرده (بر حرف تأکید
 (نهادی یا حرف حکایه غور ایدی دیمکدر (تاج ز بیانه (محصول بیت)
 اگر شاهک پدری شاه اولیدی بشم باشم النون تاج غور ایدی یعنی
 اگر آمده مبالغه ایدردی فهم اولندی که ولد زنا انجش دیمک استر زرا
 صاحب نسب و حسب اهل هنر قدرین پیلور بیت ایلز دیمک استر
 * جواندر تبارش بزرگی نبود * نیارست که نام بزرگان شنود * چون
 ادات تعلیل (لندز ادات ظرف (تبار قوم و قبیل و نسل معناسنه
 (شین ضمیر شاهه راجعدر (بزرگی یا حرف قصد اولوق دیمکدر
 (نبود ادات نفی ماضی بوق ایدی دیمکدر (نیارست قادر اولمادی
 دیمکدر (که حرف بیان (نام شان و شهرت معناسنه و (بزرگانه اضافت
 لامیه اولور که نام و شایقی (شنود فعل ماضی مفرد بونده مصدر
 معناسنه و (دیمکدر (محصول بیت) چونکه انک نسلنده اولوق
 بوق ایدی اولور نام و شایقی است که قادر اولمادی یعنی نسلنده اولوق
 اولمغله اولوق رسم و قانونی دکایوب عمل ایتدی * درختی که تلحست
 اورا سرشت * کرش در نشانی پیاغ بهشت * درختی که یا حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت تلح آجی دیمکدر (اودرخته راجعدر
 (را ادات تخصیص (سرشت طبیعت دیمکدر (کر ادات شرط (شین
 ضمیر درخته راجعدر (در حرف تأکید (نشانی فعل مضارع مفرد

مخاطب دیگر ایسک دیمکدر (باغ هشت سیانه) با حرف صله هشت
 جنت دیمکدر (محصول بیت) بر آغاج که انک طبعی آجیدر یعنی
 حاصلاتی نخدر اگرانی جنت باغنه دیگر ایسک * و راز جوی خلدش
 بهنکام آب * بیخ انکین ریزی و شیراب * و روا کردن محفدر
 (جوی خلد لامیه جوی ارمق دیمکدر خلد جنت معاشه (شین صمیر
 درخته راجعدر) بهنکام آب بیانه با حرف طرف هیکام وقت معاشه
 صو و فتنده یعنی صولا بیخ و فتنده دیمکدر (بیخ با حرف صله) بیخ
 کوك دیمکدر (انکین بال دیمکدر) ریزی فعل مضارع مفرد مخاطب
 دو که سین دیمکدر (شیراب بیانه شیر سود دیمکدر ناب خالص معاشه
 (محصول بیت) و اگر اول اغاچه جنت ابر ما عندن صولامق و فتنده
 کوکنه بال و خالص سوت دو که سین یعنی صورینه جنت بالبدن
 و جنت سودندن صولایه سین * سر انجیام کوهر بکار آورد * همان
 میوه تلخ بار آورد * سر انجیام عاقبت دیمکدر (کوهر اصل و جلیات
 معاشه در آوردن مفعول خبری بکار غیر صریحی (با حرف صله
 کارایش دیمکدر) آوردن فعل مضارع مفرد غائب کثور دیمکدر (همان
 انجق دیمکدر) میوه تلخ موصوفه صفت اضافه افتد (بار بمش دیمکدر
 (محصول بیت) بیت اوله می بو طدر اول اغاچی جنت ابره غایله تریه
 ایسک عاقبت اصلی فعله چهار انجق آجی بمش کثور یعنی و رز حاصلی
 جلی اولان طبعیت می کوزه یادیب و تریه ایله جمن * پس از ان مخنی
 شد هر چند و برا طلب کردند نیافتند بعد از چند گاه خواجه حسن
 میبندی که مرتبه وزارت داشت در شکار گاهی بیتی چند از شاهنامه
 تفریحی که واقع شده بود بخواند سلطان را بسیار خوش آمد پرسید که این
 شعر که هست گفت شعر فردوسی سلطان ابر کرده خود پشیمان شد و فرمان
 داد تا شصت هزار دینار زر سرخ با خلعهای خاص نامزد فردوسی
 کنند و بطوس روند * پس از ان اندنصکره دیمکدر (مخنی افتال پابندن
 اسم فاعلدر) مخنی شد کبرالتدی دیمکدر (هر چند هر نقد دیمکدر
 (نیافتند فعل نفی ماضی جمع فاعل بوله مدبلر دیمکدر) (بفتند از چند
 گاهی با حرف وحدت گاه ادات زمان بر فاج زمانند نصکره دیمکدر
 (خواجه حسن میبندی سلطان محمود و زبانشددر) که حرف رابطه

صفت مرتبه وزارت پنهانیه (داشت فعل ماضی مفرد غائب طوطی
 دیمکدر (در حرف ظرف) (شکارگاه شکار محلی دیمکدر (یعنی با حرف
 وحدث (یعنی بخند بر قاج بیت دیمکدر (بقریبی با حرف مصاحبت
 یا حرف وحدث (تقریب بوده مناسب دیمکدر (واقع شده بود واقع
 اولش ایدی دیمکدر (بخواند بآید ایله فعل ماضی مفرد غائب
 او قودی دیمکدر (سلطان را آید صله) (بسیار جوق دیمکدر
 پرسید که سؤال ایلدیکه دیمکدر (شعر گیسو لامیه کیک شعر بدر
 دیمکدر (شعر فردوسی لامیه) (کرده خود ده لامیه میکنندیک
 ایلدیکند دیمکدر (پشیمان شد نادم اولدی دیمکدر (شصت هزار
 التمش بیست دیمکدر (با خلع تهنای خاص با حرف مصاحبت
 اضافت موصوفک صفتیه (ها ادات جمع با اضافه توسل (نامزد
 بر کپسه به بخبر ایکن نصیم اولندان شیء دیرلر (محصول ترکیب)
 اند نصکره یعنی بوهجوی انشاد ایلدیکه نصکره کیرلندی هر نقدر
 انی از ایلر بوله مدبلر قاج زماندن صکره خواجه حسن عیسی که
 وزارت رتبه سی طوطی بر شکار کاهده شاهنامه دن بر قاج بیت
 بر مناسب ایله که واقع اولش ایدی او قودی سلطانیه چون خوش
 کلدی سؤال ایلدیکه بوی کیمیک شعر بدر خواجه حسن دیدی
 فردوسی تک شعر بدر سلطان ایلدیکند پشیمان اولدی فرمان
 ایلدی تالتمش بیست خالص التون خاص خلع سلر ایله فردوسی به
 نامزد ایلدیکه لوطوشه کوندوزه ل * اما مطلع مساعدت نکرد چون
 آن عطیه وایتیک دروازه طوش در آوردند تابوت فردوسی را دیگر
 دروازه بیرون بردند و از وی وارث یک دختر مانده بود آرا بوی عرض
 کردند همت ویزید و قبول نکرد و گفت مهر اخندان مال و نعمت که
 کفافی معیشت باشد موجودست احتیاج بلان ندارم کاشکان آرا
 بهمارت رباطی در آن نواحی صرف کردند * طالع بویله بیولده
 بخت معیشتیه در (مساعدت تا اسلوب انجام اوزره طویل یازلشد
 (نکرد فعل نفی ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر (چون اداد تعطیل
 (عطیه را را ادات مفعول اول عطیه بی دیمکدر (یک دروازه طوس
 لامیه با حرف صله دروازه قلعه قیوسی دیمکدر طوسیک قلعه قیوسیک

برینه دیمکدر (در آوردند فعل ماضی جمع غائب کنور دیلر دیمکدر
 (تابوت فردوسی لامیه (را ادات مفعول (دیگر دروازه غیری قیودن
 دیمکدر (بیر و ن بردند چبقر دیلر (وی فردوسی به راجعدر (وارث
 معروف (دختر قیر دیمکدر (مانده ماضیدن قسمدر قالمش معناسنه
 (بود ادات ماضی (آترا را ادات مفعول آن عطیه به راجعدر (بوی
 باحرف صله وی دختره راجعدر (همت ورزیدک مفعول صریحی
 (ورزید فعل ماضی مفرد غائب اوزندی دیمکدر (مرا را ادات صله
 بکا دیمکدر (چندان مال بوقدر مال دیمکدر (که حرف رابط صفت
 (کفاف معیشت مصدرک مفعولنه کفاف منع اتمک معناسنه در (ارزوی
 نفسی منع دیمکده مستعملدر که یتنه جک دیمکدر (معیشت کچمک معناسنه
 کچمکه یتنه جک دیمکدر (باشد فعل مضارع (یا آن باحرف صله
 (آن عطیه به اشارتدر (ندارم فعل نفی مستقبل متکلم وحیده نفیدن
 عبارتدر بوقدر دیمکدر (کاشیکان الف نون ادات جمع کاف ها، ر سمیدن
 مبدن کاشته ضم کاف عجمیه پادشاه طرفندن کیدن کیمسه به دیلر
 بود یار زده مباشر دید کلری (سلطانه اضافت لامیه (آترا را ادات
 مفعول (آن عطیه به اشارتدر (بعمارت رابطی لامیه (باحرف صله
 عمارت تعمیر معناسنه در (رابط کسر را ایله بولجی فونه جق محله دیلر
 باحرف وحدت (نواحی اطراف معناسنه در (محصول ترکیب) بوقدر
 مبلغی سلطان محمود ارسال ایلدی اما طالع مساعده ایلدی چونکه
 اول عطیه بی طوسک بر قلعه قیو سینه کنور دیلر فردوسنک تابوتی
 آخر قیودن چبقار دیلر فردوسیدن وارث برقر قالمش ایدی اول عطیه بی
 اکاعر ض ایلدیله همتیه اوزندی یعنی عالی همتی لک حاصلی کوزی
 طوقاق ایلدی و قبول ایلدی و دیدی بنم اول قدر مال و نعمت که
 کفاف معیشت اولور مرتبه موجود در اول عطیه به احتیاجم بوقدر
 سلطانت مباشر لری اول مبلغی اول نواحیده بر رابطی تعمیره صرف
 ایلدیله (قطعه) خوشبخت قدر شناسی که چون خجیده سپهر * سهام
 حادثه را کرد عاقبت قوسی * خوشبخت مقدم خبر (قدر شناسی مؤخر
 مبتدا قدر شناس وصف ترکیبدر باحرف مصدر قدر بلجیلک دیمکدر
 بومبتدا خبر مابدهی جمله بونک تعلیلدر (که ادات تعلیل (خجیده

اگری دیمکدر (سپهر فلک معنا سنه در) سهام سهمک جمیدر
 حادثه به اضافه افت بیانیه (راعات صله حادثه او قلزیننه دیمکدر (قوسی
 یا حرف مصحدر قوس بای دیمکدر (محصول بیت) قدر بلجیلک
 خوشدر زیر چونکه اگری فلک حادثه او قلزیننه یا بلق ایلنه یعنی حادثه
 او قلزینی آه * رفت شوکت محمود در زمانه نماد * جز این فسانه که
 نشناخت قدر فردوسی * رفت باه تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب
 گندی دیمکدر (شوکت فاعلی) محموده اضافه لامیه (در حرف ظرف
 (نماد فعل ننی ماضی مفرد غائب قالمدی دیمکدر (فسانه مثل وقصه
 معنائه (که حرف رابط) نشناخت فعل ننی ماضی مفرد غائب اکلدی
 بیلدی دیمکدر فاعلی نحتنده سلطان محموده راجعدر (قدر فردوسی
 لامیه (محصول بیت) فلک قوسلاک ایدوب سهام حادثه بی آندبغی کبی
 شوکت محمود کندی و زمانه ده بو مثلحدن تحیری قالمدی که سلطان
 محمود فردوسی نك قدرینی بیلدی یعنی فردوسی نك قدرینی بیلدی دیو
 عالمده ضرب مثل اولدی حاصلی اگر قدر شناس اولدی بو گونه
 یاد اولزدی بلکه ایلک ایله یاد اولوردی (عروض) بوقطعه بحر
 بخشدندر که معاعلن فعلاتن معاعلن فعلن اولمشدر * ناصر خسرو
 انصاری در صناعت شعر ماهر بود و در فنون حکمت کامل اما بسوء
 اعتقاد و میل بزندقه و الحاد متهم شده بود و او را سفرنامه ایست
 در اکثر معمره سفر کرده و محاوراتی که با فاضل کرده بنظم آورده و این
 ایات که عین القضاة در کتاب زبدة الحقایق ایراد کرده از جمله منظومات
 اوست * ناصر خسرو انصاری علمین بیننده این حذف اولمشدر
 صناعت شعر بیانیه (ماهر بود استاد ابدی دیمکدر (فنون حکمت بیانیه
 فنون فنک جمیدر حکمت قنلرنده دیمکدر (کامل دن صکره بر بود
 مقدردر (اما دانت استدرانک (بسوء اعتقاد بیانیه با حرف مصاحبت
 سوء کو تو دیمکدر (بزدقه با حرف صله (زندقه) (الحاد بر مذهب
 باطلدر که بری فرهانی انکار ایدر بری حشر و شری انکار و قدم عالمه
 زاهددر تفصیلی کتب کلامیه ده مصرحدر (متهم افتعال باندن
 اسم فاعلدر زتمتلی (شده بود اولمش ابدی) (اورا را حرف تخصیص
 (سفرنامه مؤلفانندن برینک امیدر همزه حرف توسل با حرف وحدت

(سین و تا ادات خبر بر سفرنامه سی و ار در دیمکدر) (در حرف ظرف
 (اکثر معبوره لامیه معموره وجه ارضه آدم ساکن اولان برله دیرل
 (مجاوراتی باحرف تکبیر مجاورات محاوره تک جمعیدر که کلامده بمجاده
 و مخاصمه معناسنه در) (بافاضل باحرف مصاحبت افاضل افضل
 جمعیدر علمار ایه دیمکدر) (کرده لر ماضیدن قسملردر) (بنظم
 (باحرف صله) آورده ماضیدن قسمدر کتورمش دیمکدر) (ایسان
 یتک جمعیدر) (که حرف بیان) (عین القضاة بر ذاتک لغبیدر
 کبار اهل الیهدن همداتی دیمکله شهرت شعاردر عین کوز بیکی دیمکدر
 قضاة فاضلینک جمعیدر فاضلیرک کوز یتک بیکی دیمک اولور) (در کتاب
 زیده الحقایق زیده الحقایق نامنده اولان کتابنده دیمکدر) (ایراد کتورمک
 معناسنه (محصول ترکیب) ناصر بن خسرو انصاری صناعت شعرده
 ماهر و حکمت فلزنده کامل ایدی اما سوء اعتقاد ایه و زندقه و الحاده
 میل ایه متهم اولمش ایدی و انک بر سفرنامه سی و ار در که اکثر معبوره ده
 سفر ایلشدر و شول محاوره لر که علما ایه ایلشدر اول کتابده نظم ایه
 کتورمشدر و بویتلر که عین القضاة همداتی زیده الحقایق نام
 کتابنده ایراد ایلندر انک منظوماتی جمله سندندر (قطعه) همه جور
 من از بلغار یانست * که مادام همی باید کشیدن * همه جمله دیمکدر
 (جور من مصدرک مفعولنده در بکا اولان جور دیمکدر) (بلغار یان الف
 نون ادات جمع یا حرف نسبت بلغار بر طائفه تک اسمیدر) (که حرف
 رابط) (ما مصدریه) (دام فعل ماضی) (میم قاعده اعجام اوزره ضمیر
 متکلم بن اولدیغ مدنده یعنی حیاته اولدیغ دیمکدر) (همی ادات
 تأکید) (باید کشیدن حکمک کرک دیمکدر) (محصول یت) (جمله بکا
 اولان جور بلغار لیلردندر که حیاته اولدیغ حکمک کرک * کنه بلغار
 یان نیز هم نیست * بگویم کز تو بتوانی شنیدن * بلغار یانرا ادات
 تخصیصی) (نیر دخی دیمکدر) (هم تأکیددر) (بگویم یله تأکید ایه فعل
 مضارع متکلم و حمده سو یلیم دیمکدر) (کر حرف شرط) (بتوانی یاه
 تأکید ایه فعل مضارع مفرد غائب قادر ایسک دیمکدر) (شنیدن
 مصدر ایشتمک معناسنه) (محصول یت) (کنه بلغار لیلرک دخی دکادر
 سو یلیم اگر سن ایشتمک قادر ایسک یعنی قابل خط سب اولوب اکلیمه

بیلورسن کلاه کجی کدر سولیم * خدا یلاین بلا وفته ازتست * ولکن
 کس نمی یارد چنیدن * خدا یا الف حرف ندا یا الله دیمکدر (ازتست
 سندندر دیمکدر) (نمی یارت فعل ننی حال مفرد غائب قادر و لماز دیمکدر
 چنیدن جیم عجمینک فتحی و خاء مجمله ایله مصدر در دور شک معناسنه در
 (محصول یت) یارب بو بلا وفته سندندر لکن کیسه دور شکله قلدر
 اوله مز یعنی کیسه سنکله مجادله و محاوره ایده مز * همی آرند ترکازا
 ز بلغار * ز بهر پرده مردم دریدن * همی ادات تأکید (آرند فعل
 مضارع جمع غائب کنور ز دیمکدر) (ترکان الف نون ادات جمع
 ترک محبوب دیمکدر) (را ادات مفعول (ز بهر ادات تعلیلی (پرده مردم
 لامیه پرده بونده عرض و وقار معناسنه در (دریدن مصدر در بیرغی
 معناسنه (محصول یت) محبوبی بلغاردن کنور ز یعنی اسیر لک
 طریق بقیه بلغاردن کنور ز خلق عرض و وقار نی بیرغی ایچون یعنی
 خلقی عشق و سودایه گرفتار ایتک ایچون * لب و دندان آن خوبان
 چون ماه * بدین خوبی نبایست آفریدن * لب دوداق (دندان دیش
 ز آن خوبانه اضافت لامیه (چون ادات تشبیه بدین یابندن منقلب
 با حرف مصاحبت (خوبی یا حرف مصدر (نبایست فعل ننی ماضی
 مفرد غائب حکایه بی متضمن کرکز ایدی دیمکدر) (آفریدن مصدر
 براتقی معناسنه (محصول یت) و آئی کبی اولان محبوب بلرک دوداغنی
 و دیشنی بو کوزلک ایله براتقی کرکز ایدی بو کلاملرده بوی زنده
 استتمام اولنور که خطابی حق جل و علا حضرتنه در * که از عشق
 لب و دندان ایشان * بدندان لب همی باید کرزیدن * (که حرف
 تعلیل (عشق لب لامیه (ایشان بلغاریانه راجعدر (بدندان با حرف
 مصاحبت (لب کرزیدنک مفعول صریحی (باید فعل مضارع مفرد
 غائب کرکدر دیمکدر) (کرزیدن کافک فتحیه مصدر در اصرمق معناسنه
 (محصول یت) بویله کوزل براتقی لایق دکل ایدی ز پرا انلرک لب
 و دندانک عشقتدن دیش ایله دوداغنی اصرمق کرک بونده توریه وار
 بری بو که تعجبندن عبارتدر که بویله حسن و جمال اولور می دیو
 دوداغنی اصرمق بری محبوبک دوداغنی اصرمق (عروض)
 بوقطه، بحر هزجدر که مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولور و بو که

قطعه دیدید بگم بر او زون سخندن پارچه اولدیفچوندر * ازرق
 هر وی رجه الله در قواعد شعر و فضل ماهر بود و در قوانین علم
 حکمت کامل ممدوح او را عارضه حادث شد که قوت مباشرت
 سلفه کشت باطبا از معالجت آن عاجز آمدند ازرق کتاب الفیه
 و شلفیه را بنظم آورد و تصویر کرد و غلامی را از خواص پادشاه
 یا کنیزک عقد بست ایشانرا در حرم پادشاه که میان ایشان و پادشاه
 شبکه پندش حائل نبود منزل داد و آن کتابرا پیش ایشان نهاد و فرمود که
 باین صورتهای مختلفه که در آن کتاب تصویر کرده بودند بمباشرت
 و مباشرت مشغول شوند * ازرق کوک و نکه دیرتر (یا حرف نسبت
 غالباً) کولش و نکه مائل مولدیفند ازرق دینلدی (هر وی یا حرف
 نسبت) هرا و هرا بر شهرک اسمیدر (در قواعد شعر بیانیه یا لامیه
 در حرف طرف قواعد قاعده نک جمعیدر شعر قاعده لرزده (فضل
 قواعد اوزره معطوف (قوانین علم لامیه یا بیانیه قوانین قانونک
 جمعیدر (حکمت معروف (ممدوح مولایه او ازرق به راجعیدر
 ممدوحیدن مرادی سلاطین هر لندن بر پدر را اادات صله (عارضه
 یا حرف وحدت همزه حرف توسل عارضه یونده علت معناسنه در
 (حادث شد ظهور ایلدی دیمکدر) (که حرف رابط صفت (قوت
 مباشرت مصدرک مفعول مباشرت مجامعت معناسنه در (کشت
 فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر (اطبا طبیک جمعیدر) معالجت آن
 مصدرک مفعول در (آمدند یونده اولدیلر دیمکدر) (را اادات مفعول
 بنظم یا حرف صله (آورد افعیل ماضی مفرد غائب کنوردی دیمکدر
 (غلامی یا حرف وحدت (را اادات مفعول (خواص پادشاه لامیه
 (یا کنیزک یا حرف مصاحبت (عقد بست نکاح ایلدی) ایشان
 غلام و کنیز که راجعیدر (را اادات مفعول (در حرم پادشاه لامیه
 در حرف طرف پادشاهک حرمسنده دیمکدر) (که حرف رابط صفت
 (میان ایشان لامیه انلرک بینی دیمکدر) (و پادشاه و او مع معناسنه در
 پادشاه ایلر انلرک پندسده دیمکدر (شبهه یا نک فحیله لوروی اولان
 شیشه دیرلر و اوریل دیمکدر و عر سیدر حتی شبکه رسول دیرلر قنص ده
 اواسه اولور (یا حرف وحدت همزه حرف توسل) پیش باه عریسه

زیاده دیمکدر (حائل اسم فاعل در معروف) (نبود ادات ماضی منفی)
 (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی دیمکدر) (کجا را ادات مفعول
 پیش ایشان انلک اوکنه دیمکدر) (نهاد فعل ماضی) (که حرف بیسان
 با آن صورت های مختلف موصوفک صفتیه اضافتیدر) (ها ادات جمع
 مختلف بونده کونا کون دیمکدر) (با حرف مصاحبت دورلو دورلو
 اولان صورتلر ایله دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (کرده بودند
 ایشان ایدیلر دیمکدر) (بمعاشرت با حرف صله) (شوند فعل مضارع
 جمع غائب اولهلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (ازرقی هر وی رحمه الله
 شهر قاعده رنده و فضله ماهر ایدی و علم حکمت قانونلرنده کامل
 ایدی انک ممدوحنه بر علت ظاهر اولدی بحاجتیه قوقی ساقط اولدی
 طیبیلر اکا معالجه دن عاجز اولدیلر ازرقی کتاب الغیه و شلفیه بی
 نظمه **ک**وردی و تصویر ایلدی یعنی باعه دایر اولان صورتلری
 تصویر ایلدی و بر غلامی خواص پادشاهدن بر کنیرک ایله نکاح
 ایلدی و انلری حرم پادشاهده که انلر ایله پادشاه پیشنده بر شبکه دن
 زیاده حائل یوق ایدی منزل و یردی و اولد کابی انلک اوکنه قوددی
 و پیوردی که اول مختلف صورتلر که بو کابده تصویر ایلنلر در یعنی
 بو کابده تصویر اولسان کونا کون صورتلر ایله معاشرت و بمعاشرت
 مشغول اولهلر * و پادشاهرا فرمود که از قفای شبکه بی وقوف ایشان
 احوال ایشانرا مشاهده کنند چون این مشاهده مکرر شد حرارت
 غریزی قوت گرفت و آن ماده را که مانع قیام آلت بود منقطع گردانید
 و بر مثال پیر مجمد از منفذ احلیل بیرون آمد و مقصود حاصل شد
 و از سخنان ویست در وصف شراب * پادشاهرا راه ادات جمله
 (که حرف بیان) (قفای شبکه لامیه قفا اکسه دیمکدر) (بی وقوف ایشان
 انلردن خبرسن دیمکدر) (احوال ایشان لامیه) (را ادات مفعول) (حرارت
 غریزی موصوفک صفتیه با حرف نسبت جلی و طبعی معناسنه در
 علم طبیده تفصیلی وارد در) (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوتدی دیمکدر
 را ادات مفعول) (که حرف رابط صفت) (مانع قیام فاعلک مفعولنه
 قیام آلت) (مصدرك فاعلنه در آلت ذکر دن کاپتیدر) (گردانید
 فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (منقطع انفعال باشند اسم

فاعلندر منقطع آیلدی یعنی قوپاردی دیمکدر (مثال پنیر پیاسیه
 پنیر کی دیمکدر پیزمعروف (مایه منجمد موصوفک صفتددر (منجمد
 طوقی دیمکدر (منفذ احلیل لامیه منفذ دلك احلیل ذات ذکرندن
 عیارندر (بیرون آمد جبهدی دیمکدر (محصول ترکیب) غلام ایله
 کنبر لک بوصورته امر بیور دقده پادشاهه بیور دیکه انلردن خبر سز
 شبکه نك اکسه سندن انلرک حالرینی مشاهده ایله چونکه مشاهده
 مکرر اولدی یعنی برایکی کره صور مختلفه ایله مجامعتلرینی کور بچک
 طبیعی اولان حرارت قوت طوندی واول ماده بی که التک قیامنه
 مانع ایدی منقطع آیلدی قوپاردی وپنیر کی طوقی مایه ذکرک
 دلکیندن چقدی و مقصود حاصل اولدی واول ازرقینک سوزلرنددر
 شراب و صفتده (قطعه) * ساقی پیار لعل می کز فروغ آن *
 اندیشه لاله زار شود دیده گلستان * ساقی مئادی حرف ندا محذوف
 ای ساقی دیمکدر (پیار بیه تأکید ایله امر حاضر مفرد کتور دیمکدر
 لعل می) صفتک موصوفه اضافتدیر یا حرف تنکیر (کز که ازندن
 مخففدر) که حرف رابط صفت (فروغ شعله دیمکدر (آن میه اشارتدیر
 اضافت لامیه (اندیشه فکر معناسنه در) لاله زار لاله لک دیمکدر
 شود) فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (دیده کوز دیمکدر
 گلستان) کولک معناسنه در (محصول یت) ای ساقی شول بر لعل می
 کتور که انک شعله سندن فکر لاله زار اولور یعنی فکری پر صفا و رونق
 قلاز و کوزی گلستان ایله حاصلی ظاهرا و باطنا شوق و یرن لعل کی
 می صون * کر بکزد پری بشب اندر شعاع او * از چشم آدمی نتواند
 شدن نهان * (کز ادات شرط) بکزد بیه تأکید ایله فعل مضارع
 مفرد غائب کچر ایسه دیمکدر پری فاعلی (بشب با حرف ظرف) اندری
 تأکیددر (شعاع اولامیه شعاع ایندلق دیمکدر) اوضمیر میه راجعدر
 چشم آدمی) لامید) نتواند فعل نفی مستقبل مفرد غائب قادر اوله من
 دیمکدر (شدن مصدر در اولق معناسنه) نهان کیر لی دیمکدر
 (محصول یت) اگر پری اول میک اید یلغنده کچه کچر سه آدمینک
 کوزندن کیر لی اولغنه قادر اوله من یعنی میک شعاعی اول قدر
 روشنادر که پری دخی کیر لئکه قادر اوله من (شدن رفتن معناسنه

دخی اولور پری کچمکه قادر اوله مز دیمک اولور * خوش بوی تراز عنبر
ورنگین تراز عقیق * روشن تراز ستاره و صافی تراز روان * (خوش بوی
وصف ترکیبی در کوزل قوقولی دیمکدر (ترادات تفضیل (عنبر معروف
رنکین) یا حرف نسبت نون حرف نا کیدر نگلی دیمکدر (عقیق
مقدمایسان اولندی (روشن یارلق دیمکدر (ستاره یلدز دیمکدر
صافی) بونده لطیف معنایه در (روان روح دیمکدر (محصول بیت)
عنبردن زیاده کوزل قوقولی و عقیقدن رنگلی و یلدزدن زیاده یارلق
و روحدن الطف حاصلی شراب یوا و صاف ایله موصوفدن (عروض)
بوقطعه بحر مضارع اخرب مکفوف مقصور در که مفعول فاعلات
مفاعیل فاعلات اولور * امیر معزی رحمه الله وی در زمان دولت
معزالدیناوالدین سنجیر بن ملک شاه بود و از مداحان اوست و معزی
نسبت باوست و آنچه او را در زمان وی علوشان و رفعت درجه مبسر
شد کم شاعر را مبسر نشد * وی معزی به راجعدر (در حرف ظرف
زمان دولت معزالدینا یا نیمولامیه (معزالدیناوالدین سنجیرک لغی در
مداحان او) لامیه انک مداح لرند در دیمکدر (بلوی با حرف صله
وی معزالدیناوالدین راجعدر (انچه اول تنسکه که دیمکدر (اوزا
را اادات صله او معزی به راجعدر (در حرف ظرف (زمان وی لامیه
معزالدینا به راجعدر (علوشان مصدرک فاعله) رفعت درجه ده
یوله شانک عالی لکی و درجه نك رفعتی دیمکدر (کم اکسک دیمکدر
اما یوله یلر ده عدمدن عبارتدر (شاعری یا حرف وحدت
(را اادات صله) تشدد فعل نقی ماضی مفرد غائب اولندی دیمکدر
(محصول ترکیب) امیر معزی رحمه الله اول معزالدیناوالدین سنجیر
این ملک شده زمان دولتشده ایدی و انک مداح لرند در و معزی ده
اولان یاه نسبی اکنسبتدر و اولنسته که اکاسلطان سنجیرک زماننده
شانک عالی لکی و رفعت درجه مبسر اولدی بر شاعره مبسر اولمشدر
* و گویند سه کس از شعرا در سه دولت اقبالها دیدند و قبولها
یاختند که کس نیافت رجد کی در عهد سامانیان و عصری در عهد
محمودیان و معزی در دولت سنجیرات و سبب وفات وی لن بود روزی
سلطان از درون خرگاه تیرمی انداخت و او بیرون خرگاه ایستاده بود

ناکاه نیر خطاشد و بروی آمد بیفتاد و در حال جان بداد و از جمله
 مخشان ویست این چند بیت * کویند نقل ایدر لر دیمکدر (سه کس
 اوج کیمسه دیمکدر) (در حرف ظرف) (سه دولت اوج دولت دیمکدر
 (اقبالها اادات جمع اقبال یعنی اعتبار لر دیمکدر) (دیدند فعل ماضی
 جمع غائب کوردیلر دیمکدر) (قبولها اادات جمع قبول لر دیمکدر یعنی
 رغبت لر) (یافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلر دیمکدر) (که حرف
 رابط صفت) (کس کیمسه دیمکدر) (نیافت فعل نفی ماضی مفرد غائب
 بولدی دیمکدر) (در حرف ظرف) (عهد سامانیان پسانیه عهد زمان
 دیمکدر الف نون اادات جمع سامانیلر زماننده دیمکدر) (دو عهد
 محمودیانده بویه) (دولت سنجریان کذلک) (سبب وفات وی لامیه لردر
 (وی معزی به راجعدر) (معزینک وفاتینک سبی دیمکدر) (آن بود اول ایدی
 دیمکدر) (که حرف بیان) (روزی یا حرف وحدت بر کون دیمکدر
 (درون خرگاه لامیه درون ایچ دیمکدر) (خرگاه او به دیمکدر چادز
 نو عیندن (می اادات حکایه) (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آثار
 ایدی دیمکدر) (او معزی به راجعدر) (بیرون خرگاه لامیه بیرون طشره
 دیمکدر خرگاهک طشره سنده دیمک اولور) (ایستاده ماضیدن قسمدر
 دوزمش دیمکدر) (بود اادات ماضی) (خطا یکلش دیمکدر) (شد فعل
 ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر) (بر حرف صله) (وی معزی به راجعدر
 (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (ونقل
 ایدر لر که اوج کیمسه اوج دولتده اعتبار کوردیلر و رغبت لر بولدیلر
 حاصلی معز و مکرم اولدیلر که کیمسه بولدی رودکی سامانیلر عهدنده
 عنصری محمودیلر زماننده معزی سنجریلر دولتنده و معزینک وفاتنده
 سبب اول ایدی که بر کون سلطان خرگاه ایچندن اوق آتاردی و معزی
 خرگاهک طشره سنده طورمش ایدی ناکاه اوق یا کاش کندی
 و معزی به کلدی و دوشدی و در حال جان ویردی و انک سوز لرندندر
 بو بر قاج بیت (قطعه) تانکار من ز سنبل بر سمن پر چین نهاد * داغ
 حسرت بردن صورتگران چین نهاد * تا حرف انتها) (نکار من لامیه
 نکار محبوب معناسنه) (سنبل معروف بونده تشبیه طریقیه زلف دیمکدر
 بر حرف استعلا) (سمن بر ریاض چیچکدر یا سمن دخی دیر کذلک طریق

سابق اوزره يکاک ديمکدر (پر بونده جيع معنا سنی مقيد در) چين
 بوکلم وقيورم معنا سنه در (نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی ديمکدر
 داغ حسرت مجازا بيانیه داغ وجودی آتشله باقعه ديرلر عريده کی
 ترکيبده نال و ياقی درلر داغ آتش حسرت تقديرنده (برادات صله
 دل صورتگران چين لامبلر در صورتگری کاف عربک فتحيله ادات
 فاعل در صورتي معنی مصور معنا سنه (چين پر شهرک اسمبدر
 (محصول بيت) بنم محبوب سنبل کبی اولان زلفندن سمن آسا اولان
 يکاکي اوزره بوکلم قيور بلر قويه ليدن برو چين تصوير خيل رنگ کوکلنه
 داغ حسرت قودی معنی بويله رعنا صورتی تصويری عاجز
 اولد قلندن کندولر داغ درون اولدی بويتنده نخبس تلم واردر
 چين ايله چين * هر دلی کز سرکشی نهاد سر بر هيچ خط * زير زلف
 اوکئون سر بر خط مشکين نهاد * دلی يا حرف وحدت (کز که ازدن
 مخفف) (که حرف رابط (سرکشی يا حرف مصدر سرکش وصف
 ترکيبدر معاند و مشکير معنا سنه در) نهاد فعل ثنی ماضی مفرد غائب قودی
 ديمکدر (خط بونده فرمان معنا سنه باش قومی اطاعت سر لکدن کايندر
 (زير زلف او بيانیه ولاديه) خط مشکين موصوفک صفت اضافه ايتندر
 خط بدن مراد رخسارده ظاهرا اولان مولدر (نهاد فعل ماضی مفرد
 غائب قودی ديمکدر (محصول بيت) هر بد لکه سرکش لکندن ناشی
 هر بر فرمانه اطاعت ايلدی معنی مطيع اولدين کوکلر اتک زلفی التده
 الان خط مشکينه باش قودی معنی اکا مطيع اولدی حاصلی بلکه
 کلک سر غه سنبک ديمبلر سکا بیک جان ايله بنده فرمان اولدی
 * من غلام آن خط مشکين که کوپی مورچه * پای مشک آکوده بر برک
 کل نسرين نهاد * من بن ديمکدر و ميتدا (غلام آن خط مشکين
 لايميه و خير اول خط مشکينک غلاميم ديمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (کوپی ادات تشبيه کونا ديمکدر) (مورچه بجه ادات تصدير
 فرجه بحق ديمکدر) (پای مشک آنود موصوفک صفت اضافه ايتندر
 مشک الود وصف ترکيبدر مشک بولايش قلی ديمکدر) (بر حرف استعلا
 (برک کل نسرين بيان مفرد در کل نسرين بر بيانص کلدر) (محصول بيت)
 بن اول مشکين خطک غلاميم که کونا فرجه بحق مشک بولايش

ایاغنی نسر بن کلی اوزره قودی بونده تشبیه بلیغ وارددر که روی
محبوبه اولان خط نوی قرینجه ایاغبله مشک بولشمش کل نسرینه
تشبیه ایلدی نسریندن وجه محبوبی مراد ایلدی (عروض) بوقطعه
بحر رمل مقصوردر که فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولور
* و این چند بیت دیگر از قصیده که بر اسلوب شعرای نازی زبان گفته
است * دیگر دخی دیمکدر (قصیده یا حرف وحدت) همزه حرف
توسل (که حرف رابط صفت) بر حرف استعلا (اسلوب شعرای
نازی زبان لایه و بیانیه اسلوب قاعده معناسنه در نازی زبان ترکیب
مزجیدر نازی عرب دیمکدر زبان لغت معناسنه در لغت عرب شعر اسنک
قاعده سی اوزره دیمکدر (محصول ترکیب) و بوبرقاج بیت دخی شول
یرقصیده دندر که لغت عرب شعرایی قاعده واسلو بی اوزره نظم
ایدوب سوتلشد (غزل) ای ساربان منزل مکن جرود دیار بارمن
* نایک زمان زاری کنم بر ربع واطلال ودمنی * ساربان دوه جی
(مکن نهی حاضر مفرد ایله دیمکدر) در حرف ظرف (بارمن لامیه
تا حرف فعلیل (زاری فریاد معناسنه در) کنم فعل مضارع متکلم وحده
ایلیم دیمکدر (بر حرف استعلا) ربع رانک فقی و بانک سکونیه دار معناسنه
خانه دیمکدر (اطلال فتح همزه ایله طلال جمیدر اثر بنا اولان محله
دیر لر ویران معناسنه در) دمن دالک کسریله و میمن فحیه له منزله
معناسنه در (محصول بیت) امیر معزی معشوق سفر کرده بیی فراقنه
عدم تحملندن ناشی دیرای دوه جی بنم یاریمک دیارینک فیریده منزل
ایله ناکیم بر زمان ربع واطلال و دمن اوزره فریاد و فغان ایدم یعنی
جاناک قالدی منزلده و ویرانه زده و منزله ده آه و افغان و فریاد ایدم
* ربع ازدمل پر خون کنم اطلال را جیحون کنم * خالک دمن کلکون کنم
از آب چشم خویشتم * ازدمل کوکلدن دیمکدر (پر خون طلوفان
دیمکدر) اطلال را اادات مقبول (خالک دمن لامیه) کلکون کل زنگلی
دیمکدر (آب چشم بیانیه کوز یا ناشی دیمکدر) خویشته اضافت لامیه
(محصول بیت) منزل جانانی کوکلدن پر خون ایلیم یعنی درد دروغ ایله
مناهم ایلیم و ویرانه بی جیحون کی نهر ایلیم منزله طیراغنی کلکون ایلیم
کنندی کوزم یاشندن حاصلی اول محملری آه و فریاد و گریه و افغان

و خون دل ایله طولد بروب مالامال ایلم * از روی بارخر کهمی ایوان
 همی ینم نهی * وز قدآن سرو سهی خالی همی ینم چن * روی
 بارخر کهمی لامیه وصفنک موصوفه در (خر که خرگاهدن مخفف او به
 دیمکدر یا حرف نسبت خر کهمی کوچر اولی دیمکدر (ایوان فتح همزه
 ایله فارسیدر کوشک معناسه (ینم فعل مضارع متکلم وحده کور ورم
 دیمکدر (نهی بوش معناسه در) قدآن سرو سهی لامیه لدر (سهی
 موزون دیمکدر) خالی بوش دیمکدر (همی ادات تأکید (محصول یت)
 اول خر کهمه منسوب اولان بادیه نشین یارک یوزندن ایوانی بوش
 کور ورم واول سرو سهینک قدندن چنی خالی کور ورم حاصلی
 محبوبدن بوش کور ورم * جایی که بود آن دلستان بادوستان دو بوستان *
 شد کرک و روبه را مکان شد کوف و کرکس را وطن * جایی یا حرف
 وحدت بر پرده دیمکدر (که حرف رابط (بود ادات ماضی (دلستان
 وصف ترکیبدر کوکل الیجی دیمکدر محبوب معناسه (بادوستان با
 حرف مصاحبت (در حرف ظرف (شد فعل ماضی مفرد غائب اولدی
 دیمکدر (کرک قورد دیمکدر (روبه هاه اصلیه ایله دلکو دیمکدر
 (را ادات صله (کوف اوی قوشی که کیجه رده اوتر نحر یف ابدوب
 پوهو درل (کرکس اق بابایه مشابیه بر یوک قوشدر (محصول یت)
 بر پرده که اول محبوب دوستر ایله بوستانده ایدی قورد و دلکو به مکان
 اولدی و پوهو وانی بابایه وطن اولدی حاصلی اول دلستان شنک
 اولان محل جاناتک کتمه سی سبیلله اسسز اولوب قوردلر و قوشلر توطن
 ایلدی (بوقطعه ده مسقط صنعتی وارد که هر بیتی درت بخشد
 اوج یخشی بر قافیه ده بر بخشی قافیه اصلی اوزره (عروض)
 بوقطعه بحر جز سالمدر که مستفعلن مستفعلن مستفعلن مستفعلن در
 * عبدالواسع جبلی رحمه الله وی فاضل و کامل و شاعر ما هر بود
 بهر دوزبان تازی و فارسی سخن گفته و اتفاقست که هیچ کس از عهده
 جواب قصیده مشهور که مطلعش اینست * بود ادات ماضی مفرد
 ایدی دیمکدر (بهر دوزبان یا حرف ظرف هر ایکی دلد دیمکدر
 (تازی عربی دیمکدر (عهده جواب قصیده مشهور بیانیه و لامیه
 و موصوفت صفت (که حرف رابط صفت (مطلعش شین قصیده به

براجمدر (محصول ترکیب) عبد الواسع جبلی رحمه الله اول
فاضل و کامل و شاعر ماهر ابدی عربی و فارسی هر یکی دلدله شهر
سویلهش ابدی و اتفاق واردر که مشهور اولان قصیده سنک جوابی
عهده سندن که مطلبی بودر هیچ کیمسه چیهه بمشدر یعنی تنظیر
اولنمشدر (پیت) که دارد چون نو معشوق نکار چاپک ودلبر *
بنفشه زلف وز کس چشم ولاله روی ونسرين بر * که کیم دیمکدر
(دارد فعل ایسان واردر دیمکدر (چون ادات تشبیه (معشوقی با
حرف وحدت (نکار محبوب دیمکدر (چاپک تیر معناسنه یعنی کوکل
النده تیر (دلبر وصف ترکیبیدر کوکل الیچی دیمکدر (بنفشه زلف
ترکیب مزجیدر بنفشه زلفی دیمکدر یعنی رنگنده بنفشه په مشابه
اولان زلف دیمکدر (زکس چشم ده بویه (لاله روی کذلک (نسرين بر
مثله زکس کوزلی لاله یوزلی نسرين کوکسلی دیمکدر (محصول پیت)
کیمک واردر سنک کپی بنفشه زلفی زکس کوزلی لاله یوزلی نسرين
کوکسلی یر نکار و چاپک ودلبر معشوقی حاصلی کیمسه نک یو قدر
اتیق بو اوصاف ایله موصوف متسین (عروضی) بوییت هزج
سالمند که درت کره مقاعیلن در * چنانکه میاید بیرون نیامده است
بودر مفتوح بعض قصاید گفته * محصول ترکیب (پیتک ماقبلنده اولان
از عهده جواب قصیده مشهوره می بو طدر مطی که دارد چون نو
معشوقی اولان قصیده مشهوره سنک جوابینک عهده سندن لایق
لوا دینی مرتبه کیمسه چیهه بمشدر و بعضی قصیده نریتک ابتدا سنده
دیمشدر (قطعه) در دهر نیست از تو دلفروز تر نکار * در شهر نیست
از تو جگر سوز تر بسر * در حرف ظرف (دهر عام دیمکدر (دلفروز
وصف ترکیبیدر قلبه شوق و شعله و پریتی دیمکدر (ترادات تفضیل
(جگر سوزده وصف ترکیبیدر جگر یا هیچی دیمکدر (محصول پیت)
عالمده سندن دلفروز تر محبوب یو قدر شهرده سندن جگر سوزده
بسر یو قدر بویننده صفت تر شیخ واردر دهر ایله شهر دلفروز
جگر سوز عقیابل واقع اولشدر در * ناکرده ام بلالته سیراب نونگاه *
نا کرده ام بنزکس پر خواب نونظر * نا حرف انتها (کرده ام ایلمشدر
دیمکدر (نا کرده ام ایلمد یکمدن بر و دیمکدر (بلالته سیراب نو

موصوفك صفته ولاميه (با حرف صله) (سیراب قائمش دیمکدر لاله
 سیرابدن مرادرخ جاناندرنگاه نظر معناسنه در) (بزکس پر خواب نو
 لاله سیراب نو کی زکسدن مراد چشم دلارا در) (محصول یت)
 سنك لاله سیراب کی اولان رخکه نظر ایلد یکم کوندن برو سنك
 پر خواب و محجور اولان زکس کی چشمکه دقت ایده لبدن بری
 * کاهی چولاله ام زوصالت شکفته روی * کاهی چوزکسم زفراقت
 فکنده سر * کاهی با حرف تنکیر کاهیجه دیمکدر (چو ادات تشبیه میم
 ضمیر منکلم همزه حرفه توسل وصال تا حرف خطاب) (شکفته روی
 ترکیب اضافی در یوزی اجق دیمکدر خندان معناسنه شکفته شینك
 ضمیمه در آچلمش معناسنه در) (چوینه ادات تشبیه) (زکسم میم
 ضمیر منکلم) (فراقت تا ضمیر خطاب) (فکنده سر ترکیب اضافی با شنی
 پراش بیون آکس معناسنه کال حیرتن کلن اضطراریده مستعملدر
 (محصول یت) (کاهیجه لاله کی سنك وصال کندن خندانم کاهیجه
 زکس کی فراق کین مضطرب و حیرانم یعنی سکا مقنون اولوب لاله
 روبنه نظردن ناشی فکر وصله خندان و زکس چشمکه دقت حسیله
 زکس کی بو نیم بو کوب حیرانم (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخرج
 مکعوف محذوفدر که مفعول فاعلاتن فاعل اولور * ادب صابر
 رجه اللهوی شاعر فصیح و فاضل لیب بود و اشعار وی را لطافتی کامل
 و ملاحی تمام حاصلست و افاضل بتقدیم وی معترفند چنانکه اتوری
 و پرا بر خود ترجیح کرده اینجا که در قطعه بعد تعداد کالات خود میکند
 و در آخر آن میگوید * فصیح معروف (لیب فعیل بمعنی فاعلدر
 عاقل معناسنه) (اشعار وی لامیه وی ضمیری صابره راجعدر) (را ادات
 تخصیص) (اطافتی ملاحی یا ری حرف تنکیر) (بتقدم وی مصدرک
 فاعلنه در با حرف صله انك تقدمنه دیمکدر) (معترفندون دال ادات جمع
 معترفدر یعنی مقرردر دیمکدر) (چنانکه انجلین که دیمکدر) (وی را
 وی ضمیر صابره راجعدر را ادات مفعول) (بر حرف استعلا) (ترجیح
 تقدیم دیمکدر) (کرده ماضیدن قسمدر ایلش دیمکدر) (انجا که اول
 محمله که دیمکدر) (قطعه یا حرف وحدت همزه حرف توسل بقطعه ده
 دیمکدر) (تعداد کالات مصدرک مفعولنددر) (خوده لامیه کندینك

کالاتنی

کلا تی صایعده دیمکدر (می ادات تا کید) کید فعل مضارع
 مفرد غائب ایلر دیمکدر (آخر آن لامیه) می ادات تا کید (کوید
 فعل مضارع مفرد غائب مو یلر دیمکدر (محصول ترکیب) ادیب صابر
 رجه الله اول شاعر فصیح و فاضل و عاقل ایدی و انک شعر لر بیک
 لطافتی کامل و ملاحتی غلم حاصلدر و افاضل انک تقدیر منه معترف
 و مقرر در یعنی بجه سی سر فر و ایدر لر انجیلین که انودی انی کندی
 لوز وینه ترجیح ایلشدر اول مخلوقه کید کندی کلا تی زعداد ایدر
 یعنی کلا تی صایعده یعنی ربک آخر نده دیر * بیت این همه بکذار باغچه
 مجرد آمدیم * چون سنایی هستم آخر کر نه همچون صابر م * (این همه
 بوجو معنی دیمکدر (بکنار باء تا کید ایله امر حاضر مفرد کج دیمکدر
 باشع مجرد) بیانیه با حرف بیضا جبت مجرد شمع ایله دیمکدر (آمدیم
 کلام معنایه فعل ماضی متکلم وحده) چون ادات تشبیه (سنایی
 بر شاعرک اسمیدر) هستم ادات اثبات سنایی کبی یم دیمکدر (آخر
 بر اداتر که اول سجدده کل اسمعه لفظ لریده اولانده لفظی افاده ایدر
 (که حرف شرطانه حرف نفی میم متکلمه مقیددر) تقدیری همچون
 صابر نیسم و (هم ادات تا کید (چون ادات تشبیه (محصول بیت)
 بوجو معنی کج یعنی علم و فضل و قضا ایشو یله دور سون مجرد شعر ایله
 کلام یعنی بالکن شاعر فرضی ایله سنایی کبی یم صابر کبی دکل اسمعه
 حاصلی سار قضا ایشو یله دور سون شعر دمه خی صابر قدر دکل اسمعه
 سنایی قدر قدر تم و ایدر بو کلام ایله صابری انودی کندی اوزرینه
 ترجیح ایلشدر * واز جمله سخنان و است این چند بیت * بوبرقاج
 بیت انک سوزاری جله سنددر (غزل) ای غارض تو خلد و لب تو جو
 سلسبیل * برخلد و سلسبیل تو جانک و دلم سبیل * ای حرف نه اندازی
 مجذوف ای جانان دیمکدر (عیاض بکافی معنایه) تویه اضافت لامیه
 خلد) بونده خنت دیمکدر ادات تشبیه معذوف جو خلد دیمکدر
 اب تو اده لامیه (جوادات تشبیه) سلسبیل بخته برار ماغک اسمیدر
 مصراع ثابده اولان خلد و سلسبیلدن مراد اول قرینه سیله بکلی
 و دودا قدر (تویه اضافت لامیه) سبیل بونده فدا معنایه در
 (محصول بیت) ای جانان سنک یکاغک جنت کبی و دوداغک سلسبیل کبی

منك خلد و سلسله بياك كه يكككك و نيككك اكاچان و دلم فدلور بعضی
 نسخده پوینت دخی وارد لکن قافیه سلسله نیکر اولمیتندی
 یوخسه عدم و قوفندی شارح یازیمش و اکثر مشهوریده یوقین لکن بز
 شرح ایللک * در طاعت هوالی تو آمد فیل ازالک * ان طاعتیست یافتن
 خلد و سلسله (محصله بیت) : کوکلم سنک محبتک طاعتک در اول
 سیدین که خلد و سلسله بیل بولم یعنی انری بولمفلک ایستایته سعی
 صیادتیر * ناهید پیش طلعت تو کی دهد فروغ * خورشید ز دهمدت
 تو کی بود جیل * (ناهید زهره طلعت یزدیلر (پیش طلعت و لایه لردن
 طلعت روز معناسندوچم دیگدر سنک طلعتک قنده دیک اولور
 ی) ادات استههام سخن دیگدر (دهد فعل مضارع معمره غائب
 ویر دیگدر (فروغ شعله دیگدر (خورد شید کوشش معناسه در
 نزد خدمت تو) لایه لردن سنک خدمتک قنده دیگدر (بود فعل
 مضارع معمره غائب اولور دیگدر (جیل کوزله معناسه نه در
 (محصله بیت) زهره سنک طلعتک قنده سخن شعله ویر یعنی زهره
 شعله معمره سخن نور نندن دوندلر خورد شید سنک خدمتک باننده سخن
 کوزله اولور حاصلی اوله هن * بغداد حسن و مصر جالی و چشم هن *
 بغداد اچود چاه یقین مصر راچو نیل * بغداد حسن پیانیه حسن
 بغدادی صین (و مصر جالی یا حرف خطاب اضافت بیانیه (چشم هن
 لایه (بغداد را ادا صله (چو ادات تشبیه (دجله بغداد اوکندن
 افان نهره دیگدر (مصر را ادا صله (نیل مصر دن افان نهره دیگدر
 (محصله بیت) حسن بغدادی و کوزلک مصری سیدین یعنی بلاد
 حسنک اعظم و اشرفی سیدین حاصلی مجموعی کوزلک سنده در و بنم
 کوزم بغدادیه دجله کی و مصره نیل کی اولور حاصلی سخن بغداد
 چین ایلک بنم نیل ایشکم دجله در سن مصر ملاحظ اولس چشم
 آید نیلدر * انبار رخ هجر تو قدیم شده چو قال * و ز رخ عشق
 تو خدم شده چو نیل * (بار رخ هجر تو لایه لردن سنک هجر یکک مشقی
 یوکندن دیگدر (قد بوی معناسه در (مهم ضمیر متکلم بنم بونیم یعنی
 وجودم دیگدر (شده ماضیدن قسیدرا و لمش معناسه (چو ادات تشبیه
 قال) فیل و قیلک ایچنره اولان ایچنه تل لره دیگدر کمال ضعفدن کایدن

زخم عشق نو) لامبه لودر سنک عشق یاره سنلن دیمکدو (خدا جام
 مجسمه ایله بکاف دیمکدر) مهم ضمیر متکلم بنیم بکاغم دیمکدو (نیل چوید
 دیدکاری کولر دیمکدر) (محصول بیت) سنک هجرک مشقی یوکنندن
 قدم بال کی اولش یعنی بار هجری جکیمکدن کلل مرتبه ضعیف اولدم
 و سنک عشقک زنجیدن بکاغم چوید کی اولش یعنی کلل اضطرابدن
 کوم کول اولدم بونده توریه طریقه نیله لرحاق معانی ویرمکه
 قابلدن معنی سنک عشقک زنجیدن اغلقدن رخسارم نیل ارمافنده
 دوئمشد (عروض) بوغزل بحر مضارع اخرج مکفوف و مقصوره بکه
 مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور * یواز جمله اشعار و بیستاین
 قطعه * و بوقطعه الک جمله اشعار دندن (قطعه) دولت ای پسر
 آلت دولت است * بدو دولت تندرام کن * (دولت ترکیه و محضیف
 ایدوب دولت یرلر (ای حرفه نند) ایدوب منادی (آلت دولت مجازا
 پیانته دولت آلتی در) (بدو بلحرف مصاحبت دال همره دین منقلب او
 دوانه را جعدن ایله دیمکدر) (دولت تندیرایم) تند سیرکش معنایسه در
 را) ادات مفعول (رلم مطیع معنایسه در) (کن امر حاضر ایله دیمکدر
 (محصول بیت) شاعر فن خطه نجر من و تشویق ضمیمه خطاب
 عام نظریه در دولت ای لوغل دولت آلتی در یعنی دولتی بجه آندو
 اول دولت ایله سرکش دولتی مطیع ایله * چو خواهی که دولت کنی
 از دولت * (لفظ یوننده لام صکن * چو ادات فعلی (خواهی
 فعل مضارع مفرد مخاطب استر ایست دیمکدو) (که معرف یشان
 (دولت کنی نک مفعول صریح کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایله سین
 دیمکدر) (الف بار را ادات مفعول) (یوننده امر مصدر در اولش در معنی
 معنایسه ایضال دیمکدر) (نایه) اضافات مفعولنه در تالغظ دولته اولان
 نادر) (محصول بیت) چو نکه استرسن که دولت ایدن استین
 یعنی دولتی دولت بایمق مراد ایدر سنن الی نایه اتصالدن لام ایله
 یعنی الف نایه متصل اولد یعنی کی اولور حاصلی دولتدن دولته
 وصلت ادنی اتصال ایله در) (عروض) بوقطعه بحر متقارب
 مخذوفدر که فعلان فعلان فعلان در) (تودی رجه الله حکمی
 و کامل و فصیح و فاضل بوات حسن شعر و لطف نظم همه است

از علو حال او و جالبست از جلال و کمال او و شرف او و مشهور و بخت
 و بخت و ان او مسطور از لطایف اشعار نوی یک قطعه که مشعر است
 به نصیحت شعرا نوشته می شود * هکمی یا حرف و حدیث (بوی دلوان
 ماضی) بعین شعر مصدق فاعله (لطیف نظم دم بویله شعر بهنگ
 کوز لکی و نظمیک لطافتی دیکدو) (شعر بحسب الله قوه و دیکدو
 اما به تمامه جزو معصاته در یا حرف و حدیث همزه حرف توسل
 (بعین و زائحات خبر) علو حال مصدر فاعله اویه لامیه حال ایه
 علم و فضلی مراد در (او انوری به زایحه علقدر) خالی یا حرف و حدیث
 (خال یک دیکدو) (حال کمال او لامیل و زانک کالینک کوز لکندن
 دیکدو) (شکل او لامیه دیوان او به بویله) (لطایف اشعار او به بویله
 انک شعر کریمک لطیف علو ندن دیکدو) (شعر اسم فاعلدن اشعار
 اندی معنایه یعنی بلند بری این نصیحت شعرا یا حرف تأکید اضافت
 لامیه) (نوشته می شود مبنی للمفعول دیان یلورد دیکدو) (محمول ترکیب)
 انوری رحمه الله بر حکیم کامل و فصیح فاضل آیدی شعر یک کوز لکی
 و نظمیک لطافتی انک علو حالندن یعنی علم و فضیلتندن بر جزو در
 و انک کمال جالندن بر یکدو یعنی علمی بلند شعری لاشی در انک
 سوزری مشهور در و دیوانی مسطور در انک شعر از یک لطیف علو ندن
 بر قطعه بصیحت شعر این شعر در یان یلور (قطعه) دی مر اشاعری
 گفت غزل می کوی * کفتم از مدح و هیجا و مدح پششاندیم هم * دی
 دالک کسریله دون دیکدو (شعر از حرف صله بکا دیکدو) (شاعری
 یا حرف و حدیث کاف حرف تصغیر بر شاعر یک دیکدو) (می ادات
 حال) (کوی فعل مضارع مقرر مخاطب سو یلر بعین دیکدو
 استفهامی متضمن) (هیجا همجو دیکدو) (پششاندیم یا حرف تأکید
 یا همزه در منقلب افشاندیم فعل ماضی متکلم و حیده سلکدم دیکدو
 (مدح پششاندیم اعراض ایلدم دیکدو) (مستعمل در) (هم رخی دیکدو
 (محمول یث) دون بکا بر شاعر یک دیدی غزل سو یلر بعین
 دیدیم مدح و هیجوندن دخی اعراض ایلدم یعنی ترک ایلدم * گفت چون
 گفته ش از جات کراهی بود * جات رفته دگر باز نیاید ز عدم *
 چون روم خیمه همچون دیکدو (کفتم و سل ماضی متکلم و حیده دیدیم

دیمکدر (خبر شاعر را بحدود آن غزل و مدح و هجایه اشارت در
 صلی الاقراد یا خود سخن مستعار به (حالت کراهی یا حرفه مصدر
 کراه کاف بجمک ضمیه از غون دیمکدر (بود ادات ماضی (حالت
 نازی اسلوب عجم او زره غویل یاز بلور (رقه به اضافت یسانه بگمش
 حالت دیمکدر (دگر غیری دیمکدر (باز کبرو دیمکدر (تیلد فعل نفی
 مستقبل کلز دیمکدر (عدم یوقلق دیمکدر (محصول یت (اول
 شاعر جت دیدی تیغون اعراض ایدرسین اگا دیدم شعر سوتیلک
 از غونلق حالای ایدی گمش حالت غیری عدمدن کلز حاصلی شعر
 سوتیلک کراهلق حالیدراتی ین ترک ایلدم عودت ابتدرمک لایق
 دیکدر آنکچون فراغت بکلام * غزل و مدح و هجایه هر سه از آن
 میکنیم * که مرا حرص و غضب بود یا آن شهوت ضم (محصول یت)
 غزل و مدح و هجو هر او چنددن سویلدم زیرا تم حرص و غضب
 وار ایدی و اگا شهوت ضم ایدی یعنی بنده حرص مال اوللق حسبیه
 مدح سویلرایدم بلکه محدوددن برشی جرایدم دیو و غضب اوللق
 حسبیه هجو سویلرایدم که انفعالی تسکین ایچون و شهوت نفسانیدم
 اوللقغه محایبی وصف ایدوب غزل سویلرایدم لف و نشر مشوش
 مر عبدر * آن یکی شب همه شب در غم اندیشه آن * که کند
 وصف لب چون شکر و زلف یخ * آن یکی اول بری دیمکدر که مراد
 غزل کودر (شب کیچه (همه شب یچوعی کیچه (اندیشه آن لایبه
 (که حرف یسان (کند قل مضارع مفرد غائب ایلینه دیمکدر
 (وصف لب مصدرک مقعوله در (چون شکر صفت لب چون
 ادات تشبیه (یخ با حرف مصاحبت خم بوکلم دیمکدر (محصول یت)
 غزل سویلین کیچه یتون کیچه اول فکرک غنده در که شکر کی دوداغی
 و یو کلی اولان زلفی وصف ایلینه یعنی لب و زلف جانانی وصف
 اندیشه سبیه تا بسحر خواب و راحت ترک ایلر که شهوتدن ناشی در
 * و آن دگر روز همه روز دران محنت و رنج * که یکساوز که و چون
 کسب کند یخ درم * و آن دگر اول بریسی که مراد مدح کودر (روز
 کون دیمکدر (همه روز یتون کون (دگر حرف ظرف (که حرف
 یسان (یکساوز دیمکدر (وز وازدن بختقدر (که کیم دیمکدر (چون

نیجه دیمکدر کسب کند قرانه دیمکدر (بخشش دیمکدر) (محصول بیت)
 مدح اکل رسو یلین کونلر بتون کون اول محنت و مشقتله در که قنلن
 و کیمدن ونیجه بخش دیم قرانورم یعنی بش پاره زه دن قرانورم دیو
 بتون کون اخشامه نك مشقت چکر * وان سه دیکر جوسك خسته
 تسلسلش بدان * که زبونی بکف آید که از و باشد کم * وان سه دیکر
 اول او چیمینك دیمکدر مراد هجو کوردر (چو ادات تشبیه (سك خسته
 بیانیه خسته کو پك دیمکدر (تسلی معروف) (شین ضمیری سکه راجعدر
 (بدان با حرف مصاحبت (که حرف بیان (زبونی با حرف وحدت
 (بکف با حرف صله الله دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب
 کله دیمکدر که حرف رابط صفت (کم بوند مادی دیمکدر) (محصول بیت)
 و اول هجو کو اولان خسته کلب کبی تسلسلی انك ایله که برزبون الینه
 کیره که اندن دون اوله یعنی دائما فکری کنندن ضعیفی بولوب
 روز ایله جز ایدن کلبه بکرر که زیر اطلاله لسانندن خوف آیدوب
 بر مقدار شی و پرر بوا یسه اثار غضبدر * چون خیدا این سه سک
 کرسنه راحاشا کم * باز کرد از سرمن بنده عاجز بکرم * چون ادات
 تعلیل (سك کرسنه بیانیه آج کلب دیمکدر (را ادات مفعول (حاشا
 کله تنزیه در (کم استغهای متضمن بویه برلده نفیدن عبارتند
 (باز کرده مقید باز کرد رجوع معناسنه (از سرمن لامیه بنم باشند
 دیمکدر (بنده عاجز بیانیه (بکرم با حرف مصاحبت (محصول بیت)
 چونکه خیدا کرمله حاشا بواج آج کللی بن عاجز بنده نك باشند
 رجوع ایندر میه یعنی دوندر میه حاصلی الله رجوعنی کو ستر میه
 * غزل و مدح و هجا کفتم و یارب زینهار * بس که با عقل جفا کردم
 و بانفس ستم * زینهار حیف معناسنه در (بس چوق دیمکدر باء عریله
 با عقل با حرف صله (بانفس ده بویه (محصول بیت) غزل و مدح و هجو
 سو بلدم یارب خیف ایوا عقله چوق جفا واذ بت و نفسه ظلم ایلدم
 حاصلی تضایع اوقات سبیلله ظالمیتدن اولدم * انوری لاف زدن
 شیوه مردان نبود * چون زدی باری بمرانه نکهد ارقدم * انوری
 منادی حرف ندا محذوف ای انوری دیمکدر (لاف زدنك مفعول
 (زدن مصدر در آورم معناسنه (شیوه مردان لامیه شیوه خوش

طور معنیاسنه در الف نون ادات جمع مر دلرك خوش طوری دیمكدر
 (نیود فعل نفي مستقبل مفرد غائب اولمز دیمكدر) (چون ادات تعلیل
 زشی فعل مضارع مفرد مخاطب اور رسین دیمكدر) (مردانه با حرف
 صله هاد ادات ایاق تیشیه) (نكهدار حفظ ایله دیمكدر) (محصل بیت)
 ای انوری لاف اور منق یعنی دعوا ایلك شیه مردان اولمز چونكه
 اور دل یعنی دعوا ایلك باری مردانه لكه قدمكی حفظ ایله یعنی
 دوزكده ثابت قدم اول * كوشه کیر و سیر راه فحاشی و طلب * كه نه
 بسن دیر سیر آید بتو این يك دیوسه دم * كوشه با حرف وحدت همزه
 حرف توسل (کیر امر حاضر مفرد طوت دیمكدر) (سیر بنده اوج
 معناسنه) (راهه اضافت لامیه) (راهك نجاته بیایه یا حرف نسبت
 نجاته منسوب اولان بولوك اوجنی) (بطلب بآء تأکید ایله فعل امر
 مفرد مخاطب استه دیمكدر) (كه حرف تعلیل) (نه حرف نفي) (سر آید
 مصروف) (بس بآء عربیله جوق دیمكدر) (دیر كچ معناسنه در
 (سر آید نهایت بواور دیمكدر) (یتو با حرف ظرف) (دم نفس دیمكدر
 (محصل بیت) (ركوشه طوت یعنی عزالت ایله ونجات بولینك اوجنی
 استه یعنی خلاص اوله جق بر طریق آره زیرا جوق كچ نهایت بواور
 دكدر یعنی تبر دو كنور سنده بویرایی اوج نفس حاصلی حیاتك
 سریع الزوال دیر حق بر طریق آره * کویسمد بسمع ملك غور
 رسانیدن كه انوری ترا هجا كفت است ملك هرات نوشت و انور را
 طلب كرد و نسبت بوی اظهار قود و تملطف غود مقصودش
 انتقام بود ملك هرات انرا بفراست بدیافت اما انرا بصریح نمی
 توانست نوشت در مكنتوی كه از برای مطالبه انوری می نوشت این
 یتنها درج كرد * بسمع ملك غور لامیه و بیایه یا حرف صله
 ملك لامك كسر یله پادشاه دیمكدر (غور بر قومك اسمیدر
 نانارمته اولور كه محملرینه غورستان دیر) (رسانیدن فعل ماضی
 متعدی جمع غائب ایرشدر دیمكدر) (كه حرف بیان تراداد صله
 سكا دیمكدر) (ملك هرات بیایه یا حرف صله هرات هاتك كسر یله
 بر شهرك اسمیدر و خراسانك تختگاهیدر هری دخی دیر) (نوشت
 فعل ماضی مفرد غائب یازدی دیمكدر) (انوری را را ادات مقول بوی)

با حرف صله (وی انوری به راجع در اظهار تودر مصدرک مفعولند
 اضافتیدو (تودد فعلی بایندن مصدر در محبت معناسنه) (تلفظ ده
 بویه) (تمود لازمه متعدی ینت ده مشترک و صیغوستردی دیمکدر
 (مقصودش شین صمیم ملک غوره راجع در) (یفراسیت یا حرف مصاحبت
 (در یافت فعل ماضی مفرد غائب الکدی دیمکدر) آن را را اذات مفعول
 یصریح با حرف مصاحبت (صریح آشکاره معناسنه در) نمی توانست
 نوشت یلزمغه قادر اولدی (مکتوبی یا حرف وحدت) که حرف رابط
 (برای اذات تظیل) (مطالبه انوری مصدرک مفعولند) (میدان تآکید
 نوشت یازدی دیمکدر (محصول ترکیب) دیرر ملک غورک قولاً و
 ابرش در دیرر که انوری سکا ه و سو یلشدر ملک هراته یازدی
 و انوری بی طلب ایلیدی و انوری به نسبت محبت و اطفاف اظهاری
 کوستردی ملک غورک مقصودی انتقام ایلی ملک هراتانی فراسد
 یله یلیدی الکدی انااتی آشکاره یلزمغه قادر اولدی شول یرمکتوبده
 انوری بی مطالبه ایچون یازدی یعنی ملک هراتک انوری بی دعوت
 ایچون یازدی مکتوبده بویتلری درج ایلیدی (شعر) هی الدنیا
 تقول بملأ فیها * حذار حذار من بطشی وفتکی * هی صمیم یازمفرد
 مؤنث و ضمیر فیه در اضممار قبل الذکر طریقه یله راجع در (الدنیا
 مبتدا) (تقول مخند دنیاه راجع فاعلیله خبری) (بملأ با تقول به متعلق
 ملأ میمیک کسریله طلو دیمکدر) (بر معناسنه) (ی به مضایق فی اسماء
 سه متعلقه مضایفه دن در جزی یا ایله اغز معناسنه در) (ها صمیم مؤنث
 مضایف الیهی دنیاه راجع در مقول قول مصراع ثانی و ثالث و رابع
 (حذار اسماء افعالند در اخذ معناسنه سن قورق دیمکدر ثانی تآکید
 و تنبیه در) (من بطشی حذاره متعلق بطش مصدر در شدت
 معناسنه یا صمیم متکلم) (فک علی القفله با صمغه دیرر) (باه متکلم ینه
 مضایف الیهی) (محصول یت) بودنیا اغزی طلوسی ایله در قورق
 قورق بنم شد تمدن و غفلته با صممدن حاصلی شدت و فتکمدن قورق
 دیونبیه ایدر * فلا یفرر کم طول ابتسای * فقولی مضحک و الفغل
 مبکی * فا فذا که (لا حرف نمی) (یفرر فعل مضارع نمی غائب لا ونهی
 ایله مجزوم) (کم صمیم جمع خطاب مفعول میباش) باع ایله اوقنور سغزی

مغرور

مغرور قلمسون دیمکدر (طول لفظ امر فوع فاعلی) ابتسام مضاف
 الیهی وافتعال بابتدن مصدر در کولدر مک معناسنه (یا متکلم مضاف
 فا حرف تعقیب) قول مصدر در سوز معناسنه و مبتدا (یا ضمیر متکلم
 مضحک افعال بابتدن اسم فاعل در کولدر یچی دیمکدر لفظ امر فوع
 خبر مبتدا (فعل ایش دیمکدر و مبتدا) مبکی مضحک کی اغلد یچی
 دیمکدر و خبری (محصول یت) آمدی سزی مغرور قلمسون بنم اوزون
 کولدر مکلمکم یعنی سره میدان و یروغ براز مدت صفایاب اولدیتمکن
 سزی مغرور قلمسون بنم قولم کولدر یچی و فعل اغلد یچی در یعنی دنیا
 اغزی طلوسی دیر که سزی بنم بویله جاه و مال و حیات و هبش ایله
 کولدر دیمکم یا خود ابتسام لازم معناسنه سره بویله فریب کونا کونا ایله
 یوز یکره کولدر دیمکم مغرور قلمسون زیرا بنم سوزم که مراد ظاهر مدرا آرایش
 و شعله ایله کولدر یچیدر هر کس بکامیل ایدر و فعلم که باطنمدر بکامبتلا
 اولنری الام و سخن کونا کونا ایله آغلدر عرض بوقطعه بحر وافر دندر که
 اصلی مفاعلتن در التی کره یت اولک صدری معصوب عصب ایشچی
 مخرکی ساکن قلغه دیر که لامدر ساکن اولجعه مفاعلتن اولوب مفاعیلن
 لفظنه تبدیل اولنور جشوی سالم عروض و ضربار جمله مقطوف
 قطف فاصله صغرادن بر مخر که بر ساکن حذف و بر مخرکی اسکا نه
 دیر زن دوشر و لام ساکن اولوب مفاعل فالور فعولن لفظنه تبدیل
 اولنور یت اولک ابتداسی سالم جشوی معصوب یت تاننک صدر
 و ابتداسی و جشوری ده معصوب (تقطیعی) هی الدنیا مفاعیلن
 تقول بل مفاعلتن فیها فعولن جذا ر حذا مفاعلتن ر من بطشی مفاعیلن
 و فکی فعولن فلا یفر مفاعیلن کو طولب مفاعیلن نسای فعولن
 فقول مض مفاعیلن حک والقع مفاعیلن مبکی فعولن اولور که وافر
 معصوب و مقطوفند * انوری ازا بحسن فراست در یافت و وسیلهها
 انکیخت و ملک هر ازا ازان مطالبه در کنرا نید دیگر بار ملک غور و برا
 طلب کرد و ملک هر ازا در مقابله او هزار کو سفند وعده کرد ملک هرات
 کسی موکل انوری کرد که ناچار باید شد بغور که مرادر مقابله تو هزار
 کو سفند میدهند انوری گفت ای پادشاه مردی را که او را هزار
 کو سفند می ارزد ترا ایکان نمی ارزد مرا بگذار تا باقی عمر در سلک

ملازمان تو باشم و جواهر مدایح در پای تو باشم ملك هرات را این سخن
خوش آمد و از نگاه داشت * ازا را اادات مفعول (بجستن فراست
مصدر لك فاعله اضافه افتیدر (با حرف مصاحبت (در یافت فعل ماضی
مفرد غائب اكدری دیمكدر (وسيله سبب و واسطه دیمكدر (هادات
جمع زانكیخت حسب اللغة قو پار دی دیمكدر بونده پیدا معناسنه در
ملك هرات را) را اادات مفعول در حرف تا كید (گذرانید فعل ماضی
متعدی مفرد غائب كچر دی دیمكدر (دیكر بار برگره دخی دیمكدر
ویرا) را اادات مفعول وی انوری به راجعدر (ملك هرات را اادات صله
(در حرف ظرف (مقابله وی لامیه وی انوری به راجعدر (مقابله
قار شیلی دیمكدر (هر از یك (كوسقند قیون معناسنه در (كسی را
را اادات مفعول (موكل تفعیل بایندن اسم فاعلدر بونده مباشر معناسنه
مستعملدر (انوری به اضافه مفعولته در (ناچار چاره سز دیمكدر
یعنی استراسته مز (باید شد كتمك كر كدر دیمكدر (بغور با حرف صله
(كه حرف تعلیل (هر از اادات صله (در حرف ظرف (مقابله تولا میه
میدهند) می اادات حال دهند فعل مضارع جمع غائب ویرز دیمكدر
سر دی (با حرف وحدت (كه حرف رابط صفت (اورا را اادات صله
او ملك غوره راجعدر (ارزد فعل مضارع مفرد غائب دكر دیمكدر
زا) را اادات صله (رایكان مفت دیمكدر (نمی ارزد فعل نفي حال
مفرد غائب استفهامی متضمن دكتر می دیمكدر (هر از اادات مفعول
بكذار) بآ تا كید ایله فعل امر حاضر مفرد ترك ایله صلیویر دیمكدر
(نا حرف تعلیل) سلك ملازمان تولا میه در سلك دیزی دیمكدر ملازم
خدمه معناسنه الف نون اادات جمع سنك خدا المریكك دیزی سنده
باشم) فعل مضارع متكلم وحده پاه عربیله اولم دیمكدر (جواهر مدایح
بینیه جواهر جوهرك جمعیدر مدایح مدحك جمعی (در حرف ظرف
پای تو) لامیه (باشم فعل مضارع متكلم وحده پاه عجمیله صاجم دیمكدر
ملك هرات را) را اادات صله (اورا را اادات مفعول و انوری به راجعدر
نگاه داشت) رعایت و حفظ ابلدی دیمكدر (محصول ترکیب (انوری
انی یعنی ملك غورك كند و به سوء قصدی اولد یعنی ملك هراتك مکتوبی
مفهومندن فراست كوز لكیله یلیدی سبب و واسطه لپیدا

ایلدی و ملک هراتی اول مطالبه دن کچردی بر کره دخی ملک غور
 انوری بی طلب ایلدی و ملک هراته انوری مقابله سنده ییک قویون
 و عدا ایلدی ملک هرات بر آدمی انوری به موکل ایلدی که ناچار غوره
 کتمک کرک زیر ابکاسنک مقابلکده ییک قویون و بر لر انوری دیدی
 ای پادشاه بر آدم که ملک غوره ییک قویونه نو که یعنی لازم اوله
 سکامفت و بجانا دکن می بی صالیور تا کیم باقی عمر سنک خدمه رک
 سلکنده اولام و مدایج جوهر لر بی سنک ایاعکه صاحب ملک هراته
 بوسوز خوش کلدی وانی حفظ و رعایت ایلدی * رشید الدین و طواط
 وی از شعرای ماوراء النهر ست در وقت خود استاد شعر و پیشوای
 آن طبقه بود و کتاب حدایق السحر در صنایع شعر تصنیف اوست
 و در مخاطبه بعضی از وزراء می گوید * و طواط براسه دیمکدر و ضعیف
 آدمه دیرل غالباً شاعر مزبور غایت ضعیف وجود اولدیفندن و طواط
 تلقیب اولمشدر (شعراء ماوراء النهر لامیه) وقت خودده بویه (استاد
 شعر) کذلک (پیشوای آن وقس) پیشوای مقتدا معناسنه در (کتاب
 حدایق السحر بیانیه) صنایع شعرده بویه (تصنیف او لامیه
) (محمول ترکیب) رشید الدین و طواط اول شعرای ماوراء النهر دندر که
 کندی وقتنده شعرانک استادی و اول طبقه نک مقتداسی ایدی
 و حدایق السحر کلای شعر صنعت لر بی بیانده انک تصنیف دیر و بعض
 وزیری مخاطبه ده دیر (قطعه) تو وزیری و مدح کوی تو من * دست من
 بی عطار و اینی * وزیری یا حرف خطاب (مدح کوی تو لامیه مدح
 کوی وصف ترکیب در مدح معناسنه) دست من لامیه رواج اثر
 دیمکدر (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهامی متضمن کورر مبین
 دیمکدر (محمول بیت) سن وزیر سین و سنک مداحک بنم بنم الیمی
 عطاسر جائز کورر مبین * تو وزارت بمن کذار و مرا * مدحی
 کوی تا عطایینی * بمن یا حرف صله (کذار ترک ایله دیمکدر) مرا را
 ادات صله (مدحی یا حرف وحدت) کوی امر حاضر مفرد سو بویه
 دیمکدر (تا حرف تعلیل) بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کوره سین
 دیمکدر (محمول بیت) سن وزاری بکا ویر و بکا بر مدحت سو بویه
 تا کیم عطایی کوره سین (هروض) بوقطعه بحر خفیفنددر که فاعلاتن

مفاعلتن فعلن اولور * واین دور باعی از زاده طبع اوست * و بوابکی
 رباعی المک ولد طبع لطیفه ر که ذکر اولور * بر یاد رخ تو این جهان
 گذران * بگذاشتم ای ماه و تواز بخبران * بر حرف مصباح
 (یاد رخ تو لامبه در سنک یکاغک ذکر ایله دیمکدر (جهان گذران
 موصوفک صفت لاضاقتیدر گذران صفت مشبهه مکیجی دیمکدر بونده
 فانی معناسنه در (بگذاشتم بام تا کید ایله فعل ماضی متکلم وحده ترک
 ایلدم دیمکدر (ماه بونده جاناندن عبارتدر (بخبران الف نون اادات جمع
 (محصول یت) سنک رخک ذکر ایله یوفانی جهانی ترک ایلدم
 ای جانان و سن پی خبر گردن سین یعنی بوحالیدن خیر و آگاه دکلین
 * دست از همه شستم و نشستم بکران * چون بانو گذشت بگذرد
 باد کران * شستم شینک صمبله فعل ماضی متکلم وحده یقه دم دیمکدر
 (نشستم ده یوله او توردم دیمکدر (بکران یا حرف ظرف کران کاف
 عبرتک فتحیه نگار دیمکدر (چون اادات استفهام شرطی متضمن نیجه
 دیمکدر (بانو یا حرف مصاحبت (گذشت فعل ماضی مفرد غائب یکدی
 اومه دیمکدر (بگذرد بام تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب پکر
 دیمکدر (یاد کران یا حرف مصاحبت الف نون اادات جمع غیر یلرایله
 دیمکدر (محصول یت) جمله دن الیمی یقه دم و برنگارده او توردم
 حاصلی جهانی ترک ایلدم بوعالم سنک ایله یکدیسه غیر یلرایله پکر
 یعنی سکا اولان غیر یلره دخی اولور (عرض) بور باعی شجره آخر بدند
 کرات ایله علی التفصیل والاجال بیان اولندی مقعول مفاعلتن
 مفاعلتن فعول اولور (رباعی دیگر) چشمی دارم همه پر از صورت
 دوست * یادیده مرا خوشست چون دوست دوست * چشمی
 یا حرف وحدت بر کوز دیمکدر (دارم فعل مضارع متکلم وحده اثباتدن
 عبارتدر بنم وارد دیمک اولور (برطلو دیمکدر (صورت دوست لامیه
 (یادیده یا حرف مصاحبت کوز ایله (دیمکدر (مرا اادات تخصیص بنم
 دیمکدر (خوشی یا حرف مصدر (سین و تا اادات خبر خوشلق وارد
 یعنی راضیم دیمکدر (چو اادات تعلیل (در حرف ظرف (او ضمیر چشمه
 راجعندر (محصول یت) بر کوزم وارد که مجموعی بارک صورته ظلو
 کوزم ایله بنم دوستلغم و خوشلغم وارد چونکه دوست انده در یعنی

دوست انده اولد بجه کوز مدن راضی و خوشنودم * از دیده و دوست
 فرقی کردن نه نکوست * یا اوست بچای دیده یادیده هم اوست *
 (محصول بیت) کوزدن دوستی فرقی ایلمک ایود کلدر یا کوزیمک
 یرنده اودر یا خود کوز اودر یعنی ~~کوزم~~ دوستدر یا خود دوست
 کوزمدر حاصلی هیچ فرقی یوقدر (عروض) بور باعی ده سابق کیدر
 لکن بیت اولک مصراع اولی اخرمدر تدیر * عمیق رحمه الله وی
 از شعرای ماوراء النهرست و استاد شعرای وقت خود بود و این چند
 بیت که در مفتوح یکی از قصاید گفته بغایت بدیع و لطیف واقع شده
 است * (محصول ترکیب) عمیق رحمه الله اول دخی ماوراء النهر
 شاعر لزندندر و کندو وقتک شاعر لینگ استادی ایدی و بور قاج
 بیت که قصیده لزندن یر بستک اوائلنده سونلشدر غایت ایله غریب
 و لطیف واقع اولمشدر (قطعه) اگر موری سخن گوید و گرموی روان
 دارد * من آن مور سخن گویم من آن موبم که جان دارد * موری یا حرف
 وحدت بر قرینجه دیمکدر (گوید قمل مضارع مفرد غائب سویار سه
 دیمکدر (موبی یا حرف وحدت بر قیل دیمکدر (روان جان معناسنه در
 (دارد قمل مضارع بونده وار ایسه دیمکدر (مور سخن ~~کوی~~
 موصوفک صفتنه در سخن کوی وصف ترکیبدر سوز سوبلیجی دیمکدر
 (مبیم تغییر متکلم وحده که حرفی رابط صفت (محصول بیت) اگر
 بر قرینجه سوز سوبلر سه و اگر بر قیلک جانی وار سه بن اول سوز سوبلیجی
 قرینجه بم بن اول قیلک که جانی واردر یعنی متکلم و ناطق قرینجه اولور سه
 بن اول قرینجه بم جانی قیل اولور سه بن اول قیل حاصلی کمال ضعف
 و هزلانی بیاندرد * تنم چون سایه مویست و دل چون دیده سوزن
 ز هجر غالبه موبی که چون موران میان دارد * تنم بم ضمیر متکلم بن
 وجود معناسنه در (چون ادات تشبیه (سایه موبی لامیه یا حرف
 نسبت (چون یته ادات تشبیه (دیده موران لامیه (هجر غالبه موبی
 لامیه هجر فراق معناسنه در (غالبه موصوف ترکیبدر مشک صاجلی
 دیمکدر (یا حرف وحدت (که حرف بیان (چون ادات تشبیه
 (محصول بیت) تنم یعنی وجودم قیلک کولکه سی کیدر و کولکل
 قرینجه کوزی کی بر مشک صاجلیتک فراقندن که قرینجه لکی ملی واردر

یعنی قرنبجه کی میان نازی اولان برغالبه مولک هجرندن وجودم فیصل
کولکه سی کی وکولکم کالی ایله تنک لکدن قرنبجه کوزی کبیدر * اگر
بامور و باموی شبازوزی شوم همره * نه مور ازمنی خبر یابد نه موی
ازمن نشان دارد * بامور باحرف مصاحبت (باحرف تردید (موی
باحرف وحدت (شبازوزی یا حرف تکبیر کیجه کوندز دیمکدر (شوم
فعل مضارع متکلم وحده اولسم دیمکدر (همره یولد اش معناسنه در
(نه حرف نفی (یابد فعل مضارع مفرد غائب طوتار دیمکدر (محصول یت
اگر برقرنبجه یا خود برقیل ایله کیجه کوندز یولد اش اولسم نه قرنبجه نک
بندن خبری اولورنه قبل بندن اثر و آثار طوتار * بچشم مورددر کبجم بس
اززاری و بس سستی * اگر خواهد مر اموری بچشم اندر نهان دارد *
بچشم مور لامیه باحرف صله (در حرف تأکید (کبجم فعل مضارع
متکلم وحده صیغارم دیمکدر (بس جوق و زیاده معناسنه (زاری
باحرف مصدر ضعیفک دیمکدر (سستی باحرف مصدر کوشکلک
دیمکدر (اگر ادات شرط (خواهد فعل مضارع مفرد غائب استرسه
دیمکدر (مر اادات مفعول (موری باحرف وحدت (بچشم باحرف
ظرف (اندر یابی تأکید ایدر (نهان کبرلی دیمکدر (دارد فعل مضارع
مفرد غائب (نهان دارد کبرلر دیمکدر (محصول یت (قرنبجه نک کوزینه
صیغارم غایت ضعیفک کمدن و غایت کوشکلک کمدن یعنی زیاده ضعف
و فتورمدن ناشی قرنبجه کوزینه صیغارم اگر بنی برقرنبجه مر اایدرسه
کوزنده صغار یعنی ستر و اخفا ایلر * من آن مورم که اززاری مر اموی
بیوشاند * من آن مویم که از سستی کم از موی توان دارد * مورم میم ضمیر
متکلم (که حرف رابط صفت (زاری باحرف مصدر (مر اادات
مفعول (موی باحرف وحدت (بیوشاند بآء تأکید ایله فعل مضارع
مفرد غائب اورتر دیمکدر (مویم میم ضمیر متکلم (که حرف رابط
صفت (سستی باحرف مصدر کوشکلک کدن دیمکدر (کم از دیمکدر
یوقدن کلاه در (موی باحرف وحدت توان قوت دیمکدر (محصول یت
بن اول قرنبجه میم که ضعفدن بنی برقیل اورتر ستر ایلر بن اول قبل که
کوشکلک کدن برقیلدن از قوتم وارد یعنی قبل قدر قوتم یوقدر (عموض)
یوقطعه بحر هرج من سامدر * سوزنی رحمه الله وی از نسف بوده است

بفحصیل

بتخصیل بخارا آمد و پرشاکرد سوزنکری عاشق شد و بشا کردی استاد
 وی رفت و دران مهارتی تمام حاصل کرد و هرزل بر طبیعت وی غالب بود
 و پشایران هذیانات بسیار گفته است و این دویبت از قصیده است
 که در اعتذار انها می گوید * نفس نونک و سبنک قححه ریه
 بر شهرک اسمیدر (بتخصیل با حرف ذه ایل تحصیل بونده کسب علم
 معناسنه در (بخارا با حرف صله (آمد فعل ماضی مفرد غائب
 کادی دیمکدر (بر حرف صله (شاکرد سوزنکری لامیه با حرف و حذت
 سوزنکر بر اصنافدر که قصنقده بر اوسننه نقش اشغرلر نقشنه سوزنی
 نقاشنه سوزنکر دیزلر (بشا کردی با حرف صله (یا حرف مصدر
 (استاده اضافت مفعولنه در (استاد وی لامیه (وی شاکرد سوزنکره
 راجعصدر (رفت فعل ماضی مفرد غائب کتدی دیمکدر (در آن
 در حرف ظرف آن صنعه اشارتدر (مهارتی با حرف مصدر کمال
 دیمکدر (هرزل استهزا معناسنه در (بر حرف استعلا (طبیعت وی
 لامیه ابتایران اکا بنا، دیمکدر (هذیان مهمل یعنی عبث دیمکدر
 (الف و تا علامت جمعدر (بسیار چوق (اعتذار آنها مصدرک
 مفعولنه در (اعتذار عذر دیک (آن هذیان اشارتدر (ها اادات جمع
 (محصول ترکیب) سوزنی رحمه الله اول نسفدن اولمشدر یعنی
 حیدق نسفدن تحصیل علم و کمال ایچون بخارایه کلدی و پرسوزنکرک
 شاکردینه عاشق اولدی و اول شاکردک استادینک شاکردلکنه
 کتدی و اول سوزنکرلکده تمام مهارت حاصل ایلدی و هرزل واستهزا
 طبیعتنه غالب ایدی اکا بنا، چوق هذیانات سونلشدر و یو ایکی
 بیت شول بر قصیده دندر که اول هذیاناتی اعتذارده سویلر (قطعه)
 تا کی زکردش فلک ابکینه رنک * بر ابکینه خانه طاعت زینم سنک *
 تا حرف انتها (کی چن دیمکدر (کردش کافک قححه ماقبل
 مکسور شین الله دونش و دور معناسنه اسم مصدر در (فلکه اضافت
 فاعلنه در فلکک مابعدینه موصوفک صفتنه در (ابکینه رنک ترکیب
 توصیفیدر سرچه رنکلی دیمکدر (ابکینه خانه ده بویه شیشه او
 دیمکدر قلب مراددر (طاعتنه اضافت لامیه (زینم فعل مضارع
 منکلم مع الغیر آورلم دیمکدر (محصول بیت) چنه دیک ابکینه رنک

اولان فلک دورندن عبادت و طاعت شیشه خانه سنه یعنی قلبه
طاش اوره لم حاصلی دور فلک دن نیجه بر شکایت ايله مجروح قلب
و محزون اوله لم * بر ابکینه سنک زدن کارماوما * نهمت نهم بر فلک
ابکینه رنک * زدن مصدر در اورمق معناسنه (کارما لامیه) نهمت
مصدر در اسناد قباح ایتکه دیرلر (نهم فعل مضارع متکلم مع الغیر
فورز دیمکدر) (محصول یت) صرچه یه طاش اورمق بزم کار بزمدر
و بر ابکینه رنک اولان فلک اسناد قباح ایلرز یعنی صرچه یه
مشابه اولان قلوب عبادی هزار سخریه سنکیله شکست ایدوب بنه
فلکه اسناد قباح ایلرز (عروض) بوقطعه بحر مضارعندر که
مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور * و این چند یت از قصیده
دیگرست هم در آن معنی * و بو بر قاج یت بر غیری قصیده سنددر
بنه اول معنی واسلو بده (قطعه) ز هر بدی که توداقی هزار چندام *
مراندان این کونه کس من دایم * بدی با حرف مصدر (که حرف رابط
صفت) (دایق فعل مضارع مفرد مخاطب یلور سین دیمکدر) (چندام
اولقدرم دیمکدر) (مرارا ادات مفعول بنی دیمکدر) (نداند فعل بنی
مستقبل بملز دیمکدر) (ازین کونه بونک کی دیمکدر) (که حرف
رابط صفت) (دایم فعل مضارع متکلم وحده یلورم دیمکدر
(محصول یت) هر بر امر تلقدن که سن یلور سین یک اولقدر یعنی
بنده اولان بر امر لاق سنک یلدی یکدن یک اولقدر زیاده در بنی
بونک کی کیسه بملز که بن یلورم یعنی بن بنی یلدی یکم قدر کیسه بملز
* باشکار بدم در نهان ز بد بدتر * خدای داند و من اشکار پنهانم *
باشکار با حرف ظرف ظاهرده دیمکدر (بدم میم ضمیر متکلم بر امرم
دیمکدر) در نهان کیر لوده دیمکدر (یدتر ادات تفضیل بدرک دیمکدر
(داند فعل مضارع مفرد غائب یلور دیمکدر) فاعل خدادار (من خدا
اوزده معطوف) (محصول یت) ظاهرده بر امرم و باطنده بر امرم
زیرا کیم الله یلور و بن یلور آشکار و پنهانی یعنی کیر لومی و آشکار می
بر بن و بالله یلور که بر امرم لردن بر امرم و بد لردن بدو عاصی بنم * یک
صغیره مرار همای شیطان بود * بصده کیره کنون رهنمای شیطانم *
یک صغیره با حرف صله صغیره کوچک کاه دیمکدر (مرارا ادات صله

(رهنمای وصف ترکیبی در دلیل معنایسته) (بودادات ماضی) (بصد کیره)
 با حرف صله کیره پروک کاه معنایسته در کینون کافک ضمیمه الان دیمکدر
 (رهنمای شیطان لامیه) (محصول بیت) پرکو چک کاهه شیطان بکا
 دلیل اولدی یعنی اشلنک سبب اولدی یوز بیک کاهه شمیدی شیطانک
 دلبلی بم یعنی شمیدی شیطان اضلاله قدرتم وارد (عروض) بوقطعه
 بحر یخیت مجنوندر که مفاعیلن مفاعیلن فعلن اولور * و در قصیده
 دیگره ازین اسلوب میگوید * و برغیری قصیده دخی بوا سلوب اوزره
 اولیه رف یعنی اعتذار طریق اولیه رف دیر (قطعه) چونتر غمزه بنار
 و کرشمه اندازی * نشانه از دل مسکین من کن ای غازی * چو ادات
 تشبیه (ترغمه بیانیه) بنار با حروف مضاجبت (ناز معروف) (کرشمه
 شیوه دیمکدر) (نازه عطفی تغزیدر) (اندازی فعل مضارع مفرد
 مخاطب آنه سین دیمکدر) (دل مسکین من موصوفک صفته و لامیه
) (کن امر حاضر مفرد الهه دیمکدر) (محصول بیت) چونکه غمزه اوقتی
 ناز و شیوه الهه آنار سین یعنی آنم مراد ایدر سین نشانه بی یعنی هدفی
 یم کو کسیدن الهه ای غازی * نخست باتو بدل بازی اندر آمده ام *
 * چو دل نمائند تندر دهم بجان بازی * نخست اول دیمکدر (باتو)
 یا حرف مضاجبت (بدل بازی با حرف صله یا حرف مصدر) (دل باز
 وصفه ترکیبی در کوکل او بنیادی دیمکدر) (اندر تأکید در آمده
 مضامین قسمیدر) (همزه حرف توسل) (میم ضمیر متکلم گشتم دیمکدر
) (چو ادات تعلیل) (نماید فعل نفی مستقبل مفرد غائبه حالیه دیمکدر
) (تندر دهم راضی اولور دیمکدر) (بجانیازی با حرف صله) (جان باز
 وصفه ترکیبی در جان او بنیادی دیمکدر با حرف مصدر) (محصول بیت)
 اول سینک الهه کوکل او بناد میبلغه گلش ایدم یعنی کوکل و برمه اکدم
 چونکه کوکل قابله جان او بناد میبلغه راضی اولورم یعنی کوکلی خدا
 ایند دیمک کی جانی دخی فایه راضیم * چو هیچ زخم توای دوست
 بی نوازش نیست * مرا بغیر بزن تا بروسه بنوازی * چو ادات تعلیل
 (زخم تو لامیه سنک زخم دیمکدر) (نوازش اسم مصدر در او خشایش
 معنایسته) (مرا ادات مفعول) (بغیر با حرف مضاجبت) (بزن
 یا تأکید الهه امر حاضر مفرد او دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بروسه

با حرف مصاحبت (بنوازی) باء تا کید ابله فعل مضارع مفرد مخاطب
 او خشایه سین دیمکدر (محصول یت) چونکه ای دوست سنک
 زخک نوازش سزدکدر یعنی دل عاشقه یاره آجد قدغه نوازش ایلر سین
 بنی عزمه ابله اور تا صکم بوسه ابله او خشایه سین و نوازش ایله سین
 * هزار عاشق داری و من هزار یکم * بمن نیایی که تازان همه
 شردازی * هزار عاشق داری تک مفعول صریحی (داری فعل مضارع
 مفرد مخاطب ثابتدن عبارتند و ار در دیمکدر (هزار یک یکده بر
 دیمکدر و او عطف متغیرم ضمیر متکلم یا خود و او عطف ابله هزار
 و یک که کافک ضمه مبع اعداد آخر تک ما ولان ادان فاعل اولوب یک
 برنجی دیمک اولور (یعنی با حرف صله (نیایی فعل ثنی مستقبل مفرد
 مخاطب کلر سین دیمکدر (که حرف بیان را تا حرف انتها (زان همه
 انلرک مجموع شدن دیمکدر (نبردازی فعل ثنی مستقبل مفرد مخاطب
 لیشده صورت و برمد کجه دیمکدر (محصول یت) یتک عاشقک و ار در
 و ن یکده برم یا خود یک برنجی بم بکا کلر سین تا که انلرک مجموع شدن
 ایشده صورت و برمد کجه یعنی انلرک ایشتی تکمیل ایلدیکه بکا کلر سین
 (عروض) بوقطعه فنی سابق کیدر * و در حد حید الدین مستوفی
 جوهری که از فضلاء ما وراء النهر بوده است قصیده گفته است
 موقوف میگویند که آن شاعر طبع و یست و مطلعش اینست * مدح
 حید الدین لامیه حید الدین اسمی (مستوفی لقبی) (که حرف بیان
 (قصیده یا حرف و حدیث همزه حرف نوسل (موقوف بودند
 بر صنعتک اسمی کیدر که آخر مصراعده بر لفظک نصفی وقف ایدر لر
 نصف آخر بنی مصرع آخره ابتدا قبل لر هر بری معنی دار اوله رق
 صنایعدن اولور معنی دار اولیه رق اشعار عربده لایعد در (ای ادات
 تا کیدر (گویند فعل مضارع جمع قائب دیر لر دیمکدر (که حرف رابط
 ضعیف (مخبر اسم مفعول و ایدر افعال بایندن اختراع اولمش معناسند در
 (طبعه اضافت فاعله در طبعک و به لامیه وی سوزنی به راجعدر (مطلعش
 شین ضمیر قصیده به راجعدر (محصول ترکیب) و حید الدین مستوفی
 جوهری تک مدحنده که ما وراء النهر فضلاء شدند اولمش در قصیده
 سوزنشد که موقوف دیر لر که اول سوزننک طبعنک ایچا کیدر و مطلعی

بود (پیت) زندگانی مجلس مستوی * فی دولت حمید الدین الجوی *
 زندگانی مجلس مستوی (لامیه لر در زندگانی با حرف مصدر دیرک
 دیمکدر ذوق و عیش معناسنه در مستوی دولت مصدرک مفعولنه در
 مستوی قبض ایدیحی دیمکدر (الجو ما بعدننه کی پیتک اولی هری اولی
 الفاظ بر اسم معنایه اولی مراد اولانسه (مستوی افهال بایندن اسم
 مفعولدر قرار شمش دیمکدر (فی فائده معناسنه در دولتک فائده سی
 دیمکد اولور (الجو دولت جنکیریلندن بر شاهک اسمیدر (محصول پیت)
 دولتی قبض ایدیحی حمید الدین الجوی هر پیتک مجلسنک حبشی و ذوق
 موقوفه کوره معنی دولتک فائده سی حمید الدینک مستقر و ثابت اولان
 حبشی دیمکد اولور عروض بحر خفیدر * و پوشیده نمائند که اگر ورین
 الفاظ که از آن در هر مصرع جزوی می افتد چنین رعایت کنند که
 بعضی آن اجزای فی نفسه معنی مستعمل باشد مناسب مقصود از لطافتی
 خالی نیست چنانکه درین قطعه * پوشیده اورتولی دیمکدر (نماید
 فعل ننی مستقبل مفرد غائب فاعلیه دیمکدر) (که حرف بیان) (اگر
 ادات شرط) (درین الفاظ بولفظ لرده) (که حرف بیان) (آن الفاظه
 را جعندر) (جزوی با حرف وحدت) (می ادات تأکید) (اختد فعل مضارع
 مفرد غائب دوشر دیمکدر) (چنین بونجیلین دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (اجزا جزو ک جمعیدر) (را ادات تخصیص) (فی نفسه نفسنده
 (محصول ترکیب) (وختی اولیه که اکثر بولفظ لرده که اندن هر مصرعه
 بر جزو دوشد بونجیلین رعایت ایدر لر که اول جزو لرک بعضی سنک
 نفسنده مقصوده مناسب معنای مستعملی اوله لطافتدن خالی دکلدر
 انجیلین که بوقطعه ده (قطعه) دی فرستاد قطعه سوی من *
 نکته دانی زمره فضلا * (دی دالک کسر بله دون دیمکدر) (فرستاد
 فعل ماضی مفرد غائب ارسال ایلدی دیمکدر) (قطعه با حرف وحدت
 همزه حرف توسل بر قطعه دیمکدر) (سوی من لامیه بنم جانیه دیمکدر
 نکته دانی) (با حرف وحدت نکته دان وصف ترکیبدر نکته بلیحی
 یعنی دقایق شانس) (زمره فضلا بیانیه فاضلر زمره سندن دیمکدر
 (محصول پیت) (دون بنم جانیه فضلا زمره سندن بر نکته دان بر قطعه
 ارسال ایلدی * کرده لفظی سه چار از آن بندویم * تا کند حاجز

از جواب مر ۱ * (کرده ما شنیدن قسمدر ایلش لغتنامه سه). لفظی
 با حرف تنکیر (سه اوج دیکدو) (چند دزت اوج دزت لفظی دیکدو
 آن) قطعه به راجع در (بدونیم با حرف صله ایکی پارچه دیکدو
 تا حرف ذلیل) (کنند فعل مضارع مفرد غائب ایلبه دیکدو) (مر ۱
 با ادات مفعول (محصول بیت) اوج دزت لفظی اول قطعه دن ایکی
 پارچه ایلش تا کیم بی جوابدن عاجز ایلبه یعنی بی تجسیر ایلک ایچون
 موقوف صنعتن اجرا ایلش * ~~صکتتم~~ اندر جواب آن کای مف *
 خر خاق خدا و قاضی حا * (جواب آن لامیه) (که حرف بیان) (مفخر
 و صلی صورتند افتخار ایدیی دیکدو در خلفه اضافتی فاعله در وقتی
 صورتند خر خاق لامیه خراغک) (مف ینه مفخر دیکدو ترخیم طریقله
 خلعت خدایه لامیه) (قاضی حاجت یت ثابته وصل صورتند فاعلک
 مفعولند در وقتی صورتند ده بویه) (حاجر معنا شد در (محصول بیت)
 انک جوابند دید مکه مخلوق خدا انک مفخری و حاجت اصحابی قضا
 ایدیی بو صورتند مدح اولور یا خود جوابند دید مکه ای مخلوق
 خدا انک اشکی و زجر قاضی سی بو صورتند ذم اولور * جت اصحاب
 متصف بفضی * ان بسیار خواست بد ما * (جت ینه حاجت دیکدو
 متصف) اسم فاعل در وصف لشمس دیکدو (بفضیلت بسیار وصل
 صورتند با حرف مصاحبت فضیلت از معلق معنا شده اضافت بیانیه
 چوق فضیلت ایله دیکدو وقف صورتند) (فضی کشف سر دیکدو
 لب) (سه معنا شده در) (خواست تا حرف خطاب خواهیم فعل مضارع
 متکلم وحده سکا استرم دیکدو یا خود سکا ایلرم دیکدو یا تا کید یا خود
 ظرف) (محصول بیت) ای مفخر خلق خدا چوق فضیلتله متصف اولان
 اصحاب و یارانک حاجتی قضا ایدیی یعنی فضلائک مرادن حاصل ایدیی
 سکا دعا ایلرم مدحی مشعر در یا خود کشف راز ایله متصف اولان اصحابک
 زجر قاضی سی دعا مده سکا چوق سله استرم همجوی مشعر در (عروض)
 بو قطعه به بحر خفیه دندر فاعلاتن مفاعلتن فعلن اولور (و درین
 رباعی دیگر * یو برغری رباعی ده ده بو صنعتی مشتمل در * رباعی)
 * ای شادی عید بکام دل اع * دائم شده محبوس درین نموده مع *
 (ای حرف ندانندی محذوف ای کس که دیکدو) (شادی عید پیاپی

شادی یا حرف مصدر سرور معناسنه (بکام دل اعدایم بیسانیه و لامیه
 یا حرف مصاحبت کام مراد دیمکدر بنم اعدامک کوکلی مرانجه
 دیمکدر وصلی صورتند و قفنده (اعینه اعدادن مرخدر نصف آخر
 مساعده خطایله (دائم او فنور (شده ماضیدن قسمدر (محبوس
 مفعولی (درین مفعول فیهی (نمکده بکده ادات مکندر غم بکاتی
 دیمکدر (معذور معلوم وصلی صورتی و قفنده (مع یله دیمکدر
 (محصول بیت) ای مدوح و محبوب میرام سروری بنم اعدامک کوکلی
 مرانجه بو نمکده ده محبوس اولمشدر یعنی ذوق و صفای عید دشنامک
 استدیکی وجد او زره غمغنه عالمده اسیر قید و بنددر معذورم الخ
 یا خودای محبوب میرام سروری دشمنی مرانجه دائم بو عالمده کوکلی یله
 ینله محبوس و اسیر بند اولمشدر * ذورم براهل دل که آرای مح *
 بوسبست برسم عید از نو طمع * (ذورم صورتینده یسه بیت اولده
 وقف اولتان مع یله یله در که معذورم دیمکدر (براهل دل رانک کسر یله
 لامیه اهل دل قفنده دیمکدر (که حرف تعلیل (آزادی محبوسی مصدرک
 فاعلنه در آزادی یسی مصدر به محبوسی یاسی وحدت وصلی صورتند
 وقتی صورتند (مح دیرینه معناسنه در (بوسی یا حرف مصدر
 و تا ادات خبر رسم عید بیانیه یا حرف صله (میرام عادتجه (میم متکلم
 (طمع لغظنه مفیددر (محصول بیت) اهل دل قفنده معذورم زیرا
 میرام عادتجه بر محبوسک آزاد نفسدر سندن طبع یعنی بوا میدمه اهل
 دل بی تعیب الخ (یا خود اهل دل قفنده معذورم که اسکی آزادک
 میرام عادتجه امید اویمکدر (عروض) رباعی اوزانی معلوم
 * افضل الدین خاقانی شروانی ویرا بسبب کالی که در صناعت
 شعر داشته حسان العجم لقب کرده اند از همه شعرا در اسلوب سخن
 ممتاز است و در آن شیوه غریب بی انباز در مواعظ و حکم طریقه حکیم
 سنجایی سرده است و در آن معنی ککوئی سبقت از اقران خود برده
 و در قطعه که بر وجه مفاخرت میگوید * خاقانی مخلصی (شروان
 بر شهرک اسمیدر یا حرف نسبت (و پرا از حرف صله ا کا دیمکدر (بسبب
 یا حرف مصاحبت (کاله اضافت لامیه) یا حرف تکبیر (که حرف رابط
 صفت (در حرف طرف (صناعت شعر بیانیه صناعت صادق کسر یله

فن دیمکدر (داشته ماضیدن قسمدر و ارایدی دیمکدر) (حسان العجم
 یعنی مداح رسول اولان حسان بن ثابت رضی الله عنه حضرت تلمیذ نمشیل
 ایدوب) (لقب کرده اند تلقیب ایلشارددر) (اسلوب سخن لامیه سوز
 قاعده سنه دیمکدر) (ممتاز اسم مفعولدر افتعال بایندن اعلامعناسنه
 (آن شهره اشارتدر) (شبهه غریب بیانیه) (بی انبازه اضافت صفتیه در
 انبازاورتی دیمکدر) (شریک معناسنه) (مواعظ موعظه نك جعبدر
 (حكم حكمتك جعبدر) (طریقه حكیم سنایی لامیه طریقه اسلوب
 معناسنه در) (سپرده است سالک اولمشدر دیمکدر سنك كسریله) (آن
 معنی طریقه حكیم سناییدن عبارتدر) (کوی سبقت پیانیه سبقت تقدم
 معناسنه در) (اقران خود پیانیه) (برده بونده فامش معناسنه در
 (قطعه) یا حرف وحدت همزه حرف توسل (بروجه مفاخرت
 افتخار طریقیله دیمکدر) (میکوید دیر) (محصول ترکیب) (افضل الدین
 خاقانی شروانی رجه الله اکا شول برصکمال سبیلله که صنایع
 شعرده و ارایدی یعنی شعر فتنیده اولان کمال سبیلله اکا حسان
 العجم لقب ایلشارددر جعب شعرادن سوز قاعده سنه ممتازدر
 واول شعر طریقیله شریک سز شبهه غریبی وارددر حاصلی نظیری
 یوقدر موعظه ل سوز یلکده و حکمتلر سوز یلده حکیم سنایی بولنه
 سالک اولمشدر واول معنی ده سبقت و تقدم طوطی کندی اقراندن
 فامشدر و برقطعه ده افتخار طریقیله دیر) (قطعه) (شاعر مبدع نم خوان
 معانی مراست * ریزه خور خوان من عنصری ورودکی * مبدع
 افعال بایندن اسم فاعلدر ایجاد ایدیی دیمکدر) (نم نم دیمکدر) (خوان
 معانی بیانیه خوان سفره معناسنه در معانی معنائك جعبدر اما بونده معانی
 فن مخصوصك اسمبدر استعارات و مرایای الفاظ و صنایع قاعده سی
 انده میندر) (مرارادات تخصیص بنمدر دیمکدر) (ریزه خور وصف
 ترکیبی در ریزه اووق دیمکدر) (اووق بیبی یعنی قریلری دیوشریبی
 دیمکدر مابعدیه اضافت لامیه) (خوان من ده بویه بنم سفره مك
 اووقلری بی بیبی دیمکدر) (عنصری ورودکی سابقه ذکرلری مرور
 ایلدی) (محصول یت) (ایجاد و اختراع ایدیی یعنی نوزمین و نو مضمون
 انشاء ایدیی شاعر بنم معانی سفره سی بنمدر عنصری ورودکی بنم

سیفہ مک اوقفار بینی بینی در یعنی انلر بنم آرتیغمدن کجینی بی دیرلر
 شارحک حالتی سیرایله که ریزه خود دیمش دال ایله و آئی اثبات ایچون
 یراز مالا یعنی ژارا باقل سویلش * زنده چو نفس حکیم نام من از
 تازکی * کشتنه چو مال کریم حرص من ازانده کی * زنده زانک کسریله
 دیری دیمکدر (چو ادات تعلیل) نفس حکیم لامیه نفسدن مراد نفس
 ناطقه مجرد در (نام من ده لامیه) تازکی یا حرف مصدر کاف هادن
 حیدل تازه لکدن دیمکدر (کشته ماضیدن قسمدر اولمش معناسنه
 (چو مال کریم) چو نفس حکیم صکی (حرص اخلاق باطنیه دن
 یرذمیء نک اسمیدر) منه اضافتی لامیه اندکی یا حرف مصدر کاف هادن
 مبدل (لندک آز دیمکدر آزلقدن دیمک اولور) (محصول یت) بنم
 نام نفس حکیم کی زنده در تازه واطفتدن ناشی یعنی تلانک نفس
 ناطقه سی کالاتی تکمیلدن ناشی سلاک مجرد اتنه اعلای علین ده
 صغایاب اولدیغی کی بنم نام و شام دخی لی یوم القیمه لطافت شعرمدن
 ناشی مذکور و زنده در بنم حرص مال کریم کی اولمش در آزلقدن ناشی
 یعنی اهل کرم مثله حرص و رغبتی اولدیغی اجلدن یخشش و انعام ایله
 یکسسه نبی اولدیغی کی یشده حرص دن اثر و علامت یوقدر
 (عروض) یوقضه بحر منسیر حدندن که اصلی مستفعلن مفعولات
 مستفعلن مفعولات در جبع اجرا سنه طی کلمشدر که در دخی ساکن لر
 حذف اولوب و مفعولات جزو ثرینه کشف دخی کلوب مستفعلن لر
 طای حذف ایله مستعلن اولوب مستفعلن لفظنه تبدیل اولور مفعولات لر دن
 کشف ایله تا و طی ایله و اوساقط اولوب مفعولا اولوب فاعلن لفظنه
 تبدیل اولور (بو بحری رجزدن دخی فرض جائزدر که صدر و ابتدا
 و حشو ثانی لر سابق کی مطوی و حشو اولور و عروض و ضرب مرفوع
 اولور رفع سبب اولی حذفه دیرلر تفعیل اولوب فاعلن لفظنه تبدیل
 اولور حاصل کلام هر صورتده مفعیل فاعلن مفعیل فاعلن اولور
 * ورشید و طواط در مدح وی گفته است * رشید و طواط که سابقا
 بیان اولندی خاقانی بی مدح ده دیمشدر (قطعه) ای سپهر قدر را
 خورشید و ماه * وی سر بر خضل را دستور و شاه * ای حرف ندا
 حتادی محذوف ای کس که دیمکدر (سپهر قدر پیانیه سپهر فلک دیمکدر

قدر مرتبه معناسنه (راادات تخصیص) وی وی دن مخفف سابق کپی
 (سریر فضل بیانیه سریر اخشایدن مصنوع بر شیک اسمیدر عربده
 تخت لفظنی دخی اکا علم اتمشدر در ترکیده کرویت دیرل صدردن و پادشاه
 مسندندن عبارتندر) و غیل فضیلت معناسنه در (را حرف تخصیص
 دستور دالک ضمیمه بونده وزیر دیمکدر) (شاه معروف) (محصول یت)
 ای قدر و منزله ک خورشید و ماهی اولان کیمسه و ای فضیلت مسندینک
 وزیر و شاه ای اولان کیمسه * افضل الدین بو الغضائل بحر فضل *
 * فیلسوف دین فرای کفرگاه * افضل الدین دینک افضل دیمکدر
 (بو ابودن مخففدر بویه بیرلده اصل و منبع دیمکدر) (فضائل
 فضلاک جمیدر) (بحر بویه بیرلده کثرتدن عبارتندر) (فیلسوف
 بالاده مفصلا ذکر اوئندی) (محب حکمت و عالم معناسنه در مباحثینه
 اضافتی صفتنه در) (دین فزا وصف ترکیبدر دخی ازتیریجی یعنی
 دینه رونق و فروزیریجی دیمکدر) (کفرگاهده بویه کفری اکسایدیجی
 یعنی کفری نقصان اید یجی دیمکدر) (محصول یت) (دینک افضل
 فضیلتلر باباسی یعنی منبع و موردی و فضل در یلسی دینه رونق و یروب
 ازتیریجی و کفری اکسایدیجی عالم دیور شد و طوطا خاقانی بی
 مدح ایلشیدر * و از مقطعات و یست این دو یت * و خاقانینک
 قطعه لزندندر بو ایکن یت (قطعه) بس کن از سودای خوبان
 داشتن خاقانیا * کز سر سودا خرد را در سر آید خبری * بس یز
 دیمکدر (کن امر حاضر مفرد ایله دیمکدر بس کن یتر ایله یعنی فراغت ایله
 دیمکدر) (سودای خوبان لامیه) (داشتن افطنک مفعولیدر) (خاقانیا
 الف حرف ندا ای خاقانی دیمکدر) (کز که ازدن مخففدر) (که حرف
 تعلیل) (سر سودا سودا هوسی دیمکدر) (خرد را را اادات مفعول
 عطفک دیمکدر) (در حرف صله) (سر باش دیمکدر) (آید فعل مضارع
 مفرد غائب کله دیمکدر) (خبر کی یا حرف مصدر کافی هاء رسمیدن
 مبدل خبره بوش دیمکدر) (سرسم معناسنه) (محصول یت) (ای خاقانی
 محبو بلرک سودا سنی طوغمقیدن فراغت ایله یعنی انلره مبدل و از کل
 زیر سودا هوسندن یعنی سودا سبیلله عطفک باشنه سر عملک کلور
 و حیران و مست اولور * صورت خوبان یعنی چون بینی آینه است *

کر برون

کز برون سوروشنی دارد درون سونیرکی * صورت خوبان لامبسه
 (بمعنی باحرف ظرف (چون ادات تعلیل (بینی باء تا کید ایله فعل
 مضارع مفرد مخاطب کوره سین دیمکدر (که حرف تعلیل (برون
 طشره دیمکدر (سو جانب معناسنه در طشره جانبندن دیمکدر
 (روشنی باحرف مصدر آبدنلق دیمکدر (درون سو ایچ جایی دیمکدر
 (تیری یا حرف مصدر کاف هادن مبدل تیره بولائق دیمکدر کدرت
 معناسنه (محصول بیت) محبو بلرک صورتی چونکه کورر سین آینه در
 زبرا طشره جایی طاهری بجلا وروشن وایچ جایی مغیر ویمکدر در
 * ووبرا مثنویست تحفه العراقین نام واین چند بیت از مفتوح آنست *
 ویرا اداات تخصیص وی خاقانی بهراجعدر (مثنوی بیان اولنسدی
 باء ثانی حرف وحدت (تحفه هدیه معناسنه (عراقین عراقك تنبیه می
 پری عراق عرب که بغداد در وبری عراق عجم که اصفهاندر اول بمالک
 وصفنده و حال و شانی حقنده انظم ایلشدر بود یارده نابی مرحومک
 تحفه الحرمینی کی (محصول ترکیب) و خاقانینک پر مثنویسی واردر
 تحفه العراقین نامنده و بوبرقاج بیت انک او ایلنسدیدر (مثنوی)
 ماییم نظار کان غمناک * زین حقه سبز و مهره خالک * ما ضمیر متکلم
 مع الغیر (بیم ادات خبر متکلم مع الغیر بز دیمکدر (نظار کان غمناک
 موصوفک صفتیه اضافتیدر نظاره سیر و تماشا معناسنه در کاف
 هاء رسمیدن منقلب الف نون ادات جمع سیر جیلر دیمکدر (غم معروف
 (نالک ادات نسبتدر غلی دیمکدر (زین ازین دن محققدر (حقه سبز
 موصوفک صفته (حقه دیو حقه بازک شکل مخروطی آلت مخصوصه سنه
 دبر لمراد خیمت مناسبتله فلک در (سبز یشل دیمکدر (مهره خالک
 حقه سبر کی (مهره میلک ضمیمه کاغدی شفاف و قلم کیر ایتک ایچون
 یلوردن و سارندن مصنوع آتدر والا زنه دخی دبرلر اما بونده حقه باز
 یوارلخی معناسنه در که زمیندر (محصول بیت) بویشل حقه کی اولان
 سموات و طیراق مهره کی اولان ارضدن غلی سیر جیلر ز یعنی افلاک
 وزمینک حالات عجیبه سندن مضموم اولان سیرجی بز حاصلی حقه بازک
 حقه و مهره سنی سیردن هر کس صفایاب اولور بز دهرک لب
 و شهبده سین تماشا ایله مضموم و مضموم و پرغم و غصه و مکدرز * کین

حقه و مهره نایب اند * سرکبسه عمر می کشانند * کین که این دن مخففند
 (که حرف تعلیل (تا حرف نوبت (بجای با حرف ظرف (نون دال ادات
 جمع خبر برنده درلر دیمکدر (سرکبسه عمر بیانیه عمر سرکبسه سنی یعنی
 اغزینی دیمکدر (کشانند فعل مضارع جمع غائب آچارلر دیمکدر
 (محصول یت) یت اولک تعلیلدر بو حقه باز دهره نظاره دن
 غنا کم زیرا بو حقه و مهره برنده اولدیغی مدته یعنی ثابت اولدیقه
 عمر سرکبسه سنی آچارلر افنای عمر ایدرلر * وین طرفه که در بساط
 فرمان * مهره زمست و حقه کردان * طرفه طانک ضبیله عجیب
 دیمکدر (که حرف بیان (بساط فرمان بیانیه بساط دوشمه دیمکدر
 فرماندن مراد فرمان الهیدر فرمان الهی دوشمه شده یعنی حق جل
 و علائک امریله دوشمش وجه ارضه دیمکدر (مهره یولورلیق دیمکدر
 (زمن زانک فنی و میح کسر یله کنورم دیمکدر (معقد معاسنه
 (کردان صفت مشبهه دونه کن دیمکدر (محصول یت) و بو عجبدر که
 فرمان الهی بساطنده مهره که مراد وجه ارضدر معقد در یعنی
 حرکتی یوقدر و حقه یعنی آسمان دونه کن یعنی مخرکدر مع هذا که
 امر بالعکس اولملی ایدیکه حقه بازلر اکثری بوارلغی مخرکدر
 * خود بوالعجبان مخرکارند * که قائم و گاه قندز آرند * خود ادات
 تأکید (بوالعجبان مخرکار موصوفک صفت اضافه فیدر الف نون
 ادات جمع بوالعجب مقدمات بیان اولندی مخرکار ترکیب توصیفدر
 مخرایشلی یعنی ساحر دیمکدر (نون دال ادات جمع خبر (که فتح کاف
 بوهام اصلیه الیه گاهدن مخفف (قائم معروف بریاض حیواندر در بسی
 مقبول کورکدر (قندز قافک و دالک ضمیر یله برسیاه حیواندر که اکثر
 صوده کز صوموری دیرلر (آرند فعل مضارع جمع غائب کنورلر
 دیمکدر (محصول یت) خود بوالعجب ساحرلر در که گاهی قائم و گاهی
 سمور کنورلر یعنی حقه باز طغارجفندن درلودرلو عجایبات سیر
 لایندردیکی کی حقه باز عالم کاه قائم و گاه قندز چقارلر مراد اجتماع
 ضعیفین ایدر که کایجه کاه کوتدز کاه صفا و کاه کدر و کاه سرور و کاه غم
 و کاه ذوق و کاه ماتم و کاه وصل و کاه هجر و کاه نوش و کاه نیش و کاه
 بیس و کاه عسر * وقتست و قندرسر آید سیلاب عدم بسر دراید *

وقتست وقتدر دیمکدر (که حرف بیان (در سراید تمام اولفتدن
 کایتدر (سیلاب سیل صوبی دیمکدر (عدمه اضافت بیانیه (بسر
 باحرف صله (در آید کله دیمکدر (محصولیت) وقتیدر که وقت تمام
 اوله عدم سیلابی باشه کله حاصلی وقت عمرک تکمیلی زمانیدر عدمک
 ظهوریدر * وقتست این چهار حال * بنهند محفه مه وسال *
 چهار حال عناصردن کایتدر (بنهند بیه تأکید ایله فعل مضارع
 جمع غائب قویه لر دیمکدر (محفه معلوم (مه وساله اضافت بیانیه
 (محصولیت) وقتیدر بوعناصرار بعه حالیه مه وسال محفه سنی
 قویه لر یعنی براغده لر یعنی وجود انسان که عناصرار بعهدن مرکیدر
 وقتیدر که حامل اولدینی روحی براغوب آیلری وکونلری ترک ابتدیره
 دار آخرته کتمک و ترک حل ثقیل دنیا اتمک وقت وزمانیدر * وقتست
 که مر کبان انجم * هم نعل بیفکنند وهم سم * مر کبان انجم بیانیه
 بلدز مر کبلری دیمکدر زیرا بنجومک هر بری بر شکله اولدیغندن
 مر کبه تشبیه ایلدی باخود اضافت لامیه بلدزک مر کبلری دیمکدر
 زیرا بر صورتده وافر بلدز مر کوزدر اول بلدزک ترتیبی تصور ایله
 صورت حاصل اولور مر کب اول صورتلر اولمش اولور باخود مر کبدن
 مراد بروج اثنی عشردر که نجوم سبعة اول بروجه بنزل (هم ادات
 تأکید (نعل معروف (بیفکنند بیه تأکید ایله ویا، منقلب ایله فعل
 مضارع جمع غائب براغور لر دیمکدر (هم ادات عطیف (سم طرناق
 دیمکدر (محصولیت) وقتیدر که انجم مر کبلری هم نعلنی هم طرناغنی
 براغده لر یعنی دوکه لر (عرض) بومثنوی بحر هزج مسدسند که
 صدر وابتدا اخرج حشور مقبوض عرض وضرر محذوف مفعول
 مفاعیلن فعولن اولور * فخر جرجانی رحمه الله از اماتل وافاضل
 روز کارست میران کمال وفضل ووقت شعر وی کتاب وپس ورامین
 است وآن درین روز کار مهجور وناپاب واین چندیت از مواضع
 متعدد ازان کتابست * اماتل امثلک جمعی خیرلور دیمکدر
 (افاضل افضلك جمعی (روز کاره اضافت لامیه (میران ترازو
 دیمکدر کاله اضافت لامیه (فضل کاله معطوف (دقت شعر
 مصدرک مفعولنه در (شعرک ویه لامیه میران مبتدا کتاب وپس

(و رامین خبری و یس بر عاشق اسمی در رامین محبوبه نك علمی (آن
 کتا به اشارت در (مهجور و نایاب عطف تفسیر پدر (محصول ترکیب)
 فخر جرجانی رحمه الله زمانه نك خیر اولزند در و افضل لرزیدن در کمال
 فضل نك و شعره دقت نك میرانی یعنی دلیل و نمونه سی کتاب و یس
 و رامین در و اول کتاب بوزمانه ده مهجور و نایاب در و بوبرقاج بیت اول
 کتابك مواضع متعدده سه دندر (مثنوی) خوشست این نکته از کینی
 شناسان * که باشد جنك بر نظاره آسان * خوشست خوشدر دیمکدر
 (کینی شناس و صف ترکیب در عالمی بیلیجی یعنی احوال عالمه واقف
 دیمکدر (الف نون ادات جمع) (که حرف بیان) (باشد فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر (جنك فاعلی) (بحرف صله) (نظاره
 سیر جی دیمکدر (محصول بیت) احوال عالمه واقف اولر لردن بونکته
 خوشدر که جنك سیر جی به قولای اولور یعنی جنك سیر جی به آسان
 کلور دیدگری نکته غایت ایله خوشدر * مرا آن طشت زرین نیست
 درخور * که دشمن خون من پند بدودر * مرا را ادات صله بکا
 دیمکدر (طشت زرین لامیه طشت لکن دیمکدر (زرین یا حرف
 نسبت نون حرف تأکید التون لکن دیمکدر (درخور لایق معناسنه در
 (که حرف رابط صفت) (خون من لامیه بنم فانی دیمکدر (پند
 فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر (بدو یا حرف ظرف مابعدنده
 اولان در بونی تا کبد در دال همزه دن منقلب او طشته راجعدر
 (محصول بیت) بکا اول التون لکن لایق و لازم دکل که دشمن بنم فانی
 انده کوره درخور فتح خا ابله اولد یعنی بلین مصراع تأیید در و پردیمش
 بحب لایقسن خور آدم ایش * نباشد مار را بچه بجز مار * نیارد
 شاخ بد جز تخم بد بار * نباشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولمز
 دیمکدر (مار را ادات تخصیص) (بچه یاوری) (بجز یا حرف تأکید جز
 غیری دیمکدر (نیارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قادر اولمز دیمکدر
 (شاخ بد بیانیه برامز شاخ دیمکدر (تخم بدده بویله برامز تخم دیمکدر
 (یار حاصل و میوه معناسنه در (محصول بیت) مارك مار دن غیری
 یاور بسی اولمز برامز شاخ برامز تخم دن غیری میوه و محصوله قادر
 دکل در * نباشد خوش سفر در تندرستی * نکرتا چون بود در ریخ

وسستی * تن درست صحیح دیمکدر (با حرف مصدر) (نکر فعل امر مفرد
مخاطب باقی دیمکدر) (آادات تعلیل) (چون نیجه دیمکدر) (بود فعل مضارع
مفرد غائب اولور دیمکدر) (سستی یا حرف مصدر) (محصول بیت)
تندرستلکده سیرایله باقی نیجه مشقت ورنجده اولور یا خود کنشکلکده
نیجه اولور یعنی صحت وجودده سفر شاق ایکن حالت ضعفده اشق
اولدیفن ادراک ایله * کل ترکس نکو باشد بدیدن * ولیکن تلج باشد
در چشیدن * کل ترکس بیانیه ترکس چیچکی دیمکدر (نکو ایود دیمکدر
(باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (بدیدن یا حرف ظرف
دیدن مصدر در کورمک معناسنه کور مکملکده دیمک اولور) (لکن
آادات استدراک) (تلج آجی دیمکدر) (در حرف ظرف) (چشیدن مصدر در
طامق معناسنه) (محصول بیت) ترکس چیچکی یا قفلقه کوزل اولور
یعنی کور و نشده کوزلدر ولیکن طامق قفلقه آجی اولور یعنی طبعی
ناخوشدر حاصلی هر ظاهری کوزل اولان باطنی دخی خوش دکلدر
* کاه بوده بر مردم نهفتن * بسی نیکو تر از نابوده گفتن * کاه بوده
بیانیه اولمش کنه می دیمکدر (بر حرف صله) (مردم خلق دیمکدر
(نهفتن مصدر در کبر ملک معناسنه) (در بسی جوق دیمکدر) (نیکو تر
اعلارک دیمکدر) (نابوده اولمش دیمکدر معدوم معناسنه) (گفتن مصدر
سوئیلک معناسنه) (محصول بیت) اولمش کنه می یعنی اشتیوب فعله
گفتن دیمک کاه می خلقه کبر ملک معدوم اولان شیئی سوئیلکدن جوق
اعلاد در حاصلی خلقه بهتان ایملکدن کنندو کاه می سروا خفا ایملک اولی در
مثال یاد شده چون آتش آمد * بطبع آتش همیشه سرکش آمد *
مثال یاد شده لامیه (چون آدات تشبیه) (آمدلر آدات خبر معناسنه درلر
(بطبع یا حرف ظرف) (همیشه دائماً دیمکدر) (سرکش علوی دیمکدر
(محصول بیت) (پادشاهک مثالی آتش کییدر آتش طبیعنده عطاویدر
پادشاهلرک علوی و غضوب اولمق قلمری لازم کلور * اکمر بازور پیل
و بطبع شیری * ممکن با آتش سوزان دلیری * اکمر آدات شرط) (یا حرف
ظرف) (زور قوت دیمکدر) (پیل یا خطاب مقدر در) (شیری یا حرف
خطاب) (مکن نهی حاضر مفرد ایمله دیمکدر) (با آتش یا حرف صله سوزان
صفت مشبهه یا فحی دیمکدر) (دلیری یا حرف مصدر دلیر به دلیر

دیمکدر (محمول بیت) اگر زورده قبل ایسک و طبیعتده ارسالان
 ایسک ده باقیچی آنشه بهادرلق ایله حاصلی پادشاهلره ییکتنلک اولمز
 (عروض) یوقطعه بحر هزج مسدس محذوفدر که مفاعیلن مفاعیلن
 فعولن اولور * ظهیرالدین فاریابی وی از مشاهیر جهانست و افضل
 دوران تمام دیوان او مطبوع و مقبولست بلطافت و سلاست سخن
 او هیچ کس نیست دیوان وی مشهورست و اشعار وی بر زبانها
 مذکور در دولت اتابک ابو بکر تریتها یافت شی در مجلس وی این رباعی
 بگفت * مشاهیر مشهورک جعیدر (جهانه اضافت لامیه) (افاضل
 دورانده بویه دیوان اوده بویه) (مطبوع طبیعتده موافق دیمکدر
 (بلطافت باحرف ظرف) (سلاست سخن اولامیه زرد) (دیوان وی ده
 بویه اشعار وی کذلک ضمیر بر مجموعی ظهیره راجعدر) (بحرف ظرف
 (زبانها اداات جمع دللرده دیمکدر) (دوات اتابک لامیه ابو بکر
 سعدینک ممدوحی اولان سعدیک باباسی ابو بکر ابن سعد بن زنگیدر
 اتابک بوسنغک اسمیدر که جله سنه اتابکان دیرل آل عثمان دیدکلری
 کی) (تریتها اداات جمع تریدر دیمکدر) (یافت فعل ماضی مفرد
 غائب بولدی دیمکدر) (شی یا حرف وحدت مجلس وی لامیه
 (محمول ترکیب) ظهیرالدین فاریابی رحمه الله اول جهانک
 مشهورلرنددر و دورانک فاضلرنددر انک دیوانی تمام طبیعتده موافق
 و مقبولدر انک سوزینک لطافت و سلاستده هیچ کیسه یوقدر انک
 دیوانی مشهور و شعرلری دللرده مذکوردر اتابک ابو بکرک دولته
 تریدر بولدی بر کیجه انک مجلسنده بور باعی بی سولدی (رباعی)
 ای ورد ملائکه دعای سرتو * سرنیست زمانه را بجای سرتو *
 ای حرف ندا منادی محذوف ای شاه دیمکدر (ورد ملائکه لامیه
 ورد اولک کسرله موام ذکر دیمکدر) (دعای سرتو لامیه زرد سر
 بونده وجود و ذات معنائه در باش اشرف اعضا اولد یغندن جله
 وجود کیدر (سر بونده سودا دیمکدر) (زمانه را اداات تخصیصی
 زمانه نک دیمکدر) (بجای سرتو بجای بونده مصاحبت معناسین افاده
 ایدر سنک باشک ایله دیمکدر (محمول بیت) ای پادشاه سنک وجودک
 ملائکه نک وردیدر یعنی سنک وجودیکه ملائکه دعا ایدرلر زمانه نک

سنگ باشك ايله سوداسی بوقدر یعنی ضرر و زیانه وسوء قصده حد
 وزهره سی بوقدر * بادشمن تو نیام شم شیر نو گفت * سردل من باد
 قضای سر نو * با حرف صله (دشمن نو لامیه) نیام شم شیر نوده بویه
 نیام نو نك كسر یله قین دیمكدر غلاف معناسنه (سردل من ده لامیه لر در
 بنم کوكلک سری دیمكدر که مراد شم شیر در در و ننده اولان سرا و در
 سر بونده سبتك كسری و راء مشده ايله در (باد امر غائب اولسون
 دیمكدر) قضای سر نوده لامیه لر در سبتك باشكك قضای دیمكدر
 (محصول بیت) سنگ دشمنکه قلیچیکك قینی دیر نیم کوكلک سری یعنی
 در و ننده پنهان اولان شم شیر سنگ باشكك قضای اولسون (عروض)
 بور با عینك صدر و ابتدای اخر حبشوا و الیه قبوض ثانیلر مکفوف
 عروض و ضرب محبوب مفعول مفاعیلن مفاعیل فعل اولور * بفرمود
 تا هزار دینار زر سرخ هم در مجلس نثار او کردند بر اثر این رباعی
 دیگر گفت * اثر کسر همزه ايله عقب معناسنه در (محصول ترکیب)
 تا تاك ایوبکر بیوردی تا کیم یسك قزل التون ینه اول مجلسده
 تا کا صاحبو ایلدیلر انك عقبنده بر رباعی دخی سوبلیدی (رباعی)
 شاهان ز تو کار ملک و دین یا نسفت * وز عدل تو جان ظلم و فتنه
 بر مقست * شاهان الف حرف ندا (کار ملک لامیه) بلنسق یا حرف
 مصاحبت نسق نو نك و سبتك فتحه لر یله مساوی دیمكدر (عدل تو
 لامیه) جان ظلمده بویه در (رمق فتحه بنه یقیه روحه دیر لر بونده
 تمام اوله دن کایتدر) (محصول بیت) ای پادشاه سندن ملک و دینك
 ایشی مساوی و موزوند یعنی امور دین و امور مملکت سنگ عدل کدن
 انتظام بولمشدر دخی سنگ عدل کدن ظلم و فتنه نك جانی رمقندیر
 یعنی جان چکشور حاصلی ظلم و فتنه دیار عدمه گتمشدر * در عهد تو
 برافضی و سنی باهم * کردند موافقت بو دیگر حقست * عهد تو لامیه
 (دافضی اغاذ ما الله حاشائهم حاشا شیخین افندیلر یمزه سب ایدنلر در
 خدا لهم الله) سنی رسول الله و اصحاب کریم اثرینه اقتفا ایدنلره
 دیر لر (باهم یله دیمكدر) (کردند فعل ماضی جمع غائب ایلدیلر
 دیمكدر) (موافقت مصدر در او یغونلق معناسنه) (که حرف رابط
 صفت) (بو بکر توریه طریقیله یا حضرت ایوبکر رضی الله عنه اوله

یا پادشاه ابوبکر بن سعدی اوله (محصول بیت) سنک زمانکده
 رافضی و سنی بیله موافقت ایلدیلر که ابوبکر حق قدر دیو یعنی روافضک
 خالی مذکور کی ایکن سنک بیم تیغ کدن سنی به موافقت ایلدیلر
 و حقیقتکی اقرار ایلدیلر یا خود ایکبسی دخی سنی پادشاهلغه قبول
 ایلدیلر (عروض) بور باعی دخی عینله سابق کیدر * و از لطایف
 و بیست این چند بیت بر اسلوب مثنوی * و ظهیرک لطایفات
 و مطایبات ندر بور قاج بیت اسلوب مثنوی اوزره (مثنوی)
 عالمی بر فراز منبر گفت * که چو پیدا شود سرای نهفت * عالمی
 یا حرف وحدت (بر حرف استعلا) فراز بالا دیمکدر (منبره اضافه)
 لامیه (که حرف بیان) چو ادات تعلیل (پیدا ظاهر دیمکدر
 (سرای نهفت بیانیه کیر لو سرای دیمک که مراد آخرتدر یا خود
 مکانی کور دیمی وقت که حالت نزعدر) بومعنی درد و کتی معناسنه
 ملائمدر (محصول بیت) بر عالم منبر بالاسی اوزره دیدی که چونکه
 آخرت ظاهر اوله یعنی حشر و نشر اوله یا خود حال غرغره واقع
 اولوب محلی ککندویه ظاهر اوله یعنی شقاوت و سعادت یلنه
 * ریشهای سفید را ز کلاه * بخشد ایزد بر ریشهای سیاه * ریشهای
 سفید موصوفک صفته اضافتدر ها ادات جمع ریش صقال دیمکدر
 سفیداق معناسنه در (را ادات مفعول) بخشد فعل مضارع مفرد
 غائب بغشلدیمکدر (ایزد اسماء الله دندر) بر ریشهای سیاه سابق کی
 یا حرف صله (محصول بیت) نگاهدن اق صقالی ری یعنی کلاه ایچنده
 صقال اغاردنلری حق سبحانه و تعالی قره صقالی ره بغشلد یعنی کج
 اولان صلحایه بغشلد یا خود حالت نزعد اطراف واکافنده اولان
 اولاد و اقر با سنک آه و فریاد و عاری سبیلله عفو و مغفرت ایدر
 * باز ریش سیاه روز امید * باشد اندر پناه ریش سفید * باز به
 دیمکدر (روز امید بیانیه قیامتده دیوان الهیدن عبارتدر) (محصول بیت)
 بنه سیاه صقال قیامتده اق صقالین جایه سنده اولور حاصلی حق جل
 و علا قیامتده بعض اق صقالی قره صقاله و بعض قره صقالی
 اق صقاله کمال رأفت و رحمتدن بغشلسه کر کدر دیو بر واعظ منبرده
 سویلر دی * مردکی سرخ ریش حاضر بود * دست در ریش

زده چو این بشنود * مردکی با حرف وحدت کاف حرف تصغیر
 بر آدم جکر دیمکدر (سرخ ریش صفتی قوم را که صفتی دیمکدر
 (بشنود فصل ماضی مفرد غائب باه تا کید ایله ایستدی دیمکدر
 (محصول بیت) بر قوم زال صفاللی آدم جکر حاضر اییدی البنی صفالینه
 آوردی چونکه بو کلامی ایستدی یعنی بو کلامی ایستدی کی البنی
 صفالینه تا سفانه آوردی * گفت ما خود درین شمار نیلیم * درد و کبی
 هیچ کار نیلیم * ماضیه منکلم مع الغیر بز دیمکدر (خود ادا تا کید) در
 حرف ظرف (شمار صابی دیمکدر) نیلیم دکلز دیمکدر (کیتی عالم معناسنه
 هیچ کار با حرف ظرف (محصول بیت) سرخ ریش دیدی بز بوصفی ده
 دکلز ایکی عالمده هیچ برایشیده دکلز یعنی سفید ریش دکلز که دعای
 ویش سیاه ایله دنیان آخره مغفور از حالت ایده لم سیاه ریش دکلز که
 آخرته حساب خدای متعال یزی آق صفاللی ره بقشلیوب انبارک
 جایه سینده خلاص اولم لم خلاصه ایکی عالمده ده رایشه برامرز
 (عروض) بوشنوی بحر خفیه قد ندر که فاعلاتن مفاعلاتن فاعلن اولور
 * و کمال وی در شعر بمثابة ایست که شعرای مقدم بمیان وی و انوری
 و ترجیح یکی بر دیگری اختلاف داشته اند چنان که بعضی بر سبیل
 استفسار از بعضی گفته اند * کمال وی لامیه (بمثابه با حرف وحدت
 همزه حرف توسل با حرف ظرف) بمثابة بونده مرتبه دیمکدر (که
 حرف بیان (شعراي مقدم بآینه اسکی شاعر دیمکدر) بمیان وی
 با حرف ظرف اضافت لامیه وی ظهیر را جعده و ظهیرک بینی ایله
 (و انوری انورینک بینی دیمکدر) ترجیح یکی مصدرک مفعولیه
 اضافتیدر برینی ترجیح و تقدیمده دیمکدر (بر دیگری با حرف تکبر
 آخرک اوزرینه دیمکدر) داشته اند ایلشورد دیمکدر (بعضی با حرف
 تکبر) بر سبیل استفسار پآینه سؤال طریق اوزره دیمکدر (محصول
 ترکیب) و ظهیرک شعرده کالی بر مرتبه در که اسکی شاعر ظهیر ایله
 انورینک بیننده و برینی آخره ترجیحده اختلاف ایلشورد تحلیلیم که
 بعضی سی بعضی بندن استفسار طریق اوزره دیمشورد (قطعه)
 * ای آن زمین و قار که بر آسمان فضل * ماه نجسته پکر و خورشید
 منطری * ای حرف ندا (آن مرسل الیه اولان کسه اشارتدر) زمین و قار

بیانیه بمکین بری دیمکدر (که حرف رابط (آسمان فضل بیانیه
 فضل کوئی دیمکدر (ماه نجسته پیکر بیانیه نجسته پیکر مبارک صورتلی
 دیمکدر (خورشید منظرده بویله کفش منظرلی دیمکدر منظر بونده
 چهره دن عبارتندر (یا حرف خطاب (محصول بیت) ای اول زمین
 وفاراولان کیمسه که فضیلت کوئی اوزره مبارک صورتلی ماه وکونش
 یوزلی سین بوصفت ایله متصف اولان * قومی زناقدان سخن گفته
 ظهیر * ترجیح میکشد پراشعار انوری * قومی یا حرف وحدت
 (ناقدان سخن بیانیه (ناقد صراف دیمکدر سوز صرافلرندن دیمک
 اولور یعنی سوزک اعلالودونی فرق و تمیزه قدرتی وانلر (گفته ظهیر
 لامیه (محصول بیت) سوز صرافلرندن بر قوم ظهیرک گفته سنی
 انور یتک اشغاری اوزره ترجیح و تقدیم ایلدیلر * قومی دگر برین سخن
 انکار میکند * فی الجمله در محل نزاعند داوری * فی الجمله حاصل کلام
 دیمکدر (محل نزاع بیانیه (نون دال ادات جمع خبر (داوری (یا حرف
 نسبت یا خود مصدر به اول وقت برکن مقصدراولور داوره منسوب
 یعنی دعوی دیمکدر (یا خود حاکم ایله دیمکدر (محصول بیت)
 قوم آخر بوسوره یعنی ظهیری ترجیح انکار ایلر حاصل کلام دعوی
 محل نزاعده در یا خود محل نزاعده درل سن حکم ایله حاکم اول
 * ترجیح یک طرف توبدیشان نما که هست * زیرنکین حکم توملک
 سخنوری * ترجیح یک طرف مصدرک مفعولنه در بطرفی ترجیح دیمکدر
 (بدیشان یا حرف صله (دال همزه دن متقلب ایشان ضمیری ظهیر
 وانوری به راجعدر (انما امر حاضر مقدر کوستر دیمکدر (که حرف
 تعلیل (هست ادات خبر حکم توبه مقید زیرنکین حکم تولا میه لدر
 سنک حکمک نکینتک التند دیمکدر (نکین یوزک قاشی کال حکمه
 مستعملدر (ملک سخنوری بیانیه سخنور و ادات نسبت یا حرف
 مصدر شاعرک دیمکدر (محصول بیت) سن انلره یعنی انلر حقند
 برطرفی ترجیح کوستر زراشاعریک لک مله یعنی اقلیم سخنوران سنک
 حکمک نکین التنددر * و امام هر وی در جواب وی گفته است * و اما
 هر وی انک جوابنده دیمکدر (قطعه) ای سالک مسالک فکرت درین
 سؤال * معذور نیستی بحقیقت چو بنکری * مسالک مسلکک جمیدر

(سالك مسالك فاعلك مفعولنه اضافيد ر) مسالك فكرت پيانه اي
فكرت مسلكر ينك سالكی (بحقیقت باحرف مصاحبت چو ادا ت فعليل
(بكری باء تا كيد ايله فعل مضارع مفرد مخاطب نظر ايله سين ديمكدر
(محصول بيت) اي فكرت مسلكر ته سلوك ايدیجی بوسؤالده معذور
دكسين چونكه حقیقت ايله نظر ايله سين یعنی حقیقت حاله نظر
اولند بیگی عندك مفعول دكدر * تمیز راز بعد تناسب درین
دو طور * هیچ احتیاج نیست درین شرح کستری * (تمیز تفعیل بائیدن
مصدر درایموق و فرق ایتك معناسنه) بعد تناسب مصدرك فاعلنه در
بعد باتك صیغه او زاقاق معناسنه در تناسب مناسبت معناسنه در
شرح کستری) و صفت کیدر شرح بسط ایدیجی دیمكدر (باحرف
مصدر (محصول بیت) بویکی طور ده اولان بعد مناسبت دن ناشی
فرق ایتك شرح کستری لکه حاجت یوقدر حاصل فرقی بائیدن
مستغیدر زیر ایتلرند اصلا و قطعاً مناسبت یوقدر * کین مجر است
و آن مجر این نور و آن چراغ * این ماه و آن سنبل و این حور و آن پری *
این لر (انوری به) آن زطهره اشان دیر (محصول بیت) شرحه حاجت
دکل که یوانور نلکه شعری مجره در و طهره سخنی سحر در و یونور
اول چراغدر بوماه اول بلددر و یوحوری اول پریدر حاصلی تصاویر
کلی ظاهر در * و دیگری گفته است در جواب همان * (قطعه)
بر غیر یسی بر خوبنده ا سوال ضمینه اولان قطعه نك جوابنده دیمكدر
(قطعه) * هر میتدیکه یسیده ترجیح می نهد * شعر ظهیر بر سخن پاك
انوری * (میتدی بر فیه یکی باغلین کینه به دیو لر) که حرف بیان
یسیده (عیب دیمكدر) می نهد فعل حال مفرد غائب قور یعنی ایلر دیمكدر
شعر ظهیر (لامیه) سخن پاك انوری موصوفك صفتنه و لامید انور ينك
پاك اولان سوزی اوزره دیمكدر (محصول بیت) هر میتدی که عیب
ترجیح ایلر ظهیرك شعری انور ينك پاك شعری اوزره * مانند بدان
کروه که نشناختد باز * اچیلر موسوی را از سحر ماضی * (ماند
فعل مضارع مفرد غائب بکر تر دیمكدر) بدان باحرف صله دال
هرینه دن متقلب (کروه طائفه معناسنه در) که حرف رابط صفت
نشناختند فعل نفی ماضی مفرد غائب اکلید یلر دیمكدر (باز ادا ت تا کید

انجازه موسوی) لامیه یا حرف نسبت را اذات مقول حضرت موسی به
 منسوب اولان مجزه لری دیمکدر (صحر سامری لامیه سامریک
 سحرندن دیمکدر قصه سی معلوم (محصول یت) طهری انوری اوزره
 ترجیح ایلیتلر شول گروهه بکرز که موسی به منسوب اولان انجازی
 سامریک سحرندن فرق ایده مدیلر یعنی صحر سامری ایله صحر ناموسی
 علیه السلامی فرق و تمیز ایده مینلره بکرز طهری آنوری به ترجیح
 ایندلر (هروض) بوقطعات سوال وجواب بحر مضارع آخر بندر که
 مقول فاعلات مفاعیل فاعلن اولور * نظامی رجه الله وی از کجه است
 و فضائل و کمالات وی روششن احتیاج بشرح ندارد آن قدر لطایف
 و دقائق که در کتاب پنج کج درج کرده است کس را نبصیر نیست بلکه
 مقدور نوع بشر نیست و بیرون ازان کتاب لزوی شعر کم روایت کرده اند
 و این غزل از سخنان ویست * کجه کاف بحکم فحیله بر شهرک
 اسیدر که جد حضرت عالم پناه ظل الله سلطان سلیم عالی جاه جنت
 مکان سلطان احمد خان حضرت لری آبادی شرح سرانندن استقلال
 ایلشدر (کائنات وی لامیه) روشن ظاهر معنایه در (بشرح باحرف
 صله ندارد فعل فی مستقبل مفرد تأنیث بوده مجرد تعبدن عبارت
 بو قدر دیمکدر (قدر فافک و دالک فحه لریله مقدار معنایه در
) که حرفی رابط صفت (پنج کج دیدو کی بو حوالی ده تجسه نظامی
 دیوشهر تیادر (کسی را از حرفی صله) مقدور قدرت ضعیف است نه در
 بیرون) خارج دیمکدر (محصول ترکیب) نظامی رجه الله اول کجه دندر
 و آن فضیلت لری و کمالاتی ظاهر در شرح احتیاجی بو قدر اول قدر
 اطایف و دقائق که پنج کجند درج ایلشدر کیمسه به مبسر دکلدر بلکه
 مقدور نوع بشر دکلدر و اول کایدن خارج اندن شعر از روایت
 ایلشدر و بو غزل الله سوز لرندند (غزل) جو بچو محنت من زان
 رخ کندم کونمت * که همه شب رخ چون کاهم ازان پر خونیت *
 جو) ارپه دیمکدر فتح جیم ایله جو بچو بونده دانه دانه دیمکدر که
 زاکندن کایتندر (محنت من لامیه) (رخ کندم کون موصوفک صفتنه
 اضافتیدر) کندم کون تر صکیب توصیفی در بقدای رنگی اسمر
 دیمکدر (که اذات تعلیل (رخ چون کاهم) موصوفک صفتنه در

(چون ادات تشبیه) گاه کاف عربیله همان دیمکدر (میم ضمیر منکلم)
 (خون قان دیمکدر) (محصول بیت) دانه دانه آبرو ابرو بنم محتم اول
 بغضدای رتکلی یعنی اسمریوز نندر زیرا یتون کیجه همان کپی صاری
 اولان بکاتم اول سیدین پر خوندر (جو کندم گاه مراعات نظیر در
 دانه کندم اوسنبل تر دارد بار *کترین خوشه اوسنبله* کردونست *
 دانه* کندم اویاتیه ولامیه انک بغدادی دانه می مراد خالد (سنبل تر
 بیافیه تر تازہ دیمکدر تازہ سنبل دیمک اولور مراد زلف دلاو برذر یا خود
 صقال) دارد اثباتدن عبارتندر وارد دیمکدر (بار میوه و حاصل
 معناسنه در (کترین کم ناقص و دون معناسنه در ترادات تفصیل یا
 حرف نسبت تون ادات تا کید) (خوشه بشق دیمکدر) (اویه اضافت
 لامیه او ضمیر باره یا دانه به را جمعدر) (سنبله* کردون لامیه سنبله بروج
 اثنی عشر عددن پر برجک اسمیتدر اهل رصد شکلی استخر اجدہ بشق
 شکله تشبیه ایتد کلرندن سنبله دیو تشبیه ایتد کلردر (کردون فلک
 معناسنه در) (محصول بیت) انک بغدادی دانه می یعنی وجهنده اولان دانه
 خالی تازہ سنبل حاصل ایلرک ادنی بشق سنبله* کردوندر بویتده دخی
 سنبل و سنبله صنعت اشتقاق ینه خوشه سنبله ترادخدر تشبیهات کندمی
 خاله و سنبل تری زلفه تشبیهی تشبیه بلیغ طریق ایلہ در *من نخوردم
 براز و صبرم از و کندم خورد * کز بهشت در او چشم رهی بیر ونست *
 نخوردم فعل تخی ماضی منکلم و حده یمدم دیمکدر (بر میوه دیمکدر
 (خورد فعل ماضی مفرد غائب یدی دیمکدر) (کز که ازدن مخفف که
 حرف بیان) (بهشت در او بیاتیه ولامیه) (چشم رهی لامیه چشم امید
 معناسنه) (رهی باء اصلیه ایلہ قول دیمکدر) (بیرون خارج معناسنه
 (محصول بیت) بن اول جاناندن میوه یمدم صبرم اندن بغدادی یدی
 زیرا انک قبوسی جئنسدن بنده انک امیدنی خارجدر یعنی بنم نه حدم
 وار ابدیکه باغ جاناندن میوه یم صبرم تحمل ایدہ مدی بغدادی یدی
 قباح صبرکدر زیرا قولک امیدنی انک قبوسی جئنسدن خارجدر
 حاصلی قول خارجدن تخی ایلرکذک بوندهده بغدادی و بهشت ذکر
 مراعاتدر * از رازوی دوزلفش چو جوی مشک خرم * کندی خواهم
 افزون که سخن موز ونست * رازوی دوزلف بیایه راز و معروف

(شین ضمیر مجزویه راجع در (چو ادا ت تعلیل (جوی با حرف وحدت
 (خرم فعل مضارع متکلم وحده (کندی با حرف وحدت (کندم
 بونده شول در همدن عبارت در که ترکیده دخی بغدای دیرل (خواهم
 واور سمله فعل مضارع متکلم وحده استرم دیمکدر (افزون زباده
 دیمکدر (محصول بیت) طرفین مساواته اولده ترازویه مماثل اولان
 ایکی زانی ترازوسندن چونکه برار په مقصداری مشک لام یعنی المی مراد
 ایلمم بر بغدای زباده المی استرم که سوز موز وندر یعنی کلام موزون
 اولمق حسیه بر بغدای زباده آکرم بونده ده جوصکندم لطافت
 شعریه دن خالی دکل * من چو کندم شده ام از غم اودل بدویم * وین
 غم اورا ایکی چو که نظامی چو نیست * چو ادا ت تشبیه غم و لامیه
 (بدویم ایکی پارچه دیمکدر (اورا را ادا ت صله (که حرف یسلان
 (چون ادا ت استفهام نیجه دیمکدر (محصول بیت) بن بغدای کی
 غمدن کوکلم ایکی پارچه اولشم بوغم اکا برار په قدر در که نظامی
 نیجه در یعنی بنم بغدای کی کوکلم یا زلد یعنی اکاشی قلیل کور بنور سیر
 ایله اکل که نظامی حال نیجه در (بو غزل تصوف و اصطلاح اهل
 حانه واقف اولتک معلومیدر که مناجات بار بندر (عروض) بو غزل
 رمل بخونددر که فاعلان فعلان فعلان اولور * کمال اسمعیل
 رحمه الله ویرالق خلاق المعانی کبرده انداز بس معانی دقیق که در
 اشعار خود درج کرد است و هیچ کس را از شعرای مقدم و متأخران
 دست نداده که ویرا داده اما مبالغه وی در تدقیق معانی عبارات ویرا
 از حد سلاست و روانی بیرون زده است و اشعار وی بسیارست
 و دیوان وی مشهور * کمال اسمعیل اسفهای الاصلدر (ویرا را ادا ت
 صله (خلاق المعانی فاعلک مفعولیه اضافتیدر خلاق مبالغه ایله
 اسم فاعلدر معانی معانیک جمعیدر (کرده اند ایشلدر (از بس معانی
 دقیق بیسایه معنلک خرقه فلفلیدن دیمکدر (که حرف رابط صفت
 (اشعار خود لامیه (کس را را ادا ت صله (شعرا ی مقدم بیانیه مقدم
 اسکی دیمکدر (متأخر یکی دیمکدر (دست نداده پسرا اولمش در
 دیمکدر ضرب ایدرلر تنه کیم ترکیده ال ویرمدی دیرلر شارحه بومعنی
 ال ویرمش (که حرف رابط صفت) (اورا را ادا ت صله (داده یته

دست داده دیگر مبرر اولان دیمک اولور (مبالغه وی لامیه
 (تدقیق معانی مصدرک مفعولته در) عبارات و برا لامیه را ادات مفعول
 (حد سلاست بیانیه) روانی یا حرف مصدر الحق معناسنه سلاسته
 عطف تفسیر بدر) بیرون برده است چقارم شدردیمکدر (اشعار وی لامیه
 (دیوان وی ده بویه وی ز کمال اسمعبله راجعدر) (محصول ترکیب) کمال
 اسمعبل رحه الله کندی اشعارنده درج ایلدینکی دقیق معنارک چوقلغندن
 ایچون اکا خلاق الممانی لقب ایلشردر واسکی و یکی شاعرلر دن
 اکا مبرر اولان هیچ کیمسه به مبرر اولمشدر اما تدقیق معاینه انک
 مبالغه می عباراتی سلاست حدندن چقارم شدرد و انک اشعاری چوقدر
 و دیوانی مشهوردر * سلمان ساوجی رحه الله وی شاعری فصیح و سخن
 کز لری بلیغست در سلاست عبارات و دقت اشارات بی نظیر افتاده
 است در جواب استادان قصاید دارد و بعضی از اصل خوبتر و بعضی
 فروتر و بعضی برابر و برامعانی خاصه بسیارست و بسیار از معانی
 استاد از آن تخصیص کمال اسمعبل در اشعار خود ایراد کرده و چون آن
 در صورت خوبتر و اسلوب می غویتر واقع شده محل طعن و ملامت
 نیست * ساوجی غالباً خراجی دیمکدر (شاعری یا حرف وحدت
 سخن کزاری یا حرف وحدت ایله وصف ترکیبدر سوز ادا ایلدیجی شاعر
 دیمکدر) سلاست عبارات مصدرک فاعلنه (دقت اشارات مفعولته در
 اشارات رموزات و کلماتدن عبارتدر) (افتاده است واقع اولمشدر دیمکدر
 (جواب استادان لامیه الفنون ادات جمع) دارد اثباتدن عبارتدر
 واردر دیمکدر (خوبتر کوزلرک) (فروتر ادنیلرک) (بعضیلمرده اولان
 یلر تنکبر) و برا را ادات تخصیص (معانی خاصه موصوفلر صفت
 اضافتیدر خاصه مخصوص معناسنه در) (بسیارست چوقدر دیمکدر
 (معانی استادان لامیه را ادات مفعول) (تخصیص خصوصاً و علی
 الخصوص دیمکدر) (اشعار خود لامیه) (ایراد کرده کتورمشدر دیمکدر
 (چون ادات تعلیل) (مرغوب مقبول معناسنه) (ترادات تفصیل
 (محصول ترکیب) سلمان ساوجی رحه الله اولر شاعر فصیح و بر سخن
 کز لری بلیغدر عبارلر انک سلیلهکننده و اشارتدر دقتده بی نظیر واقع
 اولمشدر است ادلرک جوابنده یعنی انلره نظیره قصیده لری واردر بعضی

اصلند یعنی تنظیر ایندیکی شعر در کوزلیجه و بعضی ادنی و بعضی
برابر واقع اولشدر و سنانک کندویه مخصوص معانیسی چوقدر و چوق
استاد لک معالریخی خصوصاً کمال اسمعیلک معانیسی کند و شعر زنده
ایراد ایلشدر یعنی بر از مضمون کندی اختراعی و یرازی شعرانک علی
الخصوص کالک مضامینی سرقه ایلشدر چونکه اول سرقه مضمون
صورته کوزلیجه و طرز و طورده مقبوله واقع اوله طعن و ملامت محلی
دکدر (قطعه) معنی نیک بود شاهد پاکیزه بدن * که بهر چند در و جامه
نکر کون پوشند * معنی نیک یا نیه ایومعنی دیمکدر (بود فعل مضارع
مفرد غائب اولور دیمکدر) شاهد پاکیزه بدن یا نیه شاهد محبوب پاکیزه
بدن ترکیب اضافی در پاک بدنلی دیمکدر (که حرف رابط صفت
(بهر چند هر قدر دیمکدر) (در و در حرف صله) (او شاهد راجعدر
(جامه معروف) (دگر کون غیری در او دیمکدر) (پوشند فعل مضارع
جمع غائب کیدر لر دیمکدر) (محصول بیت) حضرت مولانا جامی سرقه
مضمونی قالب احسنده ادا ایتکده ضرر اولیوب طعن و تشنیه محل
اولندیغنی اثبات ایدوب تمثیل ایدر ایومعنی پاک و پاکیزه بدنلی
بر محبوب اولور یعنی مضمون تازه اندام و وجودی زیبا بر محبوب
کیدر که هر قدر اکا غیری در او جامه کیدر لر یعنی اکا هر کس
بر در لو جامه رنگین سکیدر مکده سعی ایدر لر و الباس ایدر لر
* کسوت عار بود باز پسین خلعت او * کر نه در خو بیش از پیشتر
افزون پوشند * (کسوت تا اسلوب انجام اوزره طویلی ککابت اولتور
جامه معناسنه در) (عاره اضافت یا نیه کسوت عار خلق یاننده کبیلن
اتوبه دیر لر) (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (باز تا کید
پسین) و یاه نسبی و نون تا کید ایله صکره یی دیمکدر (خلعت ده جامه
معناسنه در) (اویه اضافت لامیه) (کرادات سرط) (نه حرف نفی) (پوشنده
مصروف) (در حرف صله) (خوبی با حرف مصدر) (شدین صغیری
محبوبه راجعدر) (پیشتر اولکی دیمکدر) (افزون پونده اعلا دیمکدر
(محصول بیت) کسوت عار اولور انک صکره یی ثوبی یعنی کوز لکده
اولکیدن اعلا کیدر مز لر ایسه یعنی محبوبه مستثنایه هر کس بر دور لو
جامه کیدر لر صکره کیدر ن اگر اولکیدن اعلا سی کیدر مز ایسه

اوجامه عیب اولور کذلک مضامینی قالب الفاظ ایله ترین ایلین
 اولکدن اعلایه ادا ایلده مزایسه اول وقت عیب در والا فلاوده
 برصنعت دیگر در * هنرست آنکه ~~ص~~ کهن خرقه پشمن ز برش *
 بدوارند و در واطلس واکسون پوشند * (آنکه اولکه دیمکدر (کهن
 اسکی دیمکدر (خرقه پشمن بیایه پشم یوک دیمکدر بیه مجمله با حرف
 نسبت نون حرف تا کید اضافت بیایه یوک خرقه در که عبا معناسنه
 ز برش) شین ضمیر محبوه راجعدر انک صرتندن دیمکدر (بدر آرد
 بیه تا کید ایله فعل مضارع جمع غائب چقاره لر دیمکدر (دراودر حرف
 صله اوضمیر محبوه راجعدر (اطلس معروف (اکسون قمع همزه ایله
 وسکون کاف ایله برعجمانی قاشدیر که غایت مقبولدر اطلس انواعندن
 (محصول بیت) هنر در اولکه اول محبویک صرتندن عبا چقاره لر
 واطلس واکسون کیدیره لر حاصلی عبارات آخر ایله مضمونی ترین ایلک
 هنر در (عروض) بوقطعه رمل محبوندیر که فاعلاتن فعلاتن فعلاتن
 فعلاتن اولور * و ویراد و کتاب مشو یستیکی خشید و خورشید و دران
 چندان تکلف کرده است که اثر از چاشنی بیرون پرده است و دیگر
 فراق نامه و آن کتابی بدیع و نظمی لطیفست و غزلیات وی نیز بسیار
 مطبوع و مصنوع است اما چون از چاشنی عشق و محبت که مقصود
 از غزل آنست خانیست طبع از باب ذوق بران اقبال نمی نماید و از جمله
 مقطعات و بیست این چند بیت * (ویرا را ادات تخصیص وی سلانه
 راجعدر (جشید و خورشید عاشق و معشوق غلله در (چندان اولقدر
 دیمکدر (تکلف مصدر در تفعیل یافتن مشقت مالا یعنی ده مستعملدر
 آن) کلاه راجعدر (را ادات مفعول (چاشنی لذت معناسنه در بیرون
 پرده است) طشره چقار مشدر دیمکدر (دیگر غیری دیمکدر (کتابی
 با حرف وحدت (بدیع عجیب معناسنه) نظمی با حرف وحدت غزلیات
 وی) لامیه وی سلانه راجعدر (نیر دخی دیمکدر (مطبوع طبعیه
 موافق یعنی مقبول دیمکدر (مصنوع صنعتی دیمکدر (چون ادات
 تعلیل (چاشنی عشق بیایه عشق اندن دیمکدر (که حرف رابط
 صفت (آن چاشنی به اشارتدر (خالست بهشت دیمکدر (طبع از باب
 ذوق) لامیه و بیایه ذوق از بابنک طبعی دیمکدر (بران براداد صله آن

غزله اشارت در (نمی نماید فعل ننی حال مفرد غائب کو ستر مز دیمکدر
 (محصول ترکیب) و سلتانک ابیکی کتاب مثنویسی وارد بری جشید
 و خورشید و آنده اولقدر تکلف ایشد که اول کتانی لذتندن
 چقار مشدر و بردخی فراق نامه سی وارد و اول بر کتاب عجیب و بر نظم
 لطیفدر و آنک غزلیاتی دخی چوق مقبول و مصنعدر اما چونکه عشق
 و محبت لذتی که غزلدن مقصود اولدر خالی و بوشدر ارباب ذوقک
 طبعی اکافال و میل کو ستر مز و مخطعاتی جمله سنددر بوبر قاج بیت
 (قطعه) * کار حرص دلا بر کجا توانی کرد * تواز طمع که سه حرف
 میان تهی افتاد * (کار قوجاق دیمکدر) حرصه اضافت بیانیسه
 دلا الف حرف ندا ای کوکل دیمکدر (بر طلو معناسنه در) کجا
 بجه دک دیمکدر (توانی کرد ایلیس سرسین دیمکدر) از طمع توانی کردک
 مفعول غیر صریحی (که حرف رابط صفت) میان تهی ترکیب
 اضافدر اوزنه سی بوش دیمکدر (افتاد فعل ماضی مفرد غائب
 واقع اولدی معناسنه (محصول بیت) حرص قوجاقنی ای کوکل
 نیمجه ده دک ایچی بوش اوج حرف واقع اولان سن طمعدن طلوایلرسین
 اول اوج حرف که بری طادر میان تهی و بری میم که تعلیق ماعدا
 خط رده میان تمیدر کذلک عین میان تمیدر ط م ع * عزیز من
 در درویشی و قناعت زن * که خواری از طمع و عزت از قناعت زاد *
 (عزیز من لامیه و منادی حرف ندا محذوف) در درویشی بیانیسه
 در قیو دیمکدر (درویشی یا حرف مصدر فقر دیمکدر) زن بونده قاق
 معناسنه (که ادات تعلیل) خواری یا حرف مصدر خورلق دیمکدر
 (زاد فعل ماضی مفرد غائب طوغدی دیمکدر) (محصول بیت) ای بنم
 عزیزم فقر و قناعت قیوسنی قاق یعنی فقر و قناعتی کندی که پشه ایله
 ذرا خورلق طمعدن عزت قناعتدن طوغدی یعنی عزتک مبدق
 قناعت و ذلتک منشائی طمعدر (عزیز من قنع ذل من طمع) * اگر بلغز دبا
 توانگری سهلاست * سعادت سر درویشی و قناعت باد * اگر ادات
 شرط (بلغزد بله تا کبد ایله فعل مضارع مفرد غائب قایارسه دیمکدر
 (بای توانگری بیانیسه و فاعلی توانگر غنی دیمکدر یا حرف مصدر) سهل
 آسان معناسنه در (سعادت سر درویشی بیانیسه سر مرودا و محبت

معناسنه در یا حرف مصدر (باد امر غائب اولسون دیمکدر قناعت
 باد قناعت صاغ اولسون دیمکدر نه کیم بویله ادایی ترکیده ایدر
 باشم صاغ اولسون مالم صاغ اولسون دیرلر (محصول بیت) اگر غنی لک
 ایاغی سور چرسه یعنی دور با هموار فلک ایله غنا کندیدن زائل اولور
 ایسه فقر و قناعت سودایی و قناعت صاغ اولسون (عروضی) بوقیلمه
 بحر مجتث مخبوند * محمد عصار تبریزی رحمه الله وی صاحب کتاب
 مهر و مشتریست و در اینجا لطایف و بدایع بسیار کرده است و این چند
 بیت از آن کتابست در صفت بینی معشوق * محصول ترکیب) محمد
 عصار تبریزی رحمه الله اول مهر و مشتری کتابی صاحبیدر و اول کتابده
 لطایف چوقدر و بدایع بسیار اجرا ایلشد و بوبرقاج بیت اول
 کابد ندر معشوق بورنی وصفنده (مثنوی) کشیده برکل نسیرین
 ز بینی * خطی در عین اطف و نازنینی * کشیده اسم مفعولدر چکلمش
 معناسنه کل نسیرین آق کل دیمکدر (بینی یا اصلیه ایله بورون انف
 معناسنه) خطی یا حرف وحدت (عین کندی دیمکدر که کال تشبیهدن
 عبارتدر) اطف اطف لغت معناسنه (نازنینی یا حرف مصدر) محصول
 بیت) کل نسیرین اوزره بوروندن عین لطافت و نازنین لکده برخط
 چکلمش یعنی مصور ازل کال قدرتن اظهار ایدوب کویا کل نسیرین
 اوزره بورون نامنه موزون برخط چکلمش کل نسیریندن مراد چهره
 دلبردر * بد قدرت ستونی بسته سمین * بریر آن دو طاق عنبر آکین *
 بد قدرت بیانیسه بدال دیمکدر (ستونی یا حرف وحدت ستون دیرک
 دیمکدر) بسته یا صیددن قسمدر بغلمش دیمکدر اما بونده دیکمش
 و نصب ایلش معناسنه در (سمین یا حرف نسبت نون ادات تأکید
 کومشلی دیمکدر) بزیر یا حرف صله (طاق بونده بکر معناسنه در که
 مراد قاندر مابعد بنه اضافتی موصوفک صفته در) آکین همزه
 مد وده ایله طلو معناسنه در (محصول بیت) بورون دکل بلکه
 قدرت الی اول عنبر ایله مملو اولان ایکی کمرک التبه برکومش دیرک
 نصب ایلش عنبر ایله مملو اولسی سیاه و خوشبوی اولدن کاتدر
 * میان جزع و اعل آن کل اندام * منبت شوشه از قرقه خام *
 (میان جزع لایمه) جزع جیم هر یک فحبله یعنی برطاشد و که سیله لی

و بیاضی اولور بعضا اندن تسبیح دوزرل کوزه تشبیه ایلش یا خود
مظالمی دبدنگری قرمزی به مائل طاشکه کارومده مهر قازدیرلر که
مراد بر یلکانی اولور (لعل معروف جزعک اولکی معناسنه کوره
دوداق مراد در معنای ثانیه کوره بکاغک طرف آخری مراد در) اندام
وجود معناسنه در (مثبت تعلیل بایندن اسم مفعولدر بنورلمش دیمکدر
(شوشه یا حرف وحدت همزه حرف توسل شوشه عوام بحر بف ایدوب
شیشه دوزل طوانه مختلرل) نقره خام خام کومش دیمکدر (محصول بیت)
اول کل اندامک کوزله دوداغی میسانده یا خود انکی رخساره رنگینی
میسانده خام کومشدن بر شیشه بنمش یعنی مغلتمش مرکوز اولمش
* کل زنبق ولیکن ناشکفته * فراز یاسمین ولاله خفته * کل زنبق
زنبق چپکی دیمکدر (ناشکفته اچلمش دیمکدر) فراز استعلا
معناسنه در (یاسمین معروف) (لاله کذلک) خفته ماضیدن قسمه در
باتمش معناسنه (محصول بیت) بورون دکل زنبق چپکی ولیکن اچلمش
یاسمین ولاله اوزره باتمش یعنی یاسمین ولاله اوزره باتمش کویا اچلمش
زنبق در (عروض) بو مثنوی بحر عروج مشدس محدوفدر که مفاعیلن
مفاعیلن فعولن اولور * و این قعظه نیز در سلاک آن مثنوی انتظام
یافته * و بوقطعه دخی اول مثنویک سلککنده انتظام بولمشدر
(قطعیه) بجو عصار مهر از طبع مردم * که کل هرگز ز شورستان
نخیزد * بجو نهی حاضر مفرد استمه دیمکدر طلب ایله معناسنه
(عصار متادی حرفند محدوف) (مهر میک کسر به محبت معناسنددر
(طبع مردم لامیه مردم خلق دیمکدر) (که ادات تعلیل) (هرگز
اصلا دیمکدر) (شورستان چور قلق دیمکدر) (نخیزد فعل نفی مستقبل
مفرد غائب قاعقه دیمکدر) (محصول بیت) (خلقک طبعه مشدن ای
عصار محبت طلب ایله زیرا چور قلقدن اصلا کل ظاهر اولور
* و فایان صورت بی معنی خلق * چو از صورت ملائک میگزرد *
و فایان صورت (میگزرد خبری) (صورت بی معنی خلق بیانیه ولامیه
خلقک معناسن صورتی دیمکدر) (چو ادات تشبیه) (از صورت مفرد
گزردنک غیر صریحی) (ملائک فاعلی) (می ادات تأکید) (گزرد فعل
مضارع مفرد غائب بخار دیمکدر) (محصول بیت) (و فایان خلقک معناسن

صورت نیدن چار ملائکه صورتدن فاجد یغی صکی * بفر بال فلک
 بفرق اینها * فضا جز کرد غداری نبیزد * بفر بال با حرف مصاحبت
 بفر بال قلوبور دیمکدر (فلکه اضافت پیسانه نجوم کثیره ایله قلوبور
 شکند. اولدیغندن تشبیه ایلشدر) (برادات صله) (فرق دپه دیمکدر
) اینها خلفه اشارتدر (فضا قضای الهی دیمکدر) (کرد کاف مجحک
 قنیه صله توز دیمکدر غبار معناسنه) (غداری یا حرف مصدر) (نبیزد
 فعل ثنی مستقبل مفرد غائب بختن دن یا بیزیدن مصدر ثانی خانی
 اولدیغندن خاداله قلب اولمشدر اله مز دیمکدر) (محصول بیت)
 فلک قلوبور یله قضای الهی خلقک دپه سندن غدارلق توزندن غیری
 اله مز * بمهر آرا که نیکی پیش خواهی * بکینت هر زمان بد تر سترد *
 بمهر با حرف مصاحبت سببیتی متضمن محبت معناسنه) (آرا آن کس را
 تقدیرنده در) (برادات صله) (که حرف پیسان) (نیکی یا حرف مصدر
 ایلاک دیمکدر) (پیش بآء عربیله زیاده دیمکدر) (خواهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب استرسین دیمکدر) (سترزد لج ایدر معناسنه فعل مضارع
 مفرد غائب) (محصول بیت) محبتک سببیه اول کیمسه به ایلاک زیاده
 آسته به سین یعنی ایوا ولد یغین آسته به سین یا خود ایلاک ایده سین
 سکا کین و بعض ایله هر زمان برامزک لج و عنناد ایدر یعنی سنکله
 چدال و محاوره ایلر حاصلی سکا کلک ایلیسه سن جان و کولکدن
 ایلاک ایلیسه سین * چوا شک آرا که سازی جای در چشم * اگر
 دشمن دهد خونت بریزد * چو اادات تشبیه) (اشک کوزیاشی دیمکدر
) (آرا اادات صله اول کیمسه به که دیمکدر) (سازی بونده ایلیه سین
 دیمکدر) (جای یردیمکدر) (دشمن دهد فرصت بواورسه دیمکدر
) (خونت سنک فاشکی) (بریزد بآء تآ کید ایله فعل مضارع مفرد غائب
 دوکر دیمکدر) (محصول بیت) کوزیاشی کبی اول کیمسه به که کوز کیده
 بر ایلیه سین یعنی مبالغه اعزاز و اکرام ایده سین اگر فرصت بواورسه
 سنک فاشکی دوکر حاصلی اعزازک فائده و برمز سنک هلاکی که قصد
 ایلر (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس محذوفدر که مضاعفین
 مضاعفین فعولان اولور * شیخ سعدی رحمه الله نام وی مصلح الدین
 است و هما نا که سعدی نسبت بنام ممدوحست وی قدوه متغزلانست

هیچ کس پیش از وی طریق خزل نور زیده است و سخنان وی همه طوایف را مقبول افتاده که یکی از شعرا گفته و الحق کوهر انصاف سفته * نام وی لامیه انک اسمی دیمکدر (مصلح الدین مصطفی دیمکدر دیو شارح و گلستان شرحارنده سروری و امثال یازمشاعر حقیر بواطلاقه واقف اوله مدم برکزیده دیرل اما مصلح الدین بلم جائز که اوله دینی اصلاح ایدی معناسنه خیر الدین سیف الدین حسام الدین کی علم اولمده جائزدر (همانا بکرز دیمکدر) (که حرف بیان (سعدی یا حرف نسبت (بنام ممدوح یا حرف مصاحبت اصناف لامیه ممدوحدن مراد سعد ابن ابو بکر بن زنگیدر (وی ضمیر سعدی به راجعدر (قدوه متغزلان لامیه قدوه قافک ضمی و کسری جائزدر مقتدابه معناسنه اولو دیمکدر (متغزل نفعه ل باندن اسم فاعلدر الف نون ادات جمع غزل سو بلیجیلرک اولوسی دیمکدر (یش باه عربله زیاده معناسنه در (وی ضمیر بنه سعدی به راجعدر (طریق غزل بیانیم غزل طریقی دیمکدر (نور زیده ماضی منفیدن قسمدر اوزنمشدر دیمکدر (سخنان وی لامیه (طوایف طائفه نك جمعیدر (را ادات صله (افتاده ماضیدن قسمدر واقع اولمش معناسنه (که حرف بیان (یکی بری دیمکدر (گفته ماضیدن قسمدر سو یلش دیمکدر (الحق حقا دیمکدر (کوهر انصاف بناسنه (سفته ماضیدن قسمدر دلش معناسنه (محصول ترکیب) شیخ سعدی شیرازی رحمه الله انک اسمی مصلح الدین در بکرز که سعدی ممدوحی اولان سعدک اسمنه نسبتدر اول غزل سو بلیجیلرک اولوسی و مقتدایمدر هیچ کیمسه اندن زیاده غزل طریقی اوزنمشدر یعنی بوندن اعلا غزل کیمسه سو یلمشدر و انک سخنلری مجموعی طائفه به مقبول واقع اولمشدر که شعرا دن بری دیمش و حقیقتده انصاف کوهری دلش یعنی حقه راضی اولوب انصافانه سو یلش (قطعه) در شعر سه کس بپیرانند * هر چند که که لانی بعدی (محصول پنت) شعرده اوج کیمسه سرحد اعجازده درل هر نقدر لانی بعدی کلام شریفی وار ایسه ده یعنی حضرت رسول اکرم بند نصکره نی بوقدر دیدیسه ده بنه بو اوج کیمسه پیغمبر در پیغمبر اطلاقی جائز دکل و لکن زندان عجم کوزنمر آداب ترانه می معلوم * اوصاف

و قصیده و غزل را * فردوسی و انوری و سعدی (محمصولیت) لف
و نشر مرتب طریقیله اوصافه فردوسی مالک قصیده به انوری غزله
سعدی (عروض) بوقطعه بحر هزج اخرب مقبوض و محذوف در که
مفعول مفاعیلن فعلن اولوز * قدوة الشعراء خواجه حافظ شیرازی
اکثر اشعار وی لطیف و مطبوعه و بعضی قریب بسرحد انجاز
غزلیات وی نسبت بغزلیات دیگر در سلاست و روانی حکم قصاید
ظهیر دارد نسبت بقصاید دیگران و سلیقه شعری نزد یکسبه
بسلیقه نزاری قهستانی اما در شعر نزاری غث و سمین بسیار است
بمخلاف شعری و چون در اشعار وی اثر تکلف ظاهر نیست و برا
لسان الیقین لقب کرده اند * اکثر اشعار وی لامیه در انک شعر لرینک
چو غی دیمکدر (بسرحد انجاز باحرف صله اضافت بیسانیه) سرحد
نهایت معنایه انجاز کمال فصاحت و بلاغت و معانی لطیف و خیالات
و صنایع و سلاستده اربانه عجز و یرن سخنه دیرلر (غزلیات وی لامیه
بغزلیات دیگر لامیه باحرف صله غیرک غزلیات دیمکدر (روانی باحرف
مصدر سلاسته عطف نفسیر بدر (حکم قصاید ظهیر لامیه لر در) دارد
خبر معنایه مفید در (قصاید دیگران لامیه باحرف صله سلیقه شعری
بیانیه و لامیه سلیقه طبیعت معنایه در (زبدک یقین دیمکدر) بسلیقه
نزاری لامیه باحرف صله (نزاری بر شاعرک مخلصیدر) قهستان بر ملککنک
بسمیدر (باحرف نسبت) شعر نزاری لامیه (غث لاغر معنایه ضعیف
دیمکدر) سمین فر به و تاوی معنایه اما غث و سمین شول کلامه دیرلر که
تحت رابطه ده اولیه کاه اعلا کاه ادنی کاه اطناب کاه انجاز خلاصه
رطب و یابس کلام مزخرف دیمکدر (بمخلاف شعری لامیه لر در
باحرف صله) چون ادات تعلیل (اشعار وی لامیه) اثر تکلف
بیانیه (ویرا ادات صله) (محمصول ترکیب) شاعرک مقتدای
خواجه حافظ شیرازی رجه الله انک اکثر اشعار وی لطیف و مطبوعه در
و بعضی سرحد انجازه قریبدر انک غزللری غیرک غزلیات نسبت
سلاسته ظهیرک قصیده لری حکمنده در غیر بلرک قصیده لرینه
نسبت بمنی ظهیرک قصایدله غیرک قصایدی ینشده نه قدر فرق
وار ایسه حافظک غزلیاتله غیر بلرک غزلیاتی ینشده اولقدر فرق

وار در وانك طبيعت شمرى نزارى قهستاپنك طبيعته قريدر
 اما نزارينك شعرنده غث وسمين چوقدر حافظك شمرينك خلافت
 وچونكه انك اشعارنده تكلف يعنى طبعه اضطراب يوقدر اكاسان
 القيب لقب ايلشاردر * شيخ كال جندى وى در لطافت سخن ودقت
 معانى بمرتب است كه پيش از ان متصور نبست اما مبالغه در ان
 شعر ويرا از همه سلاست بيرون برده واز چاشنى عشق و محبت خالى
 مانده در ايراد امثال و اختيار بھر هاى سبك باقافيهها ورديف غريب
 سهل ممتنع غماست تتبع حسن دهلوى ميكند اما آن قدر معانى لطيف كه
 در اشعار وى است در اشعار حسن نبست وآنكه ويرا دزد حسن
 ميكويند بنا بر همان تتبع تواند بود واز بعضى ديوانه هاى وى اين
 فرد ديده شده است * جند هانك ضميمه بر شهرك اسميدر باحرف
 فسبت (لطافت سخن مصدرك فاعليه) دقت معانى مفعولنه (مرتبه)
 باحرف نظرف باحرف وحدت همزه حرف نوسل بر مرتبه ديمكدر
 (كه حرف رابط صفت) پيش باء عربيله زياده وارنق ديمكدر
 (متصور تفعّل باشدن اسم مفعولدر) آن لطافت ودفته اشارتدر
 (شمر وى لاميه) را اادات مفعول (بيرون برده طشيره جقارمش ديمكدر
 (چاشنى عشق بيانيه) مانده ماضيدن فسمدر قالمش ديمكدر قومش
 مناسبى ويره نه قودرمز ديملى فاعلى شعره راجعدر (ايراد امثال
 مصدرك مفعولنه در مثل كسورمه ده يعنى ارسال مثل صنعتن اجراده
 يا خود ضروب امثال كسورمكده يا خود قصه و حكايات نظم
 ايمكده ديمكدر (اختيار بخرده مصدرك مفعولنه در) ها اادات جمع
 (بھر هاى سبك بيانيه خفيف بھر ديمكدر) باقافيهها باحرف
 مصاحبت هاينه اادات جمع (رديف بالاده ذكر اولندى) غريبه
 اضافت موصوفه در (سهل ممتنع اصطلاح دندر صورته اسان
 آيانده مشكل اولان شيشه دبر) (سهل ممتنع غماوصف تركيبدر سهل
 ممتنع كوستريجي ديمكدر) تتبع حسن دهلوى مصدرك مفعولنه در
 وجزا لاميه تقدبرى تتبع اشعار حسن دهلوى در (تبع بونده مطالعه
 يا اثرينه ذاهب اولق معانسه در) مى كند ايلر ديمكدر معانى لطيف
 موصوفك صفت (كه حرف رابط صفت) اشعار وى لاميه (اشعار

حسن ده بویه (آنکه اولکه دیمکدر (ویرا اادات صله (وی کاله
 راجعیدر (دزد حسن مجازا لامیه دزد اشعار حسن دیمکدر (دزد
 دالک ضمیمه خرسز دیمکدر (هی اادات تأکید (کویند فعل مضارع
 جمع غائب دیرل دیمکدر (بنابر همان تنبع همان اول تنبعه بناء دیمکدر
 (تواند بود اولی کرک دیمکدر (دیوانهای وی لامیه (این فرد یتیم
 دیمکدر (دیده شده است کورلمشدر دیمکدر (محصول ترکیب)
 شیخ کمال بخندی رحمه الله اول لطافت سخن ووقت معانی ده
 بر مرتبه ده در که اندن زیاده متصور دکدر اما انده اولان مبالغه
 انک شعری جمعی سلاستدن چیقارمشدر وعشق و محبت لذتدن
 شعری خالی قالمشدر امثال ایراندن و خفیف بحرل و غریب قافیه
 وردیفار کتورمه ده سهل ممتنع نمادر حسن دهلوی پی تنبع ابلیز یعنی
 انی چوق مطالعه ایدر و یا خود انک طریقه سالک اولور اما اولقدر
 معانی لطیفه که کمالک شعرلنده واردر حسنک شعرنده یوقدر اول که
 اکا دزد حسن دیرل همان اول تنبعه بناء اولی کرک و انک بعضی
 دیوانلرندن بو فرد کورلمشدر (فرد) کس بر سر رخنه نکرقت مرا*
 معلوم همی شود که دزد حسن* سر بونده اوج معنا سنده در (رخنه
 کدک دیمکدر سر رخنه عیب و قباححت معنا سنده در (نکرقت فعل نفی
 ماضی مفرد غائب طوعمدی دیمکدر (مرا را اادات تخصیص بنم
 دیمکدر (همی شود فعل مضارع منی مفرد غائب استغنی می متضمن
 اولوری دیمکدر (که حرف بیان (محصول یتیم) هیچ کپسه بنم
 قباححت و عیبی طوعمدی معلوم اولوری که بن دزد حسن یعنی بنم
 دزد حسن اولدیغ ندن معلوم اولدی* و بعضی از عارفان که بصحبت
 شیخ کمال و حافظ هر دور سیدند و چنین فرمودند که صحبت شیخ به
 از شعروی بود و شعر حافظ به از صحبت او* محصول ترکیب)
 و عارفلر دن بعضی سی که شیخ کمالک و حافظک هر ایکسنک صحبت سینه
 ایرشمشدر و بونچلین پیور مشدر که شیخک صحبتی شعر ندن
 اعلا ابدی و حافظک شعری صحبتدن اعلا* امیر خسرو دهلوی
 در شعر متغنی است و قصیده و غزل و منویرا ورزیده و همه را بکمال
 رسانیده تنبع خاقانی میکند هر چند بقصیده وی نرسیده اما غزل را

از وی گذرانیده غزلهای وی بواسطه معانی آشنا که از باب عشق و محبت بحسب ذوق و وجدان خود آزادری یابند مقبول هر کس افتاده است خسته نظامی را کس به از وی جواب نکرده و رای آن مشوینهای دیگر دارد همه مضموع و مطبوع * منفن تفعیل باندن اسم فاعل در فکری بلیجی دیمکدر فندان مراد بونده قصیده و غزل و مشویدر (را اداات صله) ورزیده ماضیدن قسمدر اوزنمش معناسنه (همه را را اداات مفعول) بکمال باحرف صله (رسانیده ماضیدن قسمدر ایشدر مش دیمکدر) تنبع خاقانی مصدرک مفعولته در سابق کی (هر چند هر نقدر دیمکدر) بقصیده باحرف ظریف (بوی باحرف صله) وی خاقانیه راجعدر (نرسیده ماضی منفیدن قسمدر ایشدر مش دیمکدر) غزل را را اداات مفعول (از وی خاقانیه راجعدر) گذرانیده ماضیدن قسمدر کچر مش یعنی تفوق ایش دیمکدر (غزلهای وی لامیه) بواسطه معانی آشنا لامیه و موصوفه صفت در با حرف مصاحبت آشنا اسم مصدر در باش معناسنه معانی آشنا هر کسک عقلی احاطه ایلدیک و یلددیک معتادر (که اداات تعلیل (از باب عشق بیانیته) بحسب ذوق لامیه (با حرف مصاحبت) وجدان کمال شوقدن حاصل اولان حالتیه درلر (آن را را اداات مفعول) درمی یابند اکثر دیمکدر (افتاده است واقع اولمشدر) (خسته نظامی را را اداات صله) (از وی خسرو دن) (ورا ماعدا دیمکدر) (محصول ترکیب) امیر خسرو دهلوی شعرده منفن در قصیده و غزل و مشوی به اوزه نوب سعی ایشدر و مجموعی کماله ایشدر مشدر و خاقانی بی تنبع ایدر هر نقدر قصیده ده خاقانی به ایشدر مش ایه ده غزلی اندن تفوق ایشدر حاصلی اندن اعلادر انک غزلری هر کسک یلددیک معانی اولنق واسطه سبله که از باب عشق و محبت کنندولر بنک ذوق و وجدانی حسبله انی اکثر جلّه به مقبول واقع اولمشدر خسته نظامی به اندن اعلا کیمسه جواب ویرمشدر و انک وراسته یعنی اندن ماعدا غیری مشویری واردر جلّه مقبول و مطبوعدر * حسن دهلوی وی را در غزل طریق خاص است اکثرافیهای تنک وردیفهای غریب و بحرهای خوش

آینده که اصل شعر خاصه در غزل ملاحظه اینهاست اختیار کرده
است لاجرم از اجتماع اینها شعر و برا حالتی حاصل آمده است که
اگرچه بحسب بادی نظراسان می نماید اما در گفتن دشوارست و لهذا
اشعار ویراسهل ممنوع گفته اند معاصر خسرو بوده است و بایکدیگر
صحبت می داشته اند و مباسطیات میکرده چنانکه حسن میگوید *
ویرا را ادات تخصیص (خاص مخصوص معناسنه) بادی نظر اول
نظرده یعنی وهله اولاده دیمکدر (محصول ترکیب) حسن دهلوی
انک غزلنسنده طریق خاصی وارد یعنی کندویه مخصوص طریق
وارد اکثرنک قافیه و غریب ردیفار و خوش آینه بحر که شعرك
اصلی علی الخصوص غزلده ملاحظه بونلدر اختیار ایلشدر یعنی
شعردیمک بویه رنگین ادادرانی اختیار ایلشدر شبهه سن بونلر
اجتماعندن انک شعرینه برحالت حاصل اولشدر که اگرچه وهله
اولاده آسان کورینور اما سوپلکده مشیکلدر بونک ایچون انک
اشعار بنه سهل بمنع دیمشدر خسروک معاصری یعنی ایکبسی
بروقت ایدیلر و بر بویه صحبت ایلشدر و لطیفه ل ایلشدر در
انچلین که حسن در (قطعه) خسرو از راه کرم بیدرد * آنچه
من بنده حسن می گویم * راه کرم بیانیه کرم بولندن یعنی کرمندن
ناشی دیمکدر (بیدرد باه تا کید ایله فعلی مضارع مفرد غائب قبول
ایلدیمکدر آنچه اول نسنه بی که دیمکدر (می ادات تا کید) کویم فعل
مضارع متکلم وحده سویلرم دیمکدر (محصول بیت) خسرو کمال
کرمندن ناشی قبول ایدر بکنور اول نسنه بی که بن بنده حسن سویلرم
یعنی بنم سویلدیکم شعردن دکلدر لکن خسرو کمال کرمندن بکنور یاخود
بنم شعر بی خسرو کرم بولنده یعنی کمال لطافتدن استراستمز بکنور
سین ذوالوجهین در تأمل * سختم چون سخن خسرو نیست * سخن
اینست که من میگویم * چون ادات تشبیه (سخن خسرو لامبه) که
حرف بیان (محصول بیت) بنم سوزم خسروک سوزی کی دکلدر سخن
اولدر که بن سویلرم یعنی بنم شعرم لطافت و سلاست و فصاحتده خسرو
کی اعلا دکلدر اشته طوغری سوز بودر که بن سویلرم اعتراف ایدرم
یاخود بنم شعرم خسروک شعری کی دکلدر شعر دیدکلری بنم شعردر

كدلك مدح و ذمی مشعر در (عروض) بوقطعه رمل مسدس مخبوند که
 فاعلان فعلان اولمشدر * و دیگر از شعرای متغزل خواجه
 عماد فقیهست از کرمان وی شیخ خانقاه دار بوده است شعر خود را
 بر همه واردان خانقاه خوانده است و استدعای اصلاح میکرده و زین
 جاسکوبنده که شعروی شعر همه اهالی کرمانست * کرمان پر بلده نک
 اسمیدر (شیخ خانقاه دار بیانیه خانقاه دار وصف ترکیبدر نکیه نشین
 دیمکدر (واردان کلیجیلر دیمکسدر (محصول ترکیب) و شعرای متغزلدن
 بری دخی خواجه عماد فقیهیدر کرماندندر اول شیخ خانقاه دار اولمشدر
 حکندی شعربی خانقاهه کلوب کید یجیلرک جله سنه اوقومشدر
 و اصلاحلربی رجا ایشلشدر و اول سیددن دیرل که انک شعری جمیع
 کرمان اهالیسنک شعریدر * و دیگری خواجوست و وی از کرمان است
 و درترین الفاظ و تحسین عبارات جمعی بلوغ دارد و لهذا ویرا نخل
 بند شعرا می خوانند * نخل بند وصف ترکیبدر نخل باغلیجی دیمکدر
 نخل معروف ترکیبده تحریف ایدوب ناقیل دیرل (محصول ترکیب) بری
 دخی خواجودر و اول دخی کرماندندر و الفاظه زینت و برمه و عباره لری
 کوزل ادا ایتمده مبالغه سعی واردد انک ایچون اکا نخل بند شعرا
 دیرل * و از شعرای ماوراءالنهر ناصر بخاریست و در اشعار وی چاشنی
 هست از تصوف (محصول ترکیب) و ماوراءالنهر شعراستنددر ناصر
 بخاری و انک اشعارنده تصوفدن لذت واردد یعنی اشعاری تصوفانه در
 * و دیگر خواجه عصمة الله بخاریست و وی در غزل تنبع خسرو میبکند
 (محصول ترکیب) بری دخی خواجه عصمة الله بخاریدر و اول غزلده
 خسرو تنبع ایلر * و دیگری بساطی سمرقندی است و شعروی خالی از
 لطافتی نیست اما از فضائل مکذسبه بسیار عاری بوده است چنانچه از
 اشعار وی ظاهرست * مکذسبه افتعالدن اسم غموادر قرانیش کسب
 اولمش حاصلی کسی اولان فضائل که علوم ظاهریدر (محصول ترکیب)
 بری دخی بساطی سمرقندیدر و انک شعری لطافتدن خالی کلدرا معلوم
 ظاهریدن چوق عاریدر انجلمین که شعرلندن ظاهر در * و دیگر
 خیالیست و شعروی خالی از خیالی نیست و از اشعار اوست این دو بیت *
 (محصول ترکیب) و بری دخی خیالیدر و انک شعری خیالندن خالی دکلددر

(بعض نسخه‌ده خالی از حالی واقع در شعر حال دیگر که حسب حال
معناست قلم نامح اولی احتمالیده وار لکن معنی حسب اولفدن خالی
دکدر و بویکی بیت انک شعر لرنددر (قطعه) ای تبرغت رادل
عشاق نشانه * خلق بتو مشغول و تو غائب ز میانه * ای حرف ندا منادی
مخدوف محبوب (تبرغت لامبه لر در سنک نمک اوقی) را ادات صله
دل عشاق ده لامیه (نشانه معلوم) خلق با حرف تنکیر (بتو با حرف
صله (محصول بیت) ای محبوب سنک نمک اوقنه عاشق لر که کوی
نشانه خلق سکا مشغول و سن اورنه دن غائب یعنی خلق سنک
انتظار صکه مشغول سن ایسه میدانده یوقسک * که معتکف
دیرم و که ساکن مسجد * یعنی که ترا میطلبم خانه بخانه * که
رگاه دن مخفی در (دیر بخانه دیگر) (محصول بیت) گاهی
پنجاهه معتکفم و گاهی مسجد ده ساکنم یعنی که سنی طلب ایلم
خانه بخانه حاصلی حال صحوه و حال سکرده سنی آرام شارح بویکی
بیتک تکمیلنی باز مش و شرح ایش لکن متشدن اولدیغی جهندن
بز شرح بتدک و هم شرحه محتاج دکل ادنی ادرای اولان فهم ایدر
حاجی بزه کعبه و ما طالب دیدار او خانه همی جوید و ما صاحب خانه
مقصود من از کعبه و پنجاهه تویی تو باقی بجهانت که فسوفست و فانه
تصبر خیالی با مید کرم تست یعنی که کنه رایه ازین نیست بهانه
* و از شعرای خراسان آذری اسفرا اینست و در اشعار وی طامات
بسیارست و از مطلعهای پسندیده ویست * اسفرا این خراسان
قریه لرندن برقریه نک اسمیدر همزه نک کمربله (اشعار وی لامیه
(طامات بسیار پیانه طامات قواعد و رسوم شاعرانه و صوفیه دیگر
(مطلعهای پسندیده وی پیانه و لامیه (محصول ترکیب) و خراسان
شعر لرندندر آذری اسفرا اینی و انک اشعارنده چوق قواعد شعریه
وارد و انک مقبول مطلع لرندندر * باز شب شد چشم من میدان کریمه
آب زد * سیل اشک آمد شیخون بر سپاه خواب زنا * بازینه دیگر
(شب کیچه معناست در) شد اولدی دیگر فعل ماضی مفرد (چشم من
لامیه) میدان کریمه پیانه آب زد صولادی دیگر (سیل اشک ده
پیانه) (شیخون کیچه اور غونته دیر لر) (سپاه خواب ده پیانه) (زد

فعل ماضی آوردی دیمکدر (محمصول بیت) ینه کیجه اولدی بنم کوزم کر به
 میداتی صولادی یعنی جزئی حسرت دلدارایله (اغلق مراد ایلدی
 کوز یاشی سبلی کلدی او یخو عسکر ینه شبنون آوردی حاصلی سودای
 عشقه کثرت کر به بی ضبط انده مد یکمدن بالکلیه خابی طاغندی
 پریشان ایلدی (عروض) بحر رمل مثنی محذوفدر فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلن اولور * و دیگر کاتبی یشابور یست و ویرامعانی خاص بسیارست
 و در ادای آن معانی نیز اسلوب خاص دارد اما شعری یکدست
 و هموار نیست شتر کر به افتاده است * یشابور بر عملکت اسمیدر
 (یکدست و هموار بر برینه عطف نفسیریدر رابطه‌لی و دوز
 و او یغون و مناسبتلی دیمکدر) (شتر کر به اصطلاحاً هاندندر و سبب
 اصطلاحی مطایبانه اعرابی شتر کم کرد مطایبه منده یکجی برای
 یانده کوتی بولمنسته دیرلر (محمصول ترکیب) و برداشی کاتبی یشابور یدر
 وانک کند و به مخصوص معانیسی چوقدر و اول معانی مخصوصه بی
 داده دخی کند و به مخصوص اسلوب و طوری وارد اما شعری
 بر طریقی اوزره رابطه‌لی دیکدر شتر کر به واقع اولشدر یعنی بر غزلی
 اولایسه بری غایت مزخرف بلکه غزلک نصفی مطبوع و نصف
 آخری نامقبول واقع اولشدر * و دیگر شاهی سبزه وار یست اشعاروی
 لطیف یکدست و هموارست با عبارات پاکیزه و معانی پر جاشی *
 سبزه وار بر قریه در خراسان نواحیه منده (محمصول ترکیب) و بردخی
 شاهی سبزه وار یدر انک اشعاری لطیف و رابطه‌لی و طریقی واحد
 اوزره در پاک و پاکیزه عبارته زایله و لذتلی معنایله * و دیگری عارفی
 هر و یست صاحب مقاوله کوی و چوکان و آن از نظمهای سرآمد
 و یست و این چند بیت ازین کتابست در صفت اسب چوکانی *
 هر وی هراته منسوب دیمکدر هرات بر شهرک اسمیدر (مقاوله محاوره
 معناسنه در (کوی طوب دیمکدر) چوکان معروف کوی و چوکان لپی
 معروفدر که عجمده رومک جریدی کبیدر (سرآمد ممتاز دیمکدر
 (محمصول ترکیب) و بردخی مقاوله کوی و چوکان صاحب اولان عارفی
 هر و یدر و اول انک ممتاز و مقبول نظم نهندر و بو پر قاج بیت اول کابدندر
 چوکانه منسوب اولان آت و صفنده یعنی اوزرنده چوکان اویناهه جق آت

و صفندہ یور قاج یت (مثنوی) چون کوی سپهر کرد بستی * میدان
 میدان چو کوی جستی * چون اذات تعلیل (کوی سپهر لامبسه ایبانه
 فلکک طوبی بافلک طوبی دیمکدر) کرد کاف عجمه توز دیمکدر (بستی
 یا حرف حکایه باغلبه دیمکدر) میدان معروف (چو اذات تشبیه
 جستی جیم عربک فحبله فعل ماضی یا حرف حکایه مچرا اربدی دیمکدر
 (محصول یت) چون فلک طوبی یعنی کره عالم که افلاک در توز باغلبه
 ایدی یعنی زیر نعل اسباندن قالقان غبار فلک اثیره پیوسته اولیدی
 حاصلی وقت جنک اولیدی میدان میدان طوب کی مچرا ایدی کنیدی
 اتاردی * هر بار که در عرق شدی غرق * باران بودی در مبلن برق *
 هر بار که نه و فتنه دیمکدر (عرق عین مهمله نک و رانک فتنه لایله در
 دیمکدر خوی معناسنه) شدی یا حرف حکایه اولور ایدی دیمکدر
 غرق) غین مجمله نک فتنی و راه مهمله نک سسکونیله ترکیده با تمق ایله
 نصیر اولور کثریدن عبار ندر (باران بغور دیمکدر) بودی یا حرف
 حکایه اولور ایدی دیمکدر (برق شمشک دیمکدر) (محصول یت)
 هر بار که دره غرق اولور ایدی یعنی در لسه ایدی مصراع ثانی تمشیلدر
 باران ایچنده شمشک کی اولور ایدی تبر لکده * بکر یخته آذر ازیسم او *
 آو یخته صر صر ازم او * (بکر یخته باه تا کید ایله ماضیدن قسمدر
 قاجش ایدی دیمکدر) (آذر آتش معناسنه) (سم طرنق معناسنه در
 اویه) (اضافت لامیه) (او یخته ماضیدن قسمدر اصلش دیمکدر) (صر صر
 ریج شید معناسنه در) (دم اولامیه دم قو برق معناسنه در) اولر اسبه
 راجعدر (محصول یت) آتش طرناغندن قاجش ایدی یعنی ایاغندن
 آتش چقاردی کال سردتدن نکایتدر صر صر قویر و غنه اصلش
 ایدی یعنی روز کار کنندونی سبقت ایده مردی * هر پی که دوبده در
 پر کوی * کردیده ز سر عیش سر کوی * (پر یونده حله معناسنه در
 (که حرف رابط) (دوبده ماضیدن قسمدر سر کرمش دیمکدر) (در حرف
 صله) (پر یونده قبت معناسنه در) (کردیده کاف عجمه ماضیدن قسمدر
 دو غمش معناسنه در) (شین ضمیر اسبه راجعدر) (سر باش دیمکدر
 کوی) (طوب معناسنه در) (محصول یت) هر حله که طوب قتنه
 سر کرمش ایدی اسبک سر عتندن طوبک یاشی دو غمش ایدی یعنی

ضرب اولانك حرکتی تمام ایتدین پردخی پیشورایدی و برضرب دخی
 ایندرایدی * آن لحظه که درنبرد رفته * صد یاد صبا بکدر رفته * نبرد
 نونك فتحبله جنك دیمکدر (رفته ماضیدن قسمدر) باد صبا معروف
 بکرد) باحرف صله کرد کاف عجمك فتحبله توز دیمکدر (محصول بیت)
 اول لحظه که جنکه کتمش ایدی بوز باد صبا توزه کتمش ایدی یعنی نیچه
 باد صبا توزه طیراعه قارممش ایدی * از کوه چو سبل در گذشته *
 وز بحر جو باد برگزشته * (محصول بیت) طاغیدن سبل کی یکممش ایدی
 در یادن روزگار کی عبور ایلش ایدی حاصلی بو اوصاف ایله موصوف
 براندر (عروض) بوشنوی بحر هزج اخرب مقبوض محذوفدر که
 مفعول مفعول فعلان او اور * و صاحب دولتی که زمان مابوجود
 او مشرف است هر چند پایه قدر وی نظر بر مراتب جاه و خشم و قرب
 پادشاه صاحب شوکت و قیاس بمناقب معنوی از فضل و ادب و فضائل
 موهوب و مکنسب ازان بلند ترست که ویرا بحسن شعر تعریف
 کند و بچودت نظم توصیف * صاحب دولتی یا حرف وحدت
 صاحب دولت وزیر دیمکدر (که حرف رابط صفت (زمان مالا میه
 بزم زمانم دیمکدر) بوجود و لایمیه باحرف مصاحبت (مشرف
 تفعیل یا بدین اسم مفعولدر شرافتمش دیمکدر (هر چند هر قدر
 دیمکدر (قدر وی لایمیه درانك قدری و منزله سی دیمکدر) براتب
 (باحرف صله مراتب مرتبه نك جعبدر (جاهه اضافت بیانیه جا
 منصب دیمکدر (حشمت شوکت و خدام معناسنه در) قرب پادشا
 مصدرک مفعولنه در (صاحب شوکت صفتنه در شوکت صاحب اولان
 پادشاهه یقینلغی دیمکدر (بمناقب معنوی موصوفك صفتنه باحرف صله
 (از من بیانیه معناسنه در) موهوب و پریش یعنی بلا سعی وجد اعطا
 اولمش دیمکدر (مکنسب قرانلش یعنی سعی وجد ایله تحصیل اولمش
 دیمکدر (باند تر ادا تفضیل عالی زك دیمکدر (که من تفضیل
 معناسنه در (وی صاحب دولته راجعدر را ادا ت مفعول (بحسن شعر
 فاعله در باحرف مصاحبت (بچودت نظمده بویه جودت ابوالک
 دیمکدر (محصول ترکیب) و بر صاحب دولت که بزم زمانم دیمکدر
 وجودیه مشرفدر هر نفس انك قدر و منزله سی پایه سی جاه و خشمی

مرتبه و صاحب شوکت اولان پادشاهه که مراد حسین بیقرار در
 قربت نظر و فضل و ادب و وهی و کسی فضیلت دردن اولان مناقب
 معنویسته قیاسا اندن عالی رکدر که حسن شعرا یله تعریف ایلیه ل
 وجودت نظم ایله توصیف ایلیه ل یعنی وزارت و مقبول پادشاهیت
 و بوقدر انواع فضائل وار ایکن شاعر لر زمره سنده اتی توصیف
 ایلیکن ذاتی عالیدر * اما چون خاطر شریفش بواسطه کسب
 فضیلت تواضع و کسر نفس بان فرود آمده است که خود را در سلاک
 این طائفه منحرف گردانیده دیگر اثر ا حجاب نحاشی ازان معنی که ویرا
 از طبقه ایشان دارند و از زمره ایشان شمار ند مرتفع کشته اما انصاف
 آید که هر جا که این طائفه باشند وی سر باشد و هر جا که این طبقه
 نویسنده وی سر دفتر چنانکه این معما باسم شریفش مبنی ازین
 معنیست * خاطر شریفش موصوفک صغته و لامیه شین ضمیر صاحب
 دولته راجعدر (بواسطه کسب فضیلت تواضع پیاپی و مصدر لک
 مفعولیه و پیاپی تواضع فضیلتی کسب واسطه سبیله دیکندر (کسر
 نفس ده) مصدر لک مفعولیه در نفسی قیر مق دیکندر (بان با حرف صله
 آن شعره اشارتدر (فرود آمده است تزل ایلشدر دیکندر (که حرف
 بیان (خود را از ادات مفعول (سلاک این طائفه لامیه بو طائفه نک
 دیز یسنده دیکندر (منحرف انفعال باندن اسم فاعلدر فارشیچی
 دیکندر (منحرف کمر دایده فارشدر مشدر دیکندر (دیگر اثر
 و ادات تخصیصی الف تون ادات جمع غیر یلرک دیکندر (حجاب نحاشی
 مصدر لک فاعلته در حجاب مانع و برده معناسنده در (نحاشی قوررق
 معناسنده در (ازان معنی که اول معنادن ناشی که دیکندر (وی صاحب
 دولته راجعدر (را ادات مفعول (طبقه ایشان لامیه ایشان شعرا یله
 راجعدر (دارند فعل مضارع جمع غائب طونه لر دیکندر (زمره ایشانده
 لامیه (شمارند فعل مضارع جمع غائب صایه لر دیکندر (مرتفع
 انفعال باندن اسم مفعولدر (مرتفع کشته حجاب نحاشی به مربوطدر
 قوررق مانعی فالقمش اوله دیکندر (باشند فعل مضارع جمع غائب
 اوله لر دیکندر (وی صاحب دولته راجعدر (نویسنده فعل مضارع
 جمع غائب یلرک دیکندر (نام وی لامیه وی سابق کی (سر دفتر معلوم

یونده سبج قاعد منی اوزره بر باشد مقدر در (منی انباده اسم مفعول در
 مخبر معناسنه یا خود میم مفتوحه دن صکره بایله در اول وقت ازادات
 صله اولور (محمصول ترکیب) اول صاحب دولتی شعرا زمره سنده
 تعداد ایلک لکدن ذاتی غالبدر اما چونکه خاطر شریفی تواضع و کسر
 نفس فضیلتی کسب واسطه سبیله یعنی اول فضیلتی کسب ایچون
 شعره میل و تنزل ایلشد که کندوی بوطانقه نک دیزینده فارشدر به
 یعنی کمال تواضعندن کندوی بوطانقه نک سلکندن قیطدر غیر یلرک
 قور فی حجابی اول معناسنه نک انی اول طبقه دن طوته لر و اول زمره دن
 تعداد ایدله لر قالددر مشدر یعنی عجا بوطانقه دن عدایده لم می انجیه لم می
 دیو خوف و نحاشی حجابی تنزل سبیلله قالددر مشدر اما انصاف
 لولدر که هر یرده که بوطانقه اوله لر اول باش اولور و هر یرده که بوطانقه
 یاز یله انک اسمی سرد فتر اولور انجاسین که انک اسمنه اولان بومعنا
 لول معنادن مخبر دن یا خود اول معنایه منی در * معنایه نام علی شیر *
 علی سیر الافاضل سرت دهر * و احرزت الفضائل بالفواضل *
 (علی حرف جر مؤخر سرت به متعلق) سیر مصدر در اطوار و اخلاق
 و سلوک معناسنه (الافاضل مضاف الیهی و افضلک جمعیدر علماء
 دیمکدر) سرت سار یسردن فعل ماضی متکلم وحده بن سلوک ایلدم
 دهر (مفعول فیهی زمان دیمکدر) احرزت افعال باندن فعل ماضی
 متکلم وحده بن کسب ایلدم دیمکدر (الفضائل مفعول صریحی فضیلتک
 جمعیدر علم معناسنه) با حرف جر (الفواضل فاضلک جمعیدر جار
 مع الجرور ظرف مستقر فضائلک صفتی) محصول یت (علامتک اطواری
 اوزره سلوک ایلدم و فاضلر ایلله اولان فضائلی کسب و حفظ ایلدم
 یعنی ججع علما و حکما ایلله کور شدم و انلردن چوق شی کسب ایلدم
 و انلرک اطواری اوزره حرکت ایلدم * و با سماع ففت اهل الفضل طرا *
 لذا صورته فوق الافاضل * با حرف جر سبت معناسنه (ففت به
 متعلق ففت فاق یفوق دن فعل ماضی متکلم وحده بن تفوق ایلدم
 (اهل مفعول به صریحی) الفضل مضاف الیهی (طرا تأکید معنیدر
 اهلدن جیعا دیمکدر) لام حرف جر صورت به متعلق (ذا اسمدر اسماء
 اشارندن مفعول لهی در صورت نک (صورت تفعیل باندن فعل ماضی

متکلم وحده (ضمیر اسم راجع در (مفعول صریحی (فوق مفعول فیهی (الافاضل مضاف الیهی (محمصول بیت) بوقدر فضائل کسب ایلدم واسمک سبیلہ اهل فضلہ جیمہ تفوق ایلدم یعنی وزیر خواجہ سی دیو جلہ پہ تفوق ایلدم انک ایچون اسمنی افاضلک فوقہ تصویر ایلدم یوتا خطاب دخی اولق جائز لکن چندان خلادن خالی دکلدر امری برعکس فہم ایدوب محلہ تمام ملایم دکلدر زیرا باسمک بانوعا بعدن خالی دکلدر دیدیکی بلکہ کندی ویردیکی معنایہ کلیا مانعدر تدبیرتل (مخفی اولیہ کہ بوقطعہ دن علی شیر استخراجنک طریق اولدر کہ مصراع اولدہ اولان علی سیر لفظی مادہ اسمدر صورتہ فوق الافاضل قریبہ سبیلہ یعنی اسمک صورتی افاضل لفظی اوزرہ تصویر ایلدم افاضل لفظی اوزرہ اولان (علی سپرد قحلام ایلہ اولان علی کسر لام ایلہ اولان علی یہ تبدیل اولور سیر تصحیف ایلہ شیر اولور بولسجیف و تبدیلہ قریبہ صورتہ لفظی دز (بومعما برأسہ برفی اطلغدد شعرہ هوس ایدن کیسہ یہ الزمدر اما بومجلدہ اصطلاحیہ شرح واستخراج اولمندی هر کسک معلومی اولمدیغندن اصطلاحی شرح و بیان لازم لودہ تطویلہ مؤدی مراد ایدین میر حسین مطالعہ ایلسون (عروض) (بوقطعہ بحر ہزج مسدس محذوفدر مقاعیلن مقاعیان فعلن اولور * و چون کوہر نامش بزرکتر از انست کہ هر محل از نظم صد فی آن تواند بود و هر مقام از شعر شرف آن تواند یافت تخلص اشعارش بانچه ازین معمای دیگر مفهوم می گردد * چون ادا ت تعلیل (کوہر نامش بیانہ شین ضمیر صاحب دولتہ راجعدر (بزرکتر اولورک دیمکدر (تواند بود اولغہ لایق اولور (تواند یافتد بولغہ لایق اولور دیمکدر (محمصول ترکیب) و چونکہ نامی کوہری اندن اولودر کہ نظمدرن هر محل انک صد فی اولغہ لایق اولہ و شعردرن هر مقام انک شرفی بولغہ قادر اولہ انک اشعارینک تخلصی اولنستہ یعنی بولکلام مذکور سبیلہ بو آخر معما در مفهوم اولور یعنی ذکر کرانمایہ اولان نامہ هر کیسہ نک نظم و شعری صد فی اولغہ لایق اولمدیغی اجلدن اشعارندہ اولان محلی بو معما در مستورا افہام قابلدر (معما بنام نوابی) کنہ نامش در تخلصها نیابد هیچ کس * برب بایندکان ازوی

نوابی دان و بس * کنه نامش لامیه ز در کنه حقیقت معنانه در
 (تخلصها اادات جمع تخلص در دیمکدر) نیاید فعل ثنی مستقبل مفرد
 غائب بوله مز دیمکدر (لب یا بندکان لامیه) برادات ظرف لب بونده
 اغز دیمکدر یا بنده اسم فاعل در بولیچی معنانه کافی هادن مبسدل
 الف نون اادات جمع (نوابی یا حرف وحدت نوا بونده مثل معنانه در
 (دان فعل امر حاضر مفرد ییل دیمکدر) (بس انجق دیمکدر) (محصول
 بیت) اسمتک حقیقتی تخلص را ایچنده هیچ کیسه بوله مز بولورک
 اغزنده اندن بر مثل ییل انجق یعنی کنه نه اوردیم دینار شماندن انجق
 بر قصه بیلور بوندن نوابی استخرابی ظاهر لغز طریقه قبله نوابی لفظی
 ییل دیمک اولور * و اگر چه ویرا بحسب طبیعت وسعت قابلیت هر دو
 نوع شعر ترکی و فارسی میسر است اما میل طبع وی بترکی از فارسی
 بیشترست و غزلیات وی بان زبان از یازده هزار زیادت خواهد بود
 مثنویاتی که در مقایله نجسه نظامی و قوف یافته بسی هزار نزدیک
 و همانا که بان زبان پیش از وی و پیش کس شعر نگفته است و کوه نظام
 نسفته و از جمله اشعار فارسی و است قصیده که در جواب قصیده خسرو
 دهلوی که معصیت بدرباری ابرار واقع و مشتملست بر بسیاری از معانی
 دقیقه و خیالات لطیفه و مطلعش اینست * اگر چه اادات شرط
 (ویرا را اادات تخصیص وی صاحب دولته را جملدر) (بحسب طبیعت
 پیانیه با حرف مصاحبت) سنت مثال و اویدن مصدر در تا اسلوب انجام
 اوزره طویل باز بیلور (میل طبع وی لامیه در) (بترکی با حرف صله
 (بیشتر بآء عربیله زیاده رک دیمکدر) (غزلیات وی لامیه یا آن زبان با حرف
 مصاحبت) (یازده هزار اون بش یک دیمکدر) (خواهد بود
 اولی سر در دیمکدر) (مثنویاتی یا حرف تنکیر) (که حرف رابط صفت
 (مقایله نجسه نظامی لامیه) (یافته اسم مفعول در بولنش معنانه
 (سی هزار با حرف صله اوتوز بیگه دیمکدر) (همانا که بکرز که دیمکدر
 (بان یا حرف صله) (پیش از وی بآء مجمله اندن مقدم دیمکدر) (پیش
 از وی بآء عربیله اندن زیاده دیمکدر) (کوه نظام پیانیه) (نسفته ماضی
 منفیدن قسم در دیمکدر) (محصول ترکیب) و اگر چه اول
 صاحب دولتک طبیعت حسیده و قابلیتک وسعتیله هر ایکی در لو

شعر ترکی و فارسی امسر در اما انک طبضک ترکی به میلی فارسیدن
 زیاده رکدر وانک هرلباتی ترکی زیانده اون بش یکدن زیاده اولسر در
 وشول مشوبانی که خسته نظامی مقابله سنده واقف اولمشدر اونوز
 بیکه قریب و بکرر که ترکی زبان ابله اندن مقدم واندن زیاده کیمسه
 شعر سولمشدر و نظم کوه ری دلمشدر و فارسی اشعاری جمله سندن در
 شول قصیده که خسرو دهلوی نک قصیده سی که دریای ابرار نامیده
 مستمدر جوابنده واقع اولمشدر و معانی دقیقه دن و خیالات لطیفه دن
 چوق شی اوزره مشتملدر و مطلبی بودر (یت) آتشین لعلی که تاج
 خسرو و انرا زیور است * اخگری بهر خیال خام بخن در سراسر است *
 آتشین یا حرف نسبت نون حرف تأکید آتشی یعنی آتش کی دیمکدر
 (آتشین لعل ترکیب توصیفدر آتش کی اولان لعل دیمکدر) لعل
 معروف یا حرف تنکیر (که حرف رابط صفت) تاج خسرو و انرا
 لامیه را ادات صله خسرو پادشاه دیمکدر الف نون ادات جمع (ز بودر
 زینت دیمکدر) اخگری یا حرف وحدت (اخگر کوز دیمکدر قور
 معناسنه) بهر ادات تعلیل (خیال خام موصوفک صفتنه اضافتدر
 (بخن مصدر در قینه تمق معناسنه) (محصول یت) شول بر آتش کی
 لعل که پادشاهلرک تاجنه زینتدر سرده اولان خیال خامی قینا تمق
 ایچون بر قوردر یعنی باشلرنده اولان فکر فاسده صورت و یرمک
 ایچون باشلرنده در براق وجهله دخی معنی قابل لکن غیری ذهنه
 کللال و ناظر بنده قنور و ملال کادی * و این رباعی را در نهنت قدوم
 بعضی آبنده کان از سفر حجاز در رقعته نوشته بود (محصول ترکیب)
 و بور باغی بی بعضی حجاز سفرندن کلنلرک قدومی نهنتنه سنه بر رقعته به
 یازمیش ایدیکه مراد مولانا جامی علیه رجه السامی کندیدر حردن
 کلدیکی زمان مبرعلی شیرنوا بی استقبال قدوم استادیه ارسال ایلشدر
 رجهما الله تعالی (رباعی) انصاف بده ای فلک مینافام * نازین دوکدام
 خوبتر کرد خرام * انصاف بده انصاف ابله دیمکدر (فلک مینافام
 موصوفک صفتنه اضافتدر مینافام ترکیب مزجیدر مینا صرجه دیمکدر
 فام رنگ معناسنه مینافام کول رنگلی دیمکدر) (ناحرف تعلیل) (ز این دو
 دیمکدر که مراد یت آتی مضمونیدر) کدام قنقیسی دیمکدر (خوبتر

ترادات تفضیل (کرد فعل ماضی) خرام فاعلی خرام ایلدی دیمکدر
 (محصول یت) انصاف ایله ای کولک دینکلی فلک تا کیم بوا یکدن قنقبسی
 خوبرك خرام ایلدی یعنی رفتاری قنقبسنگ اعلادر * خورشید
 جهانتاب تو از جانب صبح * یاماه جهان کرد من از جانب شام *
 خورشید جهانتاب تو موصوفک صفت و لامیه (جانب صبح مجازا بیانیه
) خورشید کونش دیمکدر (جهانتاب وصف ترکیبدر جهانی
 شعله لندیریجی دیمکدر) ماه جهان کرد من موصوفک صفت و لامیه
 جهان کرد وصف ترکیبدر جهانی دور ایدوب دولانیجی دیمکدر
 سیاح معناسنه (جانب شام بیانیه شام بونده توریه طریقله ایکی
 دور لو معنایه دخی اخذ اولور لیکن مراد شاعر شام مملکتی در
 ماه جهانندن مراد مولانا جامی اولور (محصول یت) یت اوله تعلیل
 و پیناندر ای فلک انصافانه سویله بوا یکدن قنقبسی اعلادر
 صبح افقی جانندن جهانی تاب آورایدن کونشکی اعلادر باخود
 شام جانندن جهانی دور ایدوب دولانیجی اولان ماهی اعلادر یعنی
 سیاح عالم اولان ماهی کوزلدر انصاف ایله که بنم ماهم کوزلدر
 دیمک استر بویت واقف اولدیمز بهارستان نسجه لرنده بویه در
 اما مصنف مر حومک بعضی ثا کو یانینک آثارینی بازتلم مصرع
 اولده کی جانیبک یرینه مطلع و ثانیبک یرینه مغرب یلم مشلر دخی
 الطف اولور اربابنک معلومی (عروض) معلوم * و این رباعی دیگر
 در رفقه دیگر نبشته * و بو رباعی رباعی بی دخی غیری کاغده
 یازمش ایدی (رباعی) این نامه نه نامه دافع درد منست * آرام درون
 رنج پرورد منست * نامه رفقه دن عبارت (دافع درد من فاعلک
 مفعولنه و لامیه بنم در دیمی دفع ایدیجی دیمکدر) آرام درون رنج
 پرورد من لامیه و موصوفک صفت و لامیه (رنج پرورد وصف ترکیبدر
 رنج ایله بسلشمش دیمکدر (محصول یت) بونامه نامه دکل بنم در دیمی
 دفع ایدیمکدر بنم مشقتله آلوده اولمش درونمک راحتی و تسکیندر
 حاصلی بونامه ایله تسکین حرارت فراق ایلرم * تسکین دل کرم
 و دم سرد منست * یعنی خبر از ماه جهان کرد منست * تسکین دل کرم
 لامیه و موصوفک صفت کرم صیحات و حرارتی دیمکدر (دم سرد من

موصوفک

موصوفك صفته ولا يبه سر دصووق ديمكدر (محصول يبت) بنم حرارتلى
 كوكللى وضووق نفسى ساكن فليجيدر يعنى بنم سياح اولان ماهمدين
 خبر در مراد استادى مولانا جاميدر (عروض) معلوم * واين رباعى
 ديكر در رقعۀ ديكر * وپو آخر رباعى آخر كاغده يازمش (رباعى)
 كرد دريم بكفت وكويت باشم * ودر جریم بجست وجويت باشم *
 (محصول يبت) اكر دريده اولورم سنك كفت وكويكده اولورم يعنى
 در صحوده الخيق سنك سوزك ابله اولورم واكر جریده ايسم سنك
 طلبكده اولورم حاصللى صحو وجذبه ده سنى لنسبتمدين ودهانمدين
 اصلا و قطعيا منفك ايلم * در وقت حضور و پرويت باشم *
 در غيت نيرتله بسويت باشم * (محصول يبت) حضور وقتسده
 پوز يوزه اولورم يعنى حضور شريفكده يوز كدين غير ناظر دكلم
 غيت دخی كوكل سنك جا نيكه اولور يعنى توجهم سكا در حاصللى
 قليا وقالبا سكامر بو طم ته كيم حال مر يد بويله در (عروض) معلوم
 * روضۀ هشتم در حكايى چند از زبان احوال بي زبانان كه خرد مندان
 ونكته دانان امثال آن وضع كرده اند تا بجهت غرايت و ندرت
 طبيعت بر آن اقبال نمايد و يروى ابواب فهم حكم و مصالح بكشاید *
 هشتم سكرنجى ديمكدر (حكايى يا حرف وحدت) (زبان احوال بي زبانان
 يانیه ولا يبه الف تون ادات جع دلسر لك يعنى حيوان غير ناطق لك
 احوال دللرندن ديمكدر) (كه حرف بيان) (خرد مندان عقللى) ديمكدر
 (نكته دانان وصف تركيدر نكته بيليجيلر ديمكدر) (امثال قصه
 معناسنه اولان مثلك جعيدر) (نا حرف تعليل) بجهت غرايت يانیه
 يا حرف مصاحبت (جهت سبب معناسنه در) (ندرت نادر لك) بر آن
 اكا ديمكدر (نمايد فعل مضارع مفرد غائب كوستزه ديمكدر) (بر حرف
 صله) (وى ضمير طبيقه راجع در) (ابواب فهم حكم يانیه ومصدرك
 مفعولته) (فهم ايكلى حكم حاك كيمسزله حكمتك جعيدر) (مصالخ
 مصالحك جعيدر) (بكشاید ياء تا كيد ابله فعل مضارع مفرد غائب
 اچيله ديمكدر) (محصول تركيب) سكرنجى روضه حيوانانك حال
 دللرندن بر قاج حكايه بيانسده در كه عقللى ونكته دانلر اكا قصلر
 وضع ايشلر نا كيم غرايت و ندرت سبيله طبيعت اكا اقبال كوستزه

و طبیعت حکمتی اکتفی قبولی اچیله حاصلی اطباء دن اولوق سببیه
 ذهن اکا میل ایدوب قبول ایده. (قطعه) آن ندیدی که خرده دان
 بشکر * داروی تلخ را کند شیرین * ندیدی. فعل ماضی مفرد مخاطب
 استهسامی متضمن کور مدکی دیمکدر (که حرف بیان) (خرده دان
 حکیم دیمکدر) بشکر یا حرف مصاحبت (شکر شینک فقیله در) داروی
 تلخ موصوفه صفتیه دار و علاج دیمکدر تلخ آبی (را ادات مفعول
 شیرین طلی دیمکدر) (محصول یت) انی کور مدکی که اینجه بیلچی
 حکیم شکر ایله اچی علاجی طلی ایلر * نا با آن جمله ازین رنجور *
 ببرد رنج و محنت دیرین * تا ادات تعلیل (با آن یا حرف مصاحبت
 تن رنجور لامیه رنجور خسته دیمکدر) ببرد باه تا کیده ایله فعل مضارع
 مفرد غائب قطع ایدر دیمکدر (محنت دیرین بیانه) (دیرین اسکی
 دیمکدر عتیق معناسنه) (محصول یت) یت اوله تعلیلدر علاوه
 طبیب شکر فاعله شیرین ایدر تا کیم اول جمله ایله خسته نک وجودندن
 اسکی رنج و محنت یعنی خسته لغی قطع ایلدیه حاصلی علاج نافع مرئی
 طبیعت قبول اینسون دیو طلی صورتیده ییدر (حکایت) رو باهی
 یا کرکی دم مصادقت می زد و قدم موافقت می نهاد یا یکدیگر بیانی
 کد شنند در استوار بود و دیوارها پر خار کردند کر دیدند تا بسور اخی
 رسیدند بر رویاه فراخ و بر کرک تشک بود رو باه آسان در آمده و کرک
 برخت فراوان انکورهای کونا کون دیدند و میوه های رنگارنگ یافتند
 رو باه زبرک بود و حالت بیرون آمدن را ملاحظه کرد و کرک غافل
 چند آنکه توانست بخورد * رو باه دلکو دیمکدر (یا حرف وحدت
 (یا حرف مصاحبت) کرکی یا حرف وحدت کرک فورد دیمکدر کاف
 بحکم ضمیمه (دم بونده زد لفظنه مصروف اولد یقتدن دعوی
 معناسنه در) (مصادقت مصدر در مصادقت لشک یعنی دوست داشتنی
 معناسنه (می ادات حکایه) (زد فعل ماضی مفرد غائب اورردی
 دیمکدر یعنی دعوی ایدردی) (قدم بونده ثباتدن عبارتدر) (موافقت
 مصدر در او یقولنق معناسنه (می ادات حکایه) (نهاد فعل ماضی
 مفرد غائب قودی دیمکدر) (قدم می نهاد ثبات ایدردی دیمکدر) (با
 یا حرف مصاحبت) (یکدیگر بری بریله دیمکدر) (بیانی یا حرف ضله

یا حرف وحدت بر باغه دیمکدر (کذ شئند فعل ماضی جمع غائب
 اوغرا دیلر دیمکدر (در قیو معناسنه در (استوار محکم دیمکدر) بود
 ادات ماضی (دیوارها اداات جمع دیوارلر دیمکدر (خار دیکن
 دیمکدر (کرد آن لامبه کرد کافک کسر یله اطراف معناسنه در) آن
 باغه اشارتدر (کردند کاف عجمک قحیله فعل ماضی جمع غائب
 دولاندیلر دیمکدر (تا حرف انتها (بسوراخی با حرف صله (سوراخ
 دلک دیمکدر (یا حرف وحدت (رسیدند فعل ماضی جمع غائب
 ایرشدیلر دیمکدر (بر و باه بر حرف صله (فراخ کلک دیمکدر (برینه
 حرف صله (تنک طار دیمکدر) بود ادات ماضی (آسان قولای دیمکدر
 (آمد کیردی دیمکدر (بر زجت با حرف مصاحبت (فراوانه اضافت
 پیانیه (فراوان بونده چوق دیمکدر) انکورهای کونا کون پیانیه
 (انکور اوزم دیمکدر (ها ادات جمع یا توسل اضافت) کونا کون
 دورلو دورلو دیمکدر (دیدند فعل ماضی جمع غائب کوردیلر دیمکدر
 (میوهای رنگارنگ سابق کی افظا ومعنا (یافتند فعل ماضی جمع غائب
 بولدیلر دیمکدر (زیرک عاقل دیمکدر (بود ادات ماضی (حالت بیرون
 آمدن پیانیه (بیرون آمدن چقیق معناسنه در) را ادات مفعول (جند آنکه
 اولقدر که دیمکدر (توانست قادر ایدی دیمکدر (بخورد باه تا کیدایله
 فعل ماضی مفرد غائب پیدی دیمکدر (محصول ترکیب) پردلکو
 بر قور دایله صادقانه دوستلقین دم اورلردی واو یغونلق واجبیائنده
 نبات کوسرلر ایدی حاصلی کوریشوب قونوشورلر ایدی بربر یله
 بر باغه اوغرا دیلر قیو محکم ایدی دیوارلر دیکن طلو ایدی ننه کیم
 رسم باغدر باغک اطرافنی دولاندیلر تا کیم بردایک ایرشدیلر دلکویه
 کلک قورده طار ایدی دلکو قولای کیردی وقورد چوق زجت ایله
 کیردی کونا کون اوزملر کور دیلر و دورلو دورلو میوه لر بولدیلر
 دلکو عاقل ایدی و چقیق حالتی ملا حظیه ایلدی وقورد غافل
 اول قدریدی که قادر اولجیه * ناگاه باغبان آگاه شد و چوب
 دستی برداشت و روی بایشان نهاد و باه باریک میان زود از سوراخ
 بچست و کرک بزرگ شکم در انجا محکم شد باغبان بوی رسید و چوب
 دستی کشید چندانیش برد که نه مرده و نه زنده پوست دریده و پشم

گفته از آن تنگنایی بیرون رفت * ناگاه آنسزین دیمکدر (باغبان
 بان ادا ت فاعل باغجی دیمکدر) (گاه شد دویدی دیمکدر) (چوب
 دستی یا حرف و خدت چوب دست صو یادیمکدر) (برداشت فعل ماضی
 مفرد غائب قالدردی دیمکدر) (بایشان با حرف صله ایشان رو باه ایله کر که
 راجعدر) (نهاد فعل ماضی مفرد غائب قوددی دیمکدر) (روی بایشان نهاد
 لئله توجه ایلدی دیمکدرن عجزاندر) (رو باه بار یک میان ترکیب توصیفدر
 اینجه بللی دیمکدر) (زود تیر دیمکدر) (بجست باه تا کید ایله و فتح جیم ایله
 فعل ماضی مفرد غائب صجرادی دیمکدر) (برزک شکم زکب توصیفدر
 یوک قرنلی دیمکدر) (محکم شد صفشیدی دیمکدر) (بوی با حرف صله
 وی کر که راجعدر) (رسید فعل ماضی مفرد غائب ابرشیدی دیمکدر
) (کشیده بویله چکدی دیمکدر) (چندانش شین صبر کر که راجعدر
 اکا اولقدردیمکدر) (برد باه تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب اوردی
 دیمکدر) (که حرف یسان نه حرف نی) (مرده اولو دیمکدر) (زنده
 دیری دیمکدر) (پوست دری دیمکدر) (دریده ها حرف زنب بیرتوب
 دیمکدر) (بشم یوک دیمکدر) (کنده بویله قوبوق دیمکدر) (تنگنایی
 یا حرف مصدر طار اقدن دیمکدر) (بیرون رفت چیقدی دیمکدر
) (موصول ترکیب) آنسزین باغجی دویدی و برصو یا قایدی وانلره
 توجه ایلدی اینجه بللی دلکو تیر دلکدن صجرادی و یوک قرنلی قورد
 اول بیرده صفشیدی باغجی اکا ابرشیدی و صو یایی چکدی اکا اولقدرد
 اوردی که نه اولو ونه دیری پوستی بیرتوق و یوکی قوبوق اول طار اقدن
 چیقدی (قطعه) زور مندی مکن ای خواجه برز * کاخرکار زبون
 خواهی رفت * زور مندی با حرف مصدر مند ادا ت نسبت زور لولوق
 دیمکدر) (مکن نهی حاضر مفرد ایله دیمکدر) (برز با حرف مصاحبت
 التون ایله دیمکدر) (که ادا ت تعلیل) (آخرکار عاقبت دیمکدر) (زبون
 ضعیف دیمکدر) (خواهی رفت کیدیسرسین دیمکدر) (موصول بیت)
 ای خواجه التون ایله یعنی مالدیر اولدیغک حسیبیه زور لولوق ایله
 زیر عاقبت زبون کیدیسرسین * فر بهت کرده بسی نعمت و ناز *
 زان ییندیش که چون خواهی رفت * فر بهت سنی سمر) (کرده ماضیدن
 قسمدر ایش دیمکدر) (بسی چوق دیمکدر) (ییندیش باه تا کید ایله

فعل امر حاضر مفرد دوشون دیمکدر (که حرف بیان) چون نیجه
 دیمکدر کیف معناسنه (محصول یت) سنی چوق نعمت و ناز سمن
 ایلش سدر اندن اندیشه و فکر ایله که نیجه کیدیسرسین * با چنین چشه
 ندانم که چه سان * بدر مرک برون خواهی رفت * با حرف مصاحب
 (چنین بونجیلین دیمکدر) چشه وجود دیمکدر (ندانم فعل نفی مضارع
 متکلم وحده بلم دیمکدر) که حرف بیان (چه سان نیک کی نه صل
 دیمکدر) بدر مرک با حرف صله اضافت بیانیه (بیرون طیشره دیمکدر
 (محصول یت) بونجیلین چشه ایلله بلم که ناصل اولوم قبوسنه ایچرو
 کیدیسرسین (عمی وض) بوقطعه بحر رمل مخبوند که فاعلاتن
 فاعلاتن فعلات اولور (خکایت) کزدیمی زهر مضرت در نیش
 ونیر خبائثت در کیش عزیمت سفر کرد بلب آب پهنایور رسید خشک
 فرومانده پای گذشتن ونه یارای باز کشتن سنک پستی آن معنی را
 از وی مشاهده کرد پروی ترجم نمود بر پشت خودش سوار ساخت
 خود را در آب انداخت و آشنا کان رو بجانب دیگر نهاد * کزدیم عقرب
 دیمکدر (با حرف وحدت) (زهر مضرت در نیش و مابعدی کزدیمک
 صفی) (زهر مضرت بیانیه نیش بونده عقربک صوقد بیغی شیدن
 عبارتند) (نیر خبائثت بیانیه) (کیش اوق قویه جق شیدر) (عزیمت سفر
 مصدرک مفعولند) (بلب آبی لامیه لب بونده کار معناسند) (با حرف
 صله با حرف وحدت) (پهنایوتی دیمکدر) (خشک ماند قوری قالدی
 دیمکدر) (کال اضطرار بدن کلاه در نته کیم ترکیده قوریدی قالدی دیرلر
 (نه حرف نفی) (پای بونده قوت معناسند) (گذشتن یکیمک) (یا راده
 قوت معناسند) (باز کشتن رجوع ایلک) (سنک پشت قابلو مغه
 دید کلری حیواندر) (با حرف وحدت) (معنی را را اادات مفعول) (وی
 کزدیمه راجعدر) (بر حرف صله) (وی پنه کزدیمه) (نمود فعل ماضی مفرد
 کوستردی دیمکدر) (بر حرف صله) (پشت خود بیانیه پشت ارقه
 دیمکدر) (شین ضمیر کزدیمه راجعدر) (سوار ساخت بندردی دیمکدر
 (خود را اادات مفعول انداخت فعل ماضی مفرم غائب آندی دیمکدر
 (آشنا کان آشنائی ایده رک یعنی یوزه رک دیمکدر) (نهاد فعل ماضی
 مفرد غائب) (محصول ترکیب) (نیشنده مضرت زهری واو قاغنده

خباثت تیری اولان برعقرب سفره عزیمت ایلدی بر بسیط صوتکارینه
 ایرشدی قوری قالدی نه کچمکه قوتی وار ونه دوغمکه قدرتی وار
 برقابلو مبعه اولمعنی بی اندن مشاهده ایلدی اکا ترجم ایلدی و آتی
 کندی ارقه سنه یزدردی و کندینی صویه آندی و یوزه رک او بر جانیه
 توجه ایلدی * دزان اثنا آوازی بکوشش رسید که کژدم چیزی
 بر پشت وی می زند سؤال کرد که این چه آوازست جواب داد که این
 آواز نیشست که بر پشت قومی زخم هر چند میدانم که برانجا کار کرنمی
 آید اما خاضعت خود را نمی توانم گذاشت سنک پشت باخود گفت که
 هیچ به ازان نیست که این بد سرشت را ازیں خوی زشت برهانم
 و نیکو سرشتان را از آسبب وی ایمن گردانم بآب فرو روفت ویرا
 موج درر بود بجایی برد که کویا هرگز نبود * آوازی یا حرف وحدت
 (بکوشش با حرف صله (شین ضمیر سنک پشته راجع در (کوش قولاق
 دیمکدر (که حرف بیان (چیزی یا حرف وحدت (بر حرف صله
 (پشت وی لامیه می ادا ت تأکید (زند فعل مضارع مفرد اورر دیمکدر
 (آواز نیش بیانیه (پشت تو لامیه می ادا ت تأکید بد (زخم فعل مضارع
 متکلم وحده اورورم دیمکدر (می دانم ده بویه یلورم دیمکدر (که
 حرف رابط صفت (بر حرف صله (انجا پشت سنک پشتدن عبار ندر
 (کار کرتا تیر معناسنه در (نمی آید بونده حاصل اولمز دیمکدر (خاضعت
 (خود را لامیه را ادا ت مفعول (نمی توانم گذاشت ترك ایده میسر م
 دیمکدر (باخود کند و کند ویه (بد سرشت یرامز طبیعتی دیمکدر
 (را ادا ت مفعول (خوی زشت بیانیه (برهانم باء تأکید باه فعل مضارع
 متکلم وحده فور تارم دیمکدر (نیکو سرشت ابو طبیعتی دیمکدر (الف
 نون ادا ت جمع (را ادا ت مفعول (آسبب فتنه دیمکدر (ویه اضافت
 لامیه (گردانم ایلم دیمکدر (بآب یا حرف صله (فرو روفت طالبی
 دیمکدر (وی را را ادا ت مفعول (در حرف تأکید (ر بود فعل ماضی
 مفرد غائب قالدی دیمکدر (بجایی یا حرف صله یا حرف وحدت (برد
 فعل ضی مفرد ما غائب کتوردی دیمکدر (هرگز اصلا دیمکدر (نبود
 یوق ایدی دیمکدر (محصول ترکیب) اول اثناء قولاغنه بر آواز
 ایرشدی که عقرب برنسنه انک ارقه سنه اورر سؤال ایلد بکنه

پویه آواز در جواب ویزدیکه بونیش آوازیدر که سسک آواز که اورورم
 هر نفسدر یلورایسمده که تأثیر اول شعله حاصل اولز اما کنبدیمک
 چاسبت و جلیتی ترک آیده میبسمم سسک پشت کبند و کند و به
 دیدنی که هیچ اندن اعلا اولز که بورا من طبیعتی بی بوخبر کین خویدن
 قورنارم و ایو طبیعتی لری انک فتنه سندن امین آیده بم صویه طالیدی
 عفری موج فایدی برینره کتوردیکه کویا اصلا یوغیسی (قطعه)
 * هر عوانی که درین بزیکه شر و فساد * تار صد حبله بهر لحظه از و
 سیازد هند * عوانی بونده بد خوی معناسنه در (که حرف رابط
 صفت) بزم مجلس دیمکدر (که کاهدن مخفف ادات مکان) (شره
 اضافتی بیانیه) (تار زکیده تخریف ایدوب تل در لر) (صد حبله به
 اضافت بیانیه) (بهر لحظه) (با حرف ظرف) (ساز موافقت معناسنه در
 (دهند فعل مضارع جمع غائب و بره لر دیمکدر) (محصول یت)
 هر بد خوی که بوشر و فساد بز مکاهنده بوز حبله تلنی اکا لودر لر
 ایسه یعنی اکا دائما نواز شله تطیب خاطر ایدر لر سه * به ازان
 نیست که در موج فنا غوطه خورد * ناوی از خلق بخود و خلق
 زوی باز رهند * به ازان نیست اندن اعلا د کدر دیمکدر (که
 حرف بیان) (موج فنا بیانیه غوطه صویه طالمق غین مجه نک ضمیمه در
 (غوطه خورد بانه دیمکدر) (وی بد خویه را جمعدر) (خلق خود
 بیانیه) (خلق خانک ضمیمه خوی دیمکدر) (خلق قبح بخا ایله مخلوق
 معناسنه در) (بازادات تأکید) (رهند فعل مضارع جمع غائب قور توله لر
 دیمکدر) (محصول یت) (اندن اعلا د کدر که فنا موجه بانه یعنی دیار
 عدمه کیده تا کیم اول بد خو کندی خوبندن و خلق اندن قور توله لر
 (عروض) (بوقطعه بحر رمل متمدر و مخبوندنر که فاعلاتن فعلاتن
 فعلاتن فعلات اولور) (حکایت) (موشی چند سال درد کان خواجه بقالی
 از نقلهای خشک و میوه های ترمالا مال بسرمی برد و ازان نعمتهای
 خشک و تر می خورد خواجه بقال آرا میدید و اغماض میکرد و از
 مکافات اعراض مینمود تار ورنی بحکم انکه گفته اند * موشی با حرف
 وحدت موش فاره دیمکدر (چند سال بیجه سنه دیمکدر) (دکان خواجه
 بقالی) (لامیه خواجه نجارده استعمال اولور بقال معروف با حرف

وحدث (نقلهاها اذات جمع نقل نولك وقاطك محمد له منزعه معنائه در كه
فندق و بادام و جوز كى) خشك اضافه موصوفه در خشك خانك
ضميله قور و ديمكدر (ميوه هاى زرده بوييله تو باش ديمكدر) (مالا مال طلو
ديمكدر) (بستر هم برد باشد چقان ايدى نميش و نمك ايدى ايدى ديمكدر
نعمتهلى خشك) بيانه (ميجور ديمكدر) (آن را اذات مفعول
ميديد) كور ايدى ديمكدر (اخمياش كور مزك كدن كلك (مى كرو ايلز
ايدى ديمكدر (مكافلت معروف) (اعراض يوز چور مكنده مستعملدر
ميجود) كوستردى ديمكدر (تا حرف انهمبا (روزي با حرف وحدث
(مخضول تركيب) بفرزه نيجه سخته قورى نقلردن و باش ميوه لردن
طلو برخواجه بقالك تركا ننده قعش و نمك ايدى ايدى و قورى و باش
نعمتلردن يوايدى تا بر كونه اول حكم سبيله كه ديمكدر (بيت)
* سفله دون را چو كرد معده سير * بر هزاران شور و شر كرد دلير *
سفله دون) بيانه (را اذات مخصص) (چو اذات تعليل) (كرد داوله
ديمكدر) (هبر طوق معنائه در) (دلير بنادر ديمكدر) (مخصول بيت)
الحق سفله نك چونكه معده سى طوق اوله ييك شور و شره دلير اولوب
خسارت ايلز (عروض) بو بيت بحر ميل مسدس مقصوددر كه فاعلاتن
فاعلاتن فاعلات اولور * حرص بر آن داشت كه هميان خواجه را
ببريد و سزخ و سفيد هر چه بود بخانه خود كشيد چون خواجه وقت
حاجت دست بهميان برد چون كبسه مفلسانش نهى يافت و چون معده
كرسنكان خالى دانست كه آن كار مو شست كربه وار كين كرد و برا
بكرفت ورشته دراز برپاي او بخت و بكداشت تا بهرور اخ خود درون
رفت و باندازه رسته خور ازرا بدافست * حرصش شين ضمير مو شده
راجعدر (بران انك اوزر يته ديمكدر) (برداشت فعل ماضى مفرد غائب
قالقدى ديمكدر) (كه حرف بيان) (هميان خواجه لامبه هميان كبسه
ديمكدر) (را اذات مفعول) (ببريد كسدى ديمكدر) (بخانه خود لامبه
با حرف صله) (كشيد فعل ماضى مفرد غائب جكدى ديمكدر) (چون
اذات تعليل) (وقت حاجت بيانه با حرف ظرف) (هميان با حرف صله
برد) (فعل ماضى مفرد غائب ايلندى ديمكدر) (چون اذات تشبيه
كبسه مفلسانش) (لامبه شين ضمير كبسه خواجه به راجعدر) (مفلس

معلوم (تخی پوش دیمکدر) یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر
 (بحون ادا تمشیه) معده کرستان لامیه معده معروف کرسته آج
 دیمکدر بکاف ها، رسمیدن بدیل دوالف نون ادا ت جمع اجلرک معده سی
 کبی دیمکدر (خلک پوش دیمکدر) دانست فعل ماضی مفرد غائب
 بلدای دیمکدر (که حرف بیان) کارموشست لامیه ظاهرک اشیدر
 دیمکدر (کر به کافک ضمیمه کدی دیمکدر) و ادا ت تمشیه کدی کبی
 دیمکدر (کین کرد پوصو ایلدی دیمکدر) و ادا ت مفعول (بکرفت
 باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب طوتدی دیمکدر) رسته دراز
 بیانیه لوزون ایپلک دیمکدر (بر حرف صله) پای اولامیه (بست
 فعل ماضی مفرد غائب باغلدی دیمکدر) بکذاشت باء تا کید ایله
 ترک ایلدی دیمکدر یعنی صالیو پردی (بسوراخ خود بیانیه با حرف صله
 سوراخ ملک دیمکدر) درون رفت ایچر و کیردی دیمکدر (و پاندازه
 رشته لامیه) اندازه بونده ایپلک بو پندن عبارتدر (غور نهایت
 معنای دیب دیمکدر) ادا ت مفعول (بدانست یله تا کید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب یلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) موشک حرصی
 الک لوزینه قالدی یعنی جلی اولان قوت طامعه سی اوله حرکت
 ایلدی که خواجه بقالک کبسه سی کسیدی و قزل و آق هر نه وارایسه
 کندی خانه سه چکدی خواجه حاجت وقتنده الینی کبسه به ایلندی
 مفلسر کبسه سی کبی پوش و اجلر معده سی کبی نالی بولدی بلدیکه
 اول ایش موشک فعلیدر کدی کبی پوصو ایلدی فارهی طوتدی و بر
 لوزون ایپلک ایاغنه بغلیدی و صالیو پردی تا دلکینه ایچر و کیردی
 و ایپلک یویله اول دلک غورینی یلدی * دنبال آن گرفت و آن
 سوراخ را بکند تا بخانه وی رسید خانه دید چون دکانچه صرافان سرخ
 و سفید برهم ریخته و دینار و درم باهم آمیخته حق خود را تصرف نمود
 و موش را بیرون آورد بچنگال کر به سپرد تا جزای خود دید آنچه دید
 و مکافات حق ناشناسی خود کشید آنچه کشید * دنبال آن لامیه دنبال
 بونده اوج دیمکدر (آن رشته به اشارتدر) (سوراخ را ادا ت مفعول
 (بکند باء تا کید ایله و کاف عربک فتحیه فعل ماضی مفرد غائب
 فازدی دیمکدر تا حرف اتها) (بخانه وی لامیه با حرف صله) (وی موشه

را چقدر (خانه) یا حرف وحدت همزه حرف توسل خانه را بپادشاه عبارتند
 (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (چون ادات تشبیه
 (دکا پنجه چه ادات تصغیر صرافانه اضافت بیانیه) (برهم قریشی
 دیمکدر) (و پنجه ماضیدن فیمدر دوگش دیمکدر) (با هم بر بریله دیمکدر
 (آمیخته ماضیدن فیمدر قر شمش دیمکدر) (حق خود بیانیه) (را ادات
 مفعول) (عمود فعل ماضی مفرد غائب کوستردی دیمکدر) (موش را را
 ادات مفعول) (بیرون آورد چغیاردی دیمکدر) (بچنگال کر به لامیه) (با
 حرف صله چنگال پنجه دیمکدر) (سپرد فعل ماضی مفرد غائب اصمردی
 دیمکدر یعنی آوردی) (تا ادات تعلیل) (جزای خود لامیه) (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (آنجما اول نسنه بی کدی دیمکدر) (مکافات
 حق ناشناسی لامیه) (مکافات معروف) (حق ناشناس وصف ترکیبدر
 یا حرف مصدر حق بیلمیچیلک مکافاتنی دیمکدر) (کشد فعل ماضی
 مفرد غائب چکدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (اول ایلاک اوجنی
 طوبندی و اول دلیکی قازدی تا کیم موشک خانه سینه ایشدی برخانه
 کوردیکه صرافلردکا پنجه سی کی قزل و آنی یعنی التون و کومش قریشی
 دوگش و التون و آنچه بر بریله قر شمش کندی حقی تصرف کوستردی
 یعنی آلدی و موشی طشره چغیاردی و کدینک پنجه سینه اصمردی تا کیم
 جزاسنی کوردی اول نسنه که کوردی یعنی کوردیکی کدینک مستحق
 اولدی یعنی آلدی کوردی و حق یطوب الکلمق مکافاتنی چکدی اول نسنه که
 چکدی یعنی جزای ما بلیقنی بولدی (قطعه) (کرشور و شری هست
 حر یصان جهازا است * خرم دل قانع که زهرشور و شری رست *
 کر حرف شرط) (شور و شرفتنه و بلا دیمکدر یا حرف وحدت
 (هست و آریسه دیمکدر) (حر یصان جهازا است مستفک مفعولانه در) (را
 ادات تخصیص) (خرم ممرور دیمکدر و مبتدا) (دل قانع لامیه) (که
 ادات تعلیل) (رست رانک فتحبله فعل ماضی مفرد غائب قور تولدی دیمکدر
 (محصول یت) (اگر برشور و شر و آریسه یعنی هر نقدر مصائب واقع
 اولورسه جهانه حر یصان اولور ایچوندر مسرور قانعک کوکلیدر که
 هر فتنه و مصائب قور تولدی * در عرفناعت همه روح امدوراحت *
 در حرص فرو نیست اگر در دسری هست * عرفناعت لامیه (روح رانک

قهقهه نعمت و راحت معناسنه در (آمد بونده آدات خبر) (فزونست
 باحرف مصدر آرتقلقدر دیمکدر) (درد سر باش اغریسی دیمکدر
 اما بونده محنت و مشقت وار ایسه دیمکدر) (محصول بیت) (قناعت
 عزتده مجموعی نعمت و راحت واردر جر صده اگر جاء محنتی وار
 ایسه زیاده لك واردر یعنی هوسی آرتیر حاصلی قناعتده راحت
 جر صده محنت واردر (عروض) بوقطه به بحر هیزج اخب
 مکفوف و محذوفدر که مفعول مقابیل مقابیل مفعولن در (حکایت)
 روباهی بر سر راهی ایستاده بود و چشم مراقبت بر جب و راست
 نهاده ناکاه از دور سیاهی پیدا شد نزدیک آمد دید که یکی درنده
 کرکی بلسک بزرگ بر صورت یاران صادق و دوستان موافق همراه
 می آیند نه آرا ازین توهم فریبی و نه این را ازان دغدغه آسبی روباه
 پیش دوید و سلام کرد و وظیفه احترام بجای آورد گفت الحمد
 لله که کین دیرین بهر تازه مبدل شده است و دشمنی قدیم بدوستی
 جدید معوض گشته اما میخواهم که بدانم سبب این جمعیت چیست
 و باعث این امنیت کبست * روباهی باحرف وحدت (سر راهی
 بیانه باحرف وحدت) (ایستاده ماضیدن قسمدر طور مش دیمکدر
 بود آدات ماضی) (چشم مراقبت بیانه مراقبت مصدر در انتظار
 معناسنه) (جب جیم عجمک قهقهه صول دیمکدر) (راست صاع دیمکدر
 نهاده ماضیدن قسمدر قومش دیمکدر) (سیاهی باحرف وحدت
 سباه بونده قرالتی دیمکدر) (نزدیک آمد یقین کلدی دیمکدر) (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (که حرف بیان یکی بر دیمکدر
 درنده اسم فاعلدر یرتبی معناسنه در) (کرکی باحرف وحدت) (با
 حرف صله) (سک بزرگ بیانه) (صورت یاران صادق بیانه و موصوفک
 صفتیه صادق دوستلر صورتده دیمکدر) (دوستان موافق یاران
 صادق کی او یغون دوستلر دیمکدر) (همراه بولداش دیمکدر) (می آدات
 نامکبد) (آیند فعل مضارع جمع غائب کلورلر دیمکدر) (نه حرف نفی
 آرا را اذات تخصیص) (آن کر که اشارتدر) (ازین سکه اشارتدر
 توهم بونده قور قور دیمکدر) (ما بعدینه اضافه مفعولنه در) (فریبی
 باحرف مصدر الدائم دیمکدر) (دغدغه آن لامیه دغدغه بونده

نشویش معناسنه (آسیب ضرر معناسنه در) یا حرف تنکیر (پیش
ایلو دیمکدر) دوید فعل ماضی مفرد غائب سکرندی دیمکدر (وظیفه
احترام پیسانه احترام اعزاز معناسنه در) بجای یا حرف صله برینه
دیمکدر (آورد فعل ماضی مفرد غائب کنوردی دیمکدر) که حرف
پیشان (کین معروف) برینه اضافت پیسانه دیرین اسکی دیمکدر
(بمهرتازه ده پیانیه یا حرف صله مهر محبت دیمکدر) مبدل شده است
تبدیل اولشد دیمکدر (دشمنی یا حرف مصدر) قدیم ده دیرینه کپی
(بدوستی یا حرف صله یا حرف مصدر) جدید یکی دیمکدر (کشته
اولمش ای ادا تآکید) خواهم فعل مضارع متکلم وحده استزم
دیمکدر (که حرف بیان) بدائم یا تآکید ایله فعل مضارع متکلم
وحده یله یم دیمکدر (سبب این جمعیت لامینه بوجعیتک سبی دیمکدر
(چیت ندر دیمکدر) باعث این امنیت ده بویه بوامنیتسه بادی
دیمکدر (کبت کچر دیمکدر) (محصول ترکیب) بدلکو بریول باشند
دورمش ابدی و مراقت کوزینی صوله و صناعه قوش ابدی یعنی
اطرافه دقت ایله نظر ایدر ابدی انستزین اوزاقندن برقرالنی پیدا
اولدی بقین کلدی کوردی که بریرینی قورد بریوک گوپک ایله
صادق یارل و موافق دوستلر صورتنده بولدش اولوب یله کلورلر
نه قوردک کلبدن الداغق قور قوسی وار و نه کلک قوردون ضرر
نشویشی وار دلکو ایلرو سکرندی و سلام ایلدی یعنی و یردی و اهراز
و احترام و طیفه سنی برینه کنوردی و دیدی الحمد لله که اسکی کین
و عداوت تازه محبت مبدل اولمش و اسکی دشمنک دوستلره عوض
اولمش اما استزم که یله یم بوجعیته سبب ندر و بوامنیته باعث کچر
* هک گفت سبب جمعیت مادشمنی شبانست اما دشمنی کرک و شبانه
مستغنی از پیران است و سبب دشمنی من یاوی آنکه دی روزین کرک که
امیر و زمرادولت رفاقت وی دست داده است برمه ماحله کرد و یک
یره بر بود من چنانچه غادت من یود در قفسای وی ید و یدم تا آن
یره از وی بستام اظا بوی نرسیدم چون یاز آندم شبان چوب بر من
کسید و بی موجب مرا بجا نید من نیز رابطه دوستی از وی بکستم
و بادشمن قدیم وی پیوستم * سبب جمعیت ما لامیلر در یرم جمعیتک

سبی دیمکدر (دشمنی شان مصدرک مفعولہ در) دشمنی با حرف مصدر
 (شان چوبان دیمکدر چوبانہ دشمنلکدر دیمکدر) دشمنی کرک لامیہ
 قوردک دشمنلکی دیمکدر (سبب دشمنی من لامیہ) با حرف مصاحبت
 (وی شبانہ راجعدر) دی روز دونکی کون دیمکدر (کہ حرف رابط
 صفت) (امر روز بو کون دیمکدر) مرا را ادات صله (دولت رفاقت
 وی یانیہ و مصدرک مفعولہ رفاقت مصدر در) ایا قد اشلق معناسنه
 وی کر کہ راجعدر (دست داده است میسر اولشدر) (رمه سوری
 دیمکدر) (ماہ اضافت لامیہ) (برہ قوزی دیمکدر) (بر بود باء تأکید ایلہ
 فعل ماضی مفرد غائب قایدی دیمکدر) (عادت من لامیہ) (بود ادات
 ماضی) (قفای وی لامیہ) (بدویدم باء کید ایلہ فعل ماضی متکلم وحده
 سکرتم دیمکدر) (نا ادات تعلیل) (برہ را ادات مفعول) (بستانم باء
 تأکید ایلہ فعل مضارع متکلم وحده آلم یعنی قورتارم دیمکدر) (بوی
 با حرف صله) (رسیدم فعل فی ماضی متکلم وحده) (یرشدم دیمکدر
 لا چون ادات تعلیل) (باز آمدم رجوع ایلدم دیمکدر) (چوب دکنت
 معناسنه در) (کسیدم فعل ماضی مفرد غائب چکدی دیمکدر) (بی موجب
 سبب سبز دیمکدر) (مرا را ادات مفعول) (رنجانیدم فعل ماضی متعدی مفرد
 غائب اینجندی دیمکدر) (من نیز بن دخی دیمکدر) (رابطہ دوستی بیانہ
 با حرف مصدر) (بکستم باء کید ایلہ فعل ماضی متکلم وحده) (اوزدم
 دیمکدر) (بادشمن قدیم وی یانیہ و لامیہ وی شبانہ راجعدر) (با حرف
 مصاحبت انک اسکی دشمنی ایلہ دیمکدر) (پوستم فعل ماضی متکلم
 وحده) (اولشدم دیمکدر) (محصول ترکیب) (دلکو دوستلغک سببین سوال
 اید نجسہ کلب دیدی بزم جعبتمزک سبی چوبانہ دشمنلکدر اما
 قورد ایلہ چوبانک دشمنلکی بیاندن مستغنی در و بنم دشمنلکمہ سبب
 چوبان ایلہ اولدر کہ دونکی بر قورت کہ بو کون بکا انک بولد اشلقی
 دولتی میسر اولشدر بزم سورومزه جلہ ایلدی و بر قوزو قایدی
 بن انجاین کہ بنم عادتدر انک قفا سندن سکرتم تا کہ اول قوز و پی
 اندن آلام اما قورده بشتم چونکہ رجوع ایلدم چوبان بکا دکنت
 چکدی و سبب سز بنی اینجندی بن دخی دوستلقی رابطہ سنی اندن
 اوزدم وانک اسکی دشمنہ متصل اولدم (قطعہ) بدشمن دوست

شوزان سان که هرگز * بتبع دشمنی نخواستد دوست * بدشمن باحرف
 مصاحبت (شوا امر حاضر مفرد اول دیمکدر) (زان سان انک کپی
 انجیلین دیمکدر) (که حرف رابط) (هرگز اصلا دیمکدر) (بتبع دشمنی
 باحرف مصاحبت اضافت بیانیه یا حرف مصدر دشمنک فلجی ایل
 دیمکدر) (نخواستد فعل نفی مستقبل مفرد غائب طرمله مه دیمکدر
 یعنی باره له دیمکدر) (ناضم بر خطاب مفعول) (دوست دری دیمکدر
 (محصول یت) دشمن ایل دوست اول انجیلین که اصلا دشمنک
 فلجی ایل سنک دریکی یعنی وجود یکی باره له حاصلی برکونامدارا
 ایل که اصلا سکا دشمنک ایتمکه قدرتی اولیه * مکن بادوست چندان
 دشمنی ساز * که برغم تو بادشمن شود دوست * مکن نهی حاضر
 مفرد غائب ایل دیمکدر) (با دوست باحرف مصاحبت) (دشمنی ساز
 با مصدری ایل دشمنک دوز یچی دیمکدر یعنی دشمنک ایلجی) (که
 حرف تعلیل) (برغم تو سکا برغم او زره یعنی سکا عنادا دیمکدر) (بادشمن
 باحرف مصاحبت دشمن ایل دیمکدر) (محصول یت) (دوست ایل
 اواقدر دشمنک ایل که سکا رغما دشمنک ایل دوست اولور) (حکایت)
 دیو باه را گفتند هیچ توانی که صد دینار بستانی و پیغامی بسکان ده
 رسانی گفت والله مردی فراوانست اما درین معامله خطر جانست *
 دیو باه را را ادا ت صله (گفتند فعل ماضی جمع غائب دیدیلر دیمکدر
 (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهامی متضمن قادر مبین
 دیمکدر) (که حرف بیان) (بستانی باه تأکید ایل فعل مضارع مفرد مخاطب
 آله سین دیمکدر) (پیغامی یا حرف وحدت بر خبر دیمکدر) (بسکان ده
 لامبسته باحرف صله) (سک معلوم الف نون ادا ت جمع) (ده کوی
 دیمکدر) (رسانی فعل مضارع متعدی مفرد مخاطب ایرشدره سین
 دیمکدر) (مردی باه مصدریه ایل اجرت معانسته) (فراوان بول و چوق
 معانسته در) (معامله آتش ویرش دیمکدر) (خطر جان بیانیه جان
 قورقوسی دیمکدر) (محصول ترکیب) (دلکویه دیدیلر هیچ قادر مبین
 یعنی ایده یلور مبین که یوز التونی اله سین و کوبک کلبرسته بر خبر
 ایرشدره سین یعنی سکا یوز التون اجرت و برلم وارسکان دهه بر خبر
 کتور دینجه دیدی والله چوق اجرتدر لکن بو آتش ویرشده جان

قورقوسی وارد در (قطعه) از سفله بیل مکرمت امید داشتن * کشتی بوج
 لجه حرمان فکند نست * سفله دنی دیمکدر (بیل نونک قحطیه نائل
 اولوق معناسنه در) مکرمته اضافت مفعولنه در (امید داشتن امید
 ایلک دیمکدر) کشتی کمی دیمکدر (فکندنک مفعولی) بوج لجه
 حرمان لامیه و بیایه (با حرف صله موج طالق دیمکدر) لجه در بک
 صود دیمکدر (حرمان مصدر در محروم و ملوق معناسنه) فکندن مصدر
 آنکی و یراقی معنالیته (محصول یت) ایلوق و دیدن مکرمته نائل
 اولوق امیدن ایلک محروم و ملوق دریاسی موخنه کمی صالمقندر حاصلی
 خسیس و دیدن مأمول انعام محروم و ملوقدن غیر بی نتیج دکلدن * پیش
 عدو زیون شدن از بیل مال و جا * خود را بورطه خطر جان
 فکند نست * پیش عدو بیایه دشمن قنده دیمکدر (خود را
 را ادا ت مفعول) بورطه یا حرف صله (ورطه محل هلاک دیمکدر
 بورطه خطر جان بیایه) خطر خوف معناسنه (محصول یت)
 دشمن قنده مال منصبه میلدن ناشی زیون اولوق کن دینی جان قورقوسی
 محله آنمقندر یعنی حرص مال سببیله دشمنه زیون اولوق مهلکه
 عظیمه در (عروض) یوقطه بحر مضارع اخرج مکفوف مقصور در که
 مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور (حکایت) شتری در صحرا
 چرا میگرد و از خار و خاشاک آن صحرا غدا می خورد بخار بنی می رسبد
 چون زلف خویان درهم و چون روی محبوبان تازه و حرم کسردن را
 دراز کرد تا آنرا بهره کبرد دید که در میان آن اقمعی حلقه کرده و سر را
 یادم فراهم آورد باز پس کشت و از آرزوی وی بگذشت خار بن پنداشت
 احتیاز وی از زخم سنان اوست و اجتناب وی از تیزی دندان او شتر او
 در یافت گفت که بیم من از این مهمان پوشیده است نه از میزبان آشکار
 و ترس از زهر دندان مار است نه از زخم پیکان خارا کر نه هول مهمان
 خوردی میز باز باریک لقمه کردی * شتری با حرف وحدت (چرا اسم
 مصدر اولوله معناسنه) می ادا ت حکلیه (چرا میگرد و تیر ایدی دیمکدر
 خار دیکن) خاشاک ان لامیه خاشاک خار عطف تفسیر بدر (غدا
 غین معجمه نک کسریله معروف) می ادا ت حکایه (خورد فعل ماضی
 مفرد غائب بر ایدی دیمکدر) بخار بنی با حرف صله خار بن دیکن اوجانی

دیمکدر یا حرف وحدت (می ادا ت ت کید (رسید ابر شدی دیمکدر
 (چون ادا ت تشبیه (زلف خوبان لامیه (درهم صبق دیمکدر (چون
 پنه ادا ت تشبیه (روی محبوبان لامیه (تازه معروف (خرم بونده
 عطف تفسیر یدر (کردن کاف عجمک فحبله بو یون دیمکدر (را ادا ت
 مفعول (دراز کرد اوزاندی دیمکدر (تا ادا ت تعطیل (آترا را ادا ت مفعول
 آن خار پنه اشارت یدر (بهره یا حرف وحدت همزه حرف نوسل (بهره کیدر
 منفعتله دیمکدر (که حرف بیان (میان آن لامیه آن خار پنه اشارت یدر
 (افعی باه ثانی وحدت افعی بیلان دیمکدر (حلقه کرده چور کلنش
 دیمکدر (وسر را را ادا ت مفعول (بادم یا حرف مصاحبت دم دالک
 ضمیمه قو برق دیمکدر (فراهم آورده پریره کتور مش (باز پس کشت
 اردینه دوندی دیمکدر (ارزوی وی لامیه (بگذشت باه نا کید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب ترک ایلدی دیمکدر (پنداشت فعل ماضی مفرد غائب
 ظن ایلدی دیمکدر (احتراز وی لامیه وی شتره راجعدر انک قاچمنی
 دیمکدر (زخم سنان او بیاتیه و لامیه سنان مرزاق دیمکدر بونده دیکندن
 هبارت یدر (او خار پنه راجعدر (اجتناب وی لفظاً و معناً احتراز وی
 کیدر (تیزی یا حرف مصدر کسکینلک دیمکدر (تیزی دندان او
 لامیه لر در انک دیشنک کسکینلکندن دیمکدر اوینه خار پنه راجعدر
 (آترا) را ادا ت مفعول آن بو کلامه اشارت یدر (در یافت کادی دیمکدر
 (که حرف بیان (یم من لامیه بنم خوفم دیمکدر (مهمان پوشیده
 موصوفک صفته پوشیده اسم مفعول در مستور معنایه (میربان آشکاره
 بویله (میربان قونق صاحبی دیمکدر (ترس من لامیه بنم قوزقم دیمکدر
 زهر دندان مار (لامیه لر در (زخم پیکان خارده بویله (پیکان دمرن
 دیمکدر (اگر ادا ت شرط (نه حرف نفی (خورد می به مصروف (هول
 مهمان (لامیه مسافرک قور قوسی دیمکدر (خور دم فعل ماضی متکلم
 وحده یا حرف حکایه بجه ایدم دیمکدر (میربازار ادا ت مفعول میربانی
 دیمکدر که مراد خار بندر (کرد می خورد می کیدر ایلر ایدم دیمک اولور
 (بعض نسخه ده خورد می برینه بود می واقعه صدر (محصول ترکیب)
 بر دوه صحراده اولر ایدی و اول صحرانک خار و خاشاکندن غذا یر ایدی
 بر خار پنه ابر شدی زلف جانان کی صبق و محبوبلر یوزی کی تازه و خرم

یومنی اوراندی تا که انی فائده لنه یعنی بیه گوردیکه انک ارا سنده بریلان
چور کلمش و باشی قوروغله برره کتورمش آردینه دوندی و خار بنک
آرزو سندن فراغت کلدی خار بن طن ایلدیکه انک احترازی یعنی
حذر ایتمه سی انک یعنی خار بنک مرزای یعنی دیکنی زخندندر وانک
اجتنابی انک دیشبنک کس کینلکندندر دوه یوفکری اکلدی دیدیکه بنم
خوغم بومستور اولان مسافردندر آشکار اولان اوصاحبندن دکل
و بنم قورغم ییلانک دیشبنک زهرندندر دیکنک دمرنی زخندن دکل
اکر مسافرک قورقو سنی یمیه ایدم یعنی چکیمه ایدم مسافر صاحبی
برلقمه ایلر ایدم (قطعه) * کر از لیم بترسد کریم نیست عجب *
فرخست نفس نه از بشم واستخوان ترسد * (کرادات شرط) (لیم الحلق)
نکیمسه به دیلر (بترسد بانه تا کیدایله فعل مضارع مفرد ثانی قورقور
لیسه دیمکدر) (کریم لیمک ضدی) (خبت نفس مصدرک فاعلنه در
نفسک خبا تنندن دیمکدر) (بشم واستخوان وجودن عبارتدر
(محصول یت) (کریم اولان نکیمسه لیمدن قورقور لیسه عجب دکلدر
نفسک خبا تنندن قورقور وجودندن قورقور یعنی گندندن قورقور
طبیعتندن خوف و خشیت ایدر قورقور * کسی که پانهد در میان
خاکستر * مقرر است که از آنش نهان ترسد * (کسی با حرف وحدت
(که حرف رابط صفت) (پا ایاق دیمکدر) (نهد فعل ثنی مستقبل
قومز دیمکدر) (در حرف صله) (میان خاکستر یا نه میان بونده ایچ
معنا سنده در خاکستر کول دیمکدر) (مقرر تفعلیل باندن اسم مفعولدر
یونده مطلوبدر دیمکدر) (که حرف بیان) (آنش نهان یا نه
(محصول یت) (بر نکیمسه که کول ایچنه ایاق قومیه یعنی با صمیه
معلومدر که کیرلی آتشدن قورقور یعنی کوله با صمدی دروننده مستور
اولان آتشدن خوف ایدر حاصلی کولدن خوف ایتمیه بلکه انده
اولان آتشدن خوف ایتدیکه کبی لیمک ذاتندن خوف اولتر جلیبندده
هر کوز اولان خبا تنندن خوف اولور (عروض) بوقطعه بحر مجتث
مخوبندر که مغاعلن فعلاتن مغاعلن فعلن اولور (حکایت) سکی زهر
ظمه بی بهره یدر و در وازه شهر ایستاده بود دید که فرمی نل کردن
کردن از شهر بیرون آمد و روی بصحرای نهاد سک در دنبال وی

روان شد و آواز داد که ای قوت تن و قوت روان و آرزوی دل و آرام
 جان عزیزت بجا کرده و روی بکجا آورده گفت درین میان باجعی از
 سرهنگان از کرکان و پلنگان آشنایی دارم احرام زیارت ایشان بسته ام
 سگ گفت مرا متزسان که اگر بکام نهنگ و دهن شیر روی من در قفای توام
 (سکی با حرف وحدت) طعمه بیه جگ معناسنه در (بی بهره نصب سز
 دیمکدر) برادات ظرف (در قبودیمکدر) دروازه شهر قیوسی دیمکدر
 ایستاده) ماضیدن فسمدر طور مش معناسنه (نود ادات ماضی) دیده
 فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (که حرف بیان) (قرصی
 یا حرف وحدت) (قرص چورک دیمکدر) (صکردان کردان
 دونه دونه دیمکدر) (بیرون آمد جقدی دیمکدر) (بصحرا با حرف
 صله) (نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر) (در حرف
 ظرف) (دنبال وی لامیه دنبال بونده آرد معناسنه در) (وی قرصه
 راجعدر) (دوان صفت مشبیه بیه کن دیمکدر) (دوان شد سکر تدی
 دیمک اولور) (آواز داد چاغردی دیمکدر) (که حرف بیان) (قوت تن
 لامیه) (قوت روان ده بویه اولکی واولک تشدیدیه ثانی تخفیفیه ازق
 دیمکدر) (روان جان معناسنه) (آرزوی دل لامیه) (آرام جان کذلک
) (بجا کرده با حرف خطاب همزه حرف توسل) (ایلمش سین دیمکدر
) (بکجا با حرف صله آورده یا حرف خطاب کنور مش سین دیمکدر
) (سیابان مغروف) (باجعی با حرف مصاحبت با حرف وحدت
) (سرهنگان الف نون ادات جمع) (سرهنگ چری باشی دیمکدر
) (از کرکان اتی پیاندر که ازمن بیانیه معناسنه) (آشنایی با حرف مصدر
 آشنالقی دیمکدر) (دارم فعل مضارع متکلم وحده اثباتدن عبارتدر
 بنم وارد دیمکدر) (احرام بونده) (بسته به مقارنله نیت قطعیدن
 عبارتدر) (مرا را ادات مفعول) (متزسان فعل نهمی متعدی مفرد
 قورقمه دیمکدر) (که ادات تعلیل) (بکام نهنگ با حرف صله کام دماغ
 معناسنه) (نهنگ تمساح دیمکدر کام نهنگ لامیه) (دهن شیرده بویه) (روی
 فعل مضارع مفرد مخاطب کبدر سین دیمکدر) (قفای تولا میسه
) (محصول ترکیب) (برکلب هر یسه جکدن نصب سز یعنی آج شهرک
 درو دروازه سنده طور مش ایدی کوردیکه بر چورک اتمک دونه دونه

یعنی یوازانه یوازانه شهر د خرقه و صحرا په یوازې یعنی توجّه
ایندی سک انکاردی صیده مکرندی و چاغز دیکه ای تنک قوتی
و جانک آزینی و کوکک اردوسی و روحک آرام و راحت زه په
عزیمت ایلمش سینه و نه بختیه توجّه ایلمش سین دیدی یو پیا باند
کرکند و پیا باند اولان سینه بگردن پر جمع ایله آشنالیم واردر
انلری زیارته نیت ایلمش سک دیدی بی فور قیله زبرا اگر تمساحک
دماغنه وارسته ایلمش اغیز نه کیدر ایلمش بن سک قضا کیده بم یعنی
آرد کیدن ایرلم (مضراع) بر اقم قیله زلفک لایق زنجیر اولور سیده
(قطعه) کرکند جهان همه بگردی * ساسکی نشوم زحمت
و جوی * کرادات شرط (کرد جهان لامیه جهانک اطرافنی) همه
دوکل دیمکدر (بگردی) باند کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
دولانه سین دیمکدر ساسکی نشوم دوره بم دیمکدر (جست و جو ارامی
مضامینه مرکیدر) (محمولیت) اگر جهانک خوره سنی مجموعی
دولانه ایستاسنی ارامه دن دوره بم حاصلی مذهب عزمده بن سک
آردو کیدن حال اولدم هرته نیت کیده یعنی بنده کیدرم (عروض)
یو قطعه بحر هزج مسدس اخرب مقبوض و محذوفه که مقفول
مفاعیلن فعلون لولور (قطعه) آنانکه جز بنان نبود زنده جانشان *
دارند رو بخند مت دونان برای نان * آنانکه انلر که دیمکدر (بنان
با حرف مصاحبت) (نمود فعل فی مستقبل اولیه دیمکدر) (زنده و انلر
کسریله دیری دیمکدر بحی مضامینه) (جانشان انلر جانی دیمکدر
(دارند فعل مضارع جمع غائب) (رو یوز دیمکدر) (بخند مت دونان
لامیه با حرف صلح الف نون ادات جمع دنیلر خدمته دیمکدر
(برای ادات تعلیل) (محمولیت) انلر که ایکنک غیری ایله انلر جانی
دیری اولمن یعنی جانی اکل و شریده یلنلر دنیلر خدمته یوز طوئر
اتمک ایچون * کر فی المثل زمست کسان صد قفا خورند * همچون
سک کر سته دونداز قفای نان * کرادات شرط (فی المثل مثلاً دیمکدر
(دست کسان لامیه خلقک الذن دیمکدر) (قفا بوندیم سله مضامینه در
(خورند فعل مضارع جمع غائب بزرگه دیمکدر) (هم ادات نا کید
(چون ادات تبیه) (سک کر سته یانیه آج کتب کنی دیمکدر) (دوند

فعل مضارع جمع غائب مسکر در لر دیمکدر (هفتای مان یستایه اتمک
آردی صره دیمکدر (محصولیت) انکر مثلاً خلقت المدن بوز سه ده
بیرلایسه اج کلب کی اتمک آردی صره مسکر در لر (عروض) یوقطعه
یجر مضارع الحرب مکفوف مقصور در لر که مفعول فاعلات مضاعف
فاعلات اولور * پنج پانک را گفتند چرا بشکل کج پیکران اقتصادی
وپای در میان کج روی پنهادی گفت از مار نجریه داشتم که با آن راضی
وراست روی همیشه از منک جفا سر گرفته است باز رحم ستم دم بریده *
پنج پانک یتکج دیمکدر (را ادات صله) چرا نیچون دیمکدر (بشکل
کج پیکران یثیه با حرف نظرف شکل هیأت مطابقتند در کج پیکر
ترکیب توصیفدر پیکر صورت معنائیه انگری صورتلی دیمکدر الف نون
ادات جمع انگری صورتلیلر شکند دیمکدر (اقتصادی فعل ماضی مفرد
مخاطب واقع اولدک دیمکدر) پای مبتدا (پنهادی خبری) (در حرف صله
(میان کج روی یثیه ملان اوره معنائیه بعضی نشه دو خیلان واقع
اولشدن) (نجز و وصف ترکیب) انگری کییدی دیمکدر (یا مفعول حرکت
مصطلحدر با حرف مصدر) (تهلدی باء حاکمه ایله فعل ماضی مفرد
مخاطب) (حار میلان دیمکدر) (نجریه داشتم ستمدم دیمکدر) (که حرف
بیجان) (با آن با حرف الصاق سببی منضم) (بطمنی باء مصدر به ایله
طوغر واقع دیمکدر) (راست رو وصف ترکیب) (طوغری کییدی
دیمکدر یا بخود حرکت مقبولده مصطلحدر با حرف مصدر) (همیشه
دلما دیمکدر) (منک جفا یثیه) (سر کوفه باشی فاعلش یعنی از منک
(زخم ستم یثیه ظلم زنجیدن دیمکدر) (دم بریده قوری کسلش دیمکدر
(محصول ترکیب) یتکجه دیدنیر نیچون انگری صورتلیلر شکند
واقع اولدک یونکر و لک اوره ستم یا میدانشه ایاق خودک یعنی عدم
استقامت میل ایلدک دیدی میلاندن نجریه ایلدم که اول طوغر بلق
وراستر و لک یعنی استقامتی سببیه دلما جفا طاشندن باشی از منک
یا ستم یاره سندن قوری کسلش وقوچشدن (قطعیه) هر چاری
بصورت خود کردد آشکار * اورا چو جان کشند در اغوش خوش ننگ *
بصورت خود یثیه با حرف نظرف کنیدی صورتند دیمکدر (کردد
فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) (آشکار فاعلی) (اورا را ادلت

مفعول او پری به راجعدر (جو ادات تشبیه) کشند فتح کاف ایله فعل
مضارع جمع غائب چکرلر دیمکدر (دراغوش خویش لامیه کنسیدی
فوجاغنه دیمکدر) تنک بونده مصصق دیمکدر (محصول بیت)
هرنه ییرو که پری کنسیدی صورتند آشکلر و طاهر اوله اتی جان کی
مصصق کنسیدی فوجاغنه چکرلر حاصلی صورت زیاده کورندوکی
ایچون هر کس میل واسنک ایله * هر جابشکل راست براید بسان مار *
سنکین دلان ز دورزندش بچوب و سنک * بيشکل راست پیا نیسه یا
حرف مصاحب طوغری شکلی ایله دیمکدر (اید ظاهر اوله) (بسان مار)
یلان کی دیمکدر (سنکین دل وصف ترکیبدر طاش کوکلی دیمکدر
من جلیسر معنایه الف نون ادات جمع) (نند فعل ماضی جمع غائب
شین ماره راجعدر (محصول بیت) هرنه ییرو پری شکلی مستفیده
یلان کی طاهر اوله طاش کوکلی ر اتی اوز اقدن دکنک و طاش ایله
اوردر (عروض بحر مضارع معلوم (حکایت) غوکی از جفت خویش
جدا مانده و محنت بی جفتیش بر کار در یا نشانه هر سو نظری می
انداخته و خاطر غمیده خود را از غم بی جفتی می پرداخت ناکهان *
غوکی یا حرف وحدت غول قور بغه دیمکدر (محصول ترکیب)
بر قور بغه کنسیدی چفتندن جدا دوشمش ایدی و جفت سزک محنتی
دو یا کار بنه اوتورشمش ایدی هر طرفه نظر ایله ایندی و کنسیدونک
غم کورمش خاطر بی جفت سزک غمندن اکار دی آتیمین (منوی)
ماهی دید دره پانه آب * همچون آب روان روان بشتاب * ماهی
باه نانی حرف وحدت ماهی باه اصلیه ایله بالی دیمکدر (دید فعل
ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) میان و میانه اوره دیمکدر (آه
اضافت لامیه) هم ادات تأکید (جو ادات تشبیه) آب روان اثار صو
دیمکدر (روان صفت مشبهه کیدیچی دیمکدر) (بشتاب با حرف
مصاحب بشتاب عجله دیمکدر (محصول بیت) ترکیب هر بو طدر
قور بغه انسرین صویک اوره سنده بر باقی کوردی اثار صوکی
عجله ایله کیدیچی * همچو مقراض از سبکه سیم * اطلس سطح آب
از بوندونیم * همچو ادات تشبیه (مقراض بحر یفا ایدوب مقص
دورل (سبکه سیم لامیه کومش سبکه سی یعنی دوکه کومشدن

دیمکدر (اطلس سطح آب میانیه و لامینه) (اطلس معروفی سطح
 پونده تاوان دیمکدر اوست معنا سانه در صویک اطلس کی اولان
 سطحی دیمکدر (از من معنا سانه) (اوماهی به را جهنم) (بدونیم
 ایکی بار چه دیمکدر (محصول بیت) اول ماهی دوکه کو مشدن
 مراض کی ابدی اطلعه بمائل اولان سطح آب لندن ایکی بار چه
 اولوردی یعنی صوی یاره یاره کزردی * یا چو این هلال از کم
 و کاست * بمقابل پنجش از چپ و راست * یا حرف ترمید (چو ادات
 تشبیه) (این امین دیمکدر (هلالی یا حرف شکری هلال آب ایکی سنی
 او بی زمانی کی اولان زمانه دیرل) (کم و کاست عطف تفسیر یدر
 اکسلک معنا سانه) (مقابل باز ایله صانع دیرل) (پنجش یا حرف
 مصاحبت) (از ادات صله) (محصول بیت) اول ماهی اطلس سطح آب
 ایکی باره ایدن کومش مراض ایدی یا خود اکسلکدن و نه صاندن
 امین اولان هلال کی صوله صاعه پنجش ایله متمایل ایدی * چون
 غولک ویزا پدیده خاطرش بصحبت وی کشید قصه بی جفتی خود را
 در میان آورد و از وی طلب مصاحبت کرد ماهی گفت مصاحبت را
 مناسبتر در بامعت است و مصاحبت نامناسب صحبت را ناهایست
 مرا با توجه مناسب است مرا جادو قدر دریا و زامزل بکار ساحل مرا
 دهان خاموش و تران بان پر از خروش ترا قبح فلسفیه بلاهر که شکل ترا
 ینسد نخواهد که بلو نشیند و مرا احسن منظر ستر مایه خوف و خطر
 هر جا که بحال من دیده برافروزد و چشم طمع در وصال من دوزد
 مرغان آسمان در هوای منسد و وحوش صحرا سودای من صیادان
 کاه چون دام در جست و جوی من با هزار دیده و گاه چون شست
 از بار آرزوی من پشت خمیده این بگفت و راه قدر دریا برداشت
 و غولک را بر ساحل تنها بگذاشت * چون ادات تعلیل (وی ماهی به
 راجع صدر) (را ادات مفعول) (بدید باه تأکید ایله فعل ماضی مفرد
 غائب کوردی دیمکدر) (خاطرش شین ضمیر غولک راجع صدر) (بصحبت وی
 لامینه یا حرف صله) (کشید فعل ماضی مفرد غائب چکنندی دیمکدر
 (قصه بی جفتی خود میانیه و لامینه یا حرف مصدر) (را ادات مفعول
 کنندونک جفت سزک حکایتی) (در میان آورد آورده به کنوردی

یعنی حکایه ایله دی‌مکدر (ازوی وی صمیر ماهی به راجعدر) طلب
 مصاحبت مصدرک مفعولنه در (مصاحبت وارا اادات صله) (در حرف
 تأکید) (بایست کرک مفعولنه) (سین ونا اادات خبر) (تا حرف توصیف
 نی) (صحبت وارا اادات صله) (تا حرف نی) (شایست لایق معناسنه) (سین
 ونا مفعول لایق بیکدی دی‌مکدر) (من اولک اادات تخصیص بنم دی‌مکدر) (تا
 با حرف مصاحبت) (چون اادات استغناء انکاری) (من اولک اادات صله جاز
 دی‌مکدر) (قدر دز لایمه ذکرک دیی دی‌مکدر) (ترا اادات صله) (کار
 ساحل لایمه ساحل ذکرکاری دی‌مکدر صیغ معناسنه) (من اولک اادات
 تخصیص) (خلوش ساکت معناسنه) (ترا اادات تخصیص) (پر خروش
 یونمه قریاد و قنادن عینار تدر) (ترا اادات صله) (قیح لقا چرکین
 چهره معناسنه) (سیر بلا سیاه بلا قلعانی دی‌مکدر) (سبک ترا لایمه
 وارا اادات مفعول) (نشد فعل مضارع مفرد غائب کوره دی‌مکدر) (نخواهد
 فعل مضارع فی مفرد غائب استمر دی‌مکدر) (که حرف بیان) (تا
 با حرف مصاحبت) (نشد فعل مضارع مفرد غائب) (وتوره دی‌مکدر
 من اولک اادات صله) (حسن منظر مصدرک مفعولنه منظر چهره معناسنه
 سرمایه خوف و خطر عطف تفسیری و معلوم) (هر که هر کس که
 نقد یزنده) (بجمال من لایمه) (با حرف مصاحبت) (دیده کوز دی‌مکدر
 بر اعات تأکید) (افروزد فعل مضارع مفرد غائب شعله اندیره دی‌مکدر
 چشم طبع بنایه) (وصال من لایمه) (دوزد فعل مضارع مفرد غائب
 دیگر دی‌مکدر) (دوزیدن یاد و ختن دن خازایه قلب اولنشد در
 افروزد ده بویله در) (مرغان آسمان لایمه) (هوای من ده بویله هوا
 محبت معناسنه در) (نون و دال اادات جمع خبر) (وحوش صحرا لایمه
 صحرانک و خشی لری دی‌مکدر) (سودای من لایمه بنم عشقه دی‌مکدر
 نون و دال رعایت جمع ایله حذف اولنشد در) (گاه بعضی وقت
 دی‌مکدر) (چون اادات تشبیه) (دام توزاق) (جست و جوی من لایمه
 بی طلبیده دی‌مکدر) (با حرف مصاحبت) (هزار بیک دی‌مکدر) (چون بنه
 اادات تشبیه) (شت شینک فحله بالق آغی دی‌مکدر) (بلار ازوی من
 لامبدر در بنم آرزومک یو کندن) (پشت ارقه دی‌مکدر) (نخیده ماهییدی
 فسمدر یو کلس معناسنه) (این یو کلامه اشارتدر) (راه قدر در بلا لایمه در)

(برداشت فعل ماضی مفرد غائب یونده طوئدی دیمکدر) (مفعول را را)
 اادات مفعولیه بکذاشت ترک ایلدی (دیمکدر) (مفعول ترکبت) (چونکه
 قور بنه بالغی کوردی خاطری انک صحنه چکنندی یعنی میل ایلدی
 وکنیدنک ایش سزلی حکایه سنی اورتمه کتوردی و بالقدر مصاحبت
 طلب ایلدی بالقر دیهدی مصاحبتیه مناسبت کرکدر و مناسبت اولیان
 صحنه لایق دکندر بنم سنک ایله نه مناسبت وازد یعنی بوقدر بکا مکان
 قدر در باد و سکنمزل صبح کلردر بنم اغزن خاموش و سنک دلک پرخروش
 سکا چرکین چهره بلا قلفا سید هر کیمسه که سنک شکلکی کورو سنکله
 استن که اوتوره یعنی اتورمغی استن و بکا کوزل چهره خوف و خطر
 سر ماه سیدر یعنی کوزل لکله بلایه اغز امشدر هر کیمسه که بنم جامله کوزی
 شعله نه یعنی یوزمه بقه طمع کوزینی بنم وصاله دیگر حاصلی وصاله
 طبع ایلر آسمانک قوشلری بنم آرزومده دیرل و صحرانک وحشی لری بنم
 عشقده دیرل صیادل بعضی کره بنی طلبنه آغ کی یک کوز ایلما ولور
 یعنی کال دقت ایلرل و کاه اولنه کی بنم آرزوم بوکندن ارفه لری بوکیلور
 اضطراب چکرلر دامه هزار دیده اولنه به پشت نخسده مر اعاتلری
 غایت لطیفدر تدبرونی دیدی و در بانک دیی بولنی طوئدی و غوی کارد
 بالکر براقدی (قطعه) یا کسی منشین که نبود باتور کوهر یکی * رشته
 پیوند صحبت اتحاد کوهر ست * با حرف مصاحبت (کسی با حرف وحدت
 (منشین نهی حاضر مفرد اوتورمه دیمکدر) که حرف رابط (نیود فعل
 نفی مضارع مفرد غائب اولیه دیمکدر) (باتو با حرف مصاحبت) (کوهر
 اصل دیمکدر) (یکی بر دیمکدر) (رشته پیوند صحبت لامیه و بیانه) (رشته
 ایلک پیوند مطلقا ایاق باغنه دیرل) (اتحاد کوهر مصدرک فاعلنه در
 اتحاد بر اولوق (محصول بیت) بر کیمسه ایله اوتورمه که سنک ایله اصلده
 بر اولیه یعنی هم جنس اولیه صحبت باغنک ایلکی اصلک بر اولسیدر
 یعنی هم جنس اولیقلی قدر * جنس را با جنس و با نا جنس اگر گیری
 قیاس * این بسان آب و روغن وان چو شیر و شکر است * جنس را
 را اادات مفعول (با جنس با حرف مصاحبت) (با نا جنس با حرف صله
 نا حرف توصیف نفی) (کوی فعل مضارع مفرد مخاطب طوئسین
 دیمکدر این نا جنسه اشارتدر) (بسان اادات تشبیه) (آب صو) (روغن

باغ دیمکدر (آن چنسه ملا ارتدر) (شیر سوت دیمکدر) (محصول بیت)
 جنس جئس ایله اولمقلنی نالجینس ایله اولمقلنه اگر قیاس و تمیل
 طویر عینری یعنی جئسک باجهیلن ایله اولمقلنی صوایله باغ کبیر یعنی
 اصله لغزایج ایلمز و اولمقلنی جئسک جنس ایله اولمقلنی سوت ایله شکر
 کبیر عینری کایله ممتز عینری (مهر و ص) (مظلوم) (حکایت) کبوتر
 گفتند چونست که تو در پچه دیش یاوری بخور مرغ خاکی برتیشتر
 از ان قدرت تدارنی گفت پچه کبوتر عینر داز حوصله بدر و مادر بخورد
 و جوهر مرغ خاکی تو هر مزایله بر راه گذردیک حوصله نهدای دو پچه
 دیش نتوان داد و از نیم مزایله هر روزی زهرار چوزه توان کشاد *
 کبوتر کوکر بچین دیمکدر و اداات ضله (گفتند فعل ماضی جمع غائب
 دیدار دیمکدر) (چون دوم ضمه) بچون دیمکدر (که حرف بیان) (پچه
 باو حیم عجمیله یاوری دیمکدر) (دیش باه عربیله زیاده دیمکدر) (یاوری
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کنور مزین دیمکدر) (چو اداات تشبه
 (مرغ خاکی طاق دیمکدر) (بر اداات ضله) (دیشتر باه عربیله زیاده رک
 دیمکدر) (ان لایکی به اشارتدر) (تداری نفی خطابدن عبارتدر و استغهای
 متضمن) (قدرت یدلوی قدرتت بوقیدر دیمکد اولور) (پچه کبوتر لامیه
 (حوصله بدر دلامیه) (حوصله خورسقی دیمکدر) (بخورد باه تا کبد
 ایله فعل ماضی جمع غائب ییز دیمکدر) (چوزه بلج دیمکدر مابعدیه
 اضافتی لامیه) (مزایله معروف) (پر حرف ظرف) (گذرد او غزایه دیمکدر
 (غذای دو پچه لامیه) (دیش باه عربیله زیاده دیمکدر) (نتوان داد
 و بر میسر در دیمکدر) (نیم بازم دیمکدر روزی با حرف وحدت) (توان کشاد
 آچلیسر در یعنی اشیر لر دیمکدر) (محصول ترکیب) (کوکر جینه دیلر که
 بخورتدر که سن ایکی یاوریدن زیاده کنور مزین طاق کی انذن زیاده
 قدرتت بوقیدریدی کوکر جین یاور بیسی خدای انا سنک و بابا سنک
 فور صغندن میر و طاوغک بلجی هر مزایله دن بیر که یولده اوغرمه یعنی
 راست کلدینی مزایله دن کبوتر بر قور صق ایکی یاور ییدور زیاده یور و مرز
 یارم مزایله دن بر کونده یک بلجیه اشملک دیمکدر (قطعه) خواهی که
 بشوی جلال ربوی * همتانه مکن عیال بسینار * (محصول بیت)
 استر ایسک که جلال ز قلی اوله سین عیال بسینار اودش ایله عیال دینو

شرعا نفعه سی اوزر بکه لازم اولان اشخاصه دیرلر * دانی که درین
 سراچه تنک * حاصل نشود بحلال بنسباز * (محصولیت)
 ییلورسین که بو طار سیراچه ده یعنی عالم دنیاده بحلال چوق حاصل
 اولمز بحلال صرف ایدر بولنور (عروض) معلوم مفعول انفساعلم
 فاعولن (حکایت) کجشکی خانم موروئی خوددایار پرداخت و در فرجه
 آشینلن لک خانم ساخته باوی گفتند تراچه مناسبست که باخته
 بدین حقیری با جانوری بدان برزی همسایه باشی و خوددایار
 در محل اقامت و منزل استقامت هم پایه داری گفت من نیز این قدر
 دائم ایام دانسته خود عمل توانم در همسایگی من مایهست که چون
 هر سال بچکان آوردم و بخون جگر پیورم ناکاه در خانه من نازد
 و بچکان من قوت خود سازد امثال ازوی کر بختهم و در دامن دولت
 این بزرگ او بختهم امید میدارم که داد مرا ازوی یستاند و چنان که
 هر سال بچکان مرا قوت خود گردانیده است امسال و را قوت بچکان
 خود گرداند * کجشک کافی عربک ضمیمه و نونک سکونی و حیمک
 ضمیمه سیرچه دیدگری قوشدر (باز پرداخت براقندی) (محصول ترکیب)
 بر سر چه حیکندی ارث ایله نائل اولدیغی خانه سنی براقندی ولیلک
 یووه سنک دلکنده خانه بایدی سیرچه به دیدیلر سکانه مناسبست
 بو حقیر ایدم جشه ایله بو اولوق سیده جانور ایله قو کشو اوله مسین
 و کندیکی انک اکنسه جک محلینده و طوره جق مزلنمده مرتبه دس
 طوته سین دیدی بن دخی بو قدر ییلورم اما کندی بیلدیگم ایله عسله
 قادر اولم بم قو کشو نمده بریلان واردر که چونکه هر سینه یاور یلر
 کتور رم و خون جگر له بسلم انمیز بن خانه مه سکر در و بنم
 یاور یلرمی کند ویه آریق ایلر بوییل اندن قاجشیم و بو اولونک
 دولتی اتکینه یا شمشیم امیند ایدر مکه بنم حقیمی اندن آله و انجلین که
 هر ییل بنم یاور یلرمی کند ویه آریق ایلشد ر یعنی بنم یاور یلرمی
 بیدیکی کی بوییل انی یعنی ییلانی یاور یلرینه ازق ایله (قطعه) چور و باه
 در پیشه شر باشد * زید این از زخم چنکال کرکان * چو ادا ت تعلیل
 (پیشه باه عربیله مبشه دیمکدر) (شیره اضافت لامیه) (زید زام محمده نک
 کسری و بانک فتحبله فعل مضارع مفرد غائب دیر یلور یعنی کچور

دیمکدر

دیمکدر ایمن دیمکدر (محصول بیت) چونکه داکوار سلاک همیشه سنده
 اوله قوردرک چیمکال یاره سندن امین کچنور یعنی انک سایه سنده پیستریج
 اولور * ن پیدله خرد این ایمان یابد انکس * که کیرد وطن در جوار برزگان *
 پیداد خرد این لامیه پیداد ظلم معنا سنده در (خز دخله) مجمله تک ضمیمه وفق
 دیمکدر الفب نویل دلت جمع (باید فعل مضارع مفرد غائب بولور دیمکدر
) که حرف رابط (کیرد فعل مضارع مفرد غائب) وطن مکان معنا سنده در
 (خوار برزگان لامیه اولولک پاتنده دیمکدر (محصول بیت) اوفقلرک
 ظلمیدن اول کیمسه ایمان بولور که اولور قنده مکان طوته (عروض)
 بو قطعه بحر تقاریب معنی سلندر که درت کره فاعول اولور (حکایت)
 سک را گفتند سبب چیست که در خانه که تو باشی کدا کرد آن نتواند کشت
 و بر هر آستانه خسی از انجا نتواند گذشت گفت من از حرص و طمع دورم
 و به بی طمعی و قناعت مشهور از خوانی بلب نانی قانیم و از بریانی از خشک
 استخوانی خرسند اما کدا سخره خرص و طمع است و مدعی جوع و منکر
 شمع نان یک هفته اش در انبان و زبانش در طلب نان یکشنبه جنبان
 غدای ده روزه اش در پشت و عصای در یوزه اش در مشب قناعت
 از حرص و طمع دورست و قانع از حریر ص طماع نفور * سک را را
 ادات صله (که حرف بیان (خانه یا حرف وحدت نوعیه همزه
 حرف توسل) باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر (کدا
 دریلنجی دیمکدر) (کرد آن لامیه آن خانه به اشارت در اول خانه تک
 اطرافنی دیمکدر (نتواند گذشت دولتمه قادر اولور دیمکدر (آستانه
 یا حرف وحدت نوعیه (همزه حرف توسل آستانه اشک دیمکدر (ینه
 سرابدن عسارت در (خسی فعل مضارع مفرد مخاطب بانه سین
 دیمکدر (نتواند گذشت کجمه که قادر اوله مز دیمکدر (خوانی یا حرف
 وحدت خوان سقره دیمکدر (بلب نانی یا ینه حرف وحدت صلب نان
 اتمک دیلی دیمکدر (بریلانی یا حرف وحدت) خشک فور و دیمکدر
 (استخوان یک یا حرف وحدت) خرسند قانع دیمکدر (سخره باد هوا)
 خد متکاره و مسخره به دیرل (خرصه اضافت لامیه (مدعی جوع
 فاعلک مفعولنه در) منکر شمع ده بویه اچلق دعوی ایدیچی و طوقانی
 منکر دیمکدر (نان یک هفته اش بیتابه و لامیه شین ضمیر کدایه

وانحصر لك برهفته لك اتمك ديمكدر (اينان طفر حق معناسنه در
 طالب بنان يكشبه مصدرك مفعولنه و پستانه بر كچه لك اتمك طلبي
 ديمكدر و يكشبه و هفتيه ده اولان هادر سيميلر خصر و تخصص ايجوندر
 بدني كونه خصر اولم يفتدن هفتيه ديزلر يفتده بويله در (جنان
 صفت مشبه صدر او بنادي يني ديمكدر) غذاي ده روزه ييليه اون كوناك
 غذاي ديمكدر روزه هاسي ده سابق كيندر (عشت لوقه ديمكدر
 (عصاي در يوزه بيانيه در يوزه ديلمه معناسنه در) مشت نمك صمبله
 لوج ديمكدر (غفور جهول و زني اوزره مبالغه فاعلدر زباده نفرت
 ايديجي معناسنه) (محصول تركيب) كلمه ديديلر سيب ندر شول بر خانه ده كه
 سن اوله سين ديلنجي اتمك اطرافني دولانغه قادراوله موهر شول بر آستانه
 اوزره كه يانه سين اول مغلدن كچمكه قادراوله مركب ديدني بر حرص
 و طمعدن اوزاغم و طمع سزلق ايله و قناعت ايله مشهورم بر سفره دن
 يرديلم اتمكه و پريماندن بر قورو ككه قائم اما ديلنجي حرص و طمعك
 ياد هوا خد متكار بدر يا خود معجزه سيدر و اچلق دعوا ايديجيدر
 و طوقلغي انكار ايديجيدر اتمك برهفته لك اتمك ملغر جفتده و ديلي
 بر كچه لك اتمك طلبنده او ياديجيدر يعني برهفته لك اتمكي و ارايكن
 ينه بر كچه لك اتمك طلب ايلر اون كوناك غذا ارقه سنده و ديلنجيك
 عضاسي آوچنده قناعت حرص و طمعدين بعد در وقناعت ايديجي
 طمع ايديجي حرص صندن نفرت ايديجيدر (قطعه) در هر دلي كه
 عز قناعت نهاد پای * ايز هر چه بود حرص و طمع رايست دست *
 دلي با حرف وحدت (كه حرف رابط صفت) عز قناعت بيانيه (نهاد
 فعل ماضی مفرد غائب قودي ديمكدر) (بود ادا ت ماضی) (را ادا ت
 تخصيص) (ييست ياد تا كيد ايله) فعل ماضی مفرد باغلدي ديمكدر
 (دست مفعول) (محصول بيت) هر بردله كه قناعت بمرتقي پای قودي
 يعني مستقر اولدي هر نسه دن يكه و ارايدي حرص و طمعك الي
 باغلدي كوكله اولان شيلردن طبعي كسدي * هر جا كه عرضه
 كرد قناعت متاع خویش * بازار حرص و معركه آزارش كست *
 عرضه هله رسمي علامت تقلید لفظ عربي بي بجم استعمال ايلدكه
 بعضا بويله هادر رسمي ايله استعمال ايلر (متاع خویش بيانيه

(باز از حرص بیایه) (معرکه آزده بویه معرکه جنگ پری دیکندر اما
 جنگ ده استعمال ایدرلر (آز حرص معناسنه در) (را اادات مفعول
 شکست فعل ماضی مفرد قریدی دیکندر) (محصول بیت) هورده که
 قناعت کندی متاعی عرض بویه حرص بازای و لک معرکه سی قریدی
 (حکایت) بویه بچه بامادر خود گفت مرا حبله بیاموز که چون
 یکشا کش سیک در مانم خود را انور بر هام گفت از احبله فراوانست
 اما بهترین همه آنست که در خانه خود بنشین و او را بیند و نه تو او را بینی *
 بچه حبله) یاری حرف و حدیث همز و لک توسل (بیاموز بام تا کید ایله
 فعل امر مفرد مخاطب او کرت دیکندر) که حرف رابط (چون اادات
 تعلیل) (یکشا کش با حرف ظرف چکش و دو کش معناسنه در) (سکه
 اضافت لامیه) (در مانم عاجز قالم دیکندر) (خود را اادات مفعول
 بر هام) بام تا کید ایله فعل مضارع مکمل و حده قور نام دیکندر
 انرا) (را اادات صله) (محصول ترکیب) بر دلوک و یور یستی کند و انه سینه
 دیدی بکار حبله او کرت تعلیم ایله که چونکه کلبلک چکشنده عاجز قالم
 کندیمی انهن قور تا دم دیدی اکا حبله یولدر و چوقدر اما اهلار کی
 اولدر که کندی او کده اونوره سین نه اوسنی کوره و نه سین آتی کوره سین
 (قطعه) * چوبانو خصم شود سیفله نه از خردیست * که در خصوصت
 او مکر و حبله سانکی * (جوادات تعلیل) (با حرف مصاحبت) (سیفله
 یاسی حرف و حدیث همز توسل) (محصول بیت) بخونکه سفک ایله
 بر سیفله خصم اوله عقیدن دیکندر انک خصوصت ده مکر و حبله
 دوزه سین * هزار حبله توان ساخت وز همه آنه * که هم ز صلح و هم
 جنگش اجتراز کنی * (محصول بیت) بیک حبله دوز ملک دیکندر
 و حبله سندن اول یکدر که انک هم صلحندن هم جنگندن یعنی بار شمه فنده
 دو کو شمه کنده اجتراز و اجتناب ایدم سین (حکایت) سترخ زنبوری
 بر پنج عسل زور آورد و اوطمه خود خازد بزری در آمد که باو خود
 این همه شهید و عسل مرا چه قدر و محل که آزا بکناری و چمن آری
 زنبور گفت اگر آن شهیدست تو شهید را کانی و اگر آن عسل است
 تو سترخ چشمم آتی * سترخ زنبوری با حرف و حدیث (سترخ زنبور قرلی
 آری در کاهک آری یعنی دیکله مهر و قدر) (منج بال آرونی دیکندر)

(۱) ادات تعلیل (ویرا اادات مفعول) (وی منجه راجعدر) (طهمه خود
بیایه) (سازد بوبله بر زده ایله دیمکدر) (بزاری با حرف صله یا حرف
مصدور فز یاده دیمکدر) (با وجود این همه شهد بوقدر بالک وجود یله
یله دیمکدر) (میرا اادات تخصیص) (که حرف بیان) (از اادات مفعول
این همه راجعدر) (بگذاری ترك ایده سین) (بن یا حرف صله) (آری
فعل مضارع مفرد مخاطب کتوره مسین دیمکدر) (شهد را را اادات
تخصیص) (کافی یا حرف خطاب معدنی سین دیمکدر) (سر چشمه
منبع دیمکدر) (آتی یا حرف خطاب) (محصول ترکیب) (راشک آروسی
بال آروسته زور کتور دی یعنی غلبه و هجوم ایلدی تا کیم اتی کند و به
طهمه ایله فر یله کلدیکه بوقدر شهد و حسنک وجود یله یله بنم
نه قدر و مرتبم وارد که بالی ترك ایده سین و بکا زور کتوره سین
آری دیدی اگر اول بال ایسه سین بالک معدنی سین و اگر اول عسل ایسه
سین لک منبعی سین) (قطعه) (ای خوش آن مرد حقیقت که زیغام
و سلام * روت باید بسوی طایفه وصل رود * (محصول یت) (ای خوش
اول حقیقت مردی که یعنی اهل حقیقت اولان کیمه خبر و سلامدن
یوز جو پرر وصل سفره سی جائنه کیدر یعنی سلام و خبر ایله مثلند اولمز
بلکه وصال معشوقه میل ایدر * اصل چون روی غایدز پس برده فرع *
فرع را باز کذاود بسیر اصل رود * (محصول یت) (اصل چون فرعک
پس برده ستند یعنی ماو را بستندن یوز کو سفره فرعی ترك ایدر اصل
سوداسته کیدر یعنی اصل ناولد یعنی محلی مشاهده اینجند یکی کبی فرعی
ترك ایلر (حکایت) (دور را دیدند که بزور بندی کر بستند و ملخی راده
برابر خود برداشته بجنب گفتند این مور را ببینید باینی نا توانی بلری را
باین کرانی چون می کشد مور چون این می شنید بخندید و گفت مردان
بارد اینز وی هست و باز وی جیت کشند نه بقوتش و مخالفت بدن *
موردی) (یا حرف وحدت) (را اادات مفعول) (دیدند فعل ماضی جمع غائب
کور دیلر دیمکدر) (بزور بندی یله حرف صله یا حرف مصدر) (عند
ادات نسبت زور لوله) (کر بسته بل بغلش دیمکدر) (ملج چکر که
دیمکدر چراغ معاشنه یا حرف وحدت) (ده اون دیمکدر عشر معاشنه
برداشتند) (فاندر مش دیمکدر) (بجهیم یا حرف صلاحیت) (دور را اادات

مفعول (ببیند) باء تأکید ایله فعل مضارع جمع غائب کورک دیمکدر معلوم اوله که بونا کید دیدیکمز بال مجموعی استقبالیه در مضارع ده اولان معنای استقبالی تأکید ابتدییکی ایچون تأکید اطلاق اولندی. تنه کیم روضه اولده بیان اولندی (باین باحرف مصاحبت) (نا توان. ضعیف باحرف مصدر) (بار حل معناسنه) (یا حرف وحدت) (را ادات مفعول) (باین باحرف مصاحبت) (کران آغر دیمکدر ثقیل معناسنه یا حرف مصدر) (چون نیجه دیمکدر) (می ادات حال) (کشد فعل مضارع مفرد غائب جکر دیمکدر) (چون ادات تطیل) (بشنید باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب ایشتدی دیمکدر) (بمخندیده بویله کولدی دیمکدر مردار) (مبتدا مردل دیمکدر) (بار را را ادات مفعول یوکی دیمکدر بنبروی همت) (بیایه باحرف مصاحبت) (نبروقوت دیمکدر) (بازوی حبت ده) (بیایه حبت غیرت دیمکدر) (کشد فعل مضارع جمع غائب جکرل دیمکدر) (بقوت تن باحرف مصاحبت اضافت لامیه) (مضامت یوکلک دیمکدر) (محصول ترکیب) (برقرنیجه بی کوردیلر که زور لولغه بل باغماش و کسندینک اون برابری بر جکر کدی قالدیرمش تعجب ایله دیدیلر بوقرنیجه بی سیر ایلک بوضه میفلک ایله بوزنه اغر بر یوکی نیجه جکه بور فرنیجه چونکه بونی اشتدی کولدی و دیدی مردل یوکی همت قوتیله و غیرت بازو سبیله جکرل وجود قوتیله و بدن یوکلک بیله دکل (قطعه) * بازی که آسمان وزمین سرکشید ازو * مشکل توان یاور ی جسم و جان کشید * (بازی با حرف وحدت بار یوکلک دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (سرکشید باش جکدی دیمکدر که اجتناب بدن کایتدر تو) سن دیمکدر (آن باره اشارتدر) (یاوری جسم و جان لامیه باحرف مصاحبت یاور یاردجی دیمکدر) (یا حرف مصدر جسمک یارد مجیله دیمکدر) (کشید بونده مصدر معناسنه ددر) (محصول بیت) (بر یوکلک آسمان وزمین اندن اجتناب واعراض ایلدی ستن اتی جسم و جان یاردجی اخیله چکمک مشکلی یعنی بوقدر عظمت جسم ایله سموات و ارضین اجتناب ایلدیکی شبیدن سن یو جسم صغیر ایله تحمل سودا سنده اولاق مشکلد بویته ده) (انما عرضنا الامانة على السموات وارض و الجبال فاین ان یحملنها و اشفقن منها و حملها الانسان) نص شریفه تلج

وارد در * همت قوی کن از مدد رهر وان هشیق * کان بار بار بقوت
 همت توان کشید * (رهر وات الف تون ادات جمع رهر و سالک
 معانسه در) عشقه اضافی بیانه (که حرف تعلیل (بار را را ادات
 مفعول) بقوت همت بیانه با حرف مصاحبت (توان کشید چکلمک
 نمکنند در) بمکندر (محصول بیت) عشق سالکطری یعنی اهل اللهک مدد
 و بار دمندن همتی قوی ایله حاصلی استمداد واعانت طلب ایله زیر
 اول بوی همت قوتیله چکلمک نمکنند (حکایت) (اشتری در پای
 مهار کشان در صحرا می خرید موشی بوی رسید و ویرانی خداوند
 دید حرمش بران داشت که مهارش گرفت و بخانه خود روان شد
 شتر نیز از آنجا که فطرت او مفلطوره بران قیادت و جبلت او مجبور بر عدم
 مخالفت و عناد با او موافقت کرد چون بخانه خود رسید سوراخی
 دید شک گفت ای محال اندیش این چه بود که کردی خانه تو چنین خرد
 و جسته من چنین بزرگ نه خانه تو از بن بزرگتر تواند شد و نه جسته من
 از بن خرد تر میان من و تو صحبت چون در گیرد و بحالست چون صورت
 پذیرد * اشتری با حرف وحدت (در پای پرده دیمکدر (مهار کشان
 در بکین چکرک دیمکدر (موشی با حرف وحدت بر فاره دیمکدر (بوی
 با حرف صله وی اشتره را جعفر (پی خداوند صاحب سبز (حرمش
 شین ضمیر موش را جعفر (داشت بوده قانعی دیمکدر (که حرف
 بیان (مهارش شین اشتره را جعفر (گرفت فعل ماضی مفرد غائب
 طوئیدی دیمکدر (بخانه خود با حرف صله اضافی لامیه (روان شد
 کندی دیمکدر (نیز دخی دیمکدر (از آنجا که اول ببردن یعنی
 اول حالتدن که دیمکدر (فطرت خلقت معانسه در (اویه اضافت
 لامیه (مفلطوره اسم مفعول مخلوق معانسه (اقتیاد افعال با بندن
 مصدر در اطاعت معانسه (جیات طبیعت معانسه در (اویه لامیه
 (مجبور طبیعتش دیمکدر (با او با حرف مصاحبت او موشه را جعفر
 (چون ادات تعلیل (بخانه خود لامیه با حرف صله (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ابرش می دیمکدر (سوراخی با حرف وحدت (شک دار
 دیمکدر (محال اندیش وصف ترکیب در محال فکر اید یعنی معانسه
 (این چه بود که بخواه اوله که دیمکدر (کردی یا و خطاب ایله ایلک

دیمکدر (خانه نو لامیه سنک خانه دیمکدر) چنین بونجیلین دیمکدر
 (خرد خا، محمد سنک غمیله اوفق دیمکدر) جته من لامیه بنم وجودم
 دیمکدر (بزرگ اولوب یولک دیمکدر) نه حرف نی (توانده مصروف
 (تواند شد اولسرد دیمکدر) میان من لامیه (میان من) ونو سنک ایله
 بنم پیغمده دیمکدر (چون ادا، استفهام نیجه دیمکدر) (کیرد بونده
 قابل اولور معناسنه در) (محاسنت او نورمق معناسنه در) (چون سابق کی
 (پنبرد فعل مضارع مفرد غائب قبول ایلر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 پرده برده دیزکین سورویه رک اولر ایدی برقراره اکا ایشدی وانی
 صاحب سز کوردی حرصی اکا قالدی که دیزکین یعنی بولارین
 طوتدی وکندی خانه سنه کندی دوه دخی اول حالتدن ناشی که ائک
 خلقی اطاعت اوزره خلق اولمشدر وائک طبیعتی عدم مخالفت وعدم
 عناد اوزره طبیعتیشدر ائک ایله موافقت ایلدی چونکه کندی
 خانه سنه ایشدی بر دئک کوردی طار دیدی ای محال فکرلی
 یونه اوله که ایلدک سنک خانه بونجیلین اوفق و بنم چشم بونجیلین
 یولک نه سنک خانه ک بوندن یوکرک اولسرد رویه بنم چشم بوندن
 اوفق رک اولسرد یعنی بوابکی سی دخی اولمز بنم ایله سنک یشکده
 صحبت نیجه قابل اولور و او نورمق یعنی انسبت والفت ائک نیجه
 صورت پذیر اوار حاصلی بونجیلین اولورشی دیکدر (قطعه)
 چون دوی راه اجل زینسان که می بینم ترا* در قفا از بار حرص
 و آزارشتر واره* چون نیجه دیمکدر (روی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کیدرسین دیمکدر) راه اجل بیانیه (زینسان بونجیلین دیمکدر
 (که حرف بیان (می ادا، تا کید (بنم فعل مضارع متکلم وحده
 کوردورم دیمکدر (ترا را ادا، مفعول) (قفا اکسه دیمکدر) (بار حرص
 بیانیه بار یولک دیمکدر) (آز حرص معناسنه) (اشتر وار دوه یوک دیمکدر
 وار باردن منقلب یا واره قلب اولمشدر) (ها ادا، جمع) (محصول یت)
 اجل بولنه یعنی آخرته نیجه کیدرسین بونجیلین که سنی کوردورم
 اکسکده حرص و آزدن دوه یوکری وار یعنی بورتیه حرص و آزاره
 دنیان نیجه کینسن کرک* یارهای خویش را چیزی سبک کردن
 که نیست* تنگنی مرک را کینانی این بارها* بارهای خویش

پیاپی کند یوکلر یکی دیمکدر (چیزی برنشته یعنی بر مقدار دیمکدر
 (سنگ یعنی دیمکدر خفیف معناسه) (کردان فعل اضمر در ایله دیمکدر
 (که حرف تعلیل) تنکنای مرک لامیه تنکنای طارلق دیمکدر
 تنکنای مرک مزار دیمک اولور (را اداث صله) (کجایی یا حرف
 مصدر صغشی دیمکدر (محصول بیت) - کند یوکلر یکی بر مقدار
 تخفیف ایله ز برابر یوکلر مراره صغشی یوقدر یعنی صغش (حکایت)
 مبدی از جوی بیست دینه وی با آ افتاد بز بخندید که عورت ترا
 برهنه دیدم مبدی روی باز پیش کرد که ای بی انصاف من سالها غورت
 ترا برهنه دیدم و هرگز نخندیدم و طمن تو نیستیدم تو بیس عمری که
 یکبار مرا چنین دیده چه در سرزنش پیچیده * مبدی یا حرف وحدت
 (جوی ده بویه در بقویون و برابر می دیمکدر) (بیست باء تا کید ایله
 فعل ماضی مفرد غائب صغری دیمکدر (دینه وی لامیه دینه
 قویق دیمکدر وی مبدی راجعه در (با آ یوقری دیمکدر) (افتاد فعل
 ماضی مفرد غائب واقع اولدی دیمکدر) (با آ افتاد یوقاری قاعدی
 دیمکدر عبارت در) (بربانک ضعیی و زاء مجمله تک سکونی ایله کچی دیمکدر
 (بخندید باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب کولدی دیمکدر
 (که حرف بیان (عورت ترا لامیه را اداث مفعول (برهنه چلاق
 دیمکدر (دیدم فعل ماضی متکلم وحده کوردم دیمکدر (که حرف بیان
 (سالها نیجه ییلر دیمکدر (هرگز اصلا دیمکدر (نخندیدم فعل نفی
 ماضی متکلم وحده کولدم دیمکدر (نپسندیدم ده بویه بکنم دیمکدر
 (پس صکره دیمکدر (عمری یا حرف وحدت و عمردن مراد مدت در
 (که حرف بیان یکبار برکره دیمکدر (مرارا اداث مفعول (چنین
 بونجیلین دیمکدر (دیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل دیده
 ماضیدن قسم در کورمش سین دیمکدر (سرزنش اسم مصدر در
 تو بیخ معناسه (پیچیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل پیچیده
 باوچیم عجب ایله طولاشمش سین دیمکدر (محصول ترکیب) بقویون
 برابر مقدر صغری اتک قویروغی یوقاری قاعدی کچی کولدی که سنگ
 عورت بر یکی چلاق کوردم قویون یوزخی اردنه دوندی ای انصاف من
 بن نیجه ییلر سنگ عورتک چلاق کور ووم اصلا کولدم و سکا طعنی

یکندم

بکنیم یعنی طعن ایلمد برمدن صکره بر کره پی بوچلین کوره ش سین
 نه نویخ ولومه طوشمش سین (مشوی) چون لثمی باهراران عیب و عار *
 * روز شب بر خلق عالم آشکار * چون ادات تعلیل (لثمی یا حرف
 وحدت بردنی دیمکدر) یا حرف مصاحبت (هزاران الف نون کثرت
 افاده ایدر) (محصول بیت) چونکه برلیم بو قدر یک کیچمه کوندز
 خلق عالمه آشکارا و ظاهر اولان عیب ایله * ینسداندک عیبی از صاحب
 کرم * برنیارد جز بطعن و لعن دم * ینسد فعل مضارع مفرد غائب
 کورد دیمکدر (اندک از دیمکدر) (عیبی یا حرف وحدت) (برنیارد قادر
 اولز دیمکدر) (بطعن یا حرف مصاحبت) (محصول بیت) بیت اوله
 می بو قدر بو قدر یک اشکار عیبی ایله بیله صاحب کرمدن از اجق
 بر عیبی کورد طعن و لعن ایله سوزدن غیره قادر اوله مز یعنی طعن و لعن
 ایدر * آن بعیب این شود یکسر زبان * وین بندکرا و نیالاید دهان *
 (یکسر براو غوردن یعنی باشند یا شه دیمکدر) (نیالاید فعل نفي مستقبل
 مفرد غائب بولاشدر مز دیمکدر) (محصول بیت) اول لثیم بو صاحب
 کرمک بر عینه باشند باشه دل اولور یعنی دائماً اعضا و جوارحه بیله
 ای سویلر بو صاحب کرم لثیمک ذکر بیله اغزنی بولاشدر مز (عرض)
 رمل مسدس معلوم (حکایت) کاوی برکله خود سالار بود و در میان
 کاوان بقوت سرو نام دار چون کرک برایشان زور آوردی آفت ایشان
 بزخم سرو از ایشان دور کردی ناکاه دست حاده بروی شکست آورد
 و بر سروی وی را آفتی رسید بعد از آن چون کرک را بدیدی در پناه
 کاوان دیگر خزیدی سبب از از وی سؤال کردند در جواب گفت * کاوی
 (یا حرف وحدت براو کوز دیمکدر) (کله سوری معنایسته در) (سالار
 مسکر باشی دیمکدر) (سرو سبک ضمیمه بو نووز دیمکدر) (نامدار
 وصف ترکیدر ناملی یعنی مشهور دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (آوردی
 یا حرف حکایه کتوره ایدی) (زور کردی ده بویله) (شکست فرقنی
 دیمکدر) (خزیدی خا معجمه نک فنی و زاء معجمه ایله و یا حکایه ایله
 فعل ماضی مفرد غائب کیر لنور ایدی دیمکدر) (محصول ترکیب)
 براو کوز کندی سور یسنده رئیس ایدی و او کوز را راستده بو نووز قوتیله
 مشهور و نامدار ایدی چون قوت انره زور کتوره ایدی یعنی حله

ایده ایدی انلرک ضررینی بوینوز زخیمه انلردن بعید ایلردی حاصلی
 بجزری اوکوزلرک سایه خایه سنده اولورلردی ناکاه حاشه الی یعنی
 زمانه اکا قرقلق ککوردی یعنی سست وضعیف اولدی وانک
 بوینوزینه آفت ایشیدی بوندن صکره چونکه قوردی کوره ایدی
 سائر اوکوزلرک خایه سنه کیرلنورایدی انک سینی اندن سوال ایلدیلر
 جوابده دیدی (رباعی) زانروز که از سروی خود ماندم فرد *
 * شد معرکه دلاویزی برمن سرمد (محصل بیت) اول گوندن بروکه
 بوینوزمدن فرد و تنها فالدیم دلاورلک جنکی بکاسرد و مشکل اولدی
 * در این شلی هست که در روز نبرد * متر بت بودار حربه و دعوی از مرد *
 (محصل بیت) بونده بر میل وارد که جنک کونده حرب و ضرب
 حربه دندرد هوی مرددن ترکیده آلت ایشلرل اوکونردیلر (حکایت)
 شتری و دراز کوشی همراهی رفتند بکنار جوی بزرگ رسیده اول اشتر
 درآمد بخون بمیان جوی رسید آب ناشکم وی برآمد دراز کوش را
 آواز داد درای که آب ناشکم پیش نیست دراز کوش گفت راست می
 گوئی اما از شکم ناشکم تفاوتست آئی که بشکم تو نزدیک گشت از پشت
 من بخواهد گذشت * دراز کوش اشک دیمکدر (محصل ترکیب) بدوه
 بر اشک یله کیدرلر ایدی بر بیک ارماف کنارینه ایشیدیلر اول دوه کیردی
 چونکه ایرماغک اورته سنه ایشیدی صوقارته دک کلدی چاغردی کل که
 صوقارینه دکدرز یاده دکلدراشک دیدی طوغری سویلر سین اما قردن
 قرینه تفاوت وارد بر صوکه سنک قرنگه بقین اوله بنم آردن کچمکدر
 (قطعه) ای برادر تو بهتر هیچ کس نشناسدت * زانچه هستی یک
 سر موخویش را افزون منه * سر بونده اوج مناسنه در (محصل بیت)
 ای قرداش سندن اهلارک کیسه سنی کلبه من یعنی بئلز اول مرتبه دن که
 وار سین یعنی بولند بیک مرتبه دن ککندو کی بر قیل اوجی قدر زیاده
 قومه یعنی مرتبه و مقدار کدن خارج حرکت ایله * کرفزون از قدر
 تو بستاندت نا بخردی * قدر خود بشناس و پای از حد خود بیرون منه *
 بستاند بآء تا کید ایله فعل مضارع مفرد ثانی اوکر سه یعنی مدح
 ایدر سه دیمکدر (بشناس ده بآء تا کید ایله فعل امر مفرد مخاطب انکه
 دیمکدر (محصل بیت) اگر سنی مقدار مرتبه کدن زیاده بر عقل سر اوکر سه

کندی

کنندى مقدار يکى اكله وحدكدرز ياده اياق قومه (عروض) معلوم
 (حكايت) طاوسى يازاغى در صحن باغى فراهم رسيدند و عيب وهيز
 يكدى بىكر راديدند طاوس يازاغ گفت اين موزه سرخ كه در باى سمت
 لايق اطلس زرکش و ديباى منقش من است همانا كه آن وقت كه از شب
 تاريك عدم بر روز روشنى وجود نى آمده ايم در پوشيدن موزه غلط
 كرده ايم من موزه كيمخت سياه را پوشيدم و تو موزه اديم من زاع گفت
 حال برخلاف اينست اگر خطايى رفته است در پوششها ديكر رفته
 است باقى خلعتهاى تو مناسب موزه منست غالبا دران خواب الودى
 تو سراز كر بيان من بر زده و من سراز كر بيان تو * طاوسى (زاغى باغى
 يارى و حديث ايجو در با حرف مصاحبت (موزه جزمه ديمكدر) (سرخه
 اضافت بيانه (كه حرف رابط صفت) (اطلس زرکش بيانه زرکش
 وصف تركيدر بر نوع مطلقى اطلس در ديلى منقش دم بيانه منه لامي
 (همانا كه بكر كه ديمكدر (موزه كيمخت سياه بيانه لردر) (كيمخت
 صغرى ديمكدر سياه درى ديمك اولور (ترايه لامي را ادا مفعول
 (پوشيدم فعل ماضى متكلم وحده كيدم ديمكدر (موزه اديم سرخ من
 بيانه لردر و لامي در (اديم سختيان ديمكدر) (خطايى يا حرفى تنكيد
 (رفته است واقع اولش ايسه ديمكدر) (پوشش اسم مصدر در اواب
 مناسبه) (خواب آورده او ايجو سر سيمى ديمكدر كافه ها رسيدن مبدل
 يا حرف مصدر (كه بيان رفته ديمكدر) (بر زده يا حرف خطاي همچ
 حرف توسل بر زده كيمكدن كياتيد (محصول تركيب) (طاوس بر فرغه
 ايله بر باغ اور تا سنده بر رينه ابرشديلر و بر برك عيسى كوردلر طاوس
 فرغه يه ديدى بو فرمى جزمه كه سنك ايلع كدم در ينم تلى اطلسمه
 و منقش ديباه لايقيد و بىكر كه اول وقت كه عىنمك فرقه كو
 كيمه سندن وجودك ايلعك كوندز ينه كيشن يعنى وقت خلق فرده
 جزمه كيمكه غلط ايلشدر در يعنى بلكش كيشن ين سنك سياه صغرى
 جزمه كيم كيشم و سن ينم فرمى سختيان جزمه كيش سين فرغه ديدى
 حال بونك خلافت در اگر خطا واقع اولدى ايسه سائر اوابلر ده واقع
 اولوشدر سنك باقى اوابلر ينم جزمه مناسبه لايق اول او ايجو
 سر هلك كنده سن ينم بىقامدن باس جقارش سين و ين سنك بقا كدن

یعنی من بنم ثوبی و بن سنک ثوبیکی کیشم * دران نزدیکی کشفی
 سر بچیب مراقبه فرو برده بود وان بمجادله و مقاوله راجی شود
 سر بر آورد که ای یاران عزیز و دوستان صاحب تمیز این مجادله
 بی حاصل را بگذارید و ازین مقاوله بلا طائل دست بدارید خدای
 تعالی همه چیز را بیک کس نداده است و زمام همه مرادات در کف یک
 کس تنهاده هیچ کس نیست که ویرا خاصه نداده دیگر اثر انداده است
 و دروی خاصیتی تنهاده که در دیگران تنهاده هر کس را بداده خود
 خرسند باید بود و بیافته خود خوشنود * دران نزدیکی اول یقبنده
 دیمکدر (کشفی یا حرف وحدت) کشف کافک و شینک فقه لایله
 قبلو مبنه دیمکدر (بچیب مراقبه یا حرف صله) مراقبه یقه سنه دیمکدر
 (فرو برده بود اکش ایدی دیمکدر) می ادوات حکایه (شود فعل ماضی
 مفرد دکلرایدی دیمکدر) تمیز بونده عقل معناسنه در (بگذارید
 یادنا کبدایله فعل امر جمع مخاطب ترک ایدک دیمکدر) طائل فائده
 معناسنه در (دست دارید ال چکک دیمکدر) (محصول ترکیب)
 او یقبنده بر قبلو مبنه یاشنی مراقبه یقه سنه اکش ایدی و اول مجادله
 و مقاوله بی دکلرایدی یاش قالدردیکه ای عزیز بارز وای عقل صاحبی
 دوستار یو حاصل سز مجادله بی ترک ایدین و یوفائده سز مقاوله دن
 ال چکک خدای تعالی جمیع سنه بی بر کیمسه به ویرمشد و مجموعی
 مرا دلک دیر کتی بر کیمسه نلک الینه قومه مشدر هیچ کیمسه بو قدر که
 کار خاصه ویرمشد و غیر یلره دخی ویرنش اوله یعنی انده اولان
 آخرده ده و اردز و تنده بر خاصیت قومیه یعنی ویرد یکی خاصیتی
 غیر یلره دخی ویرمشد هر کس کند ویه ویریلان ایله قانع اولمق کرک
 و سکندینک بواله یعنی ایله خوشنود اولمق کرک (قطعه) بردن حسد
 از حال کسان طوور خرد نیست * زینهار که از طوور خرد دور نباشی *
 (محصول بیت) خلقک حالنه حسدا یلک عقل طوری دکلدر صفین که
 عقل طور ندن اوزاق اولیه سین * از خلق طمع هج و حسد مایه رنجست
 * بکسل طمع از خلق که زنجور نباشی * (محصول بیت) مخلوقدن
 طمع حسد کی رنج و مشقت مایه سیدر خلقدن طبعی اوز و کس که
 خسته اولیه سین (حکایت) رو باهی بچیک گفتاری گرفتارش دندان

طبع دروی بحکم کرد روبه فریاد بر آورد که ای شیر پیشه زور مندی
 وای پلنگ قله سر بلندی بر عجز شکستی من بخشای و شکل این
 اشکال را از پای جهان بجای من بکشای من مشتی بشم و استخوان
 از خوردن من چه خیزد و در آردن من که آورد * و باهی با حرف
 وحدت (بجنگ گفتاری لامیه) با حرف ضله جنگ پنجه دیمکدر گفتار
 کاف عربك فتحیله نصر تلان دید کیزی حیواندر (یا حرف وحدت
 شیر پیشه زور مندی لایه لرد شیر ارسلان) پیشه باء عربیله پیشه
 دیمکدر منهدات نسبت با حرف مصدر زورلی اق پیشه سنك ارسلانی
 دیمکدر (پلنگ قیلان دیمکدر) قله معروف (سر بلند هر کبر علو
 و اعتبار معنایه) با حرف مصدر عالی لك قله سنك قیلانی دیمکدر
 (شکستی با حرف مصدر کاف هادن مبذل غرقلق دیمکدر) منته
 اضافتی لامیه (بخشای باء تا کیدایله فعل امر مخاطب بشله دیمکدر
 (شکال شینك که سر یله کوستك دیمکدر) (اشکال بوقاغو دیمکدر) (را
 ادلت تخصص ص) (پای جهان بجای من بیایه و لایه) (جهان بیا
 وصف ترکیبیدر جهانی اولجی دیمکدر مساحتیدن عبارتدر (بکشای
 باء تا کیدایله فعل امر حاضر مفرد آج دیمکدر (مشتی با حرف وحدت
 بر آوج دیمکدر (بشم بولك دیمکدر) (استخوان مكك) (خوردن مصدر در
 منته اضافتی مفعولیه در (خیزد فعل مضارع مفرد بونده حاصل
 اولو و معنیاضنه در (در حرف ضله) (آزردن مصدر درز اینجتمك
 معنیاضنه در (آزردن فعل مضارع مفرد غائب تعلق ایدر معنایه
 (محصول ترکیب) بر دلکو بر صرتلا لك پنجه سننه گرفتار اولدی
 طبع دیشینی دلکوده بحکم ابلدی حاصلی ایصردی دلکو فریاد ابلدی که
 لغایه و بلولق پیشه سنك ارسلانی وای سر بلند لك قله سنك
 قیلانی بنم عجزیم و قر قلغیه باغشله یعنی من جتایله و بوبوقاغینك
 کوستکیم * جهان بیا اولان ایامیدن آج بن بر آوج بولك و مکم بنی
 دیمکدر نه حاصل اولود و بنی اینجتمك که تعلق ایدر * هر چند از بن
 مفعول مضمن تواند دروی نکرقت گفت یاد آر حق که من ابرقت از من
 از روی مریا شربت کردی آرزوی ترا بر آوردم چند بار متعاقب باتو
 مریا شربت کردم گفتار چون این گفتار بشنید آتش غیرت بروی

جوشید. دهان بکشد. که این چه سخن پیهوده است و این واقعه کی
و کجا ایده است از وی دهن کشادن همان بود و از روبه رو در کریر
نهادن همان * زانند فعل ماضی مفرد غائب سوریدی دیمکدر (در وی
نکرفت در حرف صله وی گفتاره راجعیدر (نکرفت تا ثیر ایلدی
دیمکدر (باد آر خاطر بیکه کتوود دیمکدر (حق یا حرف تشکر) که حرف
رابطه صفت (مرا اداات تخصیصی) بر نسبت سنک اوزر بیکه درد دیمکدر
(آرزوی مباشرت بیابنه) کردی یا حرف خطاب ایلدک دیمکدر
مباشرت بونده فعل مفهود دن کل پندر چفتلشمک معناسنه در
(آرزوی تر لایمه را اداات مفعول) بر آورد حاصل ایلدم دیمکدر
(چند بار نیجه کره دیمکدر) متعاقب بر بری ارد نیجه دیمکدر (با تو
با حرف صله) شنیع صفت مشبهه در شنیعت و بر پی یعنی کند و به
عیب و بر پی دیمکدر (جوشید فعل ماضی مفرد غائب قاینبادی
(همان اول آن دیمکدر) بود اداات ماضی (کر بر اسم مصدر در فاجق
معناسنه) (محصول ترکیب) هر نقدن که بومقوله سخن سوریدی یعنی
یلواری و یقاردی صیرت لانه تأثیر ایلدی دیدی خاطر بیکه کشور شول
حق که بنم سنک اوزر کده وارد بدن مباشرت آرزومنی ایلدک یعنی
نی بفعلا دیدک سنک آرزوی حاصل ایلدم نیجه کره بری بری ارد نیجه
سکاه مباشرت ایلدم گفتار چون بوشنیع سوزی ایشیشندی آتش غیرت
انک اوزر بنه قیادی اغراضدی که بونه پیهوده سوزدر و بونواقعه
نه وقتیدونه برده اولیشندر صیرت لانه اغراضی ایدنی آن ایدنی که
دلکودن فاجقلغه توجه اول آن ایدنی یعنی بونکله یملغز آجواچیز
دلکو فاجدی (قطعه) بقول خوش که نیایی ز جنک خصم رهایی *
* به آن بود که ز بازا یا خوشی بکشایی * رهایی به خصم ریه ایلد
خلاص معناسنه در (محصول یت) صیغ و زنی قول لیل که خصم
چینکنن خلاص اولیه سین یعنی یالوارمق ایلد قوت و توبه سین ایلد
اول اولور که دایکی باخوشلغه اچمه سین * بچوققل خانه بر آهسته
کشاده نکرد * پی شکستهش آن به که سوی سنک کزایی * جو اداات
تعلیل (فعل کلید دیمکدر) کزایی کاف بجمک کسری به فعل مضارع
مغز مخاطب میل اید سین دیمکدر (محصول یت) جو که خانه نکت

کلیدی آهسته آهسته قولایقه آجلادی اتی قیرمی ایچون اول اعلا در که
طاش جاننده دیل ایده سین یعنی طاش ایله قیره سین (عروض) بوقطعه
بحر یحش مجنون معلوم (حکایت) شغالی خروسی را در خواب سحر
کرفت غریب داشت که من مونس بیدار ام ومؤذن شب زنده داران
از کشتن من بیرهیر و خون مرا بنیغ تعدی مر بر * شغالی خروسی
یلری وحدت (شغال حقال دیمکدر) (را اادات مقبول) (خواب سحر
یوننده طلی اوینخوده نکلندر) (کرفت فعل مانعی مفرد غائب طوندی
دیمکدر) (که حرف بیان) (بیدار او یانق و آگاه معنانه در) (الف نون
ادات جمع) (میم ضمیر متکلم) (مونس بیدار ام ومؤذن شب زنده داران
لامیدلر در شب زنده دار وصف ترکیبدر کیجه بی احبا ایدی معنانه
(کشتن مصلود در قتل معنانه اضافی مفعولنده در) (بیرهیر باء تأکید ایله
فعل امر مفرد مخاطب اجتناب ایله صفین دیمکدر) (خون مرالامیه را اادات
مفعول بنم قانمی دیمکدر) (بنیغ تعدی بیانیه) (با حرف مصاحبت تعدی ظلم
دیمکدر) (مر بر فعل نفی مفرد دوکه دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر حقال
بر خروسی طلی اوینخوده طوندی خروس فریاد ایلدیکه بن او یانقلر
مونس و غمگساریم و احبای ایل ایدنلر مؤذنی یم بی اولدرمگدن
اجتناب ایله و بنم قانمی ظلم قلمبی ایله دوکه (یت) چرابی موجبی بامن
ستیزی * که خواهی بی کنه خوغم بریزی (محصول یت) سیسز
بنم ایله جنک ایدرسین که استرسین نگاه سنز بنم قانمی دوکه سین * شغال
کفت من در کشتن تو چنان یکجهت نیستم که هیچ وجه ازان باز ایستم
مخاطر خود از اختیار پیردا ختم و ترا درین صورت مخیر ساختم که اگر
خواهی که یک ضربت پنجه جان ترا بستانم و اگر خواهی لقمه لقمه
ترا طعمه خود گردانم * باز ایستم توقف ایده یم دیمکدر (محصول ترکیب)
حقال دندی بن سنی اولدرمگده انجلین برجهت دکلم که هیچ بوجه ایله
ازدن توقف ایدم کندی خاطر یمی اختیاردن تمام قیلدم یعنی احتیارم
قالدی و سنی بوضوئده مخیر قیلدم که اگر دیلرسک برضرب ده سنک
جانکی الانم و اگر دیلر ایلک لقمه لقمه ایلیم (قطعه) جز بتدبیر خرد
از سر خود دفع مکن * با توشیری اگر شور و شری کیرد پیش *
(محصول یت) تدبیر عقلدن ماعدایله کندی باشکدن دفع ایله سکا

اگر بر سر بر فتنه شور و شر طو تر سه یعنی بر اهل شهر مسکاشم قصدین
 ایدر سه تدبیر عقلمند ماعدا ایله دفع ایله که مضریو * بتضرع
 مسیر راه خلاصی که بآن * از بدش که کذرانی بتری کزد پیش *
 مسیر فعل نمی حاضر مفرد بونده مأمول ایتمه دیمکدر (راه خلاصی
 بیایه یا حرف شکیر) که حرف رابط (بآن یا حرف صله) کذرانی
 فعل مضارع متعدی مفرد مخاطب یکور سین دیمکدر یعنی ترك
 ایند بر سین دیمکدر (محصول یت) تضرع و نیاز ایله خلاص بولنی
 مأمول ایتمه که انی کوتولکدن اگر ترك ایند بر سین بتری اوکنه طو تر
 یعنی برینی ترك ایدر سه بر دخی بتری قصد ایدر نته کیم بوقصده مخیر
 قیلدیگی کی عروض معلوم (خانم) دردل چنان می کشت و در خاطر
 چنان می گذشت که این نامه برودی باخر نیجامد و خامه در طی
 مقاصد آن حالا از جنبش نیار آمد اما چون آینه طبع کوینده ترك
 ملات گرفت و بصقل صدق رغبت شنونده صقات نپذیرفت
 برین قدر اقتصار افتاد * می ادات حکایه (کشت فعل ماضی مفرد غائب
 اولور ایدی دیمکدر) می گذشت ده بویله کجرایدی دیمکدر (برودی
 با حرف مصاحبت) یا حرف مصدر تیر لك ایله دیمکدر (باخر
 یا حرف صله) نیجامد فعل نفی مستقبل مفرد غائب نتیجه و بر میسه
 یعنی تمام اولیه دیمکدر (طی دوشرمک معناسنه در) مقاصده اضافت
 مفعولنه در مقاصد مقصدك جمعیدر (آن نامه به اشارتدر) حالا آن
 دیمکدر (جنبش حرکت معناسنه در) نیار آمد فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب آنکمز بونده قالمز دیمکدر (چون ادات تعلیل) آینه طبع کوینده
 بیایه و لامیه کوینده اسم فاعلدر سوبلیحینك طبعی آینه می دیمکدر
 (ترك ملات بیایه ترك پاس دیمکدر) ملات تا اسلوب انجام اوزره
 طویل باز شد در (گرفت طو ندی دیمکدر) بصقل صدق رغبت
 (شنونده بیایه و لامیه شنونده اسم فاعلدر دکلیمچی دیمکدر سامع
 و مخاطب معناسنه) نپذیرفت فعل نفی ماضی مفرد غائب قبول ایلدی
 دیمکدر (برین قدر بوقدر ایله دیمکدر) اقتصار قصالتق دیمکدر
 (محصول ترکیب) کوکله شویله واقع اولوردی و خاطر مدانهچلین
 کجرایدی که بونامه تیر جك آخره بر شمیسه و قلم اول نامه مقاصدنی

دوشیروب یازمه ده حالا حرکتدن فالمدی اما چونکه سوبلیچینک
 طبعی آینه می ملالت یعنی اوصاف حق پاستی طوتدی وسامعك صدق
 رغبتی صیقلی ایله صفات قبول ایلدی یعنی دکلندی بوقدر ایله
 اقتضار واقع اولدی (قطعه) بسط ممکن جامیا بساط سخن *
 * که از آن خوبتر بساطی نیست * بسط کن دوشه بیکدر (جامیا)
 الف حرف ندا ای جامی دیکدر (بساط سخن یابیه سوز دوشمه سنی
 دیکدر) که اذات تعلیل (آن بساط سخنه راجعدر) (بساطی
 یا حرف تشکیر (محصول بیت) ای جامی سوز دوشمه سنی دوشه زیر
 اول دوشه مه دن اعلا دوشه مه بوقدر یعنی وعظ ونصایح و پندی
 مشتمل اولان کلامی ترتیب ایله سوبله که بوندن اعلا ولذیه سوز اولمز
 * لیک خامش نشین و دم درکش * طبع را کردران نشاطی نیست *
 لیک ادات استدراک (محصول بیت) لیکن خاموش او تور و نفسکی
 چک سگوت ایله طبعک اگرانده نشاط واستکی بوق آیه زیر انشاط ستر
 بوبله کلام مقبول سوبلنمز * نیست کافی نشاط طبع تونیر * اگر از سامع
 انبساطی نیست * (محصول بیت) سنک طبیعتک نشاطی دخی کافی
 دکلدر اگر سامعدن انبساط ورغبت اولمز سه * و هر چه از مقوله
 نظم گذشت و بنشاطی منسوب نیکشته زاده طبع محرر این رساله
 و نتیجه فکر مقرر این مقاله است * مقوله نظم یابیه مقوله بونده
 نوع و صنف معناسنه در (بناطمی با حرف صله یا حرف وحدت
 (محصول ترکیب) و هر نسنه که نظم نوعنیدن یکمشددر و بر ناظمه
 منسوب اولمشدر یعنی ابتداء تکایدن بوانه کلجه نقدر کلام منظوم
 و ارایسه فلانکدر دیو اشارت اولمیلر بورساله بی تحریر ایده نک
 زاده طبعیدر و بومقاله بی تحریر اید بچینک فکرینک نتیجه سیدر
 حاصلی مستثنا اولنلردن ماعدا مؤلفکدر (رباعی) جامی هر جا که
 نامه انشا آراست * از گفته کس بعاریت هیچ نحو است * آراست
 فعل ماضی مفرد غائب بزه دی ترین ایلدی دیکدر (گفته کس
 لامیه) (بعاریت با حرف مصاحبت (نحو است فعل نفی ماضی مفرد
 غائب استمدی و المدی دیکدر (محصول بیت) جامی هر برده که
 انشا نامه ترین و ترتیب ایلدی عاریت ایله هیچ کیمسه نک سوزندن

المندی یعنی هیچ برتالیف و تصنیف نشده آخرك شعرینی کندی کلامی
 صلکنده المدی * آنرا که ز صنغ خود دکان پرکالاست * دلانی کالای
 کسانش نه سر است * آنرا که انکس را که تقدیرنده در (را اذان
 نخضبص) (صنع خود کندی بایسی دیمکدر) (کالا متاع معناسنه در
 (دلای با حرف مصدر در دلال معروف) (کالایه اضافت معقولنه در
 کالانک) (کسانه لامیه) (شین ضمیر کسه راجع صدر) (نه حرف نفی) (سرا
 لایق معناسنه در) (محول یت) (اول کیمسه نک که کندی بایسی یعنی
 کندی عملی اوله رق دکانی پرکالادر اول کیمسه به خلقك متاعنه
 دلالات لایق دکلدر (عروض) (رباعی معلوم * امید واری بمکارم
 اخلاق مطالعه کنند کان آنکه چون برخالی مطلع شوند بذیل عفو
 وانماض بیوشند و در افشای آن بر زبان عیب و اعتراض نکوشند *
 و اذات نسبت با حرف مصدر (بمکارم اخلاق مطالعه کنند کان
 لامیه ل در با حرف صله مطالعه ایدیجیلرك اخلاقك ابولکلربنه
 امید اولك دیمکدر) (آنکه اولدر که دیمکدر) (چون اذات فعلیل (بر
 حرف صله) (خلای با حرف وحدت بر نقصان دیمکدر) (شوند فعل
 مضارع جمع غائب اوله ل دیمکدر) (بذیل عفو مجازا بیانیه با حرف
 مصاحبت) (انماض برشیدن کوز بومغه دیر ل) (بیوشند باء تأکید ایله
 فعل مضارع جمع غائب اورنه ل دیمکدر) (افشا اظهار معناسنه
 (بر زبان عیب مجازا بیانیه با حرف مصاحبت) (اعتراض معروف
 (نکوشند فعل نفی مستقبل جمع غائب سعی ایتمه ل دیمکدر
 (محول ترکیب) مطالعه ایدیجیلرك اخلاق مکارمه امید اولك
 اولدر که بر نقصان و خلل مطلع اوله ل عفو و انماض انکی ایله ستر
 ایله ل و عیب و اعتراض لسانی ایله افشا به سعی ایتمه ل (قطعه
 چون یینی ز آشناعیی * که بیکانکان نکویی به * بیکانکان با حرف
 صله بیکانه بیانیجی دیمکدر کاف هاء رسمیدن مبدل الف نون اذات
 جمع (نکویی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب سوئلیه سین دیمکدر
 (محول یت) (چونکه آشنادن یعنی دوستدن بر عیب کوره سین اگر
 بیکانه به معنی دشمنلره سوئلیه سین اعلادر یعنی اتی غیره افشا اللمک
 احسنه * زانکه در کیش آخرا نیشان * عیب پوشی ز عیب جویی به *

زانکه اول اجلدن که دیمکدر (کیش مذهب معناسنه در مابعدینه
اضافت لامیه) آخر اندیشان وصف ترکیبدر عاقبتی فکر ایدیمجیلر
دیمکدر (عیب پوشیده وصف ترکیبدر عیب اوریمچی دیمکدر
(عیب جوی ده بوبله عیب اراییمچی دیمکدر یا از مصدریه) (محصول بیت)
بیت اوله تعلیلدر کتم راز دوستان ایلکه چاش زبرا عاقبت اندیشلرک
مذهبنده ستر عیب ایدوب کیرلیمچی لک عیب اراییمچیلقدن اعلادو
حاصلی عاقبت اندیشه لک مذهبنه ذاهب اولوب نقصان نامه بی
دامن لطف ایله ستر ایلک اولی در کذلک مترجم فقیرک دخی قصورندن
حرف کیرلک وادیسنه کتیبو اصلاح ایتلری مأمولدر * در تاریخ
قطع اطناب اطناب وطی اسباب اسهاب * تاریخ قطع اطناب اسهاب
بیانه ولامیه و بیانه قطع کسمک معناسنه در (اطناب فتح همزه ایله
چادرایی دیمکدر) (اطناب کسر همزه ایله سوزی اوزاتمی معناسنه
مصدر در (طی اسباب اسهاب مصدرک مفعولنه ولامیه طی دورمک
دوشرمک معناسنه در (اسباب سبیک جمعیدر) اسهاب کسر همزه ایله
کثرت کلام معناسنه در (محصول ترکیب) سوز اوزاتمی چادر بیک
ایینی قطع ایلک و کثرت کلام سبیلرینی دیروب دیوشرمک یعنی ختم
پارستانک تاریخی بیانده در (قطعه) تک پوی خامه درین طرفه نامه *
که جامی بدو کرد طبع ازمانی * تک پوی خامه لامیه تک جمله معناسنه
پوی یلک معناسنه تک پوی نیجیل ایله برشی ارامقده استعمال اولنور
(طرفه طانک خمبله عجیب دیمکدر) (نامه کلیدن عبارتدر) (بدو دال
همزه دن منقلب با حرف مصاحبت اونامه به اشارتدر) (طبع ازمانی
وصف ترکیبدر طبیعت صناییمچی دیمکدر) (یا حرف مصدر
(محصول بیت) فلک تک پوسی بو عجیب نامه ده که جامی انک ایله
طبیعت صناییمچیلق ایلدی یعنی جامینک تجربه طبیعت ایلدی
نامه ده فلک تک پوسی * بوقتی شد آخر که تاریخ هجرت * شود نه صد
از هشت بروی فرازی * بوقتی با حرف ظرف یا حرف وحدت (هجرت
حضرت فخر عالم و نی محترم مکه مکرمه دن مدینه منوره به نقل
ایلدکلر بدر) (نه صد طغوز بوز دیمکدر) (ار کردن محفف ادوات شرط
(هشت سکن دیمکدر) (وی نه صد راجعه در) (فرازی فعل مضارع

مقرر و مخاطب از تبرایمک دیکندر (محمصول بیت) قلمک یونامه دن
 نک یو بی بروقتیده آخر اولدی که هجرت تاریخی طغوز یوز اولور
 اکر سکرز باده ایدرسن سکرز چیقدیغی صورتیده تاریخ انعام بهارستان
 سکرز یوز طغسان ایکی اولور و مترجم حقیرک انعامی ایله یینی اوج یوز
 اون یدی اولمش اولور * والمسئول من الله ذی الجلال والاکرام
 الظفر نبیل المرام والفوز بحسن الاختتام والصلوة والسلام علی محمد
 وآله وبرة الکرام * مسئول اسم مفعول فتح باینک مهموز العینقندن
 مطلوب معنایه در (من الله مفعول غیر صریح) ذی الجلال والالهک
 صفی جلال عظمیت و کبریا معنایه (اکرام جلال اوزره معطوف
 ایلمک دیکندر) مسئل مبتدا (الظفر خبری) نبیل المرام نظره متعلق
 (الفوز نظره اوزره معطوف در) بحسن فوزه متعلق (الاختتام حسنک
 مضاف الیهی) بره بارتک جمعیندر ابور دیکندر (محمصول ترکیب)
 دخی اجلال و اکرام صاحبی اولان اللهیدن مطلوب ورجا مرام و مراده
 نائل اولقلقه ظفر و حسن خاتمه یه فوزدر دخی صلاوة و سلام حضرت
 محمدک اوزر یسه اولسون و بره الکرام اولان آلی اوزره اولسون
 * تذیل * چونکه یونامه عالی حشو و نقصاندن خالی ایکن مؤلف
 مولانا جامی قدس سره السامی حضرتلری هضما لنفسه قصوره
 اعتراف و تذلل ابتدای بو کینه بی مایه بو قدر بضاعه نک قلنی
 واستطاعتک عدم قدرتی و کثرت اشتغال تعلم و تدريس و خدمت
 و کاب شهر باریده نک بوده ایکن بویله بر امر عظیمه اقدام کر چه حدیمز
 دکل ایدی لیکن اخوان صفا نک ایرامنه عدم طاقتدن ناشی شروع
 اولوب شکسته یسته عون خدای ییچون الله رسیده اختتام نامندی
 هر قدر سر بسر خلل و نقصان ایه دخی مطلب اثر امره عمره ثانی
 مفهومی نتیجه الی یوم الاخرة نامز صحیفه عالمده ثابت اولوب بر رفاهیه
 شریقه ایله یوناچاری شادایته لری اولدیفین فهم ایدوب انکشت زن
 عبو ییز اولوب بلکه قلم کرم ایله تصحیح ایلمک ناظریندن مرجو و متمنادر
 * مشوری *

ای خانه خوش خرام سوبله سوبله دل شاد کام سوبله
 راز دلی کل عیان الله اسرار دلی عیان الله

کج غمی سن فراغت ایله
 بزم طربک ربانی سنسین
 فیض حق ایله فراموش
 سن سویله که دکلینده واردر
 اور مضرب شوقی ایله آهنگ
 دشت سخنه نهایت اولز
 اما بولورسه خار انکار
 کرسنک طعن کلورسه پایه
 ایلرسه بو طعنی دوست مشکل
 اما که امید (شا کر) زار
 برقاچ کیمه استراحت ایله
 خوان کرمک کبابی سنسین
 پیقوله هنده اولمه خاموش
 هم فیض سخنده سنده واردر
 بوداره سخن دکل تنک
 اول عرصه به هیچ غایت اولز
 اور آتش داله ایله پرنار
 ایلر سیر سخن و غایه
 پای دل اولور اودمه در کل
 ایتمز بونی اهلی رد و انکار

مناجات

ای خالق جله کون و امکان
 ین مجری قبل قرین رحمت
 محض کرمکله ایله مستور
 شاه رسل عشقنه کرم قبل
 اول شاه رسل که جله افلاک
 قبل حرمتنه اوزان پاکک
 ین بنده کی سر لطفه مظهر
 خاصه پندر یزر کوارم
 محمود خصال سید احد
 ایله یوکتابی نشر و شایع
 هم اولیه شرمناک و محبوب
 لربابی قننده ایله قبول
 * تاریخ قطع اواناد اسباب سخن و تمام کار نقوش معانی قصور محن *
 بهارستان عشق اولیسه ظاهر
 ریاض لطیف غایت دل یادر
 بنم بوزجه مده اولسه لایق
 اوله تاریخی وش هر مده تازه
 بوستان نهال طبع (شا کر)

* ترجمه احوال نورالحق والدین حضرت عبدالرحمن جامی قدس سره

السامی بر و تیره اجمال *

اول نشسته بخش بزم عرفانک پدری نسبی حضرت فاروقه مشهی قاضی
اصحاق دامادی قوام الدین حسن اصفهانیک صلبیدن خراسانه تابع
خروج در قصبه سنده قد منهاد عالم شهود اولمش * و سنی حد نمیره بالغ
اولد قدده بلده مذ کوره نک امر فتوا سی عهده سنی فتویض اولمش *
و برمندند نص کره سمع هراته عزیمت بعددینه بلده مرقومه به عودت لری
اثنا سنده اول یکا نه عصر حوالی جامنده سکن یوزاون بدی سالنده
زینت آرای کهواره وجود اولوب بش باشنه وارد قدده نورالدین محصله
شهر تباب اوله رقی پدر لریله شهر هراته عزیمت و اول بلده ده اقامتله
تحصیل علوم شتایه همت ایلشدر * بش باشندن ایلی باشنه قدر
کرامتیه عمر عزیزی انجیق کسب کماله صرف ایدوب مولانا جنیددن
اصول صرف ونحو و معانی و بیانی اخذ * بعده شریف جرجانی نک
تلبذ اعلمی مولانا علی سمرقندی نک مجلس درسنه حاضر * و اکثر علوم
عقلیه ده ماهر اولوب (بعد ذاسیر سمرقند ارزوسیه فتح الله تبریزی نک
بر تقریبه مجلس درسنه واصل * و خواجه مشار الیه بعد المصاحبه
پنلرنده زیاده محبت حاصل اولشدر * و سمرقنده غلظه انداز افاق
اولان شهر تدرینه بناء اکثر علما مشاهده ایتمکه ارزو کش اولوب صحبت
و ملاقاتی بمن و برکت هد ایدر لری * سیاقاضی زاده روم قلوب بعد
الملاقات بعض مشکلاتی عرض و ایراد ایلد کده جواب باصوابله دفع
اشکال ایلدی * ذات عالی لری اندک زمانده سرآمد فضلالی زمان
اولد قلرند نص کره همت بلند مرتب لری بومعنایه قناعت ایتموب کبار
خواجگان دن شیخ سعد الدین کاشغری دن اخذ دست ارادت و بوجهله
دخی مراتب عالییه و مقامات متعالیه به ارتقا ایلدیلر آخر لامر صبت کمالی
رسیده مسامع علما و زهاد اولوب شوق ادراک و صحبت لریله ترک دیار ایدوب
قبض خد متبله مستغیض اولور لری ایدی مراتب نظام کاندیه مهارتله هر بر
فتون سخنور یزه استاد عصر اولد قلرینه ذکر ی آتی بعض آثار لری
نور مدعادر * دیوان غزلیات و رباعیات و سبعة الحق اسمیه مشهور
هفت مشنوی نظم ایلشدر در که خمسة نظام بند نص کره بومعنازه بر کتاب

ملاحظه

ملاحظه اولخامش * واكثر علومده منظوم ومنثور عربى وفارسى
رساله لرى يادكار روزگار در * اشبو بهارستاندن ماعداتدوين بيوردقلرى
شواهد النبوه * نقش الفصوص * نفحات الانس * اشعة الممات
* لوايح * شرح قصيده ابن الفارض * شرح بيت امير خسرو
سخنان خواجه پارسا * شرح حديث اربعين * مناقب مولوى
وشايخ الاسلام الانصارى * شرح مناسك الحج * رساله عروض وقافيه
* رساله موسيقى * فوائد الضيائيه على الكافيه * مثنويات ومكاتبات *
نحوه الاحرار سجنه الارار * يوسف زليخا * ليلي ومجنون * خرد
نامه اسكندر وسائر تأليفاتى (چون سن شريفلى يتش درده وار دقده
زيارت بيت الله احرام بنديت وكميه مقصوده وصول ايله نائل سعادت
اولدقد نصكره شام ومصر بولندن سمع عراقه عازم اولدقلرى ائشاده
كر يده سلاطين آل عثمان جنتمكان سلطان بايزيد ولي حضرت لرى
طرفلرندن اعزاز وتوقير وهمت ود عازى اغتمام اولمشدر وسلسله
الذهب نام تأليفلرينك ديباجه سنى نام پادشاه مشاراليله تزيين ايلشدر
وعراقيه رسیده اولدقلرنده پادشاه عراقين وآذر بايجان اولان امير
حسن بك وسائر سلاطين دخی حققرنده لازمه رعايتي برينه كنور مشلر
* بعد از سياحت بوكره دخی هراتي تشریف لارنده سلطان حسين
ووزيري مير علي شير مسرور ومبتهج اولمشلر * اوليكانه دهرلك سنى
سكسان به رسیده اولدقده هجرتك سكرن يوز طقسان سكرنده بلده
مذكوره ده وديعه حياتلرين سپرده موكلان قضاوقدر * وبوعالم
فانيدن عالم جاوداني به كند قيلدبلر * مدفنلرى شهر هراتده زيارتكاه
انام در * اكرمه الله تعالى في اعلى العالمين برؤية الجلال * ونفعنا الله

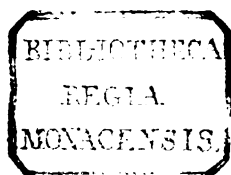
بفوضاته وشفاعته يوم المآل * آمين

الحمد لمبسر اتمام طبع هذا الشرح المسمى بجمدية العرفان * على الكتاب
الشهوريه بهارستان * للاعلامه الجايمي قدس سره السامي * بدار الطباعة
العامة * بمكة سلطان الزمان محمود خان * بمعرفة ناظرها العبد الفقير
الى الطاف ربه الاحد * شيخزاده السيد محمد اسعد *

اوائل رجب الفرد * سنة اثنتين وخمسين

ومائتين والف

A ov 2176 40

179 H

4 A. or. 2176

